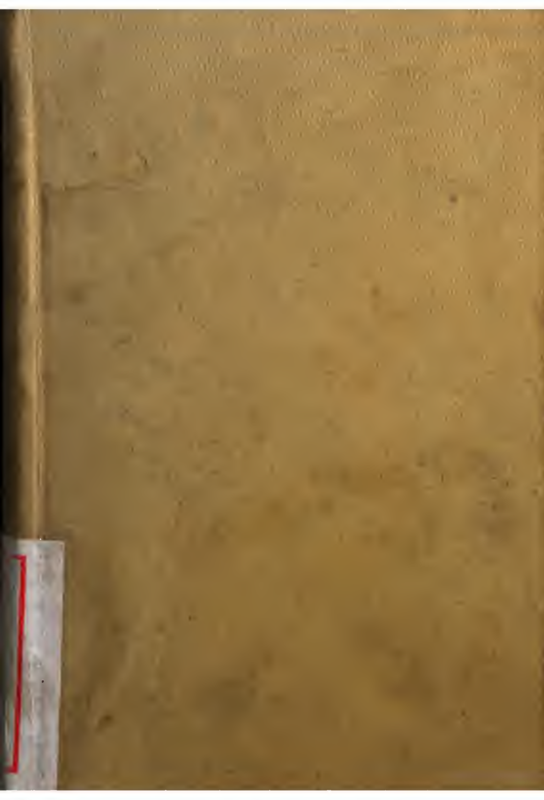

BIBL. NAZ.
162
F
8

PSALTERIUM
EUCHARISTICUM

IDEST

CENTUM QUINQUAGINTA CANTICA

PER ANNI MENSES DISTRIBUTA

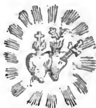
Ex quibus hauriuntur praeparationes, gratiarumque actiones in omnibus festis, et quamplurimis profestis diebus; pro accedentibus ad augustissimum MISSAE Sacrificium et ad sacram COMMUNIONEM; servato ordine Missalis romani, et Calendarii ecclesiastici anni MDCCCXLVI.

SEPTIMUM AC POSTREMUM

HYACINTHI ANDRIANI

OPUSCULUM

Ascendenti e convalle plorationis,
et cantanti canticum graduum,
dederat sagittas acutas.
Brev. in F. s. Aug. Episc.

NEAPOLI

EX TYPOGRAPHEO AD SIGNUM A. MANUTII

ANNO MDCCCXLVII

DEDICATIO

—

Domino meo Jesu Christo, qui est lux mundi; et dulcissimae Mariae, quae est erectio mortalium, abyssus gratiae et miraculorum, mundi solatium, Domina, spes, et fortitudo mea, me ipsum, in quantum valeo, defero. —

Et quia, tu, o Maria, sedes es Sapientiae, et sceptrum orthodoxae Fidei, sto expectans ut mihi suggeras quid de te, et de Filio cogitem tuo; et quid etiam, gemitibus inenarrabilibus, in luctu viduitatis et orbitatis meae (*), de me recogitem.

Mater Jesu, ideoque benigna mater mea, doce quibus te invocem sermonibus, et quas tibi laudes gratesque rependam. Da voci meae vocem virtutis: et inspiratione amoris tui, ardeat, quaeso, Psalte-

---

(*) Dilectissima coniux, et, in senectute bona, mater etiam, nuper, morti occubuere.

rium istud tanquam facula; ut, quotiescumque tepidus fiam, ignem dilectionis tuae in mente accendat et in corde. Jesu Mariae fili, bravium felicitatis; pulchritudo omnium virtutum; animarum sanctarum requies opulenta, fons ardentissimae charitatis, et Verbum Dei in excelsis, in manu repono tua sermones meos, et operum scientiam, et disciplinam. Da mihi sedium tuarum assistricem Sapientiam, et noli me reprobare a pueris tuis. Haec mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te. Deus, docuisti me a juventute mea, et usque in senectam et senium pronuntiabo mirabilia tua. Ne derelinquas me, donec annuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est: idcirco, precibus omnibus, te oro atque obtestor, labori animae meae requiem concede, quia multis sese afflictat gemitibus; gressusque in viam sempiternae pacis illumina meos, et firma.

Hyacinthus Andriani

BENEVOLO LECTORI

ANTELOQUIUM

I. — Te monitum, b. L., volo, quod perpauca meo excudi proelo in hoc pio libello. Specimen ex *Mense Eucharistico* (*) R. P. Xaverii Lercari, inclytae Societatis Jesu, desumens, pene omnia in eo contenta ex sanctissimis Scripturis, ex Breviario, ex Missali Romano, et ex elegantioribus notionibus, ac sententiis Patrum et Ecclesiae Doctorum (**), sparsa monimenta, quaeque sunt prisci sacra digna Cedro dogmata juris, florilegus selegi. Sed, ubi apposita deerant, non me defecit animus, nec vires: itaque, solerter Deo juvante, supplevi. — In omnibus Canticis, aspirationes, invocationes, supplicationesque ad Mariam, semel vel bis, aptavi; et, dogmatice, aliquid etiam de essentia Sacrificii et Sacramenti, in

---

(*) *Neap. Ex typis Tramater* — Chartae plagula.

(**) Perpauca ex A. Prudentio; ex *Paschale opus* Sedulii Presbyteri; ex Divo Paullino Episc. Nolano; ex Theophilo Raynaudo S. J. *Marialia;* ex D. Ambrosio; ex N. V. Aubry; ex G. Gersone; ex A. C. Arvisenet: sed permulta ex DD. Bernardo, Thoma, et Augustino desumpsi.

perenni cordis admiratione et contritione, inserui. — Facili, proinde, stylo; et, in Ecclesia latina, latino psallens rhithmo, ex iis, quae selegi aut condidi, Enchiridion tibi exhibeo collectitium, potius quam *Psalterium;* quo titulo, pro lubito, preces istas Eucharisticas, inscribere existimavi.

II. — Ingenue etiam fateor, syntacticum tantulum et paraphrastam, Dei mei dilectione, absque praesumptionis temeritate, ad devotionis dulcedinem instaurandam augendamque, canoram saepissime florentemque varietatem in Canticis singillatim accurasse. — Amans cantillare amat, et obloqui numeris discrimina vocum; et cantabiles sunt justificationes Dei nostri in terra peregrinationis nostrae.

Tendimus, viri fratres, ad coelestem requiem, ubi aeterna inest júbilatio. Idcirco mihi persuasissimum est, quod in nobis, qui, ad videndum Deum Deorum in Sion per intellectum, magisque per affectum, inhiamus, voce et spiritu qualitercumque melos psallendo, multimodas amoris ascensiones ordinare oporteat ad eum qui fons est immensi amoris.

O Mater Jerusalem! ad te suspirat, ad te cor meum ingemiscit;.. facta es plusquam speciosa et suavis in canticis tuis! In te, hymnicina Angelorum cohors et supernorum civium,

Novas semper harmonias vox meloda concrepat;
Et, in jubilum prolata mulcens aures organa,
Digna, per quem sunt victores, Regi dant praeconia.

III. — Eo fine cecini *Psalterium* istud sic concinnatum, et praesertim ut meae succurrerem frigiditati.

Optavi et datus est mihi sensus; invocavi et venit in me Spiritus Sapientiae(*). — Sed, quia unicuique nostrum mandatum est de proximo nostro, scriptum etiam est: *Recupera proximum tuum secundum virtutem tuam, et attende tibi ne incidas* (**); ideo, quod cuicumque latinarum studioso literarum benevertat, tibique etiam, benevole lector, ne librum hunc prae manibus habere graveris. Castissima eloquia sunt, dulciora super mel, et mellis favum; et, forsan, quod curiosulus primiter assumpsisti, nunquam prae dulcedine de manibus amplius exciderit tuis.

Sancti omnes divinarum Scripturarum amoena ingressi sunt prata; viridissimas sententiarum herbas exarando carpserunt; legendo comederunt; frequentando ruminarunt; atque tandem congregando, in alta memoriae reposuerunt sede. Minus, ita, istius miserrimae vitae amaritudines graviter senserunt; et coelestes affatim praegustarunt delicias.

Nec aliter et tibi, b. L., *Psalterium* istud, Divinarum Scripturarum Epitomen, et summorum Patrum succum, legendo eveniet. Praetereaque, Angelorum choris sociatus, canens, pulsans ad misericordiae thronum, quaerens, timens, gemens, assidue dolens et supersperans, ipsum demum pio corde attinges Deum, semperque gaudens inhaerebis ei.

IV. — Interea, dum meo labore et impensa, quotidianas, fere, tibi conquisitissimas dapes, e mensa Eucharistica, opipare subnecto, ego ad istas di-

---

(*) *Sapient.* VII, 7.
(**) *Eccl.* XXIX, 27.

scumbens pinguissimas epulas, et laeta canens convivia, immensa non sinat Dei pietas, impastus evadam!... Quare, dum debilitati tuae fulcrum, ac utilissimum contra animae tuae hostes clypeum praebeo, vivax stet apud te gratia facti, et officii exequere munus ad Deum pro me exorans misello.

V. — Interim si quid ab Christianae Fidei norma, hoc est a catholicae et Romanae Ecclesiae dogmatibus ac Disciplina, in hoc pio exciderit libello (invito utique), ne mihi laico, et propemodum senescenti viro, vehementer succenseas, sed potius pro indicto velim humaniter habeas. — Vale.

INDEX

CANTICORUM PSALTERII EUCHARISTICI

—

Januarius.

Februarius.

Canticum X.	*Dominica IV. post Epiph.*
XI.	*Purificatio B. Mariae Virginis.*
XII.	*Festum S. Romualdi Abb.*
XIII.	*Domin. Septuag. — F. orationis D. N. J. C. in monte oliveti.*
XIV.	*Cath. S. Petri Apost. Romae.*
XV.	*Domin. Sexag.— Commemoratio Passionis D. N. J. Christi.*
XVI.	*Dominica Quinquagesima.*
XVII.	*Festum S. Mathiae Apost.*
XVIII.	*Dies Cinerum.*
XIX.	*Offic. Coronae Spinarum—(Iteratur F. Coronae D.N.J.C.in Mense Maji: Cant. LVIII.) —*
XX.	*Cath. S. Petri Apost. — Antiochiae.*

Martius.

Canticum XXI.	*Dominica I. Quadrag.*
XXII.	*F. S. Joannis Josephi a Cruce.*
XXIII.	*F. Clavorum et Lanceae D. N. J. Christi.*
XXIV.	*Festum S. Thomae Aquin. Conf. et Eccl. Doctor.*
XXV.	*Dominica II. Quadragesimae.*
XXVI.	*Festum S.Gregorii Pp. Conf. et Eccl. Doctor.*
XXVII.	*F. quinque plagarum D. N.J.C. (In ordinario legitur quinque clavorum).*
XXVIII.	*Dominica III. Quadrag.*
XXIX.	*Festum S. Gabrielis Archangeli.*

Canticum *XXX.* *F. S. Joseph, Sponsi B. Mariae V.*
XXXI. *F. pretiosissimi sanguinis D. N. J. Christi.*
XXXII. *Festum S. Benedicti Abb.*
XXXIII. *Dominica IV (laetare). Quadragesimae.*
XXXIV. *Annuntiatio B. Mariae V.*
XXXV. *F. sacratiss. Sindonis D.N.J.C.*
XXXVI. *Sabb.* Sitientes.
XXXVII. *Dominica Passionis.*

Aprilis.

Canticum *XXXVIII.* *F. septem dolorum B. Mariae V.*
XXXIX. *Festum S. Francisci de Paola.*
XL. *Dominica Palmarum.*
XLI. *Hebdomada major. Feria II.*
XLII. *Feria III.*
XLIII. *Feria IV.*
XLIV. *Feria V.*
XLV. *In Parasceve. Feria VI.*
(*Canticum tergeminum; idest ad* Matutinum, *et ad audiendam* Missam; *quae concluditur ex praesanctificatis;— ad* Laudes; *— et ad* Vesperas)
XLVI. *Sabbatum Sanctum.*
XLVII. *Domin. Paschae resurrect.*
XLVIII. *Feria II. Paschatis.*
XLIX. *Feria III. Paschatis.*
L. *Dominica in albis.*
LI. *Festum S. Vincentii Ferrerii.*
LII. *Festum S. Marci Evangelistae.*
LIII. *Domin. II. post Pasch.—Festum translat. Corporis S. Vincentii a Paulo.*

Majus.

Canticum LIV.	*F. Ss. Philippi et Jacob. Apost.*
LV.	*Domin. III. post Pasch. — F. translat. S. Januarii Episc. et M. Praecip. Patr. Civ. et R. Neap.*
LVI.	*Festum S. Joannis Apost. ante portam Latinam.*
LVII.	*Apparitio S. Michaelis Arch.*
LVIII.	*Dominica IV. post Pasch.— F. Coronae D. N. J. C. (iterum Canticum XIX. M. Febr. agit festum Coronae spinarum).*
LIX.	*F. S. Francisci de Hieronymo.*
LX.	*Inventio SS. Crucis.*
LXI.	*Dom. V. post Pasch.*
LXII.	*Ascensio D. N. J. Christi.*
LXIII.	*Festum S. Paschalis Baylon.*
LXIV.	*Domin. infr. octavam Ascens. D. N. J. Christi.*
LXV.	*Festum S. Mariae Magdalenae.*
LXVI.	*Festum S. Philippi Nerii.*
LXVII.	*F. Patroc. s. Joseph, Sponsi B. Mariae Virginis.*
LXVIII.	*Dominica Pentecost.*

Junius.

Canticum LXIX.	*Dominica I. post Pentec.*
LXX.	*F. B. Mariae V. de bono Consilio.*
LXXI.	*F. SS. et individuae Trinitatis.*
LXXII.	*Solemnitas sacratiss. Corporis D. N. J. Christi.*
LXXIII.	*Festum S. Antonii de Padua.*

CANTICUM LXXIV. *Domin. infra octavam Corporis Christi, et II. post. Pentec.*
LXXV. *Octava sacratis. Corporis Christi.*
LXXVI. *Festum SS. cordis Jesu.*
LXXVII. *Dominic. III. post Pentec. — F. S. Aloysii Gonzaga.*
LXXVIII. *Nativ. S. Joannis Baptistae.*
LXXIX. *Dom. IV. post Pentec.*
LXXX. *Fest. Ss. Apost. Petri et Pauli.*

Julius.

CANTICUM LXXXI. *Visitatio B. Mariae Virginis.*
LXXXII. *Dominica V. post Pentec.*
LXXXIII. *Dominica VI. post. Pentec.—F. S. Mariae Magdalenae.*
LXXXIV. *Festum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo.* = (*).
LXXXV. *Festum S. Camilli de Lellis.*
LXXXVI. *Dominica VII. post Pentec.—F. SS. Redemptoris.*
LXXXVII. *Festum S. Jacobi major.*
LXXXVIII. *Dominica VIII. post Pentec.— Festum S. Annae, Matris B. Mariae Virginis.*
LXXXIX. *Festum S. Ignatii Lojolae.*

Augustus.

CANTICUM XC. *Festum S. Petri ad Vincula.*
XCI. *Domin. IX. post Pentec. — Festum S. Alphonsi Mariae de Ligorio.*

(*) Quod attinet ad Festum S. Vincentii a Paulo, vide **Cant. LIII** Mensis Aprilis.

Canticum	*CXII.*	***S. Dominici Confess.***
	CXIII.	***Transfiguratio D. N. J. C.***
	CXIV.	***Festum S. Cajetani.***
	CXV.	*Dominica X. post Pentec. — Festum S. Philumenae V. et M.*
	CXVI.	*Assumptio B. Mariae Virginis.*
	CXVII.	*Domin. XI. post Pentec. — Festum S. Joachim Conf. Patr. Genitricis Dei Mariae.*
	CXVIII.	*Festum S. Hyacinthi Conf.*
	CXIX.	*Festum S. Bernardi Abb. Conf. et Eccl. Doctor. — Infr. octav. Assumpt. B. Mariae Virginis.*
	C.	*Dominica XII. F. SS. cordis B. Mariae Virginis.*
	CI.	*Festum S. Bartholomaei Apost. — Et inventio Corporis S. Stephani Protomartyris.*
	CII.	*Festum S. Josephi Calasantii.*
	CIII.	*Festum S. Augustini Episc. Conf. et Eccl. Doctor.*
	CIV.	*Festum Decollat. S. Joannis Baptistae.*
	CV.	*Dominica XIII. post Pentec. — Festum S. Rosae de S. Maria V. Limensis.*

September.

Canticum	*CVI.*	*Dominica XIV. post Pentec. — Festum S. Rosaliae Virginis.*
	CVII.	*Nativitas B. Mariae Virginis.*
	CVIII.	*Dominica XV. post Pentec. — F. SS. nominis B. Mariae Virginis.*
	CIX.	*Exaltatio S. Crucis.*
	CX.	*Impressio sacr. stygmatum S. Francisci Assisii.*

CANTICUM	CXI.	*Festum S. Januarii Episc. et M. Praec. Patr. Civ. et R. Neap.*
	CXII.	*Dominica XVI. post Pentec. — F. sept. dolorum B. Mariae V.*
	CXIII.	*F. S. Matthaei Apost. et Evang.*
	CXIV.	*Dominica XVII. post Pentec.*
	CXV.	*Dedicatio S. Michaelis Archangeli.*

October.

CANTICUM	CXVI.	*F. SS. Angelorum Custodum.*
	CXVII.	*Dominica XVIII. post Pentec. — Festum B. Mariae Virg. Sacratiss. Rosarii.*
	CXVIII.	*F. Puritatis B. Mariae Virginis.*
	CXIX.	*Dominic. XIX. post Pentec. — Festum Maternitatis B. Mariae Virginis.*
	CXX.	*Festum S. Theresae Virginis.*
	CXXI.	*Dominic. XX. post Pentec. — F. S. Lucae Evangelistae.*
	CXXII.	*Festum S. Petri de Alcantara.*
	CXXIII.	*Festum S. Francisci Assisii.*
	CXXIV.	*Festum S. Raphaelis Archangeli.*
	CXXV.	*Dominica XXI. post Pentec. — F. B. Mariae Virginis, sub tit. Auxiliatrix Agonizantium.*
	CXXVI.	*Festum S. Simonis et Judae Apost.*

November.

CANTICUM	CXXVII.	*Dominica XXII post Pentec. — F. Omnium Sanctorum.*
	CXXVIII.	*Commemoratio omnium defunctorum.*

CANTICUM	CXXIX.	*Festum S. Caroli Borromaei.*
	CXXX.	*Dom. XXIII. post Pentec.— Octava sanctorum omnium.*
	CXXXI.	*Festum S. Andreae Avellini.*
	CXXXII.	*Dominica XXIV. post Pentec.— Festum Patrocinii B. Mariae Virginis. — (*).*
	CXXXIII.	*F. Praesent. B. Mariae Virginis.*
	CXXXIV.	*Dominica XXV. post Pentec.*
	CXXXV.	*Domin. Prima Adventus Domini.*
	CXXXVI.	*Festum S. Andreae Apost.*

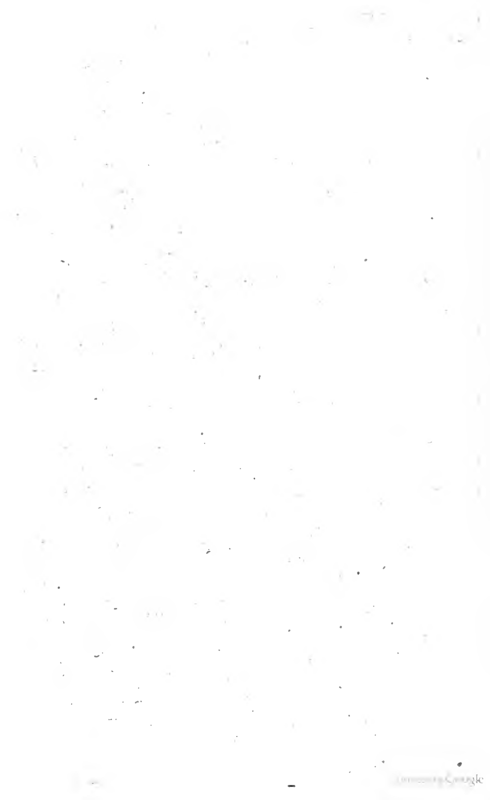
December.

CANTICUM	CXXXVII.	*Festum S. Francisci Xaverii, Societatis Jesu.*
	CXXXVIII.	*Dominica II. Adventus Domin.*
	CXXXIX.	*Conceptio Immaculatae Virginis Mariae.*
	CXL.	*Festum S. Nicolai Episc. et Confess.*
	CXLI.	*Dom. III. Adventus D. (gaudete) Et commemorat. almae Domus Lauretanae.*
	CXLII.	*F. Patrocinii S. Januarii, et soc. Mm. P. princ. C. et R. Neap.*
	CXLIII.	*Expectatio S. partus B. Mariae V.*
	CXLIV.	*Dominica IV. Adventus Domini— Et recurrit infr. octav. Festum S. Luciae Virg. et Marthyr.*

((*) Et annualis commemoratio fundationis mei SS. Oratorii familiaris, sub tit. *B. Mariae Virg. sept. dolorum*— (Ista mihi dies deliciis est affluens; semper memoranda; pariterque colenda!). —

LAUS DEO ET MARIAE.

2*

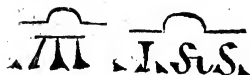
PSALTERIUM EUCHARISTICUM

IDEST

CENTUM QUINQUAGINTA CANTICA

PER ANNI MENSES DISTRIBUTA

In aure dulce Canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar caelicum.

Cant. LVI.

CANTICUM PRIMUM

CIRCUMCISIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum, *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Confitemini Deo Deorum: confitemini Domino Dominorum.

Quia in afflictione nostra memor est nostri; et nos redemit ab omnibus inimicis nostris. —

Christus amicus fidelis, qui, a nobis desertus et irritatus, nunquam nos deserit.

Christus amicus, cui nulla est comparatio; quia ex inimicis, suo sanguine, nos reconciliavit, et amicissimos nos reddidit.

Habemus accessum ad Patrem per Filium in uno Spiritu: genua ideo flectamus ad Patrem D. N. Jesu Christi, ex quo omnis Paternitas in Coelis et in terra nominatur.

Ut det nobis, secundum divitias gloriae suae, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiore homine.

Electis, secundum praescientiam Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, et aspersionem sanguinis Jesu Christi Domini nostri.

Salus nostra jucundissima, pone nos ut signaculum super cor tuum ad amandum; ut signaculum super brachium tuum ad operandum. —

Circumcisio Domini nostri Jesu Christi purgationem significat delictorum: in Circumcisione adoramus primam D. N. Jesu Christi sanguinis effusionem.

Omnis legis veteris series, fuit typus futuri.

Conditor veteris et novae legis factus est sub lege; ut nos, qui sub lege eramus, lucri faceret.

Christus amicus fidelis, et incomparabilis, quia pretio nos emit magno, idest suo sanguine!

Clamorem validum — summus ab aethere
Languentis Geniti — si Pater audit,
Placari potius — sanguine debuit;
Et nobis veniam dare: —

Exultent omnes in te, Jesu, quos vestimento induisti salutis; et indumento circumdedisti justitiae.

Nonne solus ego dura cervice, et incircumciso corde et auribus, semper invitationibus gratiae tuae audenter obsisto?

Dextera tua facit virtutem; dextera tua exaltat nos.

Tu adjutor meus; ideo, contra tribulationem et cordis mei duritiem, invoco te. —

— A te, Domine, factum est opus magnum salutis nostrae; mirabile in aeternum remanet.

Converte animam meam sperantem in te; tu bonorum meorum non eges; restitues haereditatem meam mihi.

Ipse tu haereditas, portio et calix meus; ne derelinquas animam meam in Inferno. —

— Memento, Domine, quod, nascens, te ipsum nobis in edulium dedisti; moriens in pretium; ut regnans, te nobis in praemium dones.

Suavis, mitis, et multum nobiscum misericors, heu! quid est homo quod memor es ejus?

Aut Filius hominis quoniam visitas, et ità magnificas eum?

Pulvis exiguus, cinis, nequitia, et vanitas! —

— Tu, bonus Pastor, animam pro nobis posuisti; indeque pabulo vitae, longe suavissimo, nos pascis!

Quam dulcia faucibus nostris eloquia tua, quibus tam amanter nos invitas — « Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et egó reficiam vos » —

Ad hoc parasti convivium grande nimis; nobis ostendens in eo divitias et potentiam regni tui.

Ecce nos, pauperes et miseri, fidenti accedimus animo ad manducandum et bibendum.

Panem supersubstantialem comedemus tuum, idest corpus tuum sacratissimum, et sanguinem bibemus tuum in vino quod miscuisti nobis.

Tu salus et redemptio nostra, spes, fortitudo, decus et gloria.

Tu, quia pius es, nobis propitius esto; conserva nos propter sanctum nomen tuum.

Notum, Domine, fecisti salutare tuum: videant et plaudant omnes fines terrae Deo nostro.

Labor etenim Ægypti, et Æthiopiae negotiatio, et Sabaim, viri sublimes, ad te transierunt; te adorarunt; teque deprecati sunt.

Ubique nos nova tibi cantabimus Cantica; et, ante con-

spectum omnium populorum et gentium, mirabilia psallemus quae tu fecisti.

Viri fratres — Qui timet Deum facit bona: cibabit illum pane vitae et intellectus;

Et aqua salutaris sapientiae potabit illum; non confundetur, et in medio Ecclesiae aperiet os suum.

— Sicut pluvia in vellus descendisti, ut genus salvum faceres humanum; te laudamus, Domine Deus noster.

Mirabile mysterium declaratur hodie; innovantur naturae, Deus homo factus est.

Id quod fuit permansit, et quod non erat assumpsit: non commixtionem passus, neque divisionem.

Magna sunt opera tua, Deus cordis mei; et exquisitae in omnes voluntates tuae.

Memento nostri, Domine, in beneplacito tuo, ut nostrarum miserearis iniquitatum.

Visita nos nunc in salutari tuo; quia excelsus es, et humilia benigne semper respicis.

Ecce Agnus Dei, ecce venit ad nos qui mundi peccata tollit, ut misereatur nostri.

POST COMMUNIO

— Omnes, qui timetis Deum, audite; narrabo vobis, quanta fecit animae meae.

— Suscepi misericordiam tuam, Deus: sic et laus tua in fines terrae.

Impinguasti caput meum in oleo: et calix tuus inebrians, o quam praeclarus est!

Pater meus et mater mea dereliquerunt me; tu autem me assumpsisti.

Quid tibi retribuam pro omnibus quae a te accepi?

Tu dives et super omnia potens; ergo tua sunt omnia.

Ego, egenus et miserrimus, me ipsum tibi offero. Sed efficiar gratus et acceptabilis?

Immolans Sacrificium laudis exorno fidem meam; et, quam-

quam pauper et indignus, tibi Altissimo persolvo omnia vota mea.

Pergrata est oblatio ista tibi, cum qua assidue recolimus memoriam beneficiorum redemptionis tuae.

Christus amicus incomparabilis noster; quia suo nos pretioso redemit sanguine.

Vergente mundi vespere,
Uti sponsus de thalamo,
Egressus honestissima
Virginis matris claustra.

Cujus forti potentia
Genu curvantur omnia;
Coelestia, terrestria
Nutu fatentur subdita.

Æquali aeterno Patri
Carnis tropheo accingere:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti. —

Notum fecisti, Domine, Salutare tuum; et, ante conspectum gentium, justitiam revelasti tuam.

Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos.

Abnegemus ergo impietatem, incredulitatem, saecularia desideria et tepiditatem.

Sobrie, pie, et juste viventes, in beata spe roborati, adventum expectabimus gloriae magni Dei nostri. —

— Fundamenta civitatis Dei in montibus sanctis; diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

O felix jucunditas, o jucunda felicitas Deum possidere; et cum suis consociari sanctis!

Et in aeternum canere — « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth! »

« Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, et qui venturus est ».

« Dignus es, Domine Deus, accipere gloriam, honorem, et virtutem ».

Magnitudini tuae non est finis ; magnus es, excelsus es, immensus es, sanctus es, sanctus, sanctus.

Jesu, Pater futuri saeculi; Jesu, pignus futurae gloriae,— miserere mei. —

— O beata Maria, quis tibi valeat justa gratiarum et laudum praeconia referre?

Templum Dei factus est uterus tuus nesciens virum: non est pollutus, ex te carnem accipiens.

Felix es, sacra Virgo, et omni laude dignissima ; quia, singulari tuo assênsu, mundo succurristi perdito.

Tibi commendo familiam meam , proximos, Regem, et subditos.

Pura pudica pia, defunctos etiam adjuva, o Maria.

— Summae Parens clementiae,
Mundi qui regis machinam,
Unius et substantiae,
Trinusque personis Deus;

Memento, quod sumus tui,
Licet caduci plasmatis;
Ne des honorem nominis
Tui, precamur, alteri.

CANTICUM II.

DOMINICA. — OCTAV. SS. INNOCENTIUM MM.

In Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra pag. 1.)

— Benedictus Dominus Deus noster, qui fecit mirabilia magna solus a saeculo.

Suscipiant montes, Domine, pacem populo tuo, et colles justitiam plebi tuae.

Sedes in excelso throno; et te, psallentes in unum, adoret multitudo beatorum spirituum, dicentium:

— « Ecce Dominus; ecce sanctus, ecce cujus imperium, et nomen manet in aeternum » ! —

— Domine Deus, tu qui inanes reples animas, et esurientes satias bonis;

Tu, qui sedentes in tenebris, et in umbra mortis educis ad lucem;

Tu, qui vincula, et ferreos nostros vectes illico disrumpis;

Adjuva me pauperculum tuum; me de luto erue faecis, et de inopia bonorum operum.

Mirabilia tua recti corde videant iterum, et gaudeant: omnis iniquitas oppilabit os suum.

— Sancti et Sanctae Altissimi Dei nostri orent, et tibi pro nostra canant, omniumque salute.

Vos quoque, beati parvuli innocentes et martyres, concinite tubis, et novo laudes canite Cantico;

Quia, quantum in vos iniquitas saeviit, tantum Deus noster benedictionis gratiae refudit vobis.

Candidatam plebem imbellis infantiae ei offerre meruisti, o Bethlehem !

Nesciebant tacere, quia nondum didicerant formidare, matres volebant abscondere, et, ipsi se infantuli publicabant.

Miscebatur aegris matrum ploratus vagitibus puerorum, mortis comes et funeris atri! et ad Coelum volitabat oblatio innocentium.

Quid proficit tantum nefas?
Quid crimen Herodem juvat?
Unus tot inter funera
Impune Christus tollitur !

Inter coaevi sanguinis
Fluenta, solus integer,
Ferrum, quod orbabat nurus,
Partus fefellit Virginis !

Gaudet quidquid gentium est
Judea, Roma, et Graecia,
Ægypti, Trax, Persa, et Scytha,
Rex unus omnes possidet. —

— Nullum est consilium hominis contra consilium Dei; Deus regnat; Deus imperat; vincit Deus.

Et nunc, innocentes omnes et martyres mecum Altissimo novum hymnum agite laudis. —

— Domine Jesu, inaestimabilis est tuae gloriae splendor, ineffabilis est tuae charitatis benignitas.

Jaculis istis cor vulnerasti meum, et ego desiderio tui vehementer flagro.

Benedictus es Domine Jesu, et benedicendus in saecula; quia operatus es nostram redemptionem.

Dum tuae pietatis et bonitatis considero excessum, cor non sufficit meum, et prae amore deficio.

Decus et pulchritudo tua, virtus, magnificentia et plenitudo tua, majestas et bonitas omnem excedit sensum.

Piissime, qui nos sic amasti, vivificasti et sublimasti, quam dulcis memoria mirabilium tuorum!

Potentissime, qui gladium inimicorum tuorum confringis; et arma ad salutem convertis nostram!

Animas ad visionem pacis innocentium adducis; et gloria eorum annuntiabitur in saecula! —

—Sanctissime, sta denuo vigilantibus oculis super custodiam meam; et sancto tui amoris affectu in loco peregrinationis meae.

Oculi tui lucidiores sunt super Solem circumspicientes in profundum abyssi; et hominum corda intuentes in absconditas partes.

Vae qui profundo estis corde, et a Domino consilium absconditis; quorum opera sunt in tenebris, et dicunt—«quis videt nos? et quis nos novit?» —

Perversa est haec vestra cogitatio, quasi si lutum contra figulum cogitet, et opus factori dicat suo — « non fecisti

me »—; et figmentum dicat fictori suo — « non intelligis me » ! —

Beatus vir, qui in sapientia morabitur; et in justitia meditabitur; et in sensu considerabit circumspectionem Dei nostri.

Ita psallam spiritu semper, psallam mente et ore te factorem et refectorem meum.

Ita, thesaurus meus incomparabilis, tecum Polum penetrabo.

Et ubi es tu, amabilis et optabilis, ibi desiderio, cogitatione et aviditate, adstabo et ego. —

— Panis vivus et vitalis, qui de Coelo descendisti, miserere mei.

Quamquam indignus paravi tibi domum; ingredere: benedicte Domine, cur foris stas ?

Benedicam tibi nunc, et in saecula; et benedicant te omnes qui se se Communionibus commendarunt meis. —

Veni benignissimus aeterni Patris Filius, Agnus occisus, pro nostra redemptione ab origine mundi; veni, parce; animas et corpora sanctifica nostra. —

POSTCOMMUNIO

— Tibi, Domine, aeterna sit laus et gloria; parasti in conspectu mea mensam adversus omnes qui tribulant me.

Panis Angelorum; caro, cibus, sanguis, potus, panis filiorum in ea.

Cor, mens, et anima mea adorant te cum Angelis, et agminibus Sanctorum.

Domine Jesu, gratiae fons; et omnium bonorum auctor, me tibi in hoc Sacramento offero.

Ad te animam elevavi meam, Deus meus, in te confido, non erubescam: neque amplius irrideant me inimici mei.

Confirma me, ut sentiam mutationem dexterae Excelsi.

Repleatur, sicut adipe et pinguedine anima mea; fortis et potens fiam.

Ambulem ad opera salutis aeternae de virtute in virtutem

per hunc desertum, usque ad montem sanctum tuum. —

— Deus, si tu es pro nobis, quis pugnabit contra nos? omnia possumus in eo qui nos confortat.

Quamvis nos affligi permittis, numquam tamen plebem repellis tuam.

Quis, praeter te, consurget adversus malignantes? aut quis stabit nobiscum contra operantes iniquitatem?

Nisi hactenus animas adjuvisses nostras; paulo minus habitassent in Inferno.

Factus es nobis in refugium, et Deus noster in auxilium spei nostrae.

Si ambulaverimus in medio mortis umbrae, non timebimus mala; quoniam tu nobiscum es. —

— Caro tua vere est cibus fortium; et sanguis tuus vere est exultantium potus.

Nullum certe efficacius remedium adversus ignea tela nequissimi Diaboli; cum quo quotidiana est pugna, et difficilis victoria.

Tentationes enim et cupiditates facile restinguuntur aqua ab iis, qui in gaudio eam de fontibus hauriunt tuis.

Omnibus in hoc Sacramento aperis praesidium et auxilium istud; et in hoc propinas nobis vinum germinans virgilantes Virgines.

Comedam adhuc, Domine, et bibam, animam inebrians suavi dulcedine tua. —

Intacta virgo es tu; et mundi Mater, quia gestatrix vitae et laetitiae;

Ornamentum humani generis, et universae creaturae decus!

Et propitiatorium, ex quo Deus hominibus humana innotuit forma!

Etiam et Angelorum Regina!... Intercede pro nobis, nostram in tuis manibus suscipiens causam. —

Gloria Patri, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme, Deus unus omni
Tempore saeculi — Amen. —

CANTICUM III.

EPIPHANIA DOMINI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.
(ut supra, pag. 1.)

— Manifesta mihi, Domina Maria, hoc amoris mysterium.

Impetra mihi, celebrans Epiphaniam Domini, Fidem perfectam; indulgentiam peccatorum; perpetuam gubernationem; consolationemque vitae.

Candelabrum aureum, clarum, et lucidum; septem lychinis (donis scilicet) sancti Spiritus ornatam! in te operatus est Spiritus Sanctus; et, Divinam humanamque Prolem, prius mente quam corpore concepisti.

Domino meo Jesu, et tibi, Domina mea, serviens, ad vestram jugiter praesentiam, etiam ego recipi merear.

A Patre unigenitus
Ad nos venit per Virginem;
Baptisma cruce consecrans,
Cunctos fideles generans.

Mane nobiscum, Domine;
Noctem obscuram remove;
Omne delictum ablue;
Piam medelam tribue.

Quem jam venisse novimus,
Redire item credimus.
Sub sceptro tuo inclyto,
Tuum defende populum.

Viderunt Magi stellam Domini in Oriente, et venerunt, cum muneribus, adorare Jesum jacentem in Praesepe.

Surge, illuminare Jerusalem, quia venit lumen tuum; et gloria Domini super te orta est.

Venit Dominator Dominus; regnum in manu ejus est, potestas et imperium.

Gentes de cunctis populis et linguis, ambulant in lumine ejus; et reges in splendore natalis ejus.

Stella Domini sicut flamma coruscat; et Regem Regum Deum demonstrat.

Magi eam viderunt; et magno Regi munera obtulerunt.

Pretiosa munera, quae tibi obtulerunt, habent in se divina mysteria.

Quicumque Christum quaeritis,
Oculos in altum tollite,
Illic licebit visere
Signum perennis gloriae.

Haec stella, quae Solis rotam
Vincit decore ac lumine,
Venisse terris nunciat,
Cum carne terrestri, Deum.

Hoc sidus aeternum manet,
Haec stella numquam mergitur;
Nec nubis occursu abdita
Obumbrat obductam facem.

Tristis Cometa intercidat,
Et si quod astrum Sirio
Fervet vapore, jam Dei
Sub luce destructum cadat.

En Persici ex orbis sinu
Sol unde sumit januam,
Cernunt periti interpetres
Regale vexillum Magi.

Quod, ut refulsit, caeteri
Cessere signorum globi,
Nec pulcher est ausus suam
Conferre formam Lucifer.

Quis iste tantus, inquiunt,
Regnator, astris imperans ?
Quem sic tremunt caelestia,
Cui lux et aethra inserviunt ?

Illustre quiddam cernimus,
Quod nesciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum,
Antiquius Coelo et Chao.

Hic ille Rex est gentium
Populique Rex Judaici,
Promissus Abrahae patri,
Ejusque in aevum semini.

Æquanda nam stellis sua
Cognovit olim germina,
Primus Sator credentium
Nati immolator unici.

Jam flos subit Davidicus,
Radice Jessaea editus,
Sceptrique per virgam virens
Rerum cacumen occupat.

Exin, sequuntur perciti
Fixis in altum vultibus,
Qua stella sulcum traxerat,
Claramque signabat viam.

Sed verticem pueri supra,
Signum pependit imminens,
Pronaque submissum face
Caput sacratum prodidit.

Videre postquam Magi,
Eoa promunt munera,
Stratique votis offerunt
Thus, Myrram, et aurum regium.

Regem Deumque annuntiant
Thesaurus et fragrans odor
Thuris; ac pulvis myrrheus
Sepulchrum praedocet. —

— Agnosce clara insignia
Virtutis, ac Regni tui,
Puer, o cui trinam Pater
Praedestinavit indolem. —

— Leva oculos tuos in circuitu, dilata cor tuum, sancta Sion, videns filios et filias affluentes in Ecclesia tua magna, hymnumque canentes.

Beati sunt populi, quos tu elegisti et assumpsisti; tu, mirabilis in bonitate, reples eos gaudio, largiens bona domus tuae.

Sanctum est templum tuum, mirabile in pietate et magnificentia.

Accinctus potentia tua conturbas profundum maris; edisque et simul compescis, a summo usque ad imum, sonitum fluctuum ejus.

Venit parvulus Infans, dominator Dominus, visitans Ecclesiam suam.

Regnum in manu ejus est, parcere poenitentibus, infideles ad Fidem vocare, gratiamque humilibus augere.

Visitans Ecclesiam suam benedictionibus inebriat eam; et, multiplicans irrigationes, flumine lucis et gratiae clarificat eam.

A sidere matutino in Oriente, usque ad illud quod vespere occidit, multiplica Domine genimina ejus.

Converte ad eam gentes omnes; revoca pertinaces, et aberrantes a catholica fide.

Stillicidiis tuis locupleta frugibus eam; sic toto anni gyro benedicat abundantiam benignitatis tuae.

Colles, valles, campi pinguescant adhuc; et repleantur ubertate gloriae tuae.

Tibi, spes omnium finium terrae, magne Deus, manifestatum gentibus; hoc novum decet hymnum in Sion.

Et cum omnem solveris captivitatem gentium, tibi, laetantes, reddemus etiam vota in Jerusalem. —

— Attollite, fratres, in communione sanctorum, manus vestras in sancta.

Ecce dominator quem quaerimus, venit ad templum sanctum suum; et Angelus Testamenti, quem Patres exspectaverunt nostri. —

O sola magnarum urbium
Major Bethlehem, cui contigit,
Ducem salutis coelitus
Incorporatum gignere!

Altrice te summo Patri
Haeres creatur unicus,
Homo ex Tonantis Spiritu,
Idemque sua membris Deus.

Hunc et Prophetis testibus,
Iisdemque signatoribus,
Testator, et Sator jubet
Adire Regnum, et cernere.

Regnum quod ambit omnia
Dia, et marina, et terrea,
A Solis ortu ad exitum,
Et Tartara et Coelum supra.

—Pateant nunc misericordiae tuae aures nostris precibus, Pater omnipotens, et quae tibi accepta sunt fac nos postulare; et, petentibus, postulata concede.

Ut a nobis submoveas, exoramus, noxia cuncta; et omnia concedas quae sunt profutura;

Et, propter gloriam nominis tui, Religionis augmentum nobis infunde; ut, quae tibi placent nutrias; et, nutrita, custodias. —

— Tu Christe ipse es Rex gloriae; et Deus qui mandas salutem Jacob.

Tu abundantia pietatis tuae, merita et vota excedis supplicum, misericordiam super nos effundens tuam.

Dimitte quae nostra metuit conscientia; et adde quod nostra non praesumit oratio;

Te ipsum adde, anima corpore sanguine ex divinitate dulciter in nobis hospitantem.

Nostrum accendat spiritum Deiparens sancta, veneranda, omnibusque laudibus laudanda :

Domina rerum, exemplar virtutum, exhortatio laborantium, et deliciarum hortus.

POST COMMUNIO.

Magi te infantem venerati sunt in cunabulis; ego te, in Sacramento et in Coelis, adoro, laudo, et invoco.

In te inimicos animae meae cornu ventilabo ; et in nomine tuo spernam insurgentes in me, quia mecum es et in visceribus meis. —

— Dilectus meus mihi, et ego dilecto meo; et ad me conversio ejus.

Noverim te, dilecte mi, noverim me; me ut studeam esse quod debeam, et quod corrigendum est corrigam!

Noverim te etiam Patrem omnipotentem, ut cogitem quod de nihilo me creasti; et quod omnia quae habeo dona tua sunt.

Insuper, quod Filium nobis dedisti in pretium redemptionis; Spiritum Sanctum tuum in privilegium amoris ; et te totum servas in haereditatem adoptionis.

Dilige, anima mea, illum, qui tam vehementer te dilexit; quaere quaerentem te :

Sollicita sis cum sollicito, vacans cum vacante, munda cum mundo, sancta cum sancto.

In eo finem invenies supereminentem ; in eo meritum et praemium; in eo gloriam et felicitatis cumulum —

— Viri fratres; quis scit si convertatur Deus et ignoscat? et quis scit si revertatur a furore irae suae, et non peribimus?

Reddere enim unicuique statuit secundum opera ejus; iis quidem, qui boni sunt, retribuet gloriam honorem et incorruptionem;

Iis autem, qui sunt ex contentione, et non acquiescunt veritati, iram rependit et indignationem.

Ideoque, omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. —

— Domine Jesu, infans amabilis, propitius esto mihi peccatori; ut in benedictionibus tuis discedam justificatus.

Viam iniquitatis amove a me; et confirma me in exequendis mandatis tuis.

Noli, bone Jesu, me confundere; exaudi me per Matrem te lactentem; ut in tuo vivens timore, lacte nutriar dulcedinis tuae.

Salve vitae principium, et currum eburneum e terra ad Coelum trajiciens populos.

Salve immaculatum, atque incontaminatum Dei Verbi habitaculum, quemadmodum ipse sibi complacuit;

Salve Coeli splendens facula, quae Gratiarum lucem Fidelibus affert.

Singulare decus; gloria Israel; dextera Jesu Christi, ad lapsos extensa erigendos omnes; salus et nobilitas omnium electorum!

O beata Maria, meas admitte preces intra sacrarium exauditionis tuae; et mihi reporta, proximisque meis, antidotum reconciliationis. —

— Jesu tibi sit gloria
Qui apparuisti gentibus;
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. — Amen.

CANTICUM IV.

DOMINICA I. POST EPIPHANIAM

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc. etc.

(ut supra, pag. 1.)

Ad te, Domine, animam elevavi meam, Deus meus; in te confido; exaudiendo, fac ut non erubescam;

Neve irrideant me inimici mei de mea fiducia; etenim universi, qui expectant adventum tuum, in die judicii non confundentur.

Nec unquam permittas iniquorum perversitatibus me frangi; vel in tenebrosis illaqueari dolis.

Tibi derelictus est pauper tutandus; et orphano tu es adjutor; tu laborem et dolorem meum consideras, et pium exaudies desiderium meum.

Domine Deus meus es tu, interrogans justum et scrutans impium; justum quidem ut suscipias, liberans eum a laqueis in umbra retextis mortis.

Qui mane junctum vesperi
Diem vocari praecipis:
Tetrum chaos illabitur,
Audi preces cum fletibus.

Ne mens, gravata crimine,
Vitae sit exul munere;
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.

Caelorum pulset intimum,
Vitale tollat praemium:
Vitemus omne noxium,
Purgemus omne pessimum.

Viri fratres — Ipse nostrorum auctor est munerum; ipse misericors, et susceptor noster est.

Coelesti suo lumine nos semper et ubique praevenit; ut puro terrena omnia cernamus intuitu, et digno coelestia percipiamur affectu. —

— Cooperuit Coelos gloria tua; tu sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus es et immortalis! ideoque te Dominationes salutant et Potestates.

Abyssus etiam vocem dedit suam, plaudens tibi et obediens.

Nos omnes gaudemus in te; et exultamus in Deo Jesu nostro.

— Domine Deus formidabilis, judicasti in nationibus: Imperium Filio dedisti tuo; et cornu Christi tui in aeternum sublimasti.

Splendor paternae gloriae,
De luce lucem proferens,
Lux lucis, et fons luminis
Diem dies illuminans.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere;
Te nostra supplex gloria
Per cuncta laudet saecula. —

— Tu es Sacerdos in aeternum. Sacerdotale tuum ministerium et lumen in Ecclesia tu accendis magna.

Deus, singulari honoris privilegio, sibi, de populo, Sacerdotes elegit, ut ministrent coram ipso.

Utpote amici, et intimi Consiliarii, mensae discumbunt suae; cibum capiunt, indeque fidelibus dispensant.

Officium prorsus admirandum, tremendum, vereque Divinum!

Istis certe concessum est, quod Angelis negatum; videlicet, ore consecrare sacro Dominum majestatis!

O veneranda Sacerdotum novae legis potestas! e throno gloriae tuae evocant te altissimum Dominum; et, in altari incruenti Sacrificii, praesentem sistere faciunt!

Ita realiter, sponte, Deus, et libenter, obedit voci hominis, et sinit sese illius contrectari manibus, et dispensari.

Magna omnino dignitas est nostra frumentum accipiendo electorum; major sed est Sacerdotis consecrando et dispensando.—

— Domine Jesu, per sanctum et aeternum Sacerdotium tuum; et per divinam omnium Sacramentorum institutionem, ministrantes sanctifica tuos, et universum populum tuum.

Et concede, cum servis tuis, sancta confoederanda concordia, in hoc et in futuro consociari saeculo. —

— Vovete et reddite Domino Deo nostro omnes qui in circuitu ejus offertis munera.

Et Mariae jugiter etiam vovete; aula est Coelestium Sacramentorum, et Iris, totius mundi, propitiationis;

Aurora est Solis praevia; et dies noctis nescia; auctrix meriti, sicut Heva peccati;

Tu nostra fortissima protectio, tu refugium et firmamentum;

Tu, Deo charissima, animarum nostrarum, contra infensos extas custodia hostes, et tropheum!

Mater misericordiarum, pro nostra intercede, omniumque salute.

POST COMMUNIO

Domine, qui, ad spirituales delicias nos semper invitas, adauge paratae dulcedinis desiderium.

Fac ut, tuae vocationi fideliter obsequentes, posthabitis omnibus, ad coenae tuae convivium accurramus. —

O anima, ama amatorem tuum, qui te praevenit amore.

Insignitam Dei imagine, redemit te pretioso suo sanguine.

Desponsata Fide, Spe, et Charitate, virtutibus ornavit te; deputavitque congaudere cum Angelis.

Suavis, mitis, dulcis, utilis, humilis et misericors, eduxit te de lacu miseriae, et de luto faecis.

In similitudinem hominis apparuit tibi in terra, ut confidenter diligeretur a te. —

— Cum deposuero senescentem istam sarcinam, et mihi subtracta omnia erunt, solus ipse mihi servabit Fidem.

In die sepulturae meae, omnes recedent, ipse me non derelinquet!

Tuebitur, immo, a rugientibus paratis ad escam, et per ignotas regiones animam perducens meam, collocabit eam ante faciem majestatis suae.

Auxilientur mihi, Domine, ad istam consequendam gloriam sumpta tua sacra mysteria.

Anima, hospes et comes corporis, dilige Jesum dilectione dignissimum; dilige cordium, et aeternitatis lumen. —

— Viri fratres — Aspiciamus in auctorem Fidei et consummatorem Jesum; quia, proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempta; atque in dextera Dei sedet.

Recogitemus eum qui talem sustinuit a peccatoribus adversus semetipsum contradictionem; ne non fatigemur animis deficientes nostris.

Pacem sequamur cum omnibus et sanctimoniam; sine qua nemo videbit Deum. —

— Sit Trinitati gloria;
Quae, sacra per mysteria,
Orantibus dat gratiam,
Qua consequuntur gloriam.

CANTICUM V.

FESTUM S. ANTONII ABBATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 1.)

MUNERA tibi, Domine, sacris superposita altaribus, in salutem nobis verti deposcimus. —

— Intercedente B. Antonio Abbate, nobis, in vita et in morte, intende.

Deprecatio ejus, apud te, deprecationes commendet nostras; ut tuae percipiamus charitatis suffragia.

Non satis linguae poterunt referre
Cordis ardores, quibus ipse terram
Respuens, summo cupiebat aestu
Praemia Coeli.

Ipse doctrina, meritisque clarus
Praedicans verbo, simul atque factis,
Duxit errantes ad ovile Christi;
Miraque gessit. —

— Domine Jesu, tu semper desiderium animae exaudisti ejus; et in solitudine ei multa benigne tribuisti.

Et, deprecationi indulgens labiorum ejus, in filiis suis Anachoretis et Coenobitis, viventem adhuc, et post mortem, non fraudasti eum. —

— Tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem; probatio spem; spes vero non confundit.

Ideoque in perpetuas fulgebunt justi aeternitates, et tanquam scintillae in arundineto discurrent.

Judicabunt nationes quando ignis inflammabit orbem terrae; et dominabitur populis; quoniam donum et pax Dei nostri in electis suis. —

— In magnis Mundi hujus tempestatibus, patientiam, Domine, mihi dones oro; probationem, solitudinem, et spem exauditionis in morte.

Quis est homo, qui vivet et non videbit mortem? experientia novi neminem esse qui semper vivat.

Morietur homo, etiamsi fuerit Princeps, Abbas, et Pontifex; morietur, sicut et caeteri qui praecesserunt Pontifices Abbates et Reges!

Et quidem in die qua non putat, hora qua nescit, et modo quo ignorat.

Ego jam video illam, quae equo insidet, cui nomen — *pallida mors*—; uno distat a me gradu; et jam terribili clamat voce — *finis super te, finis super te.* —

In die internecionis, unicuique divitiae et deliciae, honores et dignitates vacuae omnino apparebunt et inanes.

Longissimae vitae dies videbuntur declinasse tanquam velocissima umbra.

Tunc peccata, sicut exercitus grandis nimis, insurgent; irruent super victimam mortis, formidine exterritam et pavore.

Tunc super justitias, quoque, turbabitur homo; et expavescet multum, nesciens utrum amore an odio dignus sit.

Et quid ei videbitur de excessu comessationum, de vanitate indumentorum, de luxu supellectilium, de otio dierum?

Quid de concupiscentia carnis et oculorum? quid de superbia vitae?

Quid de defectu orationum? de parsimonia eleemosynarum? de ambitione desideriorum? de aversionibus et inimicitiis?

Quid de defectu confessionum? et de negligentiis in sacra Communione?

O mors, bonum est judicium tuum. Sicuti tunc sentirem,

volo nunc me judicare; sicut tunc agerem, volo nunc me emendare.

Vivens disponam domui meae, ne non possim moriens; et consiliarius meus sapientissimus es tu, o bona mors. —

— Viri fratres — In veritate comperi, quia non est acceptor personarum Deus; sed, in omni gente, qui timet eum et operatur justitiam, acceptus est illi;

Qui non accipit personas Principum, nec cognovit Tyrannum cum disceptat contra pauperem; opera enim manuum ejus sunt universi.

Non subtrahet personam cujusquam Deus, nec magnitudinem cujusquam verebitur, quoniam pusillum et magnum ipse fecit; et aequaliter est ei cura de omnibus.

Tu Dominus Deus noster, faciens misericordias in millia his qui te diligunt, et praecepta custodiunt tua.

Adjuva nunc, Domine Deus meus, Fidem meam; et tunc propitiaberis peccato meo, quia pauper sum ego.

Dum nomen invoco tuum, contremiscat Satanas cum satellitibus suis; atque in aeternae mortis chaos immane diffugiat.

Expedit moriatur anima mea morte justorum; et ita, Domine, in pietate tua dispone ut in aeternum non moriar.

Adjuva, Domine, ad operandum bonum; in nomine seminabo tuo, in nomine metam tuo; et thesauros in coelo congregabo.

Et cum veneris ad rationem poscendam villicationis meae, apparebo tibi servus fidelis, portans manipulos meos.

Quotidie fac ut moriar per cogitationem, ut tecum gaudeam quando liberabis me de corpore mortis hujus.

Quotidie adstans Missae sacrificio, in sacrosancto corpore et sanguine tuo renovabo mortis commemorationem, et mortuorum.

Et animo reputans, quod jam pro me campana pulset, annuntians funus meum, dicam tibi Domine — « tecum in pace dormiam, et tandem requiescam ». —

—

— Sancte Joseph, Mariae Virginis sponsae, gere curam mei finis.

Maria Virgo, sponsa Josephi, et agonizantium advocata, in tuis animam manibus commendo meam.

Salve spiritualis scala e terris ad Coelum pertingens; lucis janua, et fidelium gloria;

Ad tua semper confugio praesidia, suffragia implorans pietatis tuae et auxilia.

Vitae meae refocillatrix, a te cibus viatorum, et immortalitatis poculum, omnibus emanavit; ideoque per te:

Christus nobis sit cibus;
Potusque noster sit Fides;
Laeti bibamus sobriam
Per fusionem Spiritus.

POST COMMUNIO

Deus meus, candor lucis aeternae, Deus veritas, via, et resurectio mea.

Deus Hostia sancta, et Calix benedictionis inebrians, te adoro, te laudo, tibi gratias refero.

Mecum es in pectore, mecum et in anima; ne discesseris a me; benedic substantiae meae, et amore moriar in osculo pacis tuae. —

— Refectus participatione immaculatae Hostiae, cujus exsequutus sum cultum, sentiam et effectum.

Fortitudo mea es tu, Deus absconditus et salvator meus; fiducialiter agam, et mortem non timebo.

Quis me separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio et gladius?

In his omnibus superspero propter eum, qui diligit me. —

— Haurient omnes simul mecum aquas in gaudio de fon-

tibus Salvatoris; ut sit in medio omnium magnus sanctus Israel.

Aufer tenebras mentium,
Expelle somnolentiam,
Fuga catervas Daemonum,
Ne pigritantes obruent. —

— Ave Regina Coelorum; ave Domina Angelorum, salve advocata, salve Mater et Regina nostra. —

— Te, trina Deitas, unaque poscimus;
Sic nos tu visita sicut te colimus;
Per tuas semitas duc nos quo tendimus
Ad lucem quam inhabitas. — Amen. —

CANTICUM VI.

DOMINICA II POST EPIPH. — FESTUM SS. NOMINIS JESU.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. x.)

— Misit Dominus Verbum suum, sanavit nos; et, in nomine sancto suo, eripuit nos de interitu.

Æterna Coeli gloria,
Beata spes mortalium,
Summi tonantis unice,
Castaeque Proles Virginis.

Da dexteram surgentibus;
Exurgat et mens sobria
Flagrans, et in laudem Dei,
Grates rependat debitas.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas;
Mundi vilescit vanitas;
Et intus fervet charitas.

Jesu, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium;
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

Jesu, flos matris virginis,
Amor nostrae dulcedinis,
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis. —

— Domine Deus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

In nomine Jesu genuflectatur omne Coelestium, terrestrium, et infernorum.

Non est aliud nomen in quo oportet nos salvos fieri.

Confiteatur omnis caro, et benedicat nomen tuum, et glorietur in gloria tua.

O bone Jesu, oleum effusum est nomen tuum! sub hoc titulo, aeternae praedestinationis, nomen scribe nostrum in libro vitae.

In hoc Sacrificio et Sacramento memoriam facis, dulcis Jesu, amoris et nominis tui.

Hic te rursus invenio infantem pannis involutum; hic te Sacerdotibus, ceu parentibus, subditum video, Deum absconditum et Salvatorem.

Hic te peregrinantem, et ex cathedra veritatis verba docentem vitae aeternae; et omnium sanantem languores.

Hic cruci affixum, et reconditum in sepulchro; et hic, gloriosum et triumphantem, denuo ad Coelum ascendentem.

Victima pro peccatis meis, centies, et millies in altari renovas sacrificium.

Captivus noster claudi vis; in tabernaculo custodiri et observari.

Offerri vis, consecrari, immolari, et manducari.

Victima placationis, impetrationis et laudis; victima amoris, Patri nos reconcilia tuo, et ipsi pro nobis debita repende omnia.

Sacramentum pietatis, vinculum charitatis ita obsignas et conjungis, ut in nobis tu sis, et nos in te concorporei et consanguinei.

Exultent gentes, quae habitant in universa terra; gustent et videant quam suavis est Jesus noster!

Obstupescite Coeli, admiramini Cherubim, nobiscum collaudent Angeli nomen Jesu rex gloriae.

Nomen Jesu fons amoris, nomen dulce et delectabile; Deus pacis et amator noster!

Mel in ore nomen tuum, in aure melos, in corde jubilum.

Sperent in te qui nomen noverunt tuum, quoniam non dereliquisti quaerentes te.

Confiteantur utique nomini magno tuo, quoniam terribile est et sanctum.

Jesu Pater pauperum; Jesu merces nostra, o bone Jesu, nomen tuum corona est sanctorum omnium.

Scribe illud in frontibus nostris; et, aere perennius, sculptum in cordibus maneat nostris. —

— Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.

Fiat mihi pax in fortitudine tua, et abundantia in turribus tuis.

Sublevo oculos meos in montem sanctum Dei, unde auxilium expecto in nomine Domini mei.

Nomen ejus custodivit me ab omni malo; protectio mea est, et exitum custodiet meum ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Abundantiam gratiarum humiliter expecto, invocans nomen sanctum tuum, Domine.

Et in magnam erigor spem perveniendi quo ascendunt Tribus, Tribus Societatis tui nominis Jesu, ad confitendum tibi.

Sanctum et terribile est nomen tuum; benedictum sit ex hoc et usque in saeculum.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
Qui es futurus praemium;
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper saecula — Amen.

POST COMMUNIO

O BONE Jesu, quanta in tuo convivio est dulcedo! immensus amor animae singulariter impensus meae.

Quam jucundum recepi hospitem! quam fidelem acceptavi amicum! quam speciosum et nobilem amplector sponsum!

Gratias tibi, Domine, qui me pauperem et exulem dignatus es pretioso corpore et sanguine reficere tuo.

Nil gratius reddere queo, quam ut cor meum tibi sit conjunctum semper.

Lumbos, jecurque morbidum
Flammis adure congruis,
Accincti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo. —

— Rogo te, suscipe me in servulum, in sacrificium, et perpetuae laudis obsequium.

Jubilationes sanctorum omnium, spirituales affectus, mentales excessus tibi pro mea exhibeo tepiditate.

Tibique supernaturales illuminationes, et caelestium visiones pro mea offero insufficientia.

Accipe vota mea, Domine Jesu, haec tibi reddere valeo; et per singulos dies et temporum momenta reddere cupio.

Omnia bona mea pauca sunt et imperfecta; age mecum secundum bonitatem tuam; emenda, dita, et sanctifica.

Misericordiam imploro, ut me totaliter emendes, comburas, et transmutes. —

— Intuere quoque, Domine, oculo pietatis tuae fratres, sorores, amicos, et omnes caros meos.

Auxilium gratiae; spem consolationis; protectionem a periculis; liberationem a poenis in te omnes inveniant gentes.

Expectamus omnes auxilium in nomine sancto tuo; ut laetantes confiteamur tibi, et in aeternum gloriemur in laudibus tuis.

Ambulantes in lumine vultus tui exultabimus in nomine sancto tuo.

Jesu, flos Mariae Virginis,
Amor nostrae dulcedinis,
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis.

In hoc beatae pacis regno ascendunt Tribus Domini, testimonium Israel ad confitendum nomini tuo, Domine.

Millia millium ministrant tibi, Domine; et decies centena millia assistunt tibi.

Numquid est numerus militum ejus? et super quem non splendet lumen nominis ejus? —

— Inclyta Virgo Maria, ab omni adversitate, usque ad diem exitus nostri, nos protege et defende.

Pugna fortiter pro nobis ne succumbamus in ea, sed potius illaesi transeamus.

Terge foeditatem nostram, quae semper rutilas coelesti luce et puritate Dei.

Accedente tuo favore, inter tot corruptibilis vitae discrimina, ad patriam perveniemus perpetuae claritatis. —

— Laus sit aeternum Triadi per aevum
Alta quae Coeli super astra regnat;
Quae mari et terris, variisque mundi
Imperatoris. —

CANTICUM VII.

DESPONSATIO BEATAE MARIAE VIRGINIS CUM S. JOSEPH. — INFRA OCTAV. SS. NOMINIS JESU.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 1.)

— Potentissime Deus, in laudem et gloriam supremae majestatis tuae, SS. Corporis et Sanguinis Filii tui mysteria recolere, et sumere hodie cupio.

Vere, Domine, in te solo totum adest, quod satiare potest cordis mei desiderium.

Quid, enim, mihi est in Coelo; et a te quid volui super terram? nonne Deus cordis mei, Deus merces in aeternum mea?

Nonne et memoriam recolere sanctissimae passionis mortis et redemptionis tuae?

Et haec recolo in hoc pietatis Sacramento, gratiarum addens actiones pro omnibus donis et beneficiis tuis mihi indigno, et Ecclesiae concessis tuae.

Recolo in propitiationem pro innumeris peccatis meis; pro salute fratrum, sororum, et proximorum meorum; nec non pro defunctorum suffragio. —

—Domine Jesu, tu es Panis vivus et vitalis; tu fons aeternae vitae.

Tu omnia ex quibus vivunt recti corde, qui diligunt te.

Vae animae, quae Christum non amat! anima ista mortua est.

Summa et sempiterna Sapientia, ad humani generis te inclinasti salutem; et in tuam transtulisti gloriam.

Nec forma servi formam violavit Dei; quia, quod eras, esse non desiisti; nostra suscipiens, et propria non amittens.

Qui te non diligit, mundum diligit, et servituti peccati subjicitur.

Nunquam securus, nunquam quietus thesaurizat sibi infernum. —

— Confugiat mens mea sub umbra alarum tuarum ab aestibus cogitationum saeculi huius.

Famuletur tibi semper et tibi suspiret peregrinatio mea, in tuo ardens amore.

Da quotidie mihi lasso, et morti proximo, Eucharisticum cibum; collige dissipatam; libera captivam; reintegra scissam animam meam.

En stat ad ostium tuum, et pulsat; jube misellae pulsanti aperiri, et de te Pane reficiari coelesti.

Jesus, Deus fortis; Jesus admirabilis; Jesus Fili Mariae Virginis, veni et succurre. —

— O Maria, mater Domini mei, et mater mea, aperi mihi.

Dominus possedit te, ab initio viarum tuarum; a primo instanti creationis tuae.

Tu, quasi umbrosus Terebinthus, ramos extendisti tuos; rami tui honoris, puritatis et gratiae.

Spiritus tuus super mel dulcis; et haereditas tua super mel et favum.

Beati qui a te audiunt Disciplinam; et qui quotidie, recti et sancti, vigilant ad postes ostii tui.

Qui invenit te, invenit vitam, et haurit salutem a Domino.

Et qui elucidant te laetitiae coronam habebunt aeternam.

Hodie pulcherrima ista inter filias; hodie, beata ista Virgo Maria, nobilissima ex Davidica progenie, castissimo desponsata est viro Joseph!

Salve Sancta Parens — enixa puerpera Regem —, qui Coelum terramque regit — in saeculorum saecula.

Benedicta es tu Virgo Virginum, quae, sine tactu pudoris, inventa es Mater Salvatoris.

Per quam salus mundi credentibus apparuit; cujus gloriosa vita lucem dat saeculis.

Dei Genitrix, et mater nostra dulcissima, quem totus non capit orbis, in tuis se clausit visceribus factus homo!

Memoria tua memorabilis, et benedicta in generationes omnium gentium, quia ex te ortus est Sol justitiae Christus Deus noster.

Vere beata es Maria et laudabilis nimis, genuisti qui te fecit immaculatam, et in aeternum permanes Virgo!

Et qui ex te natus est sacravit te in solemniis desponsationis cum divo Joseph; et virginis Matris suae integritatem minui non sivit.

Pro meritis tuis, et sponsi tui fiat haec nostra oblatio accepta in conspectu Filii tui; et nos, pro laetitia desponsationis tuae, a piaculis exuat.

Cui laudem loquetur os meum; et Hymnum mecum omnis caro, pro gratiarum actione, nomini canet sancto suo.

Lauda Sion Salvatoris
Jesu nomen, et amoris
Toto cordis jubilo.

Nomen sanctum nos amare
Docet semper et laudare
Absque mentis nubilo.

Jesu nomen, potestatis,
Atque aeternae majestatis,
Summi Patris brachium.

Coelos fecit, terrae molem
Jesus nomen, atque Solem,
Et caeleste gaudium.

Angelorum ingens coetus
Protoplastesque perfectus
Fuit Jesu nomen:

Et aquarum magni fontes
Sunt immissi super montes
Juxta rerum ordinem.

In Ægypto fecit signa
Jesu nomen: et maligna
Perdidit prodigia.

Scisso pelago transvexit
Israelem, et demersit
Hostium insignia.

Hujus nominis virtute
Superborum sunt destructae
Daemonum potentiae.

Simulacra idolorum
Sunt eversae; tyrannorum
Fractae violentiae.

Jesu nomen figuratum,
Vehementer expectatum,
Patrum desiderio;

Revelatum nobis quidem
Dedit spem, amorem, Fidem
Maximo mysterio.

Nomen, ergo, hoc amandum
Toto corde, et adorandum
Omni reverentia.

In adversis nomen sanctum
Invocatur: Jesu tantum
Aderit praesentia.

Praesentia Deitatis,
Et totius bonitatis
Dulcis Jesus aderit.

Fugat morbos et livores,
Sed et animi languores
Jesus ubi venerit.

Veni ergo Jesu bone;
Et te cordi nostro pone
Nobile signaculum — Amen —

POST COMMUNIO

— Satietas animarum sanctarum; solummodo in te, Domine Jesu, est libertas et quies.

O dives omnium bonorum! o supernae satietatis largitor Deus! o viscera misericordiarum plena!

Triste fit mihi quod in hoc video Mundo; grave est quod de transitoriis audio.

Apprehenderunt me moerores animi, sicut dolores mortis; et torrentes iniquitatis conturbant me.

Invoco te Deum meum; Domine, ad te clamo; ab increpatione tua; et ab inspiratione Spiritus tui longe a vita mea evadant ista.

Quoniam omnia judicia tua semper sunt in conspectu meo; et justitias tuas a me non repuli.

Nam tu, Domine, cum pio et misericorde benignus es; humiles salvas, et superbos humilias.

Et aliquando dilatasti gressus meos, expandens viam planam subtus me; et per te non sunt infirmata, neque viribus defecerunt vestigia mea.

Salva etiam nunc me de inimicis meis, absconde me in abscondito tabernaculi tui; ne faciem aspiciam amplius peccantium in te.

Educ me, misericors et miserator, de angustiis et tribulationibus; animamque repone meam in latitudine consolationis et bonae spei.

Oculos claude meos et aures meas: te solum in excessu mentis meae contempler; laudes cantem tuas in jubilatione sancta; et haec sit in exilio requies mea. —

— O quando dabitur lugentibus corona pro cinere; oleum gaudii pro luctu; pallium laudis pro spiritu moeroris!

Viri fratres — Si Fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat, mortuus est in semetipso.

Videte quod ex operibus justificatur homo, non ex Fide tantum; ita et non aliter coronabitur. —

— Hostia sancta, viaticum viatorum, pignus futurae gloriae, adoro te cum Angelis et Sanctis.

Sanctissima Dominicae passionis commemoratio; juge sacrificium; mysterium Fidei, adoro te cum Thronis, et cum omni coelesti cohorte.

In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul et humanitas;
Ambo tamen credens atque confitens
Peto quod petivit latro poenitens.

Plagas, sicut Thomas, non intueor;
Deum tamen meum te confiteor:
Fac me tibi magis credere,
In te spem habere, te diligere. —

— Debitum, Domine, servitutis meae tibi reddidi: Hostiam immolans tibi laudis.

Et simul recolens venerandam commemorationem beati Joseph, sponsi Genitricis Filii tui Jesu Christi.

Desponsationem beatae Mariae Virginis cum jucunditate celebrantes, Christo Jesu, in hac solemnitate praecelsae Genitricis suae, gloriam canimus.

Domina mea, quis similis est tibi, quae gratia et gloria superemines universos?

Sicut exaltantur Coeli a terra, sic tu, praecelsior cunctis, et nimis es exaltata a Deo.

Fiducialiter ergo exoramus, ut ejus muniti suffragiis, in nobis tua, in aeternum, tuearis munera. —

— Sancte sit Triadi laus pia jugiter,
Cujus perpetuo numine machina
Triplex haec regitur, cujus in omnia
Regnat gloria saecula —

CANTICUM VIII.

DOMINIC. III POST EPIPH. — CONVERSIO S. PAULI APOST.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc. —

(ut supra, pag. I.)

— Domine, si vis, potes me mundare; et mundatus ero.

Durum est mihi contra stimulum calcitrare; doce me quid vis ut faciam. —

— Verba tua, Domine, sunt quasi ignis comburens; et quasi malleus conterens petram!

Tu occidis, et vivere facis; tu percutis et sanas; et non est qui de manu possit eruere tua!

Scio cui credidi, et certus sum, quia potens es depositum servare meum in illum diem justus judex. —

— Praedicator veritatis, et Doctor gentium in Fide et veritate, sancte Paule Apostole, tu es vas electionis, vere digne glorificandus.

Euge, euge serve bone et fidelis, qui optabas anathema esse a Christo pro fratribus tuis!

Per te Gentes cognoverunt Gratiam Dei; intercede pro nobis apud eum, qui te elegit.

Tuam hodie conversionem celebrantes, tuo nos guberna patrocinio; tuis precibus a peccatorum nexibus liberemur, ut Dei nostri sumamus indulgentiae largitatem. —

— Da etiam mihi, Domine, auxilium de tribulatione, quia vanum est confidere in hominibus.

Fidem non invenio ubi esse puto; et Fidem invenio ubi minus praesumo adesse.

Vanum est ergo spem reponere in hominibus: salus mea in te, Deus. —

— Quis est, qui ita caute, et circumspecte se custodire valeat, ut aliquando in aliquam non veniat deceptionem?

Quis omnia praecidere? quis futura sufficit praecavere mala?

Et praevisa saepe etiam laedunt, dum impraevisa graviter feriunt.

Sed, qui confidit in te, et simplici te quaerit corde, non tam facile labitur.

Vel implicatus in aliqua tribulatione, citius per te eruitur; aut a te solamine afficitur, quia non deseres in te sperantem usque in finem.

Tu, Domine, tu solus es, fidelissimus amicus, et potens nos in omnibus salvare; praeter te non est alter talis. —

— Verbum verum et stabile immitte in os meum; et linguam callidam longe fac a me.

Bonum et pacificum est de aliis silere; et non omni verborum vento circumferri.

Praeterea cautum est seipsum paucis revelare; quia multum nocuit virtus scita, et praepropere laudata.

In hac fragili vita, quae continua tentatio est et militia, Christi gratia nobis silentio custoditur; ita mens fundatur nostra, et solidatur in ea.

Dispone, Domine, ne amplius citatus sim, et blatero in lingua mea; nec, e contra, negligens et remissus in operibus meis.

Ordina statum meum; et, quod a me requiris, tribue ut sciam, dicam et faciam; et praeterea, da exsequi sicut expedit et oportet. —

— Gratia Christi sum id quod sum; ipse faciat quod in vacuum non evadat. —

— Crux Christi verax, benigna, et misericors me defendat, et ab omni liberet malo. —

— Oro, Domine, ut ad me veniens intellectum illumines meum, voluntatem inflammes; corpus emundes; et animam sanctifices.

Requiescat super me, et me Spiritus repleat Domini: Spi-

ritus Sapientiae et Intellectus; Spiritus Consilii et Fortitudinis; Spiritus Scientiae et Pietatis. —

— Domine Jesu Christe, passus in carne, et nobiscum in altari semper vivens, imago es Dei invisibilis.

Primogenitus es, Jesu Deus noster, omnis creaturae; caput corporis Ecclesiae; in omnibus primatum tenens, Rex Regum et Princeps Dominantium! —

POST COMMUNIO.

— Gratias tibi ago, Domine Jesu, de hoc mirifico Sacramento; gratias tibi ago, vera et una Trinitas; una et summa Deitas; sancta et una unitas.

Adoro te, supplex latens Deitas,
Quae sub his figuris vere abtitas;
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans totum deficit.

Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed audito solo tuto creditur,
Credo quidquid dixit Dei Filius
Nihil hoc veritatis verbo verius. —

— Accipe, clementissime Deus, pro me laudes, et gratiarum actiones, quas Filius tuus, in assumpta humanitate, ab instanti incarnationis, toto vitae suae decursu tibi persolvit.

Et illas, praecipue, quas, elevatis oculis in Coelum ad te Patrem omnipotentem, omnium nostrum nomine, tibi egit. —

— Illas etiam suspice, quas tibi nostra obtulit Mater Maria, quando Jesum Filium tuum castissimis visceribus concepit suis, gestavit, et peperit.

Viri fratres — Ipsa est negotium omnium saeculorum; promptuarium Providentiae; Alabastrum unguenti sanctificationis; nobile triclinium totius Trinitatis; Turris Libani, cum propugnaculis, in nostram defensionem.

Salve Mater, quae omnium peperisti vitam, et quae antiquas Prophetarum praedictiones ad finem perduxisti.

Salve Paradisus deliciarum! ad te semper confugimus o benignissima: te enim solam firmam ac securam anchoram in adversis habemus.

Apex nostri gaudii; refugii hortus; insanabilium vulnerum medicina; nostrorum gemituum cessatio et consolatio, intercede pro nobis ad Dominum. —

— Benedicant tibi quoque pro me, Domine, et te omnes laudent Angeli, qui throno Majestatis tuae jugiter adsistunt, et, trementes, incessanter procinunt — Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Ipsi meam compensent tepiditatem, dum, alacriter cantantes, revelata facie Panem contemplantur vitae, et torrente potantur voluptatis tuae. —

— Participem me fac, Domine, omnium timentium te, et mandata custodientium tua.

Unquam non sedeam cum coetu improborum; neque cum inique gerentibus introeam.

Odivi coetum malignantium; versor cum innocentibus, et cum illis altare circumdo tuum.

Semper decorem domus dilexi tuae, et locum habitationis gloriae tuae.

Bonum existimavi mihi legem oris tui, super millia auri et argenti.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum nimis, sicut in omnibus divitiis. —

— Nomen tuum Adonai; Deus zelotes et aemulator a saeculo tu es, et ante aevum.

Redime me in tempore opportuno ab aerumnis, quibus nunc premor; miserere mei, ut in frequentibus hominum consessibus benedicam tibi, Domine.

Viscera misericordiae tuae omnibus patent; pro omnibus mortem in cruce subiisti; ideo oro ut adaugeas Celebrantibus innocentiam, doctrinam, et pietatem.

Regibus pacem, in amore et tui nominis timore; tribue Ecclesiae tuae propagationem et exaltationem:

Virginibus castitatem largire; conjugatis sanctimoniam; viduis et pupillis protectionem.

Pauperibus sustentationem; consolationem lugentibus; peregrinantibus reditum;

Justis perseverantiam; mihi et omnibus veniam, cum gratia bonae mortis, et vitam aeternam;

Omnibusque mihi benefacientibus omnia retribue bona.

Dominator, Domine Deus, misericors et clemens, patiens, multae miserationis, et verax — exaudi me. —

— Viri fratres — Non tardat Dominus promissiones suas, sicut quidam existimant; sed patienter agit propter nos, nolens aliquem perire, sed omnes ad poenitentiam reverti.

Sustinet in multa patientia vasa irae apta ad interitum; quoniam ipse cognovit figmentum nostrum, et vidit praesumptionem cordium nostrorum. —

— Beatus Paulus, antea Lupus rapax, vestitur molli vellere Agni; et, adempto lumine, qui fuerat Saulus, fit Paulus!

Mox recepit visum, et fit Apostolus ac populorum Doctor; et ore potens Corvos mutare Columbis!

Beate Paule, qui ter virgis caesus fuisti; semel lapidatus; ter naufragium pertulisti; et, pro Dei gloria, usque ad mortem dimicasti — intercede pro nobis. —

Egregie Doctor Paule, mores instrue, —et nostra tecum pectora in Coelum trahe; —velata dum meridiem cernat Fides; et, Solis instar, sola regnet caritas.

—Deus, qui universum, beati Pauli praedicatione, docuisti Mundum; da nobis, quaesumus, ut, qui ejus hodie conversionem colimus, per ejus ad te exempla gradiamur;

Per Christum genitum, summe Pater, tuum,
In quo visibilis stat tibi gloria:
Qui noster Dominus, qui tuus unicus
Spirat de Patrio corde Paraclitum;

Per quem splendor, honor, laus, Sapientia,
Majestas, bonitas, et pietas tua,
Regnum continuat numine triplici
Texens perpetuis saecula saeculis.

CANTICUM IX.

FESTUM S. FRANCISCI SALESII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 1.)

— Qui captivos nos duxerunt cupiunt audire verba, et melodiam Canticorum nostrorum « Cantate, nobis dicunt, aliqua de dulcibus Canticis Sion ».

Cupiunt frustra; suspendimus jam organa nostra in Salicibus; exules filii Hevae, quomodo in terra aliena, tempore peregrinationis nostrae, jucundum cantabimus Canticum?

Adhaeret faucibus nostris lingua nostra, in fletibus, et inenarrabilibus gemitibus dum recordamur deliciarum tuarum, coelestis Jerusalem.

Solummodo nobis remanet Spiritus contribulatus, et, quomodocumque, fletus compunctionis.

Ita, silentes, Sacramentum Corporis tui, et Sanguinis, tibi, Domine, in exilio humiliter offerimus.

Tacitus, ego praesertim, et confusus, ex intimo doleo corde, quod te Deum meum summum bonum, in me tam beneficum, ac me toties in Sacramento reficientem, improbus offenderim.

O scrutator animarum, tu nosti et dissimulasti, non me in aeternum damnans!

Miserere, Domine, gemituum; miserere lacrymarum in

tua habentem misericordia fiduciam; et ad tuae Sacramentum reconciliationis admitte.

Oro ut arceas a me omne quod stridet in flammis, et quod in tormentis cruciat.

Ecce nunc in amaritudine animae meae, dolens confiteor: et utinam nunquam te offendissem!

Sed tu, qui Unigenitum tuum nobis dedisti, ut nos, a sordibus, in suo lavaret sanguine, cor contritum non despicies.

Domine Deus, nos populus tuus sumus; et oves pascuae tuae.

In tuis manibus sunt omnes fines terrae, et altitudines montium tu conspicis.

Adoramus te; procidimus coram te plorantes in confessionem peccatorum; sic tandem et in Canticis jubilabimus tibi.

Rex magne, Deus misericors, pro immensa pietate tua, confitentium tibi peccata relaxa.

Nec magis nobis noceat conscientiae reatus ad poenam, quam indulgentia propitiationis tuae prosit ad veniam. —

Exaltare, Domine, in virtute tua, et in dulcedinis benedictione nos praeveni.

Per Regem nostrum Jesum Christum gratiam perseverantiae tribue; ut coronam intextam de lapide pretioso in nostro repones capite. —

— Et per eam, qui coadjutrix Christi in Passione et redemptione exstitit; et quam, vivum Deum quum in visceribus contineret suis, Coelis ipsis amplior laudatur, nobis beatae aeternitatis januas reseres.

Tenebricosae animae nostrae splendidissima lampas; dubitationis nostrae directio, debilitatis nostrae potentia;

Insanabilium vulnerum medicina, dolorum relevatio nostrorum, et vinculorum nostrorum solutio, — salve, atque iterum salve. —

— Non opes, vel sanitatem; non dierum longitudinem et dignitates a te expectamus, sancte Pater omnipotens, aut

exposcimus, sed Salvatorem Jesum Christum, cordium desiderium nostrorum.

Magna est gloria ejus; et quotidie, tua dulcedine animas attrahendo nostras, magnum super humerum ejus imponis decorem.

Nos fratres ejus sumus, et filii ancillae tuae, propterea vivificabis nos in gaudio.

Expectantes, in fiducia altissimi nominis Jesu, non commovebimur, imo vehementer exultabimus.—

Quomodo si cui mater blandiatur, ita et tu Deus consolaberis nos.

Videbimus te, et congaudebit cor nostrum; et ossa, quasi herba, germinabunt nostra.

Laetitia aeterna super caput nostrum; gaudio cum fruemur fugiet dolor et gemitus. —

— Virgo potens, benedicta tu in mulieribus, omnia tibi pari modo possibilia sunt, — intercede pro nobis. —

— Deus, tu beatum Franciscum Salesium ad animarum salutem omnibus omnia factum esse voluisti;

Concede etiam nobis tuae caritatis dulcedine perfundi; ut ejus dirigentibus monitis, ac suffragantibus meritis, aeterna consequamur gaudia.

Replevit eum Dominus Spiritu intelligentiae et sapientiae. Inclytum Filiarum monialium Coetum instituit; salutaribus imbuit disciplinis:

Et, multimodis, plenissima putei sui fluenta ministravit in populis!

Iste nil labis trahit e maligno
Urbis afflatu; pudor hunc tuetur:
Moribus castis; etiam silendo,
Arguit Aulam.

Fronte non asper, facilis, benignus,
Voce non sola docet; ipsa vultu
Blanda majestas pietatis almum
Afflat amorem!

Pulchra mellito fluit ore virtus
Cujus ad nomen scelus intremiscit;
Nec valet tanti sacra sustinere
Judicis ora.

Hujus ad vultum furor arma ponit;
Hujus ad vocem patiens doceri
Pertinax error cadit, et magistro
Cedit amori.

Advolat sacris pius ultor armis
Per nives altas, per acuta saxa,
Qua potest, gressu, manibusque reptans,
Invia transit.

Magna dant magnos animos pericla:
Cui timent omnes, sibi nil timebat,
Caritas nullos renuebat audax
Ferre labores:

Vicit horrorem pietas, et ultro
Saxa subsidunt, elementa parent,
Unda duratur, stupefactus amnis
Portat euntem.

Quot rudes lustrans populos docebat!
Quot solo versas reparabat aras,
Et cruces! dirae quibus expiabat
Crimina terrae! —.

— Panis supersubstantialis; Verbum caro factum; cibus viatorum adveni, et istam miserrimam refice animam.

Qui edunt te, adhuc esuriunt; et, qui te bibunt, adhuc sitiunt.

POST COMMUNIO

— O BONE Jesu, credo firmiter, et ore confiteor, quia,

verus es Deus et homo;secundum divinitatem aequalis es Deo Patri in gloria et potestate.

Credo te vere et realiter praesentem esse in hoc Sacramento; missum de Coelo quaerere, et salvum facere qui perierat.

Credo, quod vere natus es de Virgine, passus, crucifixus, et mortuus; et, in memoriam amoris tui, corpus et sanguinem tuum nobis reliquisti, cum Deitate tua conjunctum.

Mater Christi; Mater piissima, Mater omnium viventium; honorificata laudata glorificata, — intercede pro nobis.

Tabernaculum Dei non manufactum; os Ecclesiae, os Apostolorum; Sapientia et fortitudo Confessorum;

Sceptrum orthodoxae fidei; interemptrix universae haereticae pravitatis, — protege nos. —

— Jesu, esto mihi Jesus, fiducialiter ad te clamo, exaudi sperantem in te; quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

Tua me Sapientia dirige; justitiam contine; clementia solare, et patientia protege.

Defleam praeteritas iniquitates, et futuras repellam tentationes.

Corrigam vitiosas propensiones; devias dirigam inclinationes, et idoneas excolam virtutes; ut ad te perveniam exornatus.

Nonne tu dixisti — « Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi ego sum, et illi sint mecum? »

« Volo ut videant claritatem meam; et omnes unum sint; et ipsi in nobis unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te? » —

Memorare, ergo, promissionis tuae, Salvator meus, et per hanc immortalem, incorruptibilem, sanctam, puram, et immaculatam Hostiam, semper tuae adhaeream Deitati. —

— Viri fratres — Diligamus nos ad invicem. Qui fratrem diligit suum in lumine manet, et scandalum in eo non est.

Qui autem fratrem odit suum in tenebris ambulat; et nescit ubi est quia tenebrae oculos excoecant ejus.

Manifesta sunt opera carnis, idest contentiones, aemulationes, dissensiones, invidiae, et his similia; et qui talia agunt regnum nec consequuntur Dei.

Infunde nunc, piissime,
Donum perennis gratiae,
Fraudis novae ne casibus
Nos error atterat vetus.

Lucem Fides adaugeat;
Sic luminis jubar ferat;
Haec vana cuncta proterat;
Hanc falsa nulla comprimant. —

— Accensus exemplis, atque laetificatus solemnitate, doctrina, zelo et lenitate beati Francisci Salesii, gloriae congaudebo tuae.

Stabilitate, claritate, et utilitate sermonum Dei praeditus, innumeros, qui suis concrediti erant curis, exemplis aedificavit; doctrinis inflammavit; bonis foecundavit operibus.

Sapientia, discretione et suavitate mirabilis! tamen, illustris iste Confessor, variis calumniis et insidiis vexatus fuit.

Saepe etiam ab haereticis ad necem conquisitus.

Sed, bonitate, longanimitate, mansuetudine, Fide, modestia, repleverat eum Dominus, continentia, et castitate.

Omne datum bonum et omne donum perfectum de sursum accepit, descendens a Patre luminum; apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Da nobis etiam, Domine, beato intercedente Francisco, hunc datum bonum; res est tua bonitate digna.

Da lucem, qua nil pretiosius; lucem, qua reliqua tua cernimus munera.

Pontifex terris rapitur Salesus,
Festa dum Coeli fremit aula plausu ;
Nos, simul junctis, celebremus hymnis
Astra petentem.

Non abit totus, sua post superstes
Fata, se natis Pater ecce reddit ;
Nos adhuc scriptis docet; et, magister,
Fingit alumnas.

Insidens castis amor in libellis
Igneis figit pia corda telis :
Hic Dei purum bibit ore puro
Lector amorem.

Gliscit in mentem meditantis, illa,
Quae beat divos, eadem voluptas;
Hinc inardescunt liquefacta blandis
Pectora flammis.

Quo Ducem terris, Pater, aestuabat,
Igne fac nostrum quoque pectus uri;
Et nihil quaerat, nihil atque spiret
Praeter amorem.

Summa laus Patri, simul aequa Nato,
Et tibi compar, utriusque vinclum,
Spiritus custos, et origo, sancti
Fons et amoris. —

CANTICUM X.

DOMINICA IV POST EPIPHANIAM.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum, *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es. — O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me. — Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me. — Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Ecce veniet, dicit Dominus Exercituum; et quis poterit cogitare diem adventus ejus?

Quis stabit ad videndum eum? ipse enim, quasi ignis conflans, et quasi herba fullonum!

Prodigia annuntiabunt in firmamento justitiam ejus: et videbimus eum in majestate magna.

Nubes et caligo in circuitu ejus; signum in Sole, in Luna et Stellis! justitia et judicium sunt bases sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Fulgura ejus illuxerunt orbi terrae, viderunt, et, prae pavore, populi commoti sunt!

Montes sicut cera fluxerunt a facie ejus; et liquata est omnis terra!

Confundantur qui gloriantur in simulacris suis; et qui adorant, tanquam Deos, opera sculptilia.—

— Adoremus eum cum Angelis ejus, et cum iis, qui faciunt verbum ejus: laetata est Sion propter judicia tua;

Per te, Domine, lux orta est justo; et, rectis corde, jucunditatis gaudium.

Tu solus Altissimus; tu sanctus custodis animas sanctorum; et de manu Diaboli liberas eas.

Libera etiam me miserum a labiis iniquis; incurvatus sum, et non possum nisi deorsum aspicere.

Custodi animam meam; erige me, ut sursum aliquando videam, vel intendam.

Iniquitates meae supergressae sunt caput meum; obvolverunt me, et sicut onus grave oppresserunt me.

Doce me quaerere te; ostende te quaerenti; quia sine te nec quaerere possum, nec te invenire quaerendo.

Ad te videndum, amandum, et possidendum plasmasti me; sed nondum feci istud propter quod factus sum.

Perdidi beatitudinem ad quam me creasti, et refecisti; et inveni miseriam ad quam factus non eram.

Abscessit a me Deus, sine quo nemo felix; peccatum remansit, quod per se nonnisi miseria est, spiritus afflictio, et corporis tritura.

Manducabam tunc panem Angelorum; quem nunc esurio: manduco nunc panem doloris, quem tunc nesciebam.

Amaricatum est cor meum desolatione sua; tua indulca miseratione.

Restitue te mihi; et omne a me recedat malum; ut regnum in me adveniat tuum.

Dele, Domine, ut nubem iniquitates meas; et, quasi nebulam, peccata dissipa mea.

Appare mihi, et claritate tua coecitatem illumina meam; si ostenderis te mihi, faciem pronus adorabo tuam.

Respirem tandem sperando in te, ne desperem suspirando sine te. —

— Esuriens coepi quaerere te, obsecro, Domine, ne jejunus deferar a te.

Pauper et famelicus veni ad divitem Patrem meum; miser ad misericordem; ne recedam vacuus a Patre meo, impastus et contemptus.

Ecce enim justitia et pax osculatae sunt, honor et gloria, gratia et virtus erit mihi si osculum dones pacis.

Convivificasti me, Domine, Sacramento Christi tui, ut essem ipse nova creatura, novumque figmentum. —

— Ecce nunc benedicite Christum ejus Sacerdotes qui statis in domo Domini; et vos populi, qui statis in atriis ipsius domus Dei nostri, benedicite Christum ejus. —

— Astitit a dextris tuis Regina nostra Maria, in fimbriis aureis, circumamicta varietate.

Sydus inclitum, illustrans omne saeculum; per quod, dies et tempora, assumunt vitae lumina.

Ave Virgo, victoriam praebens, quae omnium adversariorum elationem fortiter confringis.

Fragrans Myrrha humilitatis, gutta Caritatis tuae, et Cassia castitatis, procedis e domo eburnea in decore tuo, circumdata filia Regis tui.

Casta Virgo te fluvius
Voluptatis irrigavit
Paradisi, dum Filius
Dei Corpus habitavit

Tuum; terra tunc donavit
Nostra fructum uberius:
Et naturam reformavit
Nostram Deus in melius.

In Paradiso posuit
Deus hominem Filium
Suum; custodem voluit
Tuum corpus egregium.
Per Gabrielem nuntium,
Dum annuntiare placuit
Redemptorem eximium,
Nobis eum exhibuit.

Audi, immaculata nostra; inclina aures tuas ad preces nostras; vultum tuum deprecantur omnes familiae gentium.

Potentia, qua emines, salvum fac Regem nostrum, et omnes terrae potentates; dies super dies, gratias super gratias, Filius eis adjiciet tuus.

Domina mea, protege fratres etiam meos, familiam et proximos; in omni die, qua, pro eis, invocavero te, exaudi me.

Viri fratres — Fidelis est Dominus, qui vocavit nos, qui confirmavit nos, ut ab omni nos custodiat malo.

Si negaverimus eum, et ille negabit nos; si non credidimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest.

Extollamus manus nostras in sancta sanctorum; et Regina sanctorum omnium benedicat nobis ex Sion.

Afferat ipsa in laetitia et exultatione qui memores sunt nominis ejus in omni generatione et generationem; et eos retineat in templo Regis sui.

Et nunc, beata Maria, Jesum benedictum Filium tuum nobis tuis praebe manibus, o clemens, o dulcis, o pia. —

POST COMMUNIO

— Quis est iste Rex gloriae? est Dominus noster Jesus Christus, quem jam suscepimus.

Qui, sanguine et aqua ex latere manante suo, pretium effudit salutis nostrae;

Qui cibavit nos ex adipe frumenti; et de petra melle saturavit nos.

Pinguis est panis Christi, et delicias praebet Regibus.

Christus, Dominus fortis et potens, qui super maria orbem fundavit terrae, et super flumina praeparavit eum!

Ipse Dominus virtutum et potestatum; qui peccatum vicit et mortem, misericordiam afferens et benedictionem.

Attollite, ergo, Principes, portas aeternales, ut, cum suis fidelibus, intret Rex gloriae.

Vexilla Regis prodeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere. —

O crucis victoria, o admirabile signum! in coelesti Curia fac nos captare triumphum.

Tuam, Domine, adorantes Crucem et osculantes, tuam gloriosam recolimus passionem, et nostri Regis salutis vexillum.

Per lignum servi facti sumus; et per istud liberati sumus crucis lignum.

Fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos: Fons omnium benedictionum est Crux Christi, omniumque gratiarum causa.

O Crux, da nobis virtutem de infirmitate; gloriam de opprobrio; vitam de morte.

O magnum pietatis opus; mors mortua tunc est in ligno, quando mortua vita fuit!

Æterne Rex altissime,
Redemptor et fidelium;
Cui mors, perempta, detulit
Summum triumphum gloriae.

Sis ipse nostrum gaudium,
Manens Olympo praemium,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.

Hinc te, precantes, quaesumus,
Ignosce culpis omnibus;
Et corda sursum subleva
Ad te, supernà gratia.

Ut, cum repente coeperis
Clarere nube Judicis,
Poenas repellas meritas,
Reddas coronas debitas.

Hoc Christe nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spiritus;
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne saeculum.

CANTICUM XI.

FESTUM PURIFICATIONIS B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

Audi, benignissime Deus; audi clementissima Maria nostras, cum fletibus, preces.

Misereminí et parcite nobis; peccavimus, sed poenitet nos.

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus cordium,
In conspectu Angelorum,
Votis, voce psallimus;
Alternando, concrepando
Melos damus vocibus.—

— Eripe nos de inimicis nostris, o Domina mundi; et exurge in occursum nostrum, o Regina pietatis.

Aurum obrizum in ornamentis tuis; Sardius et Topazius in diademate tuo;

Jaspis et Amethistus in dextera tua; Berillus et Chrysolitus in sinistra tua.

Hyacinthus et Acates in pectore tuo; Carbunculi scintillantes in monilibus tuis.

Myrra, Thus et Balsamum in manibus tuis; Sapphirus et Smaragdus in digitis tuis.

Ave Mater, ave coelum, ave puella, ave thesaurum, et nostra spes.

Salve Mater, Altissimi thronus, Ecclesiae decus, salve, gloria, et firmamentum. —

— Fiduciam in te, Domine Jesu, reponimus nostram, ne amplius confidamus in homine.

Vanum foret in Principibus sperare terrae; tu salus et adjutor noster.

Dextera tua facit virtutem; dextera tua exaltat nos; vox exultationis resonet in tabernaculis justorum.

Lapis, quem reprobaverunt aedificantes, ipse factus est in caput anguli.

Proinde non timebimus quid nostri nobis facient inimici; et despiciemus eos.

Exardescent ipsi sicut Apis in Solis ardore; et sicut ignis in spinis aridis.

Castigans castigavit nos Deus; sed servavit nos, et morti non tradidit.

Itaque non moriemur, sicut tentatores sperabant nostri.

Imo in aeternum vivemus, et tua narrabimus magnalia, Domine. —

Jesus regnat, Jesus vincit, Jesus imperat, ideo terra exultat nostra, et insulae laetantur multae.

Super aquas refectionis Jesus et Maria enutriunt nos; et animas congregabunt errantes nostras. —

— Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae, secundum Moysis legem, tulerunt te Jesu, ut sisterent coram Domino in Templo suo.

Par Turturum pro te infante obtulerunt; aut duos Columbarum pullos.

Adorna thalamum tuum, Sion; et suscipe Christum Regem.

Amplectere etiam Mariam, quae Templi Dei est janua; arca pudoris honestatis et puritatis; ipsa portat Regem novi gloriam luminis.

Subsistit Virgo, manibus adducens Filium suum; Mediatrix Mediatorem!

Quem in ulnas accipiens suas Simeon senex, praedicavit populis eum esse Dominum vitae et mortis, et mundi Salvatorem.

Timoratus ille et justus homo portabat puerum Jesum; puer autem senem regebat.

Ipse senex, caelitus jucundatus, benedicens Deum, sole-

mnia cecinit affectuosa verba; quae adhuc, cum eo, generationes canunt omnes. —

— « Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum Verbum tuum in pace; quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod parasti ante faciem omnium populorum; lumen ad revelationem gentium; et gloriam plebis tuae Israel » —

— O ter, quaterque beatus, quem tu erudieris, Domine, et de lege docueris tua!

Omnipotens Deus, Unigenitus tuus hodierna die, cum nostrae carnis substantia in templo est praesentatus; nostras, quaesumus, purifica mentes; ut nos etiam tibi repraesentari mereamur.

POST COMMUNIO

Suscepimus, Domine, misericordiam tuam in medio Templi tui, secundum promissionem tuam.

Justitia plena est dextera tua; et laus tua in fines terrae.

Venit, pius Deus, pro pietate et bonitate sua; venit quaerere, et salvum facere quod perierat.

Quaesivit oves perditas; quaesivit et invenit; humeris ad caulas gregis reportavit suis, vere multum mitis Pastor!

Vivus panis, et vitalis,
Via veritas et vita,
Est hic panis immortalis,
Et bonitas infinita;

Quo refulget praemunita
Nova Sponsa spiritalis;
Synagoga definita
Perit, et umbra legalis.

Manna cessat, et coelitus
Nobis panis proponitur;
Panis verus vivificus
Nobis de Coelo mittitur.

Christianis conceditur
Solis, panis hic mysticus,
Quibus communis traditur
Verus Panis Angelicus.

— O immensa pietas! o caritas admirabilis! ut servum liberares, Filium tradidisti!

Deus factus est homo, ut perditus homo de potestate Daemonum erueretur!

In similitudinem venit carnis peccati, ut sua deleret morte peccatum!

Verus Agnus immolatus, qui abstulit peccata Mundi; qui mortem moriendo destruxit, et vitam resurgendo reparavit!

Si omnia nostra membra verterentur in linguas, certe nunquam ad debitas tibi, Domine, rependendas sufficerent laudes.

Caritas, quam nobis ostendisti indignis, tua inaestimabilis caritas, potestatem, vires, et scientiam hominum superat et Angelorum!

In te, ergo, spes nostra tota, omnisque fiducia, quia tua caro, et sanguis tuus portio cujusque est nostrum.

Atque, ideo, ubi tu es, ibi et nos futuros esse speramus.

Non enim tam immitis es, Deus, ut creaturarum tuarum, et ipsarum non memineris, quarum naturam assumere voluisti.

Nec tam implacabilis es, suavis meus; ut quem mei susceperis causa, tua non me requiras pietate.

Domine Jesu, misericors valde et benignus, membra et caro sumus tua; carnem dilige tuam et viscera in ipso Deo.

Credo, Domine, quod summopere nos diligis. — « Mysterium hoc magnum est in Christo et Ecclesia » —

Te, igitur, labiis confitemur; te corde; totis te concupiscimus visceribus.

Tua adjuvante gratia, tibi soli Fidem servabimus; tibique nos tota committimus devotione.

Et nostra, quia tua caro, fac ut jussis obtemperet tuis;

nullis approximet malis; bonis repleri gaudeat; et mortis ictum nesciat aeternae.

Mentis perustae vulnera,
Munda virore gratiae,
Ut facta fletu diluat,
Motusque pravos atterat. —

— Et tu, o Maria, tu peccatorum aditus es ad thronum gratiae; et justorum gaudium; Maria, tu quae ab omnibus misericordiae vocaris Mater, et quam vere misericordia Dei misericordem fecit, — nobis impetra gratiam.

Nonne miseri subditi sunt misericordiae? nonne miserorum haereditas est unica misericordia? Hoc Reges et Reginae habent magnificum, miseris prodesse.

Et quia tu es Regina misericordiae, ideo nos subditi tui sumus.

Creator omnium propriam existimat gloriam tuam; ideoque nil potentiae voluntatis tuae obsistere potest.

Et Jesus Christus, Dominus noster, omnes petitiones implens tuas, et te exaltans, quasi Filii persolvit debitum.

Ergo, Mater Dei mei, meaque Mater, fiducialiter me tibi committens, non confundar in aeternum.

Visita me interim, o sancta sanctorum; plena es pietatis unctione; — me rege et guberna. —

— Viri fratres — Mariam nostram cogitemus Matrem; Mariam laudemus; oleum effusum est Mariae nomen.

Jesum et Mariam in confusione invocemus mentis; in conscientiae perturbatione; in timore judicii; in abysso desperationis. —

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito
Cui laus potestas gloria
Æterna sit in saecula. — Amen.

CANTICUM XII.

IN FESTO S. ROMUALDI ABBATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

— Domine Jesu, abyssus miseriae meae, abyssum invocat miserationis tuae.

Gemitus audi meos; et clamor cordis mei ad tuas perveniat aures.

Prope ades his qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu; paratus salvare nos, audi querelas paulisper nostras.

Tu quidem calamum non conteris quassatum; nec fumigans extinguis linum.

Merito vero exardescere deberet contra nos indignatio tua.

Sed, memento, quod nos ad imaginem condidisti et similitudinem tuam; quod, Satanae mancipia, sanguine redemisti tuo, ut tibi serviremus soli.

Verumtamen et nos ingrati, et perversi homines, servire te fecimus in peccatis nostris; et laborem in iniquitatibus tibi praebuimus nostris.

Patrem, qui nos genuit, derelinquimus; obliti sumus Dei Creatoris nostri!

Tu nos enutriisti et exaltasti, et nos te deseruimus; te sprevimus; et in nostra conculcavimus dementia!

Ubi est honor tuus? ubi gloria, ubi timor tuus?

In domo Patris nostri croceis potuissemus vestiri duplicibus! conquisitissimis enutriri escis!

Et tamen, stulti, abire maluimus in longinquas regiones; alienigenis adhaerere, stercora amplexari; et, nudi, fame et frigore, tabescere!

Quare fodinas derelinquimus omnium divitiarum? et fontes

dulcium aquarum propter quisquilias et dissipatas cisternas?

Vere nunc intelligimus, quod stulte et inique egimus; et nihil coram te deferre possumus ad nos excusandos.

Si justificare nos cupimus, veritas condemnabit nos; si innocentes nos asserimus, pravos et mendaces nos comprobabis.

Si tecum contendere volumus, non possumus unum pro mille respondere tibi.

Peccavimus.... quid faciemus tibi, o custos hominum? iniquitatem cognoscimus nostram, et nobismetipsis facti sumus fastidiosi et odiosi.

Cur non tollis iniquitates nostras, grave sicut onus gravatae sunt supra dorsum nostrum.

Iram, non indulgentiam meremus tuam; si nos ejicis, juste facis.

Et si miseros, et indignos, inter mercenarios recipis tuos, misericorditer facis.

Sed si tu, pia Samaritana, nos negligis et praeteris in via derelictionis, quis alius miserebitur nostri? aut quis vulnera alligabit nostra?

Aspice, benignissime, exules et peregrinos, a consuetudine justorum incidimus in latrones!

Tunica spoliati immortali, et multis acceptis plagis, semivivi relicti sumus in terra!

Si tu non infundis consolationis vinum, et oleum misericordiae, quis nobis idoneam conficiet medelam?

Et si denarium, idest salutis pretium, pro nobis non persolveris, quis ad hoc sufficiet?

O bone Jesu, cito misericordia tua in nobis superexaltet judicium tuum, quia ipsa est super omnia opera tua.

Domine Jesu, abyssus miseriae nostrae abyssum invocat misericordiae tuae. —

— Et tu, o Maria, non accurris? tu Mater pietatis tu plena misericordiae unctione, et caritatis oleo?

Nonne te unxit Deus oleo laetitiae prae consortibus tuis?

Lex clementiae in lingua tua; omnes de te loquuntur, te exaltant, te invocant creaturae.

Divinae pietatis abyssum tu aperis cui vis, et quando vis.

Ecce coram Filio tuo, in hoc vivifico Sacramento, et coram te unus, quamquam indignus, de cultoribus tuis.

Qui exul, et peregrinus in terra laboris et aerumnarum, in latrones incidit.

Ecce qui tunica immortali spoliatus, et undequaque perfossus, semivivus relictus, humi procumbit.

Si meas aspicis plagas, non potest tua miseratio tuum retardare juvamen.

Veni, Domina, propera Mater, et balsamum, pii tui et dilecti Samaritani, mihi administra. —

POST COMMUNIO

Ave Jesu, divina charitas, miserere mei, et exaudi me sperantem in te.

Benedictus Dominus in donis suis, et sanctus in omnibus operibus tuis.

O salutaris hostia,
Quae Coeli pandis ostium;
Bella fremunt hostilia;
Da robur, fer auxilium.

Tribue mihi, bone Jesu, amorem tui, odium mei, zelum proximi, contemptum saeculi.

Assidue invigilem naturae domandae, gratiae fovendae, legi servandae, saluti acquirendae.

Discam a te quam tenue sit quod terrenum est, quam grande quod Divinum; quam breve quod temporaneum; quam durabile quod aeternum.

Da, ut morti me disponam, judicium pertimescam; Infernum effugiam; Paradisum obtineam.

O quam bonus et suavis est, Domine, Spiritus tuus in omnibus! qui errant corripis; de quibus peccant admones.

Et alloqueris, ut, relicta malitia, credant in te, Domine.

Viri fratres — Humiliamini in conspectu Domini; humilium et mansuetorum semper illi placuit deprecatio.

Quid superbit homo, terra et cinis? cum morietur Serpentes haereditabit, bestias et vermes!

Discam a te, Domine, quia mitis es et humilis corde, et requiem animae inveniam meae. —

— Viri Fratres — Qui diligit disciplinam, diligit scientiam; et qui increpationes odit, insipiens est.

Stabiles estote et abundantes in omni opere Domini semper; scientes, quod labor noster vanus non est in Domino.

Bonum facientes non deficiamus, tempore enim suo indeficienter metemus.

Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes; maxime autem ad domesticos Fidei.

—O bone Jesu, tu es pax nostra; qui fecisti utraque unum.

Qui duos ex adverso venientes parietes conjunxisti, in beatitudinem tuae permanentis felicitatis. —

—O Regina, quae regnas in Coelis, adjutorium nostrum sit in virtute nominis tui; et, per te, omnia ad Deum nostra dirigantur opera.

Nisi tu, Domina nostra, eras in nobis, invenissent nos pericula multa.

Ostende nobis, Domina, misericordiam tuam, et benedicant te cuncti in Coelo, et super terram.

Benedicta sis in Coelo et in terra; in mari, et in omnibus etiam abyssis.

Benedicta sit foecunditas tua; benedicta sit virginitas et munditia tua.

Laetati sumus in te, o Regina Coeli; quia, te Duce, in domum Domini ibimus.

— O Jerusalem domus Dei aeterna! erimus sicut Angeli qui habitant in te!

O Jerusalem, post Christi dilectionem, esto tu laetitia, et meorum consolatio desideriorum.

Dulcis memoria et spes beati tui nominis relevatio sit moeroris, taediorumque meorum.

Adhaereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui, et si te non posuero in principio omnis laetitiae meae.

Te Jesu splendor et virtus Patris, te vita cordium, fiducialiter invocabo;

Expelle noctem cordium;
Absterge sordes mentium;
Resolve culpae vinculum;
Averte moles criminum.

Repelle quod cupidinis
Ciente vi nos impetit;
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interserit.

Da gratiarum munera,
Da gaudiorum praemia,
Dissolve litis vincula,
Adstringe pacis foedera. —

— O felices Sancti Dei omnes, qui jam transivistis hujus mortalitatis pelagus!

Felices et tranquilli, semperque festivi, atque gaudentes, qui ad portum perpetuae quietis et securitatis pervenire meruistis!

Per vestram obsecro caritatem, et per vestram securitatem, de omnibus, mecum ad bonum cooperantibus, solliciti estote, de fratribus etiam, nepotibus et proximis meis.

In aeterna constituti immarcescibili gloria, solliciti estote de multiplici miseria nostra.

Vos rogo; et te praesertim, beate Romualde, per ipsum qui te elegit, qui talem te fecit.

De cujus jam satiaris plenitudine; et de cujus visione jam immortalis factus es.

Memor jugiter esto, nobis subveni miseris, qui, adhuc

inter fluctus vitae hujus, aestuantibus agitamur procellis.

Impetra nobis, sine labe, mores; — et vitae tutum, sine clade, cursum; — impetra perennitatem, sine fine, vitae.

Tu Trinitas, et unitas,
Quae praecipis mari et tacet,
Illo rogante naufragos
Ad litus adduc Patriae. —

CANTICUM XIIII.

DOMIN. VII. — F. ORAT. D. N. JESU CHRISTI IN MONTE OLIVETI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc. etc.

(ut supra, pag. 49.)

Aspice ut verbum Patris a supernis
Sedibus, clemens, et amore flagrans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam;
Et volens nostros reparare casus,
Orat, et prona veniam precatur
Fronte magister!

Fluctuat secum, tot acerba volvens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater, transfer; tua sed voluntas,
Non mea, fiat.

Cum premit tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.

Et celer summo veniens Olympo
Angelus, Jesum recreat jacentem;
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit. —

—Tribulatio et angustia invenerunt me. Fiant aures tuae auscultantes, ut orationem audias meam.

Intret in conspectu tuo supplicatio mea, quia repleta est malis anima mea; et vita Inferno appropinquavit mea.

Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; qui consolaretur me, et non inveni.

Pater mi, si possibile est, transeat a me Calix iste; Pater mi, si non potest hic Calix transire nisi bibam illum, non mea, sed tua fiat voluntas.

Illumina faciem tuam super servum tuum, et salvum fac me in misericordia tua: Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Nec in finem oblivio erit fidelis orantis; patientia pauperum supplicantium non peribit in aeternum. —

— Domine Jesu, tu tristis videbaris, et tristis eras in Gethsemani; factus in agonia, non pro tua passione, sed pro nostra dispersione!

Illa divina oratione tua turbatos confirmasti; trepidis animum addidisti; dormientes excitasti; proditorem osculi, dignatione, suscepisti; et morti te obtulisti!

Pro persecutoribus tuis praecipue tristis eras, quos sciebas immanis sacrilegii poenas daturos; et tu nec malos perdere volebas! —

— Aspice, Pater piissime, Filium piissimum pro me tam impia passum.

Recole, totius salutis dispensator, quod hic Filius est ille tuus, quem meae infirmitatis participem esse voluisti.

Candet nudatum pectus; rubet cruentum corpus; decora languent lumina; rigat beati unda sanguinis flexa genua!

Hic est, quem propter peccata mea percussisti; licet ille sit dilectus in quo tibi bene placuisti.

Et tamen, Domine, ego veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me! Domine, salva me, quia pereo.—

—In illa humili, intensa, et prolixa oratione Filii tui, qui e sacratissimo corpore sanguinem pro sudore effundebat, exaudisti eum pro nobis;

Exaudisti pro sua reverentia, quia sine peccato; Agnus sine macula taedium et moerorem, propter nimiam erga nos homines caritatem, passus est.

Ecce Satanas expetit; ut nos, quomodo triticum, vexet; ideo, denuo et semper, illius tibi orationem in horto offerimus, ne Fides deficiat nostra.

Oratio humilitatis, et infinitae caritatis suae, nubes penetrat; et, donec non appropinquet ad nos, non relevabimur.

Ideoque Jesus semper pro nobis apud te interpellat; exaudi clementissime Pater.

Et ita, non nostra, sed tua in nos complebitur voluntas.

Adeo nunc doce nos tibi esse subjectos; ut, non quod nos volumus, sed quod placitum scimus tibi esse, eligamus.

Muneribus nostris, precibusque susceptis, coelestibus nos munda mysteriis, et misericorditer exaudi.

POST COMMUNIO

Exurge nunc, pie Jesu, et exaudi nos; ut, per hujus Sacramenti et Sacrificii virtutem, a cunctis nos mentis tuearis hostibus, et corporis.

Obediens fuisti Patri, Rex Regum; obediens fuisti terrae Regibus; parentibus; Sacerdotibus; Doctoribus etiam Mosaycae legis, et inimicis!

Sponte te ipsum perversae eorum tradidisti voluntati ad illudendum, flagellandum, crucifigendum!

Obediens ministris tuis, et ad nutum vocis eorum descendis: et, speciebus involutum panis et vini, totum te ipsum ad manducandum praebes!

Ipsi offerunt Hostiam sanctam sacratissimi tui corporis et sanguinis tui; dividunt; gustant; porrigunt; et consummant.

Non resistis, mitissimus Dei Agnus, non repugnas; adhuc et semper obediens; quolibet loco et tempore; et a quibuscumque manducaris, etiam a sacrilegis et scelestis!

Domine Jesu, miserere mei saepissime sumentis, et forsan, indigne! Domine Jesu, orabant pro me gemitus, lacrymae, et sudor sanguinis tui.

Et ego amore non lacrymor tui? non ingemisco? non agonizo? o caritas cordis tui, o duritia cordis mei!

Ignosce quicquid contra tuam deliquerim voluntatem, et accipe modo quod tibi promitto, et promissiones confirma meas.

Ego tuae, Domine, voluntati obedientiam polliceor perpetuam.

Promitto me deinceps obedire tibi ad mortem usque; omni voluntatis meae submissione, et mei intellectus.

Placebo tibi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus et in angustiis.

Juxta es tu iis qui tribulato sunt corde et humiles spiritu; auxiliaris, et salvas.

Hoc pro certo habet omnis qui te colit, quod vita ejus, si in probatione fuerit, coronabitur;

Si autem in tribulatione, liberabitur; et si in corruptione, ad tuam licebit venire misericordiam.

Non enim delectaris in perditionibus nostris; quia, post tempestates, tranquillum facis; et, post lacrymationem et fletum, exultationem infundis. —

— O Domina et advocata nostra Maria, etiam tibi voluntatem et intellectum resigno meum; et tuo nos, per Gratiam quam meruisti, Filio commenda.

O Genitrix egregia,
Dum Judaeos in furia
Christum videres capere;
Cor tuum coepit tremere.

Alta ducens suspiria,
Tu sequebaris anxia;
In fletibus exuberans,
Ad Templum usque properans.

Tabernaculum Dei, in quo veniens requievit; et de quo, ut sponsus, de thalamo processit.

Flagrabas, o Virgo, immensa aestuante caritate, pro nostra salute, simul cum Filio profundere vitam.

Rosae Martyrum te circumdant, o Maria; et Lilia Virginum ambiunt thronum tuum.

Rosa decens, Rosa munda,
Rosa recens sine spina,
Rosa Florens et foecunda,
Rosa Gratia divina.

O benedicta, qui, te interveniente, dignatus est fieri particeps infirmitatis et miseriae nostrae, compassionis consortes et gloriae nos faciat tuae.

Non nobis, Domina, sed nomini da gloriam excelsi Dei tui me salvans; et mecum omnes qui meis sese commendarunt orationibus. —

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen;
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

CANTICUM XIV.

CATHEDRA S. PETRI APOSTOLI ROMAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc. —

(ut supra, pag. 49.)

— Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui, secundum magnam misericordiam suam, regeneravit nos in spem vivam.

Regeneravit per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis in haereditatem incorruptibilem, incontaminatam, immarcescibilem.

Confirmatum in Coelis in nobis; qui, in virtute Dei, custodimur per Fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

In quo exaltabimur, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus.

Probatio nostrae Fidei, multo pretiosior est auro, quod per ignem probatur; invenietur in laudem, et gloriam, et honorem, in revelatione Jesu Christi Domini nostri . . . .

— Haec ex Divo didicimus Petro; cui, a Domino Jesu, collatum fuit summi Pontificatus munus; ipsi et successoribus suis.

Ita, super hanc primam petram fundata est Ecclesia magna Dei, firmiter in saeculum saeculi; nec unquam portae Inferi praevalebunt adversus eam.

Unus Deus, una Fides, una Ecclesia, unus Pastor, unum ovile;

Et una est cathedra infallibilis veritatis et sapientiae, quae procedit et diffunditur ab ore Dei.

Una est cathedra veritatis, ex qua aeternum loquitur

Verbum per os Petri et successorum ejus Pontificum, a cunctis falsis expedita opinionibus.

Ex uno Verbo omnia; et unum loquitur omnia; et hoc est principium quod infallibiliter nobis loquitur.

Non est aliunde culpanda scientia, aut quaelibet simplex rei notio, quae bona potest esse considerata et ordinata.

Litteris nobis tradunt, sed tu sensum aperis; mysteria proferunt, sed tu reseras intellectum signatorum.

— Sed non ita superbia superbientium, et non captivantium intellectum ad indefectibile Fidei lumen!

Belle pulchre et sapienter dicunt verba eorum, sonant et aures mulcent; sed, te tacente, ad cor non accedunt. —

— Viri fratres — Omnis Sapientia a Deo est; et vere sapiens est qui magnam habet humilitatem et caritatem.

O Veritas Deus, fac me unum tecum in caritate perpetua.

Et ne mihi sit ad judicium, Verbum a te traditum, auditum, et a me non factum;

Verbum a me cognitum, sed non amatum; creditum, sed non servatum;

Loqui dignare, Domine, ad cor meum et ad intellectum; loquere, quia audit servus tuus; verba enim vitae aeternae in ore custodis tuo.

Loquere mihi ad qualemcumque animae meae consolationem, et ad totius vitae meae emendationem;

Et tibi laudem referam, gloriam, et in tuum perpetuum honorem concinam, hymnum:

Jesu, labentes respice,
Et nos videndo corrige;
Si respicis, labes cadunt,
Fletuque culpa solvitur.

Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute,
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvamus tibi. —

— Sanctificatis, Domine, salutari mysterio, nobis sancti Petri, Apostolorum Principis, non desit oratio, cujus nos docuisti patrocinio gubernari.

Exaltemus eum in Ecclesia magna; et in cathedra seniorum laudemus eum.

Jam bone Pastor Petre clemens accipe
Vota precantium; et peccati vincula
Resolve, tibi potestate tradita,
Qua, cunctis Coelum claudis, aperis. —

— Confiteantur Domino misericordiae ejus; et mirabilia ejus filiis hominum.

Gratia nobis et pax multiplicetur in sanctificationem spiritus; in obedientiam sanctae Apostolicae sedis, et in aspersionem Sanguinis Domini Jesu Christi.

POST COMMUNIO

— Sic Deus dilexit Mundum, ut suum nobis daret Unigenitum! —

— Et sic Maria dilexit nos, ut Filium nobis daret suum!

Nulla, post eam, creatura ita pro nobis exardescit amore, quae Unigenitum suum, quem multo plus quam se amavit, pro nobis obtulit!

O quanta est tibi cura, Virgo Maria, pro nobis; tu majora optas dare, quam nos petere possimus; et prius accurris quam invoceris.

Facile inveniris ab his qui te diligunt; quia diligis diligentes te.

Imo, tibi servientes, beneficiis cumulas; semperque cum amantibus amantior es.

Virgo fidelis, et Sapientiae sedes, resera intelligentiam meam; ut Deum verum, et Dominum nostrum Jesum Christum cognoscam et amem;

Quem confiteor ex Patre genitum ante omnia saecula,

Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero;

Non factum, sed genitum consubstantialem Patri.

Quem firmiter credo, propter nostram Redemptionem, tota operante Trinitate, incarnatum;

Et ex te, Maria, perpetua Virgine, Spiritus Sancti cooperatione, conceptum; verum hominem factum ex anima rationali, et humana constantem carne.

Virgo fidelis et Sapientiae sedes, iterum rogo ut doceas, et cognoscam Deum vivum et verum, Patrem Filium et Spiritum Sanctum;

Trinum quidem in personis, sed unum in essentia:

Quem adoro, et toto glorifico corde Deum solum, sanctum, immortalem, imperscrutabilem.

Qui consilia dissipat Gentium; reprobat cogitationes Populorum, et Principum.

Cujus Scientia, et Sapientia, et Fides in aeternum stat; et cogitationes cordis et mentis ejus in generatione et generationem.

Non est Sapientia, non est prudentia et consilium contra sapientiam prudentiam et consilium Dei nostri.

Magnus, et incomprehensibilis in cogitationibus suis, cujus oculi aperti sunt super omnes;

Unicuique reddit secundum vias suas, et juxta fructum adinventionum suarum.

Magnus fortitudine, judicio, et justitia! nemo narrare poterit potentiam ejus.

Praecedentemque Sapientiam quis investigavit? et multiplicationem ingressus ejus quis intellexit?

Ideoque, Domine Deus meus, sensum tuum nemini aperis, nisi cui tu dederis Sapientiam, et Spiritum sanctum tuum de Altissimis immiseris.

Tu primus, et tu novissimus; tu bonus, et nemo bonus nisi tu solus Deus.

Adonai, Domine, magnus es tu; solus praestans, solus justus, solus praeclarus in virtute tua, quem nemo superare potest.

Unus Coeli et Terrae creator, per quem omnia vivunt, omnia subsistunt, omnia gubernantur, reguntur et vivificantur;

Unum lumen, unus Sol, unus Panis, una Vita, una Ecclesia, et una sempiterna Gloria.

Vidimus nunc te in ista Ecclesia magna per speculum in aenigmate; et tunc, in coelesti Patria, facie ad faciem.

Nunc te cognoscimus ex parte; tunc autem te cognoscemus sicut et cogniti sumus.

Scimus, etiam, quoniam, cum apparuerit nobis gloria tua, similes tibi erimus; teque amabimus, et videbimus sicuti tu es.

Scimus quod oculi tui super justos diriguntur, et aures tuae ad preces eorum.

Et, quod absconditorum cognitor es, signa et monstra noscens antequam fiant; nec non temporum eventus et saeculorum.

Sic cognoscimus te, Domine Deus meus, per Fidem tuam, quam Ecclesiae inspirasti tuae. —

— Domine Deus noster, gaudium laetificans; in majestate tua juventutem et senectutem sustenta nostram: confirma nos in Fide, et Fidei operibus.

Lux nostra, lumen oculorum nostrorum, Deus qui nos redemisti, confirma in Fide et Fidei operibus propinquos et proximos meos.

Deus omnium finium terrae, unica nostra et vera spes, intercedente B. Petro, et beatissima Fidei depositaria Maria, converte ad hanc Fidem gentes et populos omnes:

Ut Mundus tibi in aeternum benedicat universus.

Laus sit aeternae pia Trinitati;
Cui, super Coelos, parilis potestas.
Quidquid est, quidquid viget, ac movetur
Omne gubernat.

CANTICUM XV.

DOMINICA SEXAG. — F. PASSIONIS D. N. J. CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

— SOLEMNEM commemorationem passionis Christi celebremus: ita, et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. —

— Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Factus in agonia prolixius orabat; et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor ejus propter me.

Omnia passus est, ludibria, sputa, contumelias, verbera, spinas, clavos, lanceam, crucem, mortem, et sepulcrum!

Oblatus est, quia ipse voluit; disciplina pacis nostrae super eum; et livore ejus sanati sumus. —

— Pro me traditus, bone Jesu, pro me comprehensus, ligatus, negatus fuisti.

Pro me colaphis caesus, pugnis contusus, stola stultitiae indutus, opprobriis saturatus!... ecce quomodo me amasti!

Surgis, madidus adhuc sudore et sanguine, pro tuis ad Patrem tortoribus orans, ultro te illis obviam prodis.

Judam amice oscularis; humaniter objurgas zelum Petri; militi auriculam abscissam restituis; prostratos, ad sonitum verborum tuorum, relevas.

Te ligandum ut mansuetum Agnum tradis; ad Pontifices, ad Reges, ad Praesides, traheris! . . . ecce, Jesu pie, quomodo me amasti!

Sed praesertim me amasti, Domine Jesu, in cruce, in

throno scilicet amoris et dilectionis tuae, ubi tam crudelia pro me patiebaris !

Moerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.

Accincta heu ! gladiis turba satellitum,
Arreptum Dominum fustibus impetit;
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus !

Haud finis sceleri ! traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus,
In regem superum, non timet impio
Ausu vertere dexteram !

Audite, o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.

Quis non illacrymet? jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas:
Infigit cerebro, proh dolor ! efferis
Sertum vepribus asperis !

Heu crimen ! trahitur funibus improbis
Funesti Dominus supplicii ad locum:
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera,
In terris resonet debita gloria,
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat. — Amen.

Ita, Dominus noster, in statera crucis pretium nostrae appendit salutis !

Et, una morte, universum Mundum, sicut omnium Conditor, ita omnium Reparator, absolvit! —

— Passionis gladius, Virgo carens crimine, tuam etiam pertransivit animam, omni cum gravamine.

Castae Parentis viscera
 Poena torquentur aspera,
 Dum illud, quod conceperat
 Verbum, perversi verberant.

In cruce, dum extenditur,
 Videt Mater, quod moritur:
 Nullus dolor amarior,
 Nam nulla proles carior!

Sancta Maria, dolorosa Mater, per gladium qui tuam pertransivit animam, nobis miseris Hevae filiis fructum impetra sanguinis Jesu Christi.

Benedictus Deus, et Pater omnium, qui saluti providens hominum, Mundo dedit Mariam Virginem in dulcissimam Matrem.

Ejusque suffragantibus meritis fac Sacramentis muniri purgato corpore et corde; fac fine consummari beato; et, misericorditer, aeterno repraesentari Judici. —

POST COMMUNIO.

— Oblatum, tibi Domine, Sacrificium vivificet me, semper et muniat;

Ut, quem tuis reficis Sacramentis, tibi placitis deservire moribus concedas.

Gressus perfice meos in semitis tuis; ut mea non dimoveantur vestigia.

Inclina aurem tuam, et preces exaudi meas.

Misericordias mirifica tuas; tu qui salvos facis sperantes in te.

Adhaesit in terra venter meus, exurge Domine adjuva me et libera me.

Commovisti terram in morte tua, et conturbata est; sana nunc contritiones ejus, ut fugiat a facie tua Orcus, et Electi liberentur tui.

Detestata est scelus hominum natura rerum!

Et quem rebellis creatura non cognovit Mundi Dominum, tremens testatur Terra; et Coeli Regem Sol obscuratus confitetur! —

— Corpus tuum percutientibus dedisti; genas vellentibus;

Et faciem non avertisti tuam a foeditate sputorum; ut omnia susciperes mala nostra, et bona tribueres.

Solus hic pro omnibus, pia victima, cecidisti, ut liberares omnes.

Debitum tu solus non habens; et recte miserationis foenus pro debitoribus erogasti. —

— Quis hominum poterit scire consilium, aut quis poterit cogitare quid velit Deus?

Difficilia existimamus quae in terris sunt; et quae in prospectu sunt invenimus cum labore.

Quae autem in Coelis sunt quis investigabit? Consilium Redemptionis ejus ab abysso magna!

Nunc intelligimus quantum facturam tuam in Heden amare ante culpam dignatus es, quam sic post ruinam dilexisti!

Sapientia tua pro nobis terram fundasti; Coelos prudentia stabilisti tua; et impletum est universum in possessione tua.

Omnia in mensura et numero et pondere pro nobis disposuisti: eruperunt Sapientia tua abyssi et nubes rore concreverunt.

In te omnia constant; et ordinatione tua perseverat dies; quoniam omnia serviunt tibi. —

— Sed miserationes tuae super omnia opera tua: universae viae tuae misericordia et veritas!

Deus erat in Christo, Mundum reconcilians sibi.

Et elegit nos in ipso ante Mundi constitutionem; quos praescivit et praedestinavit conformes fieri imagini Filii sui.

Et quid est homo quia tanta magnificasti dignatione? Inter redemptum et redimentem infinita intercessit dispensatio, et non compensatio. —

— Oro nunc, Domine mi dulcissime, ut cognoscam quantum coram te valeam; quantumque tibi refectori debeam meo;

Et dum tantam redemptionis tuae perspicio dignitatem et pietatem, peccandi pudorem ipse mihi indicam:

Sic tua merear consequi gratia, ut vita capitis, sit corona membri.

— Cor Jesu, opprobriis saturatum; propter nostra attritum scelera, usque ad mortem obediens factum;

Cor Jesu lancea peccatorum meorum confossum, Divina, qua ardes caritate, nostra tandem transfige corda. —

— Gratias interim Deo agamus Patri, qui dignos nos fecit participes sortis sanctorum in lumine;

Qui nos de potestate eripuit tenebrarum, et in Regnum transtulit Filii dilectionis suae. —

— Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris, gloria;
Nostrae, qui dedit prodigus
Pretium salutis sanguinem.

CANTICUM XVI.

DOMINICA QUINQUAGESIMA.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

— Ubi abundavit delictum, superabundavit, per Jesum Christum, et Gratia.

Ubi regnavit peccatum in mortem, ita et Gratia, per Jesum Christum, regnat per justitiam in vitam aeternam.

Quicumque baptizati sumus in Christo Jesu Domino nostro, in morte ipsius baptizati sumus; et per Baptismum in mortem cum illo consepulti sumus.

Vetus homo noster crucifixus fuit, ut peccati corpus destruatur; et ut ultra peccato non serviamus, Christi crux mortis est aculeus.

Et quomodo Jesus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae oportet ut ambulemus.

Et certe, si enim, complanctati, facti sumus similitudini morti ejus, simul etiam oportet ut resurgamus.

Ut cum eo vitam degentes inculpabilem, vitam vivamus aeternam.

Hinc est sanctae fraternitatis suae effectus, et Unguenti caritatis perfusio, ut unum cum eo efficiamur.

Hinc Dominus Jesus benedictiones spargit; et vitam, usque in saeculum, vivificat.—

—Accingere, ergo, gladio super femur tuum potentissime, victor mortis et peccati : Regnum tuum Veritas est, mansuetudo et justitia.

Convertere planctum nostrum in gaudium nobis, per mortem, passionem, et resurrectionem tuam.

Conscidisti saccum nostrum, ut laetitiam nobis gaudii praeberes tui.

Eja, Domine, exurge, quare obdormis? exurge ne repellas nos in finem.

Quare faciem avertis tuam, et oblivisceris tribulationem nostram? sciant gentes quoniam nomen tibi Deus, et quod tu solus Altissimus in omnem terram.

Exinanisti temetipsum formam servi accipiens: humiliasti temetipsum factus obediens usque ad mortem;

Exurge, quia pro nobis passus es; ablue peccata nostra in Aqua et Sanguine lateris transfixi tui.

O gloriosa lancea,
Timor tremorque Daemonum,
Regna pandis siderea,
Per sanctae necis meritum.

In corde Christi mergitur
Mucro Leone saevior;
De forti fons exoritur,
Cibusque melle dulcior.

Non casu igitur, et simpliciter, etiamsi immaniter, hi aperti sunt fontes, et scaturierunt;

Sed, quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est tua, per aquam regeneramur; per sanguinem nutrimur.

Quaesumus nunc, Domine, ut dum accedimus ad adorandum, et admirandum calicem sacratissimi Sanguinis et Aquae, credamus ex ipso hauriri latere tuo.

O Christe nostrum gaudium,
De vulnerato latere,
Da lac et vinum depluum
Ardente corde suggere. —

POST COMMUNIO

— Deus meus es tu, Domine Jesu, sed Deus vere amans; et amans ut vere Deus!

Amans ab aeternitate; amans libere, magnifice, infinite; amans ut Deus!

Tu summus, perfectus, immensus, omnipotens et incomprehensibilis descendisti de throno majestatis tuae, et mihi parvo, et valde, te aptasti, exiguo.

Naturam tuam naturae nostrae tam stricto, tam inviolabili, et tam suavi conjunxisti vinculo, ut quamdiu Deus est Deus, tamdiu Deus sit homo, et homo sit Deus!

Ex quo enim ineffabili modo factus es homo; factus es noster sanguis et caro nostra; noster intercessor et protector.

Noster doctor, custos et sodalis; noster frater, cibus, potus, et Paradisus.

Liceat ergo nos exclamare «*Deus Deus noster* et omnia» *Deus Deus*, quia consubstantialis Patri; *noster* quia nobis consubstantialis.

Et quid amplius quaeremus aliquid extra Jesum, cum nihil sit extra illum, quod sit aliquid?

Si quaerimus virtutes, in eo omnem inveniemus mansuetudinem; omnem puritatem; scientiam; justitiam, et caritatem.

In eo sunt thesauri Sapientiae et Scientiae Dei, in eo omnes Coeli, et Terrae deliciae.

Tu, et mater tua Maria, fontes indeficientis amoris, in hoc cognoscemus si nos diligitis, nempe si efficietis ut nos amore moriamur pro vobis.

O Jesu, o dulcissima Maria, amari vultis? ergo concedite, ut ardentissime vos amemus, et in amoris moriamur excessu.

Fidejussio pignoratitia divinarum reconciliationum;

Fiducia nostra erga Deum;

Fons incorruptionis inexaustus viventis aquae,—intercede pro nobis ad Dominum.

Domina, in adjutorium nostrum intende; et de luce misericordiae tuae mentes illustra nostras.

Ostende potentiam tuam super inimicos nostros; ut benedicta sanctificeris in linguis et Nationibus terrae.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessionem personent,
Flammescat igne caritas;
Accendat ardor proximos. —

— Honor decus, laus jugiter
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclyto
In saeculorum saecula — Amen.

CANTICUM XVII.

F. S. MATHIAE APOSTOLI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

— Apostoli statuerunt duos, qui in locum sufficerentur Judae; qui dux fuit eorum qui comprehenderunt Jesum; et inde, suspensus, crepuit medius.

Hi duo erant Joseph, qui vocabatur Barnabas, qui cognominatus est Justus, et Mathias.

Orantes proinde, dixerunt — « Tu, Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministerii hujus et Apostolatus, de quo praevaricatus est Judas, ut abiret in locum suum » —

Apostoli dederunt sortes eis, et sors cecidit super Mathiam; et Apostolorum collegio sociatus fuit. —

— Sortes omnium mittuntur in sinum, sed temperantur a Domino. Jacto ergo curam meam in te, Domine, et in expectatione non confundar mea.

Desiderium animae ejus tribuisti ei; et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; et coronam de lapide pretioso in capite posuisti ejus. —

— Viri fratres — Multi sunt vocati, pauci vero electi. Non est volentis, neque currentis, sed Dei miserentis.

Quos praescivit, hos et vocavit; et quos vocavit, hos et justificavit; quos autem justificavit, illos et glorificavit.

Crediderunt, quoquot praeordinati erant, ad vitam aeternam.

Scimus quoniam diligentibus eum omnia cooperantur in bonum; iis, qui, secundum propositum, vocati sunt sancti.

An non habet potestatem Figulus luti, ex eadem massa, facere aliud quidem vas in honorem, aliud vero in contumeliam? —

—Scimus, etiam, quod Deus omnes vult salvos fieri, et ad agnitionem venire veritatis.

A fine usque ad finem attingit et disponit omnia suaviter, et cura est illi de omnibus.

Et universae viae ejus misericordia et veritas: cum iratus est misericordiae recordatur: superexaltat autem misericordia judicium.

Quoniam ira est in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum laetitia.

Non repellit nos Dominus in sempiternum; omnium miseretur, quia potest omnia.

Sed, quia non profert cito sententiam contra malos, filii hominum, absque ullo timore, perpetrant mala!

Propter nomen tuum, Domine, longe fac a nobis furorem tuum, et contritiones sana nostras. —

— Nimis honorati sunt amici tui Deus; nimis confortatus est Principatus eorum!

Constituisti eos Principes super omnem terram; memores erunt nominis tui in omni generatione et progenie. —

— Hostias tibi, Domine, quas nomini tuo sacrandas offe-

rimus, sancti Mathiae Apostoli tui prosequatur oratio, per quam expiari nos facias et defendi.

Te, Domine, exoramus, gregem tuum, Pastor aeterne, non deseras; sed per beatos Apostolos tuos continua protectione custodi.

Ut iisdem gubernetur Rectoribus, quos operis tui Vicarios eidem contulisti praeesse Pastores. —

— Domine Jesu, gaudium animae meae, amo te, et te non video; diligo, et mihi faciem abscondis tuam.

Utinam possem gestare te in ulnis ut beatus Simeon; paulisper super pectus requiescere tuum, ut divus Joannes; te semel deosculari, ut beatissima Virgo Maria.

Saltem, hoc quidem tempore sacratissimi sacrificii Missae, tuo possim conspectu frui, ut Petrus et Jacobus.

Possim, et te loquentem audire ut Discipuli; vel fimbriam vestimenti tui attingere, ut Chananea. —

— Sed, quid dico? oculos attollens meos, ubique te praesentem video in creaturis; in proximo meo; in me ipso. —

— Habeo vetus et novum Testamentum; habeo et Evangelia, quae te mihi ostendunt; et ita audio te docentem; omnia verba recolo tua, attendo ad doctrinam.

Consilia, praecepta et dicta perpendo, nam, quod loquutus es Apostolis, olim, et Discipulis, et hoc, in praesens, loqueris nobis etiam.

Video in Evangelio te infantem, positum in praesepe; modo puerulum inter brachia Matris tuae, ubera de Coelo plena sugentem.

Modo orantem video; agentem; propter me defessum; et multa et gravia sustinentem.

Quam pulcher es dilecte mi, quam pulcher et aspectu decorus! sequar te quocumque ieris, ut numquam a facie declinem tua.

Comitem me dabo Pastoribus; adorabo te cum Magis; cum Samaritana verba degustabo oris melliflui tui.

Accedam cum puerulis ad te; et, in simplicitate, coram

te cor effundam meum; et, cum Magdalena, pedibus advolutus tuis semper adstabo.

Lacrymis meis etiam rigabo pedes tuos; largire tu mihi lacrymarum donum.

Pulcherrime et piissime Jesu, ne me unquam de sanctis tuis projicias pedibus.

Id mihi, si propter nimiam meam acciderit indignitatem, ad Mariae pedes cito confugiam.

Quae tentatio, aut turbatio, aut tua indignatio superare meam poterit confidentiam in patrocinio Matris tuae? vel de loco me detrahere ubi pedes stant tui et pedes ejus?

Arca sanctificationis; finis Testamentorum quae fecit nobis Deus; fidejussio Divinae reconciliationis, ne projicias me indignum de sanctis pedibus tuis.

Anima mea, dic nunc ergo cum fiducia magna — « Exultabo et laetabor; quia, quicquid judicabitur de me, pendet ex sententia pii fratris mei Jesu, et dulcis Matris meae Mariae ». —

POST COMMUNIO

— Dum ista pervolvebam mente, certe aliquid, quod oculi desiderant prospicere mei, aures audire, manus contrectare, lingua gustare, mihi omnino deerat.

Nam non imaginem dilecti tantum; non sui amoris vestigia; non ejus vitae historiam in sancto Evangelio, sed Jesum ipsum videre et possidere inardescens optabam.

Ecce nunc dilectus meus in Eucharistia! mihi ille, et ego illi!... teneo eum, nec dimittam amplius.

Vere intime realiterque praesentem! bone Jesu, habeo te! tu vero nobiscum eris ad consummationem Saeculi usque.

Te habeo a dexteris in Templo sancto tuo; habeo in pectore meo; et te custodiam ut hospitem.

Ego te video, te tango, gusto dulcedinem tuam; et ita te dilectum constringo, ut non solum tuus ego conviva, sed tu cibus meus et potus, et totus factus sis meus. —

— Vivit Dominus meus in conspectu cujus sto: Vivit Deus meus in creaturis, quas omnipotentia creat, omniscientia cognoscit, bonitate conservat, essentia replet, et providentia benignissime regit.

Vivit in proximo quemadmodum vivit in me, qui sum opus manuum ejus, imago ejus, templum amoris ejus, frater et cohaeres ejus.

Comedi vivens, comedam etiam in obitu panem tuum supersubstantialem; et vinum bibam germinans virgines, quod miscuisti mihi.

Deus refectio, Deus refugium et spes omnium finium terrae, adstabo tibi in conscientia bene actae vitae.

Et adstabo in labore, poena, pondere, et vulnere aerumnarum peregrinationis meae.

Adstabo usque ad extremum vitae terminum; ut tandem ad tuam consocier sine termino vitam. —

— Excita, interim, tuis stimulis torporem meum; et fac, quaeso, me strenue perseverare die ac nocte in Canticis tuis.

Tribue ut concaleat intra me cor meum; ut, in meditatione mea, exardescat ignis.

Trahe me post te, ubi est sempiterna vita, et sempiternaliter beata; amor perfectus et nullus timor;

Ubi est vita sine labe, sine anxietate, sine corruptione; vita sancta; nescia tristitiae; et ignara mortis;

Ubi dies aeternus, et unus omnium spiritus; ubi de facie te videbimus ad faciem; et ubi, hoc vitae cibo, anima, sine defectu, satiabitur nostra.

Viri fratres — Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quae preparavit Dominus iis qui diligunt eum. —

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclyto
Regnans per omne saeculum. —

CANTICUM XVIII.

DIES CINERUM.

In nomine Patris et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra pag. 49.)

— Defecimus, Domine, in justa ira tua a perfectione, et immortalitate: decrevisti in furore tuo mortem hominis; et, in praesentiarum, timor mortis conturbat nos.

Mille anni ante oculos tuos sunt tanquam dies hesterna quae praeteriit; et anni nostri sunt tanquam nocturnae excubiae, quae pro nihilo absolvuntur.

In uno mane, a pueritia ad juventutem, a juventute in virilem aetatem tanquam flos transimus.

Vespere autem, senescendo, decidimus; tangit nos tormentum mortis, et in pulvere arescimus.

Mala vitae, et mortis poena semper perdurabunt: raro quis ad centum pervenit annos; amplius si elongatur vita, dolor et labor est. —

— Sed ex brevitate vitae ejusque aerumnis, supervenit nobis mansuetudo; et corripimur, ut recte vivamus.

Propterea laetabimur pro paucis quibus tu, Domine, nos humilias diebus; et pro annis quibus vidimus mala.

O quando dabitur lugentibus corona pro cinere! et oleum gaudii pro luctu.

Militia est vita nostra super terram; non coronabitur nisi qui legitime certaverit.

Filii sanctorum sumus; et vitam illam expectamus, quam daturus est his, qui Fidem suam nunquam mutant ab eo.

Populus autem tuus, Domine, omnes justi; in perpetuum haereditabunt terram; germen plantationis tuae opus manuum tuarum ad glorificandum. —

— Viri fratres — Expergescimini, quia segnibus, et incredulis, et excoecatis pars non est in Coelis;

Isti, et fornicatores, et idolis servientes, et qui amant et faciunt mendacium, in stagnum ardens igne et sulphure detrudentur.

Flectamus iram vindicem,
Ploremus ante Judicem,
Clamemus ore supplici,
Dicamus omnes cernui:

» Nostris malis offendimus
Tuam, Deus, clementiam,
Effunde nobis desuper
Remissor indulgentiam.

Memento quod sumus tui,
Licet caduci plasmatis,
Ne des honorem nominis
Tui, precamur, alteri.

Laxa malum, quod fecimus;
Auge bonum quod poscimus,
Placare quo, tandem, tibi
Possimus hic, et perpetim. » —

— Inter vestibulum et altare Sacerdotes ministri tui, Domine, plorant, et dicunt — « Parce populo tuo; ne claudas ora te canentium et invocantium ». —

— Immutemur habitu et nos; in cinere et cilicio jejunemus et ploremus ante Dominum; quia multum misericors est dimittere peccata nostra Deus noster.

Emendemus in melius quae ignoranter peccavimus; ne, subito praeoccupati die mortis, spatium quaeramus poenitentiae, et invenire non possimus.

Adjuva nos Deus salutaris noster; et propter gloriam nominis tui libera nos in morte;

Custodi rectorum salutem; et protege, Domine, ambulantes simpliciter, et justitiae servantes semitas.

Splendor tandem tuae aeternae lucis nobis illucescat; nos dirigens in requiem, quam animabus promisisti nostris. —

— Et in praesenti concede nobis praesidia christianae militiae sancta inchoando jejunia; ut, contra spirituales pugnaturi nequitias, continentiae muniamur auxiliis.

Hi cineres, salubre sint remedium, omnibus nomen invocantibus tuum; ac semetipsos pro conscientia peccatorum suorum humiliter accusantibus;

Et quicumque iis aspersi fuerint, veniam consequantur, corporis sanitatem, animaeque percipiant tutelam;

Ninivitis tu, in cinere et cilicio poenitentibus, indulgentiam praestitisti; oremus, ut nos spiritu compunctionis repleas.

Ita, quaemadmodum eos imitamur in habitu, iis etiam in veniae assimilamur obtentu. —

— Exaudi nos, Deus noster, ut per virtutem hujus Sacrificii et Sacramenti, intercedente beatissima Maria, et omnibus sanctis, a cunctis nos reddas perversitatibus expiatos, et adversitatibus expeditos.

Ad te currimus, piissima Virgo; ad te venimus; coram te gementes peccatores adstamus:

Noli, Mater Verbi, verba despicere nostra; sed audi potius clementer et exaudi.

Salve, munimen fidelium, dissolutio maledictionum et spes universorum.

Salve Agna, genitrix Agni Dei totius Mundi peccata tollentis, et miserere nostri.

Miserere servorum tuorum, super quos invocatum est nomen tuum, et ne sinas angustiari in tentationibus nostris.

Ecce Panis dulcissimus,
Ecce Panis amplectendus,
Ecce Panis pinguissimus,
Ecce Panis diligendus,
Ecce Panis recolendus,
Ecce Panis praeoptimus;
Cibus cunctis praeferendus,
Et prae cunctis gratissimus!

POSTCOMMUNIO

— Pater noster, qui es in Coelis, Judicium Filio dedisti tuo; et misericordiae officium Matri dicasti suae. —

— Pater, sanctificetur nomen tuum, et in nobis Regnum adveniat tuum. — Regnum tuum in potestate est, et misericordia.

Potestatem Filio reservasti tuo: concessisti misericordiam Matri ejus.

Pater, voluntas fiat tua in Coelo, et in Terra. — In Coelo et in Terra Jesus est Rex justitiae, et Maria Regina est misericordiae.

Idem et Jesus frater est noster; eadem et Maria Mater nostra est.

Quanto altior et sanctior es, benedicta Maria, tanto clementior, tantoque circa poenitentes dulcior.

Nemo peccator perit, cui Regina sanctorum omnium patrocinii suffragia praestat.

Regina Virgo Regia
De genere David Regis,
Dei Mater et Filia,
Christi Parens, Christum regis;

Nostra Mater, nostrae legis
Gaudium, et laetitia;
Peccatoris sortem agis,
Decus, honor, et gloria.

In te sola spes figitur
Omnis humani generis,
Per te solam destruitur
Adae peccatum veteris.

Vitae portus es miseris,
Per te salus acquiritur,
Nescit reatum sceleris
Qui te devote sequitur.

Nil austerum in te, nil terribile, tota suavis es, Maria, omnibus lac offerens, et lanam. —

— Pater sancte, inchoata jejunia benigno prosequere favore, ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus.

Pater clementissime, per Jesum et Mariam nobis debita dimitte nostra, sicut et nos debitoribus dimittimus nostris.

Pater potentissime, nihil aëreum, nihil igneum, nil terrenum, nihilque quod creatum est pro te colendum est.

Tu idem ipse es, et anni tui non deficiunt; quia tu solus aeternus es, et non mutaris.

Nos omnes mutabilitati subjecti sumus: communem habemus introitum ad vitam, similemque exitum.

Omnia quae de terra sunt in terram convertentur.

Spiritus pertransit in homine et non subsistit, et amplius non cognoscit locum suum.

Ita corpus unumquodque quasi putredo consumitur, et quasi vestimentum quod comeditur a tinea.

Pater misericordiarum, cujus unius bonitate facti sumus, et justitia poenas luimus, et clementia liberamur, dignare benedicere fragilitati vitae nostrae;

Ut, hac tua a nobis suscepta coelesti benedictione, Sacramenti causa sit, et perpetuae salutis.

Sit Trinitati perpetua gloria,
Honor, potestas, atque jubilatio,
In unitate, quae gubernat omnia,
Per universa aeternitatis saecula.

CANTICUM XIX.

F. IN CORONAE SPINARUM.

(Iteratur festum *Coronae Domini nostri Jesu Christi* in mense Maji — Canticum LVIII.)

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra pag. 49.)

— CORONAS coronabit te tribulatione; quasi pilam mittet te in terram; ibi morieris; ibique attamen erit currus gloriae tuae.

Egredimini Filiae Sion, et videte Dominum Jesum in diademate, quo coronavit illum Synagoga Mater sua in die desponsationis illius; et in die laetitiae infiniti amoris sui erga nos homines.

Effudit illa furorem suum in eum, retribuens mala pro bonis. Vidimus eum, et non erat aspectus; et quasi absconditus vultus ejus.

Inter iniquos projecit eum, et animae non pepercit ejus; et, terribilibus oculis, plaga eum percutiens crudeli, subsannabat et irridebat!

Et, plectens, coronam, super caput ejus, de spinis posuit; et arundinem in dextera ejus.

Ita Christus Jesus, splendor Patris, et figura substantiae ejus, omnia portans verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, spinis coronatus apparere dignatus est!

Tuam adorantes, Domine, spineam coronam, tuam nos recolimus gloriosam passionem. —

— Egredimini, et videte filiae Sion Regem nostrum in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis sui;

Flagellavit eum; ludibriosa induit veste; amaris illusit conviciis;

Alapis afflixit vultum, quem Angeli conspicere desiderant; acutissimis caput ejus coronavit spinis!

O coronae miranda dignitas, mortis debitas repellis poenas! tu spem lapsis, fractas tu erigis vires; tu perditas restauras aureolas. —

Vulneratus es, o bone Jesu, propter iniquitates nostras; attritus es propter scelera nostra; sed livore sumus, nos, sanati tuo.

Lauda, fidelis concio,
Spinae triumphum inclytum;
Per quem perit perditio,
Vitaeque datur meritum.

Nos a puncturis liberat
Aeterni Patris Filius,
Dum spinis pungi tolerat,
Spinarum culpae nescius.

Dum spinarum aculeum
Christus pro nobis pertulit;
Per diadema spineum
Vitae coronam contulit.

Plaudat turba fidelium,
Quod, per spinae ludibrium,
Purgat creator omnium
Spineti nostri vitium. —

— Jesus, et Maria, pro vobis vivam, pro vobis moriar; totus vester sim; nil meus sim.

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, — miserere mei, parce mihi, exaudi me.

Hic est Panis viatorum,
Qui non est dandus canibus;
Qui est salus miserorum;
Praestans omnibus panibus.

POSTCOMMUNIO

—Oro te, o bone Jesu, ut, jam gustato tuo nectare suavitatis, facias me illecebrosa mundi toto despicere affectu.

Facias nulla ejus adversa pro te formidare; et, moerorem perpetuae nobilitatis Regis coronati mei cogitantem, hujus transitorii saeculi vanitates fastidire.

Rogo te, spes mea, per omnes pietates tuas, ut, per mirificam susceptionem Sacramenti Corporis tui et Sanguinis, omnibus propitieris impietatibus meis. —

— Quo, nate Dei, quo tua descendit humilitas? quo tua pervenit caritas? quo processit pietas? quo excrevit benignitas?

Quid commisisti, ut tantum humana indignatio contra beneficam Majestatem tuam ferveret, et inardesceret?

Quod crimen, et quae causa mortis?.... ego, ego sum tui plaga doloris, tuae culpa occisionis;

Ego tuae passionis livor, tuae vindictae flagitium.

Peccat iniquus et punitur justus! offendit impius et damnatur pius!

O admirabilis censurae conditio! o ineffabilis mysterii dispositio! —

—Omnes viae hominis oculis patent tuis: spirituum ponderator est Dominus.

Ecce in Coelis testis meus; et conscius meus in excelsis; ad Deum stillat oculus meus.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem; perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Mane adstabo tibi, et videbo, quoniam non Deus volens iniquitatem tu es; neque habitabit juxta te malignus, neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Ecce Coelum et Coeli Coelorum, abyssus et universa terra, et quae in eis sunt in conspectu tuo commovebuntur.

Viri fratres — appropinquant dies Domini; dies manifestationis judicii ejus; dies magna et amara valde!

Domine Jesu, antiquas miserationes tuas vulneribus infunde meis; ut, mundus a vipereo contagionis morbo, pristinae restituar incolumitati.

Vilescant, obsecro, omnia, et sordeant universa, quae oculis peccantium placita sunt.

Nil mihi sine te dulcescat, nil complaceat; nil pretiosum, nil praeter te speciosum arrideat.

Taedeat mè gaudere sine te; ét pro te contristari delectet.

Tibi obedire sit mihi amabile; tibique resistere execrabile.

Studeam pro te superioribus, quicumque ii sint, obsequi; inferioribus subvenire; afflictis compati; amicis consulere; parcere inimicis.

Vincam avaritiam largitate; iracundiam lenitate; tepiditatem fervore; et voluptatem jejunio et austeritate.

Concede nostrum conteri
Corpus per abstinentiam;
Culpae ut deponant habitum
Jejuna corda criminum.

Tu salus mea jucundissima, pone me ut signaculum super cor tuum ad amandum; ut signaculum super brachium tuum ad operandum.

Sit mihi nomen tuum refocillatio in labore; et memoria tua consolatio in tribulatione.

Peto, iterum atque iterum, per admirabilem humilitatem tuam et patientiam, ne veniat mihi pes superbiae; et manus peccatoris non moveat me. —

— O Regina cordium, mater pulchrae dilectionis, amoris, timoris et sancte spei et misericordiae;

Tu etiam voluisti unigenitum Filium tuum pro salute nostra dare; ut per omnia conformis fieres Patri et Filio; — conforma nos Filio et Patri.

Mentem et animam, et carnis infirmitatem tibi commendamus, exclamantes: « fortissima protectio et auxilium nostrum, libera nos ab ignorantia et oblivionis socordia ». —

Nunc sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori. —

CANTICUM XX.

CATHEDRA S. PETRI; ANTIOCHIAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

— Omnis Sapientia a Deo est: cum illo fuit semper, et est ante aevum.

Sapientiam Dei, praecedentem omnia, quis investigavit?

Prior omnium creata est Sapientia, et intellectus Prudentiae ab aevo.

Fons Sapientiae Verbum Dei in excelsis; et gressus illius mandata aeterna.

Arenam maris, pluviae guttas, et dies saeculi quis dinumeravit?

Altitudinem Coeli, latitudinem terrae, et profundum abyssi quis dimensus est?

Unus est Altissimus Creator omnium, omnipotens et metuendus nimis.

Idcirco una est Fides, unum est Baptisma, una est Ecclesia sancta Dei.

Unus Pastor, unum ovile, et una veritatis cathedra in Ecclesia magna.

Ipsa Sapientiam custodit, et effundit super omnem carnem, secundum quod datum est illi.

Tanquam piissima Mater, Sapientiam nobis ex uberibus

praebet suis, sicut mel et laç, Sponsum diligentibus suum.

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut Sapientia Ecclesiae sanctorum. —

Viri fratres — Initium Sapientiae est timor Domini; et cum fidelibus in vulva concretus est.

Scientia sapientis tanquam inundatio abundat; et consilium illius sicut fons vitae permanet. —

Timor Domini gloria et gloriatio; laetitia, et corona exultationis.

Timor Domini delectat cor hominis, dat laetitiam, gaudium, et longitudinem dierum.

Timenti Dominum bene erit in extremis; et in die defunctionis suae benedicetur. —

— Electorum cogitatio est in spe Redemptoris nostri: ipse est Ecclesiae fundator et caput; et in contemplatione ipsius exardescit.

Supernis interseri civibus appetunt; et, adhuc corporibus in Mundo positi, mente extra Mundum volitant.

Aerumnam exilii quam tolerant, deplorant; et ad sublimem patriam incessantibus amoris stimulis et singultibus excitantur.

Usque in tempus sustinebit sapiens et timoratus homo; ut redditionem jucunditatis accipiat. —

— In thesauris Sapientiae est intellectus Scientiae; et Religiositas erga Deum.

In operibus Sapientiae Fides est, Spes et Caritas; est humilitas et patientia:

Est et ardentissima erga Mariam devotio; et praxis Sacramentorum; praesertim Confessionis et Communionis. —

— Interim, unde hoc mihi, ut Dominus meus, et Filius Dei mei frequenter ad me veniat?

A Patre Unigenitus,
Ad nos venit per Virginem,
Baptisma crucis consecrans,
Cunctos fideles generans. —

— Vere, Domine, non sum dignus; sed utique ascendam ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob.

Ipse me docebit Religiositatem Scientiae, et sanctorum Sapientiam. —

POSTCOMMUNIO

Educas Panem de terra, et Vinum laetificet cor hominis.

Aqua lateris Christi, ablue animam meam; Sanguis Christi inebria me; Corpus Christi sanctifica me in templo sancto tuo, habitatione gloriae Majestatis tuae. —

— O, quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei et porta Coeli! Exaudi, Domine, preces meas in excelso solio gloriae tuae.

Divinitatis tuae sempiterna fruitione spiritum reple meum; quam pretiosi Corporis et Sanguinis tui temporalis perceptio praefigurat. —

— Ave Petre, Apostolorum Princeps; Tu es Petrus, et super hanc petram aedificavit Christus columnam veritatis Ecclesiam nostram. —

— Angele sancte, vitae meae gubernator et custos; sancte Michael Archangele, apprehende arma et scutum, et exurge in adjutorium Ecclesiae Christi, et omnium fidelium.

Sancte Raphael, medicina Dei, comitem esse nobis dignare in via ista aerumnosa.

Ecclesiae, et Christianorum piissima Mater Maria, furente persecutionum et tentationum tempestate, nos tenero affectu protege; donec in beatam adducas patriam.

Promptuarium divinarum gratiarum; Agna ex qua Pastor ovem induit, veteris mortalitatis tunicis laceratis;

Interemptrix universae haereticae pravitatis, nostras cum fletibus exaudi preces.

Condolet Esther fratribus
Totius sui generis;
Aman, rumores audiens,
Regem adit, qui foederis

Signum dedit, pestiferis
Morti datis complicibus;
Damnatur Aman sceleris,
Ejus notis criminibus.
Esther es tu, perfidiam
Aman reprimens graviter,
Famulorum miseriam
Exterminans benigniter;
Regi summo feliciter
Desponsata per gratiam,
Coronata perenniter,
Regiam tenens potentiam. —

— Viri fratres — Vocem audiamus cathedrae Petri, timorem Domini docebit nos. —

— Deus, ab initio constituit hominem rectum et reliquit illum in manu consilii sui.

Adjecit mandata et praecepta sua; si voluerimus servare mandata, conservabunt nos.

Proposuit in conspectu nostro vitam et bonum; et, e contrario, mortem et malum; ut, diligentes eum, libere et expedite ambularemus in viis ejus, et mandata custodiremus illius.

Ad quem tu Deus respicis nisi ad pauperculum, et contritum spiritu, et trementem sermones tuos? —

— Quam angusta et arcta est via quae ducit ad vitam, et pauci sunt qui inveniunt eam, sicut scriptum est — « multi sunt vocati, pauci vero electi. » —

Qui commutant veritatem Scientiae et Sapientiae Dei in mendacium, tradidit illos Deus in tenebras ignorantiae et erroris.

Qui serviunt creaturae potius quam Creatori, tradidit illos Deus in passiones ignominiae.

Lata et spatiosa est via quae ducit ad perditionem; et multi sunt, in aberratione Fidei et operum Fidei, qui ambulant per eam.

Ideo videamus, viri fratres, quomodo caute ambulemus, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quoniam dies mali sunt.

Omnis qui in agone contendit ab omnibus abstinet; et illi quidem ut corruptibilem accipiant coronam! ecquid non sustinendum est a nobis, qui incorruptam expectamus?

Impius facit opus instabile; seminanti autem justitiam, merces fidelis.

— Reddet Dominus unicuique secundum opera ejus;

Iis, quidem, qui, secundum patientiam boni operis, gloriam et honorem et incorruptionem quaerunt, vitam aeternam;

Illi autem, qui sunt ex contentione, et qui veritati non acquiescunt, credunt autem iniquitati, iram habebunt, et indignationem.

Ventum seminarunt, turbinem metent! —

— Sanctorum omnia agmina, et beatorum universi coetus, orate pro me ad Dominum, pro fratribus, familia et proximis meis.

Orate piissimi; ut, vestris adjuti precibus, meritisque, salva nave, et integris mercibus, ad portum perveniamus continuae pacis, et nunquam finiendae securitatis. —

A nobis abigas lubrica gaudia,
Tu qui martyribus dexter ades Deus;
Une et Trine; tuis da famulis jubar
Quo clemens animos beas. —

CANTICUM XXI.

DOMINICA I. QUADRAGESIMAE.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.*— Pater noster, *etc.*— Credo in Deum, *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
—Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Domine: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Die ac nocte coram te clamo; intret deprecatio mea in conspectu tuo semper.

Susceptor meus es tu, et refugium meum; Deus meus in te sperabo.

Confessio et pulchritudo ante te; sanctitas et magnificentia in justificatione tua. —

Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei Coeli commorabitur.

In te speramus, protege nos; et libera nos, quoniam cognovimus nomen tuum.

Scuto circumdat nos veritas tua; super Aspidem et Basiliscum ambulabimus; conculcabimus Leonem et Draconem.

Factus nobis in refugium a generatione et progenie; a saeculo et usque in saeculum noster es Deus.

Ascendant ad te preces nostrae, et a nobis cunctam repelle nequitiam.

Miserere nostri, Domine; depone iniquitates nostras; et projice in profundum maris omnia peccata nostra.

Nunquam nobis inimici dominentur nostri; liberet nos Deus ab omnibus angustiis et periculis.

Exurge, Domine, in ira tua, te ipsum exaltans in finibus inimicorum nostrorum, et salva nos. —

— Lumine claritatis tuae mentes etiam illustra nostras, ut, qui per abstinentiam maceramur in corpore, per fructum boni operis reficiamur in animis.

Immitte timorem tuum super gentes, quae non exquisiverunt te, ut cognoscant quia non est Deus nisi tu; et magnalia enarrent tua.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis; sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, ut te cognoscant sicut et nos cognoscimus.

Innova signa et ostende mirabilia potentiae tuae: tolle adversarium, et afflige inimicum.

Festina, Domine, et memento finis; quoniam non est alius Deus qui opituletur nobis. —

— Domine Deus, magnificentia tua elevata est plusquam Coeli.

Delectasti nos, Domine, in factura tua, et in operibus manuum tuarum exultabimus.

In miseratione tua videbimus opera digitorum tuorum, Lunam et Stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod tu, tantus cum sis, memor es ejus, et quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis; gloria et honore coronasti eum; omnia sub pedibus subjecisti ejus.

Domine Deus noster, quam grande et admirabile est nomen tuum in universa terra! —

— Hostias tibi, Domine, placationis offerimus; tu nostra, miseratus, absolve delicta; ut nos, quae recta sunt, alacri perficiamus animo.

Calix benedictionis cui benedicimus, nonne communicatio Sanguinis Christi est? Calicem ideo salutarem accipimus, et nomen Domini invocamus.

Multiplica super nos misericordiam tuam; qui, parcendo et miserendo, maxime te nobis manifestas.

Ita, ad munera, quae in tuo offeruntur altari, adcurrentes; coelestium confidimus bonorum tuorum consortes effici. —

POSTCOMMUNIO

— Salutari tuo, Domine, munere satiati, dona etiam, ut cujus laetamur gustu, renovemur affectu.

Panis angelicus, fit panis hominum;
Dat panis coelitum figuris terminum.
O res mirabilis, manducat Dominum
Pauper, servus, et humilis! —

Qui timetis Dominum laudate eum, universum semen justorum glorificet eum.

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum, et benedictum nomen gloriae tuae, quod est Sanctum.

Benedictus in templo gloriae tuae; et benedictus super thronum regni tui.

Benedictus, qui sedis super Cherubim intuens abyssos; et benedictus super sceptrum Divinitatis tuae.

Benedictus es, qui ambulas super pennas ventorum, et super undas maris: nomen sanctum tuum benedicat Coelum et Terra.

Sicut adipe et pinguedine repleatur caro nostra; et anima saturetur laudibus sapientiae tuae.

Sic etiam potentiam in vita nostra benedicimus tuam; cum omnibus qui in Coelis habitant et in terris.

Melior est misericordia tua super diuturnitatem vitae; et super omnia temporalia bona.

Propterea, ad te deprecandum et benedicendum, nostras sustulimus manus.

Et ad te laudandum, Deus noster, de prima surreximus luce; et vigilamus.

Si in matutinis meditamur in te, etiam in nocte memores tui sumus super stratum nostrum.

Ita, diluculo vigilantes, videbimus tandem virtutem tuam et in velamento alarum tuarum, quamdiu vixerimus, nomen exaltabimus tuum. —

— Custodi nos semper ab offendiculis, et peccantium insidiis; et a scandalis operantium iniquitatem.

Ut, sicut ab escis abstinemus carnalibus, a noxiis quoque retrahamur voluptatibus.

Adjuva, Domine; succurre, Domine, in poenitentiae diebus;

Ut, qui per abstinentiam maceramur in corpore, per fructum bonorum operum reficiamur in mente.

Jesum clamus vocibus
Flentes, precantes sobrii;
Tu solve peccatum vetus;
Novumque lumen ingere. —

— Jesum invocemus, et Mariam, quae ad thronum gratiae, non solummodo rogans, sed imperans accedit.

Domina et nostra dulcissima mater; Filius tuus, nil tibi negans, te honorat.

Multa petuntur a Deo, et non obtinentur; appellant miseri ad te, et obtinent;

Et ita, non quia Deo potentior es, sed quia ipse decrevit sic Matrem a nobis honorari suam.

Benedictum sit cor tuum purissimum, o Domina, quo ardenter Filium dilexisti Dei.

Paupertatem nostram gloriosa respice Virgo; miserias et angustias ne tardes removere.

Benedicat te omnis caro; et omnis te glorificet lingua.

Eja, ergo, Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte, et exaudi. —

— Te trina Deitas, unaque poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus;
Per tuas semitas duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas — Amen.

CANTICUM XXII.

F. S. JOANNIS JOSEPHI A CRUCE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Dirigatur ad te, Domine, oratio mea sicut incensum, quod mane adoletur in conspectu tuo.

Et elevatio manuum mearum sit tibi accepta sicut Sacrificium vespertinum.

Domine Jesu, Filii Dei vivi, qui in cruce, expansis manibus, propter omnium nostrum redemptionem, calicem hausisti passionis, mihi hodie auxilium praebere digneris.

Confiteor in primis, coram magnificentia suavitatis tuae, adversum me injustitiam meam.

In peccatis conceptus et natus, tu me a peccatis mundasti et sanctificasti; et ego postea majoribus me sordidavi peccatis.

Fui enim in necessariis natus; et postea in voluntariis volutatus.

Scrutans tu, Deus, corda et renes, ubi me abscondam, quando ardentes effeceris sagittas tuas?

Gloria nostra haec erit, bonum testimonium conscientiae nostrae.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

Secura sit mens, quasi juge convivium; si cor non reprehenderit nos, fiduciam habeamus ad Deum, et, quicquid petierimus ab eo, accipiemus.

Si tu nos abjicis, ubi est qui nos redimat? ubi qui salvos nos faciat?

Perduellionis quidem insimulamur, et tamen a spe non decidimus nostra.

Judex justus et fortis es tu, sed etiam patiens; nec per singulos irasceris dies. —

— Ita bene habeam, quando juste corripies et increpabis me.

Adulatio, et bona praevaricantium non demulceant me, neque caput impinguent meum. —

— Viri fratres — Cor ingrediens duas vias non habebit successus.

Non veniet in conspectu ejus hypocrita; si autem illusor fuerit, solum portabit malum.

— Nunquam me praecipitem in verba malitiae; et ad praetexendum excusationes in peccatis.

Pone tu, Domine, custodiam ori meo; et ostium circumstantiae labiis meis. —

— Felices interim, qui Mundi hujus familiaritatem recusant; et perfunctoria spernunt gaudia.

Admodum felices qui saeculi societatem abjiciunt, et in coenobiis, in solitudinibus, et in montium foraminibus tutissime sese abscondunt.

Sapientes isti sanctissime timent, ne, cum pereunte saeculo, et ipsi pereant.

Taedeat me, Domine, vitae hujus; et valde istius aerumnosae peregrinationis.

Vita misera, caduca, et peregrinatio incerta, laboriosa et immunda.

Vita miseriis plena et erroribus; domina malorum et superborum Regina.

Vita, quam aer morbosam facit; et escae inquinant; dolores extenuant, et ardores excoecant;

Quam divitiae jactant; paupertas dejicit, et juventus extollit;

Quam senectus incurvat, infirmitas frangit, et tristitiae consumunt;

Cui furibunda succedit mors, cunctis futilibus gaudiis et miseriis finem imponens; et, cum esse desinit, non fuisse putatur.

Et tamen quam multos suis capit illecebris! et quam multos suis falsis promissionibus decipit!

O coecitas mentium! o cordium duritia! mihi vero adhaerere Deo bonum est, et ponere spem meam in Salutari meo. —

— Statue tu, Domine, legem sapientiae et luminis tui; dirigens me in semitas mandatorum tuorum.

Ut immolans Hostiam laudis in tabernaculo tuo, cantem, et psalmum tibi dicam.

Et videam pulchritudinem, venustatem; et suavitatem sentiam tuam, templum visitans gloriae tuae.

In quo Christus, verus, Deus et verus homo, sumendus mihi proponitur et datur.

O quam dilecta tabernacula tua, Domine, in quibus tam magnae institutionis residet memoria, renovatio, et effectus!

Ecce pauper venio ad divitem, miser ad misericordem; ne recedam vacuus et contemptus.

Esuriens incipio, ne desinam de te jejunus; famelicus accedo, ne recedam impastus.

Et si antequam comedam suspiro, da, ut, post suspiria, Panem comedam vitae et aeternae laetitiae.

POSTCOMMUNIO

Pretiosum et admirandum convivium! o salutiferum omnique repletum dulcedine!

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem plebis suae.

Propter nimiam caritatem suam, qua dilexit nos, misertus est nostri, mortui peccatis participationem adipiscimur Filii Dei.

Verbum supernum prodiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens
Venit ad vitae vesperum,

In mortem a Discipulo
Suis tradendus aemulis;
Prius in vitae ferculo
Se tradidit Discipulis.

Quibus, sub bina specie,
Carnem dedit et Sanguinem;
Ut duplicis substantiae
Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium;
Convescens in edulium;
Se moriens in pretium;
Se regnans dat in praemium!

— In tuo flagello vindica infidelitates meas; donans mihi usque septuagies septies omnia peccata mea; indeque spiritum suscipe meum.

Jesu Fili David miserere mei; ad te die ac nocte clamo ut rebellem meam compellas voluntatem;

Voluntatem, autem, fratrum et proximorum meorum in camo constringe et fraeno.

Fiat nobis secundum verbum tuum; et tua semper fiat voluntas, non nostra, in Coelo et in terra. —

— Omnes sancti et sanctae Dei intercedere dignemini pro nostra omniumque salute.

— Per arduas paupertatis humilitatis et patientiae vias Beatum *Joannem*, Confessorem, exemplum vivificum *Crucis* ad coelestem sublimasti gloriam.

Fac nos etiam, ejus caritatis ardore, hostias et preces tibi semper offerre; ut uberem passionis tuae fructum percipere mereamur.

— Ave Maria, gratia plena, adjuva nos. Quicquid, coram Filio tuo, sancti possunt omnes, tu sola, sine illis, abundantius potes.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo;
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per saecula — Amen.

CANTICUM XXIII.

F. CLAVORUM ET LANCEAE D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Jesus in assumpta infirmitate carnis, voluit clavis affigi, et lancea vulnerari pro Mundi salute.

Et nos, eorumdem clavorum solemnia et lanceae veneramur in terris; ut, de glorioso ejus victoriae triumpho, tandem gratulemur in Coelis.

Quaenam lingua tibi, o lancea, debitas,
Grates, pro merito, est apta rependere ?
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.

Haec est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe, alter Adam corde, scatentibus
Unda et sanguine, procreat.

O clavi aequa manet vos quoque gratia,
Christi quando sacris artubus insiti,
Deletum, Domini sanguine, figitis
Mortis chirographum Cruci.—

— O bone Jesu, ad hoc apertum fuit latus tuum, ut nobis vitae panderetur ostium.

Ad hoc unus militum, lancea cor vulneravit tuum, ut in eo, ab exterioribus perturbationibus, inveniamus asylum.

Et apertum adhuc remanet; ut per visibile vulnus amoris nobis semper invisibile vulnus patescat.

Exivit ex illo sanguis et aqua, nostrae redemptionis pretium; idest manarunt ex illo Sacramenta; sine quibus ad vitam non intratur Gratiae.

Sanguis fusus est in remissionem peccatorum; et Aqua illa salutaris, temperans lavacrum, praestat potum.

Ita, quidem, Salvator, inferni claustra reseravit; mortis portas et seras disrupit; et diaboli potentiam pariter subvertit.

Quis tam vulneratum non diliget? quis tam amantem non amet?

Exurge, anima mea, et exulta, os ad hoc apponens poculum, fontem aquae vivae in vitam salientis aeternam hauries. —

— Hauriat, omnis fidelis anima, aquas istas in gaudio de latere Salvatoris; vitam attingat Gratiae, quae per Sacramenta confertur.

Comedamus panem, bibamus vinum, augustissimum mysterium! dulcissimum convivium, cui assistunt Angeli ministrantes!

Coeleste antidotum, quo a peccatis praeservamur; quo etiam Sacrificium propitiationis offerimus pro vivis, et pro defunctis.

POSTCOMMUNIO

— Salvator mundi, per aeternum et sanctum Sacerdotium tuum, — nobis parce.

Fili Dei Patris, qui Lancea perfossus fuisti, per Divinam omnium Sacramentorum institutionem, — exaudi nos.

Et per cuncta tui sacratissimi corporis vulnera, quae pro nobis suscepisti, — salva nos.

Fili Mariae Virginis, et Frater noster, ab indigna Corporis et Sanguinis tui susceptione, — libera nos.

Et nos libera a concupiscentia carnis et oculorum; a superbia vitae; et ab omni peccandi occasione. —

— Foderunt tibi pedes, manus, et latus; quid hujusmodi plagis sanctius, ex quibus salus processit nostra?

Dulces clavi, qui immaculato respersi fuistis sanguine, et molem tanti ponderis sustinere meruistis!

Per vos dulcedinem tantam Divinae accepimus caritatis, et manus nostrae, a peccatorum nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis liberati fuerunt. —

O memoranda Lancea! ipsius jam mortuum latus vulnerando pulcherrimas coelestis regni januas nobis aperuisti.

Tu, innoxium transfigendo, culpas, Sanguine et Aqua illius, abstersisti nostras; et coecitatis nostrae tenebras sustulisti.

O felix Lancea, quae tot nobis affers bona; et ad tanti triumphi gloriam meruisti superaddi!

O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde fluvius divinae pietatis manavit, et nos mundavit!

Cor meum, durum adhuc et impoenitens, amoris tui, Jesu, vinculo adstringe; et dignare jaculo vulnerare.

Converte, Domine, manum tuam ad me, et excoque ad purum scoriam meam, et omne aufer stannum meum.

Attende, Domine, de Coelo, et vide de habitaculo sanctae gloriae tuae. Ubi est zelus tuus, et fortitudo tua?

Multitudo viscerum tuorum, et miserationum tuarum super me se continuerunt?

— Viri fratres — Noscamus, quia Jesus Christus mitis nunc, humilis, et praestabilis super malitia hominum, in patientia et longanimitate, tandem manifestus apparebit Judex.

Non, ergo, semper silebit: in conspectu ejus ignis exardescet, dum in circuitu ejus valida ingruet tempestas!

Advocabit Coelum desuper et terram, quando, discernens et judicans populos, nudabit omnes iniquitates nostras; non solum actus, sed etiam loquutiones, et intimas cogitationes.

Tot judicibus inopes adstabimus, quot nos praecesserunt in opere bono! tot arguentibus confundemur, quot nobis bene vivendi praebuerunt exempla!

Tot convincemur testibus, quot nos proficuis monuerunt sermonibus; seque imitandos justis dederunt actionibus!

Et cum jam in diro illo imaginamur nos versari discri-

mine, torquet, vel non, conscientia, et cordis cruciant arcana?

— Viri fratres — Vae nobis, quia abitavimus cum habitantibus Cedar! non justificabitur in conspectu ejus omnis vivens.

Et nisi, miserando, praevenerit impios, non erit, et non inveniet inter nos, quem ipse glorificet pium.

Tinctam, ergo, Christi sanguine
Convertite in me cuspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At, quaeso, culpis debitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitae
Fiant medela spiritus.—

Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant;
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat. —

— O Maria, Domina vulnerata mea, cor tuum, mei causa, vulneratum etiam fuit.

Pro peccatis suae gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum!

Nunquam quiescam donec tenerum non habuero amorem, et compassionem erga meam Matrem Mariam. —

Viri fratres — Si nunc accedere pertimescimus ad tremendam Dei majestatem, ad Mariam accurramus; inveniemus stantem juxta crucem Filii ejus;

Nolite timere, genus enim nostrum in illa aspicimus; Dei genitrix non merita discutit; sed omnibus exorabilem se praebet.

Te, Jesu, superi laudibus efferunt,
Qui clavorum aditus, signaque Lanceae,
In Coelo retinens, vivus, et imperans,
Cum Patre atque Paraclyto. —

CANTICUM XXIV.

F. S. THOMAE AQUINATIS, C. ET E. DOCT.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc. etc.

(ut supra, pag. 49.)

SPES nostra, Christe Deus, Sapientia increata; hominum tu dulcis amator, et incarnata Sapientia.

Lux, via, et vita; lumen, salus, decor, et decus omne tuorum! —

— Quales Doctores sanctae Ecclesiae, ante adventum Spiritus sancti, fuerint, scimus; et post ejus adventum, cujus fortitudinis facti sint, jam conspicimus.

Inter quos merito Divus adnumeratur Thomas; qui ante thronum Majestatis tuae, pro nobis hodie precator accedit, ut augmentum Sapientiae nobis impetret et Scientiae.

Iste Magister incliti Praedicatorum ordinis perfecit omnia, quae tu, Domine Jesu, in quo omnes sunt thesauri Sapientiae et Scientiae Dei, locutus es ei.

Qui, etiam, tuo, et nostrae sapientissimae Matris, eloquio edoctus, elevatus de terra, illam, ex Crucifixi imagine, responsionem accepit — « bene de me scripsisti Thoma. »

Revera bene de te scripsit egregius Doctor, quia Verbo tuo, Domine Jesu, Coeli firmati sunt; et Spiritu oris tui omnis virtus eorum.

De excelso Sapientiae tuae fonte infudisti ei copiam, tanquam flumen, clarae Scientiae!

Qui, susceptam, haud passus est in se sterilem remanere Gratiam, sed summa peritia doctrinae suae, scilicet, fluenti putei scientiae suae, diu totam rigat Ecclesiam tuam!

Exultet mentis jubilo
Laudans turba fidelium,
Errorum pulso nubilo,
Per novi Solis radium.

Thomas in mundi vespere
Fudit thesauros Gratiae;
Donis plenus ex aethere,
Morum et Sapientiae.

De cujus fonte luminis
Verbi coruscant faculae,
Scripturae sacrae Numinis,
Et veritatis regulae.

Fulgens doctrinae radiis;
Clarus vitae munditia;
Splendens miris prodigiis,
Dat toti Mundo gaudia.

— Scandit Doctor, civis coelestium, orbis decor, dux, lux fidelium; norma, limes, lex morum omnium, et vas virtutum.

Beatus, et nimium felix, qui indesinenter amat verum mentium lumen; et sapientissimo auctori suo, in omni mentis dubio, semper inhaeret! —

— O bone Jesu, tu es Deus noster vivus et verus; Pater noster sanctus; noster pius Dominus; et Pastor noster bonus.

Tu magnus Deus noster, magister, lux, lumen et nostra praeclara Sapientia; tu adjutor optimus, pulcherrimus et dilectus.

Tu Panis noster vivus, Sacerdos noster in aeternum; nostra justificatio, via nostra recta, et tuta custodia.

Tu misericordia nostra magna, redemptio nostra sancta, et victima immaculata.

Data est tibi omnis potestas in Coelo et in Terra; et omnia sub pedibus subjecta sunt tuis.

Vidimus gloriam tuam, gloriam quasi Unigeniti a Patre plenam gratiae et veritatis.

O splendor gloriae, et figura substantiae Patris, portans omnia Verbo virtutis tuae.

Purgationem peccatorum faciens, sedensque ad dexteram majestatis in excelsis.

Tanto melior Angelis effectus, quanto differentius prae illis nomen haereditasti.

Tu, per intercessionem beati Thomae, qui de te tam bene scripsit, Fidem, cognitionem, reverentiam, ac divotionem admirabilis Eucharistiae Sacramenti nobis adauge, et conserva.

O salutaris hostia,
Quae Coeli pandis ostium,
Bella tremunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.

POSTCOMMUNIO

Jesu splendor aeternae gloriae, qui sedes super Cherubim, intueris abyssos, veridicum diffundis lumen;

Ecce cor nostrum coram te est: tenebras discute nostras, et amore claritatis tuae plenius corda perfunde nostra.

Nos tui egemus, non tu nostri; et si omnino non essemus, nihil tibi deesset ad bonum quod tu es.

Male nobis est sine te, Domine, non solum extra nos, sed intra nos ipsos.

Ideo nobis adhaerere tibi necesse est; ut per continuum auxilium tuum, sancte, pie, et recte vivere valeamus.

Da nobis, Deus noster, te; redde te nobis; en nomini con-

fitemur tuo; en amamus te; et si parum est, validius amabimus.

Sed, pondere fragilitatis nostrae, perpetim deorsum trahimur; dono autem amoris tui sursum ferimur.

Tu, qui conspicis omni nos virtute destitui, interius exteriusque custodi; et nos in Salutari visita tuo.—

— Collaudamus te, Christe Rex gloriae, qui, per Thomam, lumen Ecclesiae tuae, Mundum doctrina reples.

Hic, speciali Gratia, lustrato mentis oculo, celsa novit mysteria, tuo doctus oraculo; et, pudicitia nitens, vixit absque piaculo.

Typum gessit Lucyferi,
Splendens in coetu nubium;
Plusquam Doctores coeteri
Purgans dogma Gentilium.

Profunda scrutans fluminum,
In lucem pandit abdita;
Dum supra sensus hominum
Obscura facit cognita.

Fit Paradisi fluvius
Quadripartite pervius:
Fit Gedeonis gladius,
Tuba, lagena, radius. —

— Militantis Doctor Ecclesiae; virginali florens munditia; triumphantis optata Curiae, sancte Thoma, impetra gaudia.

O laus, o gloria Praedicatorum ordinis, nos transfer ad Coelestia, Professor sacri Numinis. —

— Viri fratres, sursum feramur ad pacem Jerusalem in domum Domini.

Non est regnum ejus esca et potus; sed justitia, pax, et gaudium in Spiritu sancto.

Illic, Christi caritas, et intercessio clementissimae Matris ejus Mariae, in aeternum statuent nos permansuros.

Multifariam multisque modis notas nobis vias facit vitae; adimplebit nos laetitia cum vultu suo; delectationes in dextera sua usque in finem.

Dono quidem caritatis ejus et Mariae, beatus Thomas, adhuc in fratribus inardescit suis; ascensiones in cordibus disponit eorum; ita Canticum cantant graduum! —

Laus Patri sit, ac Genito,
Simulque sancto flamini,
Qui, sancti Thomae merito,
Nos Coeli jungat agmini — Amen.

CANTICUM XXV.

DOMINICA II. QUADRAGESIMAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc. —

(ut supra, pag. 102.)

— Tribulationes cordis mei dilatatae sunt; de necessitatibus meis erue me, Domine.

Tuì sunt Coeli, et tua est Terra; plenitudinem orbis ejus tu fundasti; aquilonem, et mare ad meridiem.

Pater noster es tu, Deus noster et susceptor salutis nostrae;

Nihil proficiat inimicus in nobis; et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

Firmetur manus tua et dextera exaltetur tua contra inimicos nostros; et sentiant quod justitia et judicium sunt sedis tuae fulcrum.

Et quod misericordia, et veritas, in omnibus viis tuis, faciem praecedunt tuam.

— Memorare quae sit substantia nostra; numquid ad vitae infelicitatem constituisti nos?

Tot aerumnis fatigati cito videbimus mortem; post mortem memor esto opprobrii servorum tuorum, et libera nos de manu inferni.

Benedictus es tu in aeternum; et a te misericordiam expectamus.

Quam speramus, sicut Patribus jurasti nostris; in virtute potentiae tuae.

Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum ejus; et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, neque dolor ullus.

Non esurient, neque sitient amplius; Sol, neque aestus super illos cadet ullus.

Tanquam aurum in fornace probas electos tuos, Domine, et quasi hostiam holocausti accipis eos.

Sanctorum juventutem, proinde, velut Aquilae, renovas; florent sicut Lilia in domibus eburneis tuis.

In tempore est illorum respectus; quoniam jam priora transierunt, donum, et pax summa est electis tuis.

Qui confidunt in te intelligunt repromissiones istas; fideles in dilectione supersperant, et mandatis acquiescunt tuis.

Tibi soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: nos et adscribe etiam in beatae praedestinationis libro;

Nostra adscribe et universorum nomina, quos in orationibus commendandos suscepimus nostris; et adscripta, in tua retine caritate.

O vita felicissima, o regnum vere beatum, carens morte, vacans fine.

Cui nulla succedunt per aevum tempora; et ubi, continuus, sine nocte dies, nescit habere tempus.

Ubi, victor miles, illis hymnidicis Angelorum sociatus choris, cantat Deo, sine cessatione, Canticum de Canticis Sion; nobile perpetua caput amplectente corona.

Utinam, concessa nobis peccatoribus venia, moxque hac carnis deposita sarcina, in tua, Domine, ingredientes gaudia, vultum praesentem aspiciamus tuum!

Et summum, ineffabile, et incircumscriptum lumen, quo perfusi de incorruptionis perpetuae laetamur munere.—

— Nomini tuo, nostra, Domine, jejunia dicata sanctifica; ut sinceris facias ad sancta ventura mentibus pervenire. —

— Hoc Sacrificium, et haec nostra Communio, ab omni purget crimine; et coelestis, Domine, faciat remedii esse consortes.

POSTCOMMUNIO

— Haec, quam ego indignus sumpsi, Corporis et Sanguinis tui sancta praelibatio, sit peccatorum meorum remissio, et delictorum perpetua purgatio;

Sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio;

Sit, in amore ferventi, operum tibi placentium, salubris efficacia;

Denique, animae et corporis, contra inimicos meos, firmissima sit tuitio. —

— Ave Maria, gratia plena, benedicta tu propter benedictum fructum ventris tui Jesus.

Ave Maria, duo tua ubera, sicut duo hinnuli Capreae, levissima compressione Angelicae salutationis, lac fundunt misericordiae!

Consurgens Virgo florida
Ex Israel prophetice;
Promissa Virgo nitida
Diceris Virga mystice,
Egrediens de radice
Jesse, potens et valida
Florem profers mirifice,
Virgo, Materque gravida.

Tu es Virgo, tu es Stella,
Tu es Gratiae fluvius,
Deitatis munda cella,
Genitrix, cujus Filius,

Flos dicitur, et radius
Caritatis fundens mella
Coelo cunctis superius;
Mundum servans a procella.

Ave Maria, oculi tui pulchriores sunt vino, et dentes tui lacte candidiores, caput autem tuum optimum;

Collum tuum sicut turris eburnea; statura tua assimilata est Palmae; et pulchri sunt gressus tui in calceamentis.

Salve Mater, tota pulchra es, atque decora!

Salve divina hominum reconciliatrix, et quia officium maternitatis tibi commissum quaerit ut miseris succurras, — salva me. —

— Benedic nunc anima mea Domino; benedic miserationibus ejus in saeculum saeculi.

Praepara tu, Domine, orationem meam; ne sim homo qui tentat te.

Cor meum a terrenis ad coelestia; ab exterioribus ad interiora; a me ad te ipsum erige.

Recordare, quod tu maledices negligenter orantibus; ideo aperi os meum ad benedicendum nomini tuo.

Orabo ad te spiritu, orabo et mente; psallam spiritu, psallam et mente, et hymnum dicam.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth; pleni sunt Coeli et terra gloria tua.

Angelorum agmina tibi *Hosanna*, clamant, *in excelsis; Hosanna in terris,* tibi nos repetimus.

Venite, viri fratres, exultemus Domino; gentes et populi jubilemus Deo salutari nostro.

Ipse Rex Regum, et Dominus Dominantium; ipse peccata remittit et justificat; ipse gratiam et salutem largitur, et gloriam.

Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate et superexaltate eum in saecula.

Benedictus es, Domine, in firmamento Coeli, laudabilis et metuendus nimis.

Benedicat nos Deus Pater, et Deus Filius Redemptor, et Deus Spiritus sanctus sanctificator.

Omnipotentia Dei Patris, qui nos creavit,—benedicat nos.

Sapientia Dei Filii, qui nos redemit, — benedicat nos.

Virtus Spiritus sancti, qui nos sanctificavit, — benedicat nos.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus; et in tribus personis, Deum adorent unum, et metuant omnes fines terrae.

Te prona mundi machina,
Clemens adoret Trinitas;
Et nos novi, per gratiam,
Novum canamus Canticum. Amen.

CANTICUM XXVI.

F. S. GREGORII PP. CONF. ET ECCL. DOCTOR.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 49.)

Pavete ad sanctuarium meum, locus iste, dicit Dominus, terribilis est, domus mea est, et Coeli porta.

Nil in situ, in motu, in incessu, in voce appareat in nobis, nisi modestia, gravitate, humilitate, dignitate et religione plenum —

— Tamen sunt nefandi quidam homines, qui, per frontis audaciam, oculorum levitatem, gressuum arrogantiam, et linguae procacitatem, sanctuarium despiciunt et mensam Domini!

Quousque tandem inhonorabitis Dominum, et plebem scandalizabitis suam?

Venient utique super vos, obstinati, maledictiones Nabad et Abiu; ignis de tabernaculo egredietur et devorabit vos coram Domino....

Sed ne irascaris, quaeso, Domine; nec in furore sic eos corripias tuo.

Intona potius voce tonitruum de Coelo — « Quid me persequimini ? — » et magno perculsi timore praevaricatores isti sacrilegi tandem redibunt ad cor.

Diligant decorem domus tuae; et locum habitationis gloriae tuae.

Diligant altare tuum; thalamum sponsi animarum nostrarum; thronum Regis nostri; et aram in qua quotidie Agnus innocens pro nobis immolatur. —

— In caritate tua ad nos descendisti, ut in medio habitares nostri, et nobiscum conviveres!

Ut nobis auxilium, medelam, et omnia bona tua liberalissime dispensares!

Sed, proh! pudor, in domibus saecularibus nitor et ornatus observatur; in eorum mensa munditia et apparatus; et in indumentis sumptuositas!

Et tamen, in aliquibus tuis templis, te mendicum derelinquunt et pauperem!

Si non gloriam et divitias, munditiem saltem et nitorem, pro debito, retribuerent oportet.

Ita facientium domos justitia replebis, Domine, et abundantia, usque ad terminum vitae.

Et Gratia descendet tua sicut pluvia in pratum detonsum; et, sicut stillicidia nubium, stillantia super terram infoecundam.

E contra, imago prosperitatis cultum negligentium tuum, evanescet velut somnium surgentium; et felicitas eorum ad nihilum redacta erit in desolationem. —

— Diligam te, Domine, ex toto corde meo; et quia diligere te cupio zelus domus tuae comedat me.

Viri fratres — Sapiens tradit cor suum ad vigilandum diluculo ad Dominum; aperit os suum in oratione; et pro delictis deprecatur suis.

Sapientia justum deducit per vias rectas, et ostendit illi regnum pacis: honestat illum in laboribus, et labores complet illius.

Quaerite, igitur, Dominum in simplicitate cordis; quoniam invenitur ab iis qui non tentant illum; et apparet eis, qui Fidem habent in eum. —

— Intercedat pro nobis, apud te, beatus Gregorius Pontifex maximus, et Ecclesiae tuae Doctor:

Et propitius concede, ut, qui commemorationem percolimus ejus, vitae quoque imitemur exempla.

Ad sancta sanctorum in timore tuo; ad arcam testamenti tui; ad opiparam nos admitte Eucharisticam mensam.

Oro te, Rex sanctorum, et Redemptor meus, fac me currere viam mandatorum tuorum.

Valeam tibi spiritu uniri, qui mea non horruisti carne vestiri. —

Beati et vere beati, quos elegisti et in tuam assumpsisti haereditatem!

Isti, cum sancti tui, Domine, florebunt ante te sicut agri pleni fragrantibus floribus.

Replebuntur enim ab ubertate domus tuae;

Et torrente voluptatis tuae potabis eos, quoniam tu es fons vitae, et in lumine tuo videbunt lumen.

Lumen illuminatum per te Deum illuminantem; et, sicuti Sol, fulgebunt in conspectu tuo semper.

Hanc petimus a te, Domine, et hanc requirimus mansionem, sitientes et anhelantes sicut Cervi ad fontes aquarum.

Moriatur anima nostra morte justorum, ut tandem requiescamus in te. —

— Et tu, mitissime Conditor, dilectae sobolis humanitatem aspice, et miserere super infirmi plasmatis debilitatem.

Nunquid, pie Pater, non attendis adolescentis Filii carissimi caput, nivea cervice deflexa, pretiosam resolutum in mortem. —

— Meritis sociati, et precibus beati Pontificis, te adoramus; et nomen in aeternum cantabimus tuum.

Hujus oratu, Deus alme, nobis
Debitas poenas scelerum remitte;
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore Carmen.

POSTCOMMUNIO.

— Invenit cor meum, ut orem Deum meum; cor Regis mei, fratris et benigni amici Jesu. —

— Benedictus Dominus Israel, qui fecit mirabilia magna solus; et nomen majestatis ejus benedictum in saecula.

In sacrarium exauditionis tuae preces admitte meas: imo me totum trahe in cor tuum.

Fac, Domine, nil per ostensionem fingam, dicam vel scribam; sensum animi mei verbis aperiam fratribus meis; vera ut sunt diligant, et falsa devitent.

Bona gratis exhibeant; libenter mala tolerent; nullam injuriae ultionem quaerant; et contumeliam lucrum putent.

Interim, fac tu, Domine, ut non me rerum abundantia inflet; non dignitatum gloria honorabilem ostendat; nec ulla humanis oculis pretiosarum vestium superbire faciat pompa.

Honorem metuam; despici non effugiam; corpus continentia afficiam; ut solo pinguescam thesauro dilectionis tuae.

Erectus, pro justitia, afflictis ex corde compatiar; et de bonorum virorum prosperitate, quasi de propria, exultem.

Sacri verbi pabulo mens nutriatur mea; et meditans Sapientiam, cor exardescat meum.

Haec est justorum summae Scientiae et Sapientiae acquisitio; haec fuit et erit, sed ab hujus Mundi deridetur sapientibus.

Justorum simplicitas, et virtutis integritas a mundanis fatuitas creditur; nihilosecius amem et cupiam ego pro te, Domine, delirus inersque videri. —

— Ædifica nos, beata Virgo Maria, Gratia et virtute tua, ut firmi et sapientes in perpetuum Deo adhereamus nostro.

Benedictum sit eloquium tuum, et benedicta sint omnia verba oris tui,

Tene, Domina Maria, manum dexteram meam; et in bona voluntate tua totum me suscipe.

Mater salutis meae, spes mea, salve; salve omnium bonorum emporeum.

Neminem tu aspernaris; nulli te negas, omnibus pietatis sinum apertum tenes.

Et si neminem a te tristem redire sinis; nec etiam me pauperculum sines tuum. —

— Patri potestas,
Filioque gloria;
Perpetuumque decus,
Sit tibi alme Spiritus. — Amen.

CANTICUM XXVII.

F. QUINQUE PLAGARUM D. N. JESU CHRISTI.

(In ordinario legitur *quinque clavorum*)

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra; iste, formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae ?

Quare ergo rubrum est indumentum ejus; et vestimenta sicut calcantium in torculari ?

Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens; pacificans, per sanguinem suum, omnia quae in Coelo sunt et in terra!

Sic agnoscimus, Domine, rosam sanguineam passionis tuae; rubet in indicium ardentissimae Caritatis tuae.

Contendunt Passio et Caritas, illa ut plus ardeat; ut plus rubeat ista!

Respice, sancte Pater, sanctum Puerum tuum Dominum Jesum; et esto placabilis super multitudinem malitiae nostrae.

Cognosce, Pater, tunicam Filii tui Joseph; heu! fera devoravit eum pessima.

In furore suo conculcavit vestimentum ejus; et quinque scissuras lamentabiles in ejus reliquit corpore.

Hasta Regem gloriae cruentavit Christum; dum Crucis in arbore Dominus regnabat.

Exaltatum crucis lignum, dum Christus tuus occubuit affixus et lanceatus; ut a mucrone nos maligni liberaret hostis.

Vibrans miles lanceam acutissimam, aperuit templum sanctum gloriae Dei, in quo habitat plenitudo divinitatis, et nos securitatem invenimus. —

— Viri fratres, venite, gloriosa videte clavorum loca; et ejus latus, tutamen nostrum, lancea perforatum.

Vere dolores nostros ipse tulit, et languores ipse portavit nostros!

Hanc tremendam lanceam, et aculeatos clavos adoremus; et in eorum semper jubilemus laudibus.

Surge, Virgo Ecclesia, sponso redde munia,
Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus;
Mucro gemmis infinitis, sanguine vernantibus!
Jesu, nostra spes suavis ab uberibus; Jesu
Pro nobis fossus clavis in palmis atque pedibus;
Tu, Christe, nostrum gaudium, de lanceato latere
Da oris mellicidium ardenti corde sugere. —

— Et tu, o Maria, sedens in excelsis ad Altissimi dexte-

ram, recordare mei, quia Filius tuus sum, et quem Jesus suo redemit sanguine.

Ave, dulcis Mater Christi,
Quae, de cruce mortuum,
Ulnis Natum suscepisti,
Manans unda fletuum;
Eja, prestet vis doloris,
Mater plena gratiae,
Ut supremis server horis
Gremio clementiae—

POSTCOMMUNIO

Dominus Jesus auctor est Sacramentorum: vincenti dat manna absconditum, et novum nomen.

Non sunt humanae virtutis opera haec quae nobis proponantur: qui tunc ipsam fecit coenam magnam, idem et nunc nobiscum facit.

Ponit fines nostros pacem, et adipe frumenti satiat nos.

Lauda Sion Salvatorem,
Lauda Ducem et Pastorem,
In hymnis et canticis. —

— Me miserum! quomodo sic insensata facta est anima mea, ut terrore non afficiatur nimio dum stat ante Deum, et suas illi canit laudes?

Me miserum! quomodo sic induratum est cor meum, ut oculi indesinenter non producant flumina lacrymarum, dum ipsum in ara crucis video pro me pendentem?

Aspice, infami, Deus ipse, ligno
Pendet, effuso madidus cruore!
Aspice, immiti, manus alma clavo
Finditur alte!

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones
Cerne! crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas!

Pallet, heu! vultus, caput ecce lassum
Flectitur: clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro, meritis onustum,
Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit, tua culpa morti
Subdidit atrae. —

— Confige, quaeso, Domine, timore tuo carnes meas; laetetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Angeli, mira exultatione repleti, te adorantes et laudantes, tremunt.

Ego, peccator, dum tibi assisto, laudes concino, et Communionem offero, cur non paveo corde, vultu palleo, et cur non obortis lugeo lacrymis?

Effice, igitur, ut indignationem pertimescam tuam quasi tumentes super me fluctus; universa salus mea misericordia magna tua est.

Et quia in assumptae carnis nostrae infirmitate clavis affigi et lancea vulnerari voluisti, tua fac miseratione quinque in coelis merear vulnera adorare tua.

Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit — Amen.

CANTICUM XXVIII.

DOMINICA III. QUADRAGESIMAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

Initio tu, Domine, terram fundasti; veterascit sicut vestimentum, et perit; tu autem permanes.

Tu idem ipse es, et anni tui non deficient.

Sicut fumus dies etiam transierunt mei; et ossa, sicut virgultum semiustum, exaruerunt mea.

Repleta est malis anima mea; oculi mei languent prae inopia solaminis.

Vide, Domine, quod afflictus sum ego; et in laboribus usque a juventute mea.

Ut quid repellis orationem meam; et faciem a me avertis tuam?

Si non intret nunc in conspectu tuo haec constans oratio mea, numquid laudabo justitiam tuam in terra oblivionis?

Sitivit anima mea ad te Deum fontem vivum, quando veniam et apparebo ante faciem tuam?

De terra deserta, et invia, et inaquosa, quando hauriam aquas dulcedinis tuae; ut virtutem videam et gloriam tuam?

Sitio ad te Deum vivum vitae fontem; videbo diem illam jucunditatis et laetitiae; diem quam fecisti ut laetemur, et exultemus in ea. —

— Christe, spes humani generis, cujus lumen a longe, quasi Stellae radius, oculos irradiat meos.

Christe, refugium meum, dextera tua navem clavo Crucis tuae, guberna meam, ne me tempestas demergat aquarum.

Retrahe me ab hoc pelago, ne absorbeat me profundum;

vix, lacrymantibus oculis, in littore coelestis patriae te me expectantem video.

Unam a te petii, hanc requiram; ut inhabitem in domo tua omnibus diebus vitae meae.

Sed, Domine Jesu, sistere non sum dignus in conspectu tuo, et in propatulo sanctuarii gloriae tuae.

Vere non sum dignus; sed tu dic verbum unum, ut me in miseratione excipias tua.

Proinde tibi vivam; tibique in pace moriar. —

— Scio, Domine, et fateor quod non sum dignus quem tu diligas; sed certe tu non es indignus quem ego diligam.

Indignus quidem sum tibi servire; sed tu indignus non es servitio creaturae tuae.

Da ergo mihi, Domine, unde tu es dignus, et ego ero dignus, unde indignus sum.

Fac me, quomodo vis, a peccatis cessare; ut, quomodo debeo, possim tibi servire.

Concede mihi sic custodire, regere, et meam finire vitam; ut, in fine, me somnus cum requie excipiat; requies cum securitate; et securitas in aeternitate.

Panem accipiam coelestem, nobis datum, nobis natum ex intacta Virgine; et nomen invocabo sanctum tuum.

Viaticum est viatorum; fortitudo morientium in te; et pignus futurae gloriae!

POSTCOMMUNIO

— Sacris, Domine, expiatum mysteriis, ab omni me iniquitate custodi.

Jesu, Sacerdos et Sacrificium; coelestis dulcedo in proprio gustata fonte, — miserere mei.

Per hanc Communionem, mihi redemptionis effectus superveniat, qui ab humanis retrahat excessibus, et ad salutaria perducat dona.

Jesu Nazarene fili David, fons misericordiae, audi quid ad te mendicus clamat et infirmus.

Lux, quae transis, expecta coecum, manum ei praebe; ut ad te veniat, et in lumine lumen videat tuum. —

Miser ego homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletus aerumnis infinitis, quando obliquitas mea poterit tuae conformari rectitudini?

Tu bonus, pius, sanctus, justus, lux, medicina, vita, veritas, et gaudium!

Malus ego et impius; miser, aeger et injustus; tenebrae et error; vas foetidum; tristitia et universa immunditia!

Quid sum ego qui tecum loqui audeo? homo, vanitati similis factus, jumentis insipientibus comparatus, cadaver putridum, cibus vermium, et esca flammarum.

Quid plura dicam, Domine, ad tuam excitandam miserationem?

Audi, o Creator, creatura sum tua, jam pereo; plasma tuum sum, jam morior, et ad nihilum redigor.

Manus tuae fecerunt me, manus illae, inquam, quae affixae clavis sunt pro me in cruce.

Opus manuum tuarum quomodo despicies, vulnera aspiciens manuum tuarum?

Clamabo, Domine, antequam transeam; ne forte transeam et in te non remaneam.

Dicam, ergo, ante te miseriam meam; et vilitatem meam coram hominibus confitebor, nec erubescam.

Adjuvet fortitudo tua debilitatem meam, per quam sublever.

Succurret virtus, per quam sustenter; veniat lux, per quam videam.

Illucescat gloria tua, per quam, Domine Deus meus, in aeternum videam, et vivam. —

— Luminare majus es tu, Christe, qui praees justis; luminare minus est Maria, quae peccatoribus praesto adest.

Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei; tu, o Maria, Civitas es refugii omnium fugientium a captoribus.

Viri fratres. — Convenite celeriter, ut munitam in-

gradiamur civitatem, et sileamus: Maria, Et non nos indigni pro nobis deprecetur, et impetret. —

— Te, summa o Deitas, unaque, poscimus,
Ut culpas abigas, noxia subtrahas,
Des pacem famulis, ut tibi gloriam
Annorum in seriem canant — Amen.

CANTICUM XXIX.

F. S. GABRIELIS ARCHANGELI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Domine Deus, trinus, et unus, qui es, semper et in omnibus, Deus benedictus in saecula.

Qui praecipis Soli, et non oritur; qui Stellas claudis sub signaculo, et obscurantur.

Omnipotens manus tua creavit in Coelo Angelos, et in terra homines, non superior in illis, non inferior in istis.

Sicut nulla alia manus Coelum, ita nulla potest creare Angelos, homines, terrae vermiculos, vel herbiculam.

Nec tibi possibilius est creare capillum capitis, aut arboris folium, quam Angelum; nec impossibilius terram super aquas fundare, quam aquas subter terram;

Vel iterum Coelos extendere velut paludamentum; et alia certa firmare lege.

Omnia quaecumque voluisti, fecisti; et sicut voluisti, et scivisti.

Et me hominem potius creasti, quam avem, serpentem, vel belluam; non quia mea praecesserunt merita, sed in tua bonitate.

Hymnum nunc praecinam tibi, cum Angelis, in confessione laudis, quia ubique tuae sapientiae potentiae et bonitatis signa praebes. —

— O tres aequales et coaeternae Personae, Deus unus et verus, Pater Filius et Spiritus Sanctus, qui solus aeternam, et inaccessibilem inhabitas lucem.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, qui terram in Sapientia fundasti tua; et orbem terrae in Prudentia regis tua.

Terribilis et fortis; justus et misericors; admirabilis et laudabilis, nimisque amabilis.

Unus Deus; tres Personae; una essentia; una potentia, et sapientia; bonitas una; indivisa Trinitas.

Quis Domini potentias loquetur et virtutes? quis auditas faciet omnes laudes ejus?

Ante te est omne desiderium meum; et gemitus meus a te non est absconditus.

Aperi, mihi clamanti, justitiae portas; et, ingressus in eas, confitebor nomini tuo.

Domine Deus meus, si oblitus fuero tui in juventute mea, tu, misericors et justus, senectam ne despicias meam.

Gratias ago tibi Domine Deus meus a quo bona procedunt cuncta; et qui me tanto redemisti pretio; tanto salvasti dono; et tantis me adjuvisti etiam temporalibus beneficiis.

Domine metuende, amande, honorande, benedicende, glorificande, propter te, et propter nomen sanctum tuum, concede, ut cunctis vitae meae momentis in veritate tibi placeam.

Omne enim perfectum donum de sursum est, descendens a Patre luminum; apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio.

Dominus noster omnipotens, piae, et incircumscriptae naturae; Deus omnium institutor rerum, dulcissimum Filium tuum de sinu misisti tuo, ad publicum profectum;

Nostram suscipiens vitam, ut nobis donares suam;

Perfectus Deus ex te Patre, et perfectus homo ex Matre;

verus Deus et verus homo; aeternus et temporalis; creator et creatus;

Temporaliter mortuus, et tecum in aeternum vivens, unus idemque Christus est et Salvator noster.

Gabrielem veneremur,
Summi Regis nuncium,
Per quem Deus delegavit
Suum ministerium,
Mundo lapso nunciando
Jesum Dei Filium.

Gabriel, virtus divina,
Debiles fortifica:
Ut vincamus inimicum,
Ipse nos corrobora:
Et ut culpae remittantur
Ipse nobis impetra.

Angelum in mundum missum
Ad Mariae thalamum,
Te solum Deus elegit
Suum secretarium:
Nostras preces praesenta
Ante Coeli Dominum. —

— Domina Maria, meditatio tua jubilare facit omnia ossa mea; et juvenescere, ut Aquilae, in cultu Filii tui annos meos.

Archangelo nunciante incarnationem cognovimus Dei nostri in utero tuo; te intercedente, incarnationis beneficia consequamur.

Sumens illud *Ave*
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen coecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

POSTCOMMUNIO

— Quis Pastor oves propriis pascit carnibus ? et proprio potat sanguine ?

Jesus solus est, qui, non tantum nos pascit, sed nos sibi coagmentat.

Hoc Pane nos pascimur; huic nos unimur Sanguini; unum facti sumus Christi Corpus, unaque Caro!

Tu, Domine, glorificas omnes glorificantes te; et, qui te contemnunt, ad ignobilitatem redigis et miseriam.

Qui sitit ad te veniat; et, qui vult, accipiat aquam vitae gratis:

Jesu dulcis memoria
Dans vera cordis gaudia;
Sed, super mel, et omnia,
Ejus dulcis praesentia.

Nil auditur jucundius,
Nil canitur suavius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus Dei filius.

Jesu, spes poenitentibus,
Quam pius es petentibus,
Quam bonus te quaerentibus!
Sed quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec litera exprimere,
Expertus potest credere
Quid sit Jesum diligere.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
Qui es futurum praemium;
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper saecula.

— Emitte, Domine, Agnum dominatorem terrae; de petra Deserti ad montem Filiae Sion, in gaudium aeternae suae pacis.

Extinguat in nos flammas litium; et noxium auferat calorem; conferat salutem corporum; veramque pacem cordium. —

— Viri fratres — Abjiciamus tenebrarum opera; et arma induamur salutis.

Purgemus omne peccatum, ut honeste in die ambulemus.

Expergiscamur in finem; jam contra nos cadunt altis de montibus umbrae. —

— Implevit domum Domini
Superni regis gloria,
Suo sacratam nomini
Salomonis industria;
Dum te, superna Gratia,
Gabrielis affamine
Parentem, Virgo Maria,
Replet dicatam Numini.

Notat hic Dei Filium
Salomon Rex pacificus,
Qui fecit thronum regium,
Ut hic artifex Coelicus
Et nuntius Angelicus
Praepararet hospitium,
Nostrae salutis mysticum;
Verum deferens gaudium!

Tu, o Maria, hunc nostrum veternosum discute somnum, et tu tetrae hujus mortis disrumpe vincula.

Qui sperant in Domino, et qui te invocant Dominam, fortitudinem immutabunt.

Assument pennas sicut Aquilae; current et non laborabunt; ambulabunt et non deficient.

Justorum semita, quasi lux splendens procedit, et crescit usque ad perfectum meridiem.

Deus est qui operatur in nobis; dat velle et posse, et pro bona efficere voluntate.

Spiritus adjuvat infirmitatem nostram; nam, quid oremus, sicut oportet, nescimus; sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.

— Viri fratres — Agnoscant qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei; et nihil dulcius quam respicere in mandatis Domini.

« Convertimini ad me, dicit Dominus noster, et ego ad vos convertar ». Propterea expectamus ut misereatur nostri. —

Gloria et honor Deo
Usquequaque altissimo;
Una Patri, Filioque,
Inclyto Paraclyto;
Qui tot donis cumulavit
Gabrielem Archangelum.

CANTICUM XXX.

F. S. JOSEPHI, SPONSI B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti etc.

(ut supra, pag. 102.)

Coelitum Joseph decus, atque nostrae
Certa spes vitae; columenque Mundi:
Quas tibi laeti canimus, benignus
Suscipe laudes.

Te, Sator rerum, statuit pudicae
Virginis Sponsum; voluitque Verbi
Te Patrem dici; dedit et ministrum
Esse salutis.

Te Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit Inferorum
Turba; cui pronus famulatur aether,
Se tibi subdit. —

— Nomen tuum, Domine, et memoriale tuum est in desiderium omnium populorum.

Vivit et vivet in nos Christus; vivit et vivet in corde et mente nostra Joseph et Maria.

Jesus, Maria, et Joseph!... vivat in aeternum hoc in terris augustissimum ternarium, in varietate personarum et substantiarum constitutum.

Ave Jesu, dux et Pastor, per intercessionem Mariae ma-

tris tuae, et Josephi Sponsi Matris tuae, animabus parce nostris, malis et criminibus.

Jesu, via et vita nostra, visita nos aegros, sana nos languentes; et nos suscita mortuos.

Jesu, spes nostra unica, te exoramus, ut suffragiis beati Josephi, Sponsi Genitricis tuae, in nobis munera tuearis tua.

Da virtutem temperantiae, fortitudinis et justitiae; da cordis munditiem, amorem paupertatis et misericordiae.

Da humilitatem, abnegationem et obedientiam; fraternam caritatem; zelum animarum; et divinae praesentiae exercitium.

Da, denique, pacem perfectam in conformitate Divinae voluntatis tuae. —

— Ave Jesu inspirator Prophetarum, et fortitudo Martyrum;

Avè magister Apostolorum, et Rex Patriarcharum;

Ave Panis pinguis et vitalis; mensa purissima, et Vinum germinans Virgines.

Tu Dei Filius unigenitus, ut tuae nos Divinitatis participes efficeres, nostram assumpsisti naturam; et ut, factus homo, nos faceres Deos;

Et, insuper, totum in hoc augustissimo Sacramento ad nostram exhibuisti salutem quod de nostro assumpsisti.

Idest Corpus in ara crucis Deo Patri pro nostra obtulisti reconciliatione; et Sanguinem in pretium fudisti simul et in lavacrum, ut a peccatis mundaremur omnibus.

Proinde Corpus et Sanguinem ad edendum et sumendum, sub panis speciebus et vini, in tuae passionis memoriam nobis reliquisti.

Ave Jesu, intercessione beati Josephi et Mariae, ista immensa divinae largitatis tuae beneficia, nobis exhibita, inaextimabilem nobis dignitatem conferant.

Miserere servorum tuorum super quos invocatum est nomen tuum; et ne sinas angustiari nos in tentationibus nostris.

Trahe nos post te vinculis misericordiae tuae; et donis Gratiae et pietatis tuae omnes sana dolores nostros. —

— Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

POSTCOMMUNIO

— Domine Jesu, redemptio et salus nostra, te laudamus, tibi grates rependimus.

Noli, benignissime, considerare quam valde tuis indigni beneficiis simus; et quam multum devotionis expertes.

Tamen, non quae tibi scimus debere, sed quae possumus tibi anima persolvit nostra.

Spes cordis nostri, animae nostrae virtus, quomodocumque conatur imbecillitas nostra, tu certe nostra es vita et finis intentionis nostrae. —

— Jesu, amator hominum benignissime, per intercessionem beate Mariae Virginis, — miserere orphani et derelicti.

Pupillus factus sum a juventute mea absque Patre; et anima mea, nisi tu assumpsisses, adhuc quasi vidua esset.

Jesu, animarum zelator, per intercessionem beatae Mariae Virginis et beati Josephi, Sacerdotibus sanctitatem adauge; Fidem et pacem Principibus.

Religiosis, et saecularibus, cunctisque in te sperantibus, perseverantiam boni tribue operis.

Castitatem, continentiam, sanctimoniam, indulgentiam, et sustentationem tribue Virginibus, conjugatis, et viduis; poenitentibus, veniam; et juvamen in discrimine constitutis.

Reditum peregrinantibus dona, et consolationem lugentibus; fidelibus defunctis absolutionem, et requiem impertiri dignare aeternam. —

— Dum sumus in corpore, peregrinamur a te, Domine, et per Fidem ambulamus non per speciem;

Sed scimus, quod si seminatur homo in corruptione, surget in incorruptione; seminatur in ignobilitate, surget in gloria.

Seminatur in infirmitate, surget in virtute; et quod corpus seminatur animale, surget et spirituale.

Ideoque, et cum extrema advenerit dies nostra, tu Jesu Fili Dei, cum Maria et beato Josepho, ad lectum infirmitatis nostrae miserator adesto.

Et, qui benedictus es in saecula, in sanctum Paradisum tuum, intra Angelorum, omniumque sanctorum societatem, nos tandem adducere dignare. —

— Sit rerum Domino jugis honor, Patri,
Et Natum celebrent ora precantium;
Divinumque supremis
Flamen laudibus efferant — Amen.

CANTICUM XXXI.

F. PRETIOSISS. SANGUINIS D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Jesus, ut, per Sanguinem suum populum sanctificaret, extra portam passus est.

Per proprium introivit Sanguinem semel in sancta, et complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum.

Omnimode, et universaliter, per Sanguinem crucis, quae in terris et quae in coelis sunt, pacificavit.

Justitia et pax osculata sunt; ideo copiosa est apud eum redemptio. —

— Et nos, nondum usque ad sanguinem restitimus, adversum peccatum repugnantes!

Eja, improperium portantes ejus, extra castra exeamus cum eo, Hymnumque canentes.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem
Noe in arca sospite;
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Sanguine!

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat
Germinavit flosculos;
Inque nectaris saporem
Transiere Absynthia.

Triste protinus venenum
Dirus Anguis posuit;
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia;
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.

O Scientiae supernae
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.

Quando culpis provocamus
Ultionis judicem,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia;
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina. —

—O clemens, o pia, o dulcis Mater Judicis, et rei Mater: cum sis utriusque Mater, discordias inter tuos filios sustinere nequis.

Eja Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari
Et cruore Filii.

Salve pretiose Sanguis e vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius Mundi abluens.

Recordare, Domine, creaturarum tuarum, quas tuo redemisti Sanguine. —

— Viri Fratres — Deus elegit pauperes, in hoc Mundo, divites in fide et haeredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se.

Tibi, Domine, plagas ostendimus nostras; nostramque detegimus verecundiam.

Scimus peccata nostra multa et magna, pro quibus timemus; et itidem in misericordias speramus tuas, quarum non est numerus.

Poenitet nos peccasse, malum quod commisimus emendare cupimus; aufer a nobis iniquitates omnes et peccata.

Respice in nos, Domine Jesu Rex aeternae gloriae, oculis pietatis tuae: Deus es, et homo; propter nos homines crucifixus.

Salve salutaris victima, pro nobis in patibulo crucis oblata;

Nostras purifica mentes et corpora, ut digne sancta sanctorum degustare valeamus.

POSTCOMMUNIO

— Ave Jesu, principium nostrae creationis; Sacrificium nostrae reconciliationis; et Viaticum nostrae peregrinationis.

Ave Jesu solatium nostri laboris; refugium nostrae tribulationis, et praemium nostrae expectationis.

Domine Jesu, ad te nostras elevamus animas; ut auribus verba percipiamus oris tui.

Dulcia sunt auribus nostris eloquia tua, et sapiunt super mel, et mellis favum.

Os tuum loquitur nobis Sapientiam; diuturna meditatione cordis nostri accipiemus et prudentiam.

In die mala mortis et judicii non timebimus, etiamsi, instar aggeris, iniquitates circumdabunt nos.

Confidentes in virtute Sanguinis tui, gloriabimur in multitudine misericordiarum tuarum.

Frater non redimit fratrem sibi carum a morte aeterna; non vir uxorem; non Pater filium; quispiam non potest, nec etiam pro se, tibi dare placationem. —

— O Maria, peccatores, morti destinatos, materno, quaesumus, complectere affectu; ne deseras, quousque Filio reconcilies tuo.

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur
Luctuosa de cruento,
Dum revulsum stipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.

Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam
Et sinistram sauciam;
Et rubras cruore plantas
Aegra tingit lacrymis.

Eja Mater obsecramus,
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus. —

— Anima nostra in vita confitebitur tibi, et Matri tuae; multiplica in matutino novae vitae gloriam domus tuae.

Hymnos multiplica in ore nostro nomini sancto tuo; quia nos omnes, de inferno, Sanguine liberasti tuo.

Festivis resonent compita vocibus;
Cives laetitiam frontibus explicent;
Taedis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri, et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore
Fudit multiplici vulnere Sanguinem
Nos, facti memores, dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit;
Adami integritas, et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum, summus ab aethere,
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam Sanguine proluit
Abstergit maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, cupit.

Nobis propitius sis Genitor potens;
Quos Unigeniti Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas.

CANTICUM XXXII.

FESTUM S. BENEDICTI ABBATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Vidi cuncta, quae sub Sole fiunt, et ecce universa vanitas et afflictio spiritus: vanitas vanitatum et omnia vanitas!

Vanitas sunt magni greges ovium; auri coacervi et argenti; servi et ancillae; villae et palatia, omnia vanitas, et afflictio spiritus.

Nonne ad unum locum properant omnia? divitiae et honores animam non implent.

Unus est omnium introitus ad vitam, similisque est exitus: apud Deum non est acceptio personarum.

Fecisti nos ad te, Deus, et irrequietum est cor nostrum donec requiescat in te. —

— Homo, qui moderate comedit et bibit, et videt bonum de labore suo, ambulans in viis probitatis, caeteris, hic in terra, beatior dici potest.

Et si homo iste laboriosus, aspicit Coelum, gratiasque Datori rependit, hoc certe donum Dei est, quia sectatur justitiam.

Cor hominis disponit viam suam, sed Domini est dirigere gressus ejus: omnis arrogans, abominatio est coram Deo et hominibus.

Melius est nobis parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate.

Fundamentum Justitiae Fides est; Christus vero nostrae Fidei objectum.

Ecclesia Christi quaedam est justitiae forma; commune est jus omnium; in commune orat ipsa et operatur, in commune tentatur.

Justum et impium judicabit Deus; et tempus omnis rei tunc erit.

Non enim cujusquam subtrahet ipse personam; nec cujusquam verebitur magnitudinem.

Pusillum et magnum ipse fecit; et aequaliter est illi cura de omnibus.

Fortibus fortiter instat cruciatio; horrenda, et cito apparebit illis! quoniam judicium durissimum his qui praesunt fiet!

Exiguo conceditur misericordia; potentes autem potenter cruciabuntur!

Perversi difficile corriguntur: et stultorum infinitus est numerus.

Sed justorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. —

— Omnis justitia, et sapientia, et virtus, et honor, et gloria a Domino est, cum illo fuit semper ante aevum, et erit in saecula.

Ideoque nosse te consummata justitia est; et, scire justitiam et veritatem tuam, radix est immortalitatis.—

— Fac me, Domine, pro justitia agonizare; et, usque ad animi exinanitionem dimicare.

Tu, Deus noster, suavis es et verus; tu patiens, et omnia in misericordia disponens.

Etenim, si peccavimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam; et, si non peccaverimus, scimus quoniam apud te sumus computati.

Aspice, mitissime Conditor, dilectam tuam Sobolem; et, memor divinae largitatis tuae, hoc maximum amoris tui pignus nobis hodie dona.—

— O Maria, redde me imitatorem humilitatis, puritatis, amoris, et mansuetudinis tuae: ut digne corpus Filii tui in pectore recolligam meo, animam et Divinitatem.

O Maria, avertatur a me ira Dei per te: Eum precibus placa et meritis tuis.

Delicias Coeli sempiternas in anima excita mea; et de gaudio Paradisi animam inebria meam.

Cantate ei habitatores universae terrae; quia de manu crudeli ipsa liberavit nos, et hymnum ejus annuntiate in populis.

Sancta Judit, pro populo
Salvando, se praeparavit;
Nocte surgens de lectulo,
Vocans Abram properavit;

Holopherni praesentavit
Se pro gentis suae periculo:
Necans eum liberavit
Civos a mortis jaculo.

Tu es Judit pulcherrima,
Quae liberas Ecclesiam,
Holophernisque acerrima;
Ut, per divinam gratiam,

Haeresisque perfidiam,
Confundas et nequitiam;
Spemque tutissimam
Fundes super familiam.

POSTCOMMUNIO

— O SACRAMENTUM pietatis, o vinculum charitatis!
Te ipsum apposuisti immolatum nobis, ut carnibus impleremur tuis; ideo Agnum nos comedimus Dei.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine:
Et in mundo conversatus
Sparso verbi semine;
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

Ecquis magis Sacerdos Dei summi, quam natus ex Maria Virgine Dominus noster Jesus Christus?

Qui Sacrificium Patri obtulit suo, Corpus scilicet et Sanguinem suum sub speciebus pani et vini; quod in Melchisedech Sacrificio fuit adumbratum.

Patres nostri omnes sub nube fuerunt; et nos in lucem Evangelii Jesu Christi ambulamus;

Protecti potentia ejus, qui est firmamentum virtutis, tegimen ardoris, et meridiani umbraculum;

Dans sanitatem, gratiam, vitam, benedictionem, et hoc praecelsum ac venerabile Eucharistiae Sacramentum!—

— Qui vigilat ad fores ejus, non respicit in vanitates et insanias falsas; et in die mala liberabit eum Dominus.

Ita, Domine Deus meus, in te spero; per languores, mortem et sepulturam tuam, absconde me in tabernaculo tuo ab omni insania, et mundanae vanitatis peste.

Libet me tuae intendere claritati; me bona delectant tua avido corde;

Et, quantum valeo, plus ea mecum in solitudine considerare cupio; et tui vehementi desiderio, tuique dulci memoria admodum recreari libet.

Libet inter coenobitas, ascetas, et heremitas in te oculos attollere cordis; mentis erigere statum; animi confirmare affectum;

Libet mihi (si, a benignitate tua, mihi tandem erit concessum) sicut et illis, de te tantum miti et humili ore, loqui et conferre; de te audire, et de te suavia scribere et praedicare.

Qui fecerit et docuerit magnus vocabitur in regno Coelorum.

Docti fulgebunt quasi splendor firmamenti; et qui ad justitiam erudiunt multos, erunt quasi stellae in perpetuas aeternitates.

Ecquis de tua non queat beatitudine et gloria quotidie in sacris litteris legere; lecta saepius corde revolvere, et, intelligendo, exardescere et exultare?

Possim, utinam, sic et ego, bone Jesu, in hujus mortalis perituraeque vitae ardoribus et periculis, sub tuae vitalis aurae umbraculo dulciter refrigerari.

Transeam paululum in sinu requietis tuae; et, transiens languidum caput meum in bonitate reclinem tua, et obdormiam.

Et tu, Pater Benedicte, conanti surgere et praevenire ad Deum, auxilium confer, ne me solum tuis orbes intercessionibus.

Iste florentes peragebat annos,
Cum, puer, dulcis patriae penates
Liquit, et solus latuit silenti
Conditus antro.

Inter urticas, rigidasque sentes,
Vicit altricem scelerum juventam:
Inde conscripsit documenta vitae
Pulchra beatae.

Jamque felici residens Olympo,
Inter ardentes Seraphim catervas,
Spectat, et dulci reficit Clientum
Corda liquore. —

— Gloria et Patri, Genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque semper,
Spiritus alme, Deus unus, omni
Tempore saecli. — Amen.

CANTICUM XXXIII.

DOMINICA IV (*LAETARE*) QUADRAGESIMAE

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

LAETARE Jérusalem ; et conventum facite omnes qui diligitis eam.

Gaudete, qui in tristitia fuistis; quoniam, si ex merito nostrae actionis affligimur, consolatione Gratiae Jesu Christi respiramus.

Laetetur cor quaerentium Dominum ; annuntient inter gentes opera ejus. —

Invocat te, Deus, conscientia mea; quam, excussis ignorantiae tenebris, ad veritatis perduxisti intelligentiam.

Invocat te suavis amor Fidei meae, ut me revoces et eruas a stulta et amara saeculi incredulitate.

Et adhibita tuae dulcedinis caritate, jucundam redde et mellifluam tuae legis observantiam.

Te Fides iterum invocat mea, quam propter bonitatem tuam mihi ad me salvandum dedisti.

Fidelis anima ex Fide vivit; quia tenet in spe, quod postea te videbit.

Invocat te beata Trinitas, sincerus amor Fidei meae; quae me, interiori Gratia tua, ab ipsis imbuisti incunabulis; et documentis matris Ecclesiae confirmasti. —

Qui in altissimis habitas, est thronus tuus in columna nubis;

Gyrum Coeli circuis solus, et in fluctibus ambulas maris;

In omni gente, in omni populo, et super omnes beatorum spirituum ordines imperium tenes;

Superborum, et sublimium colla propria calcas virtute, et ad nihilum redigis,

Emitte, benedicta Trinitas, humilitatem et Sapientiam de sede magnitudinis tuae.

Mecum sit, mecumque laboret; ut Canticis sciam meis quid singulis anni diebus acceptum sit coram te, et perficiam.

Te invoco, gloriosa et una Trinitas, Pater, Filius, et Spiritus sanctus, Deus Dominus Paraclytus, Caritas, Gratia et Communicatio.

Genitor, Genitus, Regenerans; verum Lumen ex vero Lumine; Fons, Flumen, Irrigatio.

Ab uno omnia, per unum omnia; in uno omnia; a quo, per quem, in quo omnia.

Vita vivens; vita a vivente, et viventium vivificator; unus a se; unus ab uno; unus ab ambobus.

Una essentia; una virtus; una bonitas et una beatitudo; a quo, per quem, et in quo beata sunt omnia quaecumque beata sunt.

Laudant te Angelorum tuorum agmina immortalia; justorum animae te suppliciter adorent, et sine fine concinant.

Tibi laus, tibi hymnus, tibi gloria, tibique honor omnis.—

— Jesu, nostra redemptio, amor et desiderium, Deus de Deo, adesto mihi, et sacrificium labiorum suscipe meorum.

Et Communionem suscipe istam: acceptabile fiat coram te, et in odorem ascendat suavitatis. —

POSTCOMMUNIO.

Ecce, Dominus Jesus, Filius Dei Patris, pulcher est, et amabilis valde.

Quoniam in pectore receptus es meo; tibi, cum divo dicam Thoma confidenter— « Dominus meus, et Deus meus. »

Et confidentissime, cum divo addam Petro — « Diligam te, Domine, plusquam corpus meum, plusquam animam meam ».

In Coelum elevatus benedixisti mihi; et, in missione Spiritus sancti, dilectionem infudisti tuam; opes, gloriam, felicitatem donasti, et Angelorum gaudium.

Ad dexteram sedens Patris dignaris super me oculos aperire tuos, et laetantem in benedictionibus auscultare tuis.

Nam, si aegrotor, Medicus meus es; comes, si exul, et Pastor; Consolator, si deprimor; et, si obtenebror, Lux mea es.

Offerri vis a Sacerdotibus, consecrari, et immolari; a nobis manducari et consumi quasi Agnus mansuetus.

Superamabilis es tu, victima placationis; Patri me reconcilia tuo.

Superamabilis es tu, victima impetrationis, omnes pro me obtine gratias salvationis; amoris et solutionis victima, vita Sanguine et Corpore, omnia pro me repende debita.

Dormiat, Domine Jesu, memoria mea ab omnibus malis; iniquitatem odio habeat; justitiam diligat; gloriam concupiscat. —

— Viri Fratres — Quid utilius, quidque dulcius quam, inter tenebras vitae hujus et amaritudines, divina inebriari dulcedine; aeternae suspirare beatitudini; et illic teneri mente, ubi vera haberi gaudia certissimum est?

Amantissime, benignissime, pretiosissime, quando de pulchritudine satiabor tua? quando de hoc tenebroso educes carcere, ut nomini confitear tuo, ita ut deinceps non compungar?—

— Meditetur, et etiam, mens nostra, viri fratres, miserorum refugium, et matrem verae Fidei; ut nobis piissima succurrat.

Veniat ad nos, Virgo Maria, divinae Incarnationis virtus et Fidelium thesaurus, et ad societatem nos perducat civium supernorum.

Expergiscere de pulvere, anima mea; solve vincula colli tui; et gloriosis Matrem tuam excipe laudibus;

Odor vitae de illa progreditur, et omnis salus de corde exurgit illius.

Charismatum suorum fragrantia suavi, animae, vel mortuae, suscitantur.

O bone Jesu, tu qui praecipitas mortem in abyssos, aufer lacrymam ab omni facie, et tecum nos in Coelum adduc.

Vox fletus et clamoris fugiat a conspectu tuo, et a facie Matris tuae fugiat sensus doloris et gemituum.

Non audiatur ultra in terra tua iniquitas; nec vastitas et contritio in terminis tuis.

Salus denique occupet muros Ecclesiae tuae sanctae, et portas ejus festiva laudatio. —

—Uni Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria;
Qui vitam sine termino
Nobis donat in patria — Amen.

CANTICUM XXXIV.

ANNUNTIATIO B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Ne timeas, Maria, Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque, et, quod nascetur ex te, Filius vocabitur Dei.

Et illi dabit Deus sedem David Patris ejus; et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis.

O benedicta super Filias Jerusalem, quae virum omnino non novisti; et virum tuo circumdedisti utero.

Virum circumdedisti Angelo Fidem praestando; quia Heva virum perdidit Serpenti consentiendo.

O insignis Gratia, o felix Mariae obedientia, quae, dum coelesti humiliter credidit nuntio, Coeli in se Opificem recepit!

Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvet; quae, sola tua obedientia, naturam reparasti peccato perditam?

Accipe, Mater Domini mei, quascumque exiles, et tuis impares meritis, gratiarum actiones; nobisque antidotum reporta reconciliationis.

Accipe, quod offerimus; et redona quod fida reposcimus mente.

Tu spes unica peccatorum; per te veniam consequimur, et gratiam recuperamus.

Tu janua Coeli es et Stella matutina; tu salus infirmorum, et desperatorum refugium; accurre nobis auxilium humiliter implorantibus tuum.

Introduc nos ad tabernaculum Jesu Filii tui, sacrificaturos Hostiam pacificam Deo; qui nos laetificat et juventutem renovat nostram.

Speramus in te, bone Jesu, qui es salutare lumen vultus nostri, et Deus noster.

Discerne causam nostram de gente non sancta; quia tu es Deus Filius Mariae Matris nostrae, et fortitudo nostra.

Emitte veritatem et lucem tuam; ipsae nos semper deduxerunt ab aerumnis, et ad montem adduxerunt sanctum tuum.

Judica nos, Deus, quoniam, in innocentia et in poenitentia ambulantes, Matris tuae patrocinio, numquam causa decidemus nostra.

In manus tuas, dulcis Maria, nostrum commendamus exitum; ut, ab ipsa, per Filium tuum, nos redimas morte.

Esto nobis in domum refugii, et in locum munitum; et usque in senium respice in auxilium nostrum.

POSTCOMMUNIO

— Dominus Jesus degit in Templo sancto suo, sicut degit in Coelo, et ibi est sedes ejus.

Ex humilitate altaris sui, tanquam ex quadam celsitudine, omnia videt et considerat; palpebrae ejus interrogant, et filios scrutantur hominum.

Scrutans justum, suscipit, et protegit eum Dominus; scru-

tans vero impium imbres pluit sonoros, sulphur et spiritus procellarum.

Qui iniquitatem sectatur, animam odit suam; atque, ejus iram, ad exitium concitat suum.

Deus non irridetur;....sed Salvator noster es tu; in manibus tuis nostrae sunt sortes, sive vitae sive mortis.

Heu! me miserum, quid dicam? clamabo ad te, Domine Deus meus; verumtamen, tacens, amarissima interius crucior amaritudine.

Plorans plorat in nocte anima mea; et etiam quando illucescit dies, sicut vidua super virum pubertatis suae.

Ulula, o misera, alioquin Sponsus tuus Jesus dimittet te.

Bonitas infinita, et mea aeterna suavitas, certe ego commisi unde me damnare potes; sed tu non amisisti unde salvare me cupis.

Miserere, ergo, ne desperem; non vis, Domine, peccatoris mortem; nec unquam laetaris in perditione morientium.

Imo, ut mortui viverent, tu natus es ex Maria Virgine, miseris involutus pannis; et nudus in cruce pependisti!

Mors tua peccatorum mortem occidit; et ipsi, te moriente, vixerunt!

Manum ab alto mitte tuam, ad me de inimicorum meorum liberandum; ne interitu supergaudeant meo.

Obsecro ne tristitiae occidant me meae; quia, si ad veniam vocasti non adhuc quaerentem, quanto magis veniam postulanti concedes. —

— Viriliter agite, et sublevetur cor vestrum omnes vos qui speratis in Maria, quod suppetias latura sit vobis.

Propitia et favens sis nobis, Mater nostra; magna est multitudo dulcedinis tuae; quam abscondisti diligentibus te. —

— In corde nostro, qui confitemur Filium tuum, Domine, de Virgine conceptum, Fidei Sacramenta nobis confirma, ut ad aeternam mereamur pervenire laetitiam.

Beati qui audiunt et servant verba Sapientiae Filii tui; et qui vestigia sequuntur Filiae tuae, et Matris nostrae Mariae.

Fac, Deus, simplex, pariterque Trine,
Hic sequi vocem Genitricis almae;
Ut tibi laudis modulemur Hymnum,
Omne per aevum — Amen.

CANTICUM XXXV.

F. SACRATISSIMAE SINDONIS D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Joseph ab Arimathaea mercatus est Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini nostri Jesu Christi, de cruce depositum.

Diversos miscuit virtutis odores; et Aloes quasi libras centum.

Ligavit proinde corpus mortuum Jesu, juxta specialem Judaeorum consuetudinem; et, ita involutum, in tumulo condidit. —

— Tuam, Domine, gloriosam recolentes passionem, tuam hodie simul veneramur Sindonem; — miserere, quia pro nobis passus es.

O Sindon admirabilis, in qua thesaurus involutus est noster, captivorum redemptio, Christus Deus noster; qui peccatum non fecit.

Qui cum malediceretur non maledicebat; et, cum pateretur, non comminabatur.

Gloriam sacrae celebremus omnes
Sindonis; laetis recolamus hymnis;
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis.

Quae refert semper veneranda Sindon,
Sanguine impressis decorata signis;
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Iesu.

Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit casum miseratus Adae
Christus humani generis Redemptor
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.

Quis prius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita; vitam
Tradimus ipsam.—

— Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo; et passionem et redemptionem tuam in aeternum glorificabo.

Magnifica, Domine, temetipsum, et peccati mei solve iniquitatem.

Qui seminant, propter te, in lacrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant, et flebant mittentes semina sua; venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Transimus nunc, Domine, per ignem et aquam; sed tandem educes nos in refrigerium.

Non nobis, Domine, non nobis; sed, mirabiliter nos salvans, nomini gloriam da tuo.

Planctum nostrum in gaudium converte nobis, conscinde

saccum mortalitatis nostrae; et laetitiae resurrectionis tuae circumda nos.

Passionis tuae vestigia nobis in sacra reliquisti Sindone; concede, ut, per mortem et passionem tuam, ad gloriam perducamur resurrectionis.

Benedictus Dominus in donis suis, et sanctus in omnibus operibus ejus.

Et benedictus, qui ad nos venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.

POSTCOMMUNIO

— Super aquam refectionis educasti me; animam convertisti meam: omnia simul in te habeo, lumen oculorum meorum.

Cibus et Potus meus; solatium vitae meae in tribulatione, quae circumdedit me.

Quid, Rex meus et Deus meus, quid tibi inveniri potest in corde hominis, quod condigne talibus referatur praemiis?

Numquid sagacitas machinari potest humana, cui miseratio comparetur Divina?

Non est officium creaturae moliri, quo juste Creatoris et Redemptoris rependat praesidium.

Est autem, Nate Dei, in hac tua admirabili dispensatione, est cui fragilitas mea in aliquo suppetat, si tua visitatione, compunctus corde, carnem crucifigam meam, cum vitiis et concupiscentiis suis;

Ita exiguitas conditionis, si tuae complaceat pietati, magnitudini merebit, pro viribus, respondere creditoris.—

—Adoramus te, Christe, in hoc augustissimo Sacrificio Missae, et dulcissimo convivio, cui assistunt ministrantes Angeli.

Et tuam adoramus sacram Sindonem; in qua, tu salutis auctor, de cruce depositus involvi dignatus es.

Per antiquas, oramus te, misericordias tuas, vulneribus infunde nostris, quod rejecta viperea contagionis bile, pristinae nostrae nos redintegret incolumitati.

Haec est coelestis medicina, bone Jesu; hoc tui antidotum amoris.

Fac ut nos tecum consepulti, veteris hominis depo nentes exuvias, Sindonis innocentia et munditia tegamur.—

— Quibus singultibus, Domina Mater mea, affectum existimabo purissimum pectus tuum, cum carnem de carne tua in monumento sepelierunt?

Ave, dulcis Mater Christi,
Quae sepulcro conditum,
Plangis Natum, heu! quam tristi
Mente, volvens obitum;
In virtute tot dolorum,
Quos tulisti fortiter,
Omnem contra vim malorum
Stare nos viriliter.
Demum sorte beatorum
Fac gaudere jugiter. —

Utinam, cum Joseph ab Arimathaea, Dominum de cruce deposuissem meum; aromatibus condivissem; et in sepulcro meis posuissem manibus!

O utinam, cum beatis mulieribus, chorisque Angelorum visione territus essem, vel nuncium Dominicae resurrectionis laetissimum audissem!

Benignissime Jesu et suavissime, quando teipsum manifestabis mihi? ego illam non vidi beatae tuae carnis resurrectionem;

Nec loca vulnerum tuorum, nec clavorum fixuras deosculatus sum; nec lacrymis cicatrices corporis respersi tui.

Admirabilis, inaestimabilis, incomparabilis, quando dolorem compesces meum?

Non enim recedit a me iste dolor meus quamdiu peregrinus fuero a Domino meo.

Beata Caritas, in arce Siderum,
Potens locare nos per omne saeculum;
Patrique, Filioque summa gloria,
Tibique laus perennis alme Spiritus — Amen.

CANTICUM XXXVI.

SABB. *SITIENTES.*

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

— Revera, Domine Jesu, Sacerdos meus es tu; quia mediator, et quia Pontifex maximus.

Unus est mediator Dei, et hominum, homo Jesus; pius et misericors noster Dominus.

Ante Luciferum genitus a Patre; Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech:

Melchisedech Sacerdos Dei Summi, qui panem et vinum obtulit, qui Abraham benedixit.

Benedictio illa Abrahae ad nos pertinet etiam; credidit Abraham Deo, et deputatum est ei ad justitiam.

Ergo qui ex Fide sunt, hi filii sunt Abrahae;

Ex Fide Deus gentes justificat; et ideo Scripturae praenuntiant, quia benedicentur in illo omnes gentes et populi et linguae. —

— Credo, Domine mi dulcissime, quod per te ascendimus ad Deum Patrem; et ad me Deus descendit meus.

Tu Jesu lapis angularis; scilicet, qui virtute tua facis utraque unum; nos Deo, et nobis conjungens Deum.

Si, in necessitate positus, gratiam aliquam in nomine pe-

to tuo, tu, Deus et homo, impetras nobis; si pecco, tu in Gratiam restituis me Patris.

Instituisti, inter nos et Deum, reconciliationis Tribunal, et Sacramentum propitiationis; ubi tu nos audis confitentes, et reficis esurientes;

Juste instituisti; nam sic foeditatem e latibulis eruimus conscientiae nostrae, et nostram confundimus superbiam;

Misericorditer et sapienter tu instituisti; verumtamen, nostras tibi ostendentes plagas, medemur; et tecum amaritudinem conferentes nostram, erigimur lactantes in spem vitae.

Tu nobiscum ploras et precaris; tu, Sacerdos noster, nos absolvis; et jam expiatos, in Sanguine lavas tuo.

Nec septies, sed septuagies septies, osculum nobis donas veniae et pacis. O amor! o pietas! o Mediatoris indulgentia!

Sitientes, venite ad aquas refectionis, dicit Dominus; et qui pretium non habetis, accedite etiam, quia simul cum laetitia bibetis. —

— Viri Fratres — Adeamus cum fiducia ad tribunal reconciliationis, ad Sacramentum propitiationis.

Exaltate Dominum Deum nostrum; et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est. —

— Convertentur ad Dominum universi fines terrae, et orent in conspectu ejus universae familiae gentium.

Ecce multitudo Sacerdotum a longe nobis veniunt, Filii Dei propitiationem ministraturi; illi ab Aquilone et mari; isti de terra Australi.

Deus noster assumit ex omni gente, et populis, et linguis suos Sacerdotes, et Levitas;

Sicut coeli novi et terra nova stant coram te; sic etiam semen stabit nostrum et nomen nostrum in Templo sancto tuo.

Vos autem Sacerdotes Domini vocabimini; ministri Dei nostri dicetur vobis.

Salvos nos facitis per lavacrum regenerationis, et renovationis Spiritus sancti; quem, Deus omnipotens, abunde in nos effundit per Jesum Christum Salvatorem nostrum.

Ut, justificati gratia ipsius, haeredes simus secundum aeternae vitae spem.

Quaecumque alligatis super terram, sunt et in Coelis alligata; et quaecumque solvitis super terram, sunt et in Coelis soluta .... dedit vobis Deus mysterium reconciliationis!

Vos praedicate, ut poenitentiam agamus; vos Daemonia ejicitis; et aegros, olio ungentes sancto, per gratiam Sacramenti sanctae unctionis, vos sanate.

O quam speciosi gradiuntur vestri pedes gens electa, sancta, et veneranda! pedes evangelizantium veniam, et Sacramenta administrantium indulgentiae!

O quam pulchra haec sacerdotalis hierarchia est in Ecclesia magni Dei nostri! —

— Interim, et nos creaturae animatae, et Dei redemptae Sanguine, altera sumus pars Coeli, altera terrae, corpus quod corrumpitur aggravat animam.

Anima mea, socia et amica mea, de via veniens languet et jacet, discissa et lacerata ab iis, quas pertransierat, vanitatibus.

Esurit et valde sitit, et non habeo quod ponam ante illam refrigerium; pauper enim sum, et in aere mendicus meo.

Tu, Domine Deus meus, omnium dives bonorum, et dapum supernae satietatis opulentissime largitor, collige dispersam, et redintegra scissam.

Potum, et cibum, esurienti, et Familiae, laxa et praesta.—

— Viri Fratres — Gratulamini, non amplius esuriemus neque sitiemus.

Amodo nos aestus, et Sol percutiet, quia ipse Mediator noster tegit nos; et ad fontes dulcium aquarum suarum, sitim restinguit nostram, et nos refrigerat.

Laudet Coelum, et exaltet terra Dominum; mentes jubilate, quia ipse consolatus est populum suum, et animarum misertus est nostrarum.

Adeamus, iterum dico, cum fiducia ad aquas vivas; edamus de Panibus, et de Vino bibamus quod nobis Sapientia miscuit ejus. —

Oro, Domine Jesu; ut quod lingua confiteatur nostra, teneat etiam et affectus; et, ore psalmis tibi exultemus et hymnis. —

POSTCOMMUNIO.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accedo,
Te contemplor cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine.

Salve caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus,
Immutavit suum florem;
Quem Coeli tremit Curia!

Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.

Manus sanctae, vos avete,
Divis clavis perforatae;
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. —

—Ne repellas, ignoscens, quia condolere potes infirmitatibus meis, semper vivens, in gloria Patris, ad interpellandum pro me.

Ideoque da mihi Spiritum sanctum tuum, quem significabant aquae illae, quas sitientibus daturum te promiseras.

Da, quaeso, toto desiderio, et omni tendere studio, quo te ascendisse, die quadragesimo post resurrectionem, credimus.

In praesenti quidem miseria solo tenear corpore; tecum autem sim cogitatione semper, et aviditate, thesaurus incomparabilis meus.

In mari vitae hujus hostes, lites, bella foris et pugnae; intus timores, nusquam secura pax, nusquam secura quies!

Circumflantibus agitamur procellis, et fidam non invenimus stationem, vel locum eminentiorem ubi aliquatenus pes pausare valeat noster.

Sed gratulamini, viri fratres, en amantissimus Samaritanus noster Jesus; en Hostia nostrae pacis et laetitiae; primo cruentâ quidem in Golgotha, nunc vero pacifica in venustis, blandis, benignis et jucundis altaribus nostris.

Quovis in loco, quovisve tempore, iterum atque iterum, millies et millies pro nobis immolatur!

In singulis momentis; mane, sero, die et nocte; in urbibus et in pagis pro nobis sacrificatur!

Ita, bone Jesu, postquam omnia in corda nostra tela amoris tui inaniter torsisti, ecce ipsum Te, Corpus, videlicet, Animam et Divinitatem, per suavissimum amoris Sacramentum immittis. —

— O clementissima Maria; Mater Domini mei, tuis monumentum cordis nostri claude manibus; ut concorporei simus in aeternum cum Filio tuo. —

— O amator hominum, potuisti tortores tuos usque ad mortem amare; et poteris amorem tuum et Matris tuae nobis rogantibus negare? —

— Te, fons salutis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus crucis victoriam
Largiris, adde praemium — Amen.

CANTICUM XXXVII.

DOMINICA PASSIONIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 102.)

Saevo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant Sanguine.

Flet, orat, et clamans obit,
Cor Matris ictum concidit.
Heu, Mater! heu Fili dolor!
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulcra, saxaque
Scinduntur, arva, flumina,
Rupes et aequor contremunt,
Templique velum scinditur.

Sol, Luna, Coelum, Sidera
Plangunt; et orbis ingemit;
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.

Adstate moerentes cruci,
Pedes beatos ungite;
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite. —

— Tota Christi vita crux fuit; et martyrium; et tota ista mortalis nostra vita plena est miseriis, et crucibus circumsignata.

Erramus, si expectamus requiem et gaudium, potius quam laborem et tribulationem.

Etiamsi omnia ex nostra ordinentur sententia et voluntate, tamen semper inveniemus, quod, inviti, aliquid patimur;

Modo in corpore dolorem sentimus; modo in anima afflictionem sustinemus;

Interdum a nobis ipsis; saepe ab aliis occasionem habemus aliquid sustinendi.

Crux semper adstat, et ubique nos expectat; ubicumque, ergo, cucurrero, vel venero, meipsum semper invenio, et mecum meam porto crucem.

Omnimode oportet ut sustineamus crucem! Si libenter ferimus, ipsa portabit nos; si vero abnuimus, ipsa nos suo deprimet pondere.

Abjicimus unam crucem, alteram invenimus graviorem; nullus mortalium potuit in Mundo esse a cruce immunis suae.

Quaerentes igitur interna potiri pace, virtutes augere, et perpetuam promereri coronam, crucem patienter amplectamur.

In cruce protectio contra Diabolum, mentis robur, et supernae suavitatis infusio.

In cruce summa virtutum, animae salus, et sanctitatis perfectio.

Ita, si commoriemur cum illo, qui, bajulans sibi crucem, nos praecessit, cum illo pariter et vivemus;

Si, libenter, socii sumus poenae, socii, gratulanter, erimus et gloriae. —

— Salutem, Domine, mentis et corporis, amicis, parentibus et proximis, concede nostris.

Cruci tuae bonis semper inhaereamus operibus; ut a tua nunquam discedamus pietate.

Tu caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.

Nostra, ergo, pax et gaudium
Sis, vita, Jesu, et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in Patria. — Amen.

POSTCOMMUNIO

— Peccata confitens, et peccare desinens me ipsum Christo fidenter offeram.

Ita confido, quod vivifici hujus Sacramenti expertus sim benedictionem; et, aerumnosae vitae hujus, queam sustinere crucem.

Non est, Domine, secundum fragilitatem nostram crucem portare, corpus castigare, et servituti subjicere;

Nec despicere nosmetipsos, et optare ut despiciamur; adversa quoque perpeti; et nihil prosperitatis in hoc Mundo desiderare;

Sed tua id potest Gratia; ipsa quidem efficit, ut, quod naturaliter abhorremus, fervore aggrediamur Spiritus, et diligamus.

Consolationes nostras tibi committimus et expectamus. Sed utinam dignos nos reddas aliquid pro tuo sancto pati nomine.

Fac, quaesumus, saltem, digne flere mala quae fecimus; ut tua nos purificent sancta; et tuam invenire mereamur Gratiam.

Sanctifica quoque, hoc passionis tempore, jejunia nostra; et cunctarum nobis culparum largire indulgentiam.

Percute, Domine, percute, obsecramus, hanc durissimam mentem nostram pia et valida cuspide dilectionis, et timoris tui; et altius ad intima penetra virtute.

Educ de capite nostro aquarum diluvium, et verum lacrymarum fontem de oculis nostris, jugiter, et ex nimio manantem affectu bonitatis tuae, ac miserationis desiderio tuae;

Nullam in praesenti vita recipiamus vanam consolationem, donec illud audiamus ex ore pulchritudinis tuae — « Venite benedicti, possidete regnum gaudii, quod paravi vobis, omnium saeculorum » —.

— Ad istam, viri fratres, coelestem Hyerusalem ascenditur per crucem et passionem D. N. Jesu Christi.

Cujus portae ex Sapphiro et Smaragdo jam pro nobis aedificatae; et, ex lapide Jaspidis, omnis circuitus murorum ejus.

Omnes, pro nobis, plateas ejus ex mundo stravit auro; et per vicos ejus *alleluja* cantabimus!

Non nobis amplius erit Sol ad lucendum per diem; neque Lunae, per noctem, splendor illuminabit nos; quia Deus erit nobis in lucem sempiternam, et expelletur dies luctus nostri.

Ecce quod, bone et pie Jesu, concupiscimus; ecce quod speramus, quod junctis manibus et flexis imploramus genibus a tua fraternitate; et a clementia maternitatis virginis Mariae.

Benedictione perpetua, benedicat nos Pater omnipotens.

Unigenitus Dei Filius, nos benedicere, et adjuvare dignetur.

Spiritus Sancti Gratia, sensus illuminet et gressus nostros in viam sempiternae pacis;

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo Mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas. — Amen.

CANTICUM XXXVIII.

F. COMPASS. SEU SEPTEM DOLORUM B. MARIAE V.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —

— Ave Maria, *etc.*— Pater noster, *etc.*— Credo in Deum *etc.*

— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita et custos in morte.* —

— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —

— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.*—

— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —

— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*

— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*

—Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*

— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Dolorosa Mater, tui amoris et doloris affectum in corde infunde meo.

Ut te, et Filium, super omnia, diligens tuum, promissiones ejus, quae omne exsuperant desiderium, consequar.

Heu! mihi, mea Mater, quia videre non potui tecum Dominum Angelorum, ad conversationem humiliatum hominum, ut ad gloriam homines exaltaret Angelorum. —

— Sed, cum quis odio dignus sit, qua fronte gratias requirit? cui poena debetur, qua temeritate Angelorum deposcit gloriam?

Lacessit judicem, qui, postposita satisfactione delicti, quaerit honorari praemiis!

Obnoxius supplicio insultat Regi, indebito flagitans bravio donari.

Et dulcem Patris affectum stultus exacerbat Filius, qui, post illatas contumelias, ante poenitudinem, haereditatis usurpare audet plenitudinem!

Quid, mi Pater crucifixe, me gessisse recolo? mortem merui, et a te vitam peto et gloriam?

Insolens audire renui Tutorem ed Advocatum; quem demum, temere et impudens, adjutorem habere praesumo et remuneratorem!

Heu mihi! sero ad te venio, tarde festino, quia curro post vulnera;et quia dedignatus sum incolumis praecavere jacula.

Vulnera inflixi vulneribus;recenti cicatrices tabe respersi; et, prisca flagitia, modernis reciprocavi inquinationibus!

Quoties, ut Canis, redii ad vomitum! et, quoties, quasi Sus, volutabrum repetii! modo vero, jam senescens, adeo de morte sollicitor vicina!

In quacumque die justus peccaverit, omnes justitiae obliviscentur ejus! et, si justitia ruentis aboletur justi, quanto magis poenitentia peccatoris in idipsum contradicentis!

En, Domine Jesu salus mea, quia pro me passus et mortuus es, tam acriter remordet me conscientia; ideoque cordis me reprehendunt arcana!

Tu mihi, et omnibus, Sanguine recuperasti tuo, Gratiam conversionis ad Deum; veniam, et pacem;

Et, dum acta mea excitant formidinem, tua et dolorosae Matris tuae hortatur benignitas; tua et Matris tuae pietas lacrymosa fiduciam ingerit.

Tu, Deus offensus, moriebaris, ut ego peccator viverem: et ego, tam inaestimabili pietatis sacrificio praesens esse non merui!

Cur, nec etiam hodie, amaritudine anima inebriaris mea? cur non ad eum reverteris; qui, pro amaritudine foeditatis tuae, adhuc felle potatur?

Cur non te transfigit acutissimi doloris gladius, cum latus et pedes et manus plasmatoris tui a nequissimis perforantur?

Cur castissimae non compateris Virgini Mariae, assidue hominum ploranti damnationem?

Ave dulcis Mater Christi,
Quae, sub Crucis arbore,
Gemens, Natum morte tristi
Vides heu! succumbere.

O, per ensem hunc doloris,
Qui tunc scidit animam,
Fac me firmet vis amoris
Mortis ad victoriam.

— Domina mea misericordissima, quos dicam erupisse de tuis purissimis oculis lacrymarum fontes, cum attenderes unicum coram te ligari Filium innocentem, flagellari, et mactari?

Quos fletus vultum credam rigasse tuum, cum in cruce sine culpa extendi, et carnem de carne cerneres ab impiis dissecari tua?

Quibus singultibus existimabo purissimum pectus tuum vexatum esse, cum acciperes Joannem discipulum pro Magistro; servum in filium pro Domino Filio de cruce pendente?

O, per poenas patientis,
Nobis sit impunitas;
Per amorem condolentis
Matris crescat caritas. —

Pasce, interim, tuis me singultibus; tuisque doloribus tepiditatem refove meam.

Et respice in me, Mater mea, dum, amare plorans, hymnum tuis praecino doloribus.

Mentes juvet fidelium
Planctum Mariae plangere;
Mori cum videt Filium,
Toto cruentatum corpore.

Quanto doloris vulnere
Pectus cruentat illius,
Amissus uno funere
Sponsus, Pater, et Filius!

Materna nulla durior,
Nec ulla par afflictio!
Nam nulla proles carior,
Nec ulla par dilectio!

Quot cara Proles excipit
Inflicta carni verbera,
Tot moesta Mater suscipit
Infixa cordi vulnera!

Hunc spina, clavus, lancea,
Dum pungit, illam conficit
Moerore; qui vel saxea
Movere corda sufficit!

Sic ensis ille saucium
Cor figit, ac transverberat;
Quem jam diu praeconium
Sancti Senis praedixerat. —

— Pii Mariae servuli,
Christi redempti sanguine,
Tantum dolorem flebili
Recogitate carmine. —

Et revera sint mihi, Domina mea, lacrymae panes die ac nocte; donec a te audiam — « Ecce frater, amicus, et Deus tuus, tibi propitiatur » —

— Fortasse, per tuam propitiam intercessionem, cito Redemptor meus ad me veniet; nec tardabit; quia pius et misericors est.

Veni, Domine, veni desideratus gentibus, sto expectans, donec exaudies me ad me veniens.

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, — miserere mei.

POSTCOMMUNIO

— Quid mihi est in Coelo; et a te, Domine Jesu, quid volui super terram?

Te volui, et te volo; te quaeso; in te spero; nunc, maxime, in pectore te amplectens meo, non te dimittam amplius.

Quaesivi vultum tuum; vultum, Domine, semper requiram tuum; ne avertas faciem tuam a me.

Defecit paululum cordis mei luctus; et planctus meus versus est in gaudium.

Quis dilecto annuntiabit meo quia amore langueo? Deus est cordis mei; Deus, pars mea; Deus meus in aeternum erit.

Cunctis vitae meae diebus diligam te Deum; et te semper in salute invocabo mea.

Da mihi, ante obitum saltem, fidenter operari justitiam; quoniam, apud inferos, non est cibum invenire dulcedinis sanctae tuae.

Et super his omnibus benedicam te, qui me fecisti; et, insuper, omnibus bonis inebriasti tuis!

— Benedicam et te simul, Regina clementissima; quae, in meum cor, tam aridum, rorem infundis Gratiae.

Fac me tecum pie flere — Crucifixo condolere — donec ego vixero.

Et te semper nos laudare, in hymnis et canticis, o cooperatrix ad passionem et Redemptionem; et Mediatrix ad Mediatorem.

Te gestientem gaudiis,
Te sauciam doloribus,
Te jugi amictam gloria,
O Virgo Mater, pangimus.

Ave redundans gaudio
Dum concipis, dum visitas,
Et edis, offers, invenis
Mater beata Filium.

Ave dolens, et intimo
In corde agonem, verbera,
Spinas, crucemque Filii
Perpessa, princeps martyrum!

Ave in triumphis Filii,
In ignibus Paraclyti;
In regni honore et lumine,
Regina fulgens gloria. —

— Venite, gentes, carpite
Ex his Rosas mysteriis;
Et pulchri amoris inclytae
Matri coronas nectite. —

— Sit summa Christo gloria,
Amara cujus passio
Aeterna nobis gaudia
Matrisque det compassio — Amen.

CANTICUM XXXIX.

FESTUM S. FRANCISCI DE PAOLA.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Humilem Dominus in sublimi collocat; et caput exaltat ejus.

Tu ipse, Deus, humilium celsitudo es, qui sanctos tuos ad supernas evehis sedes;

Et te ipsum humilians, jacentem erigis Mundum!

Ita, sicut parvus fons in maximum crescit fluvium, et in aquas redundat plurimas; sic, qui *Minimi* fiunt et humiles, exaltantur. —

— Virtutes, et arcana mysteria coelestium verborum elatis abscondit Deus; parvulis, contra, sese revelat; dulciter eos trahens et invitans.

Ideoque, qui dedignantur parvuli fieri, Sapientia eorum in stultitia transformatur.

Si omnia, quae in Mundo sunt, scirem ego, et in humilium caritate non essem, quid coram te me juvabit? Ex factis judicandus sum.

Humilem et pium Deus protegit et liberat; humilem et pium ipse diligit et consolatur;

Humili et pio se inclinat, et magnam largitur Gratiam; et, expleta depressione, ad gloriam sublevat;

Humili et pio, accepta confusione, satis bene est ipsi in pace; quia in Deo confidit suo, non in mundanis. —

— Obtineam a te, Domine, divo intercedente Francisco de Paula, veram mei ipsius cognitionem, et despectionem.

Eandem obtineam caritatem, quam in cor infudisti

ejus, quasi ignem aestuantem; adeo ut verba in ore ipsius tanquam faculae arderent.

Nam si linguis loquar hominum et Angelorum, caritatem autem non habuero, ero sicut aes sonans, vel sicut cymbalum tinniens.

Iste confessor, humilis, et, in verbo tuo, Domine, caritate plenus, mortuos suscitavit ab inferis!

Et coronam congregavit Fratrum, quasi plantationem Cedrorum in Libano: humiles Deus exaltat; superbos deprimit.

Luce fulget splendida; et in Filiis laetatur *Minimis* suis; quoniam, quasi Olivae speciosae, et quasi Palmarum rami, domum circumeunt tuam! —

— Viri Fratres — Vigilate, et state in Fide, et humilitate; viriliter agite; confortamini, omnia in caritate opera vestra fiant. —

— Eja, Domine, appare mihi in caritate perfecta, laetus ac beatus ero.

Revela gloriam tuam, quia anima in te sitit mea; et, quam multipliciter tibi omnis caro mea.

Sitiam sitire amplius ad Deum meum caritatis fontem: quando veniam et apparebo ante faciem Domini mei?

Deus noster es tu; et holocaustum quotidie in conspectu ponimus tuo, ut nobis indulgeas, et gaudia muneris reddas tui.

POSTCOMMUNIO

— Oro te, Domine Jesu, ut haec sancta Communio non mihi sit reatus ad poenam, sed salutaris ad veniam intercessio.

Sit mihi armatura Fidei, et bonae voluntatis scutum; augmentum pietatis et spei; quam repono, ut magis tibi placeam, in dilectione Matris meae Mariae, cujus respexisti humilitatem.

Ipsa, siquidem, gloriosa Virgo, potens per te facta est; ut omnia, quae tuo subjecta sunt Imperio, suo pariter obediant.

Salve Lilium vere redolens; salve fragrans gratiarum pratum; salve Thearchicae lucis castum habitaculum, et foecunde germinans Paradisus Rosarum.

Tolle grave pondus dictorum meorum, o omni Sapientia ornata, et omni ornanda laude! quia beneplacitum Dei es erga nos mortales.

Magnam te fecit, qui potens est, et beatissimam te praedicant omnes generationes.

Igitur, Virgo Mater, quae Regem genuisti Dominum, suggere quid dicam:

Canticum Patri, Filio, et Spiritui sancto exolvere cupio et debeo, sed defectu nequeo virium... suggere quid dicam

Laus, honor, virtus, et gloria, sacrosanctae et individuae Trinitatis, per te in labiis sit meis.

— O summa Trinitas, virtus una et indivisa Majestas, tibi confiteor, teque honorifico, pro eo quod mihi misello donare dignata es.

Toto te credo corde, et te ore confiteor Patrem Filium et Spiritum sanctum; in personis trinum, in substantia unum:

Unius simplicis, incorporeae, invisibilis, et incircumscriptae naturae:

Quae omnia creas; omnia respicis et regis; omnibus, o beata Trinitas, provides; et, sine mutatione, omnia mutabilia facis.

In magnitudine infinita; in virtute omnipotens; in Sapientia inaestimabilis; in judiciis justissima; et in operibus sanctissima.

In bonitate, summa; in miseratione, copiosa; erga nos delinquentes, patientissima; erga poenitentes, piissima.

O una Trinitas, et trina unitas Deus, quicquid creatum est creatura tua est.

Omnipotentia tua omnia possides in natura creata, cognoscis, et imples.

Nec adeo implere te omnia dicimus, ut te contineant; sed ut ipsa potius a te contineantur.

Nec particulatim imples omnia; nec ullatenus ita putandum est, ut unaquaeque creatura pro magnitudine portionis suae capiat te;

Ita ut maior magis contineat, et minus minor, dum potius sis ipsa in omnibus, et omnia in te sint, et subsistant.

Et, cum omnipotentia et omnipraesentia tua concludis universa; nemo evadenti potentiam tuam aditum invenit; neque ab Oriente neque ab Occidente, vel a Deserti montibus.

Ita, si ego miser, non habeo te placatum, quo ibo a Spiritu tuo, et quo a facie fugiam tua?

Nihil sum; nihil a me possum; nihil scio praeterquam te esse Deum meum.

Laus tibi, caritatis, et humilitatis principium et fons, sit perennis ab omni creatura; benedictio et aeterna gloria.

Summa tibi in excelsis sit potestas: singularis honor in Coelis et in terra; perpetuum Regnum; et super omnia, sine fine, Imperium. —

— Deus, humilium celsitudo, beato intercedente Francisco, temporalis vitae subsidia nobis conferat omnibus, ut perpetuum ipsi canamus hymnum.

O Fides toti dominata Mundo,
O Dei puras imitata flammas,
Caritas, o magnanimo viro ambas
Pectore claudens.

Ecce naturae rata jure cedunt
Sponte Francisco: manibus retractat,
Ceu Rosas, ignes; pede calcat undas
Marmoris instar.

Siste, ait, fornax ruitura; siste,
Currus o praeceps; lapis et recede,
Ac, novo templo, loca linque..., parent
Omnia dictis!

Dum jubet, nullus licet ignis adsit,
Lampas ardescit; gelida unda fervet;
Dum jubet, morbi genus omne denso
Agmine cedit.

Lingua, mens, proles, oculus carenti
Auris, et gressus, redeunt: coactus
Profugit Daemon, cruciata longum
Membra relinquens.

Ipsa mors nutum timet imperantis;
Nam, quibus lucem rapuit, repente
(Ille sic mandat) remeare vitae
Cernit ad auras.

Trinitas unus Deus, omnis auctor,
Et dator doni, tibi, dum coronas
Usque Francisco tribuis, perennes
Solvimus hymnos.

CANTICUM XL.

DOMINICA PALMARUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Ecce Rex noster Jesus Christus venit nobis mansuetus, sedens super Asinam; et pullum filium subjugalis.

Hic est salus nostra; et Redemptio Israël.

Pueri Hebraeorum, Redemptori obviam procedentes, sua prosternebant vestimenta in via et clamabant:

« Hosanna in excelsis, benedictus qui venit in nomine Domini. » —

— Turbae, quae ad diem convenerant festum, exultabant; Palmarum ramos caedebant atque olivarum; pedibus substernebant ejus, et « Hosanna, clamabant, Filio David; benedictus qui venit in nomine Domini. » —

— Quantus est iste, cui etiam Throni et Dominationes occurrunt! benedictum regnum Patris nostri David.

Hosanna Filio David, clamamus nos etiam; Hosanna tibi, qui Sanctorum gloriaris in consilio! —

— Tibi, Domine Deus Pater Omnipotens, creaturae serviunt omnes; quae te solum auctorem, et Deum cognoscunt Patrem; et te benedicunt Sancti tui.

Et illud magnum Unigeniti tui nomen libera confitentur voce coram Regibus, et hujus saeculi Potestatibus.

Cumque omni militia coelestis exercitus hymnum gloriae concinunt tuae, sine fine dicentes: « Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

» Pleni sunt Coeli et terra gloria tua, Hosanna in excelsis; Benedictus qui venit in nomine Domini. »

—Et venit amantissimus, humanis condolens miseriis, pro totius Mundi vita, cum mortis Principe pugnaturus; ac, moriendo, triumphaturus!

Te, igitur, piissime, rogo, ut omnium miserearis, iniquitatum mearum in beneplacito miserationis tuae; et me in bonitate visites tua.

Perduc me, quaeso, ad te videndum in triumphali laetitia victoriae tuae, cum electis tuis; ut lauderis a me in haereditate tua.

Peccavi, injuste egi, iniquitatem commisi, multitudinis immemor gratiarum tuarum; nec magis vecors esse potui;

Et tamen, propter nomen tuum salva me et notam fac potentiam tuam.

Sic in laude gloriabor tua; et cum turbis clamabo judaeorum: « Benedictus Dominus qui salvat me, Deus meus a saeculo et usque in saeculum ».

Gloria, laus et honor sit tibi, Rex Christe Redemptor.

Israël es tu Rex, Davidis et inclyta Proles; — nomine qui in Domini, Rex benedicte, venis. —

— Quis mihi de carnibus det tuis ut edam? caro tua vere est cibus, et sanguis tuus vere est potus.

Ingredere, benedicte et benignissime, cur foris stas? non sum equidem dignus.

Sed Jesu cordis mei, oculi ad egenum et pauperem dirigantur tui, donec miserearis mei. —

— Accurre, o Maria, accurre, quia tu unicum refugium meum es, subsidium et asylum;

Mons Dei umbrosus; basis et stabilitas pietatis; Confessorum atque Apostolorum fulcimentum; corona martyrum; Coelum vivum continens Deum, Coelis latiorem ipsis;

Accurre, o piissima, et tuis mihi sanctis manibus Filium praebe tuum.

POSTCOMMUNIO

In nomine tuo Jesu omne genuflectatur coelestium, terrestrium et infernorum; et omnis confiteatur lingua; quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

Temetipsum exinanisti servi formam accipiens; in similitudinem hominum factus; et habitu inventus ut homo.

Humiliasti temetipsum factus obediens usque ad mortem; mortem autem crucis. —

— Omnes, qui timetis Deum, laudate eum: Universum semen Jacob magnificet eum.

Qui humani generis salutem in ligno constituit crucis; ut, unde mors oriebatur, inde vita resurgeret.

Propterea coetus Sanctorum in excelsis te laudat omnis; mortalis homo, et cuncta creata simul.

Plebs Hebraea tibi cum Palmis obvia venit; — cum prece, voto et hymno adsumus ecce tibi.

Hi, tibi passuro, solvebant munia laudis; — nos, tibi regnanti, pangimus ecce melos.

Hi placuere tibi; placeat devotio nostra; — Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. —

— Familiam, Domine, meam, fratres, et sorores ad victorias dispone et triumphos; et omnes, quos per Palmarum ramos atque Olivarum praesignasti surculos.

Imple nos laetitia in vultu tuo; ut perennes tibi valeamus dicere laudes.

Gloria, laus, et honor tibi sit, Rex Christe Redemptor; — cui puerile decus prompsit Hosanna pium. —

— Omnis tibi sit gloria,
Verbum, Pater, Paraclyte,
Inseparata Trinitas,
Qui condidistis omnia —

CANTICUM XLI.

HEBDOMADA MAJOR — FERIA II.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Intende mihi, Domine Jesu, et exaudi me; conturbatus sum in tribulatione, quae circumdedit me.

Timor et tremor supervenerunt; et contexerunt me tenebrae; quales proxima inducit mors.

Et, ingemens in angustia mea, dixi — « Quis mihi dabit pennas sicut Columbae, et ad loca volabo tuta et requiescam? »

In tot adversis ex infirmitate deficio mea; sed scio, Domine, quod non dabis in aeternum fluctuationem justo; imo peccatorem sublevabis in te confidentem!

Domine, non secundum peccata mea retribuas mihi; cito anticipent me misericordiae tuae; quia pauper factus sum nimis.

Probasti, Domine, cor meum, et visitasti nocte; intende deprecationem meam, et exaudi me.

Omnem curam in te jacto meam; tu enutries me; et in bonitate tua liberabis me.

In te spero, qui pro me corpus dedisti tuum percutientibus; et faciem non avertisti tuam ab increpantibus, et conspuentibus!

Deus auxiliator meus; innitar super te; et quis est qui condemnabit me?

Fidelis et verus amicus tu es, Domine Jesu; tu diligentes te custodis; defendis a malo, et a periculo liberas. —

— Tu in prosperitate, non minus ac in adversitate, in vita, aeque ac in morte, nos diligis.

Tu, propter Patres, amas Filios, imo, propter unum in civitate bonum, multos a perditione scelestos liberas.

Erige cor istud durum, et, in te amando, frigidissimum; vita et gloria mea tua sit dilectio.

Non honori vel scientiae plausus, nec etiam humanarum virtutum comitatus animam impleant meam; sed sola tui amoris plenitudo.

In te divitiae scientiarum sunt, et vera gloria; idest Gratia, Sapientia, et Dilectionis suavitas; tu diligentes te ditas, et thesauros reples eorum. —

— Domine Jesu, amor consumens, quantam in Passione tua doctrinam nobis ostendisti! et quale nobis reliquisti amoris et dilectionis exemplum!

Per istam Passionem et mortem tuam, tuis servientes mysteriis protege; ut, divinis inhaerentes rebus, corpore famulemur tibi et mente. —

— Accingite vos Sacerdotes; altaris Ministri plangite; Fratres, aspergite vos cinere. —

— Concedat nobis ipse, nostra, per abstinentiam, conteri

corpora ; — ut culpae relinquant pabulum — jejuna corda criminum.

Quaesumus, Domine, Pastorem Ecclesiae tuae, Regem, nostrasque Familias assidua protectione conserva;

Et omnes, qui sese nostris commendarunt orationibus, ne sinas humanis subjacere adversitatibus.

POSTCOMMUNIO

— Ego, miser et pauper, coecus et nudus, Regem coeli, et terrae, Altissimi Filium in pectore hospitavi meo!

Deus meus, adjutor et protector meus, Deus susceptor meus, et cornu salutis meae es tu;

Recordatus es mei, et non dereliquisti me, diligam te ex toto corde meo, fortitudo mea et firmamentum meum.

Fidelis amicus es tu; et, tua omnem aliam excedit amicitiam.

Deitate et creatione Pater meus es; humanitate et redemptione meus Frater es.

Tu nobis consulis, et dulciter nos mones, quae facienda a nobis sint; et, si timorem quandoque ingeris, sanctus tuus timor dilectionem gignit.

Ideo, quidquid habemus acceptum, tibi referimus; et a te aeternitatis expectamus praemium.

Iccirco dilectionem tuam magis infunde magisque in interioribus nostris; et perfice, ut semper diligamus te Dominum ac Deum nostrum.

Conserva nos in observantia mandatorum tuorum; ut, custodientes ea, tibi complaceamus. —

— Et ad tuum, Regina Maria, nos confugimus praesentissimum patrocinium: alterum nobis, ex Deo, solatium es:

Altera itineris nostri es directio; infirmitatis nostrae pharmacum; et expletio dispensationis Conditoris:

Altera erectio mortalium; eversio Daemonum; nostrae debilitatis virtus; et mendicitatis subsidium;

Altera nostrorum vulnerum medela; dolorum relevatio; et vinculorum solutio. —

— Quam summae dignitatis est, bone Jesu, et utilitatis, tibi, et Matri servire tuae!

Quam summae veritatis est, et justitiae, te timere; et, quam magnae aequitatis et sanctitatis, mandata custodire tua!

Largire mihi ergo Intellectum ad tuam cognoscendam voluntatem, ut te diligam; Sapientiam ut te inveniam; et Perseverantiam, ut te fruar ipsa.

Per Crucem et Passionem tuam merear tandem tecum vivere, et esse; in tua bonitate sine fine laetari; atque, de hac vita beatus, hymnum tibi in saecula canere.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis;
Et super crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem,
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens;
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipse lignum tunc notavit
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret;
Et medelam ferret inde
Hostis unde laeserat. —

— Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria;
Æqua Patri, Filioque
Par decus Paraclyto.
Unius, Trinique nomen
Laudet Universitas. —

CANTICUM XLII.

HEBDOMADA MAJOR — FERIA III.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Non sunt condignae passiones hujus temporis ad superventuram, quae revelabitur in nobis, Gloriam.

Necessitates, angustias, et quodpiam malum tolerare quidem non possumus; nec ullum superare periculum nisi in virtute Dei.

Attamen, pro tua in nos pietate, jugum quod gerimus leve est; et jucundum saepe fit ac suave.

Tu tempus noscis et modum liberandi nos, ideo nos tibi resignamus ipsos; scientes quod non nostro fraudabis nos desiderio. —

— Misereatur nostri Deus, et benedicat nobis; illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri. —

— Derelinquat, Deus totius miserationis, impius viam suam; et vir iniquus cogitationes suas; revertatur ad te, Domine, ut miserearis ejus.

Benignus et misericors es, Deus noster; et praestabilis super fragilitate hominum.

Neminem spernis ad te confugientem; et, si flagella irrogas, per poenitentiam placaris.

Utique spiritus contribulatus tibi est Sacrificium; et, cor contritum et humiliatum, benigne excipis.

— Viri fratres; — Ecce nunc tempus acceptabile; ecce nunc salutis dies.

Exhibeamus nosmetipsos, sicut Dei Filios in multa patientia; in jejuniis; in vigiliis; et in caritate non ficta. —

Et tu populum, Domine, propitius respice tuum; et,

quos ab escis carnalibus abstinere praecipis, a noxis quoque cessare concede. —

— Poscit hoc tibi Advocata illa, quam apud te habemus potentissimam; quae te in utero gestavit suo; te peperit; et, pro nobis crucifixum, in sinu fovit suo. —

— Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arca Patris
Natus orbis conditor;
Atque ventre virginali,
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus Praesepia;
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat,
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia. —

— Profecto venter tuus, o Maria, sicut acervus tritici, vallatus est Liliis.

Unum granum frumenti in utero fuit tuo, Christus Dominus;

Sed in Primogenito tuo plurimos edidisti ad salutem fructus; et, vitam pariendo, multos ad vitam prodidisti.

Quare impetra, Dominicae passionis Sacramenta ita mereamur peragere, ut plenariam percipiamus indulgentiam. —

POSTCOMMUNIO

— Domine Jesu, per mysterium Incarnationis tuae, — nobis parce miseris; — Per nativitatem et infantiam tuam, — nobis succurre miseris.

Per labores et passionem tuam, — nos exaudi derelictos; — Per crucem et mortem tuam, — ab omni nos adversitate defende.

Concede ardenter concupiscere quae tibi placita sunt, veraciter agnoscere; et perpetuo adimplere.

Annua Quadragesimali observantia nos purifica; ut, quod abstinendo nitimur obtinere, id bonis exequamur operibus. —

— Praesta, beata Trinitas,
Concede simplex unitas,
Ut fructuosa sint tuis
Jejuniorum munera. —

— Domine Jesu, per Sanguinem pretiosum tuum, quem nobis in altari reliquisti, propitius nobis sis, et salva nos.

Ausculta hymnum, quod tibi positis canimus genuis; et propter pietatem nos exaudi tuam. —

— Salvete Christi vulnera
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.

Nitore stellas vincitis
Rosas odore, et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus;
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea;
Clavi, retusa cuspide,
Pedes, manusque perforant!

Postquam sed ille tradidit
Amans, volensque spiritum,
Pectus feritur Lancea,
Geminusque liquor exiit!

Ut plena sit redemptio
Sub torculari stringitur;
Suique Jesus immemor
Sibi nil servat Sanguinis!

—Venite quotquot criminum
Funerea labes inficit,
In hoc salutis balneo
Qui se lavat mundabitur.

Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine
Sanctoque firmat Spiritu. —

— Tu dixisti « Erit Sanguis Agni vobis in signum; videbo Sanguinem, et transibo vos; nec erit in vobis plaga disperdens. » —

Te, ergo, quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso redemisti Sanguine. —

—Da summa nobis Trinitas
Divina, puris mentibus,
Tibique sancta jugiter
Sanctis litare cordibus. —

CANTICUM XLIII.

HEBDOMADA MAJOR — FERIA IV.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

Omnes nos, quasi oves, erravimus; unusquisque in viam declinavit suam.

Attamen Deus, humanis motus miseriis, iniquitatem omnium nostrum in Filio posuit suo; et hic vulneratus est; et propter scelera attritus est nostra.

Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum; disciplina pacis nostrae super eum; et ejus sanati sumus livore.

Hoc quidem nostrae salutis ordo depoposcerat, ut humana repararetur natura Adae peccato perdita; atque auctori reconciliaretur suo.

Dedit, itaque, humana natura Deo, in illo homine, sponte non ex debito, quod suum erat, ut redimeret se in aliis; in quibus, quod ex debito exigebatur, reddere non habebat.

Et copiosa est apud Deum redemptio Filii Dei et hominis; quia, vitae hujus oblatio, omnem exuperat multitudinem peccatorum, quae fingi vel excogitari possunt.

In omnibus his divina non est humiliata natura, sed humana est exaltata; nec est illa immutata, sed ista misericorditer est adjuta. —

— Abba Pater; nonne hic est ille innocens, quem tradidisti, ut servum redimeres?

Auctor vitae hic est, qui, ut ovis ad occisionem ductus, tibique obediens ad mortem usque, atrocem non timuit subire passionem.

Recole, totius salutis dispositor, quia hic ipse est, quem,

etsi ex tua genuisti substantia, meae tamen infirmitatis participem esse voluisti.

Verus hic est Deus, qui, meam indutus naturam, crucis ascendit patibulum; assumptaque carne, triste tulit supplicium. —

— Converte igitur, Deus meus, oculos Majestatis super opus ineffabilis pietatis tuae; et intuere dilectum Natum toto extensum corpore.

Innocuas cerne manus Sanguine promanantes; et, placatus, scelera, quae manus patraverunt meae, remitte.

Considera inerme Latus, crudeli fossum cuspide; et me renova sacrosancto fonte illo, quem inde fluxisse credo.

Immaculatos pedes vide, qui in viis non steterunt peccatorum, sed semper in lege ambulaverunt tua, diris confixos clavis; et, in tuis semitis, gressus perfice meos.

Fac me odio habere omnes iniquitatis vias; peccandi occasiones amove; facque, propitius, justitiam diligere et veritatem.

Ecce Advocatus meus apud te Deum et Patrem; ecce Pontifex summus, qui non eget alieno expiari Sanguine; et proprio ad salutem fulget cruore perfusus!

Ecce Hostia sancta, perfecta, et super altaria beneplacens nostra, in odoris suavitatem oblata et accepta!

Ecce Agnus sine macula, qui coram tondente se obmutuit!

Qui plagis caesus, sputis illitus, probris affectus, os non aperuit suum!

En, qui peccatum non fecit; qui peccata pertulit nostra; et nostros, suo livore, languores sanavit!

Pater clementissime, respice eum, qui patitur; et, benignus, eorum, pro quibus patitur, reminiscere.

POSTCOMMUNIO

Oramus nunc te, Rex saeculorum, per hunc Jesum Christum Filium tuum, cujus nos tribuisti divina sumptione gau-

dere, adjuva nos: mandatorum tuorum percurremus viam;

Atque ideo ei valeamus spiritu uniri, qui nostrae non horruit concorporari humanitati.

— Numquid, pie Pater, non attendis adolescentis Filii clarissimum caput, nivea deflexa cervice, pretiosa resolutum in morte?

Aspice, mitissime Conditor, dilectae Sobolis humilitatem; et miserere super infirmi plasmatis debilitatem.

Candet nudatum pectus; rubet cruentatum latus; tensa arent viscera; decora languent lumina!

Regia pallent ora; procera rigent brachia; pendent crura marmorea; et terebratos pedes rigat sacri Sanguinis unda.

Specta, gloriose Genitor, gratissimae Prolis lacerata membra! conspice Dei hominis poenam; et conditi hominis releva miseriam.

Licet ipse sit dilectus in quo tibi bene complacuisti, tamen, propter populi peccata, cum iniquis deputasti; et ad exitium percussisti! —

— Sed, si adhuc nos, pro nostra, ut meremur, despicis iniquitate, pro dilectae Matris ejus intercessione, juxta crucem Filii stantis tui, misericors ignosce.

Miseratio tua erga nos, misericordem ipsam fecit; ideoque secum Filii tui recolentes passionem, liberum ad thronum Gratiae tuae aditum patefacit. —

—Summae Deus clementiae
Septem doloris Virginis,
Plagasque Jesu Filii,
Fac rite nos revolvere.

Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymae;
Fluctus tot inter deviis
Tutam recludant semitam.

Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio;
Sint et dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia. —

— Jesu, tibi sit gloria
Qui passus es pro servulis;
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula — Amen.

CANTICUM XLIV.

HEBDOMADA MAJOR — FERIA V. — IN COENA DOMINI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

Ecce appropinquat hora, et filius hominis in manus tradetur peccatorum.

Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; vere languores nostros ipse tulit; et dolores ipse portavit nostros!

Amicus ejus Judas, mercator pessimus, osculi signo tradidit eum; consummavit Deicidium; et laqueo sese suspendit!

— Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus
Agnus in crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet;
Spina, Clavi, Lancea
Mite corpus perforarunt;
Unda manat et cruor!
Terra, Pontus, Astra, Mundus,
Quo lavantur flumine! —

— Dilexisti nos, Domine, fons veri amoris; quapropter nostram induisti mortalem carnem.

Fortiter nos dilexisti, et suaviter; quia crudelissimam et turpissimam pro nobis sustulisti mortem; et in virtute redemisti nos tua.

In carnis assumptione accommodasti te nobis; in peccandi impotentia consuluisti tibi; et, Deo Patri, in mortis satisfecisti receptione.

Et sic, Domine Jesu, nostra vita et ineffabilis suavitas; consiliarius prudens et fortis; adjutor etiam factus es nobis miseris. —

— Et ultra amor excrevit tuus! nam, sicut, ad salutem operandam, visibilis in terris descendisti, ita quotidie realiter et personaliter, licet invisibiliter, praesens ades in altari, nostras reficiens animas!

— In qua nocte tradebaris, accipiens panem, et gratias agens, fregisti, et dixisti — « Accipite, et manducate, hoc est Corpus meum; quod, pro vobis, tradetur; hoc facite in meam commemorationem » —

— Similiter et Calicem accepisti, postquam coenasti, et dixisti — « Hic Calix novum Testamentum est in meo Sanguine; hoc facite, quotiescumque bibetis, in meam commemorationem » —

— « Quotiescumque enim manducabitis Panem hunc, et Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat » —

— Pange lingua gloriosi, etc.

(*Notus hic, ac celebratus hymnus, integer canitur*)

— Respice, Domine, super hanc Familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum.

Memento, Domine, si tibi placet, summi Pontificis; et Regis nostri;

Mei Parentum; cognatorum, memento, Fratrum et Sororum;

Amicorum, benefactorum spiritualium et temporalium; omniumque Christianorum.

Inimicorum memento meorum; et omnium pro quibus scis et vis me debere coram te profundere preces.

Converte in tua miseratione, et propter gloriam nominis tui, omnes qui in te, et in proximum inique peccant!

Apud te Mater intercedat dolorosa, et peccatorum refugium.

Ager Domini, generans sine semine frugem; indumentum lucis et virtutis domicilium; sacrarium plenitudinis totius Divinitatis, ora pro nobis.

Imperatrix clementiae,
Rorem infunde gratiae
In meum cor tam aridum,
Ut tibi fiat placitum.

O Regina beatorum,
Nostri spes exilii,
Fac, infractus vi malorum,
Fiam consors Filii. — Amen.

POSTCOMMUNIO

In ultima Coena, quando Dominus Jesus, Paschate cum Discipulis celebrato, transiturus de hoc ad Patrem erat Mundo, mirificum hoc instituit Sacramentum.

Ineffabilem modum Divinae praesentiae in Sacramento visibili, nos plebs veneramur fidelium.

Et Dei potentiam laudamus; quae tot in eodem mirabilia renovat Sacramento.

Nullum Sacramentum est isto salubrius; quo peccata purgantur;

Quo virtutes augentur; et mens omnium spiritualium charismatum abundantia impinguatur.

Ad omnium nostrum salutem institutum, offertur in Ecclesia pro vivis; et pro defunctis.

Recolitur memoria illius excellentissimae dilectionis, quam in sua nobis ostendit Passione.

Et quis suavitatem Sacramenti hujus exprimere sufficiet; per quod spiritualis dulcedo in suo gustatur proprio fonte?

Sic, suae caritatis immensitas, fidelibus inhaeret cordibus.

Sic Passionis suae memoriale perenne, veterum figurarum impletivum, et miraculorum ab ipso factorum maximum, nobis contristatis, velut singulare reliquit solatium!

« O sacrum convivium, in quo Christus sumitur; recolitur memoria Passionis ejus; mens impletur Gratia, et futurae pignus nobis gloriae datur ».

Memento, Domine Jesu, si tibi placet, animarum omnium; et improvisa, praesertim, morte corporibus exutarum, NN... NN... atque carum, quarum specialis non est memoria;

Animarum memento, quae mei occasione in Purgatorio expiantur; et omnium in illo existentium carcere —

— Genitori Genitoque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio;
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio — Amen.

CANTICUM XLV.

IN PARASCEVE — FERIA VI.

(Tergeminum)

Idest *Cant. I*, ad *Matutinum*, et ad audiendam Missam, quae concluditur ex praesanctificatis. — *Cant. II*, ad *Laudes*. — *Cant. III*, ad *Vesperas*.

AD MATUTINUM

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Christum Regem, pro nobis in cruce exaltatum, viri Fratres, venite adoremus.

Nobile lignum sublevatur; — Christi Fides rutilat; — dum Crux ab omnibus excolitur. —

— Heu! mihi quantum impedior lacrymis, rabidum memorans tumultum contra Jesum Dominum excitatum.

Non quievit, plebs execranda illa, sacrilegas movere manus, vel colaphis pulsare eum, vel caedere palmis;

Vel vacuo invalido fragili arundinis illudere sceptro, aut spuere in faciem ejus!

Tu ne, cruente ferox audax insane rebellis perfide crudelis fallax venalis inique proditor Juda, tanti causa livoris fuisti ?.... vel peccatis egomet meis ?

Et ille, Magister, Dux, Pater, Pastor, amicus et Frater meus, corpus ignominiis subjiciens, omnia patientissime sustinuit; meaeque resignavit sua membra saluti! —

— Vili sub tegmine rubri, coccinea vestitur chlamyde, ut cuncta imago foret cruentae mortis!

Spinis circumdari nexa corona divinum sinit caput; quia, benignus, nostrorum malorum spineta susceperat omnia. —

— Et tu, Pilate, corripis insontem! sistis sub Praeside Regem! praeponisque humana Deo!

Qua morte teneris qui Dominum numerosa cruci per vulnera figis?

Si tot crimina uno indigno non commisisses judicio; si, pavidus et injustus, manus non lavisses, toto corpore et anima consecuturus eras a Redemptore tuo sacrum veniae lavacrum! —

— In medio latronum cruci affixerunt eum! Hi Mundo sunt quippe rei; huic reus est Mundus pro crimine multo! Mundus Sanguine salvatus justi! —

— In hujus morientis exuvias sortem miserunt; ut sacra vestis, intemerata manens, significaret vetitum in Ecclesia excommunicatum schisma. —

— Interea horrendae subito venere tenebrae; quae totum tenuere polum; et migrantem texere diem!

Sol nube coruscos abscondens radios, tetro velatus amictu, delituit; tristemque infecit luctibus Orbem!

Lux Sidere novo nascentis Domini tempore fulsit; sic, hoc moriente, recessit!

Non absens mansura diu, sed mystica signans per spatium secreta suum;

Quippe, ut tribus horis coeca tenebrosi latuerunt Sidera Coeli; sic Dominus clausi triduo tulit antra sepulcri! —

— Et ubi cuncta boni completa est Passio Christi, ipse animam proprio dimisit corpore sanctam!

Ipse iterum sumpturus eam, qui mortuus idem, idem qua Deus vivus erat!

Cujus virtute retrorsum Infernae patuere viae; ruptaeque fatiscunt divisa compage petrae!

Rediviva jacentum corpora sanctorum, fractis abiere sepulcris, in cineres animata suos! —

— Dic nunc tristis victoria, dic ubi nunc sit Mors stimulus horrenda tuus?

Quae, semper opimis instaurata malis, cunctas invadere gentes poenali ditione soles!

En, pessima, non tu pervenis ad Christum, sed Christus pervenit ad te!

Quippe, omnia gignens, omnia constituens, te non formavit ut semine vipereo esses; culpa genitrice crearis, et, venia regnante, peris! —

AD LAUDES

— SANCTA Crux a cunctis adoratur Regibus; virga regia erigitur in qua Salvator triumphavit.

Adeamus ergo cum fiducia ad Gratiae thronum, ut misericordiam consequamur, et Gratiam in auxilio inveniamus opportuno.

Jesu Nazarene, Rex Judaeorum, — miserere nostri.

Omnium miserere, pro quibus specialiter, et generaliter, sancta orat Mater Ecclesia.

« Agios o Theos; Agios ischyros; Agios athanatos Eleison imas ».

Sanctus Deus; sanctus fortis; sanctus et immortalis; miserere nobis. —

— Sed, recessit Pastor noster bonus, ad cujus transitum Sol obscuratus est!

Hodie portas mortis, et seras pariter Salvator disrupit noster! amara mors ubi est stimulus tuus?

Claustra quidem destruxit Inferni; et Diaboli subvertit potentiam!

Crucem, ergo, iterum adoramus tuam, Domine; ecce enim, propter lignum hoc venit gaudium in universum Mundum.

Et reminiscimur, quia in hac Cruce Christus Dominus, clamore valido et lacrymis, oravit pro nobis; et pro sua exauditus est reverentia. —

— Ex hac Cruce, antequam divinam exhalaret animam, concionatus est nobis; et, virtute vocis ejus, non solum hominum corda (qui redibant pectora tundentes sua), sed etiam petrae scissae sunt!

Audiamus, ergo, ex Crucis cathedra pauca ardentia morientis verba; et altius in nostris figamus cordibus; custodiamus; adimpleamus. —

« Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt ».

Pro nobis omnibus transgressoribus rogavit Patrem, ut, cum inimici essemus, per mortem Deo nos reconciliaret suam.

Viri fratres — Jesus Christus, cum omnibus habet pacem; nullum inimicum reputat; et, cum iis, qui pacem oderunt, pacifice vixit, et pacifice mortuus est.

Ipse Magister noster est, et Dominus: quare, obediamus ei inimicos diligentes nostros; benefacientes his, qui oderunt nos; et, pro persecutoribus et calumniantibus, orantes. —

— Bonus latro, Cruci affixus, Dei juvante Gratia, peccata confessus est sua; et, lumine crescente Gratiae, clamavit— « Domine, memento mei dum veneris in regnum tuum.

Christus ei respondit — « Amen, dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso » —

O divinae potentia Gratiae, quae insignem latronem, in teterrimo illo statu perseverantem usque ad Crucis supplicium, illico salvat, et ad gloriam adducit Patris!

Magna spes est peccatoribus, quod quovis possint tempore ad Deum converti; et miserationem invenire! —

— Crucifixe victor, expiator criminum, ab obrupto malis chao, traducat ista me ad te benedictio. —

AD VESPERAS

— Domine, esto propitius mihi; et, quamquam multa sint peccata mea, memento mei dum veneris in Regnum tuum.—

— Et, cum vidisset Jesus Matrem suam, et Discipulum stantem, quem diligebat, dixit Matri suae:

— « Mulier, ecce Filius tuus » — Deinde dicit Discipulo— « Ecce Mater tua » — Et ex illa hora tertia accepit eam Discipulus in suam Matrem!

Quo facto Christus, amantissimus, ipsam suam Matrem constituit Matrem omnium credentium; et, unicuique nostrum, dicit — « Ecce Mater tua. » —.

Et quis tam stultus esset ut in Matrem non adstipularetur suam Mariam? Mariam Creatoris Matrem, Mundi Dominam, et Coeli Reginam?

Quam bene nobis erit sub praesidio tantae Matris! quis nos de sinu audebit detrahere Mariae?

Quae nos tentatio, quae tribulatio, in patrocinio Matris Dei et nostrae confidentes, superare poterit?

Ave Maria, gratia plena; pax; gaudium; et Mundi salus:

Ave portus procellis vexatorum; clausorum liberatrix; ave orphanorum, et viduarum susceptrix; Arcus es foederis et reconciliationis nobiscum;

Captivorum ave redemptio; aegrotantium et morientium exultatio; Civitas Dei, et beatorum corona.

Benedicta tu in mulieribus; quia maledictionem a nobis sustulisti; benedictionem apportasti; Coelique januas aperuisti; et pulchritudinis Diademata nobis intexuisti.

Si criminis immanitate sumus turbati; conscientiae foeditate confusi, judicis horrore perterriti, Mariam cogitamus.

Viri Fratres — Si diffidamus, et desperationis nos obruet tristitia, Mariam invocamus.

Etiamsi interminabilis, nostris sub pedibus, aperiatur abyssus, et barathrum jam jam nos absorbeat, ipsam invocamus; confugiamus ad Mariam.

Dei sequentes Matrem non deviabimus; ipsam cogitantes non errabimus; ipsam rogantes nunquam desperabimus.

Beatis ideo illius pervolvamur pedibus; teneamus eam; et, conquerentes, non dimittamus donec benedixerit nobis.

Regina martyrum, per ardentissimam tuam caritatem fac me plagis Filii tui, tuisque vulnerari doloribus.

Tua me fac intercessione recte suis uti beneficiis in vita; ut, tandem, sua in morte fruar gloria, mihi, per Passionem Filii tui et mortem, adquisita.—

—Jam spiritus artus liquerat ad tempus; patulo jam fri-

gida ligno viscera pendebant; et adhuc furor, arma ministrans, cuspide perfossum violat latus!

Ecce patenti vulnere purpureus cruor, et simul unda cucurrit!

Haec sunt, quippe, sacrae pro Relligionis honore, Corpus, Sanguis, Aqua, tria vitae munera nostrae!

Fonte renascentes, Membris et Sanguine Christi vescimur; atque ideo templum Deitatis habemur.

Quod servare Deus nos annuat immaculatum; et faciat tenues tanto Mansore capaces.

— Gloriam Patri melodis
Concrepemus vocibus;
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclyto;
Qui trinus et unus Deus
Extat ante saecula.

CANTICUM XLVI.

SABBATUM SANCTUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Haec sunt Paschalia festa, in quibus verus ille occiditur Agnus; cujus Sanguine fidelium consecrantur postes.

Jam enim intelligimus non fuisse excellentius, quod initio factus est Mundus; quam quod in fine saeculorum Pascha nostrum immolatus est Christus.

Haec nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit!

Haec nox est, quae peccatorum tenebras columnae illuminatione purgavit.

Laetetur et mater Ecclesia tanti luminis adornata fulgoribus; et nos, ad tam miram hujus sancti luminis claritatem, Dei omnipotentis invocamus misericordiam.

Gaudeat et Terra tantis irradiata fulgoribus; et, aeterni Regis illustrata splendoribus, se sentiat amisisse caliginem.

Omnes in universo Mundo, qui in redemptione Jesu Christi credunt, et a saeculi vitiis et peccatorum segregantur caligine, Dei acquirunt Gratiam, sanctisque sociantur.

— Viri Fratres — Sanguis Christi fugat scelera, culpas lavat; et lapsis innocentiam redintegrat:

Moestis laetitiam affert, et fugat odia; concordiam parat; et imperia curvat.

In hac spe mens requiescit mea; in pace tandem dormiam in idipsum et resurgam.

Domine Jesu, nobis, contra pecoati oblectamenta, concede, ratione resistere, ut ad aeterna mereamur pervenire tabernacula.

Promissionis filios sacra adoptione dilata; ut, Gentium vocatione, Ecclesiae multiplicentur propagines; et in accepta persistant Fide et Pietate. —

— Ad tuam nos condidisti imaginem; ideo te rogamus omnium peccatorum nostrorum dele maoulas.

A cunctis nos vetustatis emunda squaloribus; et ad honorem nostri reforma principii.

Ab omni, in posterum, malo; ab omni peccato, libera nos, Domine, et a perpetua morte.

Per mysterium sanctae Incarnationis tuae; per Adventum tuum et Nativitatem; audi nos, Domine.

Per Infantiam, humilitatem, et languores tuos, ne despicias nos, bone Jesu.

Per baptismum et sanctum jejunium tuum, per crucem et passionem tuam; per mortem et sepulturam tuam, parce nobis, Jesu.

Per resurrectionem, et admirabilem ascensionem tuam;

et per adventum Spiritus sancti Paraclyti; salva nos, Domine Jesu.

Et, dum ad celebranda Paschalia Sacramenta accedimus, utriusque Testamenti paginis, tu, Magister noster, nos instrue.

Nobisque intelligentiam aperi, quomodo ex digna praesentium munerum perceptione, futurorum habeamus firmam expectationem. —

— Mater Dei; digna digni; formosa, pulchri; munda, incorrupti; excelsa Altissimi; Sponsa aeterni Regis; Mater totius veniae et pacis, te laudamus, tuum imploramus auxilium, tecumque collaetamur.

POSTCOMMUNIO

— Consurge, consurge, induere fortitudine tua, Sion; induere vestimentis gloriae tuae; solve vincula colli tui, captiva filia Hierusalem.

Exultet jam Angelica turba coelorum; divina exultent mysteria; et, pro tanti Regis victoria, tuba insonet salutaris.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit nos; et fecit redemptionem plebis suae. —

— Erravimus, Domine, ab utero matris nostrae; quia in peccatis concepti sumus; et, supra numerum peccata concreverunt nostra.

Confitentes magnam miseriam nostram, magnam invocamus, et expectamus misericordiam tuam.

Quia, ubi misericordiarum infinitus est numerus, oportet etiam miserationum infinitus sit thesaurus. Scapulis tuis caput obumbra nostrum; et sub pennis sperabimus tuis.

Scuto circumda nos veritatis tuae; et non timebimus a timore nocturno, a spectris incusso et latronibus.

Neque a sagitta volante in die; vel a quovis terrisono negotio perambulante in tenebris; aut ab incursu Daemonii aperte nocentis in meridiano.

Attende, Domine, et miserere, quia peccavimus tibi.

Audi, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro jejunio
Fusas quadrigenario.

— Magnifica nunc, anima mea, Dominum, et in Deo exulta salutari tuo.

Neque cesses laudare Genitricem ejus Mariam; eique dignas persolvere grates;

Cujus, ipse Dominus, humilitatem respexit; et quam virtus obumbravit Spiritus Sancti.

Hinc vocem extollamus, dicamusque — « Tota pulchra es, o Maria, et jam tum beatam te praedicarunt et omnes praedicant generationes!

Quia magnam te fecit qui pius et sanctus; qui misericors et potens est.

Et miseratio ejus in te, et per te protenditur, a progenie in progenies, timentibus eum!

Ita humiles exaltat Deus, abjicitque superbos; ita, recordatus misericordiae suae, per te suscipit eos qui filii sunt promissionis. —

— Bone Jesu, omnis Ecclesiae conventus te cognovit; et adoravit cum de illa prodiisti, ut nos redimeres.

In te, et in illa beatificentur omnes Nationes; et complementum mortis tuae et divinae promissionis, totius Mundi sit salus et resurrectio.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera —

CANTICUM XLVII.

DOMINICA PASCH. RESSURRECTIONIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Ego dormivi, et somnum cepi, et exsurrexi, quoniam Dominus suscepit me. — *Alleluja Alleluja.* —

Revera de sepulcro surrexit Dominus; qui pro nobis in ligno pependit crucis.

Ecce terremotus factus est magnus; Angelus Domini descendit de Coelo; et, accedens, revolvit lapidem, et sedebat super eum.

Erat autem flammeus aspectus ejus; et praeclarum sicut nix vestimentum ejus!

— Haec dies, quam fecit Dominus; exultemus, et laetemur in ea.

Sat funeri, sat lacrymis,
Sat est datum doloribus;
« Surrexit extinctor necis »
Clamat coruscans Angelus. —

Æternitatis nobis aditum, devicta morte, Christus reseravit; vota nostra, quae praeveniendo aspirat, etiam adjuvando prosequatur. —

— Viri Fratres — Expurgamus vetus fermentum, ut nova simus conspersio, sicut sumus azymi.

Epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae et nequitiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis.

Victimae Paschali — laudes immolent Christiani; —

Agnus redemit oves; — Christus, innocens, Patri — reconciliavit peccatores.

Mors et vita duello conflixere mirando —; Dux vitae, mortuus, regnat vivus! —

— Dic nunc nobis, Maria, — quid vidisti in via?

« Sepulcrum Christi viventis, — et gloriam vidi resurgentis »;

« Angelicos testes, — sudarium et vestes ».

« Christus, spes mea, — praecedet vos in Galilaea » —

— Scimus Christum vere resurrexisse a mortuis;— tu, nostri, victor Rex, miserere. —

Et, diem celebrantes Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi secundum carnem, memoriam etiam veneramur exultationis gloriosae semper Virginis Mariae.

Tu es Mater nostra; quia mones quaerere; et invenire doces Filii tui Gratiam.

Tu, quae pulsare instruis; et, pulsanti, Coeli januas aperis, monstra te esse Matrem, nobis, Filium tuum, tuis porrigens manibus.

Confirma nos infirmos; perditos restaura, et mortuos resuscita; quia Sponsa Dei es, et tui pronuba Nati.

Tu omnes sensus, cogitatus, et actus dirige nostros, in beneplacito dilecti Filii tui Domini nostri Jesu Christi.

POSTCOMMUNIO.

Ad regias Agni dapes
Stolis amicti candidis,
Post transitum maris rubri,
Christo canamus Principi.

Divina cujus caritas
Sacrum propinat Sanguinem;
Almique membra Corporis
Amor, Sacerdos, immolat.

Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus;
Fugitque divisum mare;
Merguntur hostes fluctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est;
Paschalis idem victima;
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.

O vera Coeli victima,
Subjecta cui sunt Tartara;
Soluta mortis vincula;
Recepta vitae praemia.

Victor subactis inferis
Trophaea Christus explicat;
Coeloque aperto, vinculis
Regem tenebrarum alligat.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera. —

—Hierusalem patriam meam; Hierusalem matrem meam, teque Jesum super eam regnantem anima concupiscit mea.

Concupiscit videre Patrem et Redemptorem, mortis triumphatorem et inferorum. —

—Oculum non avertam a te Hierusalem, nec desiderium meum, donec in te pausem et quiescam.

Collige, bone Jesu, mei spiritus primitias; et, in bonitate tua, deformitatem corrige meam. —

— Viri fratres — Nolite conformari huic saeculo; cohibeamus affectiones nostras, quibus moriebamur male vivendo; et, bene vivendo, incipiamus esse viventes animae.

Mane astabimus et videbimus vultus Dei nostri; qui vivificavit mortalia corpora nostra propter Spiritum qui habitat in nobis.

Qui, misericorditer, superfertur super tenebrosum interius nostrum; unde, in peregrinatione ista, pignus bonitatis ejus accipiamus, et simus lux;

Dum adhuc spe salvi facti sumus, et filii lucis, et filii Dei; non amplius filii noctis, neque tenebrarum, quod tamen fuimus.

Jesu lux vera; Jesu lux noctis; Jesu aeternae gloriae lumen, tenebras ex mentibus discute nostras.

Et pax Jesu Christi exultet in cordibus nostris; in qua vocati sumus in uno corpore.

Deponamus iram, indignationem, malitiam et blasphemiam; turpem sermonem et omnem immunditiam.

Jesus veritatis suae lumen, ut in viam redire possimus justitiae, nobis efficaciter ostendet.

Et cuncti, qui Christiani censentur, illa respuant quae huic inimica sunt nomini; et ea, quae sunt apta, sectentur.

Ita, omnia in Jesu facientes nomine, gratias perpetuas Deo Patri per ipsum agemus.

— Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclyto
In sempiterna saecula. —

CANTICUM XLVIII.

FERIA II. PASCHATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172)

Introduxit nos Dominus in terram fluentem lacte et melle; ut semper *Alleluja*, canamus, *Alleluja*.

Aqua Sapientiae potavit nos, *Alleluja*; et nos in aeternum exaltabit, *Alleluja*. —

— Deus, in humilitate Filii sui, jacentem erexit Mundum; Fidelibusque suis sempiternam aperuit laetitiam.

Et, dum nos perpetuae mortis eripuit casibus, gaudiis nos faciat perfrui Angelorum. —

— Viri Fratres — Si consurreximus cum Christo, quae sursum sunt quaeramus; et, nostra mortificantes membra, quae deorsum sunt abjiciamus.

Induamus nos, sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, et patientiam, supportantes nos ad invicem.

Intelligamus; quia nox praecessit, et dies appropinquavit; et tenebrarum abjiciamus opera, ipsum induentes Dominum nostrum Jesum Christum.

Ipse, resurgens a mortuis, vulnera, pro nobis suscepta, Coelo inferre maluit; abolere noluit, ut nostrae libertatis pretia Deo semper ostenderet Patri. —

Jesu, nostra redemptio,
Amor et desiderium;
Deus Creator omnium,
Homo in fine temporum.

Quae te vicit clementia,
Ut ferres nostra crimina?
Crudelem mortem patiens,
Ut nos a morte tolleres?

Inferni claustra penetrans,
Tuos captivos redimens,
Victor, triumpho nobili,
Ad dextram Patris residens!

Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra superes
Parcendo; et, voti compotes,
Nos tuo vultu saties. —

— In Coelum, Domine Jesu, ascendisti, sed non oblitus

es nostri. Te ipsum in Eucharistica reliquisti coena, ut nos tuis pasceres Carnibus, et Sanguine potares.

Illic te mystica novimus morte mactatum, sed viventem credimus, et vitam homini dantem.

Credo te veram esse salutem et redemptionem meam; quia tui oris mihi sonuerunt nectarea verba;

Enimvero me docuisti, tantaque propitius instructione formasti.

Totis nunc cordis mei medullis, et toto mentis nisu, rogo te, trahe me, quo ascendisti, in Coelum.

Vel saltem, quatenus adhuc peregrinans in terris, dulciter post te in odorem curram unguentorum tuorum.

POSTCOMMUNIO

— Chorus novae Hierusalem
Novam mellis dulcedinem
Promat, colens cum sobriis
Paschale festum gaudiis.

Quo Christus, invictus Leo,
Dracone, surgens, obruto;
Dum voce viva personat,
A morte functos excitat.

Quam devorarat improbus
Praedam refudit Tartarus;
Captivitate libera,
Jesum sequuntur agmina.

Tua me, Domine, potentia creavit; et, tua miseratio, creatum, ab originali mundavit labe!

Ipsa tua potentia et bonitas, postquam denuo peccatorum sordibus ultro me coinquinavi, hactenus toleravit, nutricavit, expectavit!

Hinc te sitit; te esurit; ad te anima suspirat mea, Deus mentis meae, et cor meum.

Et, tanquam pupillus, benignissimi Patris sui praesentia orbatus, flens et incessanter ejulans, ad tuam dilectam visionem tota anhelo anima.

Quotidie tuam memorans Passionem summo afficior dolore; et, considerans qualiter pro me crucifixus fueris, mortuus, et sepultus, vehementer angor.

At simul in mentem gloriosa subit Resurrectio, et Ascensio tua; et, quammaxime gaudeo laetorque.

Proinde exilii mei aerumnas defleo, Adventum suspirans tuum; et vultus tui gloriosam contemplationem.

Pasce me interim, bone Jesu, singultibus meis; et in doloribus refocilla me meis, delicias memorans retributionis tuae:

Venies fortasse, Redemptor meus, quia bonus es; nec tardabis, quia pius es. —

— Virgo Maria, tu constituta es Mater et Regina nostra, ideoque, benigna, exaudi nos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collaetemur.

— Dic Filio tuo — « Fili, miserere omnium qui me laudant ac diligunt » — et hoc erit mihi satis.

Vas aureum continens Manna et Laetitiam; vena dulcium aquarum, et vena veniae, misericordias nobis Filii ostende tui. —

— Per saecla metae nescia
Patri supremo gloria,
Honorque sit cum Filio
Spiritui Paraclyto —

CANTICUM XLIX.

FERIA III. PASCHATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Consurgit Christus tumulo,
Victor redit de Barathro;
Tyrannum trudens vinculo;
Et Paradisum reserans. —

— Quaesumus, Auctor omnium,
In hoc Paschali gaudio,
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum. —

— Dulcissime Jesu, qui triumphas in Coelo et in Terris, ne memineris justitiae tuae adversus peccatorem; sed benignitatis memor esto tuae.

Quid enim est Jesu nisi Salvator? ergo, per temetipsum exurge in adjutorium mihi, et animae dic meae « — Salus tua ego sum. » —

Nec mirum si de tua praesumo bonitate; quoniam miserationum tuarum non est numerus; et tu praecepisti ut peterem, flagitarem, et assidue pulsarem.

Tu me a juventute mea huc extraxisti de domo Patris carnalis mei; et de tabernaculis peccatorum iterum liberasti!

Insuper, et cum generatione faciem quaerentium tuam me conjugasti, et semitas ambulantium rectas.

Docuisti etiam quomodo peterem, et quomodo quaerendo invenirem.

Peto itaque, atque efflagito, ut confirmes me infirmum; restaures me perditum; mortuumque resuscites.

Nonne certum et infallibile est, quod, petenti et pulsanti donas et aperis?

Accipe me, ergo resuscita me, et me trahe post te; ut tuus sim imitatione et dilectione, qui creatione et redemptione tuus esse confiteor. —

— Matrem, apud te, interpono tuam; fecisti enim mirabilia in brachio suo, populum per eam Christianum exaltans et glorificans.

Non, utique, qui descendunt in Infernum, tuam expectabunt redemptionem et resurrectionem, quia non Infernus confitebitur tibi; neque mors laudabit te.

Vivens, Domine, solus vivens confitebitur tibi, sicut ego hodie : benedictus in aeternum sis quia ad spem et ad vitam me servasti. —

— Ad coenam Agni providi,
Et stolis albis candidi,
Post transitum maris rubri,
Christo canamus Principi.

Cujus corpus sanctissimum
In ara crucis torridum;
Cruore ejus roseo
Gustando, vivimus Deo.

Protecti Paschae vespere,
A devastante Angelo;
Erepti de durissimo
Pharaonis imperio;

Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolatus Agnus est;
Sinceritatis azyma
Caro ejus oblata est.

O vera digna Hostia,
Per quam fracta sunt Tartara,
Redempta plebs captivaque,
Reddita vitae praemio!

POSTCOMMUNIO

— DOMINE Deus meus, portio et salus mea, da meo te desiderare corde; desiderando, quaerere; et, quaerendo, invenire.

Da, inveniendo, amare; amando, mala redimere; et redempta non iterare.

Expelle a me spiritum superbiae et irae, mihique patientiae scutum benignus indulge.

Largire mihi intellectum te cognoscentem; diligentiam te quaerentem; sapientiam te invenientem; et perseverantiam te finaliter expectantem et amplectentem.

Rex meus et sponsus meus; anima et merces mea magna nimis, extingue in me carnis desiderium, et tui in me amoris ignêm accende. —

— O anima, Dei insignita Imagine; desponsata Fide; Sanguine redempta; bonitatis haeres et beatitudinis capax, quid tibi unde ista paraveris?

Caro, quam vestio, quam citissime dissolvatur oportet, et, vix in sepulcro condita, cibus vermium erit!

Et tamen, propter istam foetidam carnem, homo vanitati similis factus est; et ex illa, vitam concupiscentiae trahit, qua captivus tenetur!

Et incurvatur, ut vanitatem diligat; et operetur iniquitatem!

O insanum caput! carnem, quae, paucos post dies, cibus vermium erit, pretiosis impinguas rebus; animam vero, quae Deo et Angelis ejus similis est, operibus non adornas bonis!

Dominam ancillari, ancillam dominari inversio justitiae est! totus Mundus, ad unius animae comparationem, flocci aestimatur.

Pro quo enim Christus suum effudit Sanguinem? nonne pro tua anima? tanti ergo valet anima, quanti valet Deus.—

— Viri fratres — Tandem aliquando agnoscamus nostri

dignitatem generis; et nolimus ad pristinam vitae consuetudinem degeneri conversatione redire.

En qualis et quanta Hostia pro nostra mactatur salute !

Sed, Pater sancte, quid nos faciemus miseri, gravedine fragilitatis et mortalitatis constricti?

Dum sumus in corpore, peregrinamur a te, Domine; nec, in ista morientium terra, mortalibus te unquam possumus videre oculis.

Si municipatus noster, tandem, te miserante, in Coelis erit, praebe de nunc orationis, saltem, et contemplationis pennas;

Volitemus ad te sursum; et, mentes pascentes nostras pabulo veritatis, vanitates animo effluant omnes.—

—Templum pudoris, honestatis et puritatis, o Maria, universae creaturae decus et salus, intercede pro nobis ad Dominum.—

Deo Patri sit gloria
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclyto
In sempiterna saecula.

CANTICUM L.

DOMINICA IN ALBIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Aurora lucis rutilat,
Coelum laudibus intonat,
Mundus exultans jubilat,
Gemens Infernus ululat.

Cum Rex ille fortissimus,
Mortis confractis viribus,
Pede conculcans Tartara,
Solvit a poena miseros.

Ille, qui clausus lapide
Custoditur sub milite,
Triumphans pompa nobili,
Victor surgit de funere.

Solutis jam gemitibus
Et Inferni doloribus,
Quia surrexit Dominus,
Resplendens clamat Angelus. —

— Tres sunt qui testimonium dant in Coelo, Pâter, Verbum, et Spiritus sanctus; et, hi tres, unum sunt.

Et tres sunt, qui testimonium dant in terra, Spiritus, et Aqua, et Sanguis. —

— Exultemus Deo adjutori nostro; jubilemus Deo Jacob, quasimodo geniti infantes — *Alleluja* —

Rationabiles, sine dolo, lac concupiscimus divinae redemptionis Gratiae — *Alleluja* —

— Suscipe, Domine, exultantis Ecclesiae munera; et cui causam tanti praestitisti gaudii, perpetuae fructum concede laetitiae.

Et sacrosancti Paschatis mysteria, quae, pro reparationis nostrae munimine, contulisti, praesens nobis offerant remedium et futurum;

Tua propitiatio, et beatae Mariae semper Virginis intercessio, ad perpetuam nos pacem jucunditatemque adducant —

— Confiteor nunc te Deum Patrem ingenitum; te Filium a Patre genitum; et te Spiritum sanctum Paracletum ab utroque procedentem.

Sanctam, et individuam Trinitatem in tribus coaequalibus personis, consubstantialibus, et coaeternis.

Trinitatem in unitate, et unitatem in Trinitate, corde credens ad justitiam; et ore confitens ad salutem. —

— Confiteor et te verum Deum, et Dominum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, Salvatorem meum, et totius humani generis Redemptorem;

Qui conceptus de Spiritu sancto, et ex Maria Virgine natus, verus homo factus es, humana subsistens carne;

Qui, cum, secundum Divinitatem, impassibilis sis et immortalis; propter nimiam dilectionem tuam, qua nos dilexisti, passibilis, secundum humanitatem, factus es et mortalis;

Qui, passionem et mortem in ligno subiisti crucis, ut nos a morte liberares aeterna:

Et tertia victor die ad superos resurrexisti, captivam ducens captivitatem; quam antiquus humani generis hostis misera premebat servitute.

Ac tandem supra omnes Coelos ascendisti; ad dexteram sessurus Patris; nostramque apud ipsum acturus causam.

Neque nos relinquens orphanos, Corpus tuum, sub panis et vini specie, sumendum nobis tribuisti:

Quo, unum efficeremur corpus et membra de carne tua.

Assumat, rogo Domine, spiritus meus pennas ut Aquilae, et volitet;

Volitet et perveniat usque ad decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae;

Et ibi, super mensam civium supernorum, pascatur de occultis tuis in loco Pascuae tuae; et, juxta fluenta plenissima, requiescat in te.

POSTCOMMUNIO

Ex hoc sacro Convivio, ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. —

—Ave lapis, ave gemma pretiosa, quae summum angularem lapidem, Christum peperisti.

Salve turris Davidica, quae hostium superbiam retundis; ave immaculata nostra, quae lucem sempiternam omnis

Principatus superioris Thearchiae excepisti; Mater salutis, ave; quia Verbum Patris Mundo exhibuisti.

Mater divinae Gratiae, et nostrae causa laetitiae, Deo et tibi laudes laeti canamus.

Et quare, tot cumulati beneficiis, in vestras non adhuc assurgimus laudes canentes? Viri Fratres, alternantes concrepantes, dicamus:

— Laus, honor, virtus, gloria Deo sit Patri in hoc augustissimo Sacramento; Deo sit Filio, Deo sit Spiritui sancto.

Laus, honor, virtus, gloria sit Deo nostro in hymnis exultationis post passionis dies, et beatissimae Virgini. —

— Tristes erant Apostoli
De nece sui Domini,
Quem poena mortis effera
Servi damnarunt impii. —

Sermone blando Angelus
Praedixit mulieribus;
« In Galilaea Dominus
Videndus est quantocyus. » —

Illae, dum pergunt concitae,
Apostolis hoc nunciant
Videntes eum vivere
Osculantur pedes Domini.

Quo agnito, Discipuli,
In Galilaeam propere
Pergunt, videre faciem
Desideratam Domini.

Claro Paschali gaudio
Sol mundo nitet radio
Cum Christum jam Apostoli
Visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera
In Christi carne fulgida,
Resurrexisse Dominum
Voce fatentur publica.

— Rex Christe clementissime,
Tu nostra corda posside,
Ut tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.

Gloria tibi sit Domine,
Qui surrexisti a mortuis;
Et fortes in certamine,
Sertis ornas perpetuis.

CANTICUM LI.

FESTUM S. VINCENTII FERRERII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Jamdiu notam fecisti in populis virtutem tuam per os Sanctorum; in potentia brachii tui redemisti nos.

Ideo, cogitans dies antiquos et annos aeternos, expando manus meas ad te; et fiducialiter oro, ut revoces me de manu peccati ad vitam Gratiae.

Effundo, Domine, in conspectu tuo orationem meam; et tribulationem meam ante te pronuntio.

Undique circumspiciens non invenio qui me cognoscat; nec qui curam suscipiat mei.

Tu es unica spes mea, bone Jesu, qui animam requiris meam.

Tu portio mea in terra viventium; qui tuo me redemisti pretioso Sanguine. —

— Te invoco, o beata Trinitas, posside animam meam; et Templum adorna gloriae tuae dignum.

Rogo Patrem per Filium in Spiritu sancto, ut omnia a me elongentur vitia ; simulque omnes cumulentur virtutes.

Deus immense, a quo omnia facta sunt visibilia et invisibilia; qui opera extra circumdas tua; et, intra, reples; supra, regis; et infra, fers;

Custodi me opus manuum tuarum in te sperantem; ut nullus contra me pateat locus inimicorum insidiis. —

— O Christe, quanta fuit tua in me pietas, et quanta misericordia! tam gratuita et invicta!

Heri in tenebris eram, hodie in lucis splendoribus; heri in ore Leonis, in manu Mediatoris hodie: heri ad portas Inferi, hodie in spe deliciarum Paradisi!

Videam, post hujus vitae aerumnas, ortum surgentis Aurorae; videam etiam meridianum Solem justitiae; labor convertatur meus in requiem ; luctus in gaudium; tenebrae in lucem. —

— Gratias tibi, bone Jesu Rex Angelorum; gratias etiam sine fine rependo tibi, janua coeli et Angelorum Domina.

Janua illuminata; fax fidelium; ferculum veri Salomonis de lignis cedrinis; et fermentum sanctorum Dei, ceu incredibilis Vitae concretio ... ave —

Diem novae laudis, — lucis et gloriae laetum, — ducat coetus fidelium ; —

Quo sublime decus Hispaniae, — gratulante turba coelestium, — a Principe supernae Curiae, — binae sumpsit coronae praemium. —

Tibi nempe, o Vincenti, — data fuit Gratia — evangelizare in Gentibus — investigabiles Christi divitias;

— Et praedicare omnibus, quae sit dispensatio Sacramenti a saeculo absconditi.

Religionem inclytam — postquam subit Dominici, — virtute sibi praestitam, — laude monstrat multiplici.

Sub toga regulari candida, — vita coepit florere splendida.

Christi viam secutus arduam; — a terrenis procul illecebris, — veritatem reddit conspicuam, — profligatis errorum tenebris.

Cujus doctrina Sole gratior, — sermo erat flammis ardentior.

Veneramur Christi vultum, quem tu, Vincenti, mentes illuminans hominum, praedicasti esse venturum;

Qui prophetico fretus lumine, mira de Mundi fine docuisti.

« *Timete Deum* » — clamabas saepius — « *venit hora judicii ejus, — quem cunctorum spectabunt oculi* » —

Gloriose Pater Vincenti, — cui arcem scandenti polorum, — cum honore obvius ingenti, — plaudens, venit chorus Angelorum.

Canentes, te ducunt, laude frequenti, — ad amoena regna beatorum.

Pervigil Christi nuncius, — vocans ad lucis opera, — ad fruendum, nos ducat, — vitae muneribus. —

POSTCOMMUNIO

— Domine Deus, Gratia Filii tui descendat super nos, sicut ros super terram; sicut imber super gramen; et sicut nix supra foenum.

Et emundet nos ab omni impietate; neque sinat nos rursum in vitia ruere praecipites.

Sancti omnes elegerunt abjecti esse in domo tua; potius quam habitare cum honore et divitiis in tabernaculis peccatorum;

Praesta nobis, ut, ad eorum exemplum, nos quoque, cum timore et reverentia, serviamus tibi; in via perseverantes justitiae et veritatis.

O quam mirabilis es, Domine, in sanctis tuis; ipsis intercedentibus, a morte aeterna nos libera; et cor refocilla nostrum, quia intra nos conturbatum est.

Speramus in misericordiis tuis propter gloriam nominis tui: redde nos in domo tua Olivas fructiferas. —

— Viri fratres — servite Domino in timore; et exultate ei cum tremore; justus est enim et misericors. —

Placare,Domine; intende,Domine; succurre, Domine, et fac nobiscum secundum magnam misericordiam tuam, et viscera beatae Mariae semper virginis.

Ad thronum miserationis tuae beatus accedat Vincentius, qui tua et Matris tuae nobis imploret auxilia; cujusque respectu, te nobis propitium fore confidimus.

Mente jucunda jubilent fideles,
Vocibus hymnos resonent canentes,
Nam datus mundo novus est precator
Ante Tonantem.

Alme Vincenti, veneranda cujus
Haec dies totum colitur per orbem,
Quas tibi cantet chorus hic fidelis,
Accipe laudes.

Luce doctrinae rutilans serenae
Ambitum terrae, pelagique lustrans;
Semper ardenti resonante sacrum
Pectore verbum.

Dum viam cunctis reseras salutis,
Orbis occasum canis, et propinquum
Jure te clarum genus omne reddit
Prodigiorum.

Angelis septus, decoratus Astris,
Doctor et virgo, geminis coronis
Inter illustres animas refulges,
Munere Christi.

— Sit Patri, Nato, pariter coaevo
Flamini sancto, salus una, cujus
Nomen in Coelis sine fine laudat
Spiritus omnis — Amen.

CANTICUM LII.

FESTUM S. MARCI EVANGELISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

— Doce, Domine, me orare; labia tu ipse aperi mea; et, tuam laudem, os annuntiabit meum.

Nequeo quidem nomen invocare tuum nisi in Spiritu sancto; et quomodo orabo si non adjuveris me?

Emitte igitur Spiritum tuum; ut non fiam in conspectu tuo sicut aes sonans, aut cymbalum tinniens.

Equidem justitiam timeo tuam; et vultum, quem adorant Dominationes, expavesco.

Sed jube animam tibi laudare meam; et in laude usque in finem perseverare tua.

Ecce ante te est omne desiderium meum; et, si quid bene volo, tui est muneris.

Sed perfice quod tu ipse incepisti, meque in ferventissimum tui converge amorem; omnia opera tua perfecta sunt!

Lacrymas, quas tibi offero, ne despicias, donec ad me placatus redeas. —

— En ego paratus sum omnia pro te pati ad exemplum Filii dilecti tui.

Qui crucem, dolores, atque opprobria sustinuit; ut, quod iter a nobis tenendum esset, factis ostenderet.

Ita, Marcus tuus Evangelista, Christi premens vestigia, crucis mortificationem jugiter in suo portavit corpore.

Et haec sit in meis doloribus magna consolatio pro Christo humiliari, pati, atque etiam mori; quia ipse prior humiliatus, passus, et mortuus est. —

— Utinam, Virgo Mater, ego et fideles omnes, Filium

tuum, verbo et operibus, imitemur, vitamque suam ejus conformem exemplo.

— Jesu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet caritas:

Jesu dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium. —

— Jesum omnes agnoscite;
Amorem ejus poscite;
Jesum ardenter quaerite;
Quaerendo inardescite.

Te nostra, Jesu, vox sonet;
Nostri te mores exprimant;
Te corda nostra diligant;
Et nunc et in perpetuum.

Domina nostra sancta Maria, quae nobis tam praeclara Filii tui dedisti imitationis exempla, in cordibus infunde nostris ejus patientiam, modestiam, et humilitatem.

Nostra in nocte Luna; Aurora in diluculo, et Sol in die, mentes illumina nostras, et corda accende nostra.

Ita, digne ad Sacramentum accedentes pietatis, fervorem atque ardentissimam caritatem a fontibus hauriamus suis.

POSTCOMMUNIO

— Ne repellas, Domine, me indignum de tuis sanctis pedibus; et, de Sanctorum consortio tuorum, ne ejicias.

Miserere mihi indigno peccatori indigna agenti, et digna patienti; assidue precanti, et tua quotidie flagella sustinenti.

Si recogito malum quod feci, minus est quod patior, majus est quod mereor;

Gravius est quod commisi; levius est quod tolero.

Certus sum, quod nostra non temere agitur vita; sed a te Domino Deo disponitur nostro, et temperatur.

Tibi cura est de omnibus, praecipue de servis tuis; qui totam spem suam in misericordia posuerunt tua.

Justus es, Domine, et rectum judicium tuum; quis contradicet tibi?

Non enim injuste et crudeliter affligis nos; quia, cum non essemus, plasmasti nos; et, cum culpa perditi fuissemus nostra, piissime ac mirabiliter nos recuperasti.

Iccirco, non secundum peccata nostra, quibus iram promeruimus, facias nobis; sed, secundum misericordiam tuam, quae peccata totius Mundi etiam superat. —

— Deus pacis inclina me in omne bonum, ut tuam semper voluntatem adimpleam.

Totius pietatis et consolationis Deus, in Sanguine aeterni Testamenti tui, salva me.

Tu, qui exterius flagella irrogas, da semper interius indeficientem patientiam; ut nunquam laus tua de ore recedat meo. —

— Tu, qui beatum Marcum tuum Evangelistam, evangelicae praedicationis Gratia sublimasti, ejus nos, concede, doctrina proficere, et oratione defendi.

Tu, quoque, primus, o beate Marce, si fuisti Ægyptiorum monachorum Parens et auctor, ad tui me compone exemplum in laboribus pro Christi Fide, et periculis sustinendis;

Et vitae continentiam sectari et austeritatem, ut, mecum, omnes ad vitam lucrifaciam aeternam; —

— Annuat nobis, humiles precamur,
Unus et Trinus sine fine Rector ;
Cujus illustres canimus triumphos
Facta sequamur — Amen.

CANTICUM LIII.

DOMINICA II POST PASCH. — FESTUM TRANSLAT. CORPORIS S. VINCENTII A PAULO.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 172.)

Non mirum est, Domine Deus meus, si infidelis minus te diligit; minus enim te cognoscit.

Sensum tuum, Domine, quis sciet, nisi tu Sapientiam dederis; et Spiritum sanctum tuum de Altissimis miseris ?

Ut sic correctae sint eorum semitae, qui sunt in terris; ut, quae tibi placent, discant homines.

Et nos qui veram profitemur Fidem, te vitae nostrae gratuitum largitorem et consolatorem cognoscimus , et profitemur.

A te, ergo , totum habentes et sperantes in praesenti, et in vita futuri saeculi, totos tibi, libenter et ardenter, committimus.

Optavimus et datus est nobis sensus, invocavimus et venit in nos Spiritus Sapientiae, Prudentiae et Consilii. —

— At, o benignissime, qui me fecisti et redemisti, quid retribuam tibi pro omnibus quae donasti mihi ?

Calicem salutaris accipiens, et tuum sanctum invocans nomen, tibi, pro gratiarum actione, ipsam offero passionem et mortem tuam.

Amorem meum, non gratuite sed debite rependo tibi: agglutina, exoro, exuberantia dilectionis tuae me miserum. —

— Praeclarissimum, viri Fratres, fidelitatis et caritatis exemplum celebramus hodie;

Vincentius a Paulo, qui, quantum potuit, sapienter et dulciter, prudenter et fortiter Christum dilexit, eique servivit et complacuit:

In qua dilectione, totis corporis viribus, et tota rationis vigilantia, sese sustinuit constantem, fervidum et invictum!

Oh! quam pulchri super montes, et deserta pedes ejus annuntiantis pacem; praedicantis bonum, et salutem!

Quam pulchri, et multis hominum subvenientis miseriis, pietatem corroborantis, et miraculis confirmantis! —

— Quis novus Coelis agitur triumphus?
Coelitum plausus comitentur hymni;
Ecce lux Cleri, pater indigentum
Ætere splendet!

Facta, Vincenti, tua te perornant,
Caritas aptat capiti coronam:
Teque, quam terris humilis parasti,
Gloria vestit.

Quam rudes olim populos docebas!
Veritas nunc se tibi tota pandit:
Pauperi quidquid pia dextra fudit
Reddit Olympus.

Te Sacerdotes vel adhuc magistro
Optimum Christi referunt odorem:
Pullulat, per te, sacra laetiori
Vinea foetu.

Sed tibi quantum decus elaborant
Virgines castae; sociaeque Matres;
Pauperum gaudent, duce te, fideles
Esse ministrae!

Corde qui prono miseros levabas,
Disce nunc votis hominum rogari;
Te suum clamant inopes, amica
Turba, Patronum. —

— Confitemur Domino misericordiae ejus; et mirabilia ejus in filiis hominum.

Quia animam satiavit inanem, et animam esurientem implevit bonis. —

— Confitemur etiam et Dominae Mariae manifestae ejus aegritudinum sanationes; propitiationum exundantia; et morborum originum exiccatio.

Salve inventrix Gratiae et salutis; salve lampas multiluea, fidelibus ac infidelibus; delicium vitae; via nectaris, et foecunde germinans Paradisum.

Virgo pulchripara praeter naturam; Dei Mater supra naturam; flos Patriarcharum; desiderium Prophetarum; glorificatio Confessorum, nobis sis semper clemens et propitia.

Nobisque solidam impetra Fidem; Spem congruam, et Caritatem continuam. —

— Justificati per Fidem, pacem habemus ad Deum per Dominum nostrum Jesum Christum, servantes Testamentum ejus.

Sicut, e contra, voluntarie peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, et in peccatis finaliter permanentibus, jam non relinquitur pro peccatis hostia; terribilis autem expectatio judicii.

Viri fratres: Veritatem ideo nos facientes in caritate, quemadmodum immortales fecere sancti homines ejus, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus.

Ipse, qui custodit justitiam, sensum continebit nostrum,

—

et consummatio timoris Dei Sapientia est, Caritas, et Sensus. —

— Bone Pastor, — Panis vere, — tu nos pasce, — nos tuere; — tu nos bona — fac videre — in terra viventium.

Bone Jesu, haec temporalis perceptio, coelestem fraternitatis tuae praefigurat dulcissimam fruitionem.

Veni ad nos, quanquam indignos; ob tuam, veni, obsecramus, pietatem;

Satia famelicos; et gloriosa, nomini tuo sancto, praecinemus in saecula.

POSTCOMMUNIO

Toto te diligere corde, clementissime Domine Jesu, et enixis tibi servire viribus summa Sapientia est.

Non blanditiis obduci; non injuriis frangi; non vinci laboribus, est fidelitatis et amoris tibi constantiam ostendere. —

— Christus per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Constitutus est a Deo judex vivorum et mortuorum.

Pater omne judicium Filio dedit suo, et ante tribunal ejus unusquisque referet propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. —

— Beatus vir, qui sperat in te, Domine, et in vanitates non respicit, et insanias falsas.

Suavitate et dulcedine amoris tui contra fallaces me defende illecebras; et intellectui meo praevia sis lux, et semita.

Tu, qui imperasti ventis et mari, et facta est tranquillitas magna, veni et gradere super fluctus cordis mei, ut tranquilla omnia mea, et serena fiant.

Veni ad me, Domine, quatenus unum amplectar te bonum; nec amplius dimittam;

Veni, dulce oculorum meorum lumen; ut contempler te sine tumultuantium cogitationum coeca caligine, et obumbratione.

Confugiat, Domine Deus meus, mens mea sub alarum tuarum umbraculo ab aestibus cogitationum saeculi hujus.

Confugiat; et, in tui refrigerii temperamento absconsa, laetabunda cantet, et dicat: — « In pace in idipsum dormiam et requiescam » —

Tu vero, Domine, vera Sapientia et animarum quies es; qui te diligit, fortis, vere, et sapiens est.

Bone Jesu, amantium robur et firmamentum, concede mihi non laboribus succumbere; non conteri afflictionibus; nec terroribus unquam cedere.

Amor aeternus et supereminens; amor cujus magnitudinis non est finis; cujus pax omnem exuperat sensum; et cujus sapientiae non est numerus;

Fac me humiliter et potentissime te semper diligere; non verbo tantum et lingua, sed opere in fratribus meis, et veritate; ut ad gloriam amantium perveniam sempiternam. —

— Vincenti, tuis fac precibus, — nos hic servet humilitas; — piis functos laboribus, — in Coelo coronet caritas.

O caritatis heros; — qui simplex fuisti et mitis; — et in omnibus adversis patientissimus;

Ecclesiasticorum Parens amantissimus; et Congregationis Missionum fundator extitisti:

Qui puellarum caritatis institutor fuisti vigilantissimus, Jesum et Mariam, Agnam Agni Dei genitricem, totius Mundi peccata tollentis, interpella pro nobis. —

Domine Jesu, memor esto semper inclytae Congregationis *Virginum*, quam ab initio tu possedisti et protexisti;

Produxisti, Deus, de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave: lignum, quoque, hoc fructiferum vitae, in medio Paradisi Ecclesiae, manibus educasti tuis!

Mandatum lucerna est; et lex est lux; et, via vitae est increpatio Disciplinae.

Declaratio sermonum tuorum illuminat; et intellectum dat parvulis.

Filii magni Vincentii ministri sunt operarii; aemulatores

Legis praelucentes et Disciplinae; aeducatores Cleri; et *Filiarum caritatis* moderatores.

Idcirco, Ipsi et Domini Levitae, unitatem Spiritus in vinculo servant dilectionis; et quae aedificationis sunt in invicem custodiunt;

Idem sapiunt; eandem habent Scientiam et fervorem; unanimes, in Sapientia Evangelii, idipsum sentiunt.

Et ita uno honorificant Deum ore, canore in Sodalitio psallentes; et in populis animam ponentes pro Testamento Patrum nostrorum! —

— Ecquid magni Vincentii *Filiarum?* miro caritatis conamine abrupta montium; vallium praecipitia; vastos maris gurgites impavidae perlustrant!

Et usque ad Terrae fines, — multis variisque laboribus, — charismata perquirunt Christi!

Ardentes in manibus lucernas habentes, — claram eructant pectore doctrinam; — viam perditis reserant gaudii, — et aegris salutis medelam!...

Viri fratres, — propter Virginem Mariam, — istas laudamus Virgines; — puro amore saucias; — quae sanctitatis gloria, — ubique locorum, — plusquam virili prodigio, — corde fragrantes et mente, — novum, fortiter, obtinent nomen!

Paradisi porta pervia, Virginum exultatio, — nostrorum pia consolatio, — vera salus et beatitudo, — Caritatis magnitudo;

Flos et decus virginitatis, — fluvius sapientialis, — virtutum et Coeli Regina, — Domus Dei cypressina, — istarum sis gratiarum — Virgo Mater puellarum.

Rigans Mundum novo rore,
Nova prolis novitate,
Nova facis, novo more,
Cuncta mira claritate!
Ex divina bonitate,
Fons ascendens in honore;
Rigans terram caritate,
Dei crescens in amore.

Salvete o puellae; — inclytae et beatae; — decorem et modestiam; — nitorem et virtutem; — venustatem Angelorum; — serietatem Seniorum; — innocentiam lactentium: — et peritiam Docentium, — per vos laudabimus in saecula.

—Salve iterum, o Maria—Virgo Virginum praeclara,— templum pudoris et honestatis, — arca sanctae puritatis, — thalamus intactae dispensationis, — proprius caritatis thesaurus;

Has in ulnas, o Mater, — puellas amplexare tuas; — Lilia suavia spirantes; — In castimonia populorum,— Rosarum odorem perfundentes; — abyssus Gratiae, et miraculorum; — immortalitatis gloria — corona post labores.—

— O qui supernae gaudia patriae,
Haustu perenni, plenius ebibis;
Ne sperne, Vincenti, tuorum
Vota, preces, gemitum clientum. —

— Laus summa Patri, summaque Filio,
Compar tibi sit gloria Spiritus,
A te vocatos roboranti,
Grande decus Domino per aevum. Amen.

CANTICUM LIV.

FEST. SS. PHILIPPI ET JACOBI APOSTOLI.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.*— Pater noster, *etc.*— Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.*—
— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
—Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

Qui regis Jacob; sedens super Cherubim, excita potentiam tuam, et veni, vineam visitans tuam.

Respice eam, quam Unigenitus Filius tuus tanta fertilitate plantavit, replens terram; et, propagines ejus, per Apostolos extendens suos ad Oceani fines!

Omnes catenas montium umbra operuit ejus, et arbusta elevavit ad Cedros usque!

Ab initio inimici homines oppugnaverunt eam erroribus et fallaciis; tu semper eorum duras concidisti cervices, et numquam praevaluerunt!

Ut quid autem nunc, destructa sepes ejus est, ita ut impune vindemiant isti? et omnes, qui praetergrediuntur viam, diripiunt eam?

Inimicus ferus, pallio Philosophiae indutus erroribus et infestationibus depascit;...et hoc mirum magnitudinis tuae opus exterminare conatur!

Quousque irasceris, Domine Deus virtutum, et cibabis nos pane lacrymarum; ponens nos in subsannationem inimicorum nostrorum?

Confundantur denique, et retrorsum convertantur; et, qui atrociter nunc premunt supra dorsum electae vineae tuae, arescant sicut foenum tectorum. —

— Quis sicut Dominus Deus noster, qui in coelestibus habitat; et infima benigne in terra respicit?

Qui sterilitatem mentium Apostolorum suorum semine salutaris verbi sui foecundavit; et, copiosis fructibus bonorum operum, redundare in nobis fecit?

Qui nos e terra suscepit infirmos et inopes; et de abjectione nos erexit pauperes?

Ut collocet nos cum Principibus, non quibuscumque; sed cum electis Principibus populi sui?

Ideo, in omni tempore et loco, erit nomen suum laudabile a cunctis Populis et linguis.

Utique a cunctis Gentibus Populis et linguis benedictum sit nomen tuum, ex hoc nunc et usque in saeculum. —

— Ad preces istas, quas tibi per Apostolos, Philippum et Jacobum, offerimus tuos, clementer intende; ut cunctos Fidei propugnatores sub tua custodias protectione. —

— Thesaurus Apostolorum, et nostra vera salus; Mater excelsi gaudii, et divinae incarnationis virtus;

Firmissima Maris Stella, et Mater verae Fidei, in Fide periclitantibus succurre, o Maria.

Et Dei Patris Filia, Christi Mater, et Spiritus sancti sponsa, sub umbra alarum tuarum protege nos. —

—O bone Jesu, mel in omni tempore et lac ex ore suscipiemus tuo; et Sanguis tuus genas ornabit nostras.

POSTCOMMUNIO

Jesu decus Angelorum,
In aure dulce Canticum,
In ore Mel mirificum,
In corde Nectar coelicum.

Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine;
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.

Jam Corpus tuum nostro sociatum est corpori, et Sanguis tuus genas ornavit nostras.

Dexteram nostram, et collum pretiosis cinxisti lapidibus; auribus suspendisti nostris inaextimabiles margaritas.

Omnipotens, adorande, colende et metuende; Pater, Frater, Sponse, Amice, te amamus, te quaerimus, te semper optamus. —

— Viri Fratres — Afferte Domino Deo salutari nostro gloriam nomini ejus; afferte honorem, et magnificate eum in finibus terrae.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui Coelum fecit et terram; in idipsum nomen exaltetur suum.—

Omnia quaecumque faciemus in verbo aut in opere, in nomine volumus facere tuo, gratias agentes tibi.

In nomine genuflectatur tuo omne coelestium, terrestrium et infernorum; et omnis confiteatur lingua, quod nomen tuum est super omne nomen.

In nomine disperde tuo omnes qui animam quaerunt nostram; confundantur et erubescant valde velociter.

Et amodo sperent in te, qui nomen noverunt tuum; quoniam non derelinquas quaerentes te in Fide non ficta.

Invocemus, viri Fratres, in die nomen magnum suum; et confiteamur in nocte; terribile est in saeculum, et sanctum manet in aeternum. —

—Jesu, redemptio nostra, Deus de Deo, famulis adesto tuis, propinquis, amicis, benefactoribus et defunctis nostris.

Jesu, amor et desiderium nostrum, errantibus in Fide veritatis tuae lumen ostende; et in viam reducere eos dignare justitiae.

Jesu spes, et nostri corona gaudii, cunctis, qui christianae professionis esse censentur, quae nomini huic adversantur respuere, et ea, quae sectari oportet, concede. —

—Omne laudetur Deitas per aevum
In Patre et Nato; parilique fulgens
Spiritu; et terras, Erebumque, et Astra
Una gubernans. —

CANTICUM LV.

DOM. III. POST PASCH. — F. TRANSL. S. JANUARII EP. ET MARTYRIS ET P. P. C. ET R. N.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

Non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram, quae revelabitur in nobis, gloriam.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei; sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus.

Tribulatio patientiam operatur; patientia probationem, probatio spem; spes autem non confundit;

Quia caritas Dei, per Spiritum sanctum, in cordibus diffusa est nostris.

Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt; et nomen eorum de generatione vivet in generationem.

Et si coram hominibus tormenta passi sunt, Deus est qui tentavit eos.

Tanquam aurum in fornace probavit eos; et quasi holocaustum accepit eos.

Recipiunt, proinde, decoris Regnum, et Diadema speciei de manu ejus; quoniam dextera ejus tegit eos; et brachio sancto suo defendit illos. —

— O beate Januari, praeclarum est nobis, et mirabile quod tuus sanguis, cum in conspectu ponitur tui capitis, antea in vitrea concretus ampulla, colliquefieri et ebullire perinde ac recens effusus, ad haec usque tempora, cernitur!

Praesul et Martyr, inclytae civitatis et Regni hujus Patronus, oro, ut tribulationes plebium propitius intuearis; populorum pericula, et orphanorum miserias;

Ut Deus gemitus exaudiat languentium impetra; suspiria juvenum; ejulationes pauperum; preces et vota Virginum. —

Decus tuorum militum
Sors et corona praemium,
Laudes canentes martyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans,
Pervenit ad coelestia.

Poenas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter;
Fundensque pro te sanguinem
Æterna dona possidet.

Ob hoc, precatu supplici,
Te poscimus piissime,
In hoc triumpho martyris
Dimitte noxam servulis. —

— O pia Deitas, o tremenda Majestas, exaudi me; propinquos et amicos exaudi meos, rutilantem tibi offerentem beati Januarii, servi tui, sanguinem.

Praesertim ego miser, inter angustias deprehensus, ad te misericordiae recurro fontem, et per ejus patrocinium ad te festino sanandus.

Sub tuam fugio protectionem; et, quem Judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro.

Accedo ad Sacramentum Filii tui tanquam infirmus ad salutis vitae medicum; et tanquam immundus reus ad misericordiae fontem.

Coecus accedo ad lumen claritatis aeternae; pauper et egenus ad Coeli Dominum et Terrae.

Rogo interim ut immensa tuae largitatis abundantia meam curare digneris infirmitatem;

Lavare foeditatem; et coecitatem illuminare; nuditatem vestire, et ditare paupertatem.

Da mihi, quaeso, dominici Corporis, et Sanguinis suscipere Sacramentum; et etiam rem et Sacramenti virtutes. —

— Ad hoc efficaciter invoco te Mater Dei et mea Mater; vas aureum continens Manna et laetitiam;

Thesaure vitae incorruptibilis et sacrarium gloriae Dei — exaudi me. —

POSTCOMMUNIO

— O QUAM suavis est, Domine, Spiritus tuus, Pane suavissimo de Coelo praestito, esurientes Filios, replens bonis, et dulcedinem eis demonstrans tuam.

Jesu, auctor vitae et Mundi pretium; Jesu redemptor omnium, — miserere nostri.

Jesu, animarum amator et Deus noster; Jesu fortitudo martyrum; Jesu mitis, et humilis corde, — miserere nostri.

Domine, Rex Regum, qui inducias vivendi nobis praestas, corrigendi me etiam devotionem tribue.

Excita in mentem anxietatem, quae te requirat, te desideret, te amet, tuamque faciat voluntatem.

— Benedictus, et gloriosus per omnia saecula, exaudi, qui mei memoriam in suis faciunt orationibus; et qui indignis sese commendant orationibus meis.

Tuarum reple gratiarum, qui aliquod caritatis officium et pietatis studium in me impenderunt, et impendent; et qui consanguinitatis, et cognationis affectu, propinqui mihi sunt.

Omnes istos misericorditer gubernare digneris ne pereant; et cito te possideant tam et illos, qui nunc in corpore consistunt, quam et alios qui jam funere teguntur. —

— Sancta et immaculata Virgo Dei Genitrix Maria, intervenire pro me dignare apud illum, cujus meruisti effici sacrarium.

Audi nos Coeli et terra gloria et gaudium; nam Filius, tibi nihil negans, te honorat.

Curre, festina, Domina mea, et tuum iniquissimum servum, ad te clamantem, parcendo adjuva, et de manu eripe maligni hostis;

Me, Daemonum fraude a Dei mandatis graviter abstractum, ne despicias, o benignissima:

Et, qui semper ad tuam confugi protectionem, ne deseras, et eorum fac superiorem insidiis. —

— Beate Januari, qui impetum extinxisti ignium; fera-

rum obturasti ora; et, in occisione gladii, mortuus pro Christo, legitimi certaminis coronam accepisti, — ora pro nobis ad Deum.

Pretioso nos Deus pignore in translatione tui corporis et sanguinis, civitatem et regnum locupletavit istum;

Ne cesses pro nobis clamare ad Deum, et ad Dominam Mariam, ut de manu nos salvent inimicorum nostrorum. —

— Sancte Michael, sancte Gabriel, sancte Raphael, per illum, qui vos elegit, et de cujus contemplatione gaudetis, vestras interponite preces;

Ut mihi et omnibus, qui omnium clementissime miseretur, suam largire dignetur misericordiam.

Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonet per omnem
Gloria mundum.

CANTICUM LVI.

FEST. S. JOANNIS APOST. ANTE PORTAM LATINAM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

Clementissime Domine Jesu, tu diligis homines, qui munditiae servant puritatem.

Tu purus es, et omnium maxime purus; ideo, quia purus, puros diligis pueros.

Similis suum diligit similem; ideo qui cordis diligit munditiam, amicum Regem habebit nostrum.

Sic, bone Jesu, dilexisti beatum Joannem Evangelistam, de quo specialiter scribitur «— Hic est Discipulus ille, quem diligebat Jesus! » —

— Diligis etiam homines, qui Sapientiae tenent claritatem, atque veritatem.

Deus neminem diligit, nisi qui cum Sapientia est; quoniam non potest venire commodum, neque honor de amicitia stulti.

Ideo, Domine, dilexisti Salomonem, sicut scriptum est — « Vocavit Dominus Salomonem, et dilexit eum. » —

— Diligis etiam, innocentissime Jesu, qui innocentiae lenitatem amat — « Scio Domine Deus (ait David), quod probas renes et corda, et simplicitatem non dolositatem diligis » —

— Diligis amicitia amicitiam rependentem, et amicitiae firmitatem servantem, sicut legimus — « Ego, diligentes me, diligo ».

Ideoque Moyses vixit dilectus tibi et hominibus. Justum est enim, quod qui ex corde diligit, ex corde diligatur ad invicem. —

Martha, cujus animus erat largitate et pietate foecundus, diligebat te Jesu; et tu, qui summopere largus et pius es, Martham dilexisti —

— Diligis et etiam, Domine, qui justitiam et aequitatem diligit; scriptum est enim — « Qui sectatur justitiam diligitur a Domino ».

Sic enim dilexisti Samuelem aequitate solidum — « dilectus a Deo Samuel Propheta. » —

— Beatus Joannes, dilectissimus super omnes dilectos Discipulos, Gratiarum tuarum sicut et omnium amorum, super pectus recumbens tuum, hausit plenitudinem!

Quidquid est alta pietate mirum
Exhibet purus, niveumque morem,
Omne virtutum rutilare cernis
Lumen in illo.

Doctor et Virgo, duplici corona
Fulget in Coelis, sed, amore plenus,
Quotquot hinc languent miseri fideles
Respicit omnes.

— O dulcissime Jesu, omnium perfectus amator, dum omnia praedicta in mentis meae secreto considero, corde, prae timore deficio.

Non aliquam, ex causis praedictis, in me sentio, ob quam tu me diligere debeas; sed potius, ob opposita, odio habére.

Liberasti me de perditione; et de tempore iniquo eripuisti me.

Laudabo nomen tuum assidue, et illud in confessione collaudabo; deprecationem humilitatis exaudies meae. —

— Beati Joannis gloriosa apud te intercessio me suscipiat et protegat; ut, ad fontem immensi amoris tui, aethereos exsorbeam haustus; et, amando, supremum expleam diem.

Dispone in me, interim, cogitationes, locutiones, et opera ut tibi per innovationem placeam vitae;

Et, ut te vivum accipiens et verum in hoc Sacramento, per infinita possideam saecula.

POSTCOMMUNIO

Sicut vivens Pater misit Filium suum; ita Filius iste, dilectus inter mille, vivit in Patre. —

— Non judicemus rem ex gustu; sed, citra ullam dubitationem, Fides nos certos reddit, quod digni facti sumus participare Corpus et Sanguinem Christi.

Concorporei et consanguinei Christi realiter facti sumus; idest Christiferi. —

— Viri fratres, accepimus hodie visibilem cibum; sed aliud est Sacramentum, aliud virtus Sacramenti amoris hujus.

Judas accepit etiam, et ei mortis venenum fuit Dominica buccella!

Non accepit malum, sed quia malus male accepit bonum. —

Nostra te conscientia — graviter offendisse monstrat; — quam emundes supplicamus — ab omnibus piaculis.

— Da tempus acceptabile, — et poenitens cor nobis tri-

bue, — convertat ut benignitas,— quos longa suffert pietas. —

— Ab indigna hujus Sacramenti susceptione, Domine Jesu, per sanctum et aeternum Sacerdotium tuum, libera nos.

Fidem, imo, reverentiam ac devotionem hujus admirabilis Sacramenti infunde, et in nobis adauge. —

— Ave, Domina nostra Maria, Mater nostra, cor nostrum et anima nostra;

Salve cordium raptrix; cur non nostra in tua, et Filii rapis dilectione tui?

Beati qui tibi famulantur; et qui te, pulchrae dilectionis et amoris, invocant Matrem!

Virgo mirabiliter singularis, et singulariter mirabilis, Parentum reparatrix, posterorum vivificatrix;

Virgo superplena Gratia, de cujus exundantia plenitudinis respersa omnis creatura vivescit!

Jesus et Maria, vestri continuo amore cor langueat meum; anima liquefiat mea;

Supplicanti animae amorem reddite vestrum; non propter meum meritum, sed in quantum amari digni estis!

Pro vice et ego una, dilectus sicut Discipulus, super pectus Jesu recumbam tui; pro sacrosanctis mysteriis, tibi ferventissimas reddens gratias....

Interveniat apud te beatus Apostolus Joannes, vas dilectionis tuae;

Pauper amavit pauperes, — in miseros fuit misericors, — intrepidus in perditos, — plusquam mitis in humiles!

Virginitate niveus,— Doctrinae luce splendidus,—Praedicator amantissimus, — clarumque ardoris specimen! —

— Qui creas mundum Genitor superne,
Nate qui mundi scelus abstulisti,
Spiritus semper par utrique regnans
Parcite lapsis. —

CANTICUM LVII.

APPARITIO S. MICHAELIS ARCHANGELI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

— Benedicite omnes Angeli Domini Dominum; hymnum dicite, et superexaltate eum in saecula.

— Christe sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanae Sator et Redemptor,
Coelitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

Angelus pacis, Michaël in aedes
Coelitus nostras veniat, serenae
Auctor et pacis; lacrymosa in Orcum
Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos; et amica Coelo,
Quae Triumphator statuit per orbem,
Templa revisat.

Angelus, nostrae medicus salutis,
Adsit e Coelo Raphael, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.

Virgo, dux pacis, genitrixque lucis;
Et sacer nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia Coeli.

— Stetit Angelus juxta aram Templi; habens thuribulum aureum in manu sua; et data sunt ei incensa multa; et fumus aromatum in conspectu ascendit Dei.

Concussum est mare, et contremuit terra, ubi Archangelus de Coelo descendit Michael, Princeps in Ecclesia Dei!

Benedicite Dominum omnes Angeli ejus, potentes virtute, qui facitis verbum ejus, ad audiendum vocem sermonum ejus. —

— Ignosce, Domine, ignosce pie; ignosce et miserere; et me noli tanquam temerarium reprobare.

Angeli tui, te adorantes et laudantes, contremiscunt mira exultatione repleti.

Et ego peccator, dum augustissimo assisto Sacrificio, cur non palleo, et labiis tremo, cur non tota inhorresco anima?

Confige, quaeso, timore tuo carnes meas; timeat cor meum nomen tuum; universa enim salus nostra magna misericordia tua est.

Per Gratiam ipsam tuam, stabilem me fac in Fide; et in opere efficacem.

Et me, per Fidem rectam, et Fidei condigna opera, dignum redde Gloriam videre tuam. —

— Quando veniam, Domine, et ante faciem apparebo tuam? —

— Sancte Michael Angelus pacis, defende me in praelio, ne in tremendo peream Judicio.

Ipso, apud te, Domine, intercedente, supplices deprecamur; ut, quod ore prosequimur, contingamus et mente. —

— Adeamus, viri Fratres, cum fiducia ad Gratiae et Misericordiae thronum; ut Gratiam in auxilio inveniamus opportuno.

— Et ad thronum etiam Matris misericordiarum; per quam elementa renovantur; Inferna debellantur, Angeli redintegrantur, homines salvantur!

Salve verae principium vitae; Dei Verbi habitaculum immaculatum, ac realiter incontaminatum. —

—Gloria Patri, qui nos creavit; Gloria Filio, qui nos redemit; gloria Spiritui sancto, qui nos sanctificavit.

— Gloria summae et individuae Trinitati; cujus opera mirabilia sunt; cujus sine fine, manet imperium.

Tibi laus et hymnus; tibi honor omnis et benedictio; tibique, sancta Trinitas, virtus, et in saecula gratiarum actio.

POSTCOMMUNIO

Ave bone admirabilis Jesu; te, sursum sedentem, adoratum ab Angelis, hic degustavimus;

Ave, animarum amator; te ipsum nobis immiscuisti.

Corpus in nos contemperasti tuum; ut unum quid simus, corpus capiti tanquam coaptatum.

Ardentium enim amantium hoc est; ideoque magis magisque corda excita nostra in ardentis amoris tui flammas;

Unitas nos ergo compaginet; ut corporis tui efficiamur membra.

Sed, ut compaginet unitas, tua necesse est operetur caritas:

Caritas, quae in nostris diffusa est cordibus, per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

Spiritus enim viva reddit membra; Spiritus ergo est qui vivificat.

Nec Spiritus iste sanctus vivificat quae a corpore invenit membra separata:

Ita etiam, anima, quae est in nobis, membra tantum vivificat, quae in carne nostra sunt. —

— Amemus ideo, viri fratres, unitatem; et, separationem a sacratissimo corpore Christi, timeamus.

Separati ab eo, membra ejus minime sumus; nec ideo in Spiritu vegetamur sancto.

Quisquis Spiritum Christi non habet, hic non est ejus; Spiritus est qui vivificat; caro autem quidquam non prodest;

Spem, ita, bonam, Jesu Angelorum gaudium, nobis de futuris praebes;

Quippe, qui nobis hic temetipsum tradis; multo magis id in futurum facies. —

— Flos vitae immaculatissimus; flumen multifluum Gratiarum; scala Coeli rectissima; Maria Angelorum laetitia! per Gratiam, quam meruisti; amoris ac beatitudinis Filii tui, et gloriae nos redde participes. —

— Semper Parenti et Filio
Sit laus, honor, et gloria:
Sancto simul Paraclyto
In saeculorum saecula. Amen.

CANTICUM LVIII.

DOM. IV. P. PASC. F. CORONAE D. N. JESU CHRISTI.

(In prima vice, Canticum XIX. Mensis Februarii, egit Festum *Coronae Spinarum*).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

Ecce plasmator meus, tu nullum spernis, neminem abjicis vel perhorrescis, nisi forte qui exhorruerit te amens. —

— Licet in cunctis operibus tuis mirabilis sis; mirabiliorem te esse credo in operibus pietatis tuae.

Susceptor meus ab infantia mea Deus meus est; et miserationes ejus super omnia opera ejus. —

Infelix ego te irritavi, et malum coram te feci; furorem provocavi tuum, et iram promerui.

Peccavi, et passus es; deliqui, et adhuc sustines!

Si me poenitet, parcis; si revertor, suscipis; insuper, dum differo, praestolaris!

Expectas torpentem, et errantem revocas; invitas repugnantem; redeuntem amplecteris!

Miserationes tuae, stultum supergressae sunt caput meum; ideoque confessus sum miserationes tuas omnia supergredi opera pietatis et omnipotentiae tuae.

Dona nunc mihi spiritum contribulatum; et renova in me cor contritum et humiliatum.—

—Pie Deus, in memoriam Passionis Filii tui Domini nostri Jesu Christi, spineam ejus, in terris, veneramur Coronam; ab ipso ut, gloria et honore, mereamur coronari in Coelis.—

— « Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit; et milites, plectentes, Coronam de spinis capiti imposuerunt ejus ».

Æterno Regi gloriae; — devota laudum Cantica, — fideles solvant hodie, — pro Corona Dominica.

— Gaude felix mater Ecclesia, — adsunt tibi nova solemnia, — nam Corona, quondam ingloria, — nunc per orbem refulget gloria.

Adsunt Dominici serti solemnia; — laude multiplici plaudat Ecclesia. —

Coronat Regem omnium
Corona contumeliae,
Cujus nobis oprobrium
Corona confert gloriae —

— Christum, sub Serto spineo, — deridet plebs perfidiae, — cujus Cruore roseo, — Sertum confertur gloriae. —

De spinarum aculeis
Christi Corona plectitur,
Qua ministris tartareis
Mundi potestas tollitur.

Corona Christi capitis,
Sacro perfusa sanguine,
Poenis solutis debitis,
Reos purgat a crimine!

Coronat Regem omnium—Judaea Sertospineo,—stat inter spinas Lilium, —vernans cruore roseo. —

O decus Ecclesiae — gloriosa Spina, —Sertum Regis gloriae, — Mundi medicina. —

Praesentis angustiae dulcor, et resina,— te laudantes hodie, serves a ruina. —

Per hoc ludibrium,—hostis deluditur;—mortis dominium —per mortem tollitur. —

—Ita,dum mea tardat malignitas,tua hortatur benignitas.

Amor ita tuus dissipat, coecus quod meus timor ministrat.

Et, dum memoria meae formidinem ingerit vitae; praesens pietas tua maximam inspirat fiduciam. —

— Viri Fratres — Domini nostri Jesu Christi adorantes Coronam, suum recolimus gloriosum triumphum.

Sertum exultationis ejus, Coronam de lapide pretioso nobis in Regno praeparat suo.

Surge triumphator, et in requiem ingredere tuam; coronatus ingredere, tu, et arca sanctificationis tuae.

Surge, Domine, et in tua excita pietate desiderium parandi tibi locum in cordibus nostris.

Nos pauperes, coelesti pasce pabulo; et Sacerdotes justitia indutos, glorifica.

Ita, sancti tui adoratores in Ecclesia exultabunt, quam in habitationem elegisti tuam.

Et, coelesti nos refecti cibo, Canticum in aeternum psallemus Domino Deo nostro. —

POSTCOMMUNIO

Beatus ille, cujus spes est in te, Domine, qui Coelum et terram fecisti; mare, et omnia quae in eis sunt;

Qui eloquium emittis tuum terrae, ut fructus edat; et velociter impleatur sermo tuus;

Qui das nivem sicut lanam; qui pruinam sicut cinerem spargis;

Qui, summe justus, judicium facis injuriam patientibus; et summe bonus, indigentibus das escam;

Qui solvis compeditos, et illuminas coecos;

Qui erigis elisos; custodis pupillum; et viduam ad defensionem suscipis;

Qui diligis justos; et vias disperdis opprimentium illos;

Qui ponis finibus nostris pacem; et adipe frumenti electorum, quod nunc cernimus in aenigmate, satias nos.

— Ecce vidimus dilectum Filium tuum speciem non habentem, neque decorem; qui peccata pertulit nostra; et Spinis coronatus, pro nobis dolet!

Ipse Corona gloriae, ipse Diadema in doloribus et curis est, ut nos poenis curaremur et doloribus!

Spina carens Flos, spina pungitur; — per quam culpae spina configitur!

O quam felix punctio, — o quam beata Spina, — de qua fluit unctio, — Mundi medicina! —

Spinae rubent sanguine, — Christum cruentantes, — Mundum lavant crimine, — Coelum reserantes! —

Felix Spina cujus aculei guttis — rubent notis sanguineis; — vires frangunt Regis Tartarei; — seras pandunt regni siderei.

O Spinarum immensa gloria, — quae tot nobis praestant remedia!

— Ave dulcis Mater Christi,
Quae dilectum Filium,
Capi, caedi, flens, vidisti
Manibus crudelium!

O, per ensem hunc doloris,
Qui tuam scidit animam,
Fac me firmet vis amoris
Mortis ad victoriam. —

Ave Christi Mater, legum custodia, quae antiquas Prophetarum praedictiones ad finem perduxisti;

— Salve vestis purpurea Regis terribilissima; salve thronus Cherubicus cruciformis, in nostras, afflicta, respice afflictiones. —

— Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. — Amen.

CANTICUM LIX.

FESTUM S. FRANCISCI DE HIERONYMO, SOC. JESU.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 287.)

— Speciosa est domus societatis nominis Jesu, et deliciis affluens! diligo decorem tuum, quia habitatio est in te dilectionis, et gloriae Dei mei!

Haec est vera fraternitas, — quae vicit Mundi crimina; — Christum secuta est, — inclyta tenens caelestia Regna.

Tibi nocte peregrinatio suspirat mea; et tibi in die cor inhiat meum; mente ad Societatem, etiam, intendens mea civium supernorum, cum qua conglutinatur.

Sanctam et mirabilem pulchritudinem tuam, non mea propter merita, sed per Sanguinem ejus, quo redemptus sum, adipisci non despero. —

— Sed, erravi, Domine, sicut ovis deperdita; ideoque incolatus meus prolongatus est, et procul projectus sum a facie Domini, Dei mei in hanc exilii coecitatem.

Dum mansuetudinem dulcedinem et laborem servorum

tuorum considero, et suavitatem conspicio misericordiamque, a via me veritatis erravisse cognosco;

Et dum bonitatem, clementiam et humilitatem admiror, fateor et deliquisse. —

— Apparuit nobis benignitas et humanitas Salvatoris nostri Dei, erudiens nos et dicens — « Discite a me, quia mitis et humilis sum corde » — et cum iniquis misericors.

Et, ecce servus tuus Franciscus de Hieronymo, inclytae Societatis tuae, Jesu, benignus inter egenos, infirmos, et tribulatos, nobis dulcis apparuit et suavis;

Cum ei malediceretur non maledicebat; cum pateretur non comminabatur; egregium mansuetudinis testimonium et humilitatis Salvatoris nostri Jesu Christi extitit.

Mitis, pacificus, utilis, et misericors, gaude et exulta, o beate, quia merces tua magna jam nimis est in Coelis. —

— Dominus noster Jesus Christus, cum dives esset, propter nos vermiculos terrae egenus factus est.

Et amodo voluntariam coluit paupertatem, ut Matrem habere maluerit pauperem; pauperem Nutritium; pauperesque Discipulos.

In Praesepio non habebat ubi reclinaret caput; egenum in domo Parentum, et nudum vidimus in Cruce et expoliatum!

Ipse et Franciscus pauper pro Christi nomine factus est. Non aurum, non argentum, non peram, nec duas habuit tunicas! —

— Eloquia Domini, eloquia casta, ipse est puritas, et puritatis plenitudo.

Dilectus noster Jesus pascitur inter Lilia; choreis septus Virginum; — quem Mater illa concipit; — quae sola Virgo parturit.

Dilectus noster, speciosus est prae filiis hominum; speculum sine macula, et aeternae lucis candor.

Et ego, undequaque, omni inquinatus sorde! summae, tamen, tuae puritatis amator, tibi, flos Virginum, castissimae Matri tuae, curiaeque coelesti Virginum, castam promitto vitam. —

— Adeamus, viri fratres, ad misericordiae thronum; et ad aram beati Francisci, animarum zelatorem, et casti eloquii Dei eximium praeconem, et immaculatae vitae aemulatorem;

Adeamus; ut, ejus intercessione, legis mandata jugiter in corde scrutari obtineamus; fideliterque operibus exequi.

Expulsi a Paradisi gaudiis, modulamur quotidie lugubre nobiscum Carmen, ingentesque lamentationes;

Sed spes reviviscit nostra in eo, qui inimicitias in carne dissolvit sua;

Et qui omnia, quae in Coelis sunt, et quae in terra, in Sanguine vult pacificare suo!

O Dux, et glorificator, in sinu nos tuo reportari volumus; o bone Pastor, super tuis nos subleva humeris;

Ut inenarrabili illo gaudio tripudiemus tuo, quo laetantur illi, qui in sanctam perveniunt Hierusalem. —

— Et tu, Mater mea, potentia seda tua animae meae passionum impetum; et mortiferarum affectionum simulacra amove, o casta, o pia!

O splendor mystici inoccidui Syderis, o mea matutina Stella, mihi Solem fulgidissimum, qui ab utero processit tuo, clementer ostende;

O casta o pia o dulcis Virgo Maria, videam tandem decorem vultus tui;

Et speciosum videam vultum ejus, quem vagientem in ulnas recepisti tuas; et lacte, de Coelo praestito, cibasti eum.

POSTCOMMUNIO.

— Exquisivimus faciem tuam, Domine Jesu, speciosus prae filiis hominum; faciem, adhuc, et semper requiremus tuam.

Torrente voluptatis tuae in hoc praecelso ac venerabili Sacramento potasti nos. Hoc Fidei mysterium et memoriale tuum in desiderium est omnium populorum.

Largire nunc nobis, per infinitam pietatem tuam, ut labor vitae hujus, qui est pro te, semper nos delectet;

Et taediosa sit nobis omnis quies, quae est sine te.

Frequenter fac nos cor ad te dirigere; et, in defectione nostra, cum emendationis proposito, dolenter recogitare.

Obedientes nos redde sine contradictione, et abjectione; patientes sine murmuratione; et humiles sine fictione;

Judicia timentes tua sine disperatione; veraces sine duplicatione; et bona operantes sine praesumptione;

Proximos corrigentes sine elatione; et ipsos aedificantes, verbo et exemplo, sine simulatione. —

— Has, beate Francisce, Nationes et Populi, in te admirati sunt virtutes: et nobis easdem, te intercedente, a Deo expectamus.

Impetra et etiam nobis omnibus cor firmum, quod nulla abducat a Deo pusillanimis cogitatio; impetra nobilem, quod nulla obliquet sinistra intentio;

Pariterque invictum impetra, quod nulla frangat tribulatio et angustia; et liberum etiam, quod nulla sibi vindicet perversa et violenta affectio.

Quicumque ab imo pectore
Dolens trahis suspiria,
Francisci ad aram sistito,
Opemque fidens invoca.

Ille arcet hic furentium
Procul catervas Daemonum;
Obesse nec nobis sinit
Artes eorum subdolas;

Illi ignis, aër, flumina,
Tellusque victa subditur,
Suisque prona jussibus
Tristes refrenat impetus.

Illo Patrono et auspice,
Infanda cedunt crimina,
Nitor redit virtutibus,
Quiesque menti redditur.

O qui perenni promicas
Miraculorum gloria,
Audi benignus supplices,
Nostrisque votis annue.—

— Æterna Patri gloria,
Æterna Proli, et unicae,
Æterna sit Paraclyto
Per saeculorum saecula. — Amen.

CANTICUM LX.

INVENTIO SANCTAE CRUCIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

Inventricem Gratiae, o Maria, te appellant Patres et Doctores; hortus deliciarum; mysticum Paradisum, illaborate gignentem auctorem Gratiae, immortalitatisque florentem, semperque virentem et vigentem.

In te lignum vitae plantatum fuit; et gestatrix extitisti vitae, et gaudii Mundo perdito!

Ideoque inventrix es totius veniae; et vere pacis dispensatrix in merito crucis Domini nostri Jesu Christi.

Spes et fortitudo nostra, salve: Turris esto tutissima nostra, quia Deo carissima, quantum et nobis clementissima.

Armatura esto insuperabilis, spiritualium hostium phalanges a nobis repellens; scutum refugium etsolamen in angustiis et tribulationibus, quibus circumdamur. —

— Si omnia suscepimus bona de manu Dei, idest Jesum Christum et Mariam; mala quidem facile possumus, et libenter sustinere debemus.

Nonne scriptum est — « Qui vult post me venire abneget semetipsum, tollat crucem suam, et sequatur me ? » —

— Dies mei velocius transierunt, quam a texente tela succiditur; et, quod pejus, vacui!

Consumpti sunt absque ulla spe: memento mei, Domine, quoniam ventus est vita mea.

Corripe me, Domine, in misericordia tua, et non in furore tuo; ne forte ad nihilum redigas me.

Non abscondas a me, Domine, faciem tuam; manum tantum longe fac a me, ne formido me terreat tua;

Et constitue mihi tempus in quo recorderis mei, et crucem ex humeris sublevès meis.

Spem in alio nunquam habui, praeterquam in te, Deus Israel;

Qui irasceris, et modo propitius faciem mihi ostendis tuam; omnium peccata in tribulatione dimittis.

Ita video recogitans necessitatem meam, et benignitatem tuam; et considero quantum tibi amoris debeo.

Pondus originalis peccati deorsum me trahebat; et onus importabilis judicii tui me premebat;

Inimici Daemones, ut me damnabiliorem facerent, quantum in ipsis erat, vehementer insistebant;

Sic, omni destituto auxilio, tu benignissime, per crucem illuxisti mihi; et, quomodo eram, ostendisti;

Et quia ego nondum hoc noscere poteram, sancta Mater Ecclesia, quae pro me noverat, pro me postulavit; et postea me docuit.

Peccatum, in quo conceptus et natus eram, et damnationem, per Sacramentum amovisti Baptismi; et malignos Spiritus, ne vim animae facerent meae, prohibuisti.

Christianum me fecisti vocare de nomine tuo; per quod ego te confiteor; et tu me inter redemptos adnumerasti tuos.

Fecisti me confidere de salute animae meae, pro qua tuam in cruce dedisti animam; et ultro mihi Gloriam pollicitus es tuam.

Et ecce nondum te sequor sicut consuluisti! sed multa committo peccata quae tu prohibuisti!

Et clementer adhuc expectas, ut te sequar, et dones, quod tu promisisti, fructum videlicet almae crucis tuae.

Crux fidelis, — inter omnes arbor, — una nobilis; — nulla Silva — talem profert — fronde flore germine.

Dulce lignum, — dulces clavos, — dulce pondus sustinet; — super omnia ligna Cedrorum — tu sola excelsior.

Arbor dignissima, — in Paradisi medio sita, — in qua salutis auctor, propria morte, — mortem omnium superavit.

POSTCOMMUNIO

— Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus; ecquis amare valeat quod ignorat?

Ore probemus nostro hujus cibi dulcedinem, cujus deliciae sancti esuriunt omnes.

Appetamus inde, quia appetitus saturientem facit; satietas novum gignit appetitum.

Cogitemus, viri Fratres, quali fruimur mensa; et quali simus insigniti honore!

Angeli videntes horrescunt; neque libere intueri audent ob emicantem inde majestatem!

Benedicimus; gratias agimus tibi, Domine Jesu, propter ardentissimam caritatem tuam.

Benedicimus et exaltamus sanctum et aeternum Sacerdotium tuum; et desiderium illud quo desiderasti Pascha in perpetuum manducare nobiscum.

Benedictus Dominus in donis suis; et sanctus in omnibus operibus ejus. —

— Crux Christi vincit; crux regnat, et in saeculum imperat saeculi.

Non timebo quid mali eveniat mihi; sub umbra crucis tuae sperabo, donec transeat iniquitas.

In quacumque die, et quotiescumque invocavero crucem sanctam tuam, tu me benigne exaudies. —

— Et me exaudies per dilectissimam Matrem tuam, quae pro nobis stabat juxta crucem tuam.

Praeelegisti Mariam ad Matrem tuam; ut, quos Justitia salvare renuebat, tua, per suam reconciliares pietatem.

O Maria, Filius tuus Jesus non venit vocare justos, sed peccatores; ideo magis, propter istos, quam propter justos facta es Dei Mater;

Et non abhorres peccatores, sine quibus nunquam tanto fores digna Filio.

A te ergo speramus salutem, nec immanitas nostra cogere nos potest veniam desperare.

Sancta Dei genitrix, in die judicii sis nobis auxiliatrix.

Jesus, Mariae Filius, nobis sit propitius et clemens, cui hymnum gloriae cantabimus in saeculorum saecula.

— Lustra sex, qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus,
Agnus in crucis levatur,
Immolandus stipite.

Felle potus, ecce languet;
Spina, Clavi, Lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat et cruor;
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine.

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine,
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille
Quam dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit
Fusus Agni corpore! —

— Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria;
Æque Patri, Filioque,
Par decus Paraclyto;
Unius trinique nomen
Laudet universitas. —

CANTICUM LXI.

DOMINICA V. POST PASCH.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

—Te absentem, Domine Deus, quaero mane; et in nocte exclamo: « cur faciem a me abscondis tuam? »

At stulte, nam in omnibus es mihi praesens; in Sole ut mihi luceas; in äere ut refrigeres; in igne ut calefacias; et in pane ut nutrias;

Video prata, fontes, arbores, fructus, et flores; et suavitatem, fragrantiam, dulcedinemque tuam video.

Sed tu, dilectus meus, pulchrior, dulcior, amabilior es his omnibus; nam florum odor, fructuum suavitas, et gemmarum splendor a te progignuntur. —

— Coecus tamen essem, Domine Jesu, et ne adhuc quidem te viderem, nisi praesentem te in templis haberem, in sacris aediculis, imaginibus, rebusque sacris.

Cerei, urceoli, candelabra, linteola, vasa sacra et paramenta mihi dicunt — « ibi Dominus Jesus et amor requiescit tuus. »

« Ibi te expectat; pro tua ibique immolatur salute. »

Revera hic Christus adoratur; hic me patiens, longanimis, et misericors, praestolatur.

Sonat vox ipsius in auribus meis psalmodiam cum audio sacram, nunciosque auscultans et legis ejus praecones concionantes.

Video Sacramenta conferri, et dico — « Christus meus nunc baptizat; confirmat, et absolvit; ipse est qui consecrat et Missam celebrat. »

Hic sua dona; merita hic sua; hic, vere et realiter, praesens, Sanguinem nobis largitur suum.

Multitudo Christianorum hic adest, in quos tam saepe ipse ingressus est; quos mundavit, quos meritis ditavit, gratiisque cumulavit.

Christiani omnes templa sunt Christi, et membra ejus; cor et anima ejus...

Ita credo, dulcissime Jesu, amabiliter te esse mihi praesentem: ita te in fratribus agnosco meis; imago, magnificentia, amor tuus est proximus meus!

Nam in superioribus honoro te ut Patrem; in aequalibus et in inferioribus ut Fratrem; et in Praelatis, ut Pastorem et legis Doctorem. —

— Sed, praestabilius nobis erit habere te tantum prae oculis in rebus sacris et in proximo, potius quam simul in oculis et in sinu?

Revera, amabilis Jesu, si me amare digneris, si mihi misereberis, praesentem te cupio atque ardenter desidero, et intimum mihi adesse et in corde requiescere meo, sicut et prae oculis.

Animam istam meam, tuo emptam Sanguine, quam tibi toties consecravi votis, totam tibi conjunctam esse flagito;

Et quia non sum incorporeus, et ipsa anima corpori conserta est, non incorporea tantum dona, sed, in sensibilibus, intelligibilia etiam ei praebeas oro.

Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit; nec ejus tantum sibi conjunctam habet carnem, qui etiam suam recepit gratiarum copiam!

Oh! Sacramentum pietatis, o signum unitatis nostrae cum Deo! o vinculum perfectae caritatis!

Laetifica animam meam, Domine, in conspectu tuo; et in intima conjunctione sacratissimi Mysterii Corporis Sanguinis et Divinitatis tuae, laetifica me, quia fideliter te adoro et concupisco.—

POSTCOMMUNIO

— Victricem manum tuam, Domine, laudamus nos omnes pariter, dicentes, — *Alleluja*; quia Sapientia aperuit os mutum; et infantium linguas fecit disertas!

Ne memineris iniquitatum antiquarum mearum; et ebrietatum, quas suscitavit furor sive fervor mali desiderii.

— O Maria, quia tibi Regni coelestis claves et thesauri commissi sunt, te januam salutamus Coeli.

Et etiam te scalam salutamus Coeli; quia, per te, Deus descendit in terris.

Tuus sum ego, utpote Filius tuus; et, per te, confido ad Coelum ascendere.

Dirigere et sanctificare, Domina Maria, corda et corpora dignare nostra; sensus et sermones nostros;

Actus quoque in operibus mandatorum; ut fideles, liberi, et salvi esse mereamur.

Tui sumus et Filii tui; et, per te, confidimus repristinare salutem.

Surrexit Jesus, Filius tuus et frater noster; et, moriens pro nobis, humani misertus est generis.

Et tu, nostra Mater, cum illo compassa es, nostris condolens miseriis, et subveniens aerumnis.

Salve, igitur, hominum et Angelorum Regina; salve, Domina, Principatibus ipsis superior.

Salve promptuarium Christi immaculatum; Salve felix Janua, per quam nobis omnibus patet aditus ad vitam.

Salve vellus animatum, et animarum nostrarum unica spes. —

— Exaudi nos, Domine Jesu, ut nostra sancta Redemptionis commercia, vitae nobis conferant praesentis auxilium; et gaudia concilient sempiterna. —

— Sit Patri, Nato, pariter coaevo
Flamini sancto salus una, cujus
Nomen in Coelis sine fine laudat
Spiritus omnis. —

CANTICUM LXII.

ASCENSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

— Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce Tubae, captivam ducens captivitatem.

A summo Coelo egressio fuit ejus; et occursus ejus usque ad summum ejus.

Exaltare, Domine, in virtute tua, cantabimus et psallemus « — *Alleluja*, *Alleluja* » —

— Unigenitum tuum, Deus, hodierna die ad Coelum rediisse credimus; concede nos mente in coelestibus habitare, et tandem pervenire.

Ipse est corona spei nostrae, qua ornavit gloriam vincentibus praeparatam.

Ipse famelicorum satietas aeterna, esurientibus danda.

Ipse consolatio sempiterna, quae solis se tribuit illis, qui Mundi hujus consolationem pro sua contemnunt perpetua consolatione.

Nemo in utroque saeculo consolationem habere potest; unum necesse est ut perdat qui alterum possidere velit.

Et justum est te amittat, quicumque in alio aliquo magis satisfieri eligit quam in te.

Tu, Jesu dulcedo inaestimabilis, et etiam in vita tribulata; per quam dulcedinem cuncta dulcorantur amara. —

— Ista dulcedo Stephano protomartyri lapidationis tormentum dulcem reddidit; et craticulam beato Laurentio!

Prae tua dulcedine ibant Apostoli gaudentes a conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt pro tuo nomine contumeliam pati.

Ibat Andreas securus ad crucem et gaudens; quoniam ad tuam properabat infinitam dulcedinem!

Pro hac merce, Bartholomaeus, propriam dedit cuticulam; et veneni poculum Joannes ebibit!

Apostolorum Princeps unus, pro hac tua dulcedine, Crucis elegit patibulum; et caput quoque alter ferienti gladio supponere non timuit!

Ipse Petrus, et Andreas, et Joannes, unam antea in transfiguratione dulcedinis tuae gustaverant stillam, et omnem pro tuo nomine deinceps fastidivere aliam dulcedinem!

Haec est enim magna illa multitudo dulcedinis Divinitatis tuae, quam nobis praeparasti in Coelum ascendens. —

Salutis humanae Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta Lux amantium!

Qua victus es clementia
Ut nostra ferres crimina,
Mortem subires innocens
A morte nos ut tolleres?

Perrumpis Infernum, chaos,
Vinctis catenas detrahis;
Victor triumpho nobili
Ad dextram Patris sedes.

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Tu Dux ad astra, et semita,
Sis meta nostris cordibus,
Sis lacrymarum gaudium,
Sis dulce vitae praemium. —

POSTCOMMUNIO

— Amo te, Deus meus, captivus, potus, cibus meus, et substantia mea, te peramanter amo.

Amo te, qui in Coelis es; mecumque in hoc exilio; amo, et magis magisque amare cupio.

Omni qui es melle dulcior, omni nutribilior lacte; et omni luce clarior!

O ignis, qui semper ardes, et nunquam extingueris!

O amor, qui semper ferves, et nunquam tepescis!

Accende me, ut totus quantus sum te diligam.

Diligam te, Domine, fortitudo mea, quoniam tu prior dilexisti me.

Grates ex toto cano corde tibi; tota ex anima, propter magnam misericordiam tuam;

Et propter innumera beneficia quibus a principio educasti me.

Discrevisti me ab insensibilibus, pariter et a sensibilibus creaturis.

Insuper honorificasti me, et exaltasti signans cor meum lumine vultus tui; et paulo minus ab Angelis minuisti me;

Quotidianis et singularibus donariis beneficiorum tuorum me nutricasti; et, quasi filium tenellum, uberibus consolationis tuae lactasti et corroborasti.

A periculis omnibus me liberasti; et in aerumnis et infirmitatibus me sanasti.

Tu autem, Domine, expectatio Israel et desiderium, ad quod cor suspirat meum, festina, ne tardaveris;

Surge, propera, et veni, ut de isto me educas carcere ad confitendum nomini tuo; et ut te glorificer in lumine Ascensionis tuae.

Mihi, Pater, quotidianum dedisti panem, in cujus fortitudine ambulabo, usque quo perveniam ad montem sanctum Oreb.

Parvulus inter parvulos familiae tuae, Deus Pater et virtus mea, veniam, et securus apparebo in conspectu Majestatis tuae;

Ut, qui nunc confiteor ad tempus, confitear ex tunc in aeternum tibi.

Omnis pulchritudo Jesu Christi mei exaltata est super Sidera; species ejus in nubibus Coeli; et nomen ejus adoratur in terra sicut et in Coelis.

Unigenitum adoramus tuum, et Mariam a dextris ejus; Mater est ipsa veri gaudii, et clarissima Coeli stella.

O Maria! Columba puritatis; columna veritatis; corona virginitatis; et deliciae sanctissimae Trinitatis!

O Maria! tabernaculum Dei non manufactum; Magnes Coeli; Arca sanctificationis, et Altissimi adjutorium!

O Maria! in Hierusalem est potestas tua, idest imperando quod vis, et apprecando.

Quid de pietatis Filii tui fonte, nisi in nobis pietas exerceatur tua?

Ideoque ad te recurrimus miseri; ut tua tandem succurrat pietas, nos de terra educens lacrymarum in terram gaudentium. —

— Jam morte victor obruta
Ab Inferis Christus redit;
Fractisque culpae vinculis
Coeli recludit limina.

Visus satis mortalibus,
Ascendit ad coelestia;
Dextraeque Patris assidet
Consors Paternae gloriae.

Quem jam suis promiserat
Sanctum daturus Spiritum,
Linguis amoris igneis,
Moestis alumnis impluit. —

— Jesu tibi sit gloria
Qui victor ad Coelum redis;
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula — Amen.

CANTICUM LXIII.

F. S. PASCHALIS BAYLON.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

— O DIES praeclara et pulchra, nesciens vesperum, non habens occasum, in qua vocem exultationis audiam — « intra in gaudium Domini tui. »

In domum Dei mei, ubi sunt inscrutabilia, et, sine mensura vel numero mirabilia, tandem perveniam.

Ubi est Gaudium sine tristitia, quod aeternam continet laetitiam!

Et ubi est summa securitas, et secura tranquillitas!

Quia ibi est beata Trinitas, et Trinitatis unitas; unitatis Deitas, et Deitatis beata visio, quae est gaudium Domini Dei mei....

Videbo visionem hanc grandem; quid est quod, me senescentem, adhuc detinet?

Quamdiu miser jactabor in fluctibus mortalitatis hujus, clamans ad te, Domine, et non exaudies?

Audi clamantem, Domine, de hoc gurgite vasto; et adduce me ad portum aeternae securitatis.

Quamdiu dicetur mihi expecta et respecta? et nunc quae est expectatio mea nonne tu, Domine? —

—Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum; qui reformabit corpus caducitatis nostrae corpori configuratum claritatis suae.

Expectamus Jesum Dominum quando revertatur a nuptiis; ut ad suas nos inducat mansiones.

Veni, Domine, et noli tardare; visita nos in pace, et vinctos de carcere trahe, ut laetemur coram te corde perfecto. —

— Felices, qui de periculo procellarum salvati, ad te portum tutissimum pervenire meruerunt!

Qui de pelago ad litus; de exilio ad patriam, de carcere ad palatium, optata, jam beati, potiuntur quiete!

Qui bravium illud perpetuae gloriae, quod hic per multas quaesierunt tribulationes, jam felici jucunditate adepti regnum concinunt decoris! —

— Ecce jam, in hac expetita laetitia, gloria indutus, Paschalis jucundatur Baylon; quem in terris lacera contexit vestis! —

Viri Fratres — Videamus nonne, quod non nobiles, non potentes, vel sapientes, sed, quae stulta oculis apparent nostris, elegit Deus ut sapientes confundat?

Et infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia?

Almo precante famulo,
Cor, Christe, nostrum suscita;
Ne, quando pulses januam,
Stulto sopore torpeat.

Tu, Domine, mirifica erga Corpus et Sanguinis tui mysteria dilectione decorasti eum; hanc ipsam dilectionem per ejus intercessionem in corda descendat nostra:

Ita ut, quam ille, ex hoc divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eandem et nos percepire mereamur. —

POSTCOMMUNIO

— Spes humani generis Christe Deus de Deo; nostrum refugium et virtus, cujus lumen inter caliginosas nebulas, quasi stella, oculos nunc irradiat nostros. —

— Piissime, clavo crucis tuae vitam guberna nostram, ne pereamus in periculis, et ne profundum nos absorbeat.

Exaudi nos, spes omnium finium terrae et in mari longe; nos, qui in mari versamur turbulento.

Vanum est nobis surgere ante diluculum pro salvatione nostra, si tu non adjuveris nos.

Nisi tu ipse aedificaveris in nobis mansionem tibi dignam, in vanum laboramus ad aedificandam et custodiendam illam. —

— O Maria, in te gratia omnis viae et veritatis; in te omnis spes vitae et virtutis.

Beati, qui implent Fidem et desiderium suum de benignitate tua et Filii tui; non confundentur quando inimici loquentur eis in porta aeternitatis.

Et beati servi Filii tui qui tuum invocant nomen; quia, o beata Mater, in plenitudine sanctorum est detentio tua.

Ave primitia communionis, et conjunctionum omnium Dei cum suo figmento.

Ave Rosa coelicae amoenitatis, et concha margaritifera;

In te spem reponimus nostram, ne excidamus a salute: salva nos, in omnibus periculis, auxilio destitutis; et adversariorum nostrorum consilia dissipa. —

— Laeta devote celebret Minorum
Turba Paschalem, recolens frequenter
Quam pie sanctam venerans Synaxim
Arsit amore.

Dum puer pascit pecus iste, seque
Pane jam pasci cupit Angelorum,
Hunc in excelsis meruit patente
Cernere coelo.

Jugiter sacras inhians ad aras,
Dum cibum vitae meditatur, haeret
Totus, et sancto liquefactus igne
Lucet et ardet.

Increpans hostes Fidei: fidelis
Pane, ait, Christum recipit sacrato,
Martyrem non dat gladius, sed ipsum
Prompta voluntas.

Qui, quoad vixit, coluit supernum
Tam pie panem! reserat beatos
Morte, jam clausos oculos, velutque
Vivus adorat.

Christe, Paschalis meritis, ut omnes
Corde nos mundo facias precamur,
Coelica ut digne mereamur esca
Saepe cibari. —

CANTICUM LXIV.

DOM. INFR. OCT. ASCENS. D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

— Optatus vobis omnium
Sacratus illuxit dies;
Quo Christus, mundi spes, Deus
Conscendit coelos arduos.

Ascendens in altis Dominus,
Propriam ad sedem remeans,
Gavisa sunt Coeli regna
Reditu Unigeniti.

Magni triumphum praelii,
Mundi perempto Principe,
Patri praesentans vultibus
Victricis carnis gloriam.

Est elevatus nubibus,
Et spem facit credentibus,
Aperiens Paradisum,
Quem protoplastus clauserat.

O grande cunctis gaudium
Quod partus nostrae Virginis,
Post sputa, flagra, post crucem
Paternae sedi jungitur!

Agamus ergo gratias
Nostrae salutis vindici,
Nostrum quod corpus vexerit
Sublimem ad Coeli regiam.

Sit nobis cum coelestibus
Commune manens gaudium:
Illis, quod se praesentavit;
Nobis, quod se non abstulit.

Nunc provocatis actibus,
Christum expectare nos decet;
Vitaque tali vivere,
Quae possit coelos scandere. —

— Clementissime Domine, diligenti te, postulata facillime concedis — « Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae. » —

Et exuberans amor tuus, una cum spiritualibus bonis, temporalia quandoque amanti tribuit et concedit:

» Si obedietis mandatis meis, dicit Dominus, dabo pluviam temporaneam et serotinam, ut colligatis fructum vini, et olei, et foenum ex agris. » —

Ostendis etiam amanti, et tuam extendis dilectionem — « faciens misericordiam in millia millium iis qui diligunt me. » —

Et Sapientiam infundis, sicut etiam scriptum est — « Unus est Altissimus, et Sapientiam suam praebet diligentibus se. »

Gaudium etiam et laetitiam tribuis — « Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem, propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. » —

Domine Jesu amantium remunerator largissime, et nos, quamquam poenam et non gloriam mereamur, in tua tamen pietate confidimus.

Fons inexauribilis amoris, cor ad amandum inflamma nostrum; ita ut, spretis transitoriis, et hujus miserae vitae caducis, in te per assiduam maneamus contemplationem.

Jugum tuum suave est, et onus leve; nullus habet causam vel excusationem aliquam, te non diligendi.

Fragilitas corporis paupertas aeris, et vitae infirmitas excusant a jejunando, a dando, a peregrinando ad Sanctuaria;

Sed quonam a non diligendo quispiam exusabitur modo Dominum Deum nostrum et proximum?

Forsitan pes, amando te, claudicat? venter vexatur, et caput dolet? forsan et evacuatur crumena?

Minime; quia dilectio consistit in anima: et qui amat non pauperatur, nec laborat; vel si laborat, laborem non sentit.

Scientia amoris non nostram exsuperat facultatem, nec est ultra hominis cognitionem; apprehendere, Deo juvante, possumus et perficere.

In mente est et in corde amare te, Domine, summe delectabilis, et summe pretiosus; in ore est te confiteri.

Ex dilectione vita Gratiae vivit homo; opera multiplicat bona, ut terram possideat viventium.

Domine Jesu, valde amabilis, et perquam bone, quam facilis res est in quocumque statu, gradu, et conditione amare te, qui fons amoris es.

O miser ego et miserabilis peccator, qui oculata haec video Fide; et cognosco quod facere deberem, et non facio.

In peccatis permaneo, delector, et obduresco; in illis fere continue prostratus jaceo!

Animam respice meam, piissime Domine, oculo misericor-

diae tuae; purga eam, ut te vivum et verum accipiente, dilectionem sempiternam obtineam tuam.

POSTCOMMUNIO

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, dele iniquitatem meam; et infinitum amorem tuum in animam infunde meam.

— Initium Sapientiae est timor Domini; ideoque initium Sapientiae est saeculo renuntiare.

Dilectio sancta custodia legum est; quia omnis Sapientia timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum; et laudatio ejus manet in saeculum saeculi. —

— Oculorum extollentiam et malignum desiderium averte a me, animo irreverenti et infrunito ne tradas me, Domine.

Aufer a me concupiscentias; ne derelinquas me, Domine; ne accrescant ignorantiae meae, nec delicta multiplicentur mea. —

— Æternae lucis conditor,
Qui magna Coeli Sidera
Splendore ditas aureo,
Miroque volvis ordine.

Quaecumque terras incolunt,
Quaecumque tranant aetera,
Quaecumque pontum permeant,
Te sospitante gestiunt.

Tu cuncta spargis Artifex
Quae procreasti semina,
Et providenter exeris,
Et providenter elevas.

Vitae dator, vitae Sator,
Cunctis ades, cunctos regis,
Pascens, et omne vestiens
Late genus mortalium. —

— Pietate tua propinquos, amicos, et proximum mecum custodi; et oculos misericordiae tuae super nos adducere, et nunquam amovere digneris; —

— Filia Regum; Mater Regis Regum, et Regina martyrum, ora pro nobis.

Flos de spinis, spina carens; sed flos gloria spineti, memento mei et omnium, qui sese meis commendarunt precibus.

Salve gentis nostrae laetitia; honorificentia populi nostri, et gloria Israel.

Conclude ora Leonis, et dentes ejus; et labia, nos persequentes, constringe.

Tui vultus splendor fulgeat super nos; ut munda semper conscientia appareat nostra apud Altissimum.

— Gloria tibi, Domine,
Qui scandis super Sidera,
Cum Patre et sancto Spiritu
In sempiterna saecula. — Amen.

CANTICUM LXV.

F. S. MARIAE MAGDALENAE DE PAZZIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

—Audi, Domine Deus meus, audi lumen oculorum meorum, audi quae peto; et da, ut, quod peto, exaudias.

Si despicis, pereo; si respicis, vivo; si justitiam requiris meam, utpote mortuus, foeteo; sed si cum misericordia respexeris, foetentem resuscitas de sepulcro.

Quod odisti in me, longe fac a me; et castitatis ac continentiae Spiritum insere in me.

Deus unus et trinus, qui semper es, et in omnibus; Deus benedictus in saecula, tibi visum et auditum, tibi gustum, odoratum, et tactum commendo meum.

Memoriam, locutiones, et actiones; Fidem et perseverantiam meam in manu bonitatis commendo, et potentiae tuae.—

— Da mihi, Domine, per intercessionem sanctae Mariae Magdalenae, timorem tui cum amore, compunctionem mentis, humilitatem et conscientiam puram.—

— Tanto divini amoris igne ipsa aestuabat, ut ei impar ferendo ingesta aqua pectus refrigerare cogeretur.

Diuturnas et admirabiles extases passa est; in quibus arcana penetravit coelestia; et eximiis a Deo gratiis illustrata fuit.

Multis ante obitum annis universis Coeli deliciis heroica renuntians virtute, illud frequenter in ore habebat — « pati, et non mori. » —

In vita, et post mortem, multis claruit miraculis; suum, in praesentem usque diem, corpus incorruptum conservatur.

Praesta nobis, Domine, ut per istam Magdalenam tui ardentissimam, fraternam semper amare valeamus caritatem;

et, mala non obliviscens nostra, aliena odiose non inquiramus. —

— Exaudi nos, Trinitas sancta, et libera nos ab omnibus insidiis et Daemonum infestationibus; a visibilibus et invisibilibus inimicis.

Exaudi nos per orationes et per merita Patriarcharum, Prophetarum, et per Apostolorum suffragia.

Exaudi per constantiam Martyrum, per Fidem Confessorum, per castitatem Virginum, et per intercessionem omnium sanctorum, qui tibi ab initio placuerunt Mundi. —

— Per merita exaudi beatae Mariae Virginis, Filiae sponsae et Matris Domini mei.

Plagas tibi ostendimus nostras; simulque ipsa quae suxisti ubera dulcissima.

Collum Mariae est sicut turris David cum propugnaculis aedificatum: aspice, Domine, mille ex eo pendent in nostram defensionem clypei, omnis armatura fortium.

Sic, tanto suffulti praesidio, eadem promptitudine ac impetu, quo pueri labia uberibus figunt, tanto nos desiderio, tantaque alacritate ad mensam hanc Angelorum, et ad ubera accedemus spiritualis tui poculi. —

POSTCOMMUNIO

— Crucem pro nobis subiit; — Stans in illa sitivit; Jesus sacratis pedibus, — Lancea, cruce, clavis, — vulnera quae toleravit, ostendit;

Pro Mundi vita fuit crucifixus; — lavit nostra crimina sanguine! —

Noster voluisti fieri Frater; carni, propter nostram salutem, et sanguini communicasti nostro.

Nobis, vicissim, ipsam tradis carnem et sanguinem, per quae cognatus factus es noster. —

— Consideremus, interim, quibus digni facti sumus mysteriis, talisque cogitatio zelum in nobis excitet salutis.

Hei mihi, quot ad salutem nobis viae! nos corpus effecit

suum, nobis suum communicavit Corpus; et horum me nihil a malo avertit!

Factus sum sicut uter in pruina; in moerore comprimor, quando consolaberis me?

Ab omni via mala prohibe pedem meum, ne declinem a judiciis tuis.

Lucerna est pedibus meis verbum tuum; et lumen semitis meis.

Declinate a me maligni, adjutor et susceptor meus Deus est.

Confige, velut clavo, casto timore tuo renes meos; ne ferantur ad prava desideria.

Non dominetur super me omnis injustitia; et omnem viam iniquam odio habeam.

Misericordiae tuae multae sunt, Domine; ideo, secundum judicium miserationis tuae, salvum me fac.

Multos quidem immeritos a morte tu liberas aeterna; et quomodo ab expectatione frustraberis me confidentem in Salutari tuo?

Diligam te, Domine, vehementer; pax enim multa est diligentibus te; et non est illis scandalum ad cadendum. —

Et totis meis viribus diligam te, Mater Dei mei, et nostra Mater: commutatio tribulatorum, et infirmorum liberatio, animas salva nostras.

Intret in conspectu tuo postulatio mea; gratans Canticum tibi labia eructabunt mea. —

Laudibus cives celebrent superni
Te, Deus simplex, pariterque Trine;
Supplices et nos veniam precamur:
Parce redemptis.

CANTICUM LXVI.

FESTUM S. PHILIPPI NERII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

— Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitationem Spiritus ejus in nobis. —

— Egenos et pauperes, omni caritatis officio, beatus prosequebatur Philippus: ab honoribus semper abhorruit, summas recusans dignitates;

Virginitatem perpetuo illibatam servavit; et eos, qui eamdem colerent virtutem, ex odore dignoscebat.

Prophetiae dono illustris fuit; plurimorum animas, splendore circumfusas, in Coelum conscendere vidit;

Ubi, tandem, obdormiens in Domino, Angeli gaudentes eum receperunt. —

— Pangamus Nerio debita cantica,
Quem, supra nitidi sydera verticis,
Virtus et meritum sustulit inclytum,
Carpturum pia gaudia.

Noctes sub specubus, corpora martyrum,
Quas implent, vigilat sedulus integras,
Ex ipsis satagens discere mortuis
Normam qua bene viveret.

Nocte dum Nereus fercula pauperi
Gestans praecipitat, panniger Angelus
Tecto significat, qualiter excidat
Numquam fervida caritas.

Orantis penetrans cordis in intimum,
Laxavit spatium Spiritus impete
De Coelo veniens, esset ut hospiti
Immenso locus amplior!

Coelorum Domino, dum sacra munera
Libabat Nerius, saepius advolans,
Tellurem rapido corpore deserit,
Christo fiat ut obvius!

Corpus deseruit, cum Deus Hostiae
Fertur sub niveae tegmine conditus,
Prudens, in Patriam, pergere splendide
Nolens absque Viatico.

Honestum te, beate Philippe, fecit Dominus, et custodivit te ab inimicis et a seductoribus; tibi inde aeternam dedit claritatem.

Impetra nobis Spiritum discernendi inter bonum et malum, ut sensum habeamus pervigilem.

Impetra remissionem omnium peccatorum nostrorum; per quam propitius sit nobis Deus in necessitatis tempore et angustiae.

Tuis expelle a nobis precibus mentis jactantiam, et humilitatem perfice veram; suscita in nobis fletum; et tuis in nos manibus mollifica cor lapideum. —

— Tu, Domine, summum bonum; tu praemium es beatorum; diadema decoris; et, super capita eorum, aeterna laetitia.

Tu, qui eos intus pacificas et extra, nostras pacifica tua pace animas, quae omnem exuperat sensum.

Videbimus etiam nos miseri, amabimus, et misericordias laudabimus tuas;

Videbimus, et cognoscemus veritatem tuam et gloriam tuam;

Patris potentiam; Filii Sapientiam; Spiritus sancti cle-

mentiam; ipsius Trinitatis unam et individuam videbimus essentiam.

Et interim, Domine Jesu, Angelorum gloria atque omnium sanctorum, Domine Jesu bravium felicitatis nostrae, requies opulenta, et pacis pulchritudo, ad animam accede meam.

Magnus es tu, magnaque est merces tua magna nimis; tu promissor, et gentium promissio; tu coronator et corona!

Tu remunerator et munus; tu praemiator et aeternae felicitatis praemium!

POSTCOMMUNIO

— Omnipotens Deus Pater, dispone benignus quo mihi miserearis.

Quicquid pretiosius inveni, devote tibi offero; quicquid carius repperi, suppliciter tibi repraesento;

Tuae expono majestati, et totam tibi delego spem meam, Jesum videlicet amantissimum, quem jam, dulcissime, pectore condidi meo.

Dilectus et gloriosus Filius tuus interpellat pro me; unde et veniam consecuturum me confido.

Hunc pueritiae pannis adstrictum; sudoribus vexatum; jejuniis maceratum; et vigiliis afflictum;

Hunc flagris divexatum; suppliciis laceratum; cum mortuis deputatum; gloria resurrectionis ditatum, ad dexteram celsitudinis tuae collocasti.

Ipse placatio, ipse propitiatio mea; intende, pius, quem genueris Filium; ut, quem ipse redemerit servum, recipias.

Hic aspice Factorem Coeli et terrae, ne facturam despicias; amplectare Pastorem; ut, ovem propriis allatam ejus humeris, misericors recolligas. —

— Placebo coram te, Domine Deus meus, in terra viventium; et laudationes, tibi debitas, utique reddam.

Mater Virgo, quae Filium genuit, et peperit tuum, proprie est vera Regina ac Domina nostra.

Una est Mariae et Christi caro; ideo, a dominatione Filii tui, dominationem non sejunxisti Matris nostrae;

Misericordiam ergo pariter nos amplectimur, et carius eam tibi memoramus saepius, et utiliter invocamus.

Deipara Virgo, pax eorum summa, qui bellum intus et extra sustinent; serenitas eorum qui tempestate jactantur; unicum Fidelium praesidium, tuum mitte super nos auxilium;

Tu enim mortalium depellis aerumnas, dolores sanas, et moestitias sublevas;

In te reponimus nostram spem, o sanctissima Mater Virgo, refugium miserorum. —

— Deus, qui sanctorum tuorum gloria beatum sublimasti Philippum, concede nos, qui ejus solemnitate laetamur, virtutum etiam proficiamus exemplo.

Dedisti ei Spiritum Sapientiae et prudentiae multum nimis, et latitudinem cordis addidisti.

Spiritus sanctus, e throno procedens, illius penetravit cor, novo sanctificationis signo;

Advenit divinus ignis confringens costolas ejus, et mirabiliter amplians.

Advenit urens, illuminans, et tribuens ei charismatum dona !

Amore caritatis languebat incensus, jugiter dicens — « neque mors neque vita poterit me separare a caritate Dei mei. » —

O virum ineffabilem, nec labore victum, nec morte vincendum; per quem, in Coelo viventem, tanta coruscant miracula.

Almae sit Triadi gloria perpetim,
Quae terram, barathrum, sidera condidit;
Quae nobis Nerii dat prece jugia
Dulcis gaudia Patriae.

CANTICUM LXVII.

F. PATROC. S. JOSEPHI SPONSI B. MARIAE V.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

De profundo tribulationum clamo ad te, Domine; benigne vocem exaudi meam.

Fiant aures tuae intendentes, in vocem deprecationis meae.

Siquidem iniquitates observaveris, Domine, Domine juste, iram quis sustinebit tuam?

Clamo, quia apud te propitiatio est; et, quia mihi imperas ut sperem in te, sustinui expectans miserationem tuam.

Sustinuit anima mea sperans medelam in verbo promissionis tuae; quia apud te misericordia permanet.

Exurge adeo ad ferendam mihi opem, quare obdormis?

Humiliata est in pulvere anima mea; conglutinatus est in terra venter meus, ut ne repere quidem possim.

Exurge ideo nunc, Domine, et inopiae succurre meae, redime me propter gloriam tuam.

Revera oblitus sum tui, et inique egi; in Testamento tuo, umbrae mortis cooperuerunt me.

Tota dia verecundia mea contra me est, et confusio faciei meae:

A voce exprobrantis, et injuriose obloquentis, a facie inimici Daemonis et persequentis.

Tota die misericordiam flagito tuam, et simul toto provoco die justitiam tuam!

Merui ut animam des meam in subsannationem et derisum his, qui in circuitu sunt meo, ut me devorent.

Sed, quia probe nosti non recessisse a te cor meum, ideo misericordiarum recordaberis tuarum.

Brachium omnipotens tuum, et favor vultus tui in Patribus complacuit nostris;

Tu idem ipse es Rex meus, et Deus meus, qui salutem mittis omni populo.

Tu solus de affligentibus nos salvas; et, nos odentes confundis.

Os istorum malitia abundat; et lingua dolos concinnat.

Isti sunt qui oderunt disciplinam; et eorum sermones retrorsum projecerunt tuos.

Iccirco inimicos animarum nostrarum in nomine ventilabimus tuo; et spernemus insurgentes in nos.

Ita, in omni tempore, et omnis homo, a custodia matutina oret Dominum usque ad noctem; ipse est enim qui ab iniquitatibus nostris purgat nos.

Et ita, de relatis victoriis, tota gloriabimur die; et laudibus confitebimur tibi in saeculum saeculi.

Deus noster es tu, et Coeli nobis gloriam annuntiant tuam.

Et quia solus Deus verus, et justus judex, Holocaustum ponimus quotidie in conspectu tuo;

Non ferae sylvarum, non Coeli volatilia, vel universae pecudes, et vitulorum sanguis;

Non pulchritudo et odor agri pleni, majestatem tuam in spiritu et veritate glorificare valent; tuus est enim orbis terrarum, et plenitudo ejus;

Sed incruentum, quod purae laudis offerimus Sacrificium; cum quo, tibi Altissimo, digna persolvimus vota;

Sacrificium in quo factus es nobis justitia, sanctificatio, et redemptio! —

POSTCOMMUNIO

Dominus Jesus, Dei Filius, Deus et homo est; Deus, ex substantia Patris, ante saecula genitus; et homo, ex substantia Matris, in saeculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; ex anima rationali et humana constans carne.

Æqualis Patri secundum Divinitatem, minor Patri secundum humanitatem.

Qui, licet Deus sit et homo, non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus, autem, non conversione Divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum;

Unus omnino non confusione substantiae, sed unitate personae.

Nam, sicut anima rationalis et caro unus est homo; ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra; descendit ad Inferos; et tertia a mortuis resurrexit die.

Ascendit ad Coelos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent in corporibus suis; et de factis propriis reddituri sunt rationem.

Et qui bona egerunt, in vitam ibunt aeternam; qui vero mala, in igne comburentur aeterno.

— Miserorum refugium, caelestis patriae desiderium, a morte perpetua libera nos, o Maria

Dextera tua, Domina, magnificata est in fortitudine, quia in multitudine misericordiae tuae inimicos prostrasti nostros.

De ore Leonis liberasti nos; et, tamquam infantes modo genitos, Mater suscepisti nos.

Ponimus te sicut signaculum super cor nostrum; quia fortis est ut Mors dilectio tua.

Unguentum effusum et admirabile est nomen tuum, omnibus diligentibus Deum.

Esto refugium pauperum in tribulatione; quia virtus es miserorum omnium.

Fons conclusus, pellucidissimus, aurifluus, perennis fluentis vivifici laticis et nectaris;

Fons divinarum illuminationum, ex quo vita orta est, ascendens de terra ad irrigandum Paradisum!

Gaude desponsata Josepho; et, de excelso throno tuo, respice ad nos miseros gementes, et flentes in hac lacrymarum valle.—

— Domine Jesu, per intercessionem sanctissimae Genitricis tuae, et merita beati Josephi castissimi sponsi ejus, libera nos a poenis inferni, et beatae nobis dona gaudia aeternae vitae. —

— O nimis felix, nimis o beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus, et Virgo simul astiterunt
Ore sereno!

Hinc Stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes, placido sopore,
Migrat aeternas, rutilisque cingit
Tempora sertis.

Ergo, regnantem, flagitemus omnes
Adsit ut nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernae
Munera pacis.

Nobis, summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere,
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim
Gratum promere Canticum.

CANTICUM LXVIII.

DOMINICA PENTECOSTES.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 237.)

Hodie Spiritus sanctus in igne Discipulis apparuit; et, tribuens eis charismatum dona, misit eos in universum praedicare Mundum.

Loquebantur variis linguis magnalia Dei; qui credidit baptizatus fuit, et salvus est. —

Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, a Templo sancto tuo, quod est in Hierusalem.

Emitte Spiritum tuum et creabuntur; et renovabis faciem terrae. —

— Jam Christus astra ascenderat,
Regressus unde venerat,
Promissum Patris munere
Sanctum daturus Spiritum.

Solemnis urgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies
Signat beata tempora.

Dum hora cunctis tertia
Repente mundus intonat,
Orantibus Apostolis
Deum venisse nunciat.

De Patris, ergo, lumine
Decorus ignis missus est;
Qui fida Christi pectora
Calore verbi compleat.

Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia,
Dimitte nunc peccamina,
Et da quieta tempora. —

— Salvator noster natus est nobis; pro nobis crucifixus, et mortuus est, mortem ut destrueret nostram.

Et quia botrus carnis portatus fuerat ad crucis torcular, expressione facta, fluère coeperat Divinitatis mustum.

Missus est adeo Spiritus sanctus, quo vasa praepararentur cordium nostrorum; et, novum vinum, in utrès poneretur novos.

Primum ut a gaudio iniquitatis animae mundarentur nostrae, et contra vanitatis ligaretur gaudium.

Non enim, quod bonum est, venire poterat, nisi prius, quod malum est, recederet. —

— Gaudium iniquitatis sordida corda reddit nostra; et vanitatis gaudium facit rimosa.

Gaudium vanitatis est cum transitoria amamus; et iniquitatis gaudium est cum iniquitatem diligimus. —

— Viri fratres — Spiritus sanctus gaudium est et amor; amaritudinem ergo effundamus, malumque ejiciamus.

Mundus vanitatem, Diabolus iniquitatem operatur; alter occasionem culpae habet; et alter peccatum.

Amor mundi allicit et decipit; peccati amor polluit, et ad mortem adducit.

Jesu Christi amor purissimus mentem illuminat, et conscientiam mundat; animam laetificat, Deumque nobis demonstrat. —

— Jesu Nazarene, in hoc magno pietatis tuae Sacramento Eucharistiae, te Creatorem adoro, timeoque Judicem.

Amo te Redemptorem, et Salvatorem suspiro. —

— Cupientes invenire Gratiam, quaeramus Gratiae inventricem; quae, quia semper invenit, nos frustrari non poterit.

Ad Christum, tanquam Judicem, pertinet punire, ad Virginem Mariam, tanquam Patronam, non nisi misereri.

Salve splendor, quae Solem Christum intulisti Mundo, et gaudium nobis conciliasti.

Omnia benedicimus opera aeterni Filii tui; et te incessanter pro debito veneramur.

Ave, immaculata Filia Patris, Mater Filii, Sponsa Spiritus sancti; Urna tota aurea, quae, Deum, tanquam manna, suscepisti.

Orthodoxorum salve anchora et praesidium; salve nostra stabilissima spes. —

POSTCOMMUNIO

Salve amor Patris omnipotentis, Prolisque beatissima divina communicatio; moerentium consolator Paraclyte Spiritus, cordis mei penetralibus potenti illabere virtute.

Et tenebrosa quaeque neglectae domus latibula, corusci luminis fulgore habitator laetifica.

Tuique roris abundantia, longo ariditatis marcescentia squalore, visitando foecunda.

Saucia interioris hominis arcana, tui amoris jacula, et tepentis medullas jecoris, flammis salutaribus penetrando succende;

Sancti fervoris igne illustrando, intima depasce mentis et corporis universa.

Impleta gaudent viscera
Afflata sancto Spiritu,
Voces diversas intonant,
Fantur Dei magnalia.

Ex omni gente cogniti,
Graecis, Latinis, Barbaris,
Cunctisque admirantibus
Linguis loquuntur omnium.

Judaea tunc incredula,
Vesana, torvo spiritu,
Ructare musti crapulam
Alumnos Christi concrepat.

Sed signis, et virtutibus
Occurrit, et docet Petrus
Falsa profari perfidos,
Joëlis testimonio. —

— Mentes ideo nostras, Domine, Paraclytus, qui a te procedit, illuminet, et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem, quemadmodum in Apostolis admirati sumus tuis. —

Veni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia
Quae tu creasti pectora.

CANTICUM LXIX.

DOMINICA I. POST PENTECOST.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.*— Pater noster, *etc.*— Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.*—
— *Amo te, Domine, amabilem, super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
—Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

Dum complerentur dies Pentecostes erant omnes pariter sedentes; et subito factus est sonus de Coelo, tamquam Spiritus vehementis; et totam replevit Domum.

Spiritus Sanctus, procedens e throno, Apostolorum pecto-

ra invisibiliter penetravit, novum sanctificationis signum, ut in ore eorum omnium genera nascerentur linguarum.

Apparuerunt Apostolis dispartitae linguae tanquam ignis; seditque supra singulos eorum Spiritus sanctus.

Disciplinam et Sapientiam docuit eos Dominus; et Intellectu corda implevit eorum.

— Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita;
Cum Spiritus Paraclytus
Effulsit in Discipulos.

Ignis vibrante lumine,
Linguae figuram detulit,
Verbis ut essent proflui,
Et caritate fervidi.

Linguis loquuntur omnium;
Turbae pavent Gentilium;
Musto madere deputant
Quos Spiritus repleverat.

Patrata haec sunt mysteria,
Paschae peracto tempore
Sacro dierum numero,
Quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
Vultu precamur cernuo,
Illapsa nobis coelitus
Largire dona Spiritus. —

— Domine Deus, qui Apostolis tuis sanctum dedisti Spiritum, plebi concede tuae piae petitionis effectum; ut, quibus dedisti Fidem, largiaris et pacem.

Et pota nos torrente voluptatis tuae, ut nil jam mundanorum fontibus libeat degustare venenatae dulcedinis. —

— Judica nos, Domine, et causam discerne nostram de

gente non sancta; doce nos facere voluntatem tuam, quia Deus noster es tu.

Credimus, quod, in quocumque inhabitaveris, sanctum condis domicilium tuum.

Beatus ideo, qui te merebitur hospitem, quoniam Pater, Filius et Spiritus sanctus apud eum mansionem facit. —

— Veni jam, veni benignissime, dolentis animae consolator optime; protector opportune, et in tribulatione adjutor.

Veni mundator scelerum; curator vulnerum; spes pauperum, et cordium lumen.

O lux beatissima, quae in labore es requies; in aestu temperies; et, in moerore, serenitatis coelum.

Veni fortitudo fragilium; relevator labentium, dulcis hospes animae, dulce refrigerium;

Veni humilium doctor; superborum destructor; orphanorum pater; viduarum praesidium; virginum et infantium tutela;

Veni navigantium sidus; naufragantium portus; omnium viventium singulare decus; et, in Domino morientium, spes unica et consolatio;

Lava quod est sordidum; riga quod est aridum; sana quod est saucium;

Flecte quod est rigidum; fove quod est frigidum; rege quod est devium. —

— Veni, sancte Spiritus, propitius condescende, et apta nos tibi;

Tuae magnitudini nostram apta exiguitatem; robori tuo nostram imbecillitatem; ut, secundum multitudinem misericordiarum tuarum, nobis complaceas.

Omnibus fidelibus, in te confidentibus, da sacrum septenarium;

Da virtutis meritum; da salutis exitum, et perenne gaudium. —

— Domine Jesu, Salvator noster, qui, cum Patre et Spiritu sancto in unitate vivis et regnas, tu dulcedo es amoris, in hoc Eucharistico Sacramento, et dulcedinis amor;

Comedat te os meum; nectare amoris tui viscera impleantur mea; et mens mea eructet Canticum bonum;

Et usque ad thronum Gratiae tuae me adducat Genitrix immensi amoris, Mater mea Maria;

Deliciarum hortum scimus esse eam, et talem in Canticis laudamus nostris; quia universa florum genera et virtutum ex ea recolligimus. —

POSTCOMMUNIO

— Charitas, Deus meus, mel dulce, niveum lac, cibus es grandium; fac me crescere in te, ut sano te palato semper comedam;

Vita es, qua vivo mea; spes, cui inhaereo; gloria quam adipisci desidero.

Memor esto, Domine, peregrinationis meae; sedeo ego super flumina Babylonis, assidue flens;

Solve defluentem captivitatem meam; ad quam, dum a te recessi, deductus fui.

Tu mihi cor tene, mentem rege, intellectum dirige, amorem erige, animam suspende; et in superna fluenta, os sitientis, et spiritum, trahe.

Taceant, per te, carnis tumultus; terrarum conticescant, quaeso, phantasiae; aquarum, aëris et Poli;

Somnia sileant et imaginariae revelationes; omnis lingua omne signum, et quicquid transitorium est.

Sileat sibi et ipsa anima; et, sese transiens, de te Deo meo solummodo cogitet; quoniam, revera, tu tota es fiducia et spes mea.

Videant omnes egeni et afflicti salutem meam, et laetentur: utique omnes pariter te quaerant, ut in libro scribantur justorum. —

O fidelissima Columba Noë; quae, inter Deum et Mundum, spirituali submersum diluvio, Mediatrix extitisti amantissima.

O Maria, quae inimicis pacem reperis, salutem perditis,

reis indulgentiam, et misericordiam desperantibus ... juvamen et nos omnes nunc sentiamus tuum! —

— Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque jubilatio;
In unitate quae gubernat omnia
Per universa saeculorum saecula — Amen.

CANTICUM LXX.

F. B. MARIAE VIRGINIS DE BONO CONSILIO.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Antequam vivere inciperem, durationem vitae meae, tu, Domine, investigasti.

Et suspexisti imperfectum embryonem meum in occulto ventris matris meae.

Nec tantum opera cognovisti exteriora, sed cogitationes etiam intellexisti meas.

Structuram mei ipsius mirabili compegisti Consilio; nec pertingere possum ad eam comprehendendam.

Tu qui formasti me, et super me manum posuisti tuam, ut tua me regeres Sapientia et Consilio, scis antiqua, et omnia futura novissima. —

— In te vivo, moveor et sum; quo ibo longe a Spiritu tuo? Et, quia ubique es praesens, quo a facie fugiam tua?

Si pennas diluculo sumpsero meas in Oriente, et advolavero usque ab Occidentem, tu ibi ades.

Si in Coelum ascendero, vel in Infernum descendero, tu illic es.

Lux et tenebrae tibi, Domine, aeque sunt perspicuae.

Deducat me manus tua semper; et dextera tene tua longitudinem dierum meorum. —

— Lex et Consilium tuum vita est animarum nostrarum, et faucibus gratia nostris.

Timor Domini odit malum, arrogantiam et superbiam; et os bilinguis detestatur.

Tuum est Consilium et aequitas; tua est Prudentia et Fortitudo.

Per te Reges regnant; et legum conditores justa decernunt. —

— Ave magni Consilii Angelus, Jesu Sapientia Patris; proba me, interroga me;

Scito cor meum, meae consule menti, semitasque dirige. —

Ave Maria, Mater Angeli magni Consilii; deduc me in viam salutis aeternae. —

— Ave Jesu, coelestis Consilii arcanum; opus in me perfice manuum tuarum. —

— Ave Maria, coelestis arcani Consilium, Consilio sapientiae tuae consurgis, sicut Luna, pro me in nocte tenebrosae vitae hujus;

Et, sicut Aurora in diluculo oriris; et sicut Sol ascendis in Meridiem;

Fiducialiter invocans nomen sanctum tuum, sub titulo *Matris boni Consilii*, super Aspidem ambulabo et Basiliscum;

Leonem, absque nocumento, conculcabo; et Draconem.

Nostra Matutina stella, omnes, qui in lumine ambulant excelsi Consilii tui, protegis et liberas.

Nobiscum es dulcissima boni Consilii Mater; vigilantes, vel dormientes, peregrinantes, vel rusticantes;

Et etiam in die tribulationis nobiscum eris, eripiens nos citissime; et, post mortem Jesum, benedictum Filium tuum, nobis ostendens. —

Flos vernalis, flos Lilii, — Flos florum, decus virginum — diceris et auxilii;

Fons plenus, custos hominum —. cujus attraxit Dominum dulcedo, — Angelorum Consiliaria, — dulcis odor, ut terminum — nobis daret exilii.

—Viri Fratres—Qui perseveranter habitant in adjutorio Altissimi, perseveranter etiam in protectione Matris commorantur boni Consilii. —

— Agnus Dei, Filius Mariae Virginis boni Consilii, qui tollis peccata Mundi,— miserere nobis;

Tu solummodo portio es cordis nostri, et haereditas, Agnus occisus ab origine Mundi;

Tu Salvator noster, quem exquirimus anhelantes; et, quem invenientes, in aeternum gaudebimus.

POSTCOMMUNIO

—In te, Domine Jesu, spem reponimus nostram; annuntiabimus mirabilia tua in portas Sion.

Qui Domino adhaeret, unus Spiritus est cum eo.—

— Dona nobis, Domine, donec his fragilibus consistimus membris, corde, ore, et sensibus nomini confiteri tuo sancto.

Contemplationis pennas nobis adapta, ad te sursum volabimus; omne devitantes sinistrum, quod deorsum jacet, Consilio Legis tuae.

Tendimus gementes ad pacis gaudia, delectabilem lucem, et serenissimum statum.

— Quam mira est suavitas amoris tui, qua perfruuntur illi, qui nihil praeter te diligunt, nihil quaerunt, nihilque videre concupiscunt.

Tu, aeterna Sapientia qui habitas in Consilio, et eruditis ades cogitationibus, tu sufficis ad felicitatis plenitudinem.

Felices, ideo, sunt Coenobitae et Eremitae, quibus tu sola cogitatio; et, in spe perfecta, omne opus eorum oratio est;

Admodum felices omnes, qui solitarii sedent, et silentes stant super custodiam suam, jugiter die ac nocte divinum meditantes Consilium tuum, et expectantes auxilium.

Quanta multitudo adorantium te, Domine; et quanta dilectionis, et contemplationis varietas!

Et quam mirabiles dulcedinis proprietates et gradus, quas cordibus amatorum infundis tuorum!—

Jussu tuo, Domine, perstrepente mundo, conticescant mihi omnia terrena; iterum rogo, conticescant;

Pertranseam omnia quae creata sunt; transcendam a me ipso, ut ad te perveniam, tibi inhiem, tibique intendam.

Beati quos elegisti, et in tuam assumpsisti coelestem haereditatem:

Ecce sancti tui omnes florent ante te sicut Lilia, et potas illos torrentes voluptatis tuae. —

— O quam mira, quam pulchra, quam acceptabilia sunt Domus tuae habitacula!

Sancta et decora Sion, in atriis tuis stant pedes mei; nec dum interiora tua dignus in propatulo factus sum prospicere.

Domine dilexi a juventute mea decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae.

Moriatur anima mea morte justorum, ut personet vota laetitiae et exultationis in tabernaculis Domini Dei mei;

Ubi se perenne praemium, in jubilatione cordis, dat caritate fervidis. —

— Columba una, castissima, perfecta, electa, carens omni felle, pacifera es, o Maria.

Consilium ineffabile est nomen tuum; conservatio Mundi, quia cubiculum extitisti incarnationis Verbi;

Etiam nostra honorificata Mater; nam sedes es Divini Consilii erga nos homines, et propter nostram salutem.

Salve praeclarissima, — arca sancta et indissolubilis; — Christi nubes lucidissima; — Doctrix Gratiae ineffabilis; — Consilium sanctorum omnium.

Mediatrix veneranda; — et ab omnibus colenda; — in hac valle tenebrarum; — Mater misericordiarum; — nostris Consule periculis. —

— Bonorum omnium largitor Deus, Genitricis Filii tui

speciosam imaginem, sub titulo *boni Consilii*, mira clarificasti apparitione:

Concede nunc nobis, quaesumus, ejusdem beatae Virginis intercessione, ad coelestem feliciter pervenire patriam. —

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris aedem;
Qua Dei magnae Genitricis alma
Splendet imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos, animique pellens
Longe, et aerumnas, Latio imminentes,
Ipsa fugabat.

Virgo, quae magna decorata signis
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis. —

— Gratias summas habeamus omnes
Filio magni Genitoris almo;
Spiritum sanctum veneremur, et sit
Laus tamen una. —

CANTICUM LXXI.

F. SANCTISS. ET INDIVIDUAE TRINITATIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas; confitemur tibi, quia nobiscum misericordiam fecisti tuam.

O altitudo divitiarum Sapientiae et Scientiae Dei! ex te, in te, et per te sunt omnia; tibi honor et gloria in saecula.

Magnus es, Domine, et laudabilis nimis; terribilis contra omnes falsos Deos.

Confessionis laus, et pulchritudo decet in conspectu tuo; sanctimonia insuper, et magnificentia coruscant in sanctificatione tua.

Tu verus Deus in personis Trinus es; et, in una natura, unus es Deus.

Unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in Unitate adoramus;

Non confundentes personas, neque substantiam separantes.

Alia est persona Patris, alia Filii, alia et Spiritus sancti.

Et tamen una est Divinitas Patris, et Filii, et Spiritus sancti; aequalis gloria, coaeterna majestas;

Totus Pater in Filio, et Spiritu sancto est, totus quoque Spiritus sanctus in Patre et Filio est. —

— Pater a nullo est factus, nec creatus, nec genitus:

Filius a Patre solo est, non factus, non creatus, sed genitus. —

Spiritus sanctus a Patre et Filio, non factus, non creatus, sed procedens. —

— Pater, vere Pater est; Filius, vere Filius est; Spiritus sanctus, vere Spiritus sanctus est. —

— Nemo alium praecedit aeternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus et Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus et Spiritus sanctus.

Æternus Pater, aeternus Filius, aeternus et Spiritus sanctus.

Et tamen non tres increati, tres immensi, vel tres aeterni; sed unus aeternus, unus immensus, unus et increatus. —

— Dominus Deus est Pater; Dominus Deus est Filius; Dominus Deus est Spiritus sanctus; et tamen non tres Domini, sed unus Deus Dominus. —

— Ita, in hac Trinitate, nihil prius ac posterius; nil majus aut minus; sed totae tres personae coaeternae sibi sunt, et coaequales.

Perfecta Trinitas in unitate consistens, quam scilicet unius profitemur substantiae.

Ita ut, per omnia unitatem in Trinitate, et Trinitatem in unitate credimus et veneramur. —

— Salve Unus, Unus, Unus in Trinitate Deus: salve Una in unitate Trinitas, in Trinitate unitas.

— Afferent omnes patriae gentium gloriam nomini tuo debitam, sancta et individua Trinitas;

Immolantes hostiam adorent te Deum vivum et verum in atrio sancto tuo. —

— Commoveatur prae pavore et reverentia universa terra; Christus, Filius Dei Patris, regnat e ligno crucis.

Corrigit gentes in justitia et veritate; et populos in aequitate dirigit.

POSTCOMMUNIO.

Dominus noster Jesus Christus, Dei Filius, Deus et homo est;

Deus, ex substantia Patris ante saecula genitus; et homo ex substantia Matris Mariae in saeculo natus. —

— Mater et Virgo quae Regem hominum genuisti, et peperisti, unam habes cum Filio tuo carnem et nominationem;

Constituta Regina, totum jure Filii tui possides regnum.

Salve Hirundo felicis augurii, et Columba quae serenitatem attulisti.

Arca sancta indissolubilis; favus Christi mellis; salve fluvius clementiae;

Nobis miserere misericordiae Mater; o, miserere miseris peccatoribus;

Qui retroacta peccata deflere negligimus; ac multa quotidie poenitenda committimus.

Domina rerum, sancta sanctorum omnium, virtus nostra; agnosce te diligentes.

Filia Dei Patris; Mater Dei Filii; Sponsa Spiritus sancti; adjuva nos, Cantico iterum invocantes Triadem augustissimam. —

— Tres sunt, qui testimonium dant in Coelo, Pater, Filius, et Spiritus sanctus; et, hi tres, unum sunt.

Te unum in substantia, Trinum in personis confitemur; — Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Te semper idem esse, vivere, et intelligere laudamus; — Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Deum verum in Trinitate, et Trinitatem in Unitate adoramus; — Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Gratias tibi Deus; gratias tibi vera et Una Trinitas; Una et summa Deitas; sancta et Una Unitas.

Gloria tibi Trinitas aequalis; Una Deitas ante omnia saecula; et laus a nobis nunc et in perpetuum tibi sit.

Laus et perennis honor Deo Patri et Filio, sancto simul Paraclyto in saeculorum saecula.

Et ista laudis gloria, in ore omnium, Patri, genitaeque Proli, et Spiritui sancto, pariter resultet voce perenni.

Laus Deo Patri parilique Proli, et tibi studio perenni, sancte Spiritus, os promat nostrum omne per aevum.

Te invocamus; te laudamus; te, spes nostra, adoramus cernui, salus et honor noster; — vivifica nos, o beata Trinitas.

Caritas Pater est; Gratia Filius; Communicatio Spiritus sanctus; — vivifica nos, o beata Trinitas.

Veritas est Pater; Veritas Filius, Veritas Spiritus sanctus; — vivifica nos, o beata Trinitas.

Pater, et Filius, et Spiritus sanctus una substantia est; — vivifica nos, o beata Trinitas.

Ex quo omnia; per quem omnia; in quo omnia, ipsi gloria, laus, honor, et virtus a cunctis tribuatur.

Et omnibus data sit gratia, in confessione vere Fidei, aeternae Trinitatis gloriam agnoscere; et, in potentia Majestatis adorare Unitatem. —

— Jubilate Deo omnis terra; cantate; exultate, et psallite ei.

Commoveatur ad laetandum etiam plenitudo maris, et amplitudo ejus.

Utique gaudeant nobiscum campi; et, omnia quae in eis sunt, nobiscum plaudant ei.

Salvavit enim nos dextera sua ad adhaerendum et confitendum sibi; et brachium sanctum ejus fecit nos populum acquisitionis.

Benedicamus unanimiter Patrem, Filium cum sancto Spiritu; laudemus et superexaltemus eum in saecula. — Amen.

CANTICUM LXXII.

SOLEM. SACRATISS. CORPORIS D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— SAPIENTIA aedificavit sibi domum; suas mactavit victimas; miscuit suum in cratere vinum; et mensam paravit suam.

Sacerdos in aeternum Christus Dominus, secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

In qua nocte tradebatur accepit panem, et gratias agens, fregit et dixit: « Accipite et manducate, hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur.

» Quotiescumque manducabitis Panem hunc, et Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. » —

— Coelum non erat, nec mare erat; Ipse dixit, et facta sunt; Ipse mandavit, et creata sunt.

Jussit Dominus, et omnis creatura facta est; omnia sunt opera sermonis Domini.

Si voce omnipotentiae ejus incipiunt esse quae non sunt, quanto magis, quae erant, in aliud commutare valet.

Adstruamus igitur quod Panis iste propositionis, et Calix, vi sermonis Domini, Corpus et Sanguis fit propitiationis, expiationis et mundationis. —

— Immensa ista Divinae largitatis beneficia populo exhibita Christiano, inaestimabilem nobis conferunt dignitatem.

Neque enim est, aut antea fuit aliquando tam grandis Natio, quae habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster, realiter et corporaliter, nobis, nocte diuque adest.

Unigenitus, siquidem, Dei Filius, suae nos volens Divinitatis esse participes, nostram assumpsit naturam, ut nos homines Deos faceret, factus ipse homo.

Et hoc insuper addidit, quod de nostro assumpsit, totum ad nostram contulit salutem;

Corpus namque suum, in ara crucis, Hostiam Deo obtulit Patri, pro nostra reconciliatione;

Sanguinemque suum fudit in pretium, simul et lavacrum, ut, e miserabili redempti servitute, a veteribus et novis nostris mundaremur peccatis.

Panis, quem nobis quotidie amantissimus Jesus dat, Panis de coelo verus est, idest ipsa sacratissima Caro sua pro Mundi vita;

Est eadem illa mensa, et magnum in Coenaculo convivium, nec aliquid minus habet; ipse Christus hoc quoque, ut illud, perficit.

Et, cum video Sacerdotem offerentem, non puto ipsum hoc facientem, sed Christi manus invisibiliter extensas. —

— Comedamus, viri Fratres, Panem hunc, et Vinum bibamus; Jesus nobis miscuit, ideoque coelestia agimus convivia.

Convenit devotioni omnium Fidelium solemniter institutionem tam salutiferi Sacramenti, tamque mirabilis, recolere.

Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium, etc.
(*integre memoriter hic ab omnibus recitatur*).

POSTCOMMUNIO

— O QUAM suavis est, Domine, Spiritus tuus, qui, ut dulcedinem tuam in Filios demonstrares, Pane suavissimo de Coelo praestito, esurientes reples bonis, fastidiososque divites dimittis inanes.

O praeclarissimum, et admirandum Convivium; beneficentissimum, omnique suavitate repletum!

—Domine Jesu, Verbum Patris, qui venisti in hunc Mundum peccatores salvos facere, vitam emenda meam; actus meliora; et mores compone.

Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine, nisi tu solus, Deus et homo?

Tolle de me, quod mihi nocet, tibique displicet; et da quod nosti tibi placere, mihique prodesse. —

— Tu Deus omnipotens, et infinitate pietatis, justificas impium; et, mortuum, propter peccatum, vivificas.

Coram te, Domine, est sanitas, et infirmitas nostra; illam, precamur, serva; istam sana; et sanatam, conserva.—

— Alma Virgo-virginum, et tua dulcissima Mater, benignissima, carissima, pro nobis apud te intercedat.

Descende ad nos, o Maria, cum Filio tuo; in capite tuo corona est duodecim stellarum, idest gratiarum omnium et virtutum congeries.

Veni, et pertinaciae nostrae age triumphum; coronaberis etiam de montibus Pardorum, et de cubilibus Leonum!

Sana nos, Domina nostra, et sanabimur; salva nos, et salvabimur.

Digito scribe tuo in corde et in ore dulcem memoriam nominis Jesu, et tui; nulla unquam oblivione delendam.

Scribe in tabulis mentis nostrae justificationes legis Domini, ut, voluntatem ejus, semper et ubique, prae oculis habeamus nostris.

Insere in visceribus nostris mirabilia ejus; et quomodo Angelorum esca plebem nutricat suam.

Vitis vera, quae racemum aluit maturum, et vinum stillat, quo exhilarantur animae, — salve, o Maria. —

— Viri fratres — In voce exultationis resonemus epulantes in mensa Domini nostri Jesu Christi.

Qui, tempore suae mortis, pavit; et, quotidie, nos pascit.

De petra melle saturat nos, ut hilares vivamus et requiescamus in pace. —

— Sacris solemniis juncta sint gaudia;
Et ex praecordiis sonent praeconia;
Recedant vetera, nova sint omnia,
Corda, voces, et opera.

Noctis recolitur coena novissima,
Qua Christus creditur Agnum et azyma
Dedisse Fratribus; juxta legitima
Priscis indulta Patribus.

Post Agnum typicum, expletis epulis,
Corpus Dominicum datum Discipulis;
Sic totum omnibus, quod totum singulis,
Ejus fatemur manibus.

Dedit fragilibus Corporis ferculum;
Dedit et tristibus sanguinis poculum;
Dicens: « accipite, quod trado vasculum;
Omnes ex eo bibite. »

Sic Sacrificium istud instituit;
Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris; quibus sic congruit,
Ut sumant, et dent caeteris.

Panis angelicus fit panis hominum;
Dat panis coelicus figuris terminum;
O res mirabilis! manducat Dominum
Pauper, servus, et humilis. —

— Te Trina Deitas, Unaque poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus;
Per tuas semitas, duc nos, quo tendimus
Ad lucem, quam inhabitas. — Amen.

CANTICUM LXXIII.

FESTUM S. ANTONII DE PADUA.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— CONFITEBOR tibi, Deus; et invocabo nomen sanctum tuum.

Lex tua immaculata est; et, a malo tramite, convertit animas.

Testimonium tuum fidele, Sapientiam praestans parvulis.

Rectae sunt viae justitiae tuae; et laetificantes corda.

Praeceptum tuum lucidum est; et illuminans mentis oculos ad te cognoscendum.

Sanctus est timor tuus; judicia tua vera sunt, et justificata in semetipsa.

Desiderabilia, etiam, super aurum et lapidem pretiosum multum; et dulciora super mel, et mellis favum. —

— Ab occultis peccatis meis, adjutor meus, munda me; et ab alienis, Redemptor meus, parce mihi.

Complaceant insuper tibi eloquia oris mei; et meditatio cordis mei sit in conspectu tuo semper. —

— O proles Hispaniae; — pavor infidelium; — nova lux Italiae; — nobile depositum urbis Paduanae;

Totus in te Deus sitiebat, — et ad eum tu, vigilans, — extitisti de luce; — et tu Lux indeficiens, — tu qui in cruce pro omnibus sitisti, — lux illi rutilans fuisti. —

— Laetetur Israel in eo, qui fecit eum; et semper redemit eum.

Laus nostra resonet in Ecclesia sanctorum; quia beneplacitum est in populo suo;

Qui sublimat mansuetos in salutem; et protegit eos in cubilibus suis;

Qui exaltat sanctos cultores suos in gloria; et exaltationes ejus in Coelo reboant in gutture eorum;

Qui, communione Hostiae et Calicis consecrati, quibuscumque seipsum sumendum dans ad manducandum, multiplicat, et Filios congregat suos. —

Memor sis, Domine, Sacrificii nostri, ut holocaustum nostrum pingue fiat. —

Ingrediamur, viri Fratres, ad altare Dei, epulas nobis conquisitissimas curavit; et eas nobis anteposuit adversus omnes qui tribulant nos.

POSTCOMMUNIO

— Dulcis Christe, bone Jesu, sicut desidero, da mihi amorem tui castum et sanctum, qui me repleat, totumque possideat;

Et evidens amoris tui signum expecto, idest, irriguum lacrymarum fontem, jugiter manantem;

Istae tui in me testentur amorem; istae prodant; et fateantur quantum te anima diligit mea. —

— Respice in me, Deus, et miserere mei; quia dolores cordis mei multiplicati sunt.

Coelestem consolationem tuam da mihi; et noli spernere indignum, pro quo teipsum exinanisti pendens in cruce.

Tu quidem Rex gloriae, et omnium virtutum Magister, docuisti nos gemere et flere, dicens: « Beati qui lugent, quoniam consolabuntur ».

Ipse tu, defunctum Lazarum amicum flevisti tuum; et lacrymatus es super perituram civitatem Hierusalem! —

— Salve, o Maria, salve Rubus incombustus, et maledictionum dissolutio;

Salve dulcium aquarum vena, et veniae fons, cor mollifica nostrum, et pietatem ad nos Filii flecte tui.

Caritate tua cor vulnera nostrum; et dignos fac Gratiis, et tuis nos muneribus semper frui.

Liqueat caro nostra in timore tuo; et, desiderio tui, anima inardescat semper nostra.

Per illas tuas sanctissimas lacrymas, et per omnes miserationes tuas, cor lapideum ad fletum compunge nostrum.

Pia Mater Maria, — fac me tecum pie flere, — crucifixo condolere, — donec ego vixero. —

— Coeli, terrae, maria, — creaturae cunctae — benedicant Dominum; — qui tot, per Antonium, — signis auget hominibus — vitae spem futurae.

Per ignem compunctionis efficiar, Domine, ipso intercedente, in conspectu Filii tui, holocaustum pingue et medullatum.

Lampade non vacua, — lumen mihi det Relligio, — caritas ardorem, — donec in domo tua, — frui praemium, — dones post laborem;

Per hoc tuum nos, Pater hominum, lumen signes; et, lux de lumine, illustrator hominum, cum Spiritus munimine, in rectas nos dirige semitas. —

— En gratulamur hodie
Christo Regi jucundius,
In cujus aula gloriae
Jam jubilat Antonius.

Francisci Patris aemulus,
Sic ille se contemperat,
Ut fonte manans rivulus
Aquas vitae circumferat.

Longe lateque diffluit,
Sitique mortis aridos,
Verbo salutis imbuit,
Dans rore sacro vividos.

Opes, decusque nobilis
Spernit vetusti sanguinis,
Et, vana Mundi respuens,
Crucis rigorem diligit.

Et nocte longas protrahit,
Divina volvens, lacrymas;
Ignita dum suspiria
Deducit imo e pectore.

Afferat Christi gratiam —Antoni patrocinium—; ne, prolapsis, veniae — tempus breve creditum, — diffluat inane.—

Coeli, terrae, maria, — creaturae cunctae, — benedicant Dominum; — qui tot, per Antonium — signis, auget hominibus — vitae spem futurae.

—Vidit morantes, aequore
Stupente, pisces, impia
Cervice, quae verum negat
Audire, gens incredula.

Mors, lepra, morbi, Daemones,
Æquor tumens, et vincula;
Et, quae furunt incendia,
Hoc victa cedunt nomine.

Error, lues, calamitas,
Quae clade terras occupant,
Votis precantes obtinent,
Ut semper absint noxia.

O qui perenni promicas
Miraculorum gloria,
Audi, benignus, supplices,
Nostrisque votis annue. —

Nobis Olympi e vertice
Adsis vocatus, turbines,
Ferrum, famem, contagia,
Iram repelle Numinis. —

— Praestet hoc Nati Genitor,
Hoc Genitoris Genitus,
Ac, par utrique Conditor,
Paraclytus hoc Spiritus. — Amen.

CANTICUM LXXIV.

DOM. INFR. OCT. CORPUS CHRISTI; ET II P. PENTEC.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

Descendat, Jesu pie, in cor meum odor tui suavissimus; amor tuus dulcissimus in animam ingrediatur meam.

Immensus es; ideoque sine mensura amari a nobis debes—

— Tam forti homo hominem diligit dilectione, ut alter alterum vix abesse patiatur;

Et sponsa, sponso tanto conglutinatur mentis ardore; ut, prae amoris magnitudine, nulla perfrui requie valeat, cari sui absentiam non sine moerore ferens.

Qua, ergo, dilectione, quo studio ac fervore, anima, quam tibi desponsasti Fide, debet diligere te Deum et pulcherrimum sponsum ?

Mundani amores suas habent delectationes, sed perturbatas;

Animas, quas ingrediuntur, sollicitant timoribus, suspicionibus, et perturbationibus.

Tuus, contra, amor suavis est, et quietus; et pectora, quae possidet, suavitate, dulcedine, ac tranquillitate replet.—

— Viri fratres — Dominus possideat nos; et nos regat; Dominus nostra imperturbabilis est vita, et rectorum delectatio.

Carnalia deponamus desideria, quae animas impugnant et aggravant nostras.

Duo enim amores, alter bonus, alter malus; alter dulcis, alter irrequietus et amarus; alter transitorius et alter aeternus non simul in nostro sustinent pectore. —

— Christe, bone Jesu, charitas Deus meus, amor dulcedinis, et caritatis dulcedo, tuus amor sincere casteque permanet in saeculum saeculi.

Sis, quaesumus, in corde, in ore, et prae oculis semper nostris; ut nullus unquam adulterinis in nobis amoribus aditus pateat. —

— Audi, Deus noster; ne nobis, propter peccata nostra, efficiaris inexorabilis; sed, propter bonitatem tuam, preces suscipe nostras.

Tu, refugium pauperi; ejusque adjutor in opportunitatibus et in tribulatione. —

— Exaudi petitiones nostras, intercedente, orante et impetrante Maria Domina nostra, cum omnibus sanctis tuis.

Da nobis, beata Virgo, effectum desiderii nostri, sanctam et castam dilectionem tuam.

Ideo sperant omnes in te, amoris tui agnoscentes dulcedinem; quoniam non dereliquisti quaerentes te.

Sicut pupillam oculi,
Servos, servas summo Regi.
Tu solamen es saeculi,
Refugium tui gregis.
Summa Sponsa summi Regis
Caput conteris Diabuli,
Tu es verus liber Legis,
Tu arca Tabernaculi.

Columba tu simplicior
Omni; Tutrix humilium;
Salus hominum tutior,
Mundo attulisti gaudium

Enixa Dei Filium.
Omni veneno fortior,
Medicina peccantium,
Signo Serpentis promptior. —

— Viri fratres — Christum Regem adoramus dominantem Gentibus; qui, se manducantibus, dat Spiritus pinguedinem.

Misit eum vivens Pater; ut nos Pane cibaret vitae, et intellectus.

Vincenti saeculi hujus amores, manna praebet absconditum; charismata cordis sui, et nomen novum. —

POSTCOMMUNIO

— Mane nunc in me, bone Jesu; saevientem legem seda membrorum meorum;

Pietatem corrobora; animique perturbationes expelle;

Ægrotum cura; collisum redintegra, et ab omni me eripe adverso casu.

Proba et defende me a me ipso; non enim ignoro, quod judicium sibi manducat, qui de Pane indigne edit, et de Calice bibit.

Eripuisti me in Sanguine tuo de ore Leonis; et de manu bestiae liberasti me.

Unge nunc me unctione misericordiae tuae, ne peccatum peccato adjiciam; neve de peccato propitiato sim sine metu. —

— Omnipotens Deus Pater, Jesus a te missus, meam suscepit humanitatem; in qua dignum duxit alapas, vincula, sputa, et irrisiones perferre:

Clavos et Crucem, telumque in corde suscipere!

Hic est fidelissimus Pastor ille, qui ovem, dudum errabundam, per abrupta montium, per vallium praecipitia multis variisque quaesierat laboribus!

Quique, tandem, gaudens inventa, miro caritatis excessu, super humeros imposuit suos!

Ita, de profunda confusionis abysso, annexam levavit; suisque adstrictam complexibus, ad nonaginta novem, unam quae perierat, reportavit! —

— Ecce, Domine mi Rex, Pastor meus bonus refert tibi quod ei commisisti; suscepit, te disponente, ad salvandum hominem, quem tibi restituit omni labe immunem;

Ecce tuus, tibi carissimus Natus, plasma reconciliavit, quod a te procul deviaverat;

En gregi tuo, Pastor mitis et fortis, reportat quod violentus abegerat praedo;

Reddit tuis conspectibus servum, quem sua fecerat conscientia fugitivum;

Qui per se meruit poenam; et, per hujus sanctificationem, veniam meretur. —

— Potui per me, Pater sancte, te offendere; sed per me non valeo te placare.

Memorare, iterum atque iterum rogo, quod Filius dilectus tuus factus est adjutor meus, meam participans humanitatem;

Quatenus, unde causa offensionis emerserat, inde tibi placationis immolaret Sacrificium.

Spes et fiducia mea est, quod ipse ad dexteram sedens tuam, semper sese tibi meae substantiae ostendit esse consortem. —

— Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris ac Nati; pariterque sancti
Spiritus; cujus resonet per omnem
Gloria mundum. — Amen.

CANTICUM LXXV.

OCTAVA SACRATISS. CORPORIS D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Quid deliquit homo, quod Filius non redimeret Dei?

Quae tanta hominis tumeret superbia, quam non sterneret ejus tanta humilitas?

Quodnam tantum mortis imperium, quod Nati Dei non destrueret supplicium?

Nimirum, si delicta peccantis hominis, et redimentis auctoris Gratia, aequa libraretur lance, non tantum oriens ab occidente separaretur, sed inferior a summo Coeli cardine!

Ita, si nos, pro nostra, ut dignum est, despicis iniquitate, saltem pro dilectae nos sobolis caritate misericors respice;

Et quoties beata prolis patent vulnera, nostra, obsecràmus, delitescant scelera;

Sic et quoties rubet pretiosus pio de latere Sanguis; diluantur, obsecramus, pollutionis nostrae labes.

Immunda te ad iram lacessivit caro; mundissima, imploramus, te caro ad miserationem flectat.

Aspice, benignissime Pater, corporis Filii tui Sacramentum, et nostrae remitte carnis reatum.

Multum quippe est, quod nostra meretur impietas; longe autem majus, quod Redemptoris nostri jure reposcit pietas.

Quanto, namque, Deus homine superior est, tanto hominis malitia inferior est ejus bonitate, qualitate et quantitate.—

—Humilitas, in hac pacis Hostia, nostram vincit superbiam; patientia, benignitas, suavitas et dulcedo, nostram exsuperat inobedientiam, duritiem, iram, et crudelitatem.—

—In misericordia tua elegisti nos ad videndam pacem Hierusalem, in benedictione filiorum.

Non fecisti taliter omni Nationi; et judicia tua non manifestasti eis!

Quis unquam confidet in quibuscumque filiis hominum, cujus spiritus vitae, serius ocyus, exibit de corpore? —

— Domine Deus noster, regna super nos in generationem et generationem, sicut regnasti in saecula.

Laudet te anima nostra, et tibi psallat quamdiu vixerimus;

Laudet te in operibus et prodigiis tuis in hoc Sacramento pietatis; laudet secundum multitudinem misericordiarum tuarum. —

— Et oret ad te, ut exaudias, voce pia, pro nobis Virgo Maria.

Ave pacifica, posita inter summa et infima Dei, et hominum.

Ave aditus peregrinationis Verbi Dei ad nos; janua illuminata, per quam tenebrae pulsae, lux introducta, Lex inclaruit et Gratia nobis.

Audi, Domina, verba precesque nostras; et in conspectu Angelorum laudes cantabimus tibi.

In quacumque die invocaverimus te, exaudi nos; et virtutes in cordibus multiplica nostris.

Confiteantur tibi omnes tribus, et linguae; quia per te salus restituta est nobis.

Ave Gratia plena; si quid spei, si quid salutis est in nobis a Filio tuo, a dignitate maternitatis tuae exoriri novimus et redundare.

POSTCOMMUNIO

— Angelorum esca, panis pinguis et vitalis, — parce nobis, Domine.

Panis supersubstantialis; Filiorum Panis; et deliciae Regum, — exaudi nos, Domine.

Panis vivus et saturans, qui de Coelo descendisti, Caro, Cibus, Sanguis, Potus, — miserere nobis, Domine.

Panis, omnipotentia Verbi caro factus; cibus et conviva; cibus viatorum, — ab omni nos, Domine, libera peccato.

Divinae affluentia largitatis; dulcissimum convivium, in quo assistunt Angeli ministrantes; potus immortalitatis, — ab omni nos, Domine, libera malo.

Oblatio munda; frumentum electorum; vinum germinans Virgines; tuae caritatis abundantia — inebria nos, Domine.

Manna absconditum; mensa purissima; Agnus absque macula, — salva nos, Domine.

Verbum caro factum; Hostia sancta; habitans in nobis, — sanctifica nos, Domine.

Transubstantiatio verissima; Calix benedictionis inebrians; memoria mirabilium Dei, — sanctifica nos, Domine.

Agnus Pascha; incruentum Sacrificium; Manna Patrum, — sanctifica nos, Domine.

Offerens et oblatio; Sacramentum pietatis; Viaticum viatorum; — sanctifica nos, Domine.

Sacramentum augustissimum; praecelsum ac tremendum mysterium; Sacrificium omnium sanctissimum, — sanctifica nos, Domine.

Stupendum, supra omne, miraculum; coeleste antidotum, quo a peccatis praeservamur; propitiatorium pro vivis et pro defunctis, — sanctifica nos, Domine.

Sanctissimae Dominicae Passionis commemoratio; memoriale praecipuum Divinae dilectionis; vinculum caritatis, — sanctifica nos, Domine.

Donum trascendens omnem plenitudinem; spiritualis dulcedo in proprio fonte gustata; refectio et consolatio animarum sanctarum, — sanctifica nos, Domine.

Fortitudo in Domino morientium; pignus futurae gloriae, sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus et immortalis, — sanctifica nos propter magnam misericordiam tuam. —

— Viri Fratres — Concomitantiam Dei Patris, et Spiritus sancti Paraclyti in Hostia consecrata, nunc et semper toto confitemur corde et ore. —

— Te, igitur, sanctam et individuam Trinitatem laudamus atque benedicimus; tibique perennem gloriam tribuimus in saeculorum saecula. — Amen.

CANTICUM LXXVI.

FESTUM SS. CORDIS JESU.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Tu solus Dominus, tu solus in consilio sanctorum, glorificaris excelsissime.

Omnes confiteantur tibi mirabilia tua, et nos misericordias tuas in aeternum cantabimus. —

— Bone Deus, vitam meam afflictissimam annuntio tibi; lacrymas repono meas in sacro corde tuo.

Jam pridem cognovi, quod ex sacro tuo ciborio inopias respexisti meas; thesaurus meus in corde tuo conditus est.

Benigne Domine, fac mecum bonum propter nomen tuum; quia suave est cor tuum, et clemens.

Deficiens factus sum, sicut umbra cum declinat Sol; ablatus sum, et excussus sicut ab Agricolis excutiuntur de ramis arborum Locustae.

Verumtamen tibi subjectum est cor meum; tu, unicuique reddis juxta opera, patientiam et expectationem non frustraberis meam.

Benedictus in aeternum, qui non dedisti me in captionem eorum; qui forte deglutissent me.

Anima mea, sicut Passer, erepta est de laqueo venantium, laqueus contritus est, et ego a perditione liberatus sum.

Vota mea in medio cordis tui sunt; eripuisti pedes meos a lapsu; et, benignitate summa, me de morte salvasti aeterna. —

— O Maria, cor tuum dulcissimum, commune est etiam propitiatorium nostrum; quia, per te, cor Jesu loquitur ad cor nostrum;

Per te, benignitatis et veniae cordis sui thaesauros nobis reserat; inde munera et omnia largitur spiritualia bona;

Per te placebimus coram Deo nostro in lumine viventium; propterea laudationes tibi, Canticum et Hymnum cordi Filii reddemus tui. —

— Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum; Paradisus in te morientium, divino quo ardes amore requiem in saeculum saeculi nostris concede cordibus. —

POSTCOMMUNIO

— Summi Parentis Filio,
Patri futuri saeculi,
Pacis beatae Principi
Promamus ore canticum.

Qui vulneratus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urens ignibus
Ipsum qui amantem diligunt.

Jesu, doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Dura ut apertum lancea
Latus pateret vulneri?

O fons amoris inclyte!
O vena aquarum limpida!
O flamma adurens crimina!
O cordis ardens caritas!

— Cor Jesu; sanctitate, sanctum; Dei bonitate, bonum; Dei Majestate, dignum; — Divino, quo ardes amore, cor inflamma meum.

Cor Jesu, Patris aeterni Templum dignissimum; proprium

Spiritus sancti habitaculum; sanctissimae Trinitatis sanctuarium; Divino, quo ardes amore, cor adure meum.

Cor Jesu, divinae caritatis dignissima sedes; Sapientiae et Scientiae Dei thesaurus infinitus; dives in omnes, qui te invocant; et de cujus plenitudine omnes accepimus; — Divino, quo ardes amore, trahe nos post te.

Cor Jesu, puteus aquarum viventium; pax et reconciliatio nostra; principium et omnium virtutum exemplar; — Divino, quo ardes amore, debilitatem refice nostram.

Cor Jesu, Hostia vivens, sancta, propitia, in qua sibi Pater bene complacuit; — Divino, quo ardes amore, reforma cor nostrum juxta voluntatem tuam.

Cor Jesu, opprobriis saturatum; propter nostra attritum scelera, et lancea perforatum; — Divino, quo ardes amore, corda transfige nostra.

Cor Jesu, peregrinantis animae solatium; fons totius consolationis; portum in die tribulationis; — Divino, quo ardes amore, corda laetifica nostra.

Cor Jesu amantissimum, suavissimum; et salus in te sperantium, — Divino, quo ardes amore, cor lapideum de pectore aufer nostro, et cor immitte carneum.

Cor Jesu, cor mite, humile, utile, et deliciae Sanctorum omnium; — Spiritum cordis tui in medio infunde cordis nostri. —

Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter conjunctum; ex Maria virgine in tempore conceptum; in ejus sinu ab Angelis adoratum; Patri, pro Mundi vita, ab ipsa praesentatum; — Divino, quo ardes amore, cordis nostri exaudi preces.

In corde, Jesu, jugiter
Reconde nos; ut ubere
Dono fruamur gratiae,
Coelique tandem praemiis. —

— Semper Parenti et Filio
Sit laus, honor, et gloria;
Sancto simul Paraclyto,
In saeculorum saecula. — Amen.

CANTICUM LXXVII.

DOM. III. P. PENTEC. F. S. ALOYSII GONZAGA.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Domine Jesu, amor tuus lucerna fulgoris est, ardens in mente per desiderium; et in facie splendens per exemplum.

Natura hujus amoris est indesinenter amare; propria postponere; et communia praeferre;

Diversa connectere corda; pacemque semper inquirere.

Nunquam verus otiatur amor; de die crescit in diem, et grandescit; in angustiis, in fame, in siti, in adversitatibus laetificat corda, et a terrenis sublevat;

Est animarum vita; nam, qui non amat, inter mortuos deputatur; omnia sustinet, omnia patienter portat, et virtutes perficit.

Ab intellectu iste oritur dulcissimus amor; et, per Fidem, cadit in cor.

Sancti per Fidem vicerunt regna; Fides est, ergo, fundamentum stabilitatis amantium et constantiae.

Provenit amor a Gratia Dei Patris, sicut de te, Jesu, amantium vita, dixisti: « — nemo potest ad me venire, nisi Pater meus traxerit illum. » —

— O tu, juvenis angelice, qui miram innocentiam vitae, pari cum poenitentia sociasti, impetra nobis, ut, te innocentem non secuti, poenitentem imitemur. —

— Infensus hostis gloriae,
Omnisque culpae nescius,
Et mollis osor Curiae
Laudetur Aloysius.

Alma juvante Virgine,
Ex matris alvo ducitur;
Simulque sacro flumine
Nascens puer renascitur.

Primis ab incunabulis
Piae loquelae semina
Castis fluunt labellulis,
Jesu et Mariae nomina.

Summo sacer jam Numini
Curas profanas abdicat,
Et se, decennem, Virgini
Per castitatem dedicat.

Deo trahente coelitus,
Sic mente pergit vivere,
Ut carnis expers spiritus,
Vel Angelus cum corpore.

Non hunc honores saeculi,
Non magna tangunt nomina;
Non aulici, non servuli,
Non cara gentis agmina.

Sed haec habens despectui,
Sacrisque captus gaudiis,
Adjunctus almo coetui
Christi meret stipendiis.

Illo nihil perfectius,
Nihil fuit constantius,
Omni carens labecula
Fit sanctitatis regula. —

— O amor praeceps! amor Jesu flagrans, amor vehemens! amor, qui te intra cohibere non valens, praeter te aliud cogitare non sinis;

Tu dulciter capis; et contemnere facis ac fastidire omnia;

Tu strenue stringis; sapienter erudis; gloriose illaqueas;

Delectabiliter oneras; feliciter uris; beatifice consumis, et tempora citissime facis explere multa;

Affectu es desiderabilis; experientia dulcis; jucunditate plenus; fruitione aeternus;

Reficiens, satians, et nunquam nauseam generans! —

— Amo te, Domine Jesu, et magis magisque amare cupio. —

POSTCOMMUNIO

Domine Jesu, fons amoris, amore tuo, in hoc Sacramento amoris, nil suavius, nil dulcius, nil utilius, nihilque jucundius!

Libertatem donat; timorem pellit; laborem sentire non facit; nec exquirere praemium!

Fessos alleviat; debiles roborat; moestos laetificat; esurientes reficit; et, deficientes, robustos jucundosque reddit!

Pestes mentis sanat; cordis secreta illuminat; intellectum, fovendo, saginat; et animam, exhilarando, corroborat.

Ad istum amorem tuum, praeveniendo, nos invitas, proripis et protrahis; et, qui prius torpebat, cum se praeamari sentit, excitat se;

Quod si jam fervebat, cum se amari et praeamari didicit, magis accenditur. —

— O clementissime, ego semper surdus fui, et ab amore tuo multipliciter elongatus; et totus vixi ingratitudine plenus:

Quodammodo etiam inimicum adversum te me posui; tibi contraria et displicentia, corde voce et opere cum mundanis exercendo!

— Viri fratres — Qui se a carnali non abstrahit generatione, ad innocentiam, ad fervorem et puritatem filiorum Dei non pertingit.

Mundanus amor cum divino non conjungitur amore; et numquam congruit ei.

Curramus, ipso juvante Jesu, et Matre intercedente sua, ad compunctionem et Confessionem; ut, exeuntes de sterquilinio miserrime conscientiae, ad regnum amantium, per amoris gratiam, intrare valeamus. —

— Mater Jesu Christi, ideoque Genitrix immensi nostri gaudii, et auctrix laetitiae;

Flumen Dei repletum Gratiae, cum fiducia te invocamus et affectu; et tu a nobis Daemonum phalanges repelle.

Ave, Virgo ruga carens,
Da, intacta Dei parens,
Ut laus tua, cum dulcore,
Meo semper sit in ore.

Ave Virgo, lux astrorum,
Educ, quaeso, vitiorum
Lutulenta me de faece,
Pro me Deo fusa prece.

Innocentibus, reverendum es tu alabastrum spiritualis Gratiae unguenti, et turris firmissima quae inimicorum retundit superbiam. —

— Benignissime Jesu, abysso et violentia amoris tui, summus tu omnium, infimus factus es; et ideo nihil violentius de te triumphat, quam sincerus amor et humilis.

Temetipsum exinanisti, ut sciremus plenitudinem amoris tui effusam esse in nobis; altitudinem adaequatam, et singularitatem associatam.

Inclinasti te, ut nos erigeres; majestatem exinanisti tuam in Sacramento Eucharistiae, ut tua nos impleres divinitate!

Descendisti usque ad imum nostrum, ut ad te ascenderemus.

Piissime Jesu, qui non potes non amare, per violentiam dulcissimi amoris tui rebelles nostras ad amandum compelle voluntates. —

— Uni, ter almo Numini,
Sanctoque Jesu nomini
Sit laus, decus, dilectio;
Sit laus et Aloysio. — Amen.

CANTICUM LXXVIII.

NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: « Nascetur tibi Filius; nomen ejus Joannes vocabitur; et multi in nativitate gaudebunt ejus:

Erit magnus coram Domino; manus ejus cum ipso est; vinum et siceram non bibet; et omne immundum non manducabit ex utero matris suae.

Ipse praeibit ante Illum in spiritu et virtute Eliae, parare Domino plebem perfectam ». —

— Priusquam te, Joannes, formaret Deus in utero, novit te; et, antequam exires de vulva, sanctificavit te; et prophetam in gentibus dedit te.

Elisabeth, Zachariae magno viro genuit te praecursorem Domini, qui viam in Eremo praeparasti Domino.

Erat, equidem, infoecunda corpore, sed servata mysterio; caruitque sterilitatis opprobrio gignendo Filium de Coelo promissum.

Apertum est os Zachariae, qui mutus erat, et prophetavit, dicens: « — Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem plebis suae ». —

Solus es Prophetarum, qui Dominum nostrum propriis

meruisti videre oculis, quem futurum in longa praecinerunt tempora; et solus annuntiasti praesentem.

Te, inspirante Deo, annuntiavit Isaias, dicens: « vox clamantis in Deserto, parate viam Domini ».

Tu concutiens naturae terminos, sexto matris tuae mense, in utero ex utero Salvatorem, et salutationis gratiam Genitricis aspexisti ejus.

Repletus Spiritu sancto, audiens Mariae dulcissimam vocem, jubilans exultasti! Nondum lucem aspiciebas, et Solem indicasti justitiae!

Figura tu veteris extitisti Testamenti; et formam in te praetulisti legis; ideoque praenuntiasti Salvatorem, sicut Lex praecinit Gratiam.

Nullus revera major inter natos mulierum! advenisti testimonium, ut testimonium perhiberes de lumine; et vias ante Dominum parares ejus.

Praecursor dilectus, et lucerna ante Dominum, vias illuminasti hominum, illis Dei demonstrans Agnum.

Antecellis Prophetas, supergrederis Patriarchas; praecellis omnes; emines universis! —

— O sanctissima Maria, firmamentum es tu dogmatum Christi; os Apostolorum, Prophetarum, Confessorum, et Martyrum, et exultatio olei unctionis!

Salve Deo desponsata, salve maledictionis ablatrix, et Christi Dei vox sapientissima.

O beata Domini mei Mater, en video in ista tua salutatione, quod in plenitudine detentio est sanctorum tua;

Imo cognosco, quod Sanctos in plenitudine omnes detines tua!

Descende, o beata Mater, de throno excelsae sanctitatis tuae; et nos visita etiam; remedia fragilitati conferens nostrae.

Visita nos in pace; nobis faciem ostende tuam; vox tua in auribus personet etiam nostris.

Facies enim tua decora, et vox dulcis; tua audientes verba jubilabimus, exultabimus.

Exultabimus certe et jubilabimus, in te nobis dicente: — « Ecce vobis Agnus Dei, quem totus non capit orbis, et in meis se clausit visceribus, factus homo. —

POSTCOMMUNIO

Magna sunt opera tua, Domine, et exquisita in omnes voluntates tuas.

Benedictus Dominus Deus Israel; quia visitavit et fecit redemptionem plebis suae.

Domine, redemptio tua ad nostram in saeculum salvationem durabit; opera manuum tuarum in nos peracta ne despicias.

Ut, sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus tibi;

Per viscera misericordiae tuae, in quibus visitasti nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra sedent mortis, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. —

— Et tu puer, Propheta Altissimi, qui praeisti ante faciem Domini, memento mei, et omnium, qui mecum tibi hunc pium canunt hymnum.

Ut queant laxis resonare fibris
Mira gestorum famuli tuorum,
Solve polluti labii reatum,
Sancte Joannes.

Nuncius celso veniens Olympo
Te patri magno fore nasciturum;
Nomen, et vitae seriem gerendae
Ordine promit.

Ille promissi dubius superni,
Perdidit promptae modulos loquelae;
Sed reformasti genitus peremptae
Organa vocis.

Ventris obstruso positus cubili,
Senseras Regem thalamo manentem;
Hinc parens, nati meritis, uterque
Abdita pandit. —

— Antra Deserti teneris sub annis,
Civium turmas fugiens, petisti;
Ne levi saltem maculare vitam
Flamine posses.

Praebuit hirtum tegumen Camelus
Artubus sacris, strophium bidentes,
Cui latex haustum, sociata pastum
Mella Locustis.

Caeteri tantum cecinere vatum
Corde praesago jubar affuturum;
Tu quidem Mundi scelus auferentem
Indice prodis!

Non fuit vasti spatium per orbis
Sanctior quisquam genitus Joanne,
Qui nefas saecli meruit lavantem
Tingere lymphis. —

— O nimis felix, meritique celsi
Nesciens labem nivei pudoris,
Praepotens martyr, Eremique cultor
Maxime Vatum!

Serta ter denis alios coronant,
Aucta crementis, duplicata quosdam;
Trina centeno cumulata fructu
Te, sacer, ornant. —

— Hic potens nostri meritis opimis
Pectoris duros lapides repelle;
Asperum planans iter, et reflexos
Dirige calles.

Ut pius mundi Sator et Redemptor,
Mentibus pulsa levione puris
Rite dignetur veniens sacratos
Ponere gressus. —

—Laudibus cives celebrent superni
Te, Deus simplex, pariterque trine,
Supplices nos veniam precamur,
Parce redemptis. —

CANTICUM LXXIX.

DOMINICA IV. POST. PENTEC.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Pauper sum; et, in laboribus meis a juventute mea, anima contristatur mea usque ad lacrymas.

Desidero pacis gaudium; pacem filiorum tuorum flagito, qui in lumine a te consolationis pascuntur.

Laetetur in te servus tuus, non in se, neque in aliquo alio; quia tu solus laetitia mea, tu gaudium et honor meus.

Super caput meum lucerna splendeat tua; et, sub umbra alarum tuarum, ab irruentibus in me protege tentationibus.

Pater juste, Pater amande, Pater perpetue venerande, dignum et justum est ut adveniat hora, in qua probetur, et servus exerceatur tuus.

Bonum mihi Pater, quia humiliasti me, ut tuas tandem justificationes discam; et omnes cordis elationes et mentis abjiciam praesumptiones.

Utile est mihi, quod confusio faciem cooperiat meam; ut

deinceps te potius, quam homines, ad me consolandum requiram.

Gratias tibi, quia malis non pepercisti meis; sed amaris me attrivisti verberibus, infligens dolores; et angustias foris immittens et intus.

Tu percutis et sanas; deducis ad inferos et reducis; disciplina tua super me; virga et baculus tuus ipsa me consolata sunt.

Pater sancte, esto nunc et in aeternum benedictus; sic voluisti et sic ordinasti; et factum est quod ipse praecepisti. —

Didici etiam, ex hoc, inscrutabile pavescere judicium tuum qui affligis impium, sed non sine aequitate et misericordia.

Ecce, ego peccator, in manibus tuis sum, sub virga quam justissima; et correctioni tuae me inclino.

Tibi me, et omnia mea ad corrigendum commendo; melius est hic, quam in altera corripi vita.

Percute dorsum meum, collum et viscera mea; totam percute tortuositatem meam, ut ad tuam incurvem voluntatem faciendam.

Scis quid ad profectum expedit meum; et quantum deservit tribulatio ad vitiorum rubiginem purgandam, et virtutes excolendas. —

— Viri Fratres — Non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram quae revelabitur in nobis gloriam.

Quamdiu mortale gerimus corpus, taedium sentimus, et cordis gravamen; saepe in carne de carnis gementes onere!

Falluntur nostri in judicando sensus; falluntur et saeculi Doctores.

Hujus praeterit figura Mundi; fallax, fallacem; vanus, vanum; infirmus, infirmum decipit; et coecus coecum in foveam impellit! —

— Mater verae Fidei; Mater Sapientiae, Omnium sanctorum exultatio, et magistrorum illuminatio, gressus dirige nostros in viam lucis et veritatis.

Adminiculum contra invincibiles hostes; arca sancta et indissolubilis; sancta sanctorum omnium;

Nos ad fontem dirige gratiae et misericordiae; nobisque, Salutare tuum, quod bonitatis et totius puritatis est largitor, ostende, o clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria. —

— Viri Fratres — Duo nobis in hac sentimus vita maxime necessaria, cibum scilicet, et lumen.

Lucernam posuit Deus pedibus nostris Verbum suum; et cibum, ad refectionem mentis et corporis, nobis reliquit in Sacramento Eucharistiae.

Adeamus ergo cum fiducia et hilaritate ad mensam claritatis et coelestium satietatis, epulantes in gaudio Domini nostri Jesu Christi.

POSTCOMMUNIO

— O DULCISSIME Domine Jesu, quanta est suavitas devotae animae, tecum splendide in convivio epulantis tuo!

Et mihi quidem dulce foret in praesentia tua, ex intimo affectu, lacrymas fundere, et, cum pia Magdalena, pedes irrigare tuos.

Certo, in conspectu tuo, et sanctorum Angelorum tuorum, totum deberet cor meum ardere, et flere ex nimio gaudio;

Habemus enim te unicum dilectum cordis nostri in Sacramento praesentem, quamvis aliena occultatum specie.

In hoc, imbecillitati consuluisti nostrae; nam ferre non possunt oculi nostri in propria tua conspicere claritate:

Totus ipse non subsisteret Mundus in conspectu fulgoris gloriae majestatis tuae;

Et, tamen, realiter adoramus ipsum Deum, quem Angeli in Coelis adorant!

Nos per speculum et in aenigmate, idest Fidei fidelibus intutibus; illi autem sine velamine;

Et hoc modo, donec dies pro nobis aeternae claritatis aspiret; et figurarum inclinentur umbrae;

Cum, autem, venerit quod perfectum est, usus cessabit Sacramentorum, quia beati, in gloria aeternitatis, medicamine non egent Sacramentorum.

Gratias tibi, Creator et Redemptor hominum, qui non Agnum typicum; sed tuum sacratissimum Corpus et Sanguinem nobis, in coena tua magna, ad manducandum parasti!

— O quam magnum, et honorabile Sacerdotis est officium; quia Coeli et terrae Dominum sacris consecrat verbis!

Et qui labiis benedicit, manibus contrectat, ore sumit proprio, et caeteris ministrat!

O, quam mundae manus esse debent illae; et os quam purum! O quam immaculatum corpus nostrum, ad quod puritatis ingreditur auctor!

Tua nos adjuvet gratia ad sanctitatem acquirendam, quoniam tu sanctus, Dominus Deus noster, sanctus, sanctus es.

— Patri perennis sit per aevum gloria;
Tibique laudes concinamus inclytas,
Æterne Nate; sit, superne Spiritus,
Honor tibi, decusque; sancta jugiter
Laudetur omne Trinitas per saeculum.

CANTICUM LXXX.

FESTUM SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 294.)

— Aurea luce et decore roseo,
Lux lucis, omne perfudisti saeculum,
Decorans Coelos inclyto martyrio.
Haec sacra dies, quae dat reis veniam. —

— Ave, Petre Apostolorum Princeps; ave, Paule Apostole, praedicator veritatis, et doctor Gentium:

Qui operatus est Petro in apostolatum, operatus est etiam tibi inter gentes, ut cognoscant gratiam ejus quae data est tibi. —

— Viri fratres — Isti sunt duae Olivae; et duo ante Dominum lucentia Candelabra;

Potestatem habent claudere Coelum nubibus, et portas aperire ejus; quia eorum linguae claves Coeli factae sunt.

Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangelium Christi, Roma, resplendit; quae antea magistra erroris eras, et inde facta es discipula veritatis;

Quae, cum pene omnibus dominabaris Gentibus, omnium Gentilium serviebas erroribus, nullam eorum respuens falsitatem!

Unde, quanto tenacius per Diabolum alligata eras, tanto per Christum mirabilius absoluta fuisti!

Propterea, isti Patres tui sunt verique Pastores;

Qui, te regnis caelestibus inferendam, multo felicius condiderunt, quam illi, quorum studio, prima moenium tuorum fundamenta locata sunt.

Qui te ad hanc provexerunt gloriam, ut gens sancta, populus electus, Regia sis civitas et Sacerdotalis!

Et, per sacram beati Petri sedem, caput effecta orbis, latius hodie Religione praesides divina, quam terrena dominatione olim!

Et quamvis, multis aucta victoriis, jus imperii tui terra marique protulisti, minus tamen est, quod tibi bellicus subdidit labor, quam quod pax subjecit Christiana!

Mundi magister, atque Coeli janitor,
Romae parentes; arbitrique Gentium,
Per ensis ille, hic per crucis victor necem
Vitae, Senatum laureati possident.

O Roma felix, quae duorum Principum
Es consecrata glorioso sanguine!
Horum cruore purpurata caeteras
Excellis orbis una pulchritudines.

Olivae binae pietatis unicae;
Fide devotos, spe robustos maxime;
Fonte repletos caritatis geminae;
Post mortem carnis impetrate vivere. —

—Tu, Petre, Pastor es ovium; Princeps Apostolorum, tibi omnia tradidit Deus regna Mundi.

Beate Pastor Petre, clemens accipe
Voces precantium, criminumque vincula
Verbo resolve ; cui potestas tradita
Aperire terris Coelum; apertum claudere !

« Si diligis me, ajebat tibi Jesus, pasce oves meas; tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam.

Portae inferi non praevalebunt adversus eam; et tibi dabo claves regni Coelorum ».

Quodcumque in orbe nexibus revinxeris,
Erit revinctum, Petre, in arce Siderum;
Et quod resolvit hic potestas tradita,
Erit solutum Coeli in alto vertice!
In fine Mundi judicabis saeculum.—

— Et Sol quidem est hominibus Paulus, qui totum prorsus orbem fulgentibus linguae suae radiis illuminavit!

Quique, universas circumeundo Gentes, cursum omnino Solis imitatus est;

Tibi, totius hujus Mundi bellum, omni erat pace jucundius: Delectabat enim quicumque, illum propter Evangelium vulnerabat!

Non haud aliter delectabatur naufragiis, quam caeteri acquisitis solent gaudere thesauris !

Squalore carceris, utpote Paradisi amoenitate, jucundabatur!

Cui te, beate Paule, justorum Testamenti veteris, vel novi audeam comparare ?

Omnium quippe virtutes, quasi in arca quadam, sed cum multo prorsus cumulo, contulisti.

Magnus sanctus Paulus, vas electionis, vere digne es glorificandus, qui Apostolicum meruisti possidere thronum.

Gratia Christi in te vacua non fuit, bonum certasti certamen; cursum consummasti; Fidem servasti; et Gratia ejus semper in te mansit.

Doctor egregie Paule, mores instrue;
Et mente polum nos transferre satage;
Donum perfectum largiatur plenius,
Evacuato quod ex parte gerimus. —

— Domine Jesu, tu es Religionis fundator; auctor Apostolorum; et omnis sanctitatis dator.

Tu cor purum et spiritum humiliatum quaeris et contritum; ibique locum requietionis eligis;

Vetus in me expurga fermentum per intercessionem SS. Petri et Pauli; mundaque cordis mei habitaculum.

Indeque mihi exhibe coenaculum tuum grande stratum, ibique faciam apud te Pascha cum Apostolis, fidelibus, amicis, et domesticis tuis.

Ex sola pietate et Gratia ad istam accedere audeo mensam, ac si mendicus ad divitis vocaretur prandium.

Nihil aliud habeo ad tuis retribuendum beneficiis, nisi meipsum in abysso miseriae meae me humiliando, et tibi gratias agendo.

POSTCOMMUNIO

— Bone Jesu cordis mei, et Deus meus, tu es quem exquisivi; quem obtinui; et cui in aeternum adhaerebo.

Cor meum et caro mea exultent anhelantes in te Deum vivum et verum.

Eligo ex nunc abjectum esse in domo tua una tantum die; quam, cum honore in perpetuum, et divitiis in tabernaculis peccatorum habitare.

Mihi enim optimum est inseparabiliter esse tecum, unicum bonum; et ponere in te Deo meo spem omnem meam.

Beatus vir cujus est auxilium a te, disponet ascensiones in corde suo; iterque perficiet in hac lacrymarum valle;

Ibit de virtute in virtutem; videbit tandem Deum in Sion; et laetabitur in aeternum! —

— Et beatus qui confidit in te, o Maria; quia, quod Jesus Christus imperio, tu prece, Virgo, potes. —

— Viri fratres; — Materna in Deum Maria auctoritate pollet, etiam pro iis qui enormiter peccant; ipsa eximiam remissionis Gratiam poenitentibus conciliat;

Domina rerum, Domina Mundi, Coelorum Regina, et Christi dextera est, ad perditos omnes salvandos, extensa!

Benedicta sis Domina et Mater Dei mei, quia per te visitavit, et fecit Deus Redemptionem plebis suae.

Et erexit cornu salutaris castitatis tuae in domo David pueri sui.

Salutem, o Virgo virginum, ex inimicis praesta, et de manu omnium, qui nos oderuut, pacem nobis tribue.

Misericordiam fac nobiscum, pro parentibus et proximis; ut memor sis Testamentum omnipotentis Dei nostri in pace justorum.

Ante Mundi originem
  Te Dominus ordinavit,
  Dum Coeli latitudinem
  Sapienter fabricavit.

Ex tunc sancta mente cavit,
  Per te Matrem et Virginem,
  Protoplasti, qui peccavit,
  Extirpare voraginem.

Gaude Virgo, Mater gaude,
  Per te Mundum restauratur;
  Cum civibus Coeli plaude,
  Quia honor tibi datur.

Deus tecum collaudatur,
Semper major omni laude,
Quia per te liberatur
Omnis homo sui fraude. —

— Viri Fratres — Exaltate Dominum Deum nostrum; et scabellum adorate pedum ejus, quoniam sanctum est. —

— Convertantur ad Dominum omnes fines terrae, et orent in conspectu ejus; et, propter Mariam, universae familiae gentium exultent, et ei gratias agant.

—Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque jubilatio;
In unitate cui manet imperium,
Ex tunc, et modo per aeterna saecula—Amen.

CANTICUM LXXXI.

VISITATIO B. MARIAE VIRGINIS.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.*— Pater noster, *etc.*— Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.*—
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.— O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.— Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.— Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
—Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Quae est ista, quae procedit sicut Sol, formosa tanquam coelestis Hierusalem?

Est Maria flos campi, et Lilium inter spinas; quae cum esset parvula placuit Altissimo; et, de suis visceribus, genuit Deum et hominem!

Benedicta et venerabilis es, o Maria; quae, sine tactu pudoris, inventa es Mater Salvatoris:

Imo beatissima, quia omnium nostrum Creatorem portasti, genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.—

— In tempore sanctissimae gestationis tuae, exurgens, abiisti in montana cum festinatione in Civitatem Juda, et in domum intrasti Zachariae:

Et statim ac dulcissima vox salutationis tuae facta est in auribus Elisabeth, exultavit, prae gaudio, infans in utero ejus.

Joannes Praecursor non sustinuit expectare amplius naturae terminos; contendit rumpere ventris carcerem; et studuit praesignificare venientem Salvatorem.

Suavissimam illam salutationis vocem audivit Mater ejus; sed, ipse prius, gratiam adventus, et salutationis Mariae in anima sensit sua.

Repletus jam Spiritu sancto, Matrem replevit suam; quae exclamavit, dicens: « Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui ».

Et Maria, Verbo foeta, Deo plena; respondit: « Magnificat anima mea Dominum; et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. » —

— Beata Mater, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Visitationem.

O gloriosa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit
Tu reddis almo germine,
Intrent ut astra flebiles,
Coeli recludis cardines. —

—Famulis tuis, quaesumus Domine, coelestis gratiae munus impertire; ut quibus, beatae virginis partus, salutis ex-

titit exordium, Visitationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum;

Sua intercessione, nostrae, ante thronum Majestatis tuae, perveniant preces, nos piaculis exnentes;

Et oblationem, quam nomini tuo sacrandam offerimus, tibi, Jesu Christe, Domino nostro faciat acceptam. —

— Ecce jam ad nos dilectus venit noster, saliens in montibus, transiliens colles; similis est Capreae, hynnuloque Cervorum.

Ecce Dei venit Agnus, qui Mundi tollit peccata; et qui nos exaudiet, et miserebitur nobis.

POSTCOMMUNIO

— Corporis sacri, et pretiosi Sanguinis repleti libamine, quaesumus, Domine, ut quod pia gerimus devotione, certa capiamus protectione;

Da nobis Fidem solidam; Spem congruam; Caritatemque continuam.

Tu, qui cuncta scis et vales — qui nos pascis hic mortales, — tuos tibi commensales, — cohaeredes ac sodales — fac sanctorum civium.

— Coelestis aulae nuncius,
Arcana pandens Numinis,
Plenam salutat gratia
Dei parentem Virginem.

— Virgo, propinquam sanguine
Matrem Joannis visitat,
Qui clausus alvo gestiens
Adesse Christum nunciat.

— Verbum quod ante saecula
E mente Patris prodiit,
Et matris alvo Virginis
Mortalis infans nascitur;

Templo puellus sistitur,
Legique paret Legifer:
Hic se Redemptor paupere
Pretio redemptus immolat. —

— Gratias tibi agimus, lux nostra, qui illuminasti nos, ut te cognoscamus.

Cognoscimus te Deum vivum et verum, creatorem Coeli et terrae; visibilium omnium et invisibilium;

Qui, tua virtute, ab initio temporis, utramque condidisti creaturam; spiritualem, et corporalem;

Angelicam videlicet et mundanam; ac deinde humanam quasi communem ex corpore et spiritu constitutam.

Omnipotentem te cognoscimus, immortalem, inaccessibilem; imperscrutabilem, incommutabilem, et infinitum.

Te unum solum Deum aeternum, Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum; tres quidem personas, sed unam essentiam omnino simplicem indivisamque naturam.

Et cognoscimus Patrem a nullo, Filium a Patre solo, Spiritum pariter ab utroque; absque initio, semper, et sine fine, trinum et unum solum Deum. —

— Cognoscimus te Deum verum et hominem Jesum Christum, et adoramus;

Confitemur te Patrem habere Deum; indeque te venturum Judicem in fine saeculi expectamus, ut vivos judices et mortuos.

A voce virtutis tuae omnes resurgent in illa die tremenda, quotquot humanae animae, in carne sua hic habuerunt;

Ut totus homo, pro meritis, vel gloriam, vel gehennam suscipiat.

Deus noster, Verbum Patris, ab aeterno ante Luciferum genitus, Deus de Deo, constitutus est Rex super omnem creaturam.

Noli nos, bone Jesu, confringere in ira tua tanquam vas figuli reprobatum; neque exardeat, in die judicii, ira tua super nos peccatores. —

—Viri fratres—Apprehendamus disciplinam bonam; ne, quando irascatur Dominus, et aberrantes de via justa, pereamus.

Ipse est vita et resurrectio nostra, qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. —

— Cognoscimus te Deum verum, et unum Spiritum sanctum Patris et Filii ab utroque pariter procedentem;

Consubstantialem et coaeternum Patri et Filio, Paracletum et advocatum nostrum;

Qui super eumdem Deum et Dominum nostrum Jesum Christum, in Columbae specie descendisti; et super Apostolos, in linguis igneis;

Qui omnes sanctos, et electos Dei, a principio, tuae gratiae munere docuisti; oraque aperuisti Prophetarum, ut mirabilia enarrarent regni Dei;

Vera lux, lumen veridicum, ignis Dei, et magister spirituum; unctione doces tua omnem virtutem, et ab omnibus cum Patre et Filio simul adoraris et conglorificaris.

— Quis similis tibi, Domine, quis similis tibi? magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, et mirabilia faciens;

Non nos te quaerebamus, et tu nos benigniter vocasti; non te invocabamus, et tu nos exaudisti.

Domine Deus noster, eduxisti nos de tenebris, et umbra mortis, misericors et miserator;

In admirabile lumen tuum nos vocasti; et nomen, claritatem, et vocem nos cognovimus tuam.

Conversi sumus et expavimus aspicientes tenebras et abyssum ex qua extraxisti nos.

Pater, Deus totius consolationis, gratias tibi agimus nunc et in saecula, propter magnam misericordiam tuam.

Regi Regum salus, vita,
Decus et imperium:
Trinitati laus et honor
Sit per omne saeculum;
Qui concives nos adscribat
Supernorum civium — Amen.

CANTICUM LXXXII.

DOMINICA V. POST PENTEC.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pág. 342.)

— Quomodo peccatores abundant in saeculo robore, divitiis, et longaevitate!

Prodit, quasi ex adipe, iniquitas eorum; transeunt in malum affectum cordis depravati!

Cogitant et loquuntur apud te nequitiam; ponunt etiam os suum in Coelum, blasphemantes quae ignorant!

Existimabam prosperitatem istorum esse absurdam, et frustra angebar ut hoc mysterium viribus cognoscerem meis;

Sed ecce evanescit prosperitas istorum velut somnium surgentium; defecerunt propter iniquitates eorum, et facti sunt in desolationem.

Odio sunt Deo impius et impietas ejus; ab aeterno perdidisti omnes qui Fidem violant tibi debitam. —

— Et ego, quid boni egi? vel quid merui, nisi infernum et ignem aeternum?

Quid dicam reus et omni confusione plenus? non habeo os loquendi, nisi hoc tantum verbum — « peccavi, Domine, miserere mei. » —

« Dignus sum flagellari et puniri, quia graviter et saepe te offendi; et in multis valde deliqui »:

« Sed, sine, paululum dolorem plangere meum, antequam vadam ad terram tenebrosam, opertam mortis caligine ». —

— Humilis peccatorum contritio acceptabilis est tibi, Domine; sacrificium cordis longe suavius olet in conspectu tuo, quam thus incensum. —

— Domine Deus meus, qui me creasti ad imaginem et similitudinem tuam, concede ut pessimam vincam naturam meam, trahentem ad perditionem.

Sentio enim in carne mea legem contradicentem legi mentis meae; et captivum me ducentem ad obediendum sensualitati.

Recta a te condita fuit natura nostra; sed, modica vis, quae remansit ei post Protoplastae corruptionem, est tanquam quaedam latens scintilla in cinere:

Impotens est ad adimplendum omne quod debet, et potiri jam pleno veritatis lumine non valet.

Deus meus, legi condelector tuae secundum interiorem hominem, sciens mandatum tuum bonum, justum, et sanctum; et arguens fugiendum omne malum;

Sed tamen, velle bonum mihi semper adjacet, perficere autem in meis viribus non invenio!

Propriae corruptionis pondere pressus ad perfectiora non assurgo.

Opus ideo est Gratia tua, et magna, ad naturae imbecillitatem superandam et perversitatem; ad bonum inchoandum, prosequendum et perficiendum.

O beatissima Gratia, quae pauperem spiritu virtutibus divitem facis; et, multis divitem bonis, humilem reddis!

— Viri fratres, — Ipsa Gratia est nostra fortitudo, cunctis potentior hostibus; sapientior imo universis, sapientibus consilium confert et auxilium!

Doctrix est disciplinae; cordis lumen; solamen pressurae; tristitiae fugatrix; ablatrix timoris; et laetitiae ac devotionis productrix!

O quam dilecta est Gratia tua, Domine Jesu! justus et misericors, non privabis promissis bonis eos qui sperant in te.

Tua ergo, Domine, Gratia semper nos praeveniat, et sequatur; ac optimis praestet nos jugiter esse operibus intentos.

Aspice nos, Deus; et benignus respice in faciem Christi tui. —

— Viri Fratres — Si iram pertimescimus Dei, acceda-

mus, accurramus ad Mariam; genus enim nostrum in ea aspicimus.

Daemon circuit quaerens quem devoret, sed Mater divinae Gratiae satagit ut habeat quem salvet. Pia est exorantibus; dulcis et clemens diligentibus;

Ipsa est civitas munita Dei; causa salutis universo humano generi; lacrymarum nostrarum ablatio; et calamitatum restauratio! —

POSTCOMMUNIO.

— Recollige nunc, bone Jesu, sensus meos ad te; fac omnium me oblivisci mundanorum; da cito abjicere et contemnere omnia transitoria.

Succurre mihi, aeterna veritas; ut nulla amplius me moveat vanitas.

Consolare, dulcis hospes animae, exilium meum; quia omne desiderium ad te suspirat meum.

Relictus sum pauper et exul in terra hostili, ubi bella sunt quotidiana, et maxima infortunia;

Onus nunc mihi totum est quidquid hic Mundus ad solatium offert.

Opto coelestibus inhaerere, et te intime in solitudine frui; sed modum et viam apprehendere nequeo.

Sic, homo infelix, intus pugno et extra; et factus sum mihimetipsi gravis.

Jesu, amor meus et spes mea, quando stabo ad videndum te? quando gloriam regni contemplabor tui? et quando in omnibus eris mihi omnia?

Quando erit mihi pax solida, imperturbabilis et secura? pax intus et foris ex omni parte firmissima?

Quando, liberatus ab omni mentis et corporis gravamine, in vera et constanti spiritus libertate vivam expeditus?

Exaudi, Domine, vocem meam qua clamo ad te; adjutor esto meus, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutis meae.

Tu, qui, te diligentibus, invisibilia praeparasti charismata, affectum tui amoris cordi infunde meo;

Ut te in omnibus, et super omnia diligens, promissiones tuas, quae omnem exsuperant desiderium, consequar;

Et ut tibi hymnum, sancta Trinitas et una Deitas, misericors in muneribus Gratiae tuae, et miseratrix, ex nunc me canere, et in saecula, sinas.—

—Corde Patris genita est Sapientia; Filius ipse est.

Sanctus ab aeterno subsistit Spiritus ore; tempore nec senior Pater est, nec numine major;

Nam sapiens retro semper Deus, edidit ex se, per quod gignenda erant saecula, Verbum;

Edere sed Verbum Patris est; at caetera Verbi; adsumptum gestare hominem; reparare peremptum; conciliare Patri, dextraque in sede locari.

Spiritus ista Dei complet, Deus ipse fideles in populos charisma suum diffundere promptus, et Patris et Christi virtutem in corpore transfert.

Deo sit uni gloria
Pro multiformi Gratia,
Qui culpas et supplicia
Remittit, et dat praemia. —

CANTICUM LXXXIII.

D. VI. P. PENTEC. — F. S. MARIAE MAGDALENAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

— Amor, Domine Jesu, et amantium vita, qui vehementer te diligit, etiam a te vehementius diligi dubium non est.

Et qui ardenter studet, quo pacto placeat tibi, multo magis sollicitum, diligentem et studiosum te, in eum reamando, agnoscit.

Amor tuus animae amorem parit; et qualem se praeparaverit anima tibi, talis tu, eminenter misericordiosior, appares ei;

Et si anima ad te vigilat, et in nocte consurgit ad laudandum, te invenit:

Certe amans, cum amante vacans; cum vacante, intentus; cum intento, sollicitus es.

Semperque amando, et Gratias Gratiis addendo tuis, plus quoque amoris ad ipsam extendis animam, et dilatas et firmas! —

— Quas omnes amoris perfectiones devota considerans et grata Magdalena, saeculi contempsit blandimenta;

Et praesentiae tuae ineffabilem admirans majestatem, ardore claritatis tuae succensa vixit.

Secus pedes, dulce Jesu, astans quotidie tuos, tibi intendere soli gloriabatur: et se, te donante, tibi soli postpositis curis omnibus, toto custodivit corde. —

— Satagebat Martha, soror Mariae, circa ministeria; et illa sedens circa Domini pedes verbum audiebat oris ejus.

« Non est, inquit Martha, tibi curae, quod soror mea me solam reliquit ministrare? jube, Domine Jesu, ut me adjuvet. »

Et ille, respondens, dixit —: « Unum est necesse; Mariam optimam elegit partem; quae non auferetur ab ea ».—

— Viri Fratres — Maria accessit ad Jesum immunda, sed corde compuncta, et redivit munda;

Accessit aegra, et redivit sana; accessit confessa, et professa, in Spe, Fide, et Charitate, redivit.

O nimium felix et beata, quae Nardi odoriferi exhibuisti unguenta; et Salvatoris nostri pedes unxisti; obortisque rigasti lacrymis;

Et, fracto quoque alabastro, praecipuis afficiebas odoribus, atque capillorum detergebas officio.

Plurimum dilexisti, propterea multa tibi remissa peccamina fuere; tuus fiducialis amor salvam te fecit.

Quaesumus nos quoque te, Domine, ipsius gloriosa merita, nostra tibi munera accepta reddant; quia tu ejus oblationis obsequium clementer suscepisti impensum.

Jesu medela vulnerum,
Spes una poenitentium,
Per Magdalenae lacrymas
Peccata nostra diluas.—

—O amantissime Jesu, per istam sanctam Communionem libera nos ab occulto venantium laqueo, et insidiose quaerentium animas perdere nostras.

Tu scutum nostrum, tu nostra corona, protege nos adversus saeva Diaboli jacula; et in te, gratia tui amoris nobis benedicentem, semper gloriabimur.

POSTCOMMUNIO

Suscepto unico ac salutari remedio, Corpore et Sanguine tuo pretioso, ab omnibus malis, quaesumus Domine, sanctae Mariae Magdalenae patrociniis, eruamur.

Deus, Salvator noster, inaestimabili tu redundans bonitate, amando nos praevenis; quaerentibus te exhibes; et istam immensam dilectionem ad inimicos usque extendis!

Nulli te negas; nullum spernis; sed omnes amica vocas manu et recipis! nec rejicis nisi qui, a te, invito et nolente, contumaciter recedit;

Imo, in peccatis miserabiliter jacentes, exuberanti dilectione tua, ad poenitentiam expectas; et etiam rebelles ad te interdum redire compellis.

Praebens adeo, bone Jesu, Gratiam misericordiarum scientibus te, et iis qui recto sunt corde, ne obliviscaris mei, qui duro et obstinato sum corde.

Tua praeveniente, adsistente, et subsequente Gratia, opera studiosa et tibi placita, humiliter et amanter semper exerceam.

Gratuita tua munera sunt haec; ergo prohibe a me superbiae affectum.

Angelos, propter superbiam, expulisti; nec poterunt consistere in loco gloriae tuae.

Justitia tua excelsa sicut mons; et judicia tua abyssus multa! —

— O Maria, mater nostra, amore ad te suspiramus, et etiam dolore.

Dei Parens piissima,
Hevae nepotes flebiles,
De mille vitae fluctibus,
Salutis ad portum vehas. —

— Viri Fratres — Ad beatae Mariae Magdalenae suffragia, iterum, et efficaciter recurramus.

Laudemus opus Dei in Maria Genitrice, sed Virgine; et laudemus in Maria Magdalena peccatrice, sed poenitente.

Illam et istam laudemus Mariam, ut in omni opere magnificentiae et pietatis Dei in laude gloriemur, et nomini confiteamur sancto suo.

Suis exorat Jesum precibus, et Lazarus quatriduanus e tumulo vivus exivit; sic et nobis, a morte peccati, resuscitari impetret.

Celsi meriti, Maria, quae Solem resurgentem videre meruisti inter Discipulos prima, obtine ut nos visu gloriae in Coelis laetificet suae.

— Æterni Patris Unice,
Nos pio vultu respice,
Qui Magdalenam hodie
Vocas ad thronum gloriae.

In thesauro reposita
Regis est drachma perdita;
Et gemma lucet inclyta,
De luto luci reddita.

Lauda, Mater Ecclesia,
Lauda Christi clementiam,
Qui septem purgat vitia
Per septiformem Gratiam.

Maria soror Lazari,
Quae tot commisit crimina,
Ab ipsa fauce Tartari
Redit ad vitae limina.

Post fluxae carnis scandala
Fit ex labete phiala,
In vas translata gloriae
De vaso contumeliae!

Ægra currit ad Medicum,
Vas ferens aromaticum:
Et a morbo multiplici,
Verbo curatur Medici.

Maria castis labiis
Lambit Dei vestigia,
Fletu rigat, tergit comis,
Detersa nardo perlinit.

Adstare non timet Cruci,
Sepulcro inhaeret anxia;
Truces non horret milites;
Pellit timorem caritas.

Surgentem cum victoria
Jesum videt ab inferis;
Prima meretur gaudia,
Quae plus ardebat caeteris. —

— Jesu dulce refugium,
Spes una poenitentium;
Per peccatricis meritum,
Peccati solve debitum. —

— Uni Deo sit gloria
Pro multiformi Gratia;
Qui culpas et supplicia
Remittit, et dat praemia.—

CANTICUM LXXXIV.

F. B. MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

Sicut dies verni circumdant te, o Maria, flores Rosarum et Lilia convallium.

Per te, Dei Genitrix, nobis data est vita, quae de Coelo suscepisti Prolem, et Mundo genuisti Salvatorem, Mater decor Carmeli, et advocata nostra.

Quomodo ergo ad te non suspirabimus, miserorum solatium? refugium expulsorum, et captivorum liberatio?

Memoria prodigiorum tuorum de generatione transit in generationem; potens es, Domina nostra, ad nos sublevandum.

Ne faciem a nobis avertas tuam nunc cum tribulamur; et ad nos exorantes, Mater et Filia Regis, aurem inclina tuam.

Ave Virgo vitae lignum,
Quae perenni laude dignum
Salvo voto, quod vovisti,
Mundo fructum attulisti.

Ave, cui sine fine
Reges astant, et Reginae;
Tu Regina saeculorum
Regum Princeps et regnorum.

Ave David germen justum,
Ut vitalem Dei gustum
Mereamur experiri,
Fac de Monte nos audiri.

Ave plena gratiarum;
Domus septem columnarum,
Dei manu fabricata,
Nec ab eo violata.

Ave Coelum spiritale,
Summum intellectuale;
Tu Mons ille non incisus,
Tu Coelestis Paradisus.

Ave Virgo Deo juncta,
Te tollente mala cuncta,
Viae meae prosperentur;
Res adversae secundentur.

Ave scala Coelum tangens,
Ad te, Virgo, clamo plangens;
Ut a malo, Stella maris,
De Sion me tuearis.

Ave Mater, Virgo vera,
Doce mente me sincera
Sion semper recordari,
Non de mundo meditari.

Ave palmis vitis verae,
Bona Sion me videre
Cunctis, Virgo, fac diebus,
Ut abundem laetis rebus.

Erecti in fiduciam, nostras ad te expandimus manus; et sitientes, sicut terra sitit aquam, animae tibi inhiant nostrae.

Velociter exaudi nos, o Maria, e Monte sancto tuo, et ex vertice montium; nos positos in lacrymarum valle exaudi, ubi pene noster defecit spiritus.

Notas nobis redde vias in quibus securi ambulemus; ad te confugimus, eripe nos de inimicis nostris.

Flecte justitiam benedicti Filii tui ad nobis parcendum; spiritus ejus bonus utiquè deducat nos; et in aequitate sua vivificet nos.

Non intret nobiscum in judicio, dum, per tuam intercessionem, misericordiam imploramus; nec aliter justificabitur in conspectu suo omnis vivens.

Humilitatem et contritionem nostram in medio colloca cordis Filii tui; ut in omni nobis subveniat tribulatione, et angustia.

Cor arcae legem continens,
Non servitutis veteris,
Sed gratiae, sed veniae,
Sed et misericordiae.

Cor sanctuarium novi
Intemeratum foederis,
Templum vetusto sanctius;
Velumque scisso utilius.

Te vulneratum caritas
Ictu patenti voluit,
Amoris invisibilis
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris symbolo
Passus cruento, et mystico,
Utrumque Sacrificium
Christus sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat?
Nec corde in isto seligat
Æterna tabernacula? —

POSTCOMMUNIO

— Oblata, quaesumus Domine, sanctifica libamina; et, beatae Mariae Dei Genitricis saluberrima intercessione, nobis salutaria concede. —

— Viri fratres — Dominum Jesum, et Dominam oremus Mariam, ut nostras propitius intueantur tribulationes; pericula populorum; captivorum gemitus; et orphanorum miserias.

Succurrant et ipsi navigantibus, peregrinantibus, languentibus, senescentibus, et morientibus.

Misericorditer provideant necessitatibus omnium, inopiis, defectibus, votis, lamentationibus, et desperationibus. —

— Christe, Carmeli decus, atque norma —, gaudium mentis, pietatis auctor; — porta qua in Coelum gradimur superne, — nostra accipe vota.

Domine Jesu, in cordibus insere nostris amorem tui nominis; et religionis in nobis augmentum praesta; ut, quae bona sunt, nutrices; et, nutrita, custodias.

Mirifica misericordias tuas in nobis, qui salvos facis omnes sperantes in te; nullius nostrum irritum sit votum; nulliusque vacua sit postulatio.

Et cum Genitricis tuae, singulari titulo Carmeli, inclytum Monachorum decorasti ordinem, nobis, ut, ejus solemniter commemorationem celebrantes, clementer muniamur praesidiis tribue. —

Ave Stella matutina,
Peccatorum medicina,
Mundi Princeps et Regina,
Virgo sola digna dici.
Contra tela inimici
Clypeum pone salutis
Tuae titulum virtutis.
Tu es enim Virgo Jesse,
In qua Deus fecit esse
Aaron amygdalum,
Mundi tollens scandalum.
Tu es arca compluta,
Coelesti rore imbuta,
Sicco tamen vellere.
Tu nos, in hoc carcere,
Solare propitia,
Dei plena gratia.
O sponsa Dei electa,
Esto nobis via recta
Ad aeterna gaudia:
Ubi pax est, et gloria.
Tu nos semper aure pia,
Dulcis exaudi Maria.

— O Maria, voca nos ad benedicendam in omni tempore pietatem tuam, nos qui vesticulam gerimus collo suspensam tuam, signum salutis, salutem in periculis.

Pia Mater et humilis,
Naturae memor fragilis;
In hujus vitae fluctibus,
Nos rege tuis precibus.

Voce nostra ad te, Domina, clamamus, et exaudi nos de monte Carmelo sancto tuo.

Pura, pudica, pia, miseris succurre, Maria. —

— Splendor paternae gloriae,
Incomprehensa Caritas,
Nobis amoris copiam
Largire per praesentiam. —

CANTICUM LXXXV.

F. S. CAMILLI DE LELLIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

— Domine Jesu, totius dilectionis auctor, si contingat, eum quem diligis, errare, castigas; et omnes, quos recipis in filios, dulciter exerces;

Et istis aeternam praeparas gloriam, quam nec oculus vidit; nec auris audivit; nec in cor hominis unquam ascendit.

Te diligentes, utpote amicos protegis, defendis, et a malo praeservas. Dominus animas sanctorum custodit, et in infirmitate de manu liberat peccatorum:

Ad poenitentiam suscipit, eisdemque remittit offensas, et, inaestimabili largitate, Gratiam donat misericordiae et tribuit. —

— Ista dilectio est nuptialis vestis, quam, ad coelestes invitatus nuptias, deferre debet, et valet;

Per tuam designatur inconsutilem tunicam; quae, nec scissa fuit, nec divisa; quia, tuis contexta beneficiis, subtili est decorata magisterio;

Nos defendit a frigore cupiditatis, et ab aestu concupiscen-

tiae; ad tuum nos inflammat amorem; et multitudinem operit peccatorum;

Ex te procedit et a dilectione tua. Et, quia fortis ut mors est dilectio, qui, istam induuntur vestem, muniuntur, et ditantur, ut in aeternum vivant. —

— Praetereaque, quia tota lex a dilectione pendet, ideo plenitudo legis est Dei dilectio et proximi.

Duo enim sunt praecepta nobis tradita, dilectio nempe Dei et proximi: et licet sint duo praecepta, unus tamen est amor.

Non est dissimilis amor, quo quis proximum diligit, et quo Deum: alioquin non esset propter Deum;

Nec potest quispiam Deum diligere, qui in proximi dilectione noscitur aberrare.

Quid et etiam est quod scribitur: — « qui diligit proximum legem implet » —, nisi quod, qui proximum sicut seipsum diligit, Deum diligit?

Ita, per amorem proximi, amor cognoscitur Dei, nutricatur, conservatur;

Et, pariter, qui Deum amare negligit, proximum diligere nescit.

Ergo eadem est virtus eademque dilectio, utpote idem est radius, quo quis Solem ipsum et terram intuetur; Deus in summo, et proximum in imo dilectionis diligens radio. —

— Exemplar vivissimum, perfectae dilectionis hujus, fuit Beatus Camillus de Lellis, inclytae Congregationis Clericorum Regularium, infirmis ministrantium, primus fundator.

Ardens Camilli in miseros
Latere nescit Caritas;
Sacris adurit ignibus,
Totisque membris aestuat.

Ægrorum turba languida,
Quam dirus angor opprimit,
Unam languentis, Lellio,
Christi refert imaginem.

Noctis, lucisque tempora
Dat fortis vili muneri;
Prosternit illis lectulos,
His sordes purgat sedulus.

Quo quisque plagis foedior,
Huic ipse servit promptior;
Tabem nec horret ulcerum,
Horrere nescit Caritas.

Agone in summo positis
Praesens auxilium porrigit,
Quo justi firmet pectora;
Reique fleat crimina.

Pater benignus impetra
Tui nos sequi vestigia;
Nos caritatis victimae
Fac mereamur effici.

Extremo vitae in limine,
Omni solutos foenore;
Et sancto amore saucios,
Perducas ad coelestia. —

— Succurre mihi, Domine Jesu, aeterni nuptialis convivii dispensator largissime; ego, miserabilis peccator, nudus sum amoris tui, et proximi mei.

Et, tua benignitate, hanc gloriosissimam dilectionis vestem da mihi; ut, invitatus et vocatus ad nuptias Agni, illuc intrem; ibique, cum amicis tuis, perpetuo fruar amore. —

POSTCOMMUNIO

— Ecce quod brevi mensura mensurabiles posuisti dies meos; et substantia mea est tanquam nihilum ante te.

Etiamsi diu viverem, summa vanitas est omnis homo, sive

divitiis abundet, sive floreat honoribus, sive ad nutum omnia teneat.

Thesaurizat sollicite, et ignorat cui congregat; inanibus conturbatur curis, dum velut umbra pertransit.

Advena ego sum apud te super terram, et peregrinus sicut omnes patres mei, qui olim decesserunt.

Pone mihi legem Sapientiae tuae, et luminis tui; amorem in corde infunde meo, animam dirigens meam et intellectum in semitas caritatis.

Diligam te, Domine, ex tota mente, anima, et viribus meis; et proximum, sicut meipsum.

Intelligam, et etiam, super infirmum et pauperem: inops et pauper mecum laudent sanctum nomen tuum. —

— Viri Fratres, induamus et nos, sicut electi Dei, viscera misericordiae; benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, supportantes nos ad invicem;

Et, quaecumque volumus faciant nobis homines, faciamus et illis. —

— En beatus de Lellis, qui ad animarum subsidium in extremo luctantium agone, singulari decoratus fuit caritatis privilegio;

Infirmum sese cum infirmis reddidit, ut infirmos lucrifaceret.

Satagamus, orantes, ut, ejus meritis, Deo nobis eamdem dilectionem infundente, inter suavissima Jesu, Josephi, et Mariae nomina, requiem obtineamus aeternam. —

Inclytam laeti populi frequentes
Quae sacros condit cineres Camilli,
Ambiant aram, cumulentque votis,
Et prece multa.

Hunc Deus summa miseratus arce
Sustulit lassum studiis iniquis;
Et dedit partes scelus expiandi
Fletibus aequis.

Tum novo divum recreatus igne,
Non timet neglecta redire virtus
Semita; jam tentat iter, negata
Fortiter audens.

Rebus angustis animosus Heros
Semper apparet; bene praeparatum
Pectus horrendi haud quatiunt labores
Durave egestas.

Custos almi propositi severus
Sortibus vitae variis, maligni
Egerit justis domitos triumphis
Æstus amoris. —

Ergo, qui saevis scelerum catenis
Turpiter moesti premimur, Camille,
Impetres nobis veniam rogamus
Et decus omne.

Usque, dum vita fruimur, dolosos
Ne sinas hostes inhiare inultos;
Laetus intersis; dubiosque mortis
Dirige casus. —

— Ecquid non Matrem praesertim invocabimus pulchrae dilectionis, amoris, timoris, et sanctae spei?

Nonne, sine comparatione, nos ipsa plus diligit, et bona nobis procurat, quam mater carnalis?

Salve ornamentum et decus eximium humanae naturae! salve expletio dispensationis Conditoris!

Quam optime nobis est in egestatibus, in periculis, in mortis agone! sub praesidio dilectionis tantae Matris, quis detrahere nos audebit de sinu ejus? —

— Simplex, o Deitas, Trinaque, supplices
Exaudi gemitus, votaque respice;
Da, Matris precibus, limina coelitum
Ejus scandere Filios. — Amen.

CANTICUM LXXXVI.

DOM. VII. POST PENTEC. — F. SS. REDEMPTORIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

Redemptorem misit Dominus populo suo; mandavit in aeternum Testamentum suum.

Redemptorem saeculorum; ipsum Regem Angelorum adoremus cernui.

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrorum; qui, cum iratus fueris, misericordiam facis; et in tempore tribulationis, peccata dimittis his qui te invocant.

Tu es ipse Rex noster qui mandas salutem in Jacob; tibi enim derelictus est pauper; pupillo tu eris adjutor.

Deus, qui sedes super thronum, aequitatem judicas, et justa decernis, nostrum esto refugium; quia tu solus laborem et dolorem consideras nostrum.

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Commune qui mundi nefas,
Ut expiares, ad crucem,
E Virginis sacrario,
Intacta prodis victima;

Cujus potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat,
Et Coelites, et inferi
Trementer curvantur genu.

Qui Daemonis, ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Te, sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus;
Nos, a quiete noxia,
Mersos sopore, libera.

Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.

— Effunde, Domine Jesu, super nos Spiritum Gratiae, et precum, ut aspiciamus ad te pro nobis crucifixum.

Dederunt in escam tuam Fel; et in siti tua potaverunt te Aceto.

Improperium expectavit cor tuum, et miseriam; consolantem te quaesivisti et non invenisti.

Vere languores nostros solus tulisti; et ipse tu dolores portasti nostros.

Ave Rex noster, qui nostros miseratus es errores, Patri obediens factus, ut mansuetus Agnus, ad occisionem. —

— Peccavimus super numerum arenae maris; et peccata multiplicavimus super peccata.

Averte furorem tuum a nobis; culpas confitemur; aerumnas denuntiamus; et indulgentiam obsecramus.

Tuis ergo subveni Filiis, quos tuo recuperasti pretioso Sanguine. —

— Viri Fratres — Convertimini ad Redemptorem nostrum ex toto corde; ipse liberabit nos de manibus inimicorum nostrorum. —

— Domine Deus, qui, Unigenitum, Redemptorem constituisti; et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam recuperasti;

Nobis, haec recolentibus beneficia, tibi perpetua adhaerere caritate concede; ut ejusdem Redemptoris fructum percipere mereamur.

POSTCOMMUNIO

Pie Pellicane, Jesu Domine,
Immundum me munda tuo sanguine;
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere. —

— Domine Jesu, per Sanguinem pretiosum tuum, quem in remissionem fudisti peccatorum, te deprecamur, ut in die judicii ad dexteram mereamur adstare tuam.

Ideoque oblatum tibi, Domine, hoc Sacrificium, Filii tui intercedente passione, nos semper vivificet et muniat. —

— Da, Domine, per istam sanctam Communionem, virtutem in interiori corroborari homine; ut ab omni inutili sollicitudine cor evacuem meum, et angore.

Ab inordinato amore et futili laetitia animam libera meam; libera etiam ab omni vano timore et mentis inquietudine, et sensuum distractione.

Non appetam hominibus placere; nec displicere timeam; ut secura tua perfruar pace.

Omnia inspiciam sicut transeuntia; et me pariter cum illa transiturum.

Coelestem mihi largire Sapientiam; ut discam te super omnia quaerere, et invenire.

Da prudenter blandientem declinare; pariterque adversantem sustinere.

Super omnia discam et mandata diligam tua; et caetera, prout sunt, secundum Sapientiae tuae ordinem intelligam, et perficiam.

— Indeficientem, erga Matrem meam Mariam, amorem in cor infunde meum; quae, pia et clemens, subveniat mihi;

Salve totius naturae eminentia, et gaudii receptaculum; salve pugnantium fortitudo, et corona morientium.

Tuis fac me confici poenis per poenitentiam; tuis in vita beneficiis uti per Gratiam; et, tandem, tuis gaudiis in Patria frui per Gloriam. —

— Passo, pro miseris, tam fera vulnera,
In terra resonet debita gloria;
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat. —

CANTICUM LXXXVII.

F. S. JACOBI MAJORIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

Omnium corde, o sancte Jacobe, et ore laudande, o patrone singularis et amabilis; pro nostra intercede salute, omniumque populorum.

Tibi data fuit Gratia in Populis evangelizare ininestigabiles Christi divitias, illuminare, et praedicare, quae sit dispensatio Sacramenti absconditi a saeculis in Deo;

Hoc est, omnes nos cohaeredes esse, concorporales et comparticipes promissionis Dei nostri, in Christo Jesu per Evangelium.

Ut innotesceret Principatibus ac Potestatibus in Coelestibus, per Ecclesiam, multiformis Sapientia Dei, secundum saeculorum praefinitionem;

Quae fuit in Christo Jesu Domino nostro, in quo nos peccatores fiduciam habemus, et accessum in confidentia per Fidem in eum....

O lux, et Hispaniae decus, sanctissime Jacobe; qui, inter Apostolos, primus martyrio laureatus fuisti!

O singulare praesidium, qui Redemptorem meruisti videre nostrum, adhuc mortalem, in Deitate transformatum!

Esto, Domine, plebis tuae sanctificator et custos; ut Apostoli tui Jacobi munita praesidiis, conversatione tibi placeat, et secura deserviat libertate. —

— Sunt qui confidunt in robore exercituum, et in potentia divitiarum; nos autem, Domine, in invocatione tantum sancti nominis tui, et sanctorum tuorum confidimus;

Illi in curribus, et in equis, illaqueantur in vinculis; et nos erecti sumus in victoria.

Mitte, Domine, jam nunc de loco sancto tuo auxilium tuam; et exaudi nos in die tribulationis;

Omnes adimple petitiones nostras, propter Christum tuum, Regem nostrum;

Nobis, secundum cor ejus, largiter bona tribue; omne pietatis suae consilium super nos confirma;

Ita memor eris Sacrificii ejus in cruce oblati; et, holocaustum suum, quod in praesens tibi offerimus, pingue nobis erit. —

— Oblationes nostras, beati Apostoli passio, nobis, quaesumus, beata conciliet; et quae nostris non aptae sunt meritis, ejus deprecatione, placitae tibi fiant. —

POSTCOMMUNIO

Familiam, Domine, tuam muneribus satiasti sacris; ejus, quaesumus, semper interventione nos refove, cujus celebramus solemnia. —

— Creatrix Sapientia, quae montes et colles in pondere librasti, et tribus digitis molem in Statera appendisti Terrae;

Molem quam gero humanitatis hujus, tribus quaeso tuis invisis digitis ad te suspende; ut videam et cognoscam, quam admirabilis es in cunctis, et amabilis.

Lux antiquissima, quae ante omnem lucebas lucem in

montibus sanctis aeternitatis antiquae; et cui nuda et aperta, antequam fierent, erant omnia;

Lux, quae, utpote mundissima et immaculatissima, odio habes omnem maculam, quae tibi deliciae cum filiis hominum? quae conventio lucis tuae ad nostras tenebras?

Estne praeparatum tibi in me dignum sanctuarium majestatis tuae? ad quod, introiens, dulcedinem habeas dilectionis tuae?

Mundum enim coenaculum decet te, munda virtus; quae nonnisi a mundis videri potes cordibus, multo magis nec haberi!

Omnes autem nos de massa eximus corrupta et immunda; et maculam, quam te, qui omnia vides, celare non possumus, in frontibus portamus.

Nemo mundum, de immundo conceptum semine, facere potest, nisi tu mundaveris, qui solus es mundus.

Obstupesco, et expavesco! vocasti me de Mundo; justificasti in Mundo; magnificabis me creaturam tuam post Mundum?

Sed sanctus et justus es in omnibus operibus tuis; et prope semper invocantibus te.

Suscipiat me dextera tua e limo corruptionis; propterea confitebor tibi, et laudes in aeternum cantabo tuas.

Perfecta opera tua sunt, Domine, propterea exultabo in te. —

Laetamini justi in Domino; et, in confessione laudis, confitemini sanctitati, justitiae, pietati, et misericordiae ejus. —

— Viri Fratres — Procidamus ad Mariam, eam invocantes: ipsa spes, thesaurus, et salus omnium sperantium in Domino; hymnus decet pietatem suam canticumque novum:

O Stella Jacob fulgida;
O Solis instar splendida
Aurora! qua nil purius
Refulget inter Sidera.

Stolis amictae candidis
Tibi catervae Coelitum
Plaudunt; sacraeque virgines
Laudes perennes concinunt.

Quin, obsequentes, afferunt
Ligustra et alba Lilia;
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.

Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus adsonans,
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia. —

— Sit laus Patri cum Filio
Simulque sancto Flamini;
Laus sit polorum civibus
In tympanis et cymbalis.

CANTICUM LXXXVIII.

DOMINICA VIII. POST PENTEC. — F. S. ANNAE MATRIS BEATAE MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

—Verbo tuo, Domine, Coeli creati sunt, et firmati; Spiritu oris tui permanet omnis virtus, et ornatus eorum;

Tuus enim est dies, et tua est nox; tu fabricatus es Auroram et Solem;

Tu finxisti singillatim hominum corda; et omnia eorum intelligis opera.

Ita dixisti, Domine, et facta sunt; ita mandasti, et firmata sunt. —

— Gratia super gratiam mulier sancta est, et pudorata! omnis enim ponderatio non est digna continentis animae.

Congaudeamus tecum, o electa Anna; quae promissionis germen ex sterili peperisti ventre;

Ac benedictionis fructum uberibus, ut optaveras, nutristi tuis!

Sterilitatis exuisti moestitiam; ac laetam foecunditatis induisti vestem.

Exultet Sara senili gestiens gaudio, tuum ab sterilitate conceptum praefigurans:

Concinant simul steriles omnes et infoecundae visitationem tuam; admirabili, coelitus, modo factam.

Benedictus qui foecunditatem sterili dedit; ac felicissimum illud Virginis concessit germen;

Quae Mater Dei, secundum carnem, fuit; cujus venter Coelum est; in qua habitavit is, qui nullo capi loco potest.

O jucundata domus David, ex qua sancta prodiit Mater Anna! quam beatus venter ejus, in quo Deus, sanctificationis fabricavit arcam; a qua, ipse, sine semine, conceptus fuit.

Vere beata es; quae, beatitudine a Deo donata, infantem Mariam, nomine quoque ipso magnopere colendam, peperisti;

Ex qua Christus vitae flos exititit; et, cujus Virginis gloriosus fuit ortus; et partus sublimior Mundo fuit! —

— Viri Fratres — Beatus cujus Dominus est spes ejus; et beatus, quem ipse Deus in haereditatem elegit sibi:

Qui, propter eum, seminant in lacrymis, in exultatione meteat.

Oculi tui defixi sunt, Domine, super metuentes te; et in eis qui sperant in te.

Tu alis eos in fame justitiae, et animas eorum a moestitia eruis. —

— Deus, qui ex salutari partu beatae Annae, Geni-

tricis tuae Matris, humanam assumere dignatus es naturam; fac nos, gloriosis ejus meritis, ad aeternam pertingere beatitudinem;

Fiat ex hoc misericordia tua super nos, Domine; quemadmodum speravimus in te.

Sicut in holocaustis Arietum et Taurorum; et, sicut in millibus pinguium Agnorum, sic placeat Sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, quia non est confusio confidentibus in te. —

POSTCOMMUNIO

Coelestibus vegetati Sacramentis, quaesumus Domine, ut quod pia devotione gerimus, beata intercedente Anna, certa capiamus redemptione.

Benedic, anima mea, Domino; et omnia quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus, in omni loco dominationis ejus.

Tu es Deus omnipotens custos et protector omnium in te sperantium; sine quo nemo est tutus, nemo de afflictione liberatur. —

— Viri Fratres — Laudemus Deum, quem laudant Angeli; adorant Dominationes; tremunt Potestates;

Cui Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant « Sanctus, Sanctus, Sanctus »;

Patrem immensae majestatis; te omnis terra veneratur;

Venerandum etiam et amandum tuum unicum Filium; qui est Rex gloriae Christus;

Sanctum quoque Paraclytum Spiritum.

Jungamus voces nostras Angelorum vocibus; Sanctorum et Sanctarum agminibus; et communem Dominum pro modulo laudemus nostro. —

— Gratulemur iterum, atque iterum cum beatissima foe-

mina Anna, quae omnium nostrum spem, divinitus concessam, hoc est Matrem promissi peperit Redemptoris —

Piorum lingua germen magnificet suum; ac omnis laetus sermo partum praedicet suum;

Dignum sane quidem est eam laudare, quae divina accepit benignitate oraculum; ac talem tantumque nobis edidit fructum, ex quo dulcis prodiit Jesus! —

— Salvete, o flores virtutum, purificati irrigationibus Spiritus sancti; lucidiores omni puritate.

Vestris suffragiis tempestatem compescite peccatorum nostrorum; et, ab aestu passionum, ad altissimum tranquillitatis adducite portum —

— Gratias tibi, Deus, una et sancta Trinitas, propter Annam Mariae matrem.

Tu es Deus omnipotens custos et rector omnium in te sperantium; sine quo nemo est tutus; nemo de afflictione liberatus, et in gaudium translatus;

Tu solus magnalia faciens; mirabilia et inscrutabilia, quorum non est numerus;

Tibi soli, a nobis, utpote Regi a militibus; a servis Domino; et a creaturis Creatori, omnis decet honor, et hymnus.

Custodi nos, Domine, sine peccato, nos salva, quia populus tuus sumus, et oves pascuae tuae. —

— Summus aeterno sit honor Parenti;
Par decus Nato miseros levanti;
Sancte, sit compar tibi laus per omne,
Spiritus, aevum. —

CANTICUM LXXXIX.

FESTUM S. IGNATII LOYOLAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 342.)

— Laudem nominis Domini os loquetur meum; et omnis caro benedicat nomen sanctum ejus. —

— Fidelis Deus per quem vocatus sum ad Societatem Filii ejus Jesu Christi Domini mei.

Exaltabo te, Deus Rex meus; et benedicam nomini sancto tuo, Jesu, in saeculum saeculi. —

— Beatus vir, cujus est nomen Jesu spes ejus; despiciens vanitates et insanias falsas;

Hoc, ad salutem; nomen auditum venit; hoc omne tulit pharmacum.

Salve, Domine Jesu; omnes coelites, medii, et inferi nomen genuflexi audiunt tuum. —

—Expectaus expecto te, Jesu, aeterni Patris et Mariae Filium, donec oculum mihi intendas tuum.

Memento, quod justitiam tuam non abscondi in corde, nec sanctum nomen tuum in ore unquam meo;

Neque misericordiam et salutem; quam parasti omnibus timentibus te.

Admodum scio, quod iniquitates meae multiplicatae sunt super capillos capitis mei; et cum tu ignoscas, non mihi, sed nomini sancto tuo, dabo gloriam.

Egenus et mendicus ante te adsum, et prorsus derelictus; propterea ad adjuvandum me respice.

Tu sollicitus es mei, adjutor meus, et protector meus; ne tardes opem mihi afferre.

Videbunt multi, et credentes timebunt; imo, magnalia

nominis aspicientes tui, in Ecclesia magna, supersperabunt in te. —

— Viri fratres — Confitebor alacri animo Deo deorum, superexaltabo Dominum dominorum; hilarem datorem diligit Deus:

Jucundum sumam hodie Psalterium, et, quamdiu vixero, Tympanum et Citharam: Tubam et etiam, buccinantem in Neomaenia.

Filius inclytae sum ego Societatis nominis Jesu; et particeps omnium amantium, laudantium, et timentium Deum.

O Israel, quam magna est domus Dei; et ingens locus habitationis ejus; magnus est, et non habet finem;

Luce fulget splendida, et omnes fines terrae suppliciter adorant eum et in hymnis laudant:

Sed tribulatio patientiam operatur; patientia autem probationem, probatio vero spem; spes autem non confundit, quia Regnum obtinet nunquam finiendae beatitudinis.

Ita, omnes qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur: Regnum Coelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud;

Attamen fructum habemus nostrum in sanctificationem; finem vero vitam aeternam. —

— Viri fratres — Mundus totus in maligno positus est; ideoque conturbatae sunt gentes; inclinata sunt Regna; et populi meditati sunt inania contra nomen Jesu....

Hunc mundum, floribus aridum, fructibus vacuum, et vesanum contemnunt sancti Jesu nominis asseclae.

Quae communicatio Justitiae cum iniquitate? aut quae Lucis societas ad tenebras?

Nolite ergo diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt;

Jesus Christus non rogavit pro mundo, sed pro his quos Pater ei dedit;

Quos mundus despectui habuit, quia non sunt de mundo; sicut et Ipse de mundo non est.

Domine Jesu, ubi tu es, nos tecum recollige omnes; ut

tandem claritatem videamus tuam, et nomen exaltemus tuum.

Jesum ciamus vocibus
Flentes, precantes sobrii;
Tu solve peccatum vetus;
Novumque lumen ingere. —

— Adesto, Domine, supplicationibus nostris; quas in beati Ignatii Confessoris tui solemnitate deferimus, et exaudi.

Tu, per ipsum, *ad majorem sancti tui nominis gloriam* propagandam, militantem novo Ecclesiam roborasti subsidio;

Atque ita, ejus suffragio, et imitatione, certantes in terris, coronam cum ipso mereamur in Coelis. —

— Viri fratres — confiteamur simul nomini Jesu magno, quoniam terribile et sanctum est.

Adoremus ipsum in altari suo sancto, quoniam omni laude et reverentia dignum;

Ut haec sacrosancta mysteria, in quibus omnis sanctitatis constituit fontem, nos quoque in veritate sanctificent. —

POSTCOMMUNIO

— Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum; et panem Angelorum cum his comedere;

Hinc in unitate Fidei conjuncti, et caritatis, bonus odor Jesu Christi efficimur omnes. —

— Benedicite eum, omnes Sacerdotes ejus, qui statis in domo Domini; simulque benedicamus nos, stantes in atriis ipsius Domini Dei nostri. —

— Benedicamus et Mariam. Ipsa in dubiis lumen, in moeroribus solatium; in periculis refugium;

Dirigatur ad eam oratio nostra, sicut thus, quod mane adoletur in conspectu Dei nostri;

Et elevatio manuum nostrarum sit ei accepta, sicut nostro est Domino Sacrificium vespertinum.

Lilium, suave spirans, est Virgo Maria; Societatem nominis Jesu odore ditans, et spiritualium perfundens aromatum.

Tu es Virgo, tu es Stella,
Tu es Gratiae fluvius,
Deitatis munda cella,
Genitrix, cujus Filius
Flos dicitur, et radius
Caritatis fundens mella,
Coelo cunctis superius,
Mundum servans a procella.

Esther es tu, perfidiam
Aman reprimens graviter,
Famulorum miseriam
Exterminans benigniter;
Regi summo feliciter
Desponsata per Gratiam,
Coronata perenniter
Regiam tenens potentiam.

Ave Virgo, Dei digna, exaudi nos; et servos serva tuos.

Ave Virgo, de vertice collium aeternorum, servos libera tuos de laqueo, quem, inimici nominis Filii tui, absconderunt eis;

Ave Virgo, Luna et Sole clarior, luce faciei tuae, et vultus Dei splendore, servos illumina tuos.

— Laudis Hostia, quam, gratias tibi, Domine, agentes, pro sancto obtulimus Ignatio, ad perpetuam nos Majestatis tuae laudationem, ipso, perducat, intercedente. —

— O maxime inter Coelites
Loyolae gentis conditor,
Te nos precamur supplices,
Precantibus tu flectitor.

Quis te potentem pellere
Quoscumque Numen detinet
Terrae sub imo carcere;
Quis non libenter invocet?

Ubique gentium fervide
Agmen tuorum pervolat;
Tibi, flagranti in pectore,
Cor majus orbe palpitat. —

—Iterum, viri Fratres, eja Canticum Domino cantemus novum ; laus ejus in Ecclesia resonet Sanctorum.

Mirabilis est Deus Israel in sanctis suis; et ipse dabit fortitudinem et virtutem Societati nominis sui.

Casta et decora est haec generatio,splendens cum claritate; immortalis viget et floret apud Deum; gloriosa, et benemerita apud probos.

Gloria Patris est Filius sapiens : quantas existimabimus Ignatii esse glorias, qui tantorum Filiorum sapientia, et pietate laetatur ?

Fecit eum Dominus in gentem magnam; et nomen magnificavit illius!

Ab Austro ad Meridiem ; a Solis ortu usque ad occasum, voces jubilationis resonant in tentoriis Societatis Jesu!

Quia, per istam, templorum nitor, et catechismi traditio; concionum,ac Sacramentorum frequentia incrementum accipiunt;

Per istam, ubique locorum, Gymnasia ad juventutem in doctrinis gratis imbuendam; et orphanorum Coenobia, multiplicantur, et cathecumenorum!

Innumera per istam aspicimus sodalitia justorum, canore, coram Deo, in diebus psallentium festivis!

In omnibus, per istam, gentibus, et populis, et linguis, Jesu nomen, dulci plectro suavius, auditum redit!

Pauperum turbae et moerentium, per istam, reficiuntur et sublevantur;

Quibus dulcissimum, Jesus nomen, mel descendit in medulla; serena est pupillis lux; mulcens in auribus sonus; et in corde vitae calor!

Quotquot aegros et languentes Nosocomia hospitant, per istam a sordibus purgantur; plagis et tabe, ulceribusque medentur!

Et, per istam, quot moestos, in foedissimis carceribus, saeva vincit catena et premit; insolito nisu, ad veniam, ad gratiam, et conscientiae revocantur pacem!

Nectar in ore est omnibus Jesu nomen; in lingua favus; in aure melos; viva in corpore ambrosia; in anima jubilum:— Io, dicite, nobilis triumphus!

— Custodi, Domine Jesu, rectorum salus, ambulantes simpliciter; et justitiae servantes semitas;

Quia isti in labore, poena, pondere, et aerumnarum affluentia, strenuè, die ac nocte in sancta perseverant nominis tui dilectione:

Collaudamus te, bone Jesu Rex gloriae, qui, per istam gloriosi nominis tui Societatem, Ecclesiae decorem adauges tuae; et terrae orbem doctrina reples et sanctitate. —

— Deo Patri, et Filio,
Per te, canatur gloria;
Canatur et Paraclyto,
In saeculorum secula — Amen.

CANTICUM XC.

FESTUM S. PETRI AD VINCULA.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

Benedictus est Angelus, qui descendit ad nos in nomine Excelsi; ex Deo nostro est, et exaltabimus nomen ejus in saeculum.

Quia in afflictione memor est nostri, et nos redemit ab omnibus inimicis nostris. —

— Dextera tua, Domine, facit virtutem, dextera tua exaltat nos; vox exultationis resonet in cubiculis nostris.

Proinde non timebimus quid faciant nobis homines; et narrabimus in gentibus magnalia tua, Domine. —

— Quae vox, quae poterit lingua retexere, quae tu martyribus munera praeparas?

Rubri nam fluido sanguine, fulgidis cingunt tempora Laureis. —

— Angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo carceris, ubi erat Petrus apprehensus ab Herode; et traditus ad custodiendum quatuor quaternionibus militum.

Percussoque latere ejus, excitavit eum, dicens, « surge velociter » et continuo ceciderunt catenae de manibus ejus.

Miris modis extemplo liber, ferrea,
Christo jubente, vincla Petrus exuit;
Ovilis ille Pastor, et Rector gregis
Vitae recludit pascua, et fontes sacros,
Ovesque servat creditas, arcet Lupos.

Ideoque surge beate Petre; praecingere, et calcea te caligis tuis; et circumda tibi vestimentum tuum.

Accipe fortitudinem ad salvandum Gentes; quia jam catenae de manibus ceciderunt tuis.

Dignus certe, qui, aedificandis in domo Dei populis, lapis esses ad fundamentum; columna ad sustentaculum; clavis ad regnum;

Umbra, saltem, tuae transeuntis personae obumbrabat infirmos, et sanabat;

Si tunc opem ferre poterat umbra corporis, quanto magis nunc potest plenitudo virtutis!

Si inanis quaedam species vacua habere potuit in se vim salutis, quanto plus de corpore meruerunt attrahere salubritatis ferreo pondere sacris impressa membris vincula passionis?

Felices illi nexus, qui de manicis et compedibus, in coro-

nam mutandis, Apostolum contingentem martyrem reddiderunt!

Felicia vincula, quae reum suum usque ad Christi crucem, non tam condemnatura, quam consecratura miserunt!

Meritò per omnes Ecclesias, auro pretiosius illud habetur ferrum poenalium vinculorum Petri.—

— Annua nobis, quaesumus Domine, intercedente beato Petro, haec nobis prosit oblatio; quam, immolando, totius Mundi tribuisti relaxari delicta.—

POSTCOMMUNIO.

— Quos coelesti, Domine, alimonia satiasti, Apostolicis intercessionibus ab omni adversitate custodi. —

— Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio;
Ut te, revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuae gloriae. —

— Felix anima, quae, terreno resoluta corpore, libera Coelum petit; secura et tranquilla non timet mortem;

Habet enim semper praesentem, cernitque indesinenter Dominum; et pulcherrimam Mariam; quibus servivit; quos dilexit; et ad quos tandem laeta et gloriosa pervenit.

Viderunt eam Filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt; et Reginae laudaverunt eam, dicentes:

« Quae est ista, quae progreditur sicut Aurora consurgens; pulchra ut Luna; electa ut Sol; terribilis ut castrorum acies ordinata? » —

— Deus, cujus nos Fides excitat, Spes erigit, Caritas jungit;

Deus, qui peti te jubes, inveniri te facis, et pulsanti aperis;

Deus, a quo averti, cadere est; ad quem converti, surgere est; in quo manere, consistere est;

Deus, quem nemo amittit nisi deceptus; nemo quaerit nisi admonitus; nemo invenit nisi purgatus;

Deus, quem nosse vivere est; cui servire regnare est; quem laudare salus et gaudium est;

Deus meus, te labiis et corde, omnique qua valeo virtute, laudo, benedico, atque adoro; tuaeque committo clementiae fratres, propinquos, benefactores, amicos, et me ipsum.

— Et tu, Simon Bar-Jona, precibus conforta tuis principatum tuum; et protege nos Ecclesiae tuae particulam.

Solve terrenas, jubente Deo, Petre, catenas nostras; tu, qui facis ut pateant coelestia regna beatis.

Jam, bone Pastor Petre, clemens accipe vota precantium, et peccati resolve vincula tibi potestate tradita;

Qua cunctis merentibus coelum verbo aperis; demerentibus claudis. —

— Ecclesiam tuam, Domine, continuata miseratio muniat ut mundet; et quia, sine te, non potest salva consistere, tuo semper munere a Petro gubernetur.—

— Sit tibi plausus, tibi sint honores,
Trine, qui regnas Deus, et coronas
Aureas servo tribuis fideli,
Omne per aevum! — Amen.

CANTICUM XCI.

DOMIN. II. P. PENTEC. F. S. ALPHONSI M. DE LIGORIO.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— En qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum;
Coelique callem deviis
En qui retexit sedulus.

O, quos labores pertulit,
Æstusque mentis asperos,
Ex ore prompte Daemonis
Eos ut atro tolleret!

Pagos et urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis;
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.

Et, ut docere dissitos
Omnesque possit posteros,
Edit libros multiplices
Cunctis futuros saeculis. —

— Modus amandi te, Domine Jesu amator noster, est sine modo amare.

Consolatio nostra est, quod sic te tuus amat Pater; idest plusquam Angelos, plusquam omnes Creaturas; quia, propter te Angelos, et omnes ipse creaturas fecit.

Amor immensus, aeternus, omnipotens, infinitus; Amor Deus ipse; amor Spiritus ipse sanctus.

Omnes gentes, plaudite manibus; jubilate Deo, amorum omnium fonte, in voce exultationis.

Juravi, Domine Jesu, et non poenitebit me, tu es dilectio mea; tu mea caritas; et meum in aeternum amor.

Sed, qui te diligit, mandata servat tua; idest diligens te ex toto corde, et proximum sicut seipsum.

Sic tu Alphonse dilexisti Patrem, qui Filium nobis dedit suum; Filium dilexisti propter Patrem, et quia sese nobis dedit; et Spiritum sanctum, quia utriusque amor est.

Spiritus Domini fuit super te, propter quod unxit te evangelizare pauperibus; misit te et sanare contritos corde;

Et ita dilexisti proximum tuum, memorans, quod Jesus praecepit nobis ut diligamus ad invicem, sicut ipse prior dilexit nos.

Jesum diligens, purum servasti corpus tuum ab omni macula; templum enim credidisti esse Spiritus sancti.

Animam mundam ab omni servasti labe, eam habens esse Dei sanctuarium, et amoris, et Sanguinis Jesu Christi pretium.

Alphonse cur nam juscula
Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissime
Quare flagello percutis?

Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejunium,
Sitis, laborque pervigil
Submisit illud affatim.

Intacta sint, hoc efficis,
Ut castitatis Lilia
Tuae; cibumque divitem
Virtutibus des caeteris.

Humilitatem amasti, paupertatem, labores; et opera operatus es misericordiae, praedicationis, scientiae, pietatis et consolationis.

Et, in mystica, dogmatistes insignis; et sacrae mysticae

magister, Mariae Virginis *glorias* et *granditates* magnificasti.

Ideoque Mater aeterni Principis, et arca verae Fidei, thesaurum inconcussae Scientiae etSapientiae largita est tibi; et praeconem te reddidit suum.

Secutus es Jesum benedictum in civitatem, in villam, et in Calvariae montem, crucem portans suam; omnibusque demonstrans, quod infusio sui amoris, aut dociles invenit, aut facit.

Divinitus directus in poenitentiam gentis, impietatis fulisti abominationem; et bonorum in diebus tuis corroborasti pietatem.—

—Domine Jesu, tu, qui eum fidelem Divini mysterii dispensatorem et praeconem effecisti, ejus meritis precibusque, concede, ut salutaribus edocti monitis, et exemplis roborati, te et proximum tota diligamus anima et viribus.

Coelesti, Domine, hujus Sacrificii igne, corda nostra in odorem suavitatis exure:

Et, qui in honorem tribuisti beati Alphonsi Mariae haec nos celebrare mysteria, per eadem, Hostiam tibi sanctam nos exhibeamus ipsos. —

POSTCOMMUNIO

— Sumptum, Domine, redemptionis pignus, sit nobis, quaesumus, intercedente beatissima Virgine Maria, vitae praesentis auxilium, pariter et futurae.

Salve, o Maria, flos campi, de qua ortum est pretiosum Lilium convallium, flos immarcescibilis et immortalis.

Filia, Sponsa, et Mater Dei, salve; nobis optabile in domibus tuis eburneis, hospitium para.

Et hoc unde nobis, mitissime Domine? quae nostra merita, et nostra gratia, ut infinitae majestati complacuerit tuae, realiter et corporaliter, te nobis communicare?

Tu, qui bonorum non eges nostrorum, unde hoc nobis quod tantum nos dilexisti?

O Sapientia, quae os mutorum aperis, nostrum aperi; ut

omnia, quae a principio nobis contulisti tua enarremus beneficia.

Antequam quicquam faceres, necdum Coelos extenderes, vel montes fundares; et antequam fontes de petra erumperent, tu nos praeordinasti tuas fore creaturas ad imaginem et similitudinem tuam.

Creasti nos Deus salutaris noster; redemisti et ingratos sustinuisti, et sustines adhuc!

Illa igitur infinita pietas, quae te compulit nos de nihilo extrahere, illa te cogat nos virtutibus ornare; ut tibi gratias agentes, digne, in saecula, psallamus Canticum. —

— Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque jubilatio,
In unitate, cui manet imperium
Ex tunc, et modo, per aeterna saecula.

CANTICUM XCII.

FESTUM S. DOMINICI CONFESS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

Nonne stultam fecit, Deus, hujus Mundi sapientiam? nonne placuit ei mundanos confundere sapientes?

Nam infirma mundi elegit Deus ut confunderet fortia.—

— Corona Sapientiae timor Domini, replens pacem; et salutis fructum.

In thesauris Sapientiae intellectus; et Scientiae religiositas. —

— Benedictus Redemptor omnium; — qui saluti provi-

dens hominum, — Mundo dedit sanctum Dominicum, — clarissimum praedicatorum ordinis Patrem.

Adsunt Dominici laeta solemnia; — laude multiplici plaudat Ecclesia.

Praeco novus, et coelicus, — missus in fine saeculi, — pauper fulsit Dominicus, — forma praevisus Catuli. —

Gaude felix parens Hispania — novae prolis dans Mundo gaudia;

Sed tu magis plaude Bononia, — tanti Patris dotata gloria:

Florem pudicitiae servans illibatum, — attigit eximiae vitae coelibatum:

Paupertatis ascendens culmina, — clamat, Mundi detestans crimina:

Nulla sanctum frangunt discrimina; — nocte Coeli perlustrat limina; — die terris dat verbi semina:

Datum Mundo pro Mundi gloria, — mira Christi praesignat Gratia:

Cujus ortum praecurrunt — nuncia veri praesagia. — Stella micans in fronte parvuli, — novi jubar praemonstrat saeculi.

Novus athleta Domini
Collaudetur Dominicus;
Qui rem confirmet nomini,
Vir factus evangelicus.

Conservans sine macula
Virginitatis Lilium,
Ardebat quasi facula
Pro zelo pereuntium.

Mundum calcans sub pedibus,
Manum misit ad fortia;
Nudus occurrens hostibus,
Christi suffultus Gratia.

Pugnat verbo, miraculis,
Missis per orbem fratribus;
Crebros adjungens sedulis
Fletus orationibus. —

— Gaude, Mater Ecclesia,
Laetam agens memoriam;
Quae novae prolis gaudia
Mittis ad Coeli curiam.

Praedicatorum ordinis
Dux et Pater Dominicus,
Mundi jam fulget terminis,
Civis effectus coelicus.

Carnis liber ergastulo
Coeli potitur gloria,
Pro paupertatis cingulo,
Stola dotatur Regia.

Fragrans odor de tumulo,
Cum virtutum frequentia,
Clamat pro Christi famulo
Summi Regis magnalia.

— Mundum vocans ad Agni nuptias, — hora coenae Paterfamilias servum mittit; — promittens varias vitae delicias.

Ad hoc convivium tam permagnificum — elegit nuncium sanctum Dominicum; — felix vitis, de cujus surculo, — tantum germen redundat saeculo!

Coeli vinum propinans populo, — vitali poculo, ex ubertate palmitum — Mundi jam cinxit ambitum ! —

— Qui tot claruisti signis, — in aegrorum corporibus, — nobis opem ferens Christi, — nostrarum animarum — medere morbis.

Jesu bone, prece Dominici, — Tibi, praesta, nos gratos effici, — per quem multos a morte suscitas, — poenas nobis relaxa debitas, —

—Munera tibi, Domine, dicata sanctifica; et, meritis beati Dominici Confessoris tui, nobis proficiant ad medelam. —

POSTCOMMUNIO

— Quaesumus, Domine Deus noster, ut, quos divinis reparare non desinis Sacramentis, tuis non destituas benignus auxiliis. —

— O Regina sacratissimi *Rosarii*, et *Rosarium gratiarum*, salve o Maria;

Nomen tuum favus est distillans in captivorum labiis; — et tua *Corona*, Dominico data, mel est et lac sub lingua eorum;

Divinae pietatis Consilium ineffabile! — decus singulare, — diadema venustatis, — et abyssus misericordiarum! — Filii tui aures ad nostras inclina miserias.

Eja ergo, dulcis Patrona et fidelis Advocata, in adjutorium exurge nostrum, ut et nos de Filii tui gaudeamus reparatione. —

— Qui sedes super Cherubim, Deus, et regis Israel, peccata dimitte mea, et fratrum meorum. Nomini da gloriam tuo in loco isto; et nobis viam ostende bonam, per quam ambulemus.

Ne nos in tempore senectutis despicias; et, si robur defecerit nostrum, ne derelinquas;

Sed usque ad senectam et senium, Deus, in auxilium respice nostrum.

Miserere nostri; quoniam, in dolore, nostra defecit vita; et anni in gemitibus traducuntur nostri. —

— O, beate Dominice, ad strenuos fratres respiciens tuos, ad me, etiam, ad Regem et populum; ad omnes Ecclesiasticos et monasticos ordines; ad familiares; benefactores; et ad fratres et sorores respice meas;

Nos, inter hostiles gladios, et spirituales nequitias, imbelles commilitones, tuis hodie occupamur Canticis et laudibus.

Tu, despecto Mundo, et Mundi principe, triumphator supra omnes victor ascendis hostes; et victoriae, de Domini manu, accipis coronam gloriae!

Ascendis de lubrica valle cum immensa meritorum supellectili; clarus triumphis; miraculis gloriosus; et tibi plaudunt Angeli, Doctorum fulgens cuneo!

Pauper in peculio, dives sed vitae purae paupertatis pretio, Coeli tenes jura; ubi, pleno poculo, gustas quod sitisti!

Sede veteranus miles, debita jam suavitate gaudens; securus quidem tibi, sed nostri sollicitus.

O lumen Ecclesiae! — Doctor veritatis! — Rosa patientiae! — Ebur castitatis! — aquam Sapientiae — propinasti gratis, — praedicator gratiae, — junge nos beatis. —

— Trino Deo et simplici,
Laus, honor, virtus, gloria,
Qui nos, prece Dominici,
Ducat ad Coeli gaudia — Amen.

CANTICUM XCIII.

TRANSFIGURATIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et adduxit eos in montem excelsum, seorsum.

Thabor, et Hermon in nomine exultarunt ejus; suum commoverunt brachium cum potentia.

Et illi tres Apostoli inebriati fuerunt ab ubertate gloriae ejus; quia torrente voluptatis suae potavit eos!

Et facta est species vultus Jesu altera, et refulsit sicut Sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix!

Duo viri loquebantur cum illo, Moyses et Elias; dicebant excessum ejus, quem completurus esset in Hierusalem. —

— Viri fratres — Christus Jesus, splendor Patris, et figura substantiae ejus, portans omnia verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, in monte excelso gloriosus apparere hominibus dignatus est.

Illuxerunt coruscationes ejus orbi terrae; quae commota est, et contremuit!

In splendenti nube Spiritus sanctus visus est, et Paterna audita est vox: « Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui ».

Et audientes Discipuli, ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde. Accessit Jesus et tetigit eos, dixitque eis: « surgite, nolite timere ».

Quicumque Christum quaeritis
Vultus in altum tollite:
Illic licebit visere
Signum perennis gloriae.

Illustre quiddam cernimus,
Quod nesciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum,
Antiquius Coelo et Chao.

Hic ille Rex est gentium,
Plebisque Rex Judaicae,
Promissus Abrahae Patri
Ejusque in aevum semini.

Hunc, et Prophetis testibus,
Iisdemque signatoribus,
Testator et Pater jubet
Audire nos, et credere. —

— Gloria tibi Domine,
Qui apparuisti hodie,
Cum Patre, et sancto Spiritu,
In sempiterna saecula — Amen.

— Credimus, quod omnes qui salvi fiunt, revelata facie, gloriam speculantes Domini, in eandem transformantur imaginem;

Et, a claritate in claritatem, tanquam a Spiritu Domini, in perpetuas splendent aeternitates.

Magis, igitur, viri fratres, magisque satagimus, ut, per bona opera, nostram vocationem certam faciamus;

Haec enim facientes, non peccabimus aliquando;

Sic autem abundanter ministrabitur nobis introitus in regnum Domini nostri, et Salvatoris Jesu Christi. —

— Oblata, quaesumus Domine, munera, gloriosa Unigeniti tui transfiguratione sanctifica; nosque a peccatorum maculis, splendoribus illustrationis ipsius, emunda. —

POSTCOMMUNIO

— Sumpta, Domine, coelestia Sacramenta, intercedentibus Petro, Joanne, et Jacobo Apostolis tuis, precamur, ut et temporalis vitae subsidia conferant, et aeternae.—

— Et haec nos Communio, patrocinio Mariae matris nostrae, Coeli stellae clarissimae, et coelestis desiderium Patriae, tui nos consortes esse aeterni faciant gaudii.

Quam suavis est, o Maria, quam dulce in corpore mortis hujus, et in hac lacrymarum valle te colere, tecum canere; tecumque precari, ut ad gloriam Filii perveniamus tui!

Ave Sponsa Dei; ave Sydus inclytum illuminans omne saeculum; ave Paradisi gaudium;

Ave mater pulchrae dilectionis, et amoris, et sanctae spei; nos filios, ubi tu es, adduc tuos.

Ave porta Coeli, — ave dulcis Angelorum melodia, — menti suggere meae — beatae visionis — delectabile Carmen. —

Ibique postmodum, — Divini amoris mater, — tua benigna gratia, — me corona gloria, — beatitudinisque praemio.

— Ad perennis — vitae fontem — mens sitivit arida, — claustra carnis — cito frangi — clausa quaerit anima;

Gliscit, ambit, eluctatur — exul frui Patria; — quam amisit, cum deliquit, — contemplatur gloriam.

Praesens malum, auget boni — perditi memoriam. —

— Nam, quis promat — summae pacis — quanta sit laetitia? — ubi vivis Margaritis — surgunt aedificia?

Auro mundo, — tanquam vitro, — urbis via sternitur; — Abest limus, — deest fimus, — lues nulla cernitur;

Hiems horrens, — aestas torrens, — illic nunquam saeviunt; — flos perpetuus Rosarum — Ver agit perpetuum!

Candent Lilia, — rubescit Crocus, — sudat Balsamum; — virent prata, — vernant sata, — Rivi mellis influunt!

Pigmentorum spirat odor, — liquor et aromatum! — Pendent poma floridorum — non lapsura nemorum! —

— Non alternat Luna vices, — Sol, vel cursus Siderum; — Agnus est felicis urbis — lumen inocciduum!

Nox et tempus desunt ei, — diem fert continuum; — Nam et Sancti quique, velut — Sol praeclarus, rutilant!

Post triumphum coronati — mutuo conjubilant; — et, prostrati, pugnas hostis — jam securi numerant!

Omni labe defaecati, — carnis bella nesciunt; — caro, facta spiritalis, — et mens unum sentiunt.

Pace multa perfruentes, — scandala non perferunt.

Mutabilibus exuti, — repetunt originem; — et praesentem Veritatis — contemplantur speciem. —

— Hinc vitalem vivi fontis — hauriunt dulcedinem; — inde statum, semper iidem — existendi capiunt;

Clari, vividi, jucundi, — nullis patent casibus; — absunt morbi, semper sanis, — senectus juvenibus.

Hinc perenne tenent esse, — nam transire transit.

Inde virent, vigent, florent, — corruptela corruit; — Immortalitatis vigor — mortis jus absorbuit. —

—Qui scientem cuncta sciunt, — qui nescire nequeunt; — nam et pectoris arcana — penetrant alterutrum.

Unum volunt, unum nolunt, — unitas est mentium; Licet cuique sit diversum — pro labore meritum.

Caritas haec suum facit, — quod amat in altero; — proprium sic singulorum — commune fit omnium. —

— Ubi corpus, illic jure — congregantur Aquilae; — quo cum Angelis et Sanctis — recreantur animae.

Uno Pane vivunt cives — utriusque Patriae; — avidi, et semper pleni, quod habent, desiderant.

Non satietas fastidit; neque fames cruciat; — inhiantes, semper edunt, — et, edentes, inhiant! —

Novas semper harmonias — vox meloda concrepat; — et, in jubilum prolata, mulcent aures Organa.

Digna, per quem sunt victores, — Regi dant praeconia. —

— Felix Coeli, quae praesentem — Regem cernit anima!

Et sub sede spectat alta — Orbis volvi machinam, — Solem, Lunam, et globosa — cum Planetis Sidera! —

— Christe, palma bellatorum, — hoc in Municipium, — Introduc me post solutum — militare cingulum; —

Fac consortem donativi — beatorum civium. —

— Praebe vires inexhausto — laboranti proelio; — ut quietem, post procinctum, — debeas emerito, — Teque merear potiri — sine fine praemio — Amen.

CANTICUM XCIV.

FESTUM S. CAJETANI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Viri fratres — Intelligamus, tandem aliquando, quia duobus servire dominis non possumus, Deo, videlicet, et mammonae.

Unum, semper, odio habebimus, et alterum diligemus.

Solliciti sumus erga plurima, quae animae non conveniunt saluti: Quaeramus primum Regnum Dei, et omnia, deinceps, quae nobis prosunt, adjicientur a Deo.

Volatilia respiciamus Coeli; quoniam non serunt; non metunt; neque in horrea congregant; et Pater noster coelestis pascit illa.

Consideramus quomodo Lilia crescunt campi, et eximia decorantur formositate et pulchritudine!

Nec Salomon, in omni gloria sua, coopertus est sicut unum ex istis!

Si etiam agri foenum, quod hodie est et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit; quanto magis ingruentibus providebit necessitatibus nostris!

Perspicue enim scit ipse quorum indigemus; et Providentiam nobis in tempore dabit opportuno; qui Dominum inquirit non minuetur omni bono.

Quaeramus idcirco primum Regnum ejus, considerantes quae, et quanta sint, quae in Coelis nobis promittit; proindeque nostris vilescant oculis quae habentur in terris. —

— In aerumnis, in istis nostris, o Maria, te invocamus imbecillitatibus; Mater et Domina, perge secura pro nobis in Filii tui bonis.

Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non

misereatur filio uteri sui? et si illa oblita fuerit, tu, pietatis Mater, nostri non oblivisceris.

Apex nostri gaudii; ager Domini, generans, sine semine, frugem; recuperatrix Providentiae; — nobis succurre.

Per te omnis gratia; Regina es Sanctorum omnium; laus ergo sit tibi, honor; ac nostra, in aeternum, fidelis devotio.

— Deus, qui beato Cajetano, Confessori tuo, Apostolicam vivendi formam imitari tribuisti, nobis, ejus intercessione et exemplo, vivam concede confidentiam, ut sola coelestia appetamus. —

— Quem tenet damni timor imminentis,
Duraque in rebus miseris egestas,
Hic Tienei generis beatum
Sidus honoret.

Nam, velut quondam, Moyse adprecante,
Profluit saxis inopinus humor;
Et sitim longam, saliente aquarum
Fonte, levavit;

Sic, ubi praesens tibi tantus adsit
Splendor ex alto rutilans Olympo,
Tende jam dextram, refluent superni
Munera Regis. —

— Accepta sit in conspectu tuo, Domine, devotio nostra, ut ejus nobis fiat supplicatione salutaris, pro cujus solemnitate defertur; et per hanc contra omnia muniamur adversa. —

POSTCOMMUNIO

— Adoro te, devote, latitans Deitas;
Quae sub his figuris vere abditas;
Tibi se cor meum totum subjicit;
Quia, te contemplans, totum deficit.

— Apud te, bone Jesu, est fons vitae; et in nomine tuo videbimus lumen.

Qui ardentius te amat, currit velocius, et citius ad gaudii Patriam pervenit.

Fortunam adamavi; et, ea mutata, amorem mutavi; virtute baculi tribulationis tuae praestigia mentis evanuerunt meae.

Terrena substantia, supernae comparata felicitati, afflictio est spiritus, pondus; et molesta cura, non subsidium.

Nihil intulimus in hunc Mundum, haud dubium quod nec auferre quid possumus. —

— Temporalis vita, aeternae comparata, mors est dicenda potius quam vita; vel quotidianus corruptionis defectus, et quaedam mortis prolixitas.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus; spes ejus in Deo ipsius, qui Coelum fecit et terram, mare, et omnia quae in eis sunt! —

— Quaesumus, omnipotens Deus, ut qui coelestia percepimus alimenta, intercedente beato Cajetano Confessore tuo, per haec, contra omnia muniamur adversa.

Si quaeris beneficia,
Quae Cajetanus depluit,
Morbos, dolores, ulcera
Miranda curat manus.

Araeque flore et oleo,
Procellae, mors, et Daemones
Fugantur, atque pristinae
Menti reddit insanos.

Si quidpiam amiseris;
Vel premeris inopia,
Confide, et opem postula,
Nec labor erit vanus.

Dicat, et ista celebret
Quaecumque gens mortalium,
Gallus, Hispanus, Italus,
Dicat Neapolitanus. —

— Sit laus illi, decus atque virtus,
Qui super Coeli solio coruscans
Totius Mundi seriem gubernat
Trinus et unus — Amen

CANTICUM XCV.

DOM. V. POST PENTEC. — FESTUM S. PHILUMENAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.
(ut supra, pag. 381.)

— Ingredere anima mea in sanctuarium divinae, et superexcellentissimae caritatis; patet ecce, amoris vulnere, Domini Jesu pectus.

Reclusum est ostium; apertum est sacrarium; ingredere anima mea, et vide.

Pange lingua gloriosae
Lanceae praeconium;
Quae reclusit pretiosae
Cataractae fluvium;
Passo Christo dolorose
Pro salute gentium.

Hasta gazis praeoptata,
Mundi pandit pretium;
Cordis tactu praeparata
Fit sagitta fortium;
Arma Clavi sunt beata
Contra vires Daemonum.

Dulcis Hasta, Dei latus
Spoliasti sanguine;
Dulces Clavi, qui reatus
Expurgastis flumine:
Ut sit mundus emundatus,
Et sanatus vulnere.

Hasta fulcit viatores,
Et timentes animat;
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat.
Clavus firmat, et dat rores,
Pusillosque recreat. —

— Accedite gentes, properate, viri fratres, ut in Jesu latere videatis, qualem ipse caritatem abscondit amantissimus!

Omnia pro nobis fecit; omnia pertulit; et omnia in nos transfert!

Amavit nos plusquam ipsi nos; plusquam omnes creaturae amaverunt, vel amare nos possunt;

Nos amavit plusquam seipsum; plusquam corpus suum, animam, gloriam, et vitam suam:

Amavit tanto amoris affectu, quanto potest amare homo-Deus!

Amemus, igitur, nos et ipsum, sicut ipse prior dilexit nos; et nobis januas reserabit Coeli; et Angelorum gaudiis nos faciet interesse. —

— Sed non coronabitur, nisi qui legitime, amando, certaverit, Clavos et Hastam, amantissimi Jesu, in corde sustinens proprio.

Delectet mentem nostram praemiorum magnitudo; sed non deterreat laborum certamen.

Sic dimicarunt, adversus naturae imbecillitates, sancti, et, laborando, fortiores; et, moriendo, victores effecti sunt.

Nullus athleta sine certamine fortior dici; nullus sine victoria poterit coronari.

Sed diligentibus eum, omnia cooperantur in bonum; iis, qui, secundum propositum, vocati sunt sancti. —

— En beata Philumena Virgo, in Fide nihil haesitans pro Christo; vinculis alligata, et in carcere detrusa, vitam glorioso consummavit martyrio.

Virginis proles, opifexque matris;
Virgo, quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis festum canimus tropheum;
Accipe votum.

Haec tua Virgo, duplici beata
Sorte, dum gestit fragilem domari
Corporis sexum, domuit cruentum
Corpore saeclum.

Unde nec mortem, nec amica mortis
Saeva poenarum genera pavescens,
Sanguine fuso, meruit sacrata
Scandere Coelum.

Hujus obtentu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vitia remittens,
Quo tibi puri resonemus almum
Pectoris hymnum. —

— Sanctae Philumenae nobis, Domine, pia non desit oratio; quae et munera conciliet nostra; et tuam nobis indulgentiam semper obtineat. —

POSTCOMMUNIO

— Praesta, quaesumus, Omnipotens Deus, ut de perceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beata Philumena Virgine et Martyre tua, potiora sumamus beneficia.

Scimus enim, Domine, non posse nos ex merito praeparationis nostrae, huic beneficiorum cumulo, gratiarum impendere actiones; etiamsi per totam nos occuparemus vitam;

Sed ex sola pietate et gratia tua, qua nobis permittis ad mensam accedere tuam, timorem, reverentiam, et affectum infundens, tibi placebimus.

Nos tuis, non tu nostris indiges bonis; tu nos vocasti; ita, quod nobis deest, supple.

Et cum Gratiam devotionis tribuis, gratias tibi agimus, non quia digni sumus tua sumere mysteria, sed quia misertus es nostri.

Tu venis, ut nos sanctifices; vel ut de novo ad emendationem accendamur. —

— Regina cordis nostri, Domina Maria, Mater Christi, et christianorum Mater; in cujus sinu formatus est Jesus, petimus in tua commorari protectione;

Doce quomodo formare possimus Jesum in mente, in voluntate, et in sensibus nostris.

Salve, quae, tamquam arbor, vitae fructum produxisti; et quae, tanquam vitis, botrum fers Dominum gloriae. —

— Deus meus, tu, inter caetera potentiae tuae miracula, etiam in sexu fragili victoriam contulisti martyrii;

Concede nobis propitius, ut, qui beatae virginis Philumenae et martyris tuae, merita recolimus, per ejus ad te gradiamur exemplo. —

— Gloria Patri, genitaeque Proli;
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme, Deus unus, omni
Tempore saecli. — Amen.

CANTICUM XCVI.

ASSUMPTIO B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Quae est ista, quae ascendit per Desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus Myrrhae, et Cassiae, et Thuris, et universi pulveris pigmentarii?

Quae est ista speciosa sicut Columba, volitans super rivos dulcium aquarum?

Et, quae, decora et fortis, sicut Davidica turris, quae aedificata est cum propugnaculis, pedibus Draconem calcat suis?

Mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium; insuper, monilibus collum ornatum habet; dexteramque Hyacinthis plenam!

Est electa inter electas Hierusalem Filias; est illa beata Virgo, quae Verbum Dei, sancti Spiritus obumbratione, concepit; et, virginitatis gloria permanente, lumen aeternum Mundo effudit.

Est beatissima Maria, hodie in Coelum assumpta! —

— Ascendit Christus prius super Coelos; et suae castissimae matri locum praeparavit immortalitatis supremum!

Proinde Paradisi portae, per eam, nobis apertae fuere; quia ex ea omnis vera nobis manavit vita;

Et ex illa sede, peccatores, toti despectos Mundo, materno complectitur affectu; nec deserit, quousque secum recipiat.

A mortis nexibus Mater Virgo, dixerim, depressa non fuisti; ideoque mortem veluti non gustasti; sed, legi latae, ab eo quem genuisti, tua temporalis vita dulciter cessit!

Digno et singulari modo ablata fuisti de hoc Mundo; et

post transitum assumpta fuisti in Coelum ; et super choros exaltata Angelorum.

Creator omnium, et qui, propter veritatem, mansuetudinem, et justitiam tuam, in tuo requievit tabernaculo, deduxit te;

Et dixit tibi: « Veni Filia, Sponsa, et Mater; veni, et in electis meis mitte radices;

Veni de Libano, coronaberis de vertice Sanir et Hermon; de cubilibus Leonum et de montibus Pardorum ».

In civitate sanctificata requiesti; et in plenitudine sanctorum facta est detentio tua :

Ibi te laudant omnes spirituum ordines; cum quibus nostras humiles sociamus, gratulantes, voces;

Majestatem adorantes Excelsi, et gloriosae assumptionis tuae diem indesinenter celebrantes festum.

Soluta carnis pondere
Ad astra Virgo tollitur,
Excepta Coeli jubilo,
Et Angelorum Canticis.

Bis sena cingunt Sidera
Almae Parentis verticem;
Throno propinqua Filii,
Cunctis creatis imperat.

O gloriosa Virginum,
Sublimis inter Sidera,
Qui te creavit parvulum
Lactente nutris ubere.

Monstra te esse Matrem;
Sumat, per te, preces,
Qui, pro nobis Natus,
Tulit esse tuus. —

— Audi Filia, et vide; inclina aurem tuam, quia concupivit Rex decorem tuum. —

36*

— Subveniat, Domine, plebi tuae Dei Genitricis oratio; quam, etsi pro conditione cognoscimus migrasse carnis, in coelesti tamen gloria, apud te, pro nobis intercedere sentiamus.

Et, ut digna sint munera, quae oculis Majestatis offerimus tuae, subsidium nobis tuae impende pietatis.—

POSTCOMMUNIO

— Mensae coelestis participes effecti, protege, Domine, famulos tuos pacis subsidiis; et beatae Mariae in Coelum assumptae patrocinio confidentes, a cunctis redde securos hostibus. —

—Praeclara ista festivitas, prae omnium sanctorum festivitatibus incomparabilis est.

Hodie, o gloriosa et felix Maria, excedens omnes coelestis Curiae ordines, ad aethereum pervenisti thalamum;

In quo, pia et benigna, tui memorum nunquam existis immemor.

O beata! sicut Cinnamomum et Balsamum aromatizas; et, quasi electa Myrra, suavem in terris et in Coelis expiras odorem.

Quam pudica et pulchra es aeterni Regis Filia! Virgo perpetua, templum Spiritus sancti, et Christi mater, macula ulla non est in te.

Favus distillans labia sunt tua; mel et lac sub lingua tua; et odor vestimentorum tuorum super omnia aromata.

Benedictus Dominus Deus Israel; quia pius et misericors magnam te fecit, et potentem.

Et quia miseratio ejus, in te, et per te nobis impensa, protenditur a progenie in progeniem.

Surge, Domina, et preces exalta nostras in tua pietate; ut facie ad faciem laudemus te in Coelis; et, tecum, benedictum Filium tuum Jesum.

Maria, Mater Gratiae,
Dulcis Parens clementiae,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe. —

— Sit laus Parenti debita;
Honor sit aequus Filio;
Paraclyto sit gloria
Non impar his per saecula. — Amen.

CANTICUM XCVII.

D. XI P. P. F. S. JOACHIM C. PATR. GENITRICIS DEI MARIAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— De radice Jesse ortus est Rex David; et de tribu Regis David immaculata Virgo Maria; sanctissima, et sanctorum virorum Filia.

Exulta Joachim; diceris *Praeparatio Domini*, quia ex te praeparatum fuit Templum Domini nostri Jesu Christi.

Exulta, inclyte Senex; quoniam, ex Filia tua Filius natus est nobis magni Consilii Angelus; hoc est totius Mundi salus.

Ipsa, Sponsa Dei sui; pronuba Nati; Fons conclusus; Tabernaculum SS. Trinitatis; et saeculorum omnium stupendum miraculum! —

— O castissimum Turturum par, Joachim et Anna, et vere immaculatum, vos, donum, omnium donorum praestantissimum, Creatori obtulistis, nempe castam Filiam, quae sola digna erat Creatoris effici mater.

O sancte conjux Annae, paterque Virginis almae, hic famulis salutis opem confer tuis. —

— Justi semita recta est; rectus justi callis ad ambulandum; in semitis judiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te,

Sapientia tua melior est cunctis pretiosissimis; et omne desiderabile ei comparari non potest.

Sapientia clamitat in plateis; qui diligit eam declinat ad te, Domine, et invenit; beatus erit si tenuerit eam.

Sapiens timet; declinat a malo, et devitat; stultus transilit et confidit.

Sapientia callidi est intelligere viam suam; et, imprudentia stultorum, errans.

Mandata et justitias non odit Sapiens; ideoque non illidetur quasi in procelloso mari.

Stulto peccatum illudet; sed inter justos tantum morabitur Gratia.

Honor et gloria in sermone sensati; lingua vero imprudentis subversio est ipsius.

— Viri Fratres — jam non sumus hospites et advenae super terram; sed sanctorum cives, et domestici Dei.

Superaedificati sumus super fundamentum Patriarcharum, Prophetarum, et Apostolorum; ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

Viri Fratres — non ultra moremur converti ad Dominum; ne differamus de die in diem; nescimus enim quid pariturum sit crastinum.

Periculum et metus est in differendo; salus vero certa et secura si nulla sit dilatio.

Cum ipse nobis aeterna promittit saecula, cur quae, parva, levia, et momentanea proposita nobis sunt ad salutem, tam ignavi, in praesenti vita, et dissoluti agimus animo?

Ne dicamus: « erit semper tempus quando converti licebit », verba enim haec valde exasperant Deum.

Ne dicamus: « magna miseratio Domini est; multitudinis miserebitur peccatorum nostrorum »; misericordia enim et ira ab illo cito proximant; et ira illius in peccatores respicit tantum.

Multi, dum male et vitiose viverent, subito perierunt; et in manifestam abierunt damnationem....

Domine Jesu, tu es protector noster; tu, qui reddis Gra-

tiam, et misericordiam facis, memineris nostri; et, in tempore casus nostri, tu eris firmamentum nostrum.

Qui destruxisti mortem, et vitam illuminasti in incorruptionem, emitte lucem tuam, ipsa nos adducat ad montem sanctum tuum in tabernacula tua.

Te duce, te rectore, sic per temporalia transeamus, ut aeterna non amittamus.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini gloriam da tuo nos salvando. —

— Suscipe, Domine, Sacrificium in honorem sancti Patriarchae Joachim, Mariae Virginis patris, quod tuae offerimus Majestati.

Et concede, quaesumus, ut, cujus festa veneramur, ipso, cum conjuge sua, et beatissima intercedente prole, perpetua sentiamus patrocinia. —

— Et haec sancta Communio sit vitiorum nostrorum evacuatio; concupiscentiae et libidinis exterminatio;

Sit caritatis et patientiae; humilitatis et obedientiae; omniumque virtutum augmentatio;

Contra insidias inimicorum omnium, visibilium et invisibilium, firmissima sit defensio. —

POSTCOMMUNIO

— Verbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens
Venit ad vitae vesperum.

Et nobis, sub bina specie, Carnem dedit et Sanguinem suum, ut nos cibaret substantia sua;

Ut simus in ejus Corpore, sub ipso Capite in membris ejus; edentes Carnes ejus, et unitatem non relinquentes ejus, quia in ea est vita aeterna.

Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed audito solo creditur;
Credò quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.

In cruce latebat sola Deitas;
Et hic latet simul et humanitas;
Ambo tamen credens, atque confitens,
Peto, quod petivit latro poenitens.

Plagas, sicut Thoma, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor;
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere. —

— Gratiarum debitas actiones exolvimus, Domine Jesu, pro tam suavi et salubri nobis exhibito beneficio;

Et oramus, ut auferas a nobis opprobrium et contemptum peccatorum nostrorum; et ut fideliter exquiramus justificationes servare tuas;

Ut ab infestationibus Daemonum, ab omni mentis et corporis immunditia, a deterrimis cogitationibus et cordis duritie nos tandem liberes;

Ut nostra loca, et omnes habitantes in eis visitare, et consolari digneris;

Ut civitatem istam, ejus Regem et populum, protegere et conservare digneris.

Super omnes miseratio descendat tua in aequitate tua; et, secundum eloquium tuum, vivifica nos. —

— Sancta o Maria, humani auxiliatrix generis, tu es Magnes, quae ferream attrahis cordis mei duritiem.

Tu esca dulcissima ad alliciendos, et capiendos peccatores, sicut pisces, in poenitentiae retibus. —

Piissima, memor esto nostri, quia in te confidimus, et memorare parentum nostrorum; praesertim eorum, qui in Purgatorii profunditate detinentur.

— Usque sit Christo decus, et perenne
Sit decus Patri, pariterque sancto
Flamini; quorum sine fine virtus
Regnat in orbe. —

CANTICUM XCVIII.

FESTUM S. HYACINTHI CONF.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Diem celebremus laetitiae, — qua Coeli scandit astra — Hyacinthus, lux Poloniae, — bina refulgens gloria! —

— Dum Hyacinthum Polonia genuit — purum florem edidit, — omni flore puriorem; — Gemmam novam protulit, omni lapide pretiosiorem. —

— Flos est redolens puritate — gemma emicans virtute!

Egreditur Hyacinthus de sua Patria, — Romae sacra invisit limina, — relictis pompis saeculi, — claustrum subit Dominici.

Patrem sectatus optimum, — fit norma virtutum omnium.

Castitate nitidus, — caritate fervidus, — jejuniis et orationibus instabat assidue; — et in lege Domini meditabatur die ac nocte.

Disciplinam et scientiam edoctus in juventute sua, — fructum dedit Hyacinthus in tempore suo.

Constitutus a Domino promulgator Evangelii, — verbo, vita, miraculis docuit populos, — lucidum praedicans praeceptum ejus.

Magnus praeco Hyacinthus, — ad justitiam erudivit multos; — Christi subegit legibus — diversos diversarum nationum populos.

Communicavit ei Dominus Sapientiae suae thesauros — per Evangelicae praedicationis officium, — fidelibus ac infidelibus — largiter erogandos.

Posuit verba sua in ore ejus; — et cordis sui arcanum commisit ei. —

In virtute tua, Domine, Mundi purgavit vitia; — Daemonum ac mortis fortiter subruit jura, — pede calcavit undas marmoris instar. —

— In hoc Hyacinthi jubilo
Laetis canamus vocibus,
Deumque, pulso nubilo,
Puris colamus mentibus.

Dux et Pater Dominicus
Hunc veste sacra induit,
Cunctisque mox apparuit
Vir factus apostolicus.

Christi fidelis nuncius,
Dum praedicator mittitur,
Praeco salutis coelicus,
Late per orbem funditur.

Ubique verbi semina
Rectique spargit lumina;
Fluunt ab ore faculae,
Vitae coruscant regulae.

Rectas salutis semitas
Dignosque mores edocet,
Verboque tangens animas
Ad poenitendum commovet.

Ab hoste praedas eripit,
Dum dura mollit pectora,
Coeloque dignos efficit,
Et frangit hostis robora.

Praesta nobis, quaesumus, omnipotens Deus, ut nostrae humilitatis oblatio, quam in beati Hyacinthi solemnitate deferimus, nostrae apud te salvationi proficiat.

Omnia mandata tua, Domine, aequitas sunt; in virtute tua, salva nos.

Jamdiu erravimus in desertis locis, sicut ovis quae periit; ideo quaere errantes; quia mandata tua non sumus obliti.

Appropinquet deprecatio nostra in conspectu tuo, Domine; da nobis legis tuae majorem intellectum. —

— Sancta Maria, Christi Mater, — audi rogantes servulos, — impetratam nobis Coelitus — nobis defer indulgentiam.

Verum Panem Angelorum — tu ministras hominibus, — pro salute peccatorum, — tuis natum visceribus.

Ave rerum potens Diva, — mensae Dei tu conviva, — tu medullam da Frumenti, — mihi tecum discumbenti. —

— Splendor aeternae gloriae,
Incomprehensa Caritas,
Amoris tui copiam
Da nobis per praesentiam.

POSTCOMMUNIO

Caelestia tua capientibus dona, quaesumus Domine, non ad judicium provenire patiaris; quia fidelibus tuis ad remedium providisti.

Cibus iste nos reficit, — recreat, et regenerat; — et sibi mentem allicit; — dirigit et confoederat;

Omne bonum exaggerat; — vincit, regnat, et imperat; — auget, alit, et perficit. —

Vivus panis, et vitalis; — via, veritas et vita — est hic panis immortalis, — et bonitas infinita —

Quo refulget praemunita — nova Sponsa spiritalis; — Sinagoga definita — perit, et umbra legalis. —

— Adoramus te, Domine, ut primum principium, — desideramus te, ut finem ultimum.

Laudamus te, ut benefactorem perpetuum, — invocamus te ut defensorem strenuum. —

Averte a nobis vanitatem, et mentis inconstantiam; — et in nobis refove spem misericordiae, et pietatis studia. —

Asperge nos hyssopo tribulationum, et mundabimur; — lava nos in Sanguine tuo, et super nivem dealbabimur. —

Spiritum rectum innova in visceribus nostris; — et Spiritu principali confirma nos.

Gratias infinitae majestati, labiis, corde, et omni, qua possumus virtute, pro omnibus agimus miserationibus tuis.

Mirabiliter nobis perditis subvenire dignatus es per Unigenitum tuum; qui, propter peccata nostra mortuus est; et, propter justificationem, resurrexit nostram;

Qui, vivens sine fine ad dexteram tuam, pro nobis interpellat; et simul tecum miseretur.

Omnis confiteatur lingua, quia Dominus noster Jesus Christus, in gloria tua est Deus Pater omnipotens,

Constitutus a te Judex vivorum et mortuorum; omne enim judicium tuum dedisti ei; in cujus pectore reconditi sunt omnes thesauri Scientiae, Sapientiae et Pietatis tuae. —

— Tuum, Domine, fac sentiamus auxilium, — qui beati Hyacinthi deposcimus patrocinium.

Invenit Hyacinthus in aquis viam; — et, inter fluctus, semitam firmissimam.

Stetit unda fluens, — et ipse transivit per siccum,

Gestans in manibus statuam Virginis; — stupefactum duratur Flumen; — Ipsa, euntis, undas — sub pedibus firmavit Hyacinthi!

Mater Domini laetificavit eum in gaudio — claritate vultus sui;

Et dixit ei: « Gaude fili Hyacinthe — gratae Filio meo preces sunt tuae — et quidquid petendum duxeris, — me interveniente, consequeris ».

Ave Virgo flos regalis,
  Mulierum nulla talis;
  Verba cujus sunt argentum,
  Lingua laudis instrumentum.

Ave Virgo, cui plaudo,
  Tibi canto, te collaudo,
  Bona mihi tribuentem,
  Serva Virgo te canentem.

Melodia dulcis et sonora ; — perpetua lucis aurora, — Caelestis curiae pincerna, — deliciarum Dei dapifera, — mammilla parvulorum, — materque orphanorum;

Rosa recens et foecunda;—Rosa decens, Rosa munda,— facta Caelorum Regina,— non est nec erit secunda;

Mihi reo medicina;— meis coeptis obsecunda; — vitae poculum propina, — et in superis me jucunda ;

Ibi Mater, cum Filio
Gaudentes Caeli patria
Trinitatis consortio,
Creata super omnia,
Sua benigna Gratia
Felicitatis gaudio
Me coronat, et gloria
Beatorumque praemio. —

— Benedicant nunc maria, et flumina Domino et Dominae;— quia aquas solidaverunt sub pedibus Hyacinthi.

Omnes populi laudent Dominum, — quia, viventem, et vita functum, mirificavit servum suum Hyacinthum.

Praedicatorum ordinis— flos pulcherrime Hyacinthe,—tua canentes merita, — tua nos imbue odoris fragrantia.

Vox pura laudet exitum,
Et cor Hyacinthi meritum :
Corusca lustrat agmina
Bina decorus laurea.

Hunc vita clara indicat;
Diversa signa intonant
Secreta, quae hic noverat,
Totum per orbem praedicant.

Hunc Virgo visit inclyta,
Solatur, et dat gaudia;
Miraculorum gloria
Christi coruscat gratia.

Ventis et undis imperat,
Fluctus tumentes edomat,
Aquae stupescunt fluminum,
Iterque praebent solidum.

Vitae resurgunt mortui;
Claudique dantur gressui;
Coecis patescunt lumina,
Fantur Dei magnalia —

— Tibi Deus sit gloria,
In sempiterna saecula;
Et nos, Hyacinthi precibus,
Adjunge Coeli coetibus. — Amen.

CANTICUM XCIX.

FESTUM S. BERNARDI ABBATIS C. ET E. DOCTOR.—INFRA OCTAV. ASSUMPTIONIS B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

—DOMINE Deus noster, quam admirabile est nomen tuum n universa terra.

Ecquid est homo quod memor es ejus? aut Filius hominis, quoniam visitas eum?

Deus, vita animae meae; per quam vivo, et sine qua morior; Domine, spes sanctorum, et Turris fortitudinis eorum.

Quoniam teneor et cupio diligere te, ostende mihi quantum, et quo modo laudare te debeo.

Intona, Domine, desuper, voce grandi et suavi, in interio-

rem partem cordis mei justificationes, et magnificentiam tuam.

Creasti me, cum nihil essem; illuminasti me, cum in tenebris essem; pavisti me a juventute mea omnibus bonis tuis.

Misericordia tua magna est super me; et ab inferno inferiori eruisti me.

Diligam te gaudium, et spiritus mei laetitiam, ex toto corde, et ex totis medullis meis, quia tu prius dilexisti me. —

— O Sapientia, quae os mutorum aperis; Verbum per quod omnia facta sunt, os aperi meum, da mihi vocem laudis, et mirabilia canam tua.

Deus aeternae salutis, qui populo tuo beatum tribuisti Bernardum; praesta, ut quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Coelis.

In medio Ecclesiae aperuit os suum; et implevit eum Dominus Spiritu Sapientiae, et Intellectus; stolam gloriae induit eum.

Fratres ejus, aliique amici, eum a sancto consilio monasterium Cisterciense adeundi deterrebant;

Et ipse, adhuc adolescens, ita devicit, ut bene multi, cum illis, professi sunt Religionem;

Cunctis subest tironibus;
Sed his praeit virtutibus;
Rerum capax coelestium,
Jam fit magister omnium!

— Monachus, jejunio plane deditus, quoties ei sumendus cibus erat, toties tormentum se subire putabat;

In vigiliis, et orationibus mirifice se exercebat; christianam paupertatem colens, ab omni caducarum rerum cura et cupiditate alienus, quasi coelestem in terris, agebat vitam.

Hoc nemo vixit parcius;
Magisque amavit pauperes;
Hic solus in se saeviens,
Cunctis benignus adfuit.

Multa scripsit; in quibus apparet eum doctrina, potius divinitus tradita, quam labore comparata instructum fuisse!

Doctrina mentem dirigit;
Pectus fovet modestia,
Qua se immerentem despicit;
Et noxium se praedicat.

Exoratus a Regibus; et, jussus a Pontificibus, magni momenti controversias composuit; resque Ecclesiasticas constituit, et firmavit! —

— O beata Mellifera, incarnati Verbi Mater, ascendens de Deserto vitae hujus, speciosa facta es; et suavis in deliciis spiritualibus tuis erga Bernardum mellifluum tuum!

Cui placuit ex te carnem sumere, hominem fieri et nasci, cum esset Deus Verbum et gloriae Dominus; quique, post partum, incorruptam servavit tibi virginitatem;

Eidem etiam placuit, tempore gloriosae dormitionis tuae sanctam tuam accipere animam, Coeli psallentibus potestatibus!

Et, ex antiqua accepimus traditione, quod tuum immaculatum corpus, incorruptum servatum, ante communem universalem resurrectionem, translatione honoravit mirifica!

Decus virginitatis, cum munere foecunditatis, distillantem caritatis favum; misericordiae viscera; plenitudinem Gratiae et Gloriae; singularesque praerogativas pro nobis in Coelum attulisti!

Beata Mater, et Mater veri gaudii, oculos misericordiae ac pietatis tuae ne avertas a nobis:

Et Filium tuum benedictum, nobis, quamquam indignis, dona, o clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.—

POSTCOMMUNIO.

— Protegat nos, Domine, cum tui perceptione Sacramenti beatus Abbas Bernardus Confessor, et egregius Doctor; ut ejus patrocinii percipiamus suffragia.

Tanquam imbres misit eloquia Sapientiae; et palam fecit disciplinam coelestis doctrinae, qua eum imbuit.

Omnes collaudant sanctitatem et sapientiam ejus; et usque in saeculum nomen non delebitur ejus.

Seminavit hic largiter Doctor virtuosus, — metit illic feliciter victor gloriosus.

Spiritus fervor, — flore munditiae; — vigor vitae, — fructu justitiae; splendor verbi; — dono scientiae, — ipsum, stantem in acie, decorarunt; — ipsum coronarunt in statu gloriae.

Illo patrono et auspice,
Infanda cedunt crimina;
Nitor redit virtutibus,
Quiesque menti redditur. —

Alma Mater Ecclesia — Christi fundata Sanguine, — sceptra conscendit grandia, — novi Doctoris lumine! —

— Sit laus Patri, sit Filio,
Sit inclyto Paraclyto,
Qui nos Doctoris optimi
Dat aemulari spiritum. —

CANTICUM C.

DOMIN. XII P. PENTEC. — F. CORDIS B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Justi sunt, Domine Deus meus, omnes sermones tui; non est in eis pravum quid, neque perversum;

Recti sunt, intelligentibus; et aequi, invenientibus scientiam.

Tuum est consilium et aequitas; tua etiam omnis prudentia et fortitudo.

Nunquam ergo prudentiae innitar meae; et potius fiduciam ex toto habebo corde in te, Domine; ut, misericordia, et consilii tui veritas, semper me dirigat. —

Magna enimvero Judicia tua sunt; sicut et inenarrabilia sunt verba oris tui,

In malevolam animam non introibit Sapientia mentis et cordis tui; nec habitabit in corpore peccatis subdito.

Quae sunt in corde hominum oculi vident tui; et in libro omnia scribuntur tuo.

Omniumque enim scrutaris corda; et universas intelligis cogitationes. —

— Ego autem, opus manum tuarum, confiteor tibi in timore tuo; quia non in arcu sperabo meo;

Nec gladius meus me salvabit, sed brachium tuum, dextera tua, et vultus tui illuminatio.

Scio, Domine, et confiteor me indignum ut intrem sub tectum tuum; sed, propter nomen tuum, fac ne confundar sperans in te.

Ad te autem, Domine, suspirat cor meum quotidie; festina, ne tardaveris.

Tu quippe es Dominus Deus noster suavis, patiens; et, in miserationibus cordis tui, omnia disponens; aperi mihi cor tuum, et cor dulcissimum Matris tuae.

Obsecro te per ubera quae suxisti de Caelo plena, salva me a duritie cordis mei;

In tua voluntate virtus est salutis meae; et, in patrocinio cordis Matris tuae, est efficaciter perficere.

Raptrix cordium, cur non meum rapis cor, et in tuo cordis corde? placuit cor tuum omnium conditori cordium.

Deficit anima mea ad delicias aspirans cordis tui; cor tuum hortus est aromatum; et fons incorruptionis. —

— Viri Fratres — Sicut pulli, desuper volitantibus milvis, ad gallinae accurrunt alas, sic et nos sub cordis Mariae alis abscondere debemus.

Coelo Redemptor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caducum fragile
Mortale corpus induit.

Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem;
Qui, nos redemit sanguine,
Poenas, crucemque pertulit.

Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios;
Haec quippe nostras lacrymas
Precesque defert Filio.

Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit;
Hanc quisque semper diligat
Rebusque in arctis invocet. —

— Adjuvet nos, Domine, quaesumus, praesentis oblatio muneris; et dignos sacra partecipatione perficiat. —

POSTCOMMUNIO

—Praesta, quaesumus, Domine; ut, terrenis expiati affectibus, unitatem cordium et pacis, in corde Jesu obtineamus et Mariae;

Ita, libere et jucunde, ad superni plenitudinem Sacramenti, cujus libavimus sancta, perveniamus.—

— Viri Fratres — Nihil est in corde nostro deterius; quam, quoties nos deserit vagans, et per pravas diffluit cogitationes, toties cor Dei offendit, et cor contristat Mariae.

Cor nostrum, cor vanum, vagum et instabile, dum suo ducitur arbitrio, et divino caret consilio, in seipso non potest consistere.

Omni mobili mobilius, per infinita distrahitur; et, huc atque illuc, per innumera discurrit;

Requiem per diversa et extranea quaerit, nec invenit, imo in quaestu et labore, miserum, a requie, in aeternum excluditur;

Sibi non concordat ipsi; a seipso dissonat, et resilit; voluntates alternat; consilia mutat;

Nova aedificat; vetera destruit; destructa reaedificat; eadem iterum atque iterum, alio et alio modo mutat, et ordinat.

Velociter, sicut molendinum, volvitur; et nihil a se respuit; quicquid ei imponitur, molit; si autem nihil apponitur, se ipsum consumit.

Vanitates recipit et condit in profundo; cupiditates, voluptates, iracundias, tristitias; et totum sese conterit et deperdit.

Sic in omnibus involvitur vitiis et peccatis; et miseris submergitur casibus!

Et unum Deum, qui ei sufficere poterat, ut unum Mariae cor, omnium jucundissimum, dimisit, abhorruit!

Jesus est pax vera cordium nostrorum, qui fecit utraque

unum; ipse est medius paries maceriae, solvens inimicitias in carne sua.

Imperet cordibus nostris Jesus et Maria; et, nos, Jesu et Mariae, nostra resignamus corda.

Nam dum ipsis conjuncti non sumus, in nobis ipsis divisi semper erimus; nobisque rebelles et contrarii.

Sed Jesu et Mariae cordi conjungi non poterimus nisi per caritatem; nec subjici, nisi per humilitatem et puritatem.

Ita, et in Caelesti Patria, illa beatorum agmina unum habent velle, unum et nolle; unitateque mentium et cordium fruuntur in gaudio.

Sic illa sedes caelitum
Semper resultat laudibus;
Deumque trinum et unum
Juges canori praedicant.
Illi canentes jungimur
Almae Sionis aemuli. —

CANTICUM CI.

F. S. BARTHOLOMAEI APOST. — ET INVENTIO CORPORIS S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Pax multa est diligentibus legem tuam; et non est illis scandalum, sive offendiculum ad cadendum.

Gressus justi sub tutela Domini diriguntur; etiamsi ceciderit, non collidetur; quia Dominus supponit manum suam, impeditque quominus laedatur.

Angelis suis mandavit de nobis, ut custodiant nos in omnibus viis nostris.

Ipsi, velut in manibus suis, portant nos, ne, impingentes, offendamus ad lapidem pedem nostrum. —

— Melius est modicum justo, quamvis afflicto, super peccatorum divitias.

Non vidi justum derelictum; et semen ejus quaerens panem. —

— Qui aemulatur cum malignantibus, et cum facientibus iniquitatem, cito tanquam foenum arescit; et, quemadmodum olera herbarum, decidet.

Pertransiens vidi impium superexaltatum et elevatum sicut Cedros Libani; continuo, respiciens retro, ecce non erat amplius;

Quaesivi eum, et non est a me inventus; vel locus, sive tantae ejus magnitudinis vestigium —

— Heu, Domine, qui fecisti me, spes mea, virtus et consolatio mea, resuscita me.

In die tribulationis meae respice inimicos meos, et a facie fugiant tua; ut in te, et per te, securus ego vivam.

Ipsi enim, Domine, consideraverunt me, et despexerunt me; quia ego non eram tecum.

Diviserunt sibi vestimenta virtutum, quibus ornaveras me; et me, sub pedibus, conculcaverunt suis!

Faecibus peccatorum polluerunt Templum sanctum tuum, et animam posuerunt meam desolatam, et moerore confectam!

Ibam ego post eos coecus et nudus; illaqueatus manicis et compedibus!

Trahebant me in circuitu de luto in lutum; de vitio in vitium; et ibam absque fortitudine ante faciem subsequentis!

Servus eram, et servitutem amabam; coecus eram, et coecitatem desiderabam; vinctus eram, et vincula non horrebam; amarum dulce, et dulce amarum putabam!

— Viri fratres — Scriptum est: « Qui manducat meam Carnem, et bibit meum Sanguinem in me manet; et ego in illo ».

Ergo, cum membra Jesus sumus, maneamus cum eo; manet autem ipse in nobis dum Templum ejus sumus. —

— Domine Jesu, adhaeream tandem tuae voluntati, ut me conserves; quia, ubi a te recessi, perii.

Ego peccavi, tu me visitasti; ego cecidi, tu me erexisti; ego ignoravi, tu me docuisti; ego oculis captus eram, et tu me illuminasti!

Fame presso pinguem dedisti Angelorum Panem; et, sitienti potum praebuisti exhilarantem!

Est tibi Gratia ex toto corde, anima, et visceribus meis; ne, in posterum, obliviscaris mei. —

— Domine Jesu, beati Apostoli tui Bartholomaei solemnia recensentes, quaesumus, ut, ejus auxilio, tua dona digne capiamus, pro quo tibi laudis immolamus Hostias. —

POSTCOMMUNIO

— Pingues est Panis Christi; et delicias praebet iis, qui mundo sunt corde.

Da nobis, Domine, Fidei, Spei, et Caritatis augmentum; et fac nos amare quod praecipis, ut mereamur assequi quod promittis.

Auxilientur nobis, Domine, sumpta mysteria; et, intercedente beato Stephano Martyre tuo, sempiterna protectione confirment.

Tu, te diligentes, diligis; et, qui mane ad te vigilant, te inveniunt.

Illic turbatio, ubi modica Fides; illic securitas, ubi perfecta dilectio.—

— Elegerunt Apostoli Stephanum Levitam, plenum Fide et Spiritu sancto, qui prodigia, et signa magna faciebat in populo.

Judaei acceperunt eum, et lapidaverunt; et, cum a crepitantibus concuteretur saxis, ab aethereis caelestis aulae finibus divina illi effulsit claritas.

Lapides torrentes ei dulces fuerunt; et, positis genibus, cla-

mabat: «Ecce video Coelos apertos, et Jesum stantem a dextris virtutis Dei »:

» Domine Jesu, ne statuas illis hoc peccatum, et suscipe spiritum meum ».

Sepelierunt eum viri timorati, et planctum fecerunt magnum. In numero martyrnm inventus est primus.

Proinde sanctus Gamaliel ostendit per visum Luciano Sacerdoti tres aureas urnas, Rosis refertas; et quartam argenteam, croco plenam, et dixit:

« Hi sunt nostri loculi, et nostrae reliquiae; hic autem, sanguineas habens Rosas, loculus est s. Stephani, qui solus ex nobis martyrio meruit coronari ».

Nobis, Domine, inventionem ejus corporis celebrantibus, concedere digneris, ut, tanto illustri exemplo, inimicos etiam diligere discamus;

Et, etiam, te exorare pro persequentibus, sicut tu, primus, e cruce. —

—Necnon, tn, qui hujus diei, venerandam, sanctamque laetitiam in beati Apostoli tui Bartholomaei et Martyris festivitate tribuisti, da nobis, quaesumus, amare quod credidit; et, quod docuit, exercere.

A nobis abigas lubrica gaudia,
Tu qui Martyribus dexter ades Deus,
Une et Trine, tnis da famulis jubar,
Quo clemens animos beas. —

CANTICUM CII.

FESTUM S. JOSEPHI CALASANTII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

— Vera dilectio, bone Jesu, qui es amoris merces, est via rectissima, quae ad coelestem ducit Patriam.

Qui peregre pergit; qui carnis afflictationem sustinet, et stipem corrogat, saepe vento impetitur vanae gloriae;

Et, dum ad poenitentiam ire creditur, si minus caute agat, labitur in gehennam!

Ita peregrinatio, jejunium, et caritas, sine Caritatis gubernaculo, recta non sunt via.

Sed, sincerus quippe amor tuus, Domine Jesu, via est rectissima, absque devio; levis et brevis, absque taedio;

Via est plana, absque abysso; clara, absque nubilo; et, tecum, qui bonus es itineris comes, via est jucundissima!

Jesu, dulcis amor meus, tu dux, tu lux, tu via; tu veritas et vita, qui non permittis viatorem ad dexteram, quae est prosperitatis, nec ad sinistram, quae est adversitatis, declinare viam.

Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite,
Jesum ardenter quaerite,
Quaerendo inardescite. —

— Glorificatio Sacerdotum, bone Jesu, et Sanctorum omnium exultatio, ista fuit cordialis, et non verbalis via Josephi Calasantii; fructuosa et non otiosa; via sermonis, etiam et operis:

Via magna, et non modica; quia animam posuit suam pro divitibus et pauperibus; pro virginibus et conjugatis; pro senibus et pueruli̇s:

Via constans et non momentanea; quia, cum in vita alumnos dilexisset suos, nunc, in gloria, ad juventutem vivit fortunandam, magisque diligendam:

Mentis innocentia, — flosque puritatis — extiterunt praeviae — lucis et veritatis:

Gemmas profert novas, — omni lapide pretiosiores, — flores educat puritatis — rore Balsami fragrantiores!

Tuam istam, quaesumus Domine, dulcem patriae spem, Gratia semper praeveniat et sequatur;

Filioli isti honores spernant; inanes curas abigant; bonorum studiorum dulcorem adaugeant; poenitentiam cum vitae socient innocentia, bonisque operibus jugiter sint intenti. —

—Viri Fratres, — si ad Coelestem volumus celeriter pervenire Patriam, discamus per hanc amoris et dilectionis viam ambulare.

Sicut Oleum aliis supernatat liquoribus; sic, vera dilectio, alias antecellit virtutes, et gratias.

Qui ardentius amat, velocius, ubique locorum, currit; et, hic vel alibi velocius ad ultimum Terrae currens finem, celeriter terminum attingit.

Sed qui vera caret dilectione, quasi stilla coram Deo reputatur Situlae; quasi Staterae momentum; vel quasi exiguus pulvis.

Gratias, igitur, Deo agamus nostro, qui ad erudiendam spiritu Intelligentiae ac Pietatis adolescentulos, novo Ecclesiae suae subsidio providere dignatus est, et perpetuare.

Sacram venite supplices
Josephi ad aram, parvuli,
Quos ille primos advocat,
Primoque amore diligit.

Venite, castae virgines,
Quarum pericla depulit;
Omnisque turba pauperum,
Verbo refecta et pabulo.

Venite quotquot faucibus
Mortis benignus abstulit:
Atque Josepho debitum
Hymni tributum solvite;

Quod caritatis ignibus
Medulla cordis arserit;
Quod castitatis Lilium
Non foeda sordes laeserit.

Laudate robur pectoris
Quo mille firmus pertulit,
Saevi furoris victima,
Hostilis arcus spicula.

Foecunda linguae munera,
Corpus flagellis saucium,
Fractum fame, et laboribus,
Cantate laudis Cantico. —

— Altare tuum, Domine, muneribus cumulamus oblatis, ut ejus nobis fiant supplicatione propitia, cujus nos donasti patrocinio adjuvari. —

POSTCOMMUNIO

— Coelestis doni benedictione perpetua, supplices, te, Deus omnipotens, deprecamur, ut hoc idem nobis Sacramenti causa sit et salutis. —

— « Salus tua ego sum, dixit, Coelorum Regina et gloria Virginum; ad me clama, et ego te protegam ».

Tu, quae genuisti, natura mirante, tuum sanctum Genitorem, — peccatorum miserere.

Girum Coeli circuisti sola; quia tu sola Angelis et sanctis imperas; qui, tecum simul, Altissimum pro nobis exorant.

Ergo in te omnis est vitae spes; quia, non solum cum sanctis voluntate Dei te subjecisti ipsam; sed Deus ipse, Verbum incarnatum, tuae soli se in terris subjecit voluntati.

Summus Artifex omnium
Te providit vas nobile,
Vas dignum, vas egregium,
Vas gratum, vas amabile,
Vas cunctis venerabile,
Famulis ut edulium
Ministres delectabile,
Panemque Coeli civium.

Tu ministras hominibus
Verum Panem Angelorum,
Tuis natum visceribus
Pro salute peccatorum.
Hic est Panis viatorum,
Qui non est dandus Canibus;
Quique est salus miserorum,
Praestans omnibus panibus. —

O Maria! flores puritatis; — Rosae amoenitatis; — nascentes virtutum primitiae, — sunt cordis tui deliciae.

Innocentibus reverendum es tu alabastrum spiritualis Gratiae unguenti;

Ideoque consurge adversus eos qui perversis cogitationibus et operibus candorem maculant puerorum, et corrumpunt;

Per te iniquissimi Diaboli ignea devitent tela; tu innocentiae et puritatis eorum sis refugium et auxilium; quia candidi sunt et culparum nescii:

Conserva eis mentis et cordis munditiem; docilitatem refove, humilitatem, et disciplinarum fervorem;

Et ita, per hoc Desertum, ad opera salutis aeternae de virtute ambulent in virtutem, usque ad pacis visionem.

Agnus Dei, Æterni Patris Filius — qui strenue tenella stringis corda; — qui sapienter erudis, — et gloriose illaqueas:

Agnus Dei, Mariae Virginis Filius, — qui delectabiliter juvenes oneras; — feliciter uris; — et beatifice consumis:

Agnus Dei, salus unica Virginum, — affectu desiderabilis; — frequentia suavis, — jucunditate optabilis, — fruitione amabilis; — possessione aeternus;

Exaudi nos, omnibus te exorantes precibus; exaudi, Domine Deus Adonai, de sede sancta majestatis tuae;

Multitudo innocentium te collaudant in terris; Hymnis et Canticis te glorificant in Coelum; et tua, quocumque ieris, sequuntur vestigia.

Gutturi meo, et faucibus lingua adhaereat mea, si propter hoc non benedixero tibi quamdiu vixero, et in saecula. —

— Gratias tibi referimus, Domine, sacro vegetati munere, tuam deprecantes misericordiam, ut intercedente sancto Josepho Confessore tuo, ad majus semper proficiamus pietatis incrementum.

Laus sit augustae Triadi per aevum,
Quae pio mentem tribuit benignam:
Luce nunc nostras feriens adurat
Igne superne. — Amen.

CANTICUM CIII.

F. S. AUGUSTINI EPISC. C. ET E. DOCTOR.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

Hodie, gloriosus Pater Augustinus, — Tagaste in Africa natus, — dissoluta hujus habitationis domo, — domum non manufactam accepit in caelis.

Ibique gaudet cum Prophetis, — et cum Apostolis laetatur; — quorum plenus spiritu, — quae praedixerant mystica, — fecit nobis pervia;

Post quos omnium primus refulsit copiosissime profundum divinae gratiae aperire dispensationis thesaurum.

Magnus Dominus, et laudabilis valde, qui, de tenebris haereticorum, lumen Ecclesiae suae vocavit Augustinum!

Laetare Mater nostra Hierusalem, quia Rex tuus, dispensatorem strenuum, et civem fidelissimum, de servitute Babylonis tibi redemit.

Aperuit ipse codicem Apostolorum, et, conjectis oculis ad primum capitulum, legit: « — Induimini Dominum Jesum Christum » — et statim quasi infusa luce securitatis, omnes dubietatis tenebrae ab eo diffugerunt;

Et iterum, quasimodo vocem Dei de excelso audiret: — « Cibus sum grandium; cresce et manducabis me; nec tu me mutabis in te, sicut carnis cibum tuae, sed tu in me mutaberis »... invenit longe sese esse a Deo in regione dissimilitudinis. —

— Proinde, sanctissimus Doctor, Hostiam dulciter contemplans sacratissimam, linquebat infima, et, nullo prorsus humano subsidio, levabatur in gaudii raptus, stans sursum mirabiliter!

Non illis satiabatur diebus mirabili dulcedine altitudinem considerare divini consilii super humani generis salutem.

Et, avidissime, sacras perlegens Scripturas, apparuit ei eloquiorum castorum unam esse faciem; et exultare, cum tremore, didicit.

Lucebat in eo Divina Gratia; et prae dulcedine Dei, displicebat ei quicquid agebat in saeculo; et decorem domus ejus summopere diligebat.

Imbuebat eum Christus, insuperabilem Doctorem eum reddens, et Christiani magistrum populi; quod spectarunt, et cuncta porro spectabunt saecula;

Carnem suam poenitentia domabat, ut digna Deo mereretur effici hostia;

Uberrime in Hymnis, et Canticis, suave sonantis Ecclesiae vocibus vehementer affectus, flebat.

Christi caritas cor vulneraverat ejus; et verba ejus gestabat in visceribus quasi sagittas acutas. —

— Verbum Dei, usque ad ipsam senectam, sana mente, sanoque consilio, impraetermisse, fortiter, et alacriter praedicavit.

Christi viam secutus arduam, a terrenis procul illecebris, errorum tenebras profligavit; catholicamque veritatem conspicuam reddidit.

Cujus doctrina plus Sole refulsit; et cujus, flammis ardentior, emicuit sermo!

Oram illuminavit ortivam et occiduam, — totus factus in Orbe celeber; — illum avida sequebatur turba — dum divina ore loquebatur magnalia.

Magne Pastor Augustine,
Preces nostras suscipe;
Et, per eas, Conditori
Nos placere satage;
Atque rege gregem tuum,
Summum decus Praesulum.

Amatorem paupertatis
Te collaudant pauperes ;
Assertorem Veritatis
Amant Veri judices;
Frangis nobis favos mellis
De Scripturis disserens.

Quae obscura prius erant
Nobis plana faciens ;
Tu, de verbis Salvatoris
Dulcem panem conficis ;
Et propinas potum vitae
De psalmorum nectare.

Tu, de vita Clericorum,
Sanctam donas Regulam;
Quam, qui amant, et sequuntur
Viam tenent regiam ;
Atque tuo sancto ductu
Redeunt ad Patriam. —

— Jesu, caritas perfecta, et portio nostra bona, nostra spes firma, salus nostra sempiterna, exultatio nostra carissima, et nostra visio beatissima,

Ad frequentem Eucharistiae usum, per veram peccatorum confessionem, et per cordis contritionem, nos perducere digneris. —

POSTCOMMUNIO

— Domine Jesu, peccatum meum ante te est; nec gemitus meus a te est absconditus.

Lumbi mei impleti sunt cupiditatibus, et libidinibus; carnalis sum venundatus sub peccato.

Iniquitates meae supergressae sunt caput meum; et, sicut onus grave, me obruunt.

—

Afflictus sum et humiliatus sum nimis; rugiebam a gemitu cordis mei.

Admodum miser factus sum a facie insipientiae meae; ne a me auxilium discedat tuum.

Intende in adjutorium meum, Domine Deus, qui solus es auctor salutis meae.

Propter poenitentiam suscipe me protegendum; et confirma me in conspectu tuo in aeternum.

Docebo iniquos hanc misericordiam tuam; et impii, tua illecti clementia, ad te convertentur. —

— Velociter occurrit miseriae meae pietas Matris tuae Mariae; quae miserorum causas semper anticipat.

Viri Fratres — Matrem invocamus nostram;

Si Prodigus filius viventem habuisset matrem, vel a paterna nunquam aufugisset domo, vel forte citius rediisset.

Salve, o Maria, splendidissima lampas in nocte dubitationis et tenebrarum;

Salve nostra fidissima directio; et mendicitatis nostrae divitiarum thesaurus.

Salve Doctorum Doctrix; liber animatus, incomprehensus, Spiritu sigillatus; quae Verbum Patris Mundo legendum exhibuisti!

Sancta Mater, dulcissimus Filius tuus sitienti populo fontem viventis aquae de petra produxit; te intercedente, de cordis nostri duritia, lacrymas educat compunctionis. —

— Adeo nunc, tuum etiam, sancte Pater Augustine, invocamus patrocinium;

Ex tuis propriis aerumnosis casibus, miseris succurrere didicisti, — idcirco adjuva nos;

Qui, verba perennis vitae proferens, animos inflammabas adstantium;

Pectoribus nostris amorem donorum Coelestium, et virtutum insere; et omne frenare vitium, doce.

Coeli cives applaudite,
Et vos Fratres concinite;
Patris nostri solemnia
Solis reduxit orbita.

Quod lingua foris personat,
Intus affectus sentiat;
Nec imitari pigeat,
Quod laudare mens approbat.

Hunc, post mundi curricula,
Caeli suscepit Curia;
Quem, cum suis fidelibus,
Jam coronavit Dominus.

Canamus totis viribus;
Jungamus preces precibus;
Ut, Augustini meritis,
Coeli fruamur gaudiis.

Horum Datori munerum
Sit laus Decusque perpetim,
Qui Trinus unus omnia
Regit Deus per saecula. —

CANTICUM CIV.

FESTUM DECOLLATIONIS S. JOANNI BAPTISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

Supplices rerum Dominum canora
Voce precemur,

Ut reos culpae miseratus, omnem
Pellat angorem, tribuat salutem,
Donet et nobis bona sempiternae
Munera pacis. —

— Nisi tu, Domine, animam custodis meam, in vanum vigilo ad custodiendam eam.

Vanum utique mihi erit ante lucem surgere prae spirituali salute; ideoque oro ut aedifices in me locum dignum mansionis tuae.

Heu! quod non solum admisi peccata; sed etiam diu silui:

Inveteraverunt ossa mea, dum intus mala conscientia clamabat, et tota ejulabat die.

Tandem conversus sum in aerumna mea dum configitur spina; et delictum meum cognitum tibi feci.

Tu remisisti impietatem peccati mei; et pro hac clementia, laudabit te omnis Sanctus in tempore opportuno.

Intellectum mihi in posterum dones, et instrue me in via poenitentiae et fiduciae; firma super me vigiles oculos tuos, ad me custodiendum.

In camo et freno maxillas constringe meas; sperantem autem in te, misericordia tua circumdabit me.

Beatus ille cui omnes remittis iniquitates; et cui, per caritatem tuam, tecta sunt peccata;

Magisque beatus homo in cujus corde non est dolus neque malitia; et beatus cui infundis justitiam.

In virtute tua laetabitur justus; et super salutare tuum exultabit vehementer; desiderium animae ejus tribuisti ei.

Ideo laetamini in Domino, et exultate justi; et gloriamini omnes recti corde. —

— Praemia Saltatrix poscit funebria virgo, — Joannis caput abscissum, quod lance reportet.

Incestae, ad genium matris, fer regia donum, — Psaltria, respersis manibus de sanguine justo! —

Perpetuis nos, Domine, sancti Joannis Baptistae tuere praesidiis; et, quanto fragiliores sumus, tanto magis attolle suffragiis.

Et munera, quae pro ejus deferimus passione, nostra quaesumus emundent delicta; et, ad Hostiam sacrosanctam sumendam, corpora mentesque sanctificent. —

POSTCOMMUNIO

— Dominus dirigat mentes nostras et corpora nostra in caritate Dei, et patientia Christi.

Dies, et actus nostros, in sua disponat pace Dominus omnipotens —

— Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei Genitrix; et nostras, in necessitatibus, ne despicias deprecationes;

A cunctis periculis, a peccato, et a mala nos libera morte, Virgo gloriosa et benedicta. —

— Regi saeculorum, immortali,et invisibili, soli Deo honor et gloria in saecula. —

— Conferat nobis,Domine, sancti Joannis Baptistae solemnitas; ut, et magnifica, quae sumpsimus, Sacramenta, significata veneremur; et, in nobis edita, potissimum gratulemur. —

— Arguebat Joannes Herodem propter Herodiadem, — quam tulerat fratri suo Philippo uxorem.

Rapitur ad poenam Propheta convivali tempore;—convivali praecepto, quo non cuperet vel absolvi.

Est praemium saltatricis mors Prophetae! — quanta sunt crimina in uno facinore!

Justus ab adulteris occiditur; et, a reis,— in judicem capitalis sceleris poena convertitur!

Hoc crudelitati ferculum debebatur,— quo insatiata epulis feritas vesceretur.

Intuere, Rex acerbissime,— tuo spectacula digna convivio:

Et, quoniam non exsaturari epulis fames, — non restingui poculis potuit inauditae saevitiae sitis, — bibe sanguinem scaturientibus adhuc venis — execti capitis profluentem:

Cerne oculos in ipsa morte sceleris tui testes, — aversantes conspectum deliciarum tuarum;

Clauduntur sancti Baptistae lumina, non tam mortis necessitate, — quam tuae horrore luxuriae.

Os aureum illud exangue, — cujus sententiam sustinere non potuisti, conticescit et adhuc te exterret! —

—Sic, et similiter alios vidimus abundare in saeculo scelestos, robore, longaevitate, divitiis et pravitate tumentes;

Tenebat ipsos superbia, et undique sese operuerunt iniquitatibus et impietatibus!

Ita pene aemulatus sum; nec zelavi istorum contemplans pacem:

Exhorrens iniquitatem, lavi inter innocentes manus meas; et oravi ad te, Domine, dicens: « ab iniquis et dolosis hominibus animam erue meam ». —

— Libens lubens sacrificabo solummodo tibi, Domine; et nomini confitebor tuo; expavescens a Mundo, et satellitio ejus. —

—Salus, viri fratres, potenter a Domino fit; et ipse noster in tempore est protector tribulationis;

Ecce tunc somnum dabit nobis, et requiem haereditatis; quam fructu passionis suae acquisivit nobis.—

— Et ad nostram, potenter, cooperatur salutem Mater pietatis, et misericordiae;

Vitae nostrae refocillatrix, o Maria, et omnium advocata fidelium, tuis nos corona immortalitatis gloria manibus.—

— Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus reboat in omni
Gloria Mundo. Amen.

CANTICUM CV.

DOM. XIII P. PENTEC. — F. S. ROSAE DE S. MARIA VIRG. LIMENSIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 381.)

Obaudite me, dicit Dominus; et, quasi Rosa planctata secus decursus aquarum, fructificate.

Florete flores quasi Lilium, et date odorem; mecumque Canticum collaudate novum; et benedicite Dominum in operibus suis.

Nomini ejus magnificentiam date; et confitemini illi in voce labiorum vestrorum.

In Rhithmis, Hymnis, et Citharis, jucunde psallite ei; et sic dicetis in confessione veritatis: « Opera tua, Domine Deus noster, universa bona valde ». —

— Primus, meridionalis Americae, — flos sanctitatis, — Virgo Rosa, — mox ab incunabulis, — claruit futurae sanctimoniae indiciis.

Nam vultus infantis mirabiliter in Rosae effigiem transfiguratus, huic dedit occasionem nomini;

Cui deinceps, Virgo Deipara, cognomen adjecit, jubens vocari: « *Rosa a sancta Maria* » —

Rubicunda surgente Rosa — gaudent campi, — et omnia quae in eis sunt! — Rorata crescente Rosa — omnia sylvarum exultant prata!

Limana Regum civitas
Regale munus edidit
Rosam Deo gratissimam,
Coelestis orae flosculum.

Vicit nitore Sidera,
Pulsa Soli caligine,
Et, par beatis mentibus,
Numen gerebat pectore.

Portenta, vel ludibria
Saevae Stygis non horruit;
Seditque solitaria,
Turbam perosa, et saeculum.

Haec a parentis ubere
Praeventa donis Gratiae;
Deoque plena, vindicem
Armavit in se dexteram:

Miris modis innoxios
Afflixit artus, spineis
Cinxit corollis verticem;
Cibosque felle polluit.

Nunc laeta poenitentiae
Largo potitur praemio;
Novumque psallit Canticum
Agni sequens vestigia.

Nos, o beata, respice,
Tuis vacantes laudibus;
Et, expiatis sordibus,
Duc ad superna gaudia. —

— Ecquis intellectus capere sufficiet, quantum sit choris Angelorum interesse gaudium; et, cum beatissimis Spiritibus, Conditoris canere gloriam!

Praesentem Dei vultum cernere; incircumscriptum videre lumen; nullo mortis affici metu, incorruptionis laetari perpetuo munere?

Sed, quia non coronabitur nisi qui legitime certaverit,

meam delectet mentem praemiorum magnitudo, et certaminis non deterreat laborem.

— Viri Fratres, — aequale in nobis sit studium aeterna percipiendi gaudia, et par formido divinae adipiscendae justitiae.

Vita nostra, tamquam pulvis quem projicit ventus a facie terrae est; spem ideo nostram in resurrectione debemus reponere mortuorum. —

— Bonorum omnium largitor Omnipotens Deus, beatam Rosam, caelestis Gratiae rore praeventam, virginitatis et patientiae decore Indis florescere voluisti:

Concede nobis, famulis tuis, in odore suavitatis ejus curramus; et Christi bonus odor effici mereamur.

Sacrificia, Domine quaesumus, ista nos salvent; et in congregatione justorum nos consistere faciant. —

POSTCOMMUNIO

— O MEMORIALE mortis Domini,
Panis vivus, vitam praestans homini,
Praesta meae menti de te vivere;
Et te illi semper dulce sapere.

Nomen sanctum tuum, Domine Jesu, in aeternum benedicam; et te ex toto glorificabo corde meo pro ista inenarrabili conjunctione Divinitatis et Humanitatis, in unitate Personae;

Non alter Deus, alter homo es; sed unus idemque Deus et Homo; Homo et Deus:

Sed, licet mirabili dignatione Verbum factum sit Caro, neutra tamen ex duabus naturis in aliam mutata est substantiam:

Humilis, mitis, utilis, patiens, benignus et misericors; et tamen testis et Judex ades noster! nulla peccatrix conscientia effugere te poterit.

Omnia enim nuda et aperta oculis sunt tuis; et tu, qui

tam injuste ab hominibus judicatus fuisti, judicabis orbem terrae in aequitate, et populos in justitia.—

— Sed praesentissimam apud te habemus Mediatricem; et quae nos tentatio, aut turbatio superare poterit confidentes in Patrocinio Matris tuae?

O Maria, qui tibi non servit, perit; qui te negligit, in peccato morietur suo.

In te peccant non solum qui tibi injuriam irrogant, sed etiam qui te non rogant.

Ego te quaero, et in te vitam invenio; in te confido, et in morte patrocinio frustrari non potero tuo.

Monstra te esse Matrem,
Sumat, per te, preces,
Qui, pro nobis natus,
Tulit esse tuus. —

— O Limensis Rosa odorifera;— spargens ubique virtutum odorem; — posuit Rex diadema Regni sui in capite tuo; — fac nos ejus, qua frueris, — lucis suavitatisque participes.

Aurora Coelum purpurat,
Rosisque mane concolor,
Laudes sacratae Virginis
Rosae monet nos pangere.

Hanc ergo laudent Angeli
Et omnis ordo Caelitum;
Laudent chori mortalium
Ubique gestis inclytam.

Hanc primam amoris victimam
Admovit aris India
Orbis juvamen praepotens,
Exemplar innocentiae.

Dat coecis luce perfrui,
Solvitque linguae vincula,
Claudos jacentes erigit,
Morbis medetur omnibus. —

— Jugis tibi laus Trinitas
Reddatur omni tempore;
Et, cum Rosa, nos pertrahe
Ad nuptiale gaudium. — Amen.

CANTICUM CVI.

DOMINICA XIV P. PENTEC. F. S. ROSALIAE VIRGINIS.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Dominus Jesus, virtus est salvationis meae; causa libertatis meae; et redemptionis meae pretium;

Captiva eras, anima mea, et hoc es liberata modo; ancilla, et sic rude donata; exul, reducta; perdita, in paternam restituta domum; mortua eras, et sic resuscitata:

Hoc intelligentia ruminet mea; hoc meum glutiat cor, dum ejusdem Redemptoris Carnem Sanguinemque os accipit meum:

Hoc quotidianus sit panis et meum viaticum; quia nonnisi per hoc in Christo manebo, et in me Christus; et vita futuri saeculi plenum erit in me gaudium. —

— Sed tu, qui, ut ego viverem, mortem suscepisti, quomodo de libertate laetabor mea, quae non est nisi de vinculis tuis?

Qualiter de salute gratulabor mea, cum non sit nisi de doloribus tuis?

Quomodo de vita gaudebo mea, quae non est nisi de morte tua?

An laetabor de his quae passus es, et de illorum crudelitate, qui ea tibi acerba intulerunt martyria?

Nisi illi fuissent, tu passus non esses; ego, exul, adhuc, captivus, et mortuus essem:

Aut, si de illis dolebo, quomodo, de istis acquisitis bonis, propter quae illa fuerunt, et quae non essent nisi illa fuissent, gaudebo?

Sed certe, illorum nequitia nil facere potuit, nisi quia tu, sponte, permisisti; nec tu passus es, nisi quia pie voluisti. —

— Viri Fratres, — illorum crudelitatem execrare debemus; sed mortem et passionem Jesu Christi, compatiendo, imitari debemus;

Piam ejus voluntatem, gratias agendo, amare; et, secure, de bonis in nos exultare collatis.

Exultent, ideo, et, in te, Domine, laetentur omnes qui quaerunt Salutare tuum;

Ego, vero, egenus sum, Domine, ne moreris auxilium inferre:

Avertantur statim erubescentes, qui, nescientes paupertatem meam, mihi dicunt, euge euge.

Deus, tu conversus vivifica me; et laetabor in salutari tuo. —

—Et, qui beatae Rosaliae, virginis tuae, festivitate gau-

demus, concede, ut, ejus intercessione, a flagellis iracundiae tuae misericorditer liberemur.

Salve Lilium puritatis,
Salve Rosa caritatis;
Tu quae mundum contemsisti
Per amorem Jesu Christi.

Pedem tuum elongasti,
Atque Regiam commutasti
In angustias et horrores,
Ubi nunquam rident flores.

Peregrinus mons erigitur,
Ubi maris unda scinditur;
Peregrina tu, similiter,
Illuc pergis quam viriliter.

Locum intras tenebrosum;
Nec te piget luminosum
Vultum Solis non videre,
Nempe Christo vis placere.

Hic flagellis cruentatum
Fuit corpus delicatum;
Perque noctes, perque dies
Saxum fuit illi quies.

Herba cibos ministrabat,
Simplex unda potum dabat;
Nec propterea regales
Invidebat commensales.

Nunc te Liliis, nunc te Rosis
Sponsus ornat odorosis:
Nunc Apostolos miraris;
Nunc Mariam contemplaris.

Nunc, o Virgo gloriosa,
Candens Lilium, rubens Rosa,
Audi preces, audi vota,
Quae profundit gens devota;

Terremotum, pestem, bellum
Procul pelle, nec flagellum
Appropinquet civitati,
Quae tuae fidit pietati.

Nobis impetra candorem
Vitae simul, et fervorem;
Ut hic spinis tribulemur,
Unde Rosis coronemur. —

— O Maria, Virginum Regina, et corona Sanctorum omnium, ad adjuvandum me festina.

Intende in adjutorium meum, et magnam irrora super me benignitatem tuam.

Jesum benedictum Filium tuum mihi ostende, et tuis, o clemens, mihi praebe manibus.—

POSTCOMMUNIO

— Ubi est alia gens, tam inclyta, sicut plebs Christiana? Aut, quae creatura sub Coelo tam dilecta, ut anima devota, ad quam ingreditur Deus, ut eam gloriosa sua pascat carne?

O ineffabilis Gratia! o dignatio admirabilis, o amor immensus, nobis singulariter impensus!

Sed quid retribuam Domino meo pro Gratia ista, et tam eximia caritate?

Exultent omnia interiora mea, et perfecte ei anima conjungatur mea; nil gratius, quam ut cor ei totaliter tribuam, intimeque conjungam:

Mane mecum, Domine; ego volo esse tecum, ut semper cor meum cordi adhaereat tuo. —

— Sic et etiam cordi adhaerebit Matris tuae; et ita refundam in te, Patrem meum, quidquid in meam impendam Matrem.

Tu, Domine, jussisti, quod omnia haberemus per Mariam; idcirco honor, quem defeñimus in famulatu Reginae nostrae, in te Regem transfunditur nostrum.

Suscipe, Domine, haec nostra munera; et, nobiscum, Panormitanos exultantes fratres, quibus causam tantae praestitisti laetitiae, ardoribus caritatis adure tuae.

Rosae et Lilii nomen flagrat tuum, o beata Rosa-lia; quia, tanquam jericuntinam Rosam, et Lilium convallium, exquisivit te Dominus, et beatam te fecit.

Viri Panormitae, fundamenta Rosa-liae hujus in montibus, a juventute sua, fuerunt sanctis; ibique ipsa secretum habebat cubiculum;

Die cogitabat ac nocte, quae cariora Domino erant, ut corpore sancta esset et spiritu;

Quasi Storax et Galbanus solitudinem habitavit, et sanctificavit;

Quasi Libanus non incisus, et quasi Balsamum non mixtum Siciliae odore perfudit montes; longiusque suavitatis dedit fragrantiam:

Hanc amavit Dominus omnipotens; et, amator factus innocentiae et poenitentiae illius, eam in sponsam quaesivit assumere.

Benedicat omnis imber et ros Domino, qui Rosas et Lilia benedictione irrigavit de superioribus suis.

Laudent nomen Domini maria, quae Siciliae circumdant summum faciei ejus decorem, miramque foecunditatem:

Et aquae omnes, quae super Coelos sunt, benedicant Dominum ubicumque vernant et virent Rosae et Lilia; florent adhuc, et Dominum laudent juxta amoenos plantata rivos.

Florete flores virginum omnes, quasi Rosa et Lilium; et nobis odorem date;

Frondete in gratiam, Canticum collaudate; et benedicite Dominum in operibus suis:

Magnificentiam date nomini ejus; et, in voce labiorum vestrorum, confitemini illi;

In Canticis, Citharis et in confessione sic dicemus illi: « Opera Domini Dei nostri universa bona valde ». —

— Viri fratres Panormitae, — Rosa-liam nostram fulcite floribus; eam stipate malis, quia Divino languet amore; hymnumque ei jugiter canamus.

Telluris omnes incolae
Rosae plaudant solemniis,
Ejusque laudes concinant
A Solis ortu ad hesperum.

Fortem virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quae sanctitatis gloria
Ubique fragrat inclyta.

Haec sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxium
Horrescit, ad caelestia
Iter molitur arduum,

Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pabulo
Orationum nutriens
Caeli potitur gaudiis.

— Beata, quam Rex Virginum,
Alma parente pronuba,
Plaudente Coeli Curia,
Sacro recepit thalamo.

O jam perenni vinculo,
Conjuncta Regi gloriae,
Fac nos amoris nexibus
Jungi supremo Numini.

Rex Christe, virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Hujus precatu, quaesumus,
Audi benignus supplices. —

— Ante conspectum Dei nostri benedicta Rosa-lia angustias, et tribulationes gentis memora tuae; tantis subveni ruinis; et nos omnes a perditione libera.

Qui pascitur inter Lilia, coruscantibus Rosis atque vernantibus, te redimivit;

Signum posuit super caput tuum, ut nullum praeter eum amatorem admitteres.

Sit, Christe, sponse Virginum,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclyto,
In saeculorum saecula. — Amen.

CANTICUM CVII.

NATIVITAS B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Nativitas est hodie beatae Mariae Virginis, cujus beata vita cunctam illustrat Ecclesiam.

Ipsa procedit ab ore Altissimi, fulgens sicut Sol, et formosa tanquam caelestis Hierusalem!

Jam lux gloriosa nobis apparet saeculi,—et Mundi salus; Virgam stirps Jesse produxit,—virgaque florem edidit perpetuum.

Confitebor tibi, Domina Maria, toto corde meo; et te in tota glorificabo mente mea.

Opera commemorabuntur Gratiae multiplicia tuae; Testamentum misericordiarum tuarum ante thronum Dei est.

Per te missa nostra Redemptio est a Deo ; populus poenitens aeternae salutis spem per te possidet.

Intellectus bonus omnibus honorantibus te; et sors illorum inter Angelos pacis;

Jucundus homo, qui laudibus non satiatur tuis; et ab enumeratione virtutum et Gratiarum tuarum non fatigatur.

Dispartire pauperibus Gratiam tuam, Domina, et Mater nostra; esurientes nos refove et egenos; ab auditu terribili hostis cor non trepidabit nostrum. —

— Viri fratres, — dignissimum ortum ejus devotissime recolimus; simulque Christum Filium ejus adoramus Dominum; ut ipsa, apud eum, pro nobis intercedat. —

— Virgo mater et Domina, non fuit et non est in Mundo similis tibi nata; quae florens inter mulieres ut Rosa, et fragrans ut Balsamum.

Favus distillans labia tua sunt dilecta Dei sponsa; odorem vestimentorum tuorum sicut Cinnamomum et Balsamum; quia Genitricis dignitatem obtinuisti, et Virginalem non amisisti pudicitiam.

O pulcherrima inter mulieres, omnes diligunt te nimis; gaudium es universorum; pulchrae genae tuae sunt sicut Turturis;

Emissiones tuae Paradisus Malorum-punicorum, cum pomorum fructibus:

Fons hortorum; puteus aquarum viventium, quae impetu fluunt de Libano.

Egredere Filia Sion de vulva beatae matris tuae; abi post vestigia gregum pecuarii tui;

Haedos pasce tuos juxta tabernacula Pastorum ; post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento:

Quia ex te ortus est Christus Deus noster; qui, solvens ma-

ledictionem, benedictionem dedit; et, mortem confundens, divitias nobis acquisivit sempiternas;

Mater Heva, nostri generis poenam Mundo intulit pecca-ti; tu, per benedictum Filium tuum, innocentiam et salutem.

Salve sancta Parens, — enixa puerpera Regem; — Qui Coelum, terramque regit — in saeculorum saecula.

In solemni beata Virginis Mariae nativitate nostris nos, Domine, piaculis exue;

Ipsaque, oblationem Jesu, tibi, Domine, acceptam reddat nostram.

Veniat dilectus ipse noster in hortum suum, et fructum pomorum comedat suum. —

POSTCOMMUNIO

— Ex manibus tuis, Stella Coeli clarissima, et coelestis Patriae desiderium, Lilium accepimus convallium; per quod natura immutatur; protoplastorum deletur et culpa.

Virgo, semper laetare, — quae Christum meruisti porta-re, — Coeli et terrae conditorem, — et de tuo protulisti utero, — Mundi perditi Salvatorem!

Sancta Maria, Virginum purissima, vota servulorum sus-cipe assidue;

Lapsos erige; errantes corrige; trementes corrobora; con-forta pusillanimes; ut tibi semper referamus laudes, quibus te Dei summi colimus Genitricem. -

— Plaudent nunc organis; — et, inter veloces articulos, — tympana puerperae concrepent.

Quia, causam invalescentis errati — miraculum novi partus evicit, — et Hevae planctum — Mariae cantus ex-clusit. —

Concinant nunc laetantes chori, — et, alternantibus mo-dulis, — dulcissima misceantur Carmina.

Praeclara custos Virginum,
Intacta Mater Luminis,
Caelestis aulae janua,
Spes nostra, Caeli gaudium.

Inter Rubeta Lilium,
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri.

Turris Daconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus
Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter deviis
Tutam reclude semitam.—

— Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. —

CANTICUM CVIII.

DOM. XV. P. PENTEC. — F. SS. NOMINIS B. MARIAE V.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

Illumina vultum tuum, Domine Pater omnipotens, super nos, in Spiritu sancto tuo; et sic plenarie miserebéris nostri.

Innotescat Verbum salutare tuum, fructus ex radice Jesse, a cunctis desideratus gentibus;

Cor meum conturbatum est intra me; deficiens factus sum sicut umbra cum declinat Sol;

Genua infirmata sunt mea; et mea immutata est caro.

Auxiliator meus, adsiste ad dexteram meam, tantis cum sim malis circumclusus! per Matrem Mariam me salva tuam.

In medio Electorum laudabo te; et nimis tibi in ore confitebor meo.

Tu gloriosam Matrem tuam nominari Mariam voluisti; et nos, hoc dulce invocantes nomen, perpetuo sentimus tuae benedictionis auxilium.

Dominus possedit te, Mater nostra, ab initio viarum tuarum; antequam quidquam faceret a principio.

Congratulentur tibi omnes; quae, cum adhuc parvula esses, placuisti Altissimo.

Tecum sunt divitiae, gloria, et justitia, ut dites diligentes te; et thesauros repleas eorum.

Beatus qui audit te, et qui ad foras quotidie vigilat tuas; et ad postes observat ostii tui.

Qui te invenit, vitam, procul dubio, acquirit; et haurit salutem a Domino.

Et qui magnalia narrant tua, laetabuntur in cubilibus suis.

Gaude, interim, anima mea, et exulta, quia multa sunt, Mariam canentibus, bona praeparata.

Nubibus Coeli cerneris
Arcus, quae nos illuminas
Refulgens: morum miseris
Exempla cunctis seminas:
Haereses omnes terminas,
Et haereticos conteris
In Christo, quando geminas
Naturas simul congeris.

Arcus insuperabilis,
Arcus potens, arcus fortis,
Arcus dulcis, amabilis,
Arcus patens coeli portis
Post praesentis metam mortis,
Nobis inevitabilis;
Fac consortes tuae sortis
Nos, Virgo venerabilis, —

— Tua, Domine, propitiatione, et beatae Mariae semper Virginis intercessione, ad perpetuam, atque praesentem nobis haec oblatio proficiat prosperitatem, et pacem. —

— Domine Deus, veniens in Mundum ex Sion, ubi tui initium est Regni, Messias noster, qui sedes ad dexteram Patris, — te laudamus, tibi benedicimus, te adoramus.

Tu Sacerdos et victima in altari nostro ad propitiandum pro peccatis nostris; — miserere.

Utraque potestate et merito, Deus-homo, judicabis in nationibus; — miserere.

In die irae tuae, Agnus nunc humilis et mitis, conquassabis in terra capita multorum;—nunc ex tunc, nobis clementissimè miserere. —

— Diligo te, Domine Jesu, fortitudo mea; utique salus tu es et firmamentum, refugium et liberator meus. —

POSTCOMMUNIO

— Sumptis, Domine, salutis nostrae subsidiis, da, quaesumus, beatae Mariae semper virginis patrociniis nos ubique protegi; in cujus veneratione haec tuae obtulimus majestati.

Tu Stella maris, ex Jacob orta; cujus radius universum illuminat Orbem;

Perfulgens in supernis, et terram perlustrans; vitia excoquis; mentes calefacis; et virtutes in animas refoves;

Sublimis et nobilis Stella, super hoc mare mare magnum, et spatiosum nimis es sublevata, micans meritis; coruscans exemplis!

Egredimini Filiae Sion, et Reginam adorate nostram in diademate duodecim Stellarum, quo coronavit eam Pater, Sponsus, et Filius suus!

Longe ante nostris caelitus repromissa Patribus;—mysticis praefigurata miraculis;—Propheticis fuisti praenunciata Oraculis!

Per te Apostoli salutem Gentibus praedicant; per te non

credentes et infideles ad agnitionem veritatis, et ad sanctum perveniunt Baptisma !

Tu, Sacerdotalis Virga, sine radice floruisti; tu, Gedeonis vellus, in medio siccae maduisti arenae; tu Orientalis porta, quae nulli unquam patuisti.

Pretiosa es Margarita; Orbis terrarum Lampas inexstinguibilis, et corona virginitatis !

Sceptrum Orthodoxae Fidei, quod cunctas interemit haereses; Templum indexstructibile, continens eum, qui nusquam contineri potest!

Ave Mater, Coelum, Puella, Altissimi thronus, nostra Spes, Ecclesiae decus, et gloria;

Nunquam te aliquid majus vel illustrius inventum fuit; seu aliquando inveniri poterit.

Tu ancilla Dei et Mater; tu Virgo et Genitrix; tu sola Coelum et terram amplitudine sanctitatis superas.

Elegit te Deus, et praelegit; beatam ideo omnes te vocant generationes. —

— Viri Fratres — Mariam cogitemus; Mariam, in confessione conscientiae, in timore judicii, in excessu desperationis, Mariam invocemus. —

— Qui creas Mundum Genitor superne,
Nate, qui Mundi scelus abstulisti,
Spiritus, par semper utrique regnans,
Parcite lapsis.

CANTICUM CIX.

EXALTATIO SANCTAE CRUCIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Lignum Crucis mirabile,
Olim per Orbem renitens,
In quo pependit innocens
Christus, Redemptor omnium.

Haec arbor est sublimior
Cedris habet quos Libanus;
Quae poma nescit noxia
Sed ferre vitae praemia.

— Parasti, Domine, in lege tua directiones justissimas; et, secundum ipsas, judicium et justitias constituisti.—

—Undique angustiatus clamo ad te, Domine; Deus meus es tu; deferens crucem, vocem exaudi deprecationis meae.

Tu Rex Christe piissime,
Hujus crucis signaculo,
Horis, momentis omnibus
Munire nos non abnuis:

Ut ore tibi consono,
Et corde devotissimo,
Possimus omni tempore
Laudes referre debitas. —

— Memento, benignissime, quod tu obumbrasti me; et fecisti sicut galeam super caput meum in die belli.

Passiones meae venenum aspidum; gressusque cogitans supplantare meos;

Constituunt praelia adversus animam meam; et funes extendunt in laqueum, quo intercipiar.

Exaudi, benigne Domine, sola virtus et spes salutis meae, deprecationem meam, et crucem subleva meam. —

— Prohibe etiam, Domine; ne in magnis Mundi hujus ambulem desideriis; neque anxius in mirabilibus elever;

Non aspiciant oculi mei nisi ad celsitudinem triumphalis tuae crucis; neve altero modo cor exaltetur meum.

Anima mea humiliter in dulcedine speret redemptionis tuae;

Et, delicta memorans juventutis meae, contrister sicut puer ablactatus ante tempus, diu noctuque super matre plorans sua. —

— O Virgo Regina, tu ipsa es via, per quam salus de supernis nos visitavit sedibus?

Sancta, casta, et florigera sunt viscera tua, quae florem perpetuae protulerunt viriditatis;

Decor pulchritudinis tuae corruptionem non videbit; et vultus tui gratia in perpetuum non marcescet. —

Magnificate eam mecum omnes, qui impinguati estis melle et lacte recreationis ejus.

Viri Fratres, — impendamus Mariae laudis hymnum; et inebriemini ab uberibus dulcoris ejus;

Suavissimus enim est fructus illius in ore; et etiam anima crucifixa semper in eo dulcescit.

Arcam Noe fabricavit,
Sed de lignis levigatis;
Fabricatam subintravit
Cum uxore, et cum natis. —

— De parentibus beatis,
Sibi Matrem te formavit
Dominus, et a peccatis
Te immunem conservavit.

Pactum suum antiquitus
Deus promisit Patribus,
Arcum suum divinitus
Ostendendum in nubibus,

Qui foederis est omnibus
Signum promissum caelitus;
A Deo pax hominibus
Datur in ipso penitus. —

Benedicta es a Domino in omnibus finibus terrae; — sanctuarium Dei est sanctum templum cordis tui;

Fructui crucis benedicti Filii tui nos reconcilia; — et pacifica nos ei, qui in ligno nos redemit crucis.

— O crux gloriosa! o adoranda crux! — lignum pretiosum, et admirabile signum!

Per quod Daemon est victus; — et Mundus Christi sanguine redemptus!

O Crux! cunctis splendidior astris; — Mundo celebris, — hominibus multo amabilis!

Sanctior universis, — sola digna fuisti talentum portare Mundi.

Adoramus crucis signaculum; — per quod salutis sumpsimus Sacramentum.

Dulce lignum, — dulce clavos, — dulcia ferens pondera; salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus ante te congregatam. —

— Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri Jesu Christi; in quo salus est, vita, et resurrectio nostra; per quem salvati et liberati sumus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem,
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit! —

POSTCOMMUNIO.

— Jesu Christi Corpore et Sanguine satiati, per quem Crucis est sanctificatum Vexillum, quaesumus, Domine Deus, ut, sicut illud adorare meruimus, ita perenniter ejus salutaris gloriae potiamur effectu. —

— Hoc oro, hoc desidero, ut tibi conjungar totus; et cor ab omnibus abstraham rebus, et magis magisque, per Communionem, aeterna sapere discam. —

— Ah, Domine Deus, quando tecum totus conjunctus ero, et absorptus? meique totaliter oblitus?

Verè tu pacificus es meus, in quo summa pax, et suavis est requies; extra quem labor, dolor, et miseria infinita.

O quam amabilis est, Domine, Spiritus tuus; qui, ut demonstrares dulcedinem tuam in Filios, Pane suavissimo, de Coelo descendente, illos reficere dignaris!

Insuper et nobis Matrem donas; ut, per eam, miseris facilius miserearis; illa pro nobis interveniente, et te parcente.—

— Viri fratres—Ostendite mihi, si possibile est, ad quos tutius fugiamus, Jesu et Maria misericordiores? vel quibus certius confidamus? —

Recordatio nominis tui, o Maria, moestos laetificat; errantes ad salutis revocat vias; et peccatores, ne desperent, affirmat;

Clemens poenitentibus; dulce proficientibus et contemplantibus, sicut oleum effusum nomen est tuum!

Te invocanti, o Maria, et tecum Jesum benedictum Filium tuum, ultimum sit animae desiderium meae, et tuum nomen, et Filii tui, supremus sit loquentis linguae motus. —

— Salvator Mundi, salva nos, quia per Crucem et Sanguinem redemisti nos;

Nobis, circumeuntibus hostibus, deprecamur auxiliere.

Ecce Crucem Domini nostri, fugite partes adversae; vicit Leo de Tribu Juda, radix David.

Crux est, quam semper adoro; crux est semper mecum; crux unicum sit meum refugium;

Crux, centies et millies, in aeternum benedicta, in qua triumphavit Rex Angelorum!

Salve Crux sancta, salve Mundi gloria,
Vera spes nostra, vera ferens gaudia;
Signum salutis, salus in periculis,
Vitale lignum, vitam ferens omnium.

Te adorandam, te crucem vivificam,
Per te redempti, dulce decus saeculi,
Semper laudamus; semper tibi canimus
Per lignum servi; per te sumus liberi.

Originale crimen necans in cruce,
Nos a privatis, Christe, munda piaculis;
Humanitatem miseratus fragilem,
Per crucem sanctam lapsis dona veniam.

Protege, salva, benedic, sanctifica
Populum cunctum, crucis per signaculum;
Morbos averte corporis, et animae;
Hoc contra signum nullum stet periculum.

Sit Deo Patri laus in cruce Filii;
Sit coaequalis laus sancto Spiritui;
Civibus summis gaudium sit Angelis;
Honor sit Mundo crucis exaltatio. —

CANTICUM CX.

IMPRESSIO SACR. STYGMATUM S. FRANCISCI ASSISII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Factus est Dominus refugium pauperum; adjutor in opportunitatibus, et in tribulatione.

Sperent in te, qui nomen noverunt tuum; quoniam non derelinquis quaerentes te, Domine.

Ego vero mendicus et pauper sum: Dominus sollicitus est mei.

Qui volunt divites fieri incidunt in tentationem, et in laqueum Diaboli; elata desideria et nociva in interitum mergunt homines, et perditionem.

Radix, enim, omnium malorum est cupiditas; quam quidam, appetentes, a Fide erraverunt; et, multis conflictatis doloribus, tabescunt. —

— Viri fratres, — Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi rubigo et tinea demolitur; ubi fures effodiunt et furantur.

Desiderium pauperum exaudit Dominus; praeparationem cordis eorum auris audivit ejus.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor est ejus; spes ejus in Deo ipsius qui Coelum fecit et terram, mare, et omnia quae in eis sunt.—

— Viri fratres, — si Spiritu vivimus, spiritu et ambulemus; non inanis gloriae et divitiae efficiamur cupidi; invicem provocantes, invicem invidentes;

Non solliciti simus quid manducabimus, vel bibemus, aut quid corpori induamus nostro. —

— En, qui, pius, terrena despicit, et coelestia tantum appetit!

En Franciscus, pauper et humilis, qui curam suam in Domino posuit, et ipse eum enutrivit;

En Franciscus in cujus carne Dominus noster Jesus Christus, Mundo frigescente, ad nostra inflammanda corda sui amoris igne, Passionis suae sacra renovavit stygmata!

Nobis et ipse concedat, ut, ejus meritis et precibus, crucem jugiter bajulemus; ut dignos poenitentiae afferamus fructus.

Jesum cruento stipiti
Fixum crucis, sub aspero
Franciscus orans vertice,
Ardens amore cogitat.

Utramque, clamat, ferreis
Clavis manum quis sauciet?
Meumque diro Lanceae
Mucrone pectus vulneret?

Illi, ex Olympi culmine,
Quino rubescens vulnere,
Alisque amictus Seraphim,
Repente Christus advolat.

Et quina torquens spicula
Mansuro in aevum Stygmate,
Manus pedesque largiter,
Pectusque amantis confodit.

Quid tunc tibi solatii,
Moeroris, aut quid obtigit,
Francisce, amoris fortior,
Doloris an sensus latet.

O quae vident miracula
Silvae silentes! grandia
Quae gesta solitudinis
Inter sacrae commercia!

Nusquam beatis extitit
Nitens magis fulgoribus
Eremus; Alpes incola
Tali fruentes gestiunt!

Circum gemens, ut assolet,
Moerens Columba, lacrymis
O quam profusis, devia
Profundit umbrarum loca!

Corpus, relicta, non semel,
Tellure, sursum spiritus
Ardens agit, ceu vivido
Ex igne, moles evolat.

Felix recessus, gaudia
Cui miscet ales nuncius;
Auresque caelesti Lyra
Pectusque mulcet anxium! —

— Attollamus manus nostras in sancta; respiciamus Stellam; vocemus Mariam Sanctorum omnium Reginam;

In rebus dubiis, in angustiis, in periculis, unguentum levaminis est nomen ejus;

Mariam invocemus, incurrentes in scopulos tentationis, et tribulationis;

Mariam, pro vivis et pro defunctis, propitiam invocemus ad praecelsum et tremendum accedentes Sacrificium.

Ecce Domina salvatrix nostra, aquas in gaudio hauriemus de rivulis Filii tui, nomen invocantes sanctum ejus.

Custodi nos, Domina Maria, ne peccatorum capiamur laqueis:

Non dormit, neque pupilla dormitabit oculi tui; quia tu es Mater illuminationis mentium nostrarum; tu nutrix pietatem refovens animarum nostrarum. —

POSTCOMMUNIO

—Da quaesumus, Domine, ut, quae divina sunt, jugiter exequentes, donis mereamus coelestibus abundare.—

—Super aquas refectionis enutristi me,et animam errantem convertisti meam.

Deduxisti me super justitiae semitas; tu mecum es, mala non timebo, etiamsi in medio ambulavero umbrae mortis;

Virga et baculus tuus,quibus me corripuisti et sustinuisti, ipsa me consolata sunt;

Ignem, grandinem, nivem, spiritum procellarum, quae faciunt verbum tuum, non pertimesco,quoniam curam in te et timorem jacto meum.

Revera convertisti planctum meum in gaudium mihi; quia, per mortem et passionem tuam saccum conscidisti meum; et mihi laetitiam praebuisti resurrectionis;

Et, quae mihi in Sanguine tuo esset utilitas, si, descendens in sepulcrum, et corruptionem incurrens, cito non resurgerem?

Quando dolores, et Inferni pericula supervenient in me, nomen invocabo tuum, omnem retropellens timorem.

Expertus sum quod misericors et justus es; ideoquo animam ex nunc libera meam;

Et, secundum aerumnarum multitudinem, consolationes me laetificent tuae.

Gratias tibi, Deus, quia ab insanabili vulnere pectus curasti meum; et pedes meos a lapsu in sepulcrum:

Gratias tibi Deus meus, una et sancta Trinitas, quia oculos a lacrymis abstersisti meos, et animam a morte liberasti aeterna:

Et ambulans nunc coram te in viam mandatorum tuorum, firmiter spero vitam vivere sempiternam in regione vivorum.

Praesta, beata Trinitas,
Nostris affluat cordibus,
Et vana Mundi spernere
Elargiatur Spiritus. — Amen.

CANTICUM CXI.

P. S. JANUARII EPISC. ET MARTYR. PRAEC. P. C. ET R. N.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Dominus exercituum nobiscum stat, et susceptor noster est Deus Jacob.

Venite et videte omnes, quanta Dominus posuit terribilia prodigia super terram, ad inimicos evertendos animarum nostrarum.

Arcum conterit, et confringit jacula inimicorum nostrorum; et scuta eorum in flammam projicit comburentem.

Qui aversantur te, superbientes extulerunt caput; et fremitu magno sonuerunt ad arma contra populum istum.

Conturbatae sunt gentes; inclinata sunt Regna contra nos foederata: Dominus excitavit servum suum Januarium; dedit vocem in sanguine ejus, et ingenti illico pavore perculsa jacuere;

Dispersisti illos, sicut stipulam siccam ante faciem venti; tu solus es Altissimus in omni terra!

Etiamsi in posterum turbetur terra; et, in concussu ejus, transferantur montes in cor maris, minime timebimus.

Inclyte Protector noster et amabilis, nostrum es munimen et refugium in tribulationibus, quae jamdiu civitatem istam et Regnum invenerunt nimis.

Ecquis similis tibi, Deus, in sanctis tuis? imple adhuc, bone Deus, facies inimicorum nostrorum ignominia; ut nomen timeant tuum;

Ne ob nostra sileas peccata; neque ab auxilio ferendo compescaris.

Eripe, Domine, ab oppressione potentis egenum et pupillum; humilem et pauperem.

Judicium tuum justum est; misericordia et veritas.

Eripe, piissime, omnes qui in tenebris et morte peccati sedent; surge, Deus, et judica terram.

Sed unquam ne irascaris nobiscum: Rubrum adhuc, et vivum sanguinem aspiciens Martyris Januarii, placationem extende;

Nusquam amplius accendatur et exardescat contra nos, velut ignis devorans, zelus tuus. —

— Respice, Deus omnipotens, ad Mariam, quae est laus martyrum et omnium gloria virginum; et oblatis, quaesumus, propitiare muneribus.

Ipsa, te rogante, non desperamus; ipsa ducente non corruemus; ipsaque protegente ad portum perveniemus salutis.

Multa, et mirabilia sunt dona tua, Domina; incomparabilia sunt munera gratiarum tuarum.

Magna es, Domina, et laudabilis valde in universa Ecclesia electorum.

Ascendisti alternantibus hymnicinis Angelicis choris; Archangelicis constipata Rosis, et Liliis coronata;

De excelso throno gloriae tuae, pacem et indulgentiam; Virgo, impetra nobis palmam de inimicis, et triumphum.

Sic, Domina, nobis clementiam infunde tuam, ut devoti vivamus; et laetantes, in Domino moriamur.—

POSTCOMMUNIO

— O QUAM magna multitudo dulcedinis tuae, Domine; quam abscondisti timentibus te;

O vera ardens fides eorum, probabile existens argumentum sacrae praesentiae tuae;

Isti autem veraciter cognoscunt te Dominum Jesum in fractione panis, quorum cor valide ardet pro te, qui es Panis Angelorum, Cibusque viatorum.

Concede, dulcis et benigne, etiam mendico tuo, modicum de cordiali affectu tuo in sacra sentire Communione;

Ita Fides magis convalescet mea; spes in bonitate proficiet tua:

Ita Charitas, semel perfecte accensa, et coeleste experta Manna, nunquam deficiet. —

— Viri Fratres — Haec et nobis apud Deum impetret beatus Januarius:

Ipse, in conspectu Praesidis, bonum certans Fidei certamen, bonam confessus est Fidei confessionem coram testibus multis.

Magistratus, et Judices, et Potentes Regis contemplabantur virum illum, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corpore ejus, et capillus capitis ejus non esset adustus!

Manus Domini facta est super servum suum;. accinctisque lumbis currebat ante rhedam Praesidis, donec veniret ad locum martyrii! —

— Ad te, Domine, nostra dirige corda, ut Spiritus tui fervore concepto, in Fide inveniamur stabiles; et in opere efficaces. —

—Paveant habitatores omnes Deum nostrum in universa terra; ipse est Salvator faciens signa et mirabilia, quia de lacu Leonum servum liberavit suum.

Januario, ob Fidem defuncto; mortuum prophetavit corpus ejus; in vita sua fecit prodigia, et mirabilia operatur deinceps.

Praesulis, Clerus, populusque nomen
Martyris laudet, celebretque palmas;
Et suo, laetis modulis, Patrono
Concinat hymnum.

Bestias, ignes, gladios minatur,
Ac necem Judex, furibundus ira;
Addit athletae validas superna
Gratia vires.

Horret idolis adolere thura;
« Dentibus, clamat, minuar ferarum,
Igne consumar; feriar securi
Victima Christi ».

Hinc vomit flammas metuenda fornax;
Rugiunt illinc truculenta bruta;
Jussa Lictores faciunt, eumque
Perdere certant.

Angelus Coelo volitans ab alto
Imperat flammis crepitante in aestu;
Quae, recedentes, venerantur almi
Praesulis artus.

Inde procumbunt, feritate missa,
Ad pedes ejus placidi Leones;
Strenuo optatam pugili coronam
Detulit ensis. —

— Sint tibi plausus, decus atque virtus
Cuncta qui nutu regis; et beatum
Martyrem claro decoras triumpho
Omne per aevum.

CANTICUM CXII.

DOM. XVI P. PENTEC. — F. SEPTEM DOLORUM B. MARIAE V.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Pater meus, intellige super me, quia egenus et pauper sum; in die mala libera me.

Conserva me, vivifica me, beatum me fac etiam de hac terra miseriae; utique animam ne tradas meam in manus inimicorum meorum.

Si quando aegrotavero, tu opem adduc super lectum doloris mei.

Passiones meae dixerunt mala mihi, et imprecatae sunt dicentes: « quando morietur; quando nomen peribit ejus? »

Ita verbum iniquum constituerunt perficere adversum animam meam;

Et etiam irrisorie addiderunt mihi: « numquid, Domine, adjicies coeteris tuis miraculis ut suscites eum? »

Pater meus, et Dominus meus confunde in bonitate tua perfidiam iniquorum, miserere mei, et resuscita me.

Etenim ut in me inhabitet Gratia Christi, gloriari nequeo nisi in infirmitatibus meis;

Et ut in pace tandem dormiam tua et requiescam, singulariter in Spe constituisti me:

Tibique deinceps vivam, tibique moriar: pretiosa enim est in conspectu tuo mors sanctorum tuorum.

Videant haec ipsi iniqui; et dentibus fremant et tabescant suis;

Videant, quia misertus es mei; et, quia, antequam requiescat caro mea in sepulcro, notas mihi facies vias quibus exciter; et perpetuae resurgam vitae. —

— Viri Fratres — Attendite vobis; aerumnis circumdamur, et periculis infinitis;

Periculis in civitate, periculis in solitudine; periculis in terra, periculis in mari;

Periculis in labore, in vigiliis, in fame, in siti, in jejuniis, in frigore, et nuditate;

Periculis in omni conditione et statu; periculis ex parte Diaboli, et etiam in falsis fratribus!

Facti sumus opprobrium proximis nostris; subsannatio inquam et illusio his qui in circuitu sunt nostro!

Quando culpis provocamus
Ultionem judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia;
Ingruentium malorum
Tunc recedunt agmina. —

— Adjuva nos, Deus, salutaris noster; et propter nomen sanctum tuum libera nos.

Amplius ne memineris iniquitatum nostrarum; ne forte dicant: « ubi est Deus eorum? »

Ita confitebimur tibi in saeculum; in generationem et generationem laudem annuntiabimus tuam. —

— Et tu, dolorosa Mater mea, praescia futurae indignitatis meae, et Passionis Filii tui, longum in cogitationibus martyrium pertulisti.

Tu nullam horam habuisti sine tribulatione cordis transfixi!

Ave dulcis Mater Christi,
Quae cor tuum gladio,

Transfigendum discis tristi
Senis vaticinio;

Tanti memor fac doloris
Mihi sis praesidio;

Ut post hanc vallem moeroris
Coeli reddar gaudio. —

— Dederunt Filio tuo in escam fel, et in siti sua potaverunt eum aceto.

Persecuti sunt eum propter scelera mea; et super dolorem vulnerum suorum, novas addiderunt plagas.

Tinctam ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspidem;
Ferite cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite. —

— At, quaeso, culpis debitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruore Divino illitae
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant;
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.—

— Ideoque, Virgo Mater Dei, recordare dum steteris in conspectu Domini; loquere pro nobis bona, ut indignationem a nobis avertat suam;

Impetra nobis magnam devotionem; ut gratanter sacram accipiamus Eucharistiam;

In igne amoris tui frigiditatem accende nostram; et, claritate praesentiae tuae, coecitatem illumina mentis nostrae;

Contristati in cogitatione incedimus nostra; quia iudicia Dei perterruerunt nos; sed, in spe et in solitudine, consolationem expectamus tuam.

Quemadmodum Cervus ad fontem desiderat aquarum, ita anima desiderat nostra pervenire ad te, Deus.

Et ad te ingrediatur in voce exultationis et laudis; et, tu

sine, ut laeta sit sicut strepitus epulantis turbae in conquisitissimo convivio. —

POSTCOMMUNIO

— Accipe vota mea, Domine Deus meus, et desideria infinitae laudationis ac immensae benedictionis; quae tibi, secundum multitudinem magnitudinis tuae, jure debentur;

Omnium devotorum cordium jubilationes, ardentes affectus, mentales excessus, supernales illuminationes, et coelicas visiones tibi offero;

Et tibi exhibeo, quatenus ab omnibus digne lauderis, et in perpetuum glorificeris. —

— Viri fratres, — Laudate nomen Domini; quoniam suavis est; in aeternum protenditur misericordia ejus;

Servite ei in laetitia, introite in conspectu ejus in exultatione;

Attendite quod ipse fecit nos, et non ipsi nos; populus ejus sumus, et oves pascuae ejus.

Magnificentia misericordiae suae super nos, redemit nos in Sanguine suo: Domine, quis in bonitate et potentia similis tibi? —

— Domine Jesu, dulcissimam animam gloriosae Matris tuae Mariae doloris pertransivit gladius; et tecum compassa est pro nobis.

Concede nobis propitius, ut, qui dolores ejus venerando recolimus, passionis felicem tuae sentiamus effectum. —

— Ecce nos vidimus eum non habentem speciem neque decorem; aspectus ejus formosissimus in eo non est amplius.

Hic nostra portavit peccata, et pro nobis dolet;

Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra; et ejus livore sanati sumus.

O mea dolorosa Mater, et tu sustinuisti in corde quanta Filius in corpore perpassus est tuus!

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur
Luctuosa de cruento,
Dum revulsum stipite
Cernis ulnis incumbentem
Virgo Mater Filium!

Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.

Centiesque milliesque
Stringit arctis nexibus;
Sacrum pectus et lacertos
Figit illa, et vulnera;
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis. —

— Eja Mater, obsecramus,
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus. —

— Esto Patri, Filioque
Et coaevo flamini;
Esto summae Trinitati
Sempiterna gloria;
Et, perennis laus honorque,
Hoc, et omni saeculo — Amen —

CANTICUM CXIII.

FESTUM S. MATTHAEI, APOST. ET EVANGELISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Virtus est sermo Dei efficax; et omni ancipiti gladio penetrabilior;

Pertingens usque ad divisionem animae, et spiritus compagum quoque ac medullarum;

Et discretor est cogitationum, et intentionum cordis;

Quoniam excelsus es, Domine, et humilia benigne respicis, sicut alta a longe cognoscis;

Si ambulavero in medio tribulationis, dexteram protendes tuam, vivificabis me et salvum me facies.

In quacumque die invocavero te, exaudi me; et sic benedictionem et virtutem in anima multiplicabis mea. —

— Tu, Domine, qui exaltas et humilias, vide, et considera afflictionem meam.

Exurge, exaltetur manus tua intendens ad clamorem meum.

Miserere mei, quoniam defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus traducuntur;

Repleta est despectione anima mea; dextera virtutis tuae ab opprobrio eripiat eam.

Memor sum mirabilium tuorum; prodigiorum, et judiciorum oris tui.

Confitebor tibi, quoniam bonus; quoniam in saeculum saeculi misericordia tua vivificabit me.

Propter verba labiorum tuorum custodivi vias duras: perfice gressus meos in vias tuas, ne commoveantur vestigia pedum meorum.

Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te; custodi me, ut oculi tui pupillam.

Sicut Gallina subducit pullos suos e manu subtractorum; ita tua sub umbra me protege alarum tuarum. —

— Patres nostri cibum petierunt in Deserto ad manducandum; et Manna Coeli saturasti eos.

Cum ipsi sitirent aperuisti petram in Horeb; et in arido Deserti scaturierunt, et fluxerant aquae;

Satia etiam nos famelicos de pane mirifico isto e Coelo praestito; et nos, filios adoptionis tuae esurientes, aqua pota refectionis tuae.

Igne tui inflammatus amoris, conspectui tandem tuo justificatus appaream; tunc in Gloria satiabor tua.

Peregrinor ad coelestem Hierusalem: ad te, bone Jesu, oculos extollo meos.

Ecce oculi mei ad te Dominum Deum meum, qui me in exilio flagellari permittis donec miserearis.—

— Apostolici reverentia culminis sacra tibi, Domine, Mysteria offerimus;

Et, quaesumus, ut, beati Matthaei Evangelistae supplicationibus, ejus magnificis erudiamur praedicationibus.—

POSTCOMMUNIO

— Credo in te Deum meum; et spem meam, in salutari tuo, nunc repono, et in saecula.

Mihi pravum et exasperantem, panem Angelorum ad manducandum dedisti; misericors, et miserator, me satiasti, et potasti! —

— Defecerunt in vanitate dies mei; et anni cum festinatione transierunt mei.

Spiritus meus vadens est, velut in exufflatione; et non idem amplius ad eamdem rediens viam.

Redemisti me, Deus, in Sanguine tuo; et non sum recordatus operum tuorum.

Adhuc tentavi te Deum et sanctum, iram concitavi tuam!

Sed tu recordatus, quia caro sum, et in peccato conceptus, propitiatione magna, peccatis pepercisti meis.

Dulcis et rectus es; propter quod legem das delinquentibus in via mandatorum tuorum.

Innocentes et recti adhaerent tibi; et tu de laqueo avertis pedes eorum.

Poenitentes vero et mansuetos, requirentes testamentum et testimonia tua, in misericordi dirigis judicio.

Sic et anima mea in bonis demorabitur, si legem mihi statues in via quam elegi.

Propterea offero tibi, Domino Deo meo, gloriam et honorem; adoro te vivum et verum in atrio sancto tuo;

Diluvium inhabitare facis tu, Domine; deduxisti animam meam in semitas rectas per viam pacis.

Amor Jesu dulcissime,
Quando cor nostrum visitas,
Pellis mentis caliginem,
Et nos reples dulcedine.

Quam felix est quem satias,
Consors paternae dexterae;
Tu vere lumen Patriae,
Quod omnem sensum superat. —

— Loquere nunc mihi, Domine, quia servus audit tuus; vox tua in virtute; vox tua confringens Cedros Libani;

Vox tua per os Apostolorum intercidens flammam ignis; vox Evangelii tui in magnificentia concutiens Desertum;

In omnem terram auditum fecisti sonitum Evangelizantium; et in finem orbis terrae vocem Redemptionis tuae.—

— Deus Deus meus, et adjutor meus ex omnibus finibus terrae.

Tibi, iterum, angorem repraesento meum, et aerumnas fratrum, propinquorum et benefactorum meorum; libera nos ab omnibus tribulationibus nostris.

Tu fortitudo plebis tuae, et protector salvationum Christi tui; ne derelinquas nos cum operantibus iniquitatem.

Salvum fac populum, quem per crucem redemisti; et benedic haereditati tuae;

Rege nos, et extolle nos usque in aeternum; virtutes infunde; et benedic populo tuo in salutem. —

— Perceptis, Domine, Sacramentis, beato Matthaeo Apostolo tuo et Evangelista interveniente, deprecamur, ut veniam nobis tribuas, et sempiterna concedas remedia. —

— Et tu, o beata Maria, revertere ad nos, remedia conferens; ponens fortitudinem.

Tu fons indeficientis laudis et pietatis; quae, quanto amplius protenditur, tanto plus impletur; et quanto amplius impletur, tanto magis dilatatur;

Tu aromatum areola, ex qua justitiae odor ortus est; tu doctrix Apostolorum et Evangelistarum magistra;

Quia tu mirificum es opus, quod solus supergreditur Opifex.

Notat Virgo florigera,
Quae naturae non opere
Efficitur fructifera,
Sed puro Dei munere,
Quod debebat concipere,
Virgo nova puerpera
Novum fructumque parere
Post partum Virgo libera.

Ergo, vere, Virgo Parens,
Germinasti campi florem;
Dei Patris Verbum parens,
Mundi paris Salvatorem,
Puritatisque decorem
Non amittis, sorde carens,
Caritatis fundens rorem
Quo rigatur Mundus arens.

Etiamsi omnium nostrum membra verterentur in linguas, te nullus, o Maria, laudare sufficeret;

Et, quomodo fieri poterit, ut ex memoria laudum tuarum salus non nobis proveniat, cujus uterus via facta est ad peccatores salvandos?

Ergo ostende nobis faciem misericordiarum tuarum, et salvi erimus; et te in aeternum cum Filio laudabimus tuo. —

—Uni, trinoque Domino
Sit sempiterna gloria;
Peccantium qui crimina
Remittit et dat praemia.

CANTICUM CXIV.

DOMINICA XVII POST PENTECOSTEN.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Salvum me fac, Domine, quoniam multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui, sine causa, oderunt me.

Opprobriis exprobrant me; factus sum illis in parabolam, et dicterium, quia a mandatis non declinavi tuis: et quia, propter peccata mea, posui vestimentum meum cilicium.

Et, nunc, in multitudine misericordiae tuae, properet in me tempus beneplaciti tui, Deus.

Custodi me in veritate et sanctitate tua, ne perversorum fabulationibus circumveniar.

Eloquia et promissa tua, Domine, sunt eloquia casta et fidelia; purissima velut argentum examinatum; et, in fusione terrae, septuplum probatum;

Custodi me secundum eloquium tuum in veritate, et sanctitate tua; ne perversorum circumveniar fabulationibus. —

— Credo, quod, morte et passione tua, suscepisti me salvandum; credo, quod in bonitate resurgam tua, et vivens immutabor.

Et quare nunc sic contristatus incedo, dum, non nisi te, Domine, permittente, peracriter affligit me inimicus?

Die ac nocte sunt mihi lacrymae familiares sicut panes, dum, per ludibrium, importune mihi dicunt: «ubi est Deus tuus?»

Confirmati sunt viribus persequentes me; libera me, ut confitear nomini tuo in aeternum.

Sed dignum et justum est ut me tribulent; nonne recessi a te Creatore? et te Redemptorem dereliqui meum?

Nonne provocavi te; et in vanitatibus patientiam irritavi tuam?

Sed si mansero in patientia et caritate, cor in finem exultabit meum in auxilio salutaris tui; et glorificaberis in me.

Opera tua, Domine, perfecta sunt, et omnes viae tuae judicia recta, sive punias, sive remuneres.

Fidelis es, et, semper, quae promittis, imples.

In terra deserta, in locum horroris et vastae solitudinis ab ingruentibus calumniis tu nos custodias.

Arida vivebat anima mea omni destituta consolatione; memor fui tui; et prae suavitate, spiritus defecit meus.

Idcirco judica me, Domine, judicio misericordiae; ita semper in servos misertus es tuos.

Deduc me ab his periculis in justitia tua; ne a maligno decipiar, vel ejus concutiar terrore;

Tenebras peccatorum meorum a conscientia depelle; et tu, oriens justitiae Sol, crassam reforma ignorantiam meam in semitis Evangelii tui.

Proinde, si denuo insurgat adversum me proelium, respondebo: «illuminatio mea, et protector meus est Dominus Deus meus»:

A quo ergo trepidabo si consistunt adversum me castra? nonne in hoc ipso in te sperabo?

Expectans expectabo patiens, donec intendas mihi; deduces me in montem sanctificationis tuae,quem dextera acquisivisti tua;

Et habitare me facies in tabernaculo, quod tu splendide fundasti.

Praebe nunc mihi manuum innocentiam,et cordis munditiem; ut ascendere possim et stare in loco sancto tuo. —

— Beata est Virgo Maria, quae, ob assensum, primatum obtinuit orbis; dominium Mundi; sceptrum Regni super omnes creaturas;

Illa, cujus ubera pietatis sunt sicut Turris, cujus culmen Coelum pertingit;

Illa, coram te, reperiat pro nobis pacem.

Universi, debitores tui sumus; tu vero, Domine Jesu, debitor es ei;

Ita, quasi exsolvens debitum, petitiones pro nobis imple suas.

Roganda es Mater mea ut velis; sed si vis, necesse est ut fiat.

Moveat ergo te natura; moveat et potentia; quia, quanto potentior, tanto misericordior esse debes.

Memorare, quod ipsa Ecclesia, non est tantum sub tuo patrocinio, verum etiam sub potestate et dominatione.

Eja ergo dispone, omnes nos in beneplacito tuo, attingere patriam; et, ad hoc, voce pia, Deum, exora, Virgo Maria. —

POSTCOMMUNIO

— Unam rem petii a te, Domine, ut inhabitem in domo tua omnibus vitae meae diebus;

Ut videam pulchritudinem, venustatem, et suavitatem tuam, visitans Templum tuum.

In Tabernaculo tuo, laudis immolans Hostiam, Hymnos, et Psalmos tibi condidi novos;

Exquisivit te cor meum Deus; nec aliud quam videre nunc faciem requirit tuam;

Pone mihi legem Sapientiae et luminis tui, dirigens me in semitam rectam usque in finem:

Expecto te, Domine, viriliter agens, et alacriter sustineo; sperans tandem, in terra viventium, bona videre tua. —

— Mentem benignus coelestibus meam renova Sacramentis; Fidem, Spem, Caritatem, et cordis renova Contritionem, ut praesens pariter, et futurum consequar auxilium.—

— Vovete, Viri Fratres, et reddite Domino Deo nostro; omnes, qui in circuitu ejus sunt, ubique affertis munera.—

—Sanctificationibus tuis, omnipotens et misericors Deus, vitia curentur nostra, et remedia nobis proveniant aeterna.

Per te, Domine, fragilitas subsistit nostra; et quae sua atteritur conditione, tua relevetur clementia. —

Advocamus Mariam, dulcem et admirabilem super omnia Sanctorum agmina.

Ipsa, quae meruit, pro liberandis, pretium proferre, potest plusquam omnibus liberatis suffragium impendere.

Omnibus est potentior Sanctis; et pro nobis sollicitior omnibus. —

— Deus Caritas est; pacem nos et veritatem diligentes in eo manebimus; et ipse in nobis.

Amodo, viri Fratres, ad pacem accedite inquirendam; nomen advocemus Jesu, nomen dulce, et admirabile, eique hymnum canamus.

Jesu, Rex amabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet caritas.

Jesu, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium;

Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite,
Jesum ardenter quaerite,
Quaerendo inardescite.

Te nostra, Jesu, vox sonet;
Nostri te mores exprimant;
Te corda nostra diligant,
Et nunc et in perpetuum. — Amen.

CANTICUM CXV.

DEDICATIO S. MACHAELIS ARCHANGELI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 445.)

— Praecinamus Domino Deo nostro, qui ubique suae Potentiae, Sapientiae, et Bonitatis signa praebet.

Magnus est Dominus noster, et magna fortitudo ejus; et sapientiae ejus non est numerus.

Ipse operit Coelum nubibus, et terrae parat pluviam, ipse in montibus foenum producit, et herbam servituti nostrae,

Ipse dat escam jumentis; et cunctis avibus, garritu invocantibus eum.

Ipse numerat multitudinem Stellarum, et omnes nominatim vocat.

Mirabiles elationes maris; mirabile est Coeli paludamentum; sed magis mirabilis Deus noster in iis, qui in terris et in Coelis nomen laudant suum.

Ipse multitudinem Angelorum creavit, et mandat eis ut protegant mansuetos in salutem;

Et ut humilient usque in terram peccatores; et contritos corde saneent, vulnera alligantes eorum;

Et ut, per synderesim et flagella, misericorditer corripiant nos; et omnem nos scientiam doceant.

Dominus regnat et imperat; exultet Coelum et terra, et omnes laetentur creaturae ejus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis, domum tuam decet sanctitudo in longitudinem dierum.

Laudemus eum cum Angelis suis; quoniam mandat eis ut Ecclesiam custodiant suam;

Ideoque, et, sub Angelorum custodiam, eam perenniter fertilem, diversis sed unius agri pomis, cernimus;

Nunc integritatis flore vernantem! modo viduitatis gravitate pollentem! et etiam conjugii redundantem fructibus!

Sit jucunda, sit decora perennis jubilatio nostra; terrestrem Hierusalem in magnificentia praeparavit virtutis suae, ut per eam, caelestis impleatur.

O beata pacis visio, in qua proximi mei, propinqui, parentes, sorores, uxor, in aeterna consistunt prosperitate; ad quos et ego conjungi quantocius aspiro.

Civitatem tuam, Domine, fundasti, ut duret in aeternum, sicut a Patribus audivimus nostris; et sicut nos ipsi in pietate tua nuper videre speramus.

Haec requies erit nostra in saeculum; hanc, inter omnes civitates, dedita eligimus opera in optabilem domum;

Quoniam lumine ineffabili indeficientis lucerna sancti Spiritus viget; et, aeterna in ea sanctificatio Regni floret tui.

Tibi conferta millium
Ducum corona militat;
Sed explicat victor Crucem
Michael salutis signifer.

Millia millium ministrant tibi; et, decies centena millium tibi assistunt omnipotenti;

Inter quos Michael Archangelus, Paradisi Praepositus; qui venit in adjutorium Populo Dei.

Honorificarunt eum Angelorum cives; et gloriosus apparuit in conspectu tuo, Domine; propterea decore induisti eum.

Factum est silentium in Coelo dum committeret bellum Draco et Angeli ejus... non praevaluerunt; neque locus amplius inventus est eorum.

Ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Dei nostri. —

— Beatus Michael, tu saepius nobis consolator apparuisti et defensor.

Ut olim Synagogae Judaeorum, sic nunc custodem et Patronum Ecclesiae te veneramur Dei.

Christe, sanctorum decus Angelorum,
Auctor humani generisque rector,
Da peroptatum miseros rogantes
Scandere Coelum.

Angelum pacis Michael ab ista
Coelitus mitti rogitamus aula;
Ut, frequenter se veniente, crescant
Prospera cuncta.

Hinc Dei nostri Genitrix Maria,
Totus et nobis chorus Angelorum
Semper assistat; simul et beata
Concio tota.

Beati Archangeli tui Michaelis intercessione suffulti, supplices te, Domine, deprecamur; ut, quod ore prosequimur, contingamus et mente. —

— Viri fratres — Omnis ratio, et naturalis investigatio, Fidem, in hoc Sacramento, sequi debet, nôn praecedere, nec infringere.

Nostra ratio debilis est et fallitur: vera autem Fides nunquam falli potest.

Novimus, quia, Deus, aeternus, immensus, infinitaeque potentiae, magna et inscrutabilia facit in Coelo et in terra; nec est investigatio mirabilium operum ejus.

Si talia essent opera Dei, ut facile ab humana caperentur ratione, non mirabilia, nec ineffabilia dicenda essent. —

— Laudent te, Domine, quicunque reverenter ac devote altissimum tuum Sacramentum celebrant; et qui cibum Eucharisticum plena recipiunt Fide:

Cumque gratiam et misericordiam apud te invenire meruerunt; et bene consolati mirificeque refecti, de sacra coelesti abscesserint mensa, pro me suppliciter exorent. —

POSTCOMMUNIO

— De perceptis muneribus gratias tibi exhibens, oro, Domine, ut potiora tua sumam beneficia.

Retribue, Domine, gratiam servo tuo, vivifica me; ut perfecte sermones custodiam tuos.

Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua, et arcana sacramenti mysteria tui.

Incola adhuc ego sum in terra deserta; concupiscit anima mea desiderare, cognoscere, et facere justificationes tuas in omni tempore.

Fortifica manus meas ad praelium; pone ut sint fortia, velut aereus arcus, brachia mea. —

— Protegat me in abscondito tabernaculi sui, Virgo Maria; per quam Coelum apertum est;

Per quam Purgatorium, evacuatum; miseris, damnatio-

nem merentibus, vita est data; et coelestis instaurata urbs Hierusalem.

Tabernaculum securitatis est cor tuum, a Domino fabricatum; in quo solus Deus ingressus est, sacra mysteria pro nostra in te operaturus salute.

Tu impetum retundis adversantium daemonum; viventibus et morientibus, non tantum succurris, sed accurris;

Consolationem, et refrigerium habentes, non timent; sed protecti, et per te, benignissimam Matrem nostram, sublevati, putant dulce esse mori!

Misericordissima, et non iniquis peccatoribus tantum, sed etiam furenti ejecto a Michaele diabolo misericordiam exhiberes, si humiliter peteret!

Sed fixa est et indeclinabilis perversa voluntas ejus!...—

— Hic Michael Archangelus, Angelorum militiae Princeps, cujus honor populis beneficia praestat, et cujus perducit oratio ad Paradisum voluptatis,

Hic, Dei nuntius, cui tradidit Omnipotens Sanctorum animas, in auxilium pro animabus stet nostris;

Et, exhinc, in comitatu Angelorum, ad Regna perducat Coelorum.

Coelestis urbs Hierusalem,
Beata pacis visio,
Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris;
Sponsaeque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus:

O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia;
Regina formosissima;
Christo jugata Principi,
Coeli corusca Civitas.

Hic Margaritis emicant
Patentque cunctis ostia;
Virtute namque praevia
Mortalis illuc ducitur;
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus,
Et tunsione plurima
Fabri polita malleo,
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Et illa sedes coelitum
Semper resultat laudibus,
Deumque trinum et unicum
Jugi canore praedicat:
Illi canentes jungimur
Almae Sionis aemuli.

— Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo;
Natoque Patris unico;
Et inclyto Paraclyto;
Cui laus, potestas, gloria,
Æterna sit per saecula.

CANTICUM CXVI.

F. SS. ANGELORUM CUSTODUM.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es. — O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me. — Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me. — Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Qui sunt isti, qui, ut nubes de Coelo in terram, et de terra in Coelum hilares volitant?

Nuntii sunt et fortitudo Dei; ignis, lux, et medicina Dei; Laus, auxilium, et benedictio Dei.

Tibi Christe, splendor Patris,
Vita, virtus cordium
In conspectu Angelorum
Votis voce psallimus;
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus; benedicite Domino omnes virtutes ejus.

Adorent Dominum omnes Angeli ejus, potentes virtute, qui faciunt verbum ejus, ad audiendum vocem sermonum ejus. —

— Angelis suis mandavit Deus, ut custodiant nos in omnibus viis nostris; et ipsi in manibus portant nos, ne ad lapidem pedem offendamus nostrum.

Oculi nostri sint semper ad Dominum; quoniam ipse evellet de laqueo pedes nostros.

Et benedicamus Domino, una cum Angelis ejus, qui sunt ministri ejus, facientes voluntatem ejus;

Illuminatores animarum, corporum zelatores, et bonorum defensores toto opere et desiderio salutem praestolantes nostram;

Et purgantes animas; saepe visitantes, consolantes, et promittentes se cito ad coelestem illaturos Hierusalem.

Omnes sunt administratorii spiritus; in ministerium missi propter eos, qui haereditatem salutis capiunt.

Ideo psallimus Angelos hominum custodes, quos Pater addidit naturae fragili hominum coelestes comites, insidiantibus ne succumberent hostibus. —

— O Maria Angelorum Regina, conantibus surgere ad Deum, tu tribuis auxilium; et neminem vacuum a tua relinquis consolatione.

Si invocantes non meremur ut exaudiamur, merita tamen tua, Dei et nostra Mater, ut exaudiamur efficiant.

Imperio, malignum hostem, comprime tuo, et omnia bona Gratiae in nobis conserva.

De fonte vitae in os influe nostrum, ex quo viventes aquae profluunt, et emanant.

Vulnera cor nostrum caritate tua, et fac nos gratia dignos, et muneribus tuis.

Mater, vitam aeternam consequi volumus; ideo nos omnes, concurrentes ad sumendum immortalitatis largitorem, tuis tu sustine manibus. —

POSTCOMMUNIO

— Deus Angelis peccantibus non pepercit!... Quomodo de Coelo cedisti Lucifer; et, qui vulnerabas gentes, quomodo repente in terram corruisti?

Angelos qui non servaverunt suum principatum, sed suum deseruerunt domicilium, in judicium magni Dei, vinculis aeternis, sub caligine reservavit.

Invidia hujus rebellis diaboli mors introivit in orbem terrarum; sed Deus ad nostram constituit tutelam Angelorum exercitus.

Et quis est qui Angelico suffultus suffragio, iniquissimi Luciferi non valeat superare rabiem, effugere laqueos, et fraudes detegere?

Fac, Domine, ut intelligamus quantum nobis fuerit honor, dum Angeli tui, sicut amicis, nobis ministrant, et quasi servire videntur!

Reverentiam ideo spondeo eis pro praesentia; devotionem pro benevolentia; et pro custodia, fiduciam.

Vitae meae gubernator et custos, diu noctuque praesentiam observabo tuam, vocemque auscultabo, quia nomen Dei est tecum. —

— Domina nostra Maria, quis similis erit tibi inter filias, quae gratia et gloria in Caelis superemines universos?

Tu es porta, quae clauditur,
Aperitionis nescia,
De qua Propheta loquitur,
Hominum nulli pervia:

Quia Dei sapientia
Ingreditur et egreditur,
Semota violentia,
Per egressum non frangitur.

Virginitas est janua,
Quae Coelis fulget altius:
Coeli non linquens ardua,
Messias Dei Filius
Conceptus est exterius
Carne tectus exigua,
Corpus sumens perfectius
Ex te, o Virgo praecipua. —

— Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum; quam amabilia tentoria redemptionis gratiae tuae.

Afferte illi gloriam patriae gentium, et exultate in ea omnes creaturae Dei.

O speciosa coelestis urbs Hierusalem, o quam nobilis in supernis habitantibus tuis, et quam suavis in deliciis!

Nihil in te tale, quale hic patimur, nec qualia in misera hac cernimus vita.

Non in te tenebrae, aut nox; aut quaelibet temporum diversitas et inconstantia.

Non in te lux lucernae lucet, aut Lunae splendor, vel Stellarum jubar; sed, Deus de Deo, lumen de lumine, Sol justitiae indeficienter aulas illuminat tuas.

Agnus candidus et immaculatus, lucidum et pulcherrimum est inocciduum clarissimum lumen tuum!

Claritas, gaudium, et pax est tua hujus fulgentissimi Regis perennis contemplatio!

Ipse in medio tui, et pueri ejus in circuito ejus, ab hac tristi peregrinatione redeuntes, et Angelorum ordines, dulcem et aeternam celebrantes solemnitatem!

In te te duodenus Apostolorum numerus, et innumerabilium martyrum victor exercitus.

In te veri et perfecti Coenobitae et Eremitae; Prophetarum providum agmen, et Confessorum sacer conventus, et coetus Doctorum !

In te sanctae mulieres, et virgines praeclarae, quae infirmitates sexus et saeculi vicerunt; nec non pueri et puellae, quae, tenellos annos suos, moribus transcenderunt.

In propriis exultant omnes mansionibus: dispar est singulorum gloria, sed omnium communis est laetitia!

Omne opus eorum laus Dei est sine fine; sine defectione; sine labore, et sine gaudii termino !

O speciosa coelestis mater Hierusalem ! concupiscit et deficit anima mea in atria tua.

Sancte Angele custos, apprehende arma et scutum, et exurge in adjutorium mihi;

Ut ad istam tandem me adducas optabilem Patriam;

Nam, quod corruerit proditor Angelus
Concessis, merito, pulsus honoribus,
Ardens invidia, pellere nititur,
Quos Coelo Deus advocat.

Huc custos, igitur, pervigil advola,
Avertens patria de tibi credita
Tam morbos animi, quam requiescere
Quidquid non sinit incolas. —

— Suscipe, Domine, munera, quae pro sanctorum Angelorum tuorum veneratione litamus;

Et concede, perpetuis eorum roborati praesidiis, ab hostium jugiter liberemur insidiis, et contra omnia muniamur adversa.

Coelorum dominator, Angelum mitte tuum bonum ante nos; in timore et tremore magnitudinis tuae.

Nobis Draconis aemuli
Versutias exterminet,
Ne rete fraudulentiae
Incauta nectat pectora. —

— Deo Patri sit gloria
Qui, quos redemit Filius,
Et sanctus unxit Spiritus
Per Angelos custodiat. —

CANTICUM CXVII.

DOMINICA XVIII POST PENTEC. — F. B. MARIAE VIRGINIS SACRATISSIMI ROSARII.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

— In Christo fuit plenitudo Gratiae; sicut in capite influente; in te, o Maria, sicut in collo transfundente;

In te omnis vitae spes; et ex te mille coruscantes pendent clypei, ita, Gratia quae est in te, ad salutem splendet, et, multimodis, transfunditur omnium nostrum.

Vidit Joannes mysticum
Signum quoddam mirabile,
Quod in Coelo propheticum
Apparuit notabile.
Numquam fuerat simile
Prophetis aenigmaticum
Signum datum; quod utile
Praecessit ut mirificum.

Erat patens coelestibus
Amicta Solis lumine
Mulier, Lunam pedibus
Supponens, cujus culmine

Capitis, pro tegmine,
Duodecim Syderibus
Sertum fulgebat, Numine
Suis plenis visceribus !

Formositatem induisti et emicantem pulchritudinem, Domina nostra, fulgenti vestimento gloriae tuae.

Clementia a saeculis aeternis non deficiet tua, salus sempiterna in manu, Domina, est tua.

Ave Maria, Gratia plena; Ave Regina sacratissimi Rosarii; quod, pie nos concinentes, vitam, passionem et gloriam Unigeniti recolimus tui ; tuasque celebramus, quae te coronant, virtutes.

Ecquis non quotidie sacratissimum recitabit Rosarium, recurrentia contemplans mysteria ?

— Laudabilis factus es, Domine, in potentia, qua cuncta creasti; et in sapientia, qua cuncta gubernas.

Laudabilis in operibus misericordiae tuae; et nos Rosario jucundas tibi, et Matri grates rependimus tuae.

— Domine Deus noster, magnificatus es vehementer, lumine es amictus ineffabili sicut vestimento in omnibus operibus tuis.

Tu Coelum extendis, sicut pellem, circum Terram; tu aquis aerea tegis spatia ad irrigandam illam.

Nubem, tanquam currum in ascensum ponis tuum; et ambulans super pennas ventorum, imperas ut spirent, vel ut quiescant.

Tu, per segetes et plantas, educis panem ad victum de terra, et vinum quod laetificat cor hominis.

Omnia in summa fecisti Sapientia et bonitate; tibimetipsi complacens in perfectione operum tuorum.

Sed, si irato terram respicis vultu, facis eam tremere; fumigant, si tangis montes, et in cinerem abeunt.

Noli etiam irasci nobiscum; misericors es, miserator et justus.

Respice in faciem Christi tui; et, quandiu erimus, mysteria tibi gloriosae vitae ejus, per sacratissimum Rosarium, cantabimus tibi.

Respice, Pater sancte, Filium tuum in agone, prolixius orantem; et Calicem amarissimum de manu, pro nobis, suscipientem tua.

In monte, Olivis consito,
Redemptor orans procidit,
Moeret, pavescit, deficit,
Sudore manans Sanguinis!

Vide, Pater sancte, ab Apostolis dormientibus Filium in profundo derelictum moerore; a Juda proditum; ligatum; crudeliter flagellatum; et probrose spinis coronatum!

A proditore traditus,
Raptatur in poenas Deus,
Durisque vinctus nexibus,
Flagris cruentis caeditur!

Intexta acutis sentibus,
Corona contumeliae,
Squallenti amictum purpura
Regem coronat gloriae!

Molis crucem ter arduae,
Sudans, anhelans, concidens,
Ad montis usque verticem
Gestare vi compellitur!

Et aspice, Pater sancte, in cruce Filium confixum tuum, et elevatum; aceto et felle potatum; Lancea perforatum; et a Nicodemo in sepulcro reconditum novo!

Confixus atro stipite,
Inter scelestos, innocens;
Orando pro tortoribus
Exanguis efflat spiritum!

Haec omnia vide, clementissime Pater; et, in quantum bonitati convenit tuae, a nobis, mysteria passionis Filii recolentibus tui, poenas sume.

Quis neget, quod nos Christi tui fuimus plaga; nos vindictae flagitium; nos, passionis ejus livor, cruciatus et labor!

Nos peccavimus; et justus pro nobis punitur; ecquid pro pietate tali, et pro tanta caritate? quid, pro tam mira retribuemus benignitate?

Compunctionem offerimus nostram, et fiducialiter; quia, mortis ejus nos fructum capimus et meritum.

Plorantes, ergo, coram te, crudelitatem execramus nostram; et, ad peccatorum nostrorum expiationem, sacratissimi recitamus et canimus Rosarii coronam:

Dum Natalem, Vitam dolorosam, et gloriosam Filii tui Resurrectionem perpetim in Sacramento memoramus Eucharistiae, sustine, si potis es, contra nos reos, inexorabilitatem!—

POSTCOMMUNIO

—Pro nobis, in cruce,—Vere passus, immolatus;—cujus latus perforatum,—manavit Aqua et Sanguine,—esto nobis praegustatus—in mortis tutamine.—

—Loquere animae meae crux sancta; crux amabilis, loquere tandem; menti insere meae nimiam, qua, Magister bonus, nos dilexit caritatem.

Quae te, o piissime, clementia vicit, ut tam impia pro me patereris?

Ecce tu, vitae auctor, quasi Agnus, ad occisionem ductus es; factus ad mortem usque obediens!

Tu, Deus de Deo genitus, mea indutus natura, patibulum ascendisti; et, in assumpta carne, crudele tulisti supplicium!

O dulcis Nate, qui pro me immaniter extensus es! o manus innoxiae, quae tanto manastis Sanguine!

O inerme latus dira perfossum cuspide! o sacri pedes saevis confixi clavis!

O decora lumina, quae mortis clauserunt tenebrae! o regalis vultus, quem pallor exterminavit!

O procera quae riguistis brachia! o sanctissima membra, amplo suffusa cruore!

Quid inveniam, miser, quod pro istis condigne referam misericordiis?

Placabilis Dei Agnus, et mitis, si amorem tuum in corde infundis meo, gratum me tibi praebebo, diligens te ex tota mente, anima, et visceribus meis. —

— O Maria, in angustiis adjuva me; ab omni periculo, corona benignitatis tuae, libera me.

Mater Mundo desiderabilis; inferis terribilis; et solatia, cum sacratissimo Rosario, tribulatis infundens;

Quae Deum in utero concepisti; quae Deum et hominem genuisti;

Virgo signifera Virginum; — Virga Jesse Christifera; — vitae arbor fructifera, — intercede pro nobis.

O Maria, populi serviant tibi; te Tribus honorent; et, omnes, tuum recinentes integrum Rosarium, ante te, gaudentes, incurventur. —

— Sit Trinitati gloria,
Quae sacra per mysteria
Orantibus dat Gratiam,
Qua consequuntur Gloriam. —

CANTICUM CXVIII.

FESTUM PURITATIS B. MARIAE VIRG.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

— Domine Deus meus, ecce Mundus totus plenus concupiscentiarum laqueis est, quos pedibus paraverunt meis; et quis implexos effugiet laqueos?

Haec sunt tenebrarum umbrae, quibus operior in abysso caliginosa carceris hujus;

Adjuva creaturam tuam, ne, illa, quam benignitas operata est tua, in malitia pereat sua.

Numquid vane Deus constituisti omnes Filios hominum? creasti me, et, in firmamento virtutis tuae, rege me:

Quae utilitas in creatione mea si me non regis; et, vivens, in corruptionem descendam meam?

Non mea te coegerunt merita, neque virtutes ullae ut me creares, sed clementia solummodo tua.

Si me non creasses, Domine, jam non essem; quia creasti, jam sum; sed si non regis, jam non subsistam.

Ideo ne derelinquas me in cogitatu maligno meo; neve dederis me in extollentiam oculorum meorum.

Aufer a me concupiscentias; et, animo infrunito et irreverenti, ne tradas me; sed in lenitate posside tua, ut de te semper cogitem.

Exurge, Domine Deus meus, potens et fortis meus, et inimici dissipentur tui; fugiant a facie tua, qui animam oderunt meam;

Sicut fluit cera a facie ignis; sic a facie, peccatores, pereant tua.

Recipe me in abscondito Tabernaculi tui; ut, cum filiis gaudeam tuis, omnibus satiatus bonis tuis. —

— Viri Fratres — Reginam honoremus Coeli, omni puritatis Gratia plenam; et contemplamini, cum reverentia, sanctissimum vultum ejus:

Fons irrigantis Gratiae de ore procedit illius; et, virginalis emanatio ejus, animas sanctificat castas.

Miserere nostri, fulgidissima Virginum Regina; innocentiae et prudentiae nobis ostende vias.

Laude os nostrum repleatur tua; et hymnis tota die magnificentiam decantet tuam;

In te totum perficitur
Quidquid verbis propheticis
De te Virgo praedicitur,
Et legis aenigmaticis;
Sive quidquid angelicis
Tibi verbis exprimitur;
Finitis verbis typicis,
Res manifesta panditur.

Salve, solamen hominum;
Salve Orbis Stella, Maria;
Salve purgatrix criminum
Salve, o Virgo singularis;
Consortio carens maris,
Concipis; paris Dominum:
Tu lapis es angularis,
Quae das figuris terminum.

Mater Christi inviolata et intemerata, purissima et castissima;

Turris fortitudinis, et nostrae laetitiae causa; audi ejulatum filiorum tuorum, et alas extende tuas; ut fugiamus sub eas a facie inimici;

Ne dormias custodiens puritatem nostram; quia non dormit, neque dormitabit hostis, qui nos impugnat.

Propitiam nobis Hostiam redde immaculatam, ad quam accedimus; et benedictionis Calicem;

Ipsa est cibus fortium, et potus inebrians; fortitudo ipsa debilium est, et in Domino morientium. —

POSTCOMMUNIO

—Nunc adjuva me, Redemptor meus, ne corruam in conspectu adversariorum meorum, captus laqueis eorum; et animam incurvent meam.

Erue me, virtus salutis meae, ne risu excipiant qui blasphemant pietatis tuae Sacramentum;

Ne elongeris a me, et in auxilium respice meum: variae insurgunt cogitationes in me; et magni timores animam affligunt meam;

Quomodo perfringam eos? vel quomodo, inter arcta, illaesus pertransibo? —

— Peccata mea diviserunt inter te et me; sed auris non est aggravata tua, ut preces non audiat meas.

Diviserunt iniquitates inter vitam, et mortis imaginem;

Inter breves diviserunt annos meos, et sempiternos tuos; inter lucem et tenebras.

Attamen vivit qui dulcedine sua, quam abscondit timentibus se, allidere potest timores meos in nocte, et tremores pellere.

Spes et unica consolatio mea, oro te, ut evagationes cohibeas meas; et vim, tentationes facientem, elidas.

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator, poscimus,
Ut pro tua clementia,
Sis praesul et custodia.

Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata;
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora. —

— Quidquid in Mundo est, aut carnis concupiscentia est; aut extollentia oculorum; aut vitae superbia.

Jesu lux noctis, Jesu terror daemonum, illumina oculos meos, ut te videant; et, praeter te, qui gloria es sempiterna, non evagentur.

Palpebrae tuae gressus praecedant meos; ut quae a dextris sunt videam, non quae a sinistris abs te.

Lux mea superna, quam coecitas non obnubilat, nec vanitas hallucinat, potentias illumina meas, et ignorantias;

Peccata corripe; somnia excute mea, et clamores exaudi; absorbe me, Domine, in claritatis tuae abysso. —

— Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac, et castos.

Inter rubeta Lilium,
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri,

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove;
Fluctus tot inter deviis
Tutam reclude semitam.

Vitam praesta puram;
Iter para tutum;
Ut, videntes Jesum,
Semper collaetemur.—

Tu, Stella procellosi propitia maris, impera ventis et tempestatibus; dic mari *quiesce;* et Aquiloni adde, *ne flaveris*, et in me tranquillitas erit magna. —

— Te Trina Deitas, Unaque poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus:
Per tuas semitas duc nos, quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas. —

CANTICUM CXIX.

DOM. XIX P. PENTEC. — F. MATERNITATIS B. MARIAE V.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

— Maternitatem beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus; ex qua ortus est Sol justitiae Christus Deus noster. —

Cum venit plenitudo temporis, Deus suum misit Filium in terras;

In hunc Jesus advenit Mundum missus; et, de beata Maria Virgine natus, verus et perfectus homo, in carne apparuit;

In Mundo erat, et Mundus, qui per ipsum factus est, eum non cognovit.

Illuc, ergo, missus est per humanitatem, ubi semper fuit, per Divinitatem.

Corde credo, et ore confiteor ad salutem istam Filii Dei missionem opus fuisse totius sacrosanctae, et individuae Trinitatis. —

— O Maria sanctissima, Trinitas unus Deus, Matrem te fecit pulchrae dilectionis, timoris, agnitionis, et sanctae spei.

O beatissima! electa Mater Domini nostri Jesu Christi, quas tibi laudes humani generis fragilitas persolvere queat, quia, singulari assensu tuo, Mundo succurristi perdito?

O pulcherrima, inter formosissimas, Filia Sion! sine tactu pudoris tui inventa es Mater Salvatoris!

Gaudium mundi, nova Stella Coeli,
Procreans Solem, pariens Parentem,
Da manum lapsis; fer opem caducis,
Virgo Maria.

Te Deo factam liquet esse scalam,
Qua tenens summum, petit altus imum;
Nos ad excelsi remeare coeli
Culmina dona.

Te, beatorum chorus Angelorum,
Te sacri Vates, et Apostolorum
Ordo, praelatam sibi cernit unam
Post Deitatem.

Aula coelestis speciosa Regis,
Fulta septenis Sophiae columnis;
Quem nequit totus cohibere mundus,
Claudis in alvo.

Quem tremunt Coeli, metuunt abyssi,
Fluminum guttae, maris et procellae
Laudat occasus, veneratur ortus,
Stringis in ulnis.

Lacte nutritur cibus Angelorum;
Fertur intactae gremio puellae,
Qui sua latae ditione terrae
Pondera librat! —

— Quomodo nos amasti, Pater sancte et bone! quantum pie conditor nos dilexisti, qui proprio non pepercisti Filio; et I lum pro nobis impiis tradidisti!

Ipse chirographum tollens peccatorum nostrorum, et cruci affigens, peccatum crucifixit, et mortem occidit.

Unus ille inter mortuos liber, potestatem habens ponendi animam suam pro nobis; et iterum, pro nobis, sumendi eam.

Victor et victima; et ideo victor, quia victima pro peccatoribus est.

Ipse Sacerdos, et Sacrificium; et ideo Sacerdos, quia Sacrificium pro delinquentibus.

Merito mihi spes valida in illo est, quia ad dexteram, Pater sancte, sedet tuam; et pro nobis interpellat; et omnes languores sanat nostros.

Languores quippe mei magni sunt, Domine, et multi; habet enim multa in me hujus Mundi Princeps; scio et fateor;

Per ipsum tuum me justifica Filium, qui peccatum non fecit, nec dolus inventus est in ore ejus;

Libera me a vitiis, culpis et negligentiis meis; reple me tuis sanctis virtutibus; et, bonis ac rectis, fac me pollere moribus. —

— Praeterea, et nos omnes in sanctis concede perseverare operibus usque in finem, secundum tuam sanctam voluntatem.

Da nobis aurum ignitum sancti ardoris tui; ut, cum fervore, ad Eucharisticam possimus accedere Mensam. —

—O Jesu, o cor divini amoris incendium, vel unam in cor immitte nostrum scintillam illius, qui in te exardescit, ignis.

O amor, qui semper ardes, et nunquàm extingueris, Spiritum flammeum et urentem in nobis suscita tuum. —

— Illuminatrix mentium; — cordium inflammatrix; — sanctae Ecclesiae ave splendor;

Rosa Veris speciosa, — Vitis frondes generosa, — ave dulcis et speciosa;

Ave, Virgo, terra bona; — tu petenti, mihi dona — Panem de te procreatum, — Vinum vera Vite natum. —

Sit decus summo, sine fine, Christo,
Sancta, quem Virgo genuit Maria;
Qui Patri par, Spirituique Sancto,
Regnat in aevum.—

POSTCOMMUNIO

— « Ego, aeterna Sapientia, quae in Altissimis habito, descendens in terras, volui in Mundum intrare per Mariam;

Per ipsam salutem operatus sum hominum; per ipsam quoque statui Sapientiam et Sanctitatem vobis dare. » —

— Utique, Domine, Pater, Frater, Sponsus es noster ac dilectissimus amicus; et Maria, Mater est amantissima, Advocata et Regina nostra.

Deus Coelorum es tu, miserator et misericors; Mater tua Coeli Regina et peccatorum refugium est; et aditum nobis ad Regnum obtinet tuum.

Omnimodo vere dignum, utile, et justum est ad divinam clamare Mariae Maternitatem, per quam adipiscimur gratias.

Quot, per ipsam, continentiae accepere donum? quot passionum victoriam? quot coelestis Gloriae coronam?

Quot in mari, quot in igne, quot in bello, quot in Peste et Cholera morbo! quot in fame, siti et in angustiis mortis per ipsam liberati!

Quia sanctuarium Dei es, o Maria, tibi veneratio debetur; et quia, Gratia plena, tibi laudes benedictionis Dei tribuimus;

Places Patri; places Filio; places Flamini sponso tuo; ideo, te colentes, Patri Filio et Spiritui sancto nos placebimus;

Fecit tibi magna qui potens est; et beatam te omnes praedicant generationes:

Qui te colunt, benedictionem de rore Coeli et de pinguedine terrae, a Domino accipiunt; Gratiamque in hoc saeculo, et Gloriam in futuro.

O beatissima, suscipe nos in servos, quae sub cruce jam suscepisti in Filios; o dulcissima Mater, respice ad nos gementes et flentes;

Maternitatem monstra tuam, nos reddendo erga te piissimos;

Tu quae Draconem contrivisti, nostras contere, Mater, passiones; et nostrorum vincula vitiorum solve.

Filii tui nobis thesauros aperi; Fidem dispensa firmam; Spem securam; igneamque Caritatem:

Aperi et diffunde orationis donum; castitatem, et humilitatem; saeculi contemptum, et zelum animarum.

Te, Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Daemonis
Tua sub umbra protegas.

Ob perditum nostrum genus
Primi Parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris;
A te rogatus Filius,
Deponat iram vindicem. —

— Dominus Jesus loquitur pacem super sanctos cultores suos; et in eos, qui sincere convertuntur ad cor rectum.

Ipse, et Mater ejus Maria, in viam salutis, nostros dirigat gressus; et, terra cordis nostri, fructum jubilationis in tempore dabit opportuno.

Sit Trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine;
Laus sit per omne saeculum. — Amen.

CANTICUM CXX.

FESTUM S. THERESAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

Regis superni nuntia,
Domum paternam deseris;
Terris, Theresa, barbaris
Christum datura, aut sanguinem.

Sed te manet suavior
Mors, poena poscit dulcior:
Divini amoris cuspide
In vulnus icta concides. —

Quis mihi tribuet, ut, Christi animae, anima agglutinata sit mea?

Anima mea imago Dei est, et domus Dei; sed vereor ne illi appareat deformata, et latronum spelunca.

Christi anima pura, innocens et humilis; sincera, pia, patiens, et mansueta;

Plenitudo gratiarum, splendor virtutum, et totius perfectionis consummatio:

Et anima mea immunda est; vana et superba; indevota, impatiens et obstinata;

Imago Dei est; sed idolorum reddidi imaginem: orationis domus est et sanctitatis; speluncam latronum feci.

Ecquid de corpore mortis hujus, si tanta est animae depravatio meae?

In incessu, levis; in facie, inverecundus; in gestu, petulans; in risu, immoderatus; in ore fumi uterculus;

In gula, graculus et graecans; in omnibus membris, impurus sum, forsan, et effrenatus!

Scio et fateor: Sed quis potest facere mundum de immundo conceptum semine, nisi tu, Domine, qui ipsa es puritas, in auxilium accurras meum?

Audi, Pater sancte, nonne manibus nos plasmasti tuis? et Gratiae lacte potasti tuo?

Nonne jam adultis substantialem dedisti escam, Corpus nimirum dilecti Filii tui tam saepe corpori aptando nostro; ut, jam non suum, sed nostrum deberet esse corpus?

Quoniam, igitur, Christi Corpus factum est in nostram alimoniam, potentia pietatis tuae, corpus reforma miseriae nostrae, suae configuratum claritatis Corpori.

Caro ejus cum nostra miscetur carne; in venis, Sanguis ejus, fluit nostris; cur non et ideo Christi concorporei, Christique efficiamur consanguinei?

Redde, Pater sancte, repromissionis tuae munus, et Jesu Christi pietatis opus; redde, Pater, quia Caro ex carne nostra, os ex ossibus nostris, Sanguis est ipse ex nostro sanguine;

Renova in nobis, propter tui nominis gloriam, beatae Theresiae sponsae tuae miraculum, cujus praecordia ignito transfixisti jaculo.

Et, ut, quemadmodum ejus festivitate gaudemus, ita coelestis ejus doctrinae nutriamur pabulo; et pio erudiamur devotionis affectu.

Haec est dies, qua candidae
Instar Columbae coelitum,
Ad sacra templa Spiritus
Se transtulit Theresiae;

Sponsique voces audiit,
« Veni soror de vertice
Carmeli ad Agni nuptias,
Veni ad coronam gloriae. »

O sponsa felix, affluens
Coelestibus deliciis,
Votis tuorum supplicum
Aures benignas admove.

Miraculum transfixionis dilectionis tuae, ipsa intercedente, in nobis, per sacrosanctam Communionem Christi renova Corporis.

Et, ardore sancti Spiritus, corda ferveant nostra, ut te in omnibus diligant et super omnia.

O caritatis victima,
Tu corda nostra concrema,
Tibique gentes creditas
Averni ab igne libera.

Tibique, sponse Virginum,
Beati plaudant ordines;
Et nuptiali cantico
Laudent per omne saeculum.—

POSTCOMMUNIO

—Anima Christi, sanctifica me; — Corpus Christi, salva me; — Sanguis Christi, inebria me; — Aqua lateris Christi, lava me. —

Intra tua vulnera absconde me; — in hora mortis meae, voca me; — ne permittas me separari a te; — ut, cum Angelis et Sanctis, in aeternum collaudem te. —

— Domine, a corde aufer meo prava desideria, simulationes, et iras; invidias, et aemulationes;

Aufer negligentiam et tepiditatem; nostros munda affectus, et concupiscentias compesce.

Cor mundum crea in me, Deus; et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Inspice, Pater sancte; et, ad exemplar Filii tui, cor conforma meum.

Cor amabile et suave a te peto, cor sanctum, ut nulla deinceps concipiat desideria, affectiones nullas, nisi quas ipse conciperet Christus.

Paupertatem, ut ipse, amem, et humilitatem, obedientiam, crucem, et opprobria.

Itidem, superbiam cor exhorrescat meum, et divitias; honores et voluptates; Mundum insuper, in maligno positum, totaliter spernat.

Extirpa, Pater sancte, cor istud e medio pectoris mei lapideum; et,carneum immitte,quod juxta placitum sit tuum.

Hoc tu, olim, servae Catharinae concessisti Senensi; et propriis tuis confecisti manibus!—

— Domina mea, sancta Maria, pulchrae dilectionis Mater, Coeli gloria, et terrae gaudium, accurre ad custodiam Filii tui cordis, pectori infixi meo;

Et, quamquam indignus sim tam amabile possidere cor, tamen imploro ut vinculis retineas amoris tui, et in me custodias:

Ita, in posterum corde Filium tuum amem tuo, corde vivam suo.

Perge, Mater et Domina, perge secura in bonis Filii tui; et tu sola, solus et ille in anima triumphet mea.

— Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria;
Æque Patri, Filioque,
Par decus Paraclyto;
Unius trinique nomen
Laudet Universitas. —

CANTICUM CXXI.

DOM. XX P. PENTEC. — F. S. LUCAE EVANGELISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

In te, Domine, speraverunt Patres nostri; speraverunt, et liberasti eos.

Deus meus, respice etiam in me; ne, omnes videntes me, irrideant me;

Miserere, quoniam tu extraxisti me de nihilo; et es spes mea ab uberibus matris meae:

In te projectus sum, ne discesseris a me; quia Leo, rapax et rugiens, aperuit super me os suum:

Me a framea erue ejus, salva animam meam; et fratribus narrabo excelsum nomen tuum in Ecclesia magna.

In conspectu cadent tuo ad te adorandum omnes qui in hunc descendunt Mundum, divites terrae et pauperes.

Tu Rex Regum, et Princeps dominantium, non spernis deprecationem inopis, nec despicis;

Ego, vermis et non homo, ad te clamo, ut me liberes;

Ego, opprobrium hominum et plebis despectio, in te spero, et non confundar;

Desperarem utique propter nimia peccata, et infinitas negligentias meas; nisi, Verbum tuum, Deus, Caro factum esset nostra, et habitasset in nobis;

Nam, cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem Filii tui; quanto magis, quia reconciliati, salvi per eum erimus?

Omnis ideo fiducia nostra est in pretioso ejus Sanguine; quia propter nos, nostramque effusus est salutem.

Meam non habens justitiam, sed eam, quae in Domino est

Jesu Christo, in ipso respiro; et, in ipso confisus, ad te perveniam.

Gratias tibi, Deus; gratias tibi, una et summa Trinitas;

Quia, cum non essemus, potenter nos compegisti; et, cum perditi nostra fuissemus culpa, mirabiliter nos refecisti, et recuperasti.

Gratias agimus tibi, clementissime et benignissime amator hominum Deus, qui, per Jesum Filium tuum, nos hic pascis:

Bona, fac etiam, nos videre in terra viventium per Nativitatem et Infantiam suam. —

— Virgo Mater sanctissima, doce nos amare; et, meritis sperare majora, quae meritis majora largiri non desinis;

In te sibi Jesus regni constituit sedem; ideo per te preces exaudit nostras.

Communicasti illi Humanitatem; nobis, nunc, illius Humanitatem, Divinitatemque, tuis, in altare, communica manibus. —

POSTCOMMUNIO

— Beate Luca Evangelista, nimis affirmatus est Principatus tuus; quia electus de Mundo ad animarum fuisti salutem.

Tu crucis mortificationem, pro Christi nominis honore, in corpore portasti; impetra, ut crux sancta sit corporis, nostraeque unica medela animae.

Crux Christi, salva nos; et, per crucis signum, nos de inimicis liberet Deus. —

— Gratias iterum atque iterum tibi, Deus; et multas referimus laudes pro tua inenarrabili dilectione.

Miseros, et indignos amare non desinens, Unigenitum tuum in commodum misisti nostrum; et nobiscum etiam habitare voluisti.

Tanquam perditionis Filii, et peccatores, gratias rependimus tibi, una et summa Trinitas, pro Incarnatione et Nativitate Domini nostri Jesu Christi.

Gratias etiam Genitrici sacratissimae reddimus debitas suae; de qua ipse carnem assumere dignatus est;

Ut, sicut Deus verus de Deo vero; ita, verus homo ex vero esset homine;

Gratias sine fine referimus pro sacratissima illa effusione pretiosi Sanguinis ejus, quo redempti sumus;

Et gratias sine fine, quia, sedens super omnes Coelos, ad dexteram Patris, Spiritum sanctum, secundum promissionem suam; quinquagesimo, post resurrectionem, die, in filios effudit adoptionis.

Et quid gratiarum deferemus pro sacrosancto et vivifico mysterio Corporis et Sanguinis ejus, quo pascimur quotidie et potamur?

Quo abluimur et sactificamur; et unius summae participes Divinitatis efficimur?

Et, quia, Domine Deus, sic Mundum dilexisti, ut pro nobis insciis, et ingratis etiam, Filium tradideris, ipse tibi idem grates pro nobis aeternas habeat. —

— Viri Fratres — Accedite et miramini! qui credit in eum, non perit; et in saecula vitam habet.

Haec autem est aeterna vita ut cognoscamus te verum Deum; et, per Fidem rectam, Fideique condigna opera, quem misisti adoramus Jesum Christum.

Vias nobis demonstra tuas; et semitas nos edoce tuas.

Utinam dirigantur semper viae nostrae ad custodiendas justificationes tuas!

Novum in nobis crea olfactum, odor vitae nostrae; ut post te curramus in odorem unguentorum tuorum.

Gustum sana, qui sapiat, et cognoscat, et discernat, quam magna multitudo dulcedinis est caritatis tuae;

Cor, quod te cogitet, dona; animum, qui te diligat; mentem, quae tuam recolat bonitatem; intellectum, qui tibi semper adhaereat.

Nos urget ignorantia, error, confusio, vanitas, caecitas, et ipsa pallida mors..!

Accipe tu, Domine, animam nostram; suscipe Spiritum nostrum; libera nos de terrestribus, et adcoelestia transfer. —

—Sit salus tibi, decus atque virtus,
Qui super Coeli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernas
Trinus et unus. — Amen.

CANTICUM CXXII.

FESTUM S. PETRI DE ALCANTARA.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

Domine, peccatum meum ante te est; et gemitus meus a te non est absconditus.

Infelix homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? ut quid diutius vivo, et terram occupo?

Ego lignum aridum, et infructiferum; ingratus semper et injurius in Deum meum, nonnisi peccata accumulo peccatis, thesaurizans mihi iram in die justi judicii sui.

Lumbi mei impleti sunt cupiditatibus, et libidinibus; carnalis sum venundatus sub peccato:

Haec scio, et nimis experior, quia non habitat in carne mea bonum; et corpus quod corrumpitur aggravat animam.

Iniquitates meae supergressae sunt caput meum; et sicut onus aquarum multarum, graviter me obruunt;

Malum committo, et quotidie pecco; et, quod pejus est, raro, aut nunquam recogito quam grave sit quod delinquo; nec satago te, ad iram provocatum, placare!

Intende, Domine Deus, in adjutorium meum, qui solus es auctor salutis meae.

Admodum miser factus sum a facie insipientiae meae; ne a me auxilio discesseris tuo. —

— Tuam, pro me, interpellet pietatem servus tuus Petrus de Alcantara, qui, vivens in carne, spiritu ambulavit.

Et nihil in terris desiderans, conversationem suam semper in Coelis habebat.

Similabo eum viro sapienti, qui super petram, domum aedificavit suam.

Ipsum admirabilem in poenitentiae exercitio, altissimo contemplationis munere illustrasti;

Quare, et ego, ejus, apud te piissimum, suffragantibus meritis, carne mortificatus, tuae misericordiae particeps fieri merear.

Petre, Sol terris oriens Iberis,
Lucis ut spargas radios per orbem,
Quas tuo laeti canimus triumpho,
Suscipe laudes.

Par in antiquos renovata mores,
Clara Francisci soboles nitescit;
Crescit et virtus rediviva largo
Munere Coeli.

Mente constanti pereuntis aevi,
Omne, quod vitam maculat, perosus
Despicis pompam, precibusque placas
Numinis iram.

Artubus castis nimium severus,
Te fame, et diris crucias flagellis;
Sternis, et noctu lacerata duro
Stipite membra.

Dignus hinc celsas habitare sedes,
Saepe sublimis volitare in altum
Visus; et, mundi fugiens tumultum,
Proximus astris.

Nunc preces audi, gemitusque nostros,
Integros nobis sine labe mores,
Et tuos, nostris animis, salubres
Ingere sensus.—

— Domine Jesu, in tegmine sperabimus alarum tuarum, et inebriabimur ab ubertate domus tuae.

Torrente voluptatis tuae in augustissimo pietatis tuae Sacramento potabis nos; in te est fons perennis vitae, et beatae. —

— Et ubi est Maria, Mater Domini mei? ubi Mater nostra, et potentissima in necessitatibus auxilium?

Tanta tua est caritas, o Maria, quanta est potestas: ita, tam potens es ad impetrandum, quantum ad parcendum pia.

Eja, ergo, qua nostra tibi facilitate innotescit miseria, eadem nunc, quodcumque petimus, impetra facilitate. —

POSTCOMMUNIO

—Domine Jesu Christe, ex substantia Patris, ante principium omnis creaturae genitum et non factum, — glorificamus te.

Domine Jesu Christe, in Humanitate assumpta, de Spiritu sancto in utero Virginis Mariae concepto, — benedicimus tibi et Matri tuae.

Domine Jesu Christe, de profundis clamamus ad te miseriarum nostrarum, — voces exaudi deprecationis nostrae.

Non est nobis spes de nobis; et, utinam spes nostra firmior esset in te!

Heu! multa, quae defleamus, habemus, mentis tenebras, lubricam conscientiam, et Gratiae jacturam!

Tot laquei et peccandi pericula, ad quid nisi ad flendum et gemendum movent?

Da capiti nostro aquas, et oculis lacrymarum infunde rivum; plorabimus die ac nocte praeteriti damna temporis, et futuri pericula. —

— Viri Fratres — quando unusquisque nostrum convalescet de infirmitate? quando, qui dejecti sumus in limo profundi, resurgemus?

Putatis ne, quod adhuc spes esse resurgendi poterit? mortuique homines rursum vivere poterunt?

Quam valde, reponam: Nam, si ego dixero « nunc incipiam », tempus jam est de somno surgere, tempus acceptabile et dies salutis sunt, a Domino concessi.

Attamen adest prae foribus, quasi talentum plumbi, collum deprimens meum, peccandi fomes et voluntas!

Erigitur adversum me inimicus meus, et consuetudo mali; et, quasi victum et vinctum, manicis et compedibus me trahit suis!

Sed, si aspicies me, Domine Jesu, deprehensum in angustiis, erues me a circumdantibus me; quomodocumque confirmatus sit eorum super me pavor.

Protege, Domine, videns quia jam periit consilium a me; et fortitudo defecit mea.

Quia confractum est brachium meum, et meus non poterit me gladius salvare.

Tu solus mihi ad refugium relictus es; et ante te omne est desiderium meum; et gemitus a te non est absconditus meus. —

— Annuet rerum sator; et perenne
Sit decus Patri, genitaeque Proli,
Et tibi Flamen, Deus unus, omni
Temporis aevo. — Amen.

CANTICUM CXXIII.

FESTUM S. FRANCISCI ASSISII.

***In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti*, etc.**

(ut supra, pag. 490.)

— Qui minor est inter nos, hic major est; quia, qui vult primus esse, erit omnium novissimus.

Qui se humiliat exaltabitur; qui se exaltat humiliabitur: Video superbum Satanam sicut fulgur de Coelo cadentem!

Vae, qui diligunt, sicut Pharisaei, primas Cathedras in Synagogis; et omnium in Foro salutationes;

Dominus Jesus vos abjicit, quia humilitatem, verbo et grandiori exemplo, nobis impense commendat;

« Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et requiem animae invenietis vestrae ».

Et certe humilis!... exinanivit enim semetipsum, formam servi accipiens; et, tamquam vermis, opprobrium factus est hominum!

Nascitur, ut projectitius, in stabulo; et, circumciditur, ut peccator! praesentatur ut victima, et, tentatur, sicut infirmus! — oh Dei, Salvatoris mei, humilitas!

Maledicitur, ut improbus; et flagellatur, ut sceleratus; calcatur ut seductor, ut blasphemus, et ut daemoniacus; — oh Dei, Salvatoris mei, humilitas!

Ligatur, conspuitur, condemnatur; et, patibulo crucis inter latrones medius affigitur! — oh Dei, Salvatoris mei, humilitas! —

I, nunc superbe Christiane; i, intolerabilis impudentiae homo, infla te ipsum, intumesce... —

— Ecce Franciscus, qui, in vita sua, humilitatis dono, et virtutibus, Dei Templum in diebus corroboravit suis.

Domiuus humilem istum posuit in sublime; et caput exaltavit ejus;

Eique Filiorum ingentem donavit multitudinem; quae, quasi terrae cumulus, a mari crevit usque ad mare!

Addiditque Gloriam, et, usque ad terrae fines, sanctorum semen exaltavit ejus!

Benedictus Dominus Deus patrum nostrorum; quia germen multiplicat sanctorum ejus.

Et benedictus, quia per istos spem, in populis, linguis et gentibus, salutis adauget, et multiplicat.

O Divi amoris victima,
Quino cruenta vulnere,
Francisce, qui vivam crucis
Christi refers imaginem;

Tu, caritatis fervidis
Flammis adustus, sanguinem
Christi daturus, barbara
Ter cogitasti littora;

Voti sed impos, non sinis
Languere flammas desides,
Et excitas coelestia,
Flagrans amore, incendia.

In prole vivens efferas
Pervadis oras: algida,
Gelu soluto, ut ferveant
Ardore sancto pectora.

Sic peramandis lividum
Armis Avernum conteris,
Virtutis, et firmum latus
Templo labanti subjicis.

Adsis, Pater, precantibus,
Ignemque, late quo tua
Exarsit ingens caritas,
Accende nostris mentibus. —

— Quasi arcus refulsisti inter gloriae nebulas;— et quasi Sol radians in templo splenduisti Domini.

Respice, beate Pater Francisce, de excelso Coelorum habitaculo, et deprecare, ut nos, terrena despicientes, coelestia donorum participatione gaudeamus. —

— Sanctissima Trinitas unus Deus, da nobis puris mentibus sanctisque cordibus, tibi jugiter sancta litare. —

POSTCOMMUNIO

— Diligo te, Domine, fortitudo mea; amorem tui solum cum Gratia mihi dona;

Diligo te plusquam me, quia tu me creasti, redemisti, et ditasti.

Diligam te in omnibus etiam, et omnia in te, ex toto corde, mente, anima, et viribus meis;

Amo te, amo amare te; et, ardenter cupio, ex libero in necessarium transire quantocius amorem.

Passio Christi amarissima, conforta me: bone Jesu, exaudi me;

Ne permittas me unquam separari a te, quomodocumque deliquerim; et, si mei Creatoris oblitus sim, ne me deseras oro.

Dele iniquitates meas, et propter gloriam nominis tui impium justifica ad pedes projectum tuos.

Recipe Filium prodigum, a facie profugum tua! . . . et nunc, ad mansuetissimum revertentem Patrem suum.

Memento, Domine, senectutis meae; ne quando Leo rapiat animam meam, et non sit qui redimat, neque qui salvum faciat;

Ab hoste maligno defende me; et in hora mortis meae voca me.

Animam meam in die obitus mei e loco angustiae libera; et eam, Jesu pie, aeternis jube in regione vivorum confoveri gaudiis. —

— O Maria, qui Filium tuum inter Deum et hominem

Mediatorem posuit; te quoque, inter reum et Judicem, Mediatricem collocavit;

Eja, ergo, officium imple tuum; jube me ad te venire; ut cum Angelis misericordiam Dei mei, et tuam in aeternum collaudem pietatem. —

— Sint Patri summo, genitoque Verbo,
Ac tibi verax utriusque Flamen,
Cum quibus regnas Deus unus, idem
Laudis honores. — Amen.

CANTICUM CXXIV.

FESTUM S. RAPHAELIS ARCHANGELI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

Deus meus, vita mea, fortitudo, et laudatio, dignare me laudare te;

Tibi sancti, et corde humiles tibi Spiritus et justorum animae, gloriam referunt et honorem;

Tibi cunctae beatorum Spirituum cohortes et ordines, suppliciter adorantes, sine fine, sanctus, concinunt, sanctus, sanctus;

Et homo, magna creationis tuae portio, etiam, ore et corde, perque dies, perque noctes, laudes cantat tuas. —

— Sed quomodo pulchra in ore peccatoris evadat laus? vel quantum accepta in labiis pollutis?

Excelse sanctificator, animam totam posside meam; ut eam tuus absorbeat amor.

Transeat de visibilibus ad invisibilia; de temporalibus ad aeterna, transeat, et mirabilem laudet visionem tuam,

Ita, sacrificium labiorum meorum, acceptabile coram te erit; et in odorem ascendet suavitatis. —

Tu es Deus omnipotens, quem trinum in Personis, et unum in Deitatis substantia colimus et adoramus.

Patrem ingenitum; Filium de Patre unigenitum; Spiritum sanctum de utroque procedentem, et in utroque permanentem;

Beata et individua Trinitas, unus omnipotens Deus, spes salus et honor noster, te invocamus, te laudamus, te adoramus.

Qui cum non essemus, potenter nos creasti; et, cum culpa perditi fuissemus nostra, pietate mirabiliter recuperasti tua.

Miserationibus miserationes adde, Fidem adauge, Spem, et Caritatem; — vivifica nos, o beata Trinitas. —

— Magis quam nos, et acceptabilius, canori illi tuorum Angelorum populi, et coelestium virtutum cohortes, quae te cognoscunt, sancta et individua Trinitas, laudant et glorificant;

Faciem semper ibi videntes tuam, sine temporum intermissione, in te legunt et eligunt; semperque diligunt; et nunquam praeterit id quod diligunt;

Legunt, eligunt, et diligunt immutabilitatem consilii tui:

Legunt, quod nunquam eorum plicabitur liber, quoniam ipsa tu, beata Trinitas, beatitudo illis es, et in aeternum eris.

O sancta Trinitas, felices, qui te, et Verbum carnem factum; et Mariam, Patris Filiam, Spiritus sancti sponsam, et Verbi incarnati Matrem, jucundissime laudantes, canere possunt;

O ter quaterque beati, qui nimia laudant dulcedine et exultatione in te gaudent, quia semper vident unde gaudere et laudare valeant;

Qui semper videntes, ardent; laudant; et plus amant. —

— Ave pulchriorum amorum — Mater, laudum dignis-

sima, — super agmina Sanctorum — adsis mihi laudatissima;

Ave Virgo, tu quietum—fac frementis Mundi fretum;— Jesu navi soporatus, — a te surgat excitatus.

Ave grandis, et pusilla — Dei Mater, et Ancilla, — tu Regina Reginarum, — honor Coeli, laus terrarum;

Ave turris nostrae spei, — esto Virgo memor mei, — et cantorem laudum harum, — salva Mater gratiarum. —

— Et tu Raphael Archangele, unus ex septem, qui adstant ante Altissimi thronum, lauda pro nobis Deum, Deique mirabilia nobis enarra.

Christe, sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis et auctor,
Arduum nobis tribue benignus
Scandere Coelum.

Angelus nostrae medicus salutis
Adsit e Coelo Raphael, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.

Virgo, dux pacis, genitrixque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia Coeli.

POSTCOMMUNIO

O AETERNA Veritas, et vera Caritas, Domine Jesus, et Deus meus.

Ad te nocte suspiro ac die; tibi inhio; tibique intendo, et ad te pervenire desidero.

Qui te sacramentaliter sumit, te noscit; veritatem appetit; immutabilitatem sperat;

Cum, in voce exultationis et confessionis, animam super te effundo meam, respiro in me paululum;

Et ad te vehementer aspiro, dum in mente, veluti sonitum epulantium et festivitatem celebrantium, sanctorum revolvo laetitiam omnium.—

—Sed oh! quam nunc tristis es, anima mea, et quare conturbas me? spera in eum, et in dulcissimam ejus Matrem, donec pertranseat nox;

Residua adhuc trahe in infirmo et viduo corpore propter peccata, donec aspiret dies;

Et spem confirma tuam in Salutare vultus tui, mane ad eum adstans; contemplans; semperque laudans;

Ipse vivificabit mortale corpus tuum, propter inhabitationem Spiritus ejus in te, ut jam sis filius lucis:

Igitur expecta, per Fidem contemplans, animula mea, donec inclinentur umbrae; Spes enim quae videtur non est Spes, sed Visio.

Felix ego, et in perpetuum felix, si, post resolutionem corporis hujus, audire meruero coelicolarum tripudia; measque simul attexere voces;

Oh! nimium beatus si ipse ego supernorum civium dulcissima canere meruero Cantica;

Memento, Jesu pie, quod tu ipse dignatus es mihi hoc polliceri:

« Pater volo, ut, quos dedisti mihi, sint mecum, et videant claritatem meam, quam habui a te ante Mundi constitutionem. » —

— Laudet te, interim, cor meum pro mentis viribus, et lingua canat, dum anima, carnis vinculis pressa, speret.—

— Angelus Raphael, cum beatis Spiritibus coram laudant, non per fidem;

Diversis licet modis laudes tibi concinam ego, laetare anima mea, quia unum est laudis sacrificium quod in Coelis persolvitur ac in terra sanctae et individuae Trinitati, et Domini nostri Jesu Christi Humanitati.

Misericordia Redemptionis ejus perveniemus tandem ad eorum consortium, tunc semper facie ad faciem videbimus, perpetimque hymnum dicemus:

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita virtus cordium,
In conspectu Angelorum
Votis voce psallimus,
Alternantes, concrepantes,
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes
Omnes Coeli Principes,
Sed praecipue fidelem
Medicum et Comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem Daemonem.

Quo custode, procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde et corpore:
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia. — Amen. —

CANTICUM CXXV.

DOM. XXI P. PENTEC. F. B. MARIAE VIRG. SUB TITULO AUXILIATRICIS AGONIZANTIUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

Domine, ab omnibus me erue iniquitatibus, ob quas ludibrium insipientibus me dedisti.

Tabescere animam meam fecisti sicut araneam; justum est te a me maximas sumere poenas.

Tu scis improperium meum, confusionem, et verecundiam super me inductam, quibus suffundor.

Sed, memorare, bone Jesu, quod exolvisti quae non rapuisti; de condigno pro me satisfecisti; et copiosa est omnium apud te Redemptio. —

— In dominatione tua, Deus Pater omnipotens, universa sunt posita; et non est, qui voluntati possit resistere tuae; quia omnia de nihilo creasti, et sola voluntate fecisti tua.

Tu omnes creaturas possides; sine labore regis eas aut taedio gubernas; et nihil est quod ordinem et venustatem Imperii tui valeat perturbare, vel in summis, vel in imis.

In omnibus locis sine loco haberis; omnia, sine ambitu contines; et, sine situ, vel motu, ubique praesens ades;

Qui nulla turbaris animi commutatione; nec totius Mundi vel universi subversio, tuum est damnum vel periculum;

Et nunquam te aliquid fecisse poenituit; vel anxit;

Qui, nec mali auctor esse potes, quia malum nihil est, et tu non potes nihil, dum omnia tibi pari modo possibilia sunt;

Ideoque flagitia, vel hominum scelera, nec imperas nec adprobas; sed damnas omnino et punis.

Beatus, benedictus, gloriosus, Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Paraclytus; Caritas, Gratia, Communicatio;

Genitor, Genitus, Regenerans, sancta Trinitas, unus Deus Dominus, te adoramus, et laudamus.

In bonitate tua possidens quae Coeli continentur ambitu, Dominum te profitemur vitae et mortis; peregrinationis et gloriae nostrae.

Respice ad nos oculis miserationis tuae, et adjuva nos; quia iniqui animam persequuntur nostram, et ad exinanitionem redigunt. —

— Viri fratres — Laetamini in Domino; et, in potentia virtutis ejus, state adversus Diaboli insidias.

Unicuique nostrum dedit Deus Gratiam secundum mensuram donationis Christi;

In Salutari tuo, Domine, et in verbo Salutaris tui anima confidit nostra.

Induamus nos armaturam Dei; ut, viventes et decidentes, omnia nequissimi hostis ignea tela extinguere possimus.

Tandem aliquando ex hoc transibimus exilio in locum admirabilis tabernaculi sui; atque incolumes ad sedem perveniemus Gloriae suae. —

— Ecce auxiliatrix, ecce Maria! nostra accurrit spes; et, nostro in egressu, auxilium nostrum.

Venit in adjutorium nobis agonizantibus, ut liberet nos a Daemonio meridiano, et ab unguibus excursorum.

Dies verni circumdant eam; flores Rosarum, et Lilia convallium!

Ornatam monilibus suis, Filiam Hierusalem, Dominus concupiscit; et omnis populus viscera laudat misericordiarum suarum.

Te Redemptoris, Dominique nostri
Dicimus Matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus et levamen
Rebus in arctis.

Saeviant portae licet inferorum;
  Hostis antiquus fremat, et minaces,
  Ut Deo sacrum populetur agmen,
      Suscitet iras;

Nil truces possunt furiae nocere
  Mentibus castis, prece, quas, vocata,
  Annuens Virgo fovet, et superno
      Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona,
  Bellici cessat sceleris tumultus,
  Mille sternuntur, fugiuntque turmae,
      Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sione
  Turris, arx firmo fabricata muro,
  Civitas David, clypeis, et acri
      Milite tuta;

Virgo sic fortis Domini potenti
  Dextera, Coeli cumulata donis,
  A piis longe famulis repellit
      Daemonis ictus.

Sancta Maria, auxiliare miseris; juva pusillanimes; et refove flebiles;

Ora pro populo; interveni pro Clero; intercede pro devoto foemineo sexu.

Ave Virgo vitae via, — Salve Mundi spes, Maria— cujus legem cor rimatur, — os Sophiam meditatur.

Ave Virgo specialis, — fove tuis me sub alis, — sede fruar ut amoena, — et quiete pace plena. —

— Offero tibi, Domine Deus, Hostiam istam immaculatam; tuum, et Mariae invocans nomen auxiliatricis, Calicem accipiam salutis et propitiationis victimam.—

POSTCOMMUNIO

— Quid tibi, Domine Jesu, retribuam pro omnibus quae dedisti mihi?

Iterum te ipsum tibi offero; sic in pace dormiam et requiescam, quoniam singulariter in spe constituisti me.

Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplicanti parce Deus.

Juste Judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis. —

—Deus, Unigenito tuo in cruce pendenti pro animarum salute, Genitricem Virginem Mariam adesse voluisti;

Deus, in extremo vitae constitutis periculo, ad lectum doloris nostri, Mater adveniat Maria, quae exorabilem te reddat et clementem.

Tu voluisti, ut, de plenitudine intercessionis ejus accipiant universi; gratias tibi, Deus, gratias tibi, vera et una Trinitas.

Gratias, quia per talem Mediatorem, talemque Mediatricem, captivi redemptionem, aegri curationem, afflicti consolationem, et peccatores contritionem obtinent et veniam;

Gratias, quia justi Gratiae accipiunt augmentum, et gloriam et laetitiam cum Angelis sempiternam. —

— Viri Fratres — Ecce ad nos Maria, quae, sicut Cinnamomum et Balsamum aromatizans odorem dat suavitatis;

Ecce spes nostra, quam in adjutorium de Coelo invocamus sereno; ut, viventes et morientes, de manu nos Inferni liberet.

Ecce, quae, in aeternum beatissima, deliciis ascendit affluens; et in odorem nos attrahit unguentorum suorum.

Virginum Virgo, benedicta Jesu Mater, sub tuum in vita dimicantes praesidium, triumphum valeamus consequi in morte. —

— Te per aeternos veneramur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. — Amen.

CANTICUM CXXVI.

FESTUM SS. SIMONIS ET JUDAE, APOSTOLORUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 490.)

— Deus adjuvat me; et Dominus protector vitae meae est.

Averte a me mala; et, secundum promissa tua, Domine, libera me.

Tu fuisti munimen, et refugium in tribulationibus, quae invenerunt me nimis;

Mihi Gratiam concede tuam, ut mecum sit, mecum laboret, mecumque usque in finem perseveret;

Da mihi hoc semper desiderare et velle, quod tibi magis acceptum est, et carius placet;

Super omnia te desiderare; in te requiescere; ut cor meum pacem in te inveniat et felicitatem.

Tu vera cordis pax; requies tu vera animarum; extra te dura et inquieta sunt omnia.

Tua mea sit voluntas; et mea semper tuam sequatur voluntatem; et optime ei concordet;

Unum sit mihi velle et unum tecum nolle; nec aliter posse, velle, aut nolle, nisi quod tu vis vel non vis.

Da mihi omnibus mori quae in mundo sunt; et, propter te contemni, et in hoc nesciri saeculo. —

—Parum est, quod passus sum in comparatione beatorum Simonis et Judae, aliorumque Apostolorum, Virginum, et Martyrum; qui tam multa, pro nominis tui gloria, sustinuerunt;

Tam fortiter tentati, et tam graviter ipsi vexati! tam multipliciter probati et exercitati!

Patiar adhuc ego pro te aliquid; et possibile fiat per Gratiam, quod impossibile mihi videtur per naturam.

Interim tu, Domine, qui, poenitentium peccata secundum multitudinem deles miserationum tuarum, praeteritorum criminum culpas venia tuae evacua remissionis.—

— Temporalia quaesivi bona, et ecce, statim ac obtinui, turbatus fui: inops et vacuus bonorum operum, jam morior, et tu non es mecum!

Ubi sunt, Domine, misericordiae tuae antiquae; numquid irasceris mihi in finem vitae meae?

Placare, obsecro, et miserere mei, faciemque a me non avertas tuam; qui, pro me redimendo, non avertisti ab increpantibus et conspuentibus.

Peccavi, damnationem merui, et poenitentia non sufficit mea ad salvationem; certum est tamen quod misericordia tua omnem superat offensionem;

Vae mihi misero cum dies advenerit judicii tui, et de me dicetur: « Ecce homo, et opera ejus »;

Quid tunc faciam, Domine Deus meus, cum Coeli iniquitates revelabunt meas; conscientia me accusabit; et terra adversum me consurget?

Trepidus nunc potius, et confusus, volo, coram te, supplex stare et obsecrare.

Noli, piissime, adversus me scribere amaritudines meas, ut postea intres in judicium cum servo tuo; sed, secundum multitudinem miserationum tuarum, animam dealba meam. -

— Deus meus, es tu; et ego filius sum Matris tuae Mariae; holocaustum ponat ipse in conspectu tuo, et tu hodie peccato propitiaberis meo;

Holocaustum ponat in quo factus es nobis justitia et redemptio; sanctificatio et glorificatio.—

—Sancta Maria mater mea, sicut lactantem Jesum in ulnas jamdiu recepisti tuas, sic et me indignum recolligas oro; et ei reconcilies.—

POSTCOMMUNIO

— Tu, Domine Jesu, vera cordis pax, tu sola requies; in te uno, summo aeterno bono, dormio et jam requiesco.

Expecta modicum, anima mea; divinum expecta promissum; et abundantiam omnium bonorum in Coelo habebis.

Hic, Domine, da quod jubes, et jube in me quod vis; in manibus ego sum tuis; gyra et reversa me in circuitum.

Haec mihi in saeculo compensatio, libenter carere velle omni humano solatio.

Et si tua etiam defuerit consolatio, tua justa voluntas sit mihi dilectionis probatio, et summum solatium;

Non enim in perpetuum irasceris; neque in aeternum comminaberis. —

— Anima mea, invoca Mariam: neminem tam poenae in hac vita torserunt propriae, sicut ipsam alienae.

Mater mea, si vivens in hoc Mundo tanta fuit pietas tua, quanto major erit in Caelo dum regnas?

Iris pacis; arcus sempiterni foederis es tu, quae Dei mitigas judicium et sententias contra nos confitentes peccatores.

Tu, Christe, es Panis vivus, qui de Coelo descendisti; et Maria facta est quasi navis institoris de longe portans nobis hunc vitae Panem;

Venit e Coelo mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere vates;
Parce moerori, lacrymisque amaris,
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit; novus iste vitam
Hortus en affert; ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram;
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina; occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic terit duros laqueos Averni:
Et diu clausam reseravit aulam,
Nos ad aeterna revocans beata
Gaudia Regni.

In tuo quicunque, per poenitentiae Sacramentum, protulit sanguine stolam, abstergit maculas; et candidum induit decus, quo protinus Angelis fit similis!

Benedictus es, Domine Jesu, qui, tam salubri terram aridam pluvia de tuis irrigasti venis; quae prius rhamnis scatebat et sentibus;

Et in aeternum benedicendus, quia nunc, pretioso tuo irrorata sanguine flosculos germinat fragrantissimos, et fructus affert suavissimos ad beatorum sedem, procreatione filiorum, incolendam.

— Summa laus Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

CANTICUM CXXVII.

DOMINICA XXII P. PENT. FESTUM SANCTORUM OMNIUM.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es.* — *O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me.* — *Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me.* — *Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Video in Coelis turbam magnam, ex omnibus gentibus, stantem ante thronum; quam dinumerare nemo potest.
Benedicite Dominum omnes Electi ejus; agite diem laetitiae, et confitemini illi.

Gaudium illud, quo Electi gaudent, nec auris audivit, nec oculus vidit, nec in cor ascendit hominis.

Tantum gaudent, quantum amant; tantum amant, quantum cognoscunt.

Pleno quippe corde, plena mente, plena anima, pleno toto homine gaudio illo ... adhuc extra modum superest gaudium;

Est gaudium plenum, et plusquam plenum, quia, non solum intrat in gaudentes; sed toti in illud gaudentes intrant.

Laetamini in Domino, et exultate justi, et gloriamini omnes recti corde; gaudium vestrum magnum est in Coelis. —

— Dominus meus et Deus meus, per tui cordis gaudium, redde me dignum in istud intrare perfectum et plenum gaudium.

Cor meum, cor indigens, cor miseriis obrutum, quantum gaudebis receptum in gaudium Domini tui; ibique in saecula permansurum!—

— Hymnus omnibus sanctis ejus, filiis Israel, populo appropinquanti sibi; gloria haec est omnibus sanctis ejus.

Redemisti nos, Domine, in Sanguine tuo ex omnibus linguis et nationibus, et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Vos Angelorum millia;
Patrum coetus; et agmina
Canora Vatum; vos, reis
Precamini indulgentiam.

Baptista Christi praevius,
Et claviger aetereus,
Cum coeteris Apostolis,
Nos solvant nexu criminis.

Chorus sacratus Martyrum,
Sacerdotum confessio,
Et Virginalis castitas
Nos a peccatis abluant.

Monachorum suffragia,
Omnesque cives coelici,
Annuant votis supplicum,
Et vitae poscant praemium.

Quicumque in alta siderum
Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona Coeli flagitant. —

— Benedictio, claritas, sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus, et fortitudo Deo nostro in saecula. —

— Oro te, Deus meus, cognoscam te, amem te; ut de te gaudeam.

O admiranda Divinae propitiationis dilectio, mihi amorem ostendendo tuum, a multis variisque liberasti periculis.

Nec quidquam condigne amori possum conferre tuo; nec satis meis unquam explicare Canticis.

Nam, dum diversis te offenderem modis, et a peccando non desisterem, tu dissimulasti; nec, ad me puniendum, accelerasti.

Immo me visitasti, et cor lapideum mutasti meum; ita ut amara sentio esse nunc illa, quae antea male dulcia mihi erant.

Amator piissime, qui commoves terram et conturbas eam, sana cordis mei contritiones et passiones, quia jam, ob errata, dolore excruciatur;

Munda a faecibus peccatorum; incendio dilectionis tuae excita illud, et a torpore excita ignaviae.

Crescat, et hic concrescat amor tuus, et hic gaudium tuum sit mihi magnum in spe, ut sit ibi, in re, plenum.

Deus verax, peto ut accipiam quod per Filium promisisti tuum: « Petite, et accipietis, ut gaudium vestrum plenum sit in Coelo ».

Meditetur illud mens mea; lingua illud sermocinetur mea; et cor amet meum.

Esuriat illud anima mea, et caro sitiat mea; desideret illud tota substantia mea; ut in illo exultem, cum gloria apparuerit tua. —

—Amoris plenitudo et gaudium plenum est in Coelo, sed et etiam in Eucharistica mensa.

Paradisum delibat in corde suo, cui tibi, Deus meus, dulcedinem communicare libet tuam.

Amplectar te, Sponse coelestis, sempiterna beatitudo, desiderium et summa animae meae exultatio, teneam te; ut te in aeternum possideam.

Accipe Spiritum, et libertatem meam; nil arbitrio relinquens meo. —

POSTCOMMUNIO

— Justi in perpetuum vivent; quia, cibus et vita justorum, Dominus est.

Ama, anima mea, unicum istud bonum; quod est omne bonum, et in quo omnia sunt bona.

Concupiscit et deficit anima mea de memoria tui; quando veniam et apparebo tibi in laetitia maxima?

Quare faciem a me abscondis tuam? gaudium per quod vivo, pulcher meus quem desidero, vita mea, cui omnia vivunt, ubi latitas?

Vocem audio tuam et revivisco, sed cur faciem non video tuam?

Tu dixisti: « non videbit me homo et vivet »; eja, Domine, moriar ut te videam; videam, et illico moriar.

Saltem, quaeram te, te semper desiderando; te desiderem, quaerendo; invocem te, amando; amem amplius, inveniendo; et, inveniendo et amando, nunquam amplius te amittam;

Cognitor meus; virtus mea; consolator meus; lumen oculorum meorum;

Desiderium vivissimum mentis et cordis mei, ostende te mihi; videam, cognoscam, et moriar;

Cognoscam non solum in speculum et in aenigmate, sed sicut Potestates et coelorum Virtutes te cognoscunt; sicut Principatus et Dominationes;

Sicut te cognoscunt Patriarchae et Prophetae; Doctores et Apostoli; Martyres et Confessores; Virgines et Anachoretae.

Laetamini justi in Domino; et, in confessione laudis, confitemini sanctitati, justitiae, et misericordiae ejus. —

— Piissime Domine Jesu Deus meus, tu, qui in me hanc imaginem creasti tuam, renova eam, reforma eam.

Influat in me bonitas ista, quae de tanta et tam variata opulentia Sanctitatis et Sapientiae procedit. —

— O Maria, in umbra alarum requiescemus tuarum, quia delectabile nobis valde erit refrigerium tuum.

Manus tuae Myrrham distillant pretiosam primam; et digiti tui unguenta Gratiarum.

Et, fragmenta Mali-punici, est guttur tuum; et spiramen oris tui suave compositum Thymiama.

Tota pulchra es in gloria Sanctorum; clara, ut Luna plenissima, est aspectus decorus tuus; et, tamquam Sol, refulges.

Regina Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum et Virginum, Apostolorum et Martyrum, pone nos sub umbra alarum tuarum, et ad societatem perduc civium supernorum. —

— Sit laus Patri cum Filio,
Et utriusque Flamini;
Quos vestra felix civitas
Hymno celebrat perpetim. —

CANTICUM CXXVIII.

COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Dies venit, dies tua,
In qua reflorent omnia,
Laetemur in hac, ad tuam,
Per hanc, reducti gratiam.—

— Omnes resurgemus, sed non omnes immutabimur.

Mortui in caritate Dei resurgent incorrupti; et, pietate Dei, immutabuntur.

Absorpta est mors in victoria; corruptibile corpus induit incorruptionem; mortale immortalitatem.

Beati tantum mortui, qui in Domino moriuntur; amodò, jam dicit Spiritus, ut a laboribus requiescant suis.

In memoria aeterna erit justus; ab auditione mala non timebit.

Rex tremendae Majestatis,
Qui, salvando, salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.

Juste Judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.

Preces meae non sunt dignae,
Sed, tu bonus, fac benigne
Ne perenni cremer igne.

Precibus tu nostris semper occurris; precibus et humili te invocamus obsecratione.—

— Hostias etiam tibi, Domine, laudis offerimus; tu, suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus.

Fac eas, Domine, de morte transire ad vitam; quam olim Abrahae promisisti et semini ejus.

Lux aeterna luceat eis, Domine, cum sanctis tuis in aeternum, quia pius es.

Libera eas de ore Leonis, ne cadant in obscurum, et eas absorbeat Tartarus; sed signifer sanctus Michaël in lucem eas repraesentet sanctam.

Requiem, Domine, aeternam dona omni, quae ad te venit, carni;

Confundantur gehennae janitores, et ministri nequitiae erubescant; resurgant ad indulgentiam, non ad poenam; et, liberas, Parádiso redde tuo.

Congrega me quoque cum filiis Dei, qui Dei vocabuntur; haeredes quidem Dei, Christi cohaeredes;

Redemptorem, et ego, videam meum facie ad faciem; et, praesens semper adsistens, manifestissimam beatis oculis aspiciam veritatem.

Recordare Jesu pie,
Quod sum causa tuae viae,
Ne me perdas illa die.

O quantum mihi erit gaudii cum gaudentibus, et illic possessio cum possidentibus!

Novi, quidem, quod multi idipsum possidebunt; quos omnes, quantum me ipsum, amabo; et, tantum pro singulis laetificabor, quantum pro me ipso.

Ecquid, ergo, erit de mutua illa perfecta caritate innumerabilium Angelorum et hominum, qui, non aliter gaudent pro singulis aliis, quam pro se ipsis?

Cor meum capax erit continere tot et tantorum gaudia? utique, quia in te gaudebo Domino meo—

— Ave, Jesu, solatium laboris nostri; nostrae afflictionis refugium; ave nostrae peregrinationis viaticum; ave nostrae expectationis praemium.

Ave Panis Angelorum, cibus fortium, vita, veritas, et, ad Patriam, via. —

POSTCOMMUNIO

— « Ego sum resurrectio et vita, dicit Dominus, qui credit in me vivet in aeternum ».

Et iterum: « Qui manducat meam Carnem, et bibit meum Sanguinem, ego resuscitabo eum in novissimo die. » —

— Jesus mortuus est, et resurrexit; ita, Deus, qui dormierunt per Jesum, adducet cum eo. —

Sicut foenum evanuerunt dies mei; et brevi effloruerunt tanquam flos agri.

Spiritus non semper in me subsistet; pertransibit, nec amplius cognoscet locum in quo floruit.

In corpore, et in spiritu meo, misericordia solummodo perdurabit tua, Domine; quia inexterminabilem me constituisti;

Attamen non in terra, in qua omnia mutationi subjacent, parasti sedem meam; sed ubi benedicunt omnes potentes virtute, facientes verbum tuum.

Post paucos dies, vel menses, vel annos, expleto exilio isto, simul cum mortuis tuis, rapiar in nubibus obviam Christo meo in aëra.

Pellite corde metum, mea membra, et credite vosmet cum Christo reditura Deo; vos gerit ille, et secum revocat;

Morbos ridete minaces; inflictos contemnite casus, et atra despuite sepulcra; exurgentes, quo Christus provocat, ite;

Qui me refecit, Manna cibavit Patrum, et potu immortalitatis potavit, ipse et inter oves mihi praestabit locum...—

—In illa infinita amoris extasi amabimus Deum plusquam nos ipsos; et omnes electi nobiscum! — io, dicite triumphum!

Matrem amabimus Dei nostri plusquam nos ipsos, et omnes electi nobiscum: oh voluptas!

Ita plus gaudebimus, absque aestimatione, de felicitate Dei, et Matris nostrae Mariae, quam de nostra, omniumque aliorum nobiscum.

Tota mens, totum cor, tota anima hac sancta inebriabitur dilectione!— io, in saecula, dicite triumphum!

Tota mens, totum cor, tota anima in illa satiabitur pulchritudine gaudii!— excelsum, io triumphum! —

— Quid porro jactem ego ad supersperandum hunc plenum triumphum? cognoscis, Domine, figmentum meum;

Sed, cum juste contra me irasceris, recordare quia pulvis sum, et mortis umbra;

Substantia mea tanquam nihilum ante te; si poenitet me, tu propitiaberis mihi: sana, ergo, Domine, omnes infirmitates meas.

Usque adhuc longanimis, non secundum peccata fecisti mea mihi; neque secundum meas retribuisti iniquitates;

Non in perpetuum irasceris; neque in perpetuum comminaberis;

Redime, ergo, de interitu animam meam; ne tradas bestiis confitentem nomini sancto tuo;

Libera me ab igne devorante; num habitare potero cum ardoribus sempiternis?

Tua me salva virtute; ut ad nullum declinem peccatum.

Et ad tuam faciendam justitiam, mea procedant eloquia; dirigantur cogitationes et opera.

Corona ut aquilae juventutem meam; et gratia recinge tua senectutem meam; sic judicium merear evadere ultionis.—

— Misericordia et miserationibus tuis circumda etiam parentes et proximos meos; Regem, populum, et omnes mihi benefacientes, in requiem sempiternam; bonis reple tuis omne desiderium eorum.

Per te fideles mortui
Flammis habent auxilium;
Qui tanta praestat munera
Regnet Deus per saecula. — Amen.

CANTICUM CXXIX.

FESTUM S. CAROLI BORROMAEI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Pastoralis tua solicitudo gloriosum te reddidit, beate Carole, placuisti Deo; et, in tempore magnae iracundiae suae, factus es, gregi tibi credito, propitia reconciliatio.

Agnovit te Dominus, in benedictionibus suis, et benedictionem omnium populorum addidit caritati tuae.

Magnificavit te; assumpsit te in Sacerdotem magnum; et te beatificavit in gloria.

Euge, serve bone, euge et fidelis; super multa te constituit, et te in gaudium introduxit suum Dominus Deus noster.

In tribulatione, et in consolatione opituletur nobis intercessio tua; ut, amore et caritate ferventes, gratiam coram oculis inveniamus Domini. —

— Quis dicere, aut cogitare tantum sufficit, qualis et quantum sit, in conspectu Domini, Sanctorum et coelestium Virtutum innumerabilis multitudo!

Benedic, anima mea, Domino; et omnia, quae intra me sunt, infinitati canent bonitatis illius.

Quis dicere, aut tantum cogitare poterit, qualis sine fine in Sanctis sit festivitas visionis Dei? et quid desiderium visionis ejus cum satietate, et satietas cum desiderio?

Benedic, anima mea, Domino; et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Ecquis par erit ad explicandum, quae eorum sit laetitia sine defectu? et qualis amoris ardor non crucians, sed summopere delectans?

Benedic, anima mea, Domino; qui reformabit corpus humilitatis meae configuratum corpori claritatis suae.

Beati inhaerebimus summae beatitudini! conjuncti lumine, lux facti, et in incommutabilitatem mutati, incommutabilem aspiciemus Trinitatem.

Voces, ideo, jungamus nostras Sanctorum vocibus, et Angelorum, et pro modulo laudemus nostro communem Dominum.

Justum namque est, ut creatura suum laudet Creatorem: nostris non indiget laudibus, sed ad se laudandum nos plasmavit, et refecit.

Transeat interim animus noster, et, omne quod creatum est, transcendat; currat; volitet, ut justitiae Solem aquilinis contempletur intuitibus.

Lux Stellarum, Firmamenti et Solis, quae loco clauditur, tempore finitur, noctium interruptione variatur, in comparatione lucis illius, nox dicenda est;

Lux est vera et indeficiens; lux aeterna, et incommutabilis essentiae;

Lux, praeterea, incomprehensibilis virtutis, nullius indigens, ipsa sibi sufficiens; alens cuncta; et se, extra se, communicans;

Lux ista, magnus est Dominus noster! Dominus stabilis et immensus;

Infinitus, interminus, inscrutabilis, et cujus Sapientiae et omnipotentiae non est numerus;

Venerandus atque reverendus; amabilis atque amandus; metuendus atque terribilis; honorandus atque laudandus.—

—Et, tamen iste terribilis et metuendus Dominus, in altari nostro, sese humilians, suavissimae suae Gratiae dapibus, et coelesti suae carnis pabulo, nos satiat!

Benedic, anima mea, Domino nostro humiliato, qui nos visitare dignatus est oriens ex alto, et nobiscum remanere.

O divina vis abscondita! homo in cruce pendens aeternam suspendit mortem, genus prementem humanum!

O celata potestas! homo cum latronibus damnatus, homines salvavit, cum daemonibus jam perditos!

Homo in patibulo extensus, et animam emittens, anima-

rum peremit mortem, et omnia ad seipsum traxit et reviviscere fecit!

Fac nos, Domine, gustare per amorem, quod per cognitionem scimus; et, per effectum, quod sentimus per intellectum.

Pater sancte, nostra peccata lethalem merentur sententiam, sed, pretiosa ad dexteram consedentis tuam Prolis interpellatione, tu placatus, restaures ad vitam.

Clamemus clamore magno; totis cordis medullis clamemus in jubilo, et mentis ardentissimò desiderio:

Tu qui cuncta scis et vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tuos ibi commensales,
Cohaeredes ac sodales
Fac sanctorum civium. — Amen.

POSTCOMMUNIO

— Utique bonum est confiteri Domino; laudibus nomini suo psallere altissimo.

Justus sicut Palma florebit; et sicut Cedrus Libani a Domino multiplicabitur.

Vir insipiens vias Providentiae Dei atque Consilia non dignoscit; et stultus haec non intelligit;

Nos per Fidem scimus, et per experientiam, quod oculi tui in hoc Sacramento defixi sunt super nos; et aures tuae ad preces intendunt nostras.

Clamamus ad te, et tu exaudi nos; et ex omnibus tribulationibus libera.

Tu custodis omnia ossa timentium te, nec unum ex his sinis conteri.

Divites egurgitas in superbia eorum, et esuriunt; inquirentes autem te, in humilitate spiritus, non minuentur omni bono. —

— Qui gustant de te vivo et vero, suavem te dicunt; laudant et in te confidunt.

Timete eum gentes et populi; vehementer amate eum; videbitis, quam suavis et clemens Dominus sit;

Omnes Regni sui divitiae sunt timentibus et amantibus eum ; gentes, et populi, gustate dulcedinem istam magnam de fontibus Salvatoris;

Reconciliandam auctori suo naturam generis assumpsit humani; ut inventor mortis, Diabolus, per ipsam, quam vicerat, vinceretur.

Exultet sanctus, quia propinquat ad Palmam victoriae ; gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam; laetetur Gentilis, quia vocatur ad vitam.—

— Timete eum, viri fratres; cum timore et tremore salutem operamini vestram.—

— Magnificabimus Dominum Jesum nostrum, et nomen Mariae Matris ejus exaltabimus in idipsum.

In ipso et in ipsa laetabitur anima nostra ob accèptam redemptionem; audiant hoc poenitentes, et congaudeant cum mansuetis.

O benedicta Filia Hierusalem, propitia nobis sis et clemens; curam assumens conquerentis peregrinationis nostrae.

Te sequentes nunquam deviabimus; et magna est multitudo dulcedinis tuae, quam abscondisti diligentibus te.

Viri fratres — Dominum et Dominam benedicamus in omni tempore, gloria et laus eorum ubique ab ore resonet nostro.

Fac, Deus simplex, pariterque Trine,
Hic sequi vocem Genitricis almae,
Ut tibi laudis modulemur Hymnum
Omne per aevum. — Amen. —

CANTICUM CXXX.

DOMINICA XXIII POST PENTEC. — OCTAVA SANCTORUM OMNIUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— DOMINUS Deus noster non sinit nos humanis subjacere periculis: ipse cogitationes cogitat pacis et veniae.

Nos, te invocantes, de cunctis locis a captivitate reducis; vitam actionis nobis addis; et vitam contemplationis, pro mercede, superaddis.

A corporeis cupiditatibus libera nos, Deus; et tuae nos Divinae fac vacare Sapientiae.

Strepitus conticescat terrenarum cupiditatum; et in deliciis aeternis anima laetetur nostra.

Verbum supernum prodiens
E Patris aeterni sinu;
Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis;

Tu polliceri dignatus es: « Pater volo, ut, quos dedisti mihi, sint mecum; ut videant claritatem meam, quam habui ante constitutionem Mundi ».

Et denuo: « Qui mihi ministrat, me sequatur; et, ubi sum ego, ibi Minister meus erit ».

Et, quasi non sufficeret promissionis amplitudo, tertia promisisti vice: « Qui diligit me, diligetur a Patre meo; et ego diligam eum, et manifestabo ei me ipsum ».

Illumina nunc pectora;
Tuoque amore concrema;
Ut cor caduca deserens
Coeli voluptas impleat. —

— Utique diligens te, Domine, ex toto corde meo, novum dilectionis meae hymnum gloriae canam tuae.

Sed quis promet quanta sit laetitia, et quam summa visionis tuae Gloria, et excelsa Regia habitationis tuae?

Ubi vivis Margaritis, auro mundo et pretiosis gemmis, omnis structura nectitur!

Ubi Lilia, Croca, Balsama, Pigmenta et Aromata, et non lapsura Poma floridorum pendent Nemorum!

Mutabilibus exutus, quisque Sanctorum, velut praeclarus Solis splendor rutilat!

In te cuncta valentes scire, pectoris arcana penetrant vicissim;

Sic, quod est proprium singulorum, fit commune gaudium omnium!

Lumen Agni triumphantis inocciduum diem illis fert continuum;

Immortales, rutilantes, mutuo conjubilant!... Et nos, gementes, conquerentes, exules Filii tui in hac adhuc tenebrarum et lacrymarum valle!....

Lutum sumus; sed tu, Fictor noster, tandem operi manuum tuarum porriges auxilium;

Tua cum miseratione omni labe fuerimus defaecati, carnis bella non amplius in nobis residebunt;

Infirma nostra caro et inquinata, per te spiritualis immutata, et mentes nostrae unum tecum sentient:

Pace multa perfruentes, non amplius Mundi scandala sustinebimus;

Tuam contemplantes Deitatem, et, ex tua speciosa humanitate, dulcedinem colligentes;

Vitam haurientes, bone Jesu, ex vivo fonte vitae tuae;

Qui, in praesenti, sub aenigmate, et diversis speciebus, audemus sumere:

Jesu corona coelitum,
Maria Coeli gaudium,
Deo fruentes, Angeli,
Audite vota supplicum:

Jam nunc, Paterna claritas,
Te postulamus affatim
Absint faces libidinis,
Et omnis actus noxius.

Ne foeda sit, vel lubrica
Compago nostri corporis;
Ob cujus ignes ignibus
Avernus urat acrius.

Mundi Redemptor, quaesumus,
Tu probra nostra diluas;
Nobisque largus, commoda
Vitae perennis conferas.

Vos Patriarcharum chori,
Vatumque turmae nobiles,
Vos Principes Apostoli,
Vos purpurati Martyres;

Vos juncta Confessoribus
Amoena castra Virginum,
Anachoretarum greges,
Nostris favete precibus.

Vos Angelorum curiae
Cingunt Choraea perpetim:
Et irrigant purissimi
Æternitatis rivuli.

Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut Christo laudes debitas
Persolvamus alacriter.

Desideratissime, amantissime Agnus Dei, bone Pastor, Panis vere, tecum nunc, et in aeternum, cum sanctis conjubilabimus tuis.

Tu hic pascis; hic tueris; et tu nos pasces, et nos videre tua bona facies, in terra viventium. —

POSTCOMMUNIO

—Jesu misericordiae et pietatis, qui mihi opitularis, vivus ad me veniens et verus;

Jesu indulgentiae, qui misereris super afflictionem uniuscujusque nostrum, dulcissimum nomen tuum invocantis et Mariae;

Assidue nobis Gratiae tuae auxilium praesta; familiam, fratres, sorores, et proximos mecum a deterrima peccati nos libera morte.

Libera etiam, Jesu pie Rex gloriae, vivens et in saeculum regnans, nos omnes a totius perditionis incursu.

Gratiam in conspectu inveniamus tuo, exaudiens nos, et nos de mercenariis considerans tuis;

Exultat anima nostra in spe gaudii tui, et pulcherrimae Matris tuae.

Mater etiam nostra, tui nos doloribus pasce in hac vita; tuisque singultibus tepiditatem refove nostram.

Per tuam propitiam intercessionem cito Redemptor noster miserabitur nostri; quia, nos exaudiens, te honorat.

Amara cujus Passio, et tua piissima compassio, aeternum nobis comparavit gaudium, et Gloriae coronas.

Ad has obtinendas, nos induit Filius tuus vestimento salutis, et indumento justitiae circumdedit nos;

Gaudentes in te gaudebimus; et anima ad pacem recepta Angelorum, et omnium justorum, monilibus ornata apparebit quasi sponsa.

Urbs beata Hierusalem,
Dicta pacis visio,
Quae construitur in Coelis
Vivis ex lapidibus;
Et Angelis coronata,
Ut sponsata Comiti.

Portae nitent margaritis,
Aditibus patentibus:
Et virtute meritorum
Illuc introducitur
Omnis, qui per Christi nomen
Hic in Mundo premitur.

Tunsionibus, pressuris
Expoliti lapides
Suis coaptantur locis
Per manus artificis,
Disponuntur permansuri
Sacris aedificiis.

Gloria et honor sit Deo
Usquequaque Altissimo,
Una Patri, Filioque,
Inclyto ac Paraclyto,
Cui aequalis est potestas,
Per immensa saecula — Amen —

CANTICUM CXXXI.

FESTUM S. ANDREAE AVELLINI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Domine Deus meus, factus es fortitudo pauperi in tribulatione; spes a turbine; umbraculum ab aestu;

Cum saevissimo hoste animarum nostrarum, non in tua Divinitate, sed in nostra congressus es humanitate!

Objecisti ei eamdem nostram formam eamdemque natu-

ram; mortalitatis quidem nostrae participem, sed peccati totius expertem. —

— Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium; et beata ubera, quae lactaverunt Christum Dominum.

Reminiscentes, ergo, quia per viscera misericordiae Dei nostri eruti sumus de potestate tenebrarum, et translati in lumen et regnum Gratiarum, confidenter sic clamabimus:

Quid anima turbaris nostra de morte repentina corporis?

Jesus, Dominus, frater, et sponsus noster, peccatum et mortem vicit; nihil ergo officiet tibi;

Ipse, oblatus quia voluit, tradidit semetipsum, et cruci mortem et peccatum affixit;

Affixit, ut stimulum omnem, in vitae exitu nostrae, retunderet; et nobis vitae donaret Regnum;

Cogita, interim, anima mea, quod aeternae aestimatio vitae tantum est, quantum Deus est.

Ubi, ergo, o Mors, stimulus existit tuus?

Cogita etiam, quod, si ipsi te reddis, ejus in te regnum erit.

Sic vitam fundabis in te aeternam. —

— Quid amplius, Domine, vel quid melius tibi dicemus; aut quid vis ut faciamus? tui sumus, salva nos.

Amplius non dominetur in nos peccatum; circumcingat nos Fides, Spes, et Caritas, et sanctus timor tuus.

Ita regnabit in nobis Spiritus vitae, in acquisitione aeterni gaudii; ita, in te confidentes, hymnum tibi dicemus.

Rector potens, — verax Deus; — Jesu pie, — nostri miserere;

Tu qui temperas rerum vices, jube nos vivere vitam Gratiae.

Jube, intercedente beato Andrea Avellini, nos in osculo pacis emori tuae.

Sancti tui benedicunt tibi; et gloriam canunt Regni tui.

Tui sumus nos etiam; et regni cantabimus misericordias tui.

Vides malum quod fecimus,
Occulta nostra pandimus;
Preces gementes fundimus;
Dimitte quod peccavimus. —

—Corpus Domini nostri Jesu Christi animam in vitam aeternam custodiat nostram. — Amen.

POSTCOMMUNIO

— Quo, Nate Dei et Rex meus, tua descendit humilitas! quo tua deflagrat caritas! quo tuus attingit amor!

Ego facinus admisi, et tu ultione plecteris! ego crimen edidi, et tu poena mulctaris; ego praesumpsi vetitum, et tu subiisti equuleum!

Mihi reo, ridens congaudet Heva; tibi, pie plorans, compatitur Maria!

Et, meam participans humanitatem, factus es insuper adjutor meus, ut meas curares infirmitates:

Quatenus, unde crimina emerserant, et flagitia, inde Sacrificium immolaretur laudis. —

— Per hoc tuam, Deus Pater omnipotens, placabilem reddimus pietatem: Nos jam, filii tui, refecti sumus et potati Carne et Sanguine Unigeniti tui!

Divinae facti consortes naturae, prohibe nunc, Domine, ne in veterem vilitatem degeneri redeamus vitae conversatione.

Clamitet nunc in nobis iste; inquirat ille; murmuret conscientia; insidietur Daemon, et suas paret decipulas... tui nos sumus, et ut salves nos, oramus;

Calor urat; frigus incurvet; caput doleat; et pectus ardeat;

Frangant corpus jejunia; labores gravent; et vigiliae extenuent;

Pallescat vultus; infletur stomachus; pectus findat tussis; oculi caligent; deficiat in infirmitate vita nostra et anni in gemitibus nostri; ....

Tui sumus; ecquis a caritate nos separabit tua?

Separa ergo quantum vis, amara mors, et quomodo vis, non nos separabis a patrocinio Jesu et Mariae agonizantium Matris:

Ingrediatur, tandem, putredo in ossa propter peccata; subter nos scateat in sepulcro;

Quidni, si anima ascendet ad populum accinctum?

Quidni, si, hoste prostrato, pugnas numerabimus, ante thronum Majestatis Dei, et ad Mariae pedes?

Videntes inde, et vitale refrigerium ex vivo haurientes fonte, et dulcedinem!

Nonne et tormenta dignum est nos perferre, nonne et omne quod triste est sustinere justum est; et mori, ut tantae simus felicitatis participes?

Fiat; et corpus, mortalitatis nostrae, morietur, ut anima in laetitiam volitet justorum.

Jesus, in regno Patris sui, opera plebis suae et merita recenset; singulis operibus promissa retribuit praemia;

Pro terrenis coelestia; pro temporalibus aeterna; et, ut suae par est magnitudini, pro modicis magna! —

— Ipse Deus omnia omnibus est; splendoribus, facies unaquaeque, micabit suis!

Sicut varius et multiplex est numerus habitantium apud te, Deus; sic multitudo erit et varietas in te laetantium. —

— Viri Fratres — Ne subito praeoccupati die mortis, spatium poenitentiae quaeramus, et invenire non possimus, beatum invocemus Andream.

Si quaeris mirabilia, — quae manu Andreas prodiga — dispensat; si apopletica — nescire vis pericula;

Procumbe ad aram, invoca — Andreae nomen, oleo, — vel flore, vel effigie — munire, opemque suscipe;

Si vis agonem ultimum, — rite solutus crimine, — cibo refectus mystico, — et unctus oleo vincere;

Procumbe ad aram, invoca — Andreae nomen, oleo — vel flore, vel effigie — munire, opemque suscipe. —

— Domine Jesu Christe, per intercessionem sancti Andreae Avellini, a subitanea nos libera et improvisa morte. —

Sint tibi plausus, tibi sint honores,
Trine, qui regnas Deus, et coronas
Aureas servo tribuis fideli
Omne per aevum. —

CANTICUM CXXXII.

DOM. XXIV P. P. — F. PATROCINII B. MARIAE VIRG.

Et annualis commemoratio fundationis SS. mei Oratorii familiaris (anno MDCCCXLII) *sub titulo:*

B. MARIAE VIRG. SEPTEM DOLORUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Clementissime Deus, si non habeo te placatum, saltem non experiar iratum.

Quaeso, piissime, invocantem ne deseras; quia, prius quam te invocarem, me benigne vocasti. —

— Virgo potens, ad te etiam confugio; data est tibi omnis potestas in Coelo et in terra, ut, quod volueris, valeas efficere.

Potentissimum caritatis tuae praesidium effectu abundat compatiendi, et subveniendi.

Per te omnes, qui misericordiam implorant, gratiam consequuntur.

Ave Filia Dei Patris; ave Mater Dei Filii; ave Spiritus sancti Sponsa, ave nobile beneplacitum totius Trinitatis, et deliciae;

Mihi firmissima est fiducia in te; et, nisi tu, Domina mea, me adjuvisses, paulo minus in Inferno anima habitasset mea;

Ab affluentibus me liberasti malis; et, qui quaerebant perdere animam meam, confundisti.

Te in tota, Mater mea, exultabo die; et nomini tuo confitebor in saecula.

Implear agnitione voluntatis tuae; ut in omni Sapientia, et spiritali me perficiam Intellectu;

Digne ambulem per omnia, tibi in viis placens tuis; fructificans, et crescens de virtute in virtutem;

Confirmatus in omni patientia et longanimitate, inveniam tandem Jesum Filium tuum, in lumine et gaudio Gratiae suae;

Inveniam, amem; et, velut signaculum, intra cor meum habeam;

Ut Redemptionem, per Sanguinem suum, in me firmet; ita, supergaudens, Regnum expectabo suum.

Ingredere, ergo, pissime Jesu, in animam meam, cur foris stas? ingredere, dilecte mi, in eam, quam fecisti et refecisti.

A terrenis libera me cupiditatibus; tibi me coapta, omnimodo transferens ad coelestia desideria, ut in dilectione me possideas perfecta.

Dilata animam meam; intuitum attolle cordis mei; Sapientiam attingat tuam super omnia manentem.

Quaeso, piissime, invocantem ne deseras; omnia opera tua perfecta sunt. —

— Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulant coram te, benedic et sanctifica Sacellum istud familiae meae in sempiternum;

Altaria sunt tua, Domine virtutum, Rex noster, et Deus noster.

Sanctificetur Sacellum hoc in honorem Dei Omnipotentis;

et gloriosae virginis Mariae; et ad nomen et memoriam sancti Josephi; sanctae Annae; S. Francisci S. Januarii; S. Ignatii; S. Philippi; sanctae Irenae; sancti Hyacinthi, et omnium sanctorum.

Ad custodiendum illud, deputa, Domine, sanctum Angelum tuum.

Tu, Domine, qui totus in omni assistis loco, qui omnia operaris, et omnem creaturam, intrinsecus ambiendo, concludis; tu, ergo, fundasti illud, ideoque tuum est;

Propter eaque, aedificationi tuae, coelestia concede incrementa; et aeterna conserva defensione;

Nostras, de excelso gloriae tuae solio, exaudi preces; pax aeterna sit nobis, pax perennis a Verbo Patris aeterni; pacem et septiformem Gratiam pius praestet consolator Paraclytus.

Nulla in eo contrariae potestatis nobis obsistat nequitia: et semper in eo, virtute Spiritus sancti operante, purum fiat servitium, ac devota oratio.

Audi, Domine, Canticum et Orationem hanc, quam familia tua ista orat coram te hodie; ut oculi aperti sint tui, et aures intentae tuae.

Respice de Sanctuario tuo, et de excelso Coelorum, super Sacellum istud, die ac nocte.

Exaudisti orationem nostram ut aedificaremus altare nomini tuo et Matri tuae, — benedic et sanctifica illud in saecula, Deus Israel.

Elegisti locum istum ut domus esset orationis; propter gloriam nominis tui, — conserva eum immaculatum usque in aeternum.

Ista dies nobis, quamdiu vixerimus, deliciis erit affluens; fac, Domine, ut sit etiam misericordiarum omnibus qui ad nos pertinent, et qui in eo conveniunt. —

— Adjuva nunc, Domine, veniens in nos realiter et corporaliter, ut anima in divitiis tuis abundet nostra.

Angustae sunt nostrae animae Coeli Regi, et terrae; et, si amplitudinem quaeris, tu qui in Praesepe jacere non horruisti, dilata et orna eas;

Obrutae sunt ruinis; ideo, si integritatem et magnificentiam expectas, refice iterum eas;

Multas habent sordes, quae oculorum tuorum puritatem offendunt; scimus et fatemur; et, cur aqua salienti putei tui non lavas eas?

Cui alteri, praeter te, clamabimus; appare, et praebe nobis aquas, quae e latere fluunt tuo; ab occultis enim mundabunt nostris; et ab alienis nos liberabunt.

Aqua lateris Christi abluet nos, ut, sanctificati, digne ad sacram accedamus Communionem;

Christus noster sit cibus, — potusque noster sit Fides; — laeti bibamus sobriam — ebrietatem spiritus.

Te, Christe, solum novimus, — tu mente pura et simplici, — flendo et canendo, quaesumus, — intende nostris precibus.

Sic, Christe, nobis omnibus — indulgeas credentibus, — ut prosit exorantibus, — quod praecinentes psallimus.

Largire clarum vespere, — quo vita nusquam decidat, — sed praemium mortis sacrae, — perennis instet gloriae. Amen. —

POSTCOMMUNIO

— Corpus Christi, sanctifica nos; anima Christi, satia nos; aqua lateris Christi, munda nos, et mundi erimus.

Tu nos, te invocantes, foves: tu nos visitas in pace; tu nobis parcis. —

— Sed quomodo, Jesu mansuetissime, mihi parcis peccatori! nonne summe justus es?

In parcendo malis, bonitatem non justitiam exerces tuam.

Domine, qui das Fidei intellectum, da etiam mihi, ut te, quantum scis expedire, intelligam.

Tu es, sicut credo; et, quamquam incomprehensibilis, es quod credo te esse.

Equidem credo te esse aliquid, quo nihil majus aut melius a supremis possit cogitari intelligentiis, et multo minus comprehendi.

Summum omnium bonum; bonorum summa omnium; solum per te ipsum existens; et omnia ex nihilo existere faciens;

• Tu verax, tu beatissimus, tu congeries omnium infinitarum perfectionum.

Sed, cum totus et summe justus sis, quomodo mihi, qui malus sum, benignus es?

Minus, namque, tua pateret bonitas si nulli malo esses placabilis

Melior enim in effectu appareret qui bonis simul et malis bonus est, quam qui bonis tantum bonus est.

Vere, in altissimo, et secretissimo bonitatis tuae thesauro, latet fons, unde regalis fluvius miserationis manat tuae!

Ideo, ergo, mecum bonus es, quia totus summe bonus es.

O immensa bonitas; quae sic omnem excedis intelligentiam!

Justitia, et pax in te osculatae sunt, et in terris habitant sicut et in Coelo;

Cogitem, amem bonitatem istam tuam, et justitiam laudem in saecula. —

— Misericordiae tuae, Domine, superabundant super peccata et scelera nostra; cur ergo desperabimus?

Scimus admodum, quia super justitia superabundat misericordia tua; et quomodo non sperabimus tuas in aeternum cantare miserationes?

Piissime, nonne priusquam te obtestaremur, tu, in cruce pendens, nobis pepercisti? tu qui gratis nos salvasti, et quotidie salvas?

Jesu filii Mariae, Jesu dulcis et pie, Jesu Redemptor a mala morte et ab omni nos libera peccato.

Amator noster, fortis et patiens, cor dirige nostrum, ut te diligamus;

Mundana ut contemnamus; et, tanquam inutilia vel noxia, penitus derelinquamus;

De commissis condolentes peccatis, fac peccandi malam

voluntatem amittamus; et, condigne, virtutis amore et justitiae, tibi satisfaciamus.

O, piissime amoris opifex, amoris vinculum te in cruce tenuit, quem omnes totius Mundi funes nullatenus uno tenuissent instanti;

Gratiam concede te toto amandi corde et tota anima et mente, ut a te nunquam separari valeamus. —

—Miserere nostri, Domine, miserere nostri, et propter Mariam, quam tecum in sacra hac veneramur aedicula, salva nos.

Quia dileximus decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae;

Non accedat ad nos malum; neque flagellum appropinquet ubi aediculam fundasti tuam:

Domus tua domus orationis est, ideoque, miseratus illustra; proprio clarifica splendore, et Gratiam in eam infunde; ut, omnes in ea te invocantes, auxilium misericordiae experiantur tuae;

Ita nomen fratribus nostris narrabimus tuum; et in medio Ecclesiae laudabimus te.

Omnes gentes quasi stilla Situlae, quasi momentum Staterae, et quasi gutta antelucani Roris, quae descendit in terram, sunt ante te.

Coelum sedes tua; terra autem scabellum pedum tuorum: plenum est firmamentum gloria tua.

Ego cogito, quod tu excelsior Coelis es, et super Stellarum vertices sublimaris.

Si Coelum et Coeli te capere non possunt, quanto minus digna erit et capax aedicula cedrina haec, quam aedificavimus tibi, et Matri tuae!

Sed tu misericors miserator et humilis, qui Praesepe non horruisti, nobiscum benignus eris in saeculum saeculi.

Alto ex Olimpi vertice,
Summi Parentis filius,
Ceu monte desectus lapis,
Terras in imas decidens,
Domus supernae et infimae
Utrumque junxit angulum.

Omnis illa Deo sacra,
Et dilecta civitas,
Plena modulis in laude,
Et canore jubilo
Trinum Deum, unicumque
Cum fervore praedicat.

Hac in aede, summe Deus,
Exoratus adveni:
Et clementi bonitate
Precum vota suscipe:
Largam benedictionem
Hic infunde jugiter.

Hic promereantur omnes
Expetita acquirere:
Et adepta possidere
Cum sanctis perenniter;
Paradisum introire
Translati in requiem.—

— Gloria et honor Deo
Usquequaque Altissimo,
Una Patri, Filioque,
Inclyto ac Paraclyto,
Cui aequalis et potestas
Per immensa saecula — Amen.

Viri Fratres — Fluminis impetus laetificat civitatem Dei; sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus;

Porta est nobis introitus salutis et pacis; ostium est pacificum, per eum, qui se ostium appellavit, Jesum Christum Dominum nostrum.

— Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen;
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum.—

CANTICUM CXXXIII.

FESTUM PRAESENTATIONIS B. MARIAE VIRG.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Convertere, Domine, aliquantulum; et sana animam meam, quia peccavi tibi.

Mitissime Deus, aures pietatis tuae precibus inclina meis; et Gratia sancti Spiritus illuminet sacris tuis adstantes Mysteriis.

Tibi omne patet cor, et omnis voluntas loquitur; cogitationes purifica; ut, ad amandum, digneque te laudandum accedamus. —

— Sed nunquam te vidi, Domine Deus meus, nunquam faciem novi tuam.

Certe tu lucem inaccessibilem habitas; et quomodo ad inaccessibilem accedam lucem?

Quis me deducet, et in illam inducet, ut tandem te in illa videam?

Quibus te quaeram signis, dilecte mi? forsan in mea te vidi vita? plenitudinem speciei tuae nunquam novi.

Converte, Domine, aliquantulum faciem tuam ad me; respice tuis me oculis, ut te obtutibus respiciam meis.

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum: oculi mei semper ad te, Domine, ut aliquando me aspicias, et miserearis mei. —

— Certum est etiam te ubique esse praesentem; sed cur non video te hic adstantem?

Ergo, altissime Pater, quid ego longinquus et exul agam tuus? quo te quaerendo, vel, de te investigando, declinem?

Quomodo delectabitur anima mea, amore tui anxia, et longe a vultu projecta tuo?

Gemitus amoris et anxietatis meae, Domine, dummodo sit sicut Turturis gemitus,

Sit gemitus harmonicus auribus tuis amantis mei; ut me respicias. —

— Credo te praesentem, vivum et verum, in Hostia sacrosancta; sed, cum sis tectus sub speciebus, Humilitatem tuam, non tuam video Majestatem;

Calix tuus inebrians, o quam praeclarus est! sed, bibens, adhuc sitio;

Eja, ergo, vultum Deitatis detege, quem Angeli semper aspicere desiderant; ausculta gemitus cordis mei:

Utique sitio, Domine, accedens ad custodiam Sacramenti tui;

Sitio et semper esurio inveniens te, noscere cupiens lucem Gloriae tuae.

Adjuro te, dilecte mi, mihi locum detege, vel corda, vel lilia ubi pasceris, ubi cubas, ubi pacis nidum tibi formasti et requiescis:

Convertere, convertere, pulcherrime mi, jamdiu quaerens te quaero; et adhuc ignoro magnam requietem dulcedinis tuae.

Eja Pater, Frater, Sponse meus, saltem doce me quomodo digne accedam ad Sacramentum Corporis tui;

Ubi, et quomodo reverenter et humillime te accipiam; te, in fractione Panis, cognoscam; te audiam loquentem, et te possideam.

Manna absconditum, Panis, omnipotentia Dei, Caro factus, edam de te, et de te semper famelicus sim; ut tandem possideam et gaudeam. —

POSTCOMMUNIO

— Quaesita jam primum Fides
In corde radices agat;
Secunda Spes congaudeat,
Qua major extat Caritas.

— Emptus ego pretio magno, Deum ipsum, in pectore meo, gero meum !

Ave Verbum incarnatum, — Sacramentum venerabile, — verum corpus nobis natum, — de Maria Virgine. —

— O, beata Maria, singulari tuo accessu ad Templum Dei, facilem ad gloriae Templum nobis praeparasti ingressum.

Quid te nobilius, quid candidius, quid castius, quae corpus, sine corporis contagione, generasti.

Virgo, non solum corpore sed et mente, cujus nullus doli ambitus sincerum adulteravit affectum.

Quas tibi, sancta Parens, laudes humani generis persolvet fragilitas? nimirum haec nostrae salutis subsidia, pro tua veneratione, Divinae offerimus majestati;

Et quem nostra tepiditas, tibi Pater, tibi Mater, novum canet hymnum? audi Pater, audi Mater, et, quomodocumque, pergratum et jucundum sit vobis.

Ave, Verbum incarnatum, — Sacramentum pietatis, — verum pignus nobis natum, — de Davidica puella.

Ave Mater dilectionis, — sanctae spei et agnitionis, — quae mundo succurristi perdito.

In te gratia omnis viae, — in te species veritatis, — et spes virtutis omnis, et vitae.

Tu fratres et sorores, — tu subditos et majores, — Filio repraesenta tuo.

Tu pulcherrima Coeli janua, — tu augustum Dei Templum, — nos canentes, fac consortes — beatorum civium. — Amen.

— Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus;
Gloriam Christo canamus,
Gloriam ac Paraclyto;
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante saecula. —

CANTICUM CXXXIV.

DOMINICA XXV POST PENTECOSTEN.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Multi et magni quidem mei sunt, Domine Deus, languores, sed amplior est medicina tua.

Merito mihi spes valida est in te, quod sanabis me per eum, qui ad dexteram sedet tuam, et pro nobis interpellat.

Advocatum habeo aute thronum tuum Jesum, Mariae Filium; alioquin desperarem.

Et advocatam habeo, apud Emmanuelem tuum, Virginem Mariam; ut me doceat reprobare malum, et eligere bonum: Mater est puritatis et veritatis.

Ipsa, quasi vitis fructificavit suavitatem odoris; et flos suus est fructus honoris et honestatis.

Tota pura et pulchra Mater Domini mei, mei etiam Mater est; et tota ratio spei meae;

Nil inquinatum in ea incurrit; candor est lucis aeternae.

Speculum est, Dei Genitrix, sine macula, et pro nobis intercedit omnibus. —

— Quomodo nos amasti, Pater omnipotens, qui Filio tuo non pepercisti unico, et nobis tradidisti impiis?

Unus ille, in mortuis liber, propter nos homines, et propter nostram salutem, factus est subditus, usque ad mortem!

Ille, qui potestatem habet animam ponendi suam, et iterum sumendi eam, pro nobis victor est et victima; ideo victor, quia victima;

Ipse faciens nos tibi de servis filios, de te natus, nobis serviendo.... !

Quomodo nos amasti, Pater sancte, conjungens Verbum tuum fragilitati nostrae, ut vera fieret caro, et habitaret in nobis!

Sed pro nobis mortuus est, ut nos, qui vivimus, jam non nobis vivamus, sed ei, qui pro nobis mortuus est.

Jacto, Jesu pie, frater, et animarum sponse, curam in te meam; tu ignorantias et languores scis meas;

Doce me, sana me, ita ut in te semper vivam, et per te moriar.—

— Non invideant, neque calumnientur me superbi, quoniam frequenter ad mensam accedo tuam, ut manducem; et, famelicus, amplius satiari desiderem;

Cogitans cogito mirabilia tua inter omnes qui mecum edunt et satiantur!

Pauperes et egeni, qui, cum paupere et egeno requirunt te, replebuntur ab ubertate Domus tuae, et te laudabunt in aeternum. —

— Quomodo nos amasti, piissime Pater, qui in similitudine peccatoris misisti inter mortales excelsum Filium tuum, ut noster apud te Mediator esset!

Mortalis cum hominibus; in quantum homo-Deus, Mediator;

In quantum Verbum, non medius, sed aequalis Deo est, Deus apud Deum, et unus Deus cum Patre et Spiritu sancto.

Licet, mirabili dignatione, Verbum caro factum sit, neutra tamen ex duobus naturis in aliam mutata est substantiam, sed hypostatice simul conjunctae.

Ita, Trinitatis mysterio, quarta non est addita Persona; unita quippe est non confusa Verbi Dei hominisque substantia;

Ut cum Deo, quod ex nobis susceptum fuerat, proveniret; et Verbum, illud quod nunquam fuerat, assumens, idem, quod semper fuerat, arctissime copularetur.

Oh admirabile mysterium! oh inenarrabile commercium!..

Veni juste et immortalis; veni Mediator Advocate et Salvator; veni Deus et homo; Victor et victima; veni Sacerdos et Sacrificium.

Veni, Domine Jesu, ne tardes;quia, mortalis et peccator, miser et egenus, rudis et stolidus sum ego; attamen ipse ego qui perieram, et quem tu jamdiu quaeris errantem. —

POSTCOMMUNIO

— Vivo ego, jam non ego, vivit in me Christus, quem jam vivum suscepi, et verum.

Justi in perpetuum vivent, quia vita, et justorum salus, Dominus est;

Immortales erunt, et omnipotentes quodammodo; quia,sicut Deus per se ipsum potest quod vult, ita poterunt illi, quod per illum volent;

Illi volent quod ille volet; ita, quod illi volent, debet esse;

Supra infinita gaudia constituet eos, nullatenus defatura;

Filii Dei, et Dei vocabuntur; haeredes quidem Dei, et Christi cohaeredes.

Hoc vinculum caritatis, hoc Dei conjugium cum humanitate, hoc pietatis Sacramentum, quale, aperta facie, illis in Coelis nunc apparet?

O fortitudo in pace morientium! o exultatio in terra viventium! seminatur quidem hic nostrum animale corpus; et potestate, non natura, resurget immortale!

Qualis et quanta est ista refectio sanctorum? Veloces, fortes, liberi, et pulchri fulgent plusquam Stellae, sunt sicut Angeli Dei!

Sapientes, concordes, satiati e pulchritudine Gloriae, et ex torrente Dominicae voluptatis inebriati!

Licet cuique sit diversum pro labore meritum, caritas suum facit quod amat in altero;

Sic, quod est proprium singulorum diffusum sentiunt omnes. —

— Quomodo nos amasti, Pater aeterne, qui Mediatorem de Coelis misisti, ut immortales nos redderet! —

— Et quomodo, amantissime, Mediatricem etiam ex nostra erexisti gente, ut secum omnes ad Coelum adduceret!

Ora, beata Mater, ora pro populo; interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu; tuum omnes sentiant juvamen.—

— Et quomodo nos amasti, lucis optime Creator, mittens etiam, super nos moerentes, clementissimum consolatorem Spiritum Paracletum!

Jam cordis nostri, divini amor Numinis Patris omnipotentis, Prolisque sancta communicatio, in penetralia potenti illabere virtute;

Et tenebrosa quaeque, ac neglecta latibula, luminis corusci fulgoribus, pius inhabitator laetifica;

Tuique roris abundantia, longe ariditatis marcescentia squalore, visitando foecunda;

Pota nos tuae voluptatis torrente, ut nihil mundanorum degustare amplius libeat venenatae dulcedinis.

Veni dolentis animae consolator, mundator sceleris, curator vulneris, fortitudo fragilium, relevator labentium.

Veni sidus navigantium, portus naufragantium; omnium viventium gaudium singulare, et morientium consolatio et refugium.—

— Sit rerum Domino jugis honor Dei,
Et Natum celebrent ora precantium,
Divinumque supremis
Flamen laudibus efferant.

CANTICUM CXXXV.

DOMINICA I ADVENTUS DOMINI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

JUCUNDARE, anima mea, et exulta satis; ecce Dominus venit; et omnes eum sequuntur miserationes.

Commune, qui mundi nefas,
Ut expiares ad Crucem,
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.

Frater noster es tu parvus infans, et Deus noster; opus manuum tuarum omnes nos; nos vero lutum sumus;

Ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis a te eripimur; et, te liberante, salvamur.

Excita, ergo, potentiam tuam, et veni; Coelum et terra diu te expectarunt; divexa et destrue adversitates omnes, et errores.

Reple nos omni gaudio et pace; fac nos abundare in spe, et virtute Spiritus sancti. —

— Alma Redemptoris Mater, quae pervia Coeli porta manes, et Stella maris; — succurre naufraganti. —

— Quid dulcius, quam Genitorem in nomine Filii et dilectae invocare Filiae suae? Patrem, in recordatione Unigeniti sui et dilectae Filiae suae, ad pietatem inflectere?

Rei carceribus eripiuntur; mancipati vinculis solvuntur ob pretium a carissima sobole irato Patri persolutum!

Tristem accipientes sententiam capitis, dummodo Regi dilectae Sponsae memoraverint caritatem, absolvuntur; et insuper insolitam nanciscuntur libertatem.

Sic, et ego, caritatem postulo Patris per Filium, et per Filium; ut me a peccatorum liberet vinculis ad confitendum nomini suo.

Ego, Pater, cui propria demerita lethalem paraverunt sententiam, cöaeternum tibi Natum offero apud te;

Et idem ego, ad genua procumbens pulcherrimae ad dexteram Prolis tuae consedentis Matris, oro, ut placata, omnes apud te restauret ad vitam. —

— Ecce Dominus oritur ab alto, et descendit plenis Hyacinthis manibus et Rosis.

Ecce, Pater, Advocatus et susceptor, intercessor et propitiator, interpellat pro nobis;

Ecce Pater, Pontifex summus; in aeternum sacerdos; qui, non alieno nos expiavit sanguine, sed proprio refulsit suffusus cruore;

Ecce Hostia sancta, beneplacens et perfecta; in odorem suavitatis oblata; grata et accepta in conspectu tuo est;

Ecce Agnus sine macula, qui coram se tondentibus obmutuit; alapis caesus, opprobriis afflictus, os non aperuit suum;

En, Pater justissime, qui peccatum non commisit; nostra pertulit; ut, sui proprii corporis livore, lanquores sanaret nostros. —

— Protege nos, Domine, tuis servientes mysteriis; ut, Divinis inhaerentes rebus, corpore et mente tibi famulemur.

En Pater hominum et Angelorum; en Virgo virginum dilecta tua, quae, Filium suum in cruce conclavatum, reddit, suis precibus, miseris placatum.

Utinam, et ipsa clementissima Mater, suis, dilectum suum, nobis porrigat manibus. — Veni, Domina, nobis donans Dominum. —

POSTCOMMUNIO

— Venit, quem expectabam, dilectus meus in hortum suum; comedat nunc ipse fructum pomorum suorum, nova et vetera.

Anima mea desideravit te in nocte, et de mane vigilat ad te.

Hac sacra me, Domine, virtute mundatum, ad meum facias puriorem me venire principium.

Quid mihi est in Coelo; et a te, dilecte mi, quid volui super terram? nihil aliud, quam te placatum;

Deus cordis mei es tu, et pars mea in aeternum. —

— Et tamen, oh! ineptus, haereditatem tuam adipisci cupiens, desidia consenesco!

Jesus multos habet Regni sui amatores, sed paucos suae numerat bajulatores crucis.

Multi Jesum sequuntur usque ad fractionem panis vitae; sed pauci usque ad Calicem Passionis bibendum ejus! —

— Omnes cupiunt cum eo gaudere; pauci volunt aliquid pro eo sustinere.

O quantum potest amor Jesu purus, nullo proprio commodo vel amore permixtus!

Fac, Domine, ut abnegem memetipsum; crucem tollam meam; et, te praeeuntem, sequar.

Vias tuas, in passione cordis et corporis tui, demonstra mihi; et semitas tuas edoce me.

Benedictus Dominus Deus meus, et beatus populus, cujus Dominus Deus ejus. —

— In mea natura factus sum similis vanitati; et dies mei sicut umbra praeterierunt.

Eripe me, Jesu pie, et libera me de aquis multis; tange inimicos animae meae, et fumigabunt, in cinerem redacti.

Protector meus es tu, qui subdis desideria prava sub pedes meos; in te confido.

Ipse tu susceptor meus, et refugium meum, misericors et liberator.

— Timor mortis conturbat me, propter commissa.

Tu evelles me de laqueo; et de poena mortis; et ab Inferno liberabis me.

Quando me vocabis, ego respondebo tibi: « operi manuum tuarum porrige dexteram tuam ».

Deus meus, tu, veniens, vivificabis nos; et nos laetabimur in te.

Universi, qui te expectant, non confundentur.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam; et Salutare tuum da nobis.

In conspectu tuo et Angelorum, adventum psallemus tuum super misericordiae et veritatis tuae diffusione;

Et in tuo ascensu, magnificantes super nos nomen sanctum tuum, hymnum cantabimus victoriae.

Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurus praemium;
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper saecula. —

CANTICUM CXXXVI.

FESTUM S. ANDREAE APOSTOLI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 536.)

— Adorabo te, Domine Deus meus, ad Templum sanctum; et nomini confitebor tuo.

Laetetur cor meum quaerens te, Domine; faciem quaerat tuam videre semper. —

Sunt multa fucis illita,
Quae luce purgantur tua
Tu, vera lux coelestium,
Vultu sereno illumina.

Memoriam fecisti mirabilium tuorum, misericors, miserator, et justus; escam dedisti de Coelo timentibus te.

Memor esto in aeternum foederis tui; et, in hoc praeclarissimo esu et potu Corporis et Sanguinis tui, magnitudinem operum tuorum annuntia populo tuo.

O admirabile mysterium! o inenarrabile connubium! o mira semperque amanda Divinae propitiationis benignitas!

Servi digni non fuimus; et ecce Dei facti sumus Filii!

Magnum mysterium manifestatum in carne, et justificatum in Spiritu!

Magnum pietatis miraculum, annuntiatum ab Angelis; praedicatum Gentibus; creditum in Mundo; et assumptum in gloria! —

— Clementissime Deus Pater, unde hoc nobis, et quis nos ad hoc perduxit, ut dignos facias promissionibus ejusdem Filii tui?

Perfice quod mirabiliter coepisti; perfice opus hoc magnae pietatis tuae et Gratiae, nos tua mundans virtute; confirma, Pater, et perfice quod operatus es in nobis;

Jesum invenimus; et nobiscum habemus promissum Messiam;

Jesumque habemus ad nobis dandam haereditatem Gentium. —

— Tuum etiam, pro nobis, imploret auxilium, frater Petri Apostoli;

Andreae piscatoris hominum, ad nostram salutem, debite praevenimus et celebramus festivitatem.

Dicamus et nos cum illo: « Salve Crux, quae in corpore Jesu dicata es; et, ex membris ejus tamquam Margaritis ornata;

» O bona Crux, suscipiat nos discipulos suos, qui pependit in te magister noster Christus.

» Accipe, et sublera de ista aerumnarum valle nos; et magistro redde nostro, ut nos recipiat, qui per te nos redemit »;

Tu nos e Superum protege sedibus
Clemens, atque preces, dum canimus tuam
Quaesitam Cruce palmam,
Pronis auribus excipe.

— Sancti Martyres a tuo amore nullis poterant, Domine, poenis evelli, vel quantulumcumque separari;

Facilius pes separeretur a tibia, et caput a cervice, quam ipsi a te.

Oh dilectio, quam magnum est vinculum tuum, quo ligari potuit solus Deus.

Oh piissime Jesu, amoris opifex, hoc vinculum te in cruce tenuit, quod nullatenus omnes simul tenuissent Gigantes.

Diligamus te vicissim ex toto corde et intellectu sine errore; ex tota anima et voluntate, sine contradictione; et ex tota mente et virtute, sine oblivione;

Concede nobis, Domine, triplicem amoris funiculum hunc qui difficile rumpitur. —

— Crux Christi, quae antea fuit in opprobrium et contumeliam, et nunc in gloriam et nobilitatem, sit nobis in salutem. —

— In morte tua, Domine, factae sunt tenebrae super universam terram; expelle nunc a nobis tenebrarum opera, vanitates et insanias falsas.

Tu in terram descendisti, ut Diaboli destrueretur potestas; a nobis suggestiones ejice ejus;

Et, per virtutem hujus sacratissimae Missae Sacrificii, in tenebras eum relega exteriores.

Christus vincit; Christus regnat; Christus imperat; Christus ab omni malo nos defendat.

Nomen Jesu, fugat Daemones; nomen Jesu, sedat tempestates, et mundum salvat naufragum.

Vivit et vivat in nos Christus, nostra jucundissima salus. —

POSTCOMMUNIO

— ILLUMINA lucernam meam, Deus meus; e cruce tua tenebras propelle meas; quia me collocasti inter convivas mensae tuae.

Memoriam fecisti mirabilium tuorum; escam de Coelo praebuisti timentibus et quaerentibus te.

Injice nunc pedem meum in compedes tuos; et collum meum in torques tuos.

Sic semper tecum ero; et nemo a caritate poterit me separare tua. —

— Discam a te etiam, Virgo Maria, amare quem amas; diligere quem diligis;

Ejus voluntatem erga me discam; meamque erga eum mutuo insolubili praeligabo vinculo.

O Mater Jesu Domini mei, ideo Mater et mea sapientissima Magistra;

Sciat anima mea amoris tui incendium; prae gaudio, una deficiat die, vel una dumtaxat hora, et liquescat.

Revela mihi, Mater mea, quomodo amabas eum dum gestares in utero; portares in sinu; uberibus lactares; et brachiis amplexareris;

Quomodo et quantum, quem infantulum fovisti; quem puerulum nutricasti; quem educasti adolescentulum; quem juvenculum, prae Filiis hominum speciosissimum, admirata es!

Electa Filia inter filias Sion, explica mihi, quae aeternae vitae audisti concionantem verba? quae virtutis opera cum hominibus vidisti patrantem? et quomodo in cruce, propter nostram salutem, compassa es morientem?

Dic, quantum lacrimata es e cruce depositum? quantumque, o Davidica turris, es mortuum amplexata?

Sic narra quantum etiam, amore flagrans, laetata es aspiciens eum resurgentem, et in Coelum ascendentem?

Spiritum sanctum, et plenitudinem quam accepisti ejus; sciam, si per te mihi indigno revelare licet, quo amore, quaque dilectione ferventi?

Certe haec sciam omnia revelata facie in gloria Dei Patris, Dei Filii, et Dei Spiritus sancti, quando te videbo, et videns amabo!

Sat forsan est mihi de nunc, Virgo sacrata, scire, et amorem laudare tuum erga Unigenitum tuum.

Cohortes Angelorum, et Sanctorum agmina simul, ne longissime quidem tuum attingere possunt amorem!

Quia super omnes amantissima et amatissima es, Mater Dei mei;

Et revera super omnes, quia super omnes amabilissimus est Jesus in utero conceptus tuo, totum sumens hominem ex carne et sanguine tuo.

Inveni et ego, quem anima tua diligit sanctissima, in Eucharistiae Sacramento; eum in pectore teneo meum, nec amplius dimittam.

Sed amor tuus tener, constans et fidelis; amor efficax tuus longe abest a corde meo.

Mater pietatis largire et mihi, ex tui redundantia fontis, patientem amorem et generosum, ardentem et lucentem, laetantem et triumphantem.

Mater, fons amoris, amorem a te peto, et omnibus postulo precibus; amorem amores omnes vincentem, ut tecum mereamur amoris potiri sine fine praemio. — Amen.

Gloriam Patri, Genitoque Patris,
Flamini sancto, pariter canamus;
Et piae Matris celebremus omnes
Semper amorem. —

CANTICUM CXXXVII.

FESTUM S. FRANCISCI XAVERII, INCLYTAE SOCIETATIS JESU.

PRECES

(Quae cuique praeponuntur Cantico).

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
Angele Dei, qui custos es mei, me, tibi commissum pietate superna, illumina, custodi, rege, et guberna. —
— Ave Maria, *etc.* — Pater noster, *etc.* — Credo in Deum *etc.*
— *Ave Joseph, Mariae Sponsus, protector meus in vita, et custos in morte.* —
— *Credo, Domine, quae docuisti; quia verax es.* —
— *Spero, Domine, quae promisisti; quia fidelis es.* —
— *Amo te, Domine, amabilem super omnia bona; quia bonus es.* —
— *Doleo, Domine, super omnia mala; quia, tam amabilem, te offendi; et quia justus es. — O, si nunquam te offendissem! Utinam te semper amassem!*
— *Domine Deus, aspice de sede sancta tua, et cogita de me. — Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me. — Aperi oculos tuos, vide, et succurre tribulationi meae.*
— Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, *etc.*
— *Memento, Domina Maria, et Domine mi Jesu Christe, NN... et NN...*

— Veritas tua, Domine, et misericordia tua fuit cum beato Francisco Xaverio ad annuntiandum mane pietatem tuam, et veritatem tuam per noctem.

Implevisti eum Spiritu Sapientiae et Intellectus; praedi-

catione et miraculis Indos Ecclesiae, strenue, aggregavit magnae tuae.

De te loquebatur in conspectu Regum; et meditans, nimisque mandata diligens tua, non est confusus.

Apostolum invictum habemus adhuc eum in longinquis et inhospitis regionibus, et, sub ejus patrocinio, virentis in fratribus suis, sicut Cedri in Libano, et Palmae in Edom;

Et admodum virent, inclytae Societatis nominis Jesu Filii, vigent, et sub ejus florent et fructificant Patrocinio.

Non ut olim multa, sed pauca nunc mittit Deus in seminale grana, ut multarum messium fruges ex eorum recipiat Fide.

O quam speciosi sunt pedes eorum, evangelizantium pacem, annuntiantium bona!

Gratias isti Deo agentes, — majores et Deo gratias relulentes, — lumbis praecincti, — lucernas ardentes in manibus habentes, — terminum alacriter attingunt terrae, et quasi praetergrediuntur.

Sapientiae cum sint Magistri, et operarii in virtute Dei, — ubique locorum, — unus Spiritus coelitus in eis, una militat Fides; — caritatisque unguenti perfusio.

Ad tuae pietatis thronum, — Xaverius, gloriosus Apostolus, — semper, Domine, precator accedat, — ut nobis, illius hic praecinentibus merita, — illinc indulgentiam impetret.

Oras ad Indas advolas,
Francisce, Coeli nuncius;
Genti daturus barbarae
Verae salutis munera.

Non te viarum lubrica,
Non ira terret aequoris;
Vincis sed audax turbines,
Ventorum et undas strenuus.

Idola vertis dextera,
Verbisque, quae non noveras,
Praedura flectis pectora,
Afflante mentem Spiritu.

Ceu turbo pellis nubila;
Nutu procellas discutis;
Volente te, nunc intument,
Et nunc residunt aequora.

Erepta mortem corpora
Jubes repente reddere;
Scrutaris alta cordium;
Duplex et astas dissitis.

Ergo, premente turbine
Urbem malorum, supplices
Rogamus, ut nos liberes,
Et des quieta tempora.

Agonizans pro Jesu nomine, — Indias Divino replevit semine, — et Mundum linguae praeconio;

Pauper degens sub tegmine, — pernox cum Christo, — proprium non habebat lectulum!

Post lacrymarum fluvium, — vix humi dabat corpusculum. —

O beate! carnis cruciatus, — et mentis martyrium, — aeternae, post cursus stadium — vitae, tibi mercantur praemium! —

— O quam speciosi sunt pedes evangelizantium pacem, tua, Domine, annuntiantium bona!

Ad tuae pietatis thronum, — Xaverius gloriosus Apostolus, — semper precator accedat; — dum sua nos hic praecinimus merita, — nobis illinc indulgentiam impetret. —

— Offerimus nunc tibi, Domine, sanctissimum Missae Sacrificium, in protestationem supremae et increatae excellentiae tuae; tui dominii; et dependentiae nostrae:

Offerimus in memoriam vitae, et passionis Christi in augmentum gloriae et gaudii Humanitatis ejus; et nostrae levamen miseriae:

In gratiarum actionem pro omnibus beneficiis nobis collatis et conferendis; et in expiationem omnis injuriae tibi irrogatae; vel, temerarie, inferendae:

In augmentum gloriae et beatitudinis Mariae Immaculatae; omniumque Sanctorum, et Angelorum.

Hunc latriae cultum, tibi debitum soli, tibi pro nostris retribuimus peccatis, de quibus, propter te, summopere contristamur, parati tibi satisfacere.

In virtute tua laetabitur cor nostrum, et, in dulcedine nominis tui, Jesu, anima recreabitur nostra.

Et hoc Sacrificium, et Communionem, pro vivis, offerentes, atque pro defunctis; pro sacrosancta Romana Ecclesia catholica; pro sororibus, fratribus, et proximis nostris;

Pro unoquoque de populo, indistincte offerentes, sive amici sint sive inimici, commendamus pietati tuae et memoramus praesentes ac futuras animarum nostrarum necessitates.

Largire nobis et omnibus de tua abundantia; lava, Domine, foeditates; illumina coecitates; et egestates, quantum saluti expedit, subleva:

Ita suscipiamus Sacramentum; atque etiam rem et Sacramenti virtutem:

Corpori tuo mystico incorporari mereamur; et inter tua connumerari membra. —

—Gloriosa Virgo, Mater Maria, corpus animamque tuam Deus, Spiritu sancto cooperante, praeparavit; tuis nunc dispone manibus, digno in corde nostro Filio habitaculum tuo.

Miserere nostri, Domina, luminis Mater et aeterni splendoris; illumina nos, Domina, veritatis luce et virtutis.

Corona immortalitatis in capite tuo sancto est; cujus fulgor et claritas non extinguetur in aeternum.

In mentibus infunde nostris Sapientiam Dei, et intellectum prudentiae, et formam Disciplinae;

Super humiles vultum aperi tuum; et aspectum tuum super confitentes in te.

Messores omnes evangelici in terris inhospitis, quae albae jam sunt ad messem, sub tua agonizant protectione, et tuam implorant benedictionem.

Ave coeleste Lilium,
Ave Rosa speciosa,
Ave Mater humilium,
Superis imperiosa,
Deitatis domicilium,
Hac in valle lacrymarum,
Da robur, fer auxilium,
O excusatrix culparum. —

— Veni ad nos, Jesu Domine, quamquam vere non sumus digni, ut sub tectum intres nostrum:

Veni Agnus Dei, qui peccata Mundi tollis, lava quod est sordidum; riga quod est aridum; sana quod est saucium;

Da virtutis meritum; da salutis exitum; ut tuo sancto nomini praecinamus in saecula. —

POSTCOMMUNIO

— Parasti, Domine, in conspectu nostro Eucharisticam mensam, ad reficiendas vires, adversus omnes qui tribulant nos.

Jesus Christus, bonus Pastor, rexit nos a juventute nostra; in loco pinguis Pascuae ibi nos collocavit.

Impingua adhuc oleo caritatis tuae caput nostrum; Calix, quem nobis praebuisti, o quam praeclarus est!

Misericordia tua subsequetur nos, donec attingamus domum gloriosae aeternitatis tuae.

Te, cujus bonitate facti sumus, et cujus justitia poenas luimus, et clementia liberamur;

Te fontem invoco Divinae lucis; Solemque aeternae claritatis;

Te omnipotentem, qui omnia concludis, magnum sine quantitate, et ideo immensum;

Bonum, sine qualitate, et ideo summum et solum bonum;

Cujus voluntas, opus est; cujus velle, posse est;

In summis, et in imis, ex nihilo omnia creantem, omnia renovantem;

Te semper anima quaerat nostra; quaerendo, non deficiat, et inveniendo, possideat.

Tu sitis et fames nostra; tu gaudium et exultatio es;

Da nobis benignitatem, et terra nostra protinus exhibebit fructum.

Adauge, Domine, desiderium nostrum, et orationem nostram exalta, ut des quod abundanter petimus;

Da quod jubes, et jube quod vis; et nos paremus.

Sed Coelum et Terra non sufficiunt nobis, nec nobis proderunt, nisi te ipsum, qui cuncta fecisti, nobis dederis.

Ecce nunc, dum mens ad te adipiscendum suspirat nostra, ipsa carnis sarcina minus nos gravat;

Ecce dum ineffabilem meditamur pietatem tuam, pondus mortalitatis more non hebetat nos solito.

Amore visionis tuae, desiderio invisibilium, memoria viget; intellectus lucet; cor ardet; et animus recreatur;

Cogitationum cessat tumultus; silent cuncta; tranquilla sunt omnia.—

— Et Mater, in quam Verbum Altissimus immisit suum, et quam Virtus obumbravit ejus, Gratia nos amplius impinguet sua; et, pacis exundantiam, nostris donet terminis.

Per sanctam virginitatem, et immaculatam conceptionem tuam, Virgo Maria, mentem emunda, cor, et carnem nostram.

Virgo pia, sine pare,
Gabriele nunciante,
Quae meruisti portare
Christum, Flatu sacro flante:

Virgo partum post et ante,
O refugium singulare,
Hoc in vita vacillante
Tuos servos consolare. —

Sperantes ergo in caritate Patris, Filii, et Spiritus Sancti, et in protectione matris Mariae, Deum benedicemus, Deum laudabimus, et in aeternum exaltabimus.

Gloriam et honorem cantabimus tibi, sancta Trinitas unus Deus in Coelis; et, in nomine Jesu, gloriabimur in terris et in Coelis, quia filii sumus inclytae Societatis nominis Jesu.

Et tu, o beate Francisce Xaveri Pampilonensis, qui, ubique terrarum, et maxime inter Indianas gentes, novis stupendisque fulsisti miraculis, hoc etiam nobis plenius impetra.

Granum excussum palea, — nexu soluto luteo, — de paupertatis area, — Coeli locatur horreo:

Ascendenti de valle Mundi lubrici, — tibi chori plaudent Angelici.

Fulget in tribu Virginum Apostolus veritatis, — sertum honoris geminum gerens cum beatis. —

— Patri simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeclum per omne gloria. —

CANTICUM CXXXVIII.

DOMINICA II ADVENTUS DOMINI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Paracletus, qui a te procedit et a Patre, Domine Deus Dei Filius, mentem illuminet meam, ut in omnem inducat veritatem. —

— Excita, Domine Deus, nostra corda ad Unigeniti tui praeparandas vias; ut, per ejus adventum purificatis mentibus, tibi servire mereamur.

Universi qui te expectant, Jesu pie, non confundentur.

Auxilium supernae Gratiae tuae concede, ut, corde et corpore mundi, e regalibus tuis descendentem sedibus, te excipiamus. —

— Populus Sion et alienigenae, ecce venit Dominus ad salvandum; auditam faciet gloriam et potentiam vocis suae in laetitia cordis nostri.

Nox praecessit; dies appropinquavit Redemptionis; expergescimini de mortis somno.

Deus patientiae et virtutis, da nobis sapere secundum Jesum Christum; tu promissiones confirmasti patrum nostrorum; et nos, unanimiter, uno te glorificamus ore. —

— Confitebimur tibi, radix Jesse; et laetabimur, propter te, in Ecclesia tua magna.

Gentes omnes nobiscum Dominum laudate Jesum Christum; magnificate eum omnes populi.

Exurgat regere populum suum Deus omnis spei et pacis; redimendo nos, efficiat, ut ambulemus in virtute, et in gaudio Spiritus sancti sui.

Quidni non sperabimus in te, o summa spes omnium finium terrae? o unica animarum salus nostrarum?

Quo cónfugiemus nisi ad te, Jesu, tutissimum munimen, et refugium nostrum?

Ore tuo sacrosancto dixisti: « Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. »

Dulcia faucibus nostris haec eloquia, super mel ori nostro; te habentes quid non habemus? potens es in omnia, ideo super omnia bonus et clemens;

Confidenter ergo ad altare accedimus tuum, ubi te ipsum, Eucharisticis sub speciebus, latentem accipiemus.

Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem; qui surgens, comedit, et bibit, et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei;

Sed, et nos, ex hoc digne Angelorum manducantes pane, ad montem pervenimus excelsum Dei, ubi vitam acquirimus immortalem;

Ob hoc Redemptor quaesumus
Reple tuo nos lumine,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

O sacrum convivium, in quo Christum sumimus; recolimus passionis ejus memoriam; et futurae promissionis ipse in nos pignus firmat! —

POSTCOMMUNIO

— Dominus regit me a juventute mea, et nihil mihi deerit; in loco Pascuae ibi me collocavit.

Jesus, Pastor bonus, qui pro ovibus suis animam posuit suam, nos non alio pascit cibo quam Corpore suo proprio et Sanguine;

Quid non mihi dederis, cui te ipsum dedisti? non patieris utique mihi aliquid ad salutem deesse:

Quoties in me venis, toties accipio et salutis possideo au-

ctorem: non, utique, propter nomen tuum, quod est SALVATOR, me damnabis.

Vere Deus meus es tu, et Jesus Salvator meus, bonus super omne bonum.

Mens jam resurgat torpida,
Non amplius jacens humi;
Sidus refulget jam novum,
Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur,
Laxare gratis debitum;
Omnes simul cum lacrymis
Precemur indulgentiam.

Diligo te, Agnus Dei; qui, ex nimio amore mei, in carne venisti; et ad mortem usque me dilexisti;

Et in signum amoris hujus in Sacramento te ipsum reliquisti, sustinens, me indignum, in cibum et potum tuam sumere Majestatem!

Et, certe, sic amare, tibique soli adhaerere vehementer cupio; ut, plusquam me ipsum te amem, et omnia pro te parvipendam.

Utinam, per Sacramenti hujus virtutem, tanta inter te et me convalescat amoris conjunctio, ut nihil amplius me separare queat a caritate tua!

Utinam sit propositi tenax voluntas mea, per se tam labilis (Domine, tu saepius nosti!) et infirma!

Dulcis Christe, bone Jesu, da mihi cordis contritionem, et lacrymarum fontem.

Caritas, Deus meus, accende me dilectione tua; me tua inebria jucunditate;

Flamma tui incensus amoris, tibi, coram hominibus et Angelis, reverenter laudes decantabo dignas.

Amor meus, semper ardens, et nunquam extinguibilis; te semper in ore habeam, utpote nunc prae oculis; et ubique serviam et tibi canam.

Immensus es, et sine mensura amari et laudari a nobis debes, quos sic amasti ! et sic salvas ! —

— Collaudet te nobiscum Regina nostra Maria, a dexteris tuis adsistens in vestitu deaurato, circumdata varietate;

Specie, et pulchritudine prospere processit sua, ideoque singulariter regnat in Coelo; et in terra, super nos, in aeternum regnabit;

Diffusa est omnis gratia et omnis decor in labiis suis; propterea, Domine, benedixisti eam; et nos benedicimus, et in saecula benedicemus et laudabimus;

Ex nunc anima nostra magnificet eam; quia vitam attulit et salutem universo Orbi;

Beatam te praedicant omnes generationes propter magnam humilitatem tuam;

Trahe nos in odorem unguentorum tuorum, et post te, curremus festantes.

Gloria sit tibi, Regina Coelorum, et nullo in tempore nostri oblivisci velis. —

— Te prona Mundi machina
Clemens adoret Trinitas;
Et nos, novi per Gratiam,
Novum canamus Canticum. —

CANTICUM CXXXIX.

CONCEPTIO IMMACULATAE VIRGINIS MARIAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Quam pudica es, quam pulchra aeterni Regis Filia! Virgo perpetua; Templum Spiritus sancti et Christi mater, macula ulla non est in te!

Sicut spina, Rosam — genuit Judaea Mariam; — ut vitium virtus operiret, — gratia culpam.

Rosa decens, Rosa munda;
Rosa recens sine spina;
Rosa florens et foecunda,
Rosa gratiae divina:
Facta Coelorum Regina,
Non est, neo erit secunda
Tibi; o, reis medicina,
Nostris coeptis obsecunda.

In Scripturis figurata,
Multis locis ostenderis,
Ænigmatibus monstrata,
Sacris ut patet litteris;
Testamenti jam veteris
Et novi jure praelata
Mulieribus caeteris:
Super omnes elevata!

Creator omnium, qui creavit te, in tuo requievit tabernaculo; — quia Immaculatam te creavit.

Et radicasti in populo honorificato, et in plenitudine Sanctorum facta est potestas et haereditas tua; — quia sine labe concepta.

Virga Jesse floruisti, Deum et hominem concipiens et parturiens: Virga produxit florem, et super hunc florem almus requievit Spiritus.

Pacem Deus restituit submerso Mundo, in te reconcilians ima summis.

Cui comparabo, vel cui assimilabo te, Filia Hierusalem?

Quasi Cedrus exaltata fuisti, Mater Domini mei, in Libano; et quasi Cypressus in monte sancto Sion, super omnes Sanctos!

Quasi Palma in Segur super omnes filias Israel; et quasi plantatio Rosae in Ecclesia Dei!

Quasi Oliva speciosa in campis, et quasi Platanus umbifera juxta refectionis aquas, et secus rivulos sanctitatis et justitiae!

Virgo Deum et hominem genuisti; Virgo, prius ac posterius, inviolata permansisti!

Quem totum non capit Coelum et terra, in tua se clausit viscera factus homo!

Ideo, sicut Cinnamomum et Balsamum, in altissimis oles; et, quasi Myrrha electa, odorem diffundis in concilio electorum!

Quanta es nostra dilecta Mater, et quam magna!

Veni Regina nostra; veni candida, illibata; veni inviolata; veni immaculata in hortum odoris super omnia aromata.

Oh quam pulchram et pudicam te fecit Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus sanctus, sancta Trinitas unus Deus!

Domine Deus, suscipere digneris, per teipsum benignitatis auctorem, matris ac domus tuae zelatorem, devotas nostras cum hilaritate supplicationes;

Et rogamus, ut, sicut ipsa, tua praeveniente Gratia, immunis hodie ab omni labe Mundo apparuit; ita nos, tuae Matris munere mundas tibi gratiarum exhibeamus actiones.—

— Mater, dum tui nos dicimur filii et sumus, Fratres etiam nos dicimus et sumus Jesu Filii tui.

A quo trepidabimus? mitis ille et humilis, carnem diligit suam, membra et viscera sua. —

— Nisi tu, Verbum Dei, et Mariae Filius caro nostra factus esses, inanis foret omnis nostra spes.

Imo utique desperaremus propter nimia vitia, culpas et negligentias, quas pro nostra fragilitate commisimus. —

— Filius Mariae, Deus meus, mel dulce, lac niveum, cibus grandium, spes confidentium,...nobis parce, et fac in te crescere.

Vita es qua vivimus; spes cui inhaeremus; gloria, quam adipisci desideramus.

Tu mentem nostram rege; intellectum dirige; amorem erige.

Fac, unusquisque nostrum, sano te palato manducet; comedat te os nostrum; et, nectare dulcedinis tuae, nostra repleantur viscera.

Adde pietatem, Domine Jesu, per Matrem tuam immaculatam; adde et praedilectionem, animas elevando nostras et trahendo in fluenta supernae sedis tuae.

Quamvis peccatores, de hac communione gratiae et gloriae non diffidimus; os nostrum eructabit coram te verbum bonum;

Peccata prohibent nostra, sed substantia te requirit nostra; delicta excludunt propria, sed naturae participatio nos non rejicit nec repellit.

Tu carnem assumpsisti nostram; conjunxisti te nobis, et nos in Filios adoptasti: cur ita?

Ut, cum secundo fulseris,
Metuque mundum cinxeris,
Non pro reatu punias,
Sed nos pius tunc protegas.

— Abba Pater, succurre miseris, recollige lapsos; erige deperditos;

Satia et etiam nos famelicos ex sacro ciborio tuo; et, ad tuam discumbentes opiparam mensam, gloriose nomini tuo sancto in aeternum praecinemus. —

POSTCOMMUNIO

— Adoream, Domine, suavitatis sacrificii hujus suscipe, et praesta, quas expectamus, gratias.

Hodie Mariae immaculatam celebrantes conceptionem, ejus salubri intercessione, fructum centuplum accipiamus devotionis.

Egredimini Filiae Sion, et videte Reginam nostram, quam rutilantia laudant Astra matutina;

Cujus pulchritudinem Sol et Luna mirantur; et, simul nobiscum, jubilent omnes Filii Dei laudantes eam.

Per ipsam, Dei Filius, servi forma, accessit ad nos homines, et nostram operatus est salutem;

Humiliavit semetipsum, et familiariter egit cum publicanis et peccatoribus.

Venit insuper ad nos viles et miserrimos, non despiciens, et benignus etiam suscipiens nos. —

— Beata Virgo Maria, Mater Jesu Christi, per sanctam et immaculatam conceptionem tuam, mentes, cor et animas emunda nostras; et nos hymnum praecinemus tibi.

Ave Virgo vena munda, — per te vivi fontis unda, — nobis semper irroretur, — quo cor nostrum inebrietur.

Ave decus puellarum, — Virgo Judae semen clarum, — Patris Parens, Nata Prolis, — Dei Domus, aulà Solis.

Summus Artifex omnium
Te providit vàs nobile,
Vas dignum, vas egregium,
Vas gratum, vas laudabile,
Vas cunctis venerabile,
Famulis ut edulium
Ministres delectabile,
Panemque Coeli civium.

Mater Natum, Patrem Nata
Stella Solem genuisti;
Increatum res creata
Fontem rivus emisisti;
Vas Figulum peperisti
Virgo manens illibata;
Per te nobis, Mater Christi,
Est perdita vita data!

Almissima sunt viscera,
Quae Domini sunt conclave;
Sanctissima sunt ubera,
Quae suxit, et lac suave,
Quo lactatur! Mater, ave,
Quae regnas super Sidera:
Nos tibi canentes, *ave*,
A mala morte libera.

Virgo Dei Genitrix, virga est; flos Filius ejus Jesus;
Speciosa facta es Mater nostra vernans in floribus rosarum, et liliis convallium!

Exaudi nos de vertice collium aeternorum; libera nos de laqueo quem nobis absconderunt inimici.

Quam pulchra es, adjutrix nostra; quam clemens et pia, immaculata nostra, in te confidimus, et Filius nos non confundet tuus. —

— Te, summa o Deitas Unaque, poscimus,
Ut culpas abigas, noxia subtrahas,
Des pacem famulis, ut tibi gloriam
Annorum in seriem canant. —

CANTICUM CXL.

F. S. NICOLAI EPISC. ET CONFES. — ET COMMEM. S. AMBROSII CONF. ET ECCL. DOCTOR.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— OFFERIMUS tibi Deo nostro Hostiam laudis, fructum labiorum confitentium nomini sancto tuo.

Nostros pone pedes quasi Cervorum; et super excelsa tua deduces nos victores hymnos canentes;

Beneficentiae et Communionis nec obliviscimur; talibus enim hostiis te promeremus.—

— Gratias tibi agimus propter beatum Ambrosium Confessorem et Ecclesiae tuae Doctorem, qui pro nobis ad te Dominum Jesum intercedit.

Vigilavit; in omnibus laboravit; opus Evangelistae fecit; et ministerium adimplevit suum cum Populis, et Regibus, dulciter et fortiter.

Ita, si eum Doctorem, inclytum Praesulem, et vitae nostrae exemplum in terris protulisti, intercessorem etiam efficacissimum et sustineas, oramus, in Coelis. —

— Agimus, et etiam, grates propter Nicolaum servum tuum, et protectorem nostrum; qui vere et sancte fratres adamavit suos.

Veritas, et misericordia tua fuit cum illo; et exaltasti cornu ejus.

Statuisti ei Testamentum pacis; principem fecisti eum in Ecclesia tua magna; ut sit illi Sacerdotii dignitas in aeternum. —

—Miserere nunc mei, Domine, quoniam conturbata sunt omnia ossa mea.

Ne in furore tuo arguas me pro peccatis; sed paterne ad salutem corripe.

Prae lassitudine consenui fractus viribus; animam sana meam pene agonizantem.

Per diem plangam coram te; et, per singulas noctes stratum meum lacrymis inundem meis.

Discedant ideo a me omnes qui loquuntur nequitiam; in fugam acti, valde velociter; et erubescant qui operantur iniquitatem. —

— Doctrinis variis abducimur et peregrinis, immemores quia *Novatores* nobis verbum loquuntur mendacii.

Tu, Domine, deprecationem suscipe nostram, et vocem fletus benigne exaudi nostri, nobis Spiritum donans Scientiae et Consilii.

Simulatos disperde *Philanthropos* saeculi hujus, praedicantes stultam et fictam *fraternitatem*; linguae dolosae sunt istae et hypocritae, et conventus Aspidum;

Quia non ad aliena intendunt subvenire mala, sed, quae sua propria sunt, inquirere;

Insuper, quae ipsis proficiunt, et placent, laborem, videlicet, alienas res, et gloriam, in se transmovere.

Qui habitat in adjutorio Matris Dei, in protectione commorabitur ejus.

In tuo, Domina Maria, confidimus patrocinio; e sublimi solio tuo, et in gratia tua a genimine istarum defende nos Viperarum;

Concussus hostis non nocebit nobis; et, neque per diem, neque per noctem, sagitta per aërem volans tanget nos.

Clamamus omnes ad illam in obsessione seductorum, quibus circumdamur;

Cohibe, o Maria, deliros istos; et flagellum incredulitatis non appropinquabit tabernaculo nostro.

Ave Virgo Deo cara, — pulchra valde, prudens, clara, — sola Dei SALUTARE — digna Mundo generare. —

Ave scala Coelum tangens, — ad te Virgo clamo plangens, — ut a malo, Stella maris, — me de Sion tuearis. —

Ave digna omni laude, — Casta Dei Mater gaude; — et admitte vota precum, — ut sis Virgo semper mecum. —

— Chirographum Filius tuus damnationis tulit nostrae; et, cruci affigens, peccatum confixit et mortem.

In hoc salutis ligno, legem plantavit dilectionis; et, pendens ex eo, exemplum unicum universalis vinculi praebuit *Fraternitatis;*

Quia animam suam pro fratribus posuit suis; praedicans praeceptum Domini.

Ideo, insanias respuentes falsas, veritatem tuam, Domine Jesu, diligimus, et legem tuam in medio detinemus cordis nostri.

Viri fratres — Jesus Christus nonne heri et hodie? ipse et in saecula?

Securi ergo requiescamus in eo, qui, sedens ad dexteram Patris, docet nos omnem veritatem.

Ipse Magister et ipse frater, semper nos docens, et assidue interpellans pro nobis.

In eo confisi jam securi ambulamus; jam in pace morimur, et resurgimus;

Jam revivimus; in Coelum conscendimus; et in coelestibus consedimus.

Vivit, et vivet in nos Christus, Magister Apostolorum; et Sapientia Christianorum. —

— Jesu bone, defende nos; Jesu, palma bellatorum, nobis virtutem patientiae dona, fortitudinis et justitiae;

Donum humilitatis, prudentiae, Fidei, et caritatis.

Temporalis haec perceptio Corporis et Sanguinis tui, sempiternam praefigurat *fraternitatis* tuae fruitionem.

POSTCOMMUNIO

— Jesu, fons dulcedinis, et misericordiae; Jesu, fons laetitiae et gratiarum.

Jesu, splendor Patris, et merces nostra, teneo te in pectore meo, nec dimittam nisi benedixeris mihi.

Benedic, Domine, in hac aerumnarum valle; benedic mihi in Regno tuo.

O quam gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; sicut laetantium omnium habitatio est in te.

Revertatur anima mea ardenti desiderio ad considerandam nobilissimam Coeli patriam; in qua, pietate Dei, adscripti sumus, et cives decreti;

Cives, in miserationibus suis, beatorum omnium; domestici Dei, cohaeredes autem Christi:

Ubi nullae Daemonum insidiae; ubi nemo laeditur, nemo invidet, nemo irascitur:

Ubi nulla exardescit cupiditas; nullum cibi desiderium; nulla honoris aut potestatis pulsat ambitio:

Non mancus, non claudus; non gibbosus, neque deformis ibi creatura aliqua:

Non paupertatis metus, neque infirmitatis angit imbecillitas; non mors corporis, sed immortale munus, semperque jucunda regnat vita.

Ibi omnes in virum accurrunt perfectum, et in mensuram aetatis plenitudinis Christi:

Non tenebrae, neque nox; non nubium concursus, neque frigoris aspectus, vel temporum vicissitudines:

Lucerna Paradisi est Agnus sine macula, Solis luce candidior, splendidior et felicior;

Sancti in hoc lumine fulgent, sicut Stellae, in perpetuas aeternitates;

Conjubilantes invicem, vident praesentem Dei vultum; vident fratres, sorores, parentes, amicos, consortes, Angelos et Virtutes Dei:

Matrem vident nostram immaculatam, ad aethereum assumptam thalamum, in quo Rex Regum stellato sedet solio;

Quam omnes filii et filiae Sion beatissimam praedicant, et Reginam collaudant:

Pax laeta cuncta continet in unitate mentium; tranquilla sunt omnia in unitate cordium!

O gloriosa Hierusalem, civitas fundata propter exaltatio-

nem plebis Dei; concupiscit et deficit anima mea in atria tua.

Attenuantur oculi mei suspicientes te in excelsum.... —
— Jam laus, jam gloria, jam honor, et gratiarum actio, Patri, Filio, et Spiritui sancto sit, ex nunc, et usque in Saeculum. — Amen.

CANTICUM CXLI.

DOMINICA III. ADVENTUS (GAUDETE), ET COMMEMORATIO ALMAE DOMUS LAURETANAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Pax christi, quae exuperat omnem sensum, meum custodiat cor, et intelligentiam meam. —
— Gaudeamus, Fratres; Dominus benedixit terram suam, et avertit a nobis captivitatem.

Per ipsum coeci vident, claudi ambulant, et leprosi mundantur; Fratres, gaudeamus.

Audiunt per ipsum surdi; evangelizantur pauperes; mortui resurgunt, et terrae facies tota renovatur; — gaudeamus, fratres.

En clara vox redarguit,
Obscura quaeque personans;
Procul fugentur somnia;
Ab alto Jesus promicat.

Quae nova lux mundo? quae toto gratia coelo? — Quis fuit ille nitor Mariae, cum Christus ab alvo — processit splendore novo?

Velut ipse decor — Sponsus ovans thalamo, forma speciosus amoenae—, pro natis hominum, cujus radiante figura —, blandior in labiis diffusa est gratia pulchris. —

Domine Deus, sacra nos instituta peragentes mysteria, tua redde miseratione a vitiis expiatos; luce illustra nos tua; et a morte libera peccati.

Laetamini omnes; nolite pusillanimes timere, ecce Dominus ad salvandum nos venit, — gaudeamus.

Aures precibus accommodat nostris; et suae visitationis gratia tenebras nostrae illustrat mentis.

Rogamus fidenter, ergo, te Pater omnipotens per vim immensi illius amoris, qui unigenitum traxit tuum e tuo sinu in uterum Virginis;

Rogamus per vehementiam desiderii illius, quo desideravit manducare, in ultima coena, Pascha cum Discipulis suis, et Redemptionis perficere opus;

Per vim quoque illius amoris, quo, Sacramentum Corporis et Sanguinis sui, in memoriam dilectionis suae, et futurae pignus gloriae, instituens, in cibum nobis reliquit et potum;

Et, per virtutem illius ardentissimae caritatis, quo semetipsum in ara crucis in Sacrificium et pretium, pro redimendis terrae vermiculis, obtulit;

Rogamus, ut salutaris ejus Gratia nos dirigat, semperque custodiat, ut copiosum fructum et robur contra carnis, Mundi, et Daemonum consequamur insidias:

Ut virtutes, nobis maxime necessarias, diligenter exerceamus; et fidelibus tibi, de die in diem, servire studeamus operibus.

Utinam exhibere tibi possimus nostrum corpus hostiam viventem, sanctam, tibique placentem!

Utinam animae tibi soli vivant nostrae; et nostra omnia tibi serviant soli! —

— Ecce nos inopes et pauperes esse fatemur; tu vero, dives in meritis et miserationibus, ne nos despicias.

Indignas, Domine Jesu, nostras oblationes, propitius aeter-

no offer Patri, cum sanctissimis operibus tuis, et commenda;

Conjunge hoc officium servitutis nostrae cum pretioso isto Sacrificio, quo te ipsum, in eminentissima offers, Deo Patri, caritate et obedientia.

Inopiam, tua abundantia, supple nostram; supple, et clementer in hoc Mysterio insufficientiam adimple.

Respice Pater in faciem Christi tui, in quo tibi bene complacuisti, et preces exaudi nostras. —

— Viri Fratres — Salvatorem Mundi, de Spiritu sancto conceptum, venite, adoremus in domo Virginis Mariae.

Sanctificavit Dominus Tabernaculum suum; et haec est Domus Dei, in qua nomen invocabitur ejus.

Istam beatae Mariae Virginis almam Domum Lauretanam, per incarnati Verbi mysterium, misericorditer consecrasti;

Istam, post tot rerum discrimina, et portentosa itinera, per manus Angelorum, in sinu Ecclesiae tuae mirabiliter collocasti:

Concede, ut, qui eam veneramur, a tabernaculis peccatorum segregati, digni, coelestis Domus tuae postmodum efficiamur habitatores.—

— Ad vos quoque sancti, confugimus, et sanctae Dei, et in primis ad te, sanctissima Dei Mater Maria;

Virgo et Patrona es nostra, templum Dei, sacrarium Spiritus sancti, quae sola, sine exemplo, placuisti Domino nostro Jesu Christo.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine;
Intrent ut Astra flebiles,
Coeli recludis cardines.

POSTCOMMUNIO

— Deus Pater caritas est; Deus Filius veritas est; Spiritus sanctus amor est Patris et Filii.

Te invoco, te laudo, te adoro, spes mea, o beata Trinitas, spes et honor meus, vivifica me. —

— Deus amore venit ad homines; venit in homines; factus est homo;

Amore, invisibilis Deus, servis suis factus est similis, — Fratres, gaudeamus;

Ex omnibus animae motibus, sensibus atque affectibus, amore tantum, etsi non ex aequo, creatori nostro et Redemptori, vicem rependere possumus.

— Consacro, tibi Jesu, cogitanda, ut sint a te; dicenda, ut sint de te; facienda, ut sint secundum te; ferenda, ut sint propter te.

Volo quicquid vis; volo quomodo vis; volo quia vis; volo quamdiu vis;

Ita respiro in spe veniae et misericordiae, ita habeo unde queam aspirare ad nuptias immaculati Agni, qui es tu ipse pie Jesu.

Ita, tecum abhinc gaudens, possum suave amoris ducere jugum. —

— Viri Fratres, — Amor facit unum spiritum de duobus, idem facit velle, idem et nolle.

Ita, amor animam reddit Deo similem per voluntatem, cui facta est similis per naturam.

Per amorem, ergo, Deo conjungamur nostro; in nos traducentes eum, et ei affectus omnes captivantes nostros.

Domine Deus, amore tuo mores prius compone nostros; postmodum omnia quae sunt, tanquam non adessent, considerabimus.

Amor tuus, per se, omnibus sufficit; per se, et propter te etiam mihi placet et sufficit.

Et, quia tu fructus amoris es; tu meritum; tu praemium;

amando te, superna et interna munda cordis acie in te nitide conspiciemus, et terrena despiciemus. —

—Et spirituali alimonia repletis, doce nos, Domine praediligere coelestia; et in te, gaudiorum gaudio, gaudere.

Participes incarnationis mysterii, et mortis tuae, infunde immensi amoris tui in nos copiam etiam erga dulcissimam Mariam;

Ipsa Mater, ipsa advocata, ipsa Regina et unica clementissima nostra spes.

Teneris annis Christum, o Maria, lactasti; reple nunc, nos, ingravescentibus annis, consolationis tuae bonis, nos in pace visitans.

Ipse, in cruce moriens, beato Joanni; et nos tibi in Joanne commendavit; doce ergo nos amare quem amasti dilectum. —

Gloriam Patri melodis — personemus vocibus, — gloriam Christo canamus;

Gloriam Paracleto; — qui trinus et unus Deus — extat ante saecula. —

CANTICUM CXLII.

F. PATROCINII S. JANUARII, ET SOC. MM. P. PRINC. C. ET R. NEAPOLITANI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Te, Domine, Martyrum candidatus laudat exercitus.

Hostias tibi beatorum Martyrum Januarii et sociorum dicatas, meritis benignus assume.

Eorum patrocinio munitis, perpetuum nobis clementer subsidium tribue. —

— Quot Martyres, amantissime Jesu, tot tui amantes; majorem caritatem habere non potuerunt, quam ut animam pro te ponerent.

Posuerunt, et, intimi cordis amorem, sanguine testati sunt.

Testatus est, ante omnes, Stephanus, qui, per puritatem et innocentiam, similem sese tibi reddere conatus est;

Similem et etiam per patientiam, per caritatem et mortem;

Tecum, ita, Domine Jesu, et cum sancto Stephano et cum Januario Patrono nostro, dicam et ego: « Pater ignosce maleficientibus mihi, et ne illis hoc statuas peccatum ».

Item et Ignatius Martyr te semper in ore habuit, teque semper gestabat in corde; in quo, post martyrium, dulcissimum sculptum nomen apparuit tuum!

Et quid de Agnete dicam, virgine et martyre? de Lucia, Coecilia, et Agata? amantes, inquiebant: « Christus amor noster est, cujus Mater Virgo est, et cujus pater foeminam nescit.

» Quem Christum, cum nos amamus, et in sponsum accipimus, virginitatis integritatem conservamus; pro ipso vivimus, pro ipso libenter moriemur ».

Ecquid de Clemente et Laurentio? . . . quot martyres, bone Jesu! et, quos nemo dinumerare potest, tot tui amantes!

Innumeri alii tentati fuerunt, lapidati fuerunt; secti fuerunt, et in occisione gladii mortui sunt!

Venerunt ex magna tribulatione; et stolas lavaverunt in sanguine Agni.

Isti verbera carnificum non timuerunt; et, propter te, et ex te inflammati, ora obturaverunt Leonum;

Impetum extinxerunt ignis; et aciem effugerunt gladii:

Mirabiliter convaluerunt de infirmitate; de plagis, de lethalibus vulneribus, et fortes facti sunt in bello.

Alii circuierunt in melotis; in pellibus caprinis; egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat Mundus;

Alii in solitudinibus errantes; in montibus asperis; in speluncis, et terrae cavernis!

Hi omnes probati, inventi sunt tibi fideles.—

—Ecquid, de Maria virgine, omnium Regina Martyrum? Inconsolabili moerore affecta est pia Mater, sic tractatum videns quem genuit;

Tuus tractatur Filius
Longe quam latro vilius;
Irrisus fert ludibria,
Gente vallatur impia.

Largitor ut concipiam
Tecum cordis angustiam,
Flens mortem, quam Rex patitur,
Per quem Mundus construitur.—

— Ignis ergo, crux, bestiae, ossium confractio, membrorum divisio, et totius in me cordis contritio veniat;

Veniat mors ipsa, et acerrima, tantum ut Christum, in aeternum, et Mariam lucrifaciam.—

POSTCOMMUNIO

— Amo te, et cupio, crucifixe mi, a te amari validius.

Sicut Cervus ad fontes desiderat aquarum, ita ad te, Jesu, anima desiderat mea.

Peccavi, Domine, peccatum grande nimis; sed, quia, nimia caritate, me in Filium adoptasti, et sedere me fecisti ad mensam Eucharisticae refectionis, in te confido.

Magnam tibi injuriam facit qui de tua diffidit misericordia.

Credo, ergo, quod verax es in promissione; promptus in exhibitione veniae; et potens in potestate reconciliationis.

Brachia in cruce adhuc extendis, et manus ad me amplectendum expandis peccatorem.

Salvator meus, caput, iterum atque iterum, in Sacramento inclinas, et in altaris sacrificio, ut osculum mihi pacis offerre possis;

Perenne meritum, et reconciliationis pignus, est mistica Redemptoris mors.

Potens est, et volens, me salvare; salus imo est, vita pro omnibus, et resurrectio.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, nec super me inimicos delectabis meos. —

— Praesul et martyr insignis, beate Januari, impetum ignis extinxisti, ora obturasti ferarum.

Liberavit te Dominus a rugientibus paratis ad escam; et a pressura flammae, quae circumdedit te.

In medio ignis non es aestuatus; tandem in occisione gladii, pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepisti.

Salve Protector Civitatis et Regni nostri; populum istum supremo commenda Numini, et ne cesses pro nobis, ut soles, clamare.

Mira, quae patras, tua Januari
Civitas gaudens recolit; stupentes
Advenae cernunt; resonantque totum
Nota per Orbem!

Namque concretus diuturno ab aevo
Sanguis ampulla vitrea liquescens
Bullit; ac rebus populo est sinistris
Dulce levamen.

Tu Parens adsis; Patriaeque custos;
Se, fac, insignem pietate avita
Praebeat semper; Fideique vera
Dogmata servet.

Tu probos mores docili juventae;
Tu senectuti placidam quietem;
Alma tu Regno bona pacis omnes
Impetra in annos.

Pelle tu Pestem, furiasque belli;
Tu famem, terrae subitosque motus,
Atque Vesevi fera damna nostris
Moenibus arce.

Laus sit excelsae Triadi perenni;
Quae, tibi sertum tribuens coruscum,
Te, viam nobis famulis, precante
Pandet ad astra. — Amen.

CANTICUM CXLIII.

EXPECTATIO SACRI PARTUS B. MARIAE VIRGINIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Rorate Coeli desuper, et nubes pluant justum; aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

In mentibus nostris, verae Fidei Sacramenta, noster confirmet Deus; ut, conceptum de Virgine Verbum, verum confiteamur hominem, et adoremus Deum.

Et, per ejus salutiferae resurrectionis potentiam, ad aeternam mereamur pervenire laetitiam. —

— Dominus possedit te ab initio viarum tuarum; ab aeterno es tu;

Et ex antiquis, antequam terra fieret, Dominus Deus Pater parturiebat te.

Quando praeparabat Coelos, et certa lege et gyro vallabat abyssos; quando firmabat sursum, et fontes librabat aquarum, tu, Filius Dei vivi, cum eo aderas;

Et cum eo eras cuncta componens, et delectabaris per singulos dies, ludens cum eo in omni tempore, ludens in Orbe terrarum. —

Jesus amabilis, tu imago substantialis Dei es in sinu Patris; et splendor gloriae ejus.

Tu candor lucis aeternae; speculum sine macula, majestas Dei, ab initio, cum eo omnia praeparas;

Omnia vallas, libras et circumdas, appendis et componis ludens in universo;

Et tamen, deliciae praecipuae tuae sunt cum filiis hominum! —

— Ita, laetantes dicimus: « In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, hoc erat in principio apud Deum.

Omnia per Verbum facta sunt, et sine Verbo factum est nihil quod factum est.

In Verbo erat vita; et vita erat Lux hominum; et Lux in tenebris lucet; et tenebrae eam non comprehenderunt.

Et Verbum caro factum est; et habitavit in nobis; et nos vidimus gloriam ejus. » —

— Ergo Verbum principium est et finis omnium rerum; in eo omnia; propter eum omnia; secum omnia:

Amor est, gaudium, et beatitudo nostra, et delicium aeterni Patris.

Tu Verbum in sinu Patris, Verbum aeternum, omnipotens, et tamen nostra caro, imago nostra, substantia nostra, Frater, sponsus et Salvator noster.

Tu Verbum, parvus infans amabilis nimis; et tamen es Verbum Dominus, plenus veritatis, plenus gratiae et majestatis!

O facilis pietas! ne nos servile teneret, — peccato domi-

nante jugum, — servilia summus — membra tulit Dominus!

Primique ab origine Mundi, — omnia qui propriis vestit nascentia donis, — exiguis habuit tantum velamina pannis!

Quemque procellosi non mobilis unda profundi, — terrarum non omne solum, spatiosaque lati — non capit aula poli, puerili in corpore plenus — mansit, et angusto Deus in praesepe quievit! —

— Gaude, Maria Virgo, Verbum Dominus, bonitas infinita, tecum et nobiscum est.

Gaude, et laetare benedicta tu in mulieribus, quia Jesus, fructus ventris tui, est Verbum caro, et fidelium thesaurus infinitus;

Qui, ut ignis in Rubo, et ut Ros in Vellere, descendit in te; Spiritu sancto foecundante, obumbravit tibi virtus Altissimi.

Benedictus sit mundissimus conceptus tuus; partus benedictus sit virgineus tuus;

Benedicta sit carnis tuae munditia, et dulcedo misericordiae cordis tui.

Protege nos, Regina cordium, Mater pulchrae dilectionis, amoris, timoris et sanctae spei:

Nos in sinu adoramus tuo, Verbum a Patre genitum ante omnia saecula, et in plenitudine temporis in te conceptum. -

— Aspice, mitissime Conditor, dilectae tuae sobolis humanitatem; et respice, benigne, super infirmi plasmatis debilitatem. —

— Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus, Hosanna in excelsis, in labiis nostris, tua semper resonet laus. —

POSTCOMMUNIO

— Agnus absque macula, Jesu oblatio munda, Angelorum esca, juge Sacrificium, te adoro, te laudo, tibique ex corde grates rependo.

Super mensa filiorum sese pavit anima mea de occultis tuis mysteriis!

Gaudium, citissime, esto mihi, et exultatio in loco Pascuae supernorum civium, facie ad faciem, juxta plenissima fluenta et manifesta Dei mei.

Reminiscere, interim, in vitae hujus exilio, pie Deus, qui, quaerens me, sedisti lassus; respice incolatum meum in terra laboris et lacrymarum;

In te delecter, tibique inhiem, qui me redemisti crucem passus.

Anima mea quaerat te Deus totius consolationis; quaerat et inveniat et diligat te; et, qua valet virtute, te adoret.

Frequentissime tuam gloriam, mens devota mea, tuo accensa amore, sub corde revolvat; tibi suspirans, et a te possideri solummodo desiderans;

A te, qui totus totum tenens, implens, illustrans, et possidens, inaccessibilem habitas lucem, quem nullus nostrum vidit, nec videre potest et supervivere.

Qui, si videri non potes, sentiri tamen potes, corda ducens nostra, et animas imbuens sine verborum strepitu.

Semper agens, semperque quiescens, amans nec aestuans, Coelum et terram amore imples tuo;

Omnia portans sine onere, omnia reples sine inclusione;

Reddens debita, nulli debens; donans debita, nihil perdens; ecquis quicquam habet quod non est tuum?

Nec inops, nec avarus, tamen, gaudens lucris, usuras exigis:

Supererogans cui non debes, concedis aliquando supererogemus tibi, ut nobis debeas.

Ideoque respirant ad indulgentiam humiles poenitentes; quia, sanans contritiones cordium nostrorum, cumulas nos bonis.

Et ita, in pulchritudine pacis, et opulentae requiei, cibabis nos omnes post labores peregrinationis nostrae. —

— Adjuvet nos Mater fons clementiae, et pietatis dulcor. Levissimo ejus tactu sanantur infirmitates nostrae; suo roseo odore mortui reviviscimus!

Ave Virgo Deo digna, — serva servos, ac benigna — luce tuae faciei, — et splendore vultus Dei;

Ave Mater novi moris, — nec conceptu Redemptoris, — neque ortu maculata, — scuto Dei obumbrata.

Ave Virgo, quae furorem — Conditoris in amorem — tui gratia convertisti — votis iram extinxisti. —

Virgo Mater in rhithmis et hymnis, psalmis et Canticis viscera compellimus miserationis tuae; ut nobis Gratiam stillent dulcedinis Dei tui.

Laudate eam Coeli Coelorum; glorificate eam justi omnes ante thronum Altissimi. —

— Nobis propitius sis Genitor potens;
Ut, quos unigeniti sanguine Filii
Servasti, et placido Flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas. —

CANTICUM CXLIV.

DOM. IV. ADVENTUS DOMINI — ET RECURRIT INFR. OCTAV. F. S. LUCIAE V. ET MARTYR.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

—Veni, Domine, relaxa facinora plebis tuae; veni, succurre magna virtute;et,tuae propitiationis,indulgentiam accelera.

Veni, Domine, semitas, in adventu tuo, rectifica nostras; ut praesens nobis facias reparationis tuae munimen, et futurum.

Benedictus expectatus Gentium, qui venit in nomine Domini; benedictus es, Domine Deus Patrum nostrorum.

Benedictus super sceptrum Divinitatis tuae; laudabilis et gloriosus in saecula.

Benedictus in templo sancto gloriae tuae; et, ab Angelis et sanctis tuis, benedictus in adorabili tuo sancto nomine.—

— Tu Dominus formans lucem et creans tenebras; tu remedia conferens vitae, et aeternam concedens pacem;

A summo Coelo egressio tua est, et occursus tuus usque ad summum ejus.

Verba, quae loqueris nobis, Spiritus et vita sunt; Panis, quem nobis in altare ministras, Caro tua est pro Mundi vita.

Panem et verba tua, gaudenter et fidenter, ex manibus et ex ore suscipimus tuo; et in corda arctius inserimus nostra.

Ecquis non accedet ad mensam tuam, ut immortalitatis accipiat alimoniam; indeque vitam obtineat et gloriam? —

— Ecce Coeli Coelorum te non capiunt, et tu, nobis minusculis, dicis: « Venite ad me, comedite panem meum? »

Nisi tu diceres, quis crederet? et nisi tu juberes, quis accedere auderet?

Noë, centum laboravit annos, in fabricatione Arcae!

Ex lignis a putredine innoxiis, et mundissimo auro Moyses tibi Tabernaculum constituit;

Salomon, arcam tui foederis collocaturus, Templum incredibile tibi magnificentia construxit;

Et ego, miserrimus, non Arcam foederis, sed viventem ipsum Deum in foetidas domus meae latebras quomodo introducam?

Si tantus symbolis adhibitus est olim cultus, impensa et diligentia, quanta nunc mihi habenda esset reverentia, et devotio?

Non figurae amplius, non symbola, sed Christus ipse, vere et realiter, continetur in Pane isto, et in sumptione praeclarissimi Calicis.

Deus meus, creator hominum et Angelorum, cum Isaac

immolatur; et nos ore nostro, Divinam immolantes et consummantes victimam, perficimus holocaustum. —

— Deus meus, Sanctus sanctorum, scio, quod si digne ac devote te suscipiam, reparas in anima mea virtutem amissam; tollis peccatum, reddisque ornatam et venustam.

Mysterium hoc Coelum laetificat, viatores consolatur; Mundum conservat universum; sanctis beatitudinem adauget, et Altissimi gloriam propagat.

Gratias tibi, bone aeterne Pastor; egenum ad divitem; servum ad Dominum; desolatum ad pium consolatorem; mortuum ad vitae accedentem fontem, ne dedigneris!

Suscipe me, Domine, secundum eloquium tuum, ut non amplius moriar.

Ecce Panis Angelorum, — factus cibus viatorum, — tu nos pascis hic mortales, — et tuos tibi facis commensales.

POSTCOMMUNIO

Ecce Pascha novae legis, — ecce Panis filiorum! O Jesu, tu, qui nos pascis, — tu nos hic tuere.

Benedictus Dominus in donis suis; et sanctus in omnibus operibus ejus. —

— Beata es, Virgo Maria, quia jam perficiuntur ea, quae tibi Angelus Domini ore praecinuit facundo.

Egreditur jam virga virtutis Dei de radice Jesse; et flos olentissimus de campo ascendit virginitatis tuae.

Et super eum requiescit Spiritus Domini; Spiritus Sapientiae et intellectus; Spiritus Consilii et Fortitudinis!

Spiritus Scientiae et Pietatis, nos replens Spiritu amoris et timoris Domini.

Judicabit in justitia pauperes; et, pro mansuetis, arguet terram in aequitate.

Ideo, descendens a regalibus suis sedibus, a cunctis desideratur populis, linguis, et nationibus;

Et adoratur magnum principium; Deus fortis; dominator; princeps pacis, cujus Regni non erit finis. —

— Viri frátres — Eja prope est Dominus, imo nobiscum est; omnes viae ejus, scimus, veritas et judicium sunt.

Et munere satiati ejus, gustu laetamur; et satiamur affectu.

Domine, auxilium supernae virtutis tuae impende nobis; erigantur viribus, et animo qui in adventu confidunt tuo.

In virtute tua laetabitur anima nostra; et in dulcedine nominis tui cor reficietur nostrum.

De sedibus tuis infunde Sapientiam nobis; per quam dulciter in omni illustremur veritate;

A carnalibus desideriis semper nos abstinendi gratiam concede; et lumen tuum illuminans in nostris exoriatur cordibus;

Gloriam et honorem cantabimus tibi, et in nomine glorificabimur tuo. —

— Ecce tu, Sanctus sanctorum, inclinasti te ad me, qui non sum dignus ut te respiciam;

Laudo te, Deus meus, et exalto te in aeternum; despicio me, et tibi me subjicio in profundum abjectionis meae.

Res est humanum vincens intellectum quod tu, Deus et homo, sub modica panis et vini specie, integer contineris.

Quod, tantum in tota Hostia, quantum in fragmento, integer et sine consumptione, a sumente manducaris et consummaris;

Adoramus cernui tantum Sacramentum! verum hoc factum est praeter omnium rerum ordinem!

Tua, Domine, animosa Fides in nos firmet, quod nec videre nec intelligere possumus.

Dixisti et facta sunt omnia, nec intelligemus quomodo facta sunt; et quomodo continua existunt creatione.

Nos compegisti; et, super opera manuum tuarum constituisti; numne noscimus quomodo nos creasti, vel quomodo nunc ad vitam vivimus?

Sed mirum, super omne opus, est opus magnum Redemptionis! taliter factum est quomodo voluisti.

Et quotidie renovas opus magnum istud Incarnationis, et mortis tuae super Altare!

Nunquam in creatione, et in conservatione omnium rerum, caritatem tuam minueris; nec etiam propitiatio tua erga nos in aeternum minuetur. —

— Laetifica nunc, Domine, animam servorum tuorum, quatenus, cum Zachaeo, nobis benedicas, computans nos inter filios Abrahae.

Proni sunt sensus nostri ad malum ab adolescentia nostra; et, nisi succurrat nobis ista sancta sacramentalis Communio, incidemus mox ad pejora.

Animarum suavis refectio, paupertatem impingua nostram cum tota Humanitate et Divinitate tua; robora fragilitatem.

Magnum suscepimus Dominum; dilectum induximus hospitem; fidelem recepimus amicum;

In te speciosum amplectimur Sponsum, prae omnibus, et super omnia desiderabilia, amandum.

Ne derelinquas nos, Domine Deus noster; amplius ne discesseris a nobis; nos tibi animas commendamus nostras, gentes et omnes terrae populos. —

— Beatae Luciae, Virginis et martyris tuae, nos, Domine, gaudemus hodie festivitate; fac etiam devotionis erudiamur affectu.

Animam tuam, invicta Lucia, in patientia possedisti; proprio tuo sanguine inimicum vicisti; et vitae coronam accepisti.

O beata Christi sponsa, immobilis columna fuisti, impetra nobis, nunc cum Angelis coruscans, ut piae fidelitatis tuae erudiamur affectu.

Nobis clarissima Coeli concilia lumina, ut blandis nos semper aspiciant oculis:

O beata! mentes, plusquam oculi, caligant nostrae; impetra, ut, in tenebras vitae hujus, virtutes nobis lucescant aeternae.

Per te multis decoratur miraculis, a sponso tuo Jesu Christo, civitas Siracusana.

Ita et nos, tuo gaudentes triumpho, possimus constantiam in Fide sectari; et, etiam sanguine, testari. —

— Domine Jesu fac ut videamus; lucem da nobis, qua nil pretiosius; lucem, qua reliqua tua cernimus munera.

Christe lux vera, bonitas, et vita,
Gaudium mundi, pietas immensa,
Qui nos a morte roseo salvasti
Sanguine tuo;

Respice clemens solio de sancto
Vultu sereno, lampades illustra
Lumine tuo, tenebras depelle
Pectore nostro.

Crimina laxa pietate multa,
Ablue sordes; vincula disrumpe;
Parce peccatis; releva jacentes
Dextera tua.

Te sine, tetro mergimur profundo,
Labimur alta sceleris in unda;
Brachio tuo trahimur ad clara
Sidera Coeli.

Procul a nobis perfidus absistat
Satan, a tuis viribus confractus;
Sanctus assistat Spiritus, a tua
Sede demissus.

Insere tuum, petimus, amorem
Mentibus nostris; Fidei refunde
Lumen aeternum, caritatis auge
Dilectionem. —

— Sit Deo nostro decus et potestas;
Sit salus perpes; sit honor perennis;
Qui poli summa residet in arce
Trinus et unus. —

CANTICUM CXLV.

FESTUM S. THOMAE APOSTOLI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— O FELIX anima, quae, nullo mortis metu afflicta, de incorruptione laetatur perpetuae gloriae.

O solemnitas gloriosa omnium ad te Deum redeuntium e tristi peregrinationis hujus labore!

Terreno soluti carcere, liberi Coelum petunt; et, quem diu quaesiverunt, semperque amarunt, facie cernunt ad faciem.

Hymnicinis sociati agminibus, melliflua amoenitatis Cantica ad laudem gloriae tuae, Rex Christe, festive concinunt.

Non malum ibi, neque malitia; non rixa, vel causatio; non dedecus, violentia, calumnia, discordia, vel ulla peccati illecebra;

Sed secura quies, pax summa, plena caritas, jubilatio aeterna cum Patre, et Filio, et Spiritu sancto.

Inebriantur ab ubertate Domus Dei; et de torrente potantur voluptatis tuae. —

— Rex Christe, bone Deus, merear et ego Canticum summae promere Trinitati de dulcibus Canticis Sion, in terra exilii.

Gloria tibi, Trinitas aequalis, una Deitas, ante omnia saecula, et nunc, et in perpetuum.

Laus et gloria perennis Deo Patri, et Filio, simul sancto Paracleto in saeculorum saecula;

Gloria laudis resonet in ore omnium Patri, genitaeque Proli, Spiritui sancto pariter resultet voce perenni.

Veritas est Pater; Veritas Filius; Veritas Spiritus sanctus, — vivifica nos, o beata Trinitas.

Caritas est Pater; Gratia Filius; communicatio Spiritus sanctus, — vivifica nos, o beata Trinitas.

Ex quo omnia; per quem omnia; in quo omnia; — vivifica nos, o beata Trinitas. —

— Redde te mihi, Deus meus; en, canens, amo te, tuo flagrans desiderio; et, si parum est, amplius amare cupiam, et validius canam.

Assumat os meum Angelorum vocem; induat pennas ut Aquila; volet, nec volatu deficiat;

Assumat, et Angelorum concutiat alas; volitet mens mea et perveniat usque ad decorem domus tuae. —

— Quemadmodum Passer, quaerens, invenit sibi locum ubi nidificet, et Turtur ubi pullos ponat suos,

Ita quaesivi et inveni ego altare tuum, Domine virtutum; diligo illud ut nidum pacis, te amplectens super ipsum, Rex meus et Deus meus.

Quare, ergo, tristis aliquoties es anima mea; et quare conturbas me?

Nonne sacris, licet indigna, adsistis altaribus? nonne illud Deo offers Sacrificium quod Filius suus, Sacerdos in aeternum, instituit?

Sacrificium mortis et passionis ejus, pro quotidiana tuae fragilitatis reparatione?

Spero in Deo, quoniam confitebor ei, salutare vultus mei et Deus meus.

Panem vitae qui me reficit, et in me non deficit, quotidie comedo, et integer manet!

Amo te, dulcis Christe, lumen aeternum et indeficiens, et magis atque magis amare cupio, et reamari.

Confirma, bone Deus, mentem meam in tanta praesentiae tuae dulcedine; ignis, qui semper luces; amor, qui semper ardes. —

Auxilium Christianorum, refugium peccatorum, consolatrix afflictorum, o Maria, tuum mihi Filium tuis praebe manibus.

Tu ad nos exules liberandos ipsum in utero suscepisti; et

per te, expugnato antiquo hoste, aperta Fidelibus sunt regna Coelorum;

Te, beatorum Martyrum coetus, et gloriosus Confessorum exercitus, sanctarumque Virginum agmen amabile, virginitatis et sanctitatis praedicant exemplum.

Te Universum, et tota coelestis curia, Reginam honorant, et sanctam concelebrant.

Rege nos, o piissima, in hoc Mundo, et salvum fac populum tuum, ut simus in aeternum haereditatis Filii tui participes.

Miserere nostri, et magna Filii tui pietas super nos fiat, quemadmodum vere confidimus.—

POSTCOMMUNIO

— Christus, deliciae nostrae, pignus est pacis, et vitae.

Resplende mihi, accende me, illumina et sanctifica vas tuum.

Evacua animam meam de malitia, et de adulteriois amoribus; imple gratia, et, plenam, conserva.

Cum Diabolus mihi insidiatur, ad altare tuum fugio, et a me recedit;

Nil amarum, nihil triste, quod hac Christi medicina non sanatur;

In adversitatibus, in periculis, in concupiscentiae ardoribus, ad illius confugio vulnera; securus dormio et requiesco;

Quoties Crucifixum osculor, toties pello timorem; et in ejus compungor amorem.

Ergo, Domine Deus meus, amodo bibam Sanguinis tui potum; amodo cibum manducem Carnis tuae:

Vivam de te; per te vadam de hac valle; ad te perveniam; et, in te, me pausem et quiescam.—

— Intercedente, etiam, pro me beato Thoma Apostolo tuo, propitiatus circa me, dona custodi tua.

Credo, Domine, sed credam firmius; et, tui Apostoli confessione, Hostiam tibi laudis dum offero, Fidem adauge meam, Spem, et Caritatem ad vitam nunquam finiendae pacis. —

— Uni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Qui vitam sine termino
Nobis donet in Patriam. —

CANTICUM CXLVI.

VIGILIA NATIVITATIS D. N. JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Aperi, Domine, os meum ad annuntiandam magnificentiam gloriae tuae.

Vis angelici luminis, natum celebrans ex Virgine Christum, pervigiles Pastorum oculos implet.

Inveniunt tectum pannis, Praesepe jacenti cuna erat; exultant alacres, et Numen adorant.

Gloria in Altissimis Deo; et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

Tecum principium in die virtutis tuae, in splendoribus sanctorum, ex utero ante Luciferum genuit te Pater.

Apparuit inde Gratia Dei Salvatoris nostri in Betlehem Judae; semetipsum dedit pro nobis, ut ab omnibus redimeret iniquitatibus nostris.

Homo genitus, idem refulsit et Deus, singulari nativitate humanam reparans fragilitatem. —

— Cantemus Domino canticum novum, mirabilia fecit liberans, quod, sub peccati jugo, vetustas habebat servitus!

Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi; virga aequitatis virga Regni tui.

Dies sanctificationis illucet nobis; venite gentes, hodie lux magna descendit super terram;

Psallite et adorate eam; adorent simul nobiscum omnes Angeli Dei.

Divinae generationis nobis ipse est auctor; unxit cum Dominus oleo exultationis prae participibus suis.

Exulta satis filia Sion; jubila filia Hierusalem; ecce Rex tuus venit tibi justus et Salvator, ipse largietur tibi spem immortalitatis.

Splendeat etiam nobis miseris facies sua decora, et vox sua nimis est suavis, et exhilarans.

Dominus noster infans, tu lux nostra es ortiva, et tu occidua lux, et altissimum refugium nostrum.

Non accedat ad nos malum; nec amplius tenebrae nostro appropinquent Tabernaculo.

Pax multa est diligentibus lucem veritatis tuae; non est illis scandalum sive offendiculum ad cadendum, quia semitas illorum tu illuminas.

Jesu, infans amabilis, tu salus, tu redemptio nostra;

Tu spes et fortitudo, decus et gloria nostra; et nos populus tuus, et oves pascuae tuae.

Memento rerum conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacrato ab alvo Virginis,
Nascendo formam sumpseris.

Testatur hoc praesens dies,
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc Astra, tellus, aequora,
Hunc omne quod Coelo subest,
Salutis auctorem novae
Novo salutet Cantico.

Maria, Mater Gratiae,
Dulcis parens Clementiae,
Tu nos ab hoste protege,
Et mortis hora suscipe. —

— Quis mihi te dabit in cibum et potum, te ipsum ubera sugentem Matris meae Mariae ?

Beatissima et jucundissima Mater istud age, porrige mihi tuis manibus, in sacra Communione, lactentem puerum tuum.

Tuum nomen, deinceps, cunctas illustravit Ecclesias; quia tibi fecit magna qui potens est.

Jubilemus, Viri Fratres, Dominae nostrae, serviamus ei; et in laetitia gratias agamus, et jucunditate.

Quibus ipsa auxiliatur, refrigerium est pacis; et a quibus vultum avertit suum, non est spes ad salutem amplius.—

POSTCOMMUNIO

—Parvus Dominus et amabilis nimis in arctissimo, et sanctissimo utero matris tuae!

Ibique captivus pro me detineris; ibi, de me cogitans, me amans, pro me orans cor tuum mihi tradis; cor reposcis meum; et me Patri reconcilias!

Nos quoque, qui Sancto tuo — redempti sanguine sumus, — ob diem natalis tui, — hymnum novum concinimus.

Æqualis Deo Patri, — carnis trophaeo accingere, — infirma nostri corporis — virtute firmans perpeti.

Praesepe jam fulget tuum; — lumenque jam spirat novum; — quod nulla nox interpolet, — Fideque jugi luceat.

Uti sponsus de thalamo, — egressus honestissima — Virginis Matris clausula, — ut nos, pius, nunc protegas.

Illumina ideo pectora, — tuoque amore concrema, — audito ut praeconio, — sint pulsa tandem lubrica.

Da tempus acceptabile, — et poenitens cor tribue, — convertat ut benignitas, — quos longa suffert pietas.

Judexque cum post aderis, — rimari facta pectoris, — reddes vicem pro abditis, — justisve regnum nobis.

Non demum arctemur malis, — pro qualitate criminis, — sed cum beatis compotes, — simus perennes coelites. —

—Sed tu amor meus, cur tamdiu inclusus hic delitescis? Manifesta te ipsum in gremio Matris Mariae, ut osculer te osculo oris mei; et, prae abundantia laetitiae, anima liquescat mea;

Jam meam assumpsisti carnem; formasti tibi oculos, quibus me respicias; et aures, ut me patienter audias;

Pulchra accommodasti tibi labella, ut myrrham distillent; et linguam, Sapientiae flumen, ut doceas veritatem;

Jam etiam pedes tibi formasti; ut, pertransiens ministres nobis;

Manus, ut nobis opituleris; brachia, ut nos amplectaris; cor et pectus, ut amore ardeas nostri.

Corpusculum, ergo, tibi Deo aptasti venustulum, bellulum, generosum, benificentissimum! Manifesta nunc te ipsum in sinu Matris ubera sugentem lacte de coelo plena.

Memineris, Jesu pie, quia rubro implevisti sanguine venas, ut in ara crucis, pro nostra tandem salute, immolareris.

Amabilis es in sinu Patris; amabilis in sinu Matris! In sinu Patris me ad imaginem creasti tuam; in sinu Matris ad meam te finxisti imaginem:

In sinu Patris de nihilo educis me, et me formas; Coelum, terramque pro me creas:

In sinu Matris te ipsum facis hominem propter me; me reformas; et ex Inferno educis;

Amabilior in sinu Patris, an in sinu tu es Matris? audacter dicam ego quid mihi videtur?

In sinu Patris magnus Dominus, et laudabilis nimis; parvus Dominus et amabilis nimis es tu in sinu matris Mariae, quia caro et sanguis, cibus et potus factus es noster. —

— Rorate Coeli desuper, et nubes pluant justum; aperiatur terra, et germinet expectationem Gentium. —

— Audi nos, interim, Domina Maria, nam infans tuus amabilis, nihil Matri negans suae, te honorat.

Largo humector ego flumine vultum; salva me infans amabilis; nam Virgo Mater tua, praestans tibi ubera, pro me exorat.

Tu, Rex Patriarcharum et Confessorum lumen; tu, fortitudo Martyrum et Apostolorum magister, in Mundum prodis ad nos salvandum.

Opus comple tuum PER SANCTAM AC VENERABILEM NATIVITATEM TUAM.

Te redemptus laudet orbis,
Grata servans munera,
O salutis sempiternae
Dux et auctor inclyte,
Qui tenes beata Regna,
Cum Parente et Spiritu.

CANTICUM CXLVII.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— QUI sedes super Cherubim, qui regis Israel, mane apparuisti coram Ephraim, Beniamin, et Manasse, custodientes vigilias noctis super Gregem suum.

Nos etiam vigilantes in expectatione tua, vidimus gloriam majestatis tuae in Templo sancto tuo.

Praedestinatus filius Dei in virtute, secundum Spiritum sanctificationis, salvator factus es nobis, ex semine David, secundum carnem,

Nos, coelesti pascimur mysterio tuo, velut oves, et potamur: regna super nos, Salvator mundi; et omnium nostrum dele iniquitates. —

— Viri Fratres — cantemus Canticum novum Domino infantinostro; annuntiemus finibus terrae apparitionem ejus.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit Redemptionem plebis suae.

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui pedibus laqueos ponebant nostris:

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perennis omnium;
Intende, quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.

Veni Redemptor Gentium,
Ostende partum Virginis;
Miretur omne saeculum,
Talis decet partus Deum.

Non ex virili semine,
Sed mystico spiramine,
Verbum Dei factum caro,
Fructusque ventris floruit.

Alvus tumescit Virginis,
Claustra pudoris permanent;
Vexilla virtutum micant,
Versatur in Templo Deus.

Procedit de thalamo suo,
Pudoris aula regia,
Geminae Gigas substantiae
Alacris ut currat viam.

Egressio ejus a Patre,
Regressus ejus ad Patrem,
Excursus usque ad inferos,
Recursus ad sedem Dei.

Hunc Coelum, hunc terra, hunc mare,
Hunc omne quod est in eis,
Auctorem adventus tui
Laudans exaltet Cantico.

Memento salutis auctor,
Quod nostri quondam corporis,
Ex illibata Virgine
Nascendo formam sumpseris. —

—Magnificet anima nostra Jesum, etiam propter te, tota pulchra Maria, ancilla et Mater Domini nostri;

Quia, respiciens humilitatem tuam, obumbravit te virtus Spiritus sancti.

Genuisti puerpera Regem, — cui nomen aeternum; — gaudium Matris habens, — cum Virginitatis honore!

Ecce enim, ex illo tempore beatam te praedicant omnes generationes.

Quia, sine labe concepta, sine etiam Virginitatis laesione Infantem concepisti tuum, et peperisti.

Magnam te fecit qui pius est, qui potens, qui sanctus, qui misericors;

Nec antea similis visa est, nec postea aetas habere sequentem.

Et miseratio Pueri tui in te, et per te nobis impensa, protenditur a progenie in progenies omnibus timentibus eum;

Est Filius tuus, qui mortificat et vivificat; qui ad calamitates deducit, et ad mortem prope; indeque reducit.

Ipse egenum de pulvere suscitat; pauperes dites facit, et dites pauperes; sublevat; et, quem libuerit, humiliat;

Ita, qui bonis prius plenus erat, ad egestatem redegit sese pro panibus locantem; et, qui antea famelicus erat, saturavit;

Ipse vires et arma superat fortium; et, infirmos, robore accingit;

Sui sunt cardines Mundi; et super eos Firmamentum erexit;

Sanctorum suorum custodit pedes,et impios ad silentium, confusionem et infelicitatem adducit.

Deus noster, Verbum Patris, ab aeterno ante Luciferum genitus, Deus de Deo, constitutus est Rex super omnem creaturam.

Et Infans, verbum caro factum in tuis visceribus, o Maria, electa inter filias, te Reginam constituit super omnem creaturam.

Salve Regina, Mater Creatoris, vita, dulcedo, et spes nostra, salve.

Justus et misericors est Filius tuus, promissis non privabit bonis eos, qui, sperantes in eum, ad te confugiunt.

Ipse degit in altare sancto suo, sicut aspicimus, et degere laudamus, in virginali sinu tuo.

Et, quia — « foeno jacere pertulit, — Praesepe non abhorruit », ita, et confidimus, non abhorrebit, te apprecante, vivus et verus in pectus advenire nostrum. —

POSTCOMMUNIO

— Qui amat, per seipsum fiducialiter accedit ad Jesum; familiariter loquitur ei; et, nihil timens, nihil haesitans, de eo super altare satiatur;

In eo meditatur, in eo delectatur, in eo pascitur et impinguatur.

Amor, dat Spem firmam; spes, ausum; ausus, gustum; gustus renovat famem.

Expergisci facit amor dormientem; actus coercet leves; lubricae aetatis motus et carnales comprimit affectus.

Emendat mores et reformat; tenebrosa illuminat; inflammat frigida; aspera mitigat, et innovat spiritum.

Anima amans, votis fertur; trahitur desideriis; merita dissimulat; majestati oculos claudit, et anima aperit voluptati; ponit se in salutari Dei, et in eo agit.

Ita, amantissimus Infans, esurientes justitiam, bonis implet suis; et, qui filii sunt promissionis, suscipit, misericordiae recordatus suae. —

— Exultet adhuc, et amplissime, spiritus noster in Jesu salutari nostro, et canamus:

Beatus auctor saeculi
Servile corpus induit,
Ut, carne carnem liberans,
Non perderet quos condidit.

Castae parentis viscera
Coelestis intrat Gratia;
Venter puellae bajulat
Secreta quae non noverat.

Domus pudici pectoris
Templum repente fit Dei,
Intacta nesciens virum,
Concepit alvo Filium.

Concepit revera; et revera in sinu Virginis Mariae caro est mea; — parturivit revera; et revera in nato puerulo, frater extitisti meus.

In praesentatione parvuli hujus ad Templum, Hostia extitit mea; in Epiphania, magister sese manifestavit mihi, et Deus meus;

In ara crucis, cibus et potus meus; salus, et, in aeternum, portio mea.

Exultet et adhuc spiritus meus in Maria, matre pueri, et mea matre;

Benedicite omnia opera Domini gloriosae Dominae nostrae; Benedicite Coeli Domino et Dominae nostrae.

Benedicta sis, o summa Deiparens; quae odore praeis cuncta Lilia;

Odor tuus sicut agri pleni, cui benedixit Dominus; qui redundat in benedicentes te, omnia irrigans eorum intima.

Benedicamus Deum, qui te creavit et exaltavit; benedictus qui te genuit;

Benedicti qui conceptum et partum venerantur tuum; et qui, devote, tibi famulantur assidue.

Audi immaculata nostra, aures ad populum tuum inclina tuas.

Audi Virgo Virginum, Dei purissima Filia, Sponsa, et Mater, vultum tuum deprecabuntur omnes familiae gentium;

Adduc in incomprehensibilem laetitiam tuam nos, qui memores sumus exaltationis tuae.

Dulcissime Infantem nos osculantes tuum, adduces super Coelos in magnificentia gloriae tuae.—

— Donum transcendens omnem plenitudinem; memoriale praecipuum Divinae caritatis, Jesu Mariae Filius, PER ADMIRABILEM NATIVITATEM TUAM, salva nos omnes.—

— Beata Caritas, in arce siderum
Potens locare nos per omne saeculum;
Patrique, Filioque summa gloria,
Tibique laus perennis, alme Spiritus.

CANTICUM CXLVIII.

FESTUM S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— PRIMITIAE Martyrum, Stephane Levita, sanguine testificatus es nativitatem Regis Martyrum.

Spiritu sancto plenus intendisti in apertum Coelum; Coeli gloriam aspexisti, et Filium hominis stantem ad dexteram virtutis Dei.

Orantem, flexis genibus, te lapidaverunt, et tu clamasti: « Domine, ne statuas illis hoc peccatum, et suscipe Spiritum meum. »

Primus init Stephanus mercedem sanguinis imbre afflictus lapidum; Christum tamen ille inter saxa rogat, ne sit lapidatio fraudi hostibus.

O primae pietas miranda coronae!

Inclyte Martyr, intercessor etiam pro me existe, munera in tua solemnitate Domino deferente Jesu; quia in tuo confido patrocinio.—

— Quae est vita nostra corruptibilis ista, convallis lacrymarum, seminarium malorum?

Vita, quam divitiae jactant; paupertas dejicit; juventus extollit; senectus incurvat!

Quam joci solvunt; humores tumefaciunt; dolores extenuant; ardores exsiccant!

Quam escae inflant; jejunia macerant; sollicitudo coarctat; securitas hebetat!

Cui furibunda succedit mors; vanisque gaudiis finem imponens! —

— Ecce me miserum! considerans peccata mea judicium pertimesco; supplicia horreo Tartari; et vitae formido exitum;

Qua sim clausurus fine moeroribus plenam vitam, prorsus ignoro; tamen scio, quod mea opera, a Dei justitia, distincte pensantur.

Utinam mortuus fuissem! vel, nunc, confractus moriar, ustulatus, lapidatus; et cruci, pro Christi nomine, affixus!

Sed non sum dignus mori pro eo, qui pro me mortuus est; et nec pati pro eo quidem.

Nihilominus, quia Jesus Pater est meus, consolaturus me solita pietate adest;

Et, dum, anxiam moestamque meam reficit in exilio mentem, suspiria et ploratus compescet, et absterget in obitu, et lacrymarum fontem, me ad patriam adducens:

Et ut ne me tormentum tangat mortis, praeparat modo in

conspectu meo opiparam mensam, et multiplicis apparatus;

Et ad areolas usque aromatum sublevat animam meam, secus collocans eam dulcium aquarum rivulos;

Ubi Regnum, cui nulla temporum successio subest; vacans fine, carens morte;

Ubi caro incorrupta fulgebit; donis cumulabitur; et jucunditatis stola ipse Rex manibus induet suis:

Quis mihi pennas dabit sicut Columbae, et volabo, et requiescam?

Requiescam sub umbra alarum tuarum, Domine mi Jesu; sedens, et comedens fructus misericordiae tuae gutturi dulces meo...

Exultabimus tandem in te, Domine, quoniam suscipiet nos dextera tua, confitebimur tibi; et in aeternum laudes cantabimus tuas.—

POSTCOMMUNIO

—O Jesu, quanta est dulcedo convivii tui; et quam dulce est mihi lacrymas fundere; et, cum pia Magdalena, pedes irrigare tuos.

Pugna fortiter pro me, et malas expugna bestias; dico, illecebrosas concupiscentias, quibus, quamvis senex, crucior.

Impera, et furenti dic Aquiloni: « ne flaveris »: spumantibus mari tempestatibus impera ut quiescant, ut me totum in tranquillo ac tuto sistere facias.

Largire cunctis servulis, — quos mundat unda sanguinis, — nescire lapsus criminum, — nec ferre mortis taedium.

Orent pro me Sancti omnes; et mecum laudent proretam navis meae; laudent ducem et pastorem meum in hymnis et canticis. —

— Tecum habes, anima mea, quem totus a te auferre non potest Mundus, et quid times?

Mane in secreto; absconde te in foraminibus petrae, et tuo, secura, fruere Jesu.

Benedicam tibi in omni tempore, et omni in adversitate; et te exaltem sanctum in operibus, et justum in omnibus viis tuis: prope es semper invocantibus te.

Allevat ipse omnes qui corruunt; erigit elisos; et vacillantes sustentat.

Ideo oculi filiorum in te sperant; et tu das escam, secundum exigentiam illorum, in tempore opportuno:

Aperis manum tuam, et imples omne animal benedictione.

Confiteantur tibi omnia opera tua; et sancti tui cultores benedicant tibi. —

— O sancte Levita, primus inter omnes martyres, vitam Salvatori reddidisti, quam ipse dignatus est pro nobis tradere nocentibus.

❦

O ter beate Stephane,
Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis;
Nos solve vinclis saeculi
Dono superni Numinis. —

— Sub umbra illius, quem desideraveram, sedeo; poma Gratiae Dei dulcissima gutturi jam gusto meo.

Vivit in me Deus, vivam et ego in eo qui fecit, et redemit me; quia filius sum ancillae suae. —

— Omnia dedit tibi Pater, Virgo Maria, per Filium suum; et omnia, pari modo, ad nostram salutem tibi possibilia sunt.

Ut semper de comitatu simus tuo, libera nos omnes, Virgo potens, a cunctis peccandi occasionibus.

Domini est terra et plenitudo ejus; tu autem, sanctissima Mater, cum illo regnas in aeternum;

Gloriam induisti et decorem, omni lapide amicta pretioso;

Splendor Solis super caput tuum; lunaris pulchritudo sub pedibus lucet tuis;

Sidera micantia sedile ornant tuum ; astra te glorificant jugiter matutina.

Virgo potens es tu, et ab omnibus laudata et adorata; quia Mater Potentiae es et Sapientiae Dei.

Memento nostri, Potentiae et Sapientiae Mater, in beneplacito tuo; et dignos nos fac nomen glorificare tuum ex hoc nunc et usque in saeculum.—

— Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis Spiritus ;
Quibus crucis victoriam
Largiris, adde praemium.

CANTICUM CXLIX.

DOMINICA — F. S. JOANNIS APOSTOLI, ET EVANGELISTAE.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

—In omnem terram exivit sonus eorum ; et, in finem orbis terrae, verba eorum.—

—Ibant Apostoli gaudentes a conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt, pro Christi nomine, contumeliam pati.

En quomodo praedicabant nomen et amorem tuum omnibus gentibus, tribubus, populis, et linguis!

Amabat te Petrus; et tu, tam amanter, illi commendabas sponsam dilectissimam tuam.

Andreas te amabat exosculans crucem, et exclamans: « O bona crux, decorem ex membris Christi Domini mei suscepisti;

» Crux diu desiderata, solicite amata, sine intermissione quaesita, et aliquando cupienti praeparata;

» Accipe me, et me meo redde Magistro; ut, per te me recipiat, qui per te me redemit ».

Amabat te Philippus; omnes ad te accersens, exclamabat: « Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit. »

Thomas et te amabat immergens digitum in plagam tui lateris : et ad cor, sedem immensi amoris tui, pertingens tuum.

Et quomodo amabat te Paulus, vas illud electionis et amoris tui! plenae sunt amoris amantissimi Pauli quatuordecim divinae epistolae !

Quidni et Joannes, discipulus ille, quem tu, summopere diligens, sinebas super pectus recumbere tuum?..

Qui, privilegio praecipui amoris, caeteris tam altius honorari meruit !

Ipsi Mariam commendasti, et ipsum illi in filium dicasti!

Sancte Evangelista, fluenta Sapientiae de ipso sacro Domini pectoris potasti fonte; et tibi revelata sunt coelestia secreta !

« Filioli, ajebat, diligite alterutrum; praeceptum Domini est; et, si solum fiat, sufficit ».

Testimonium perhibuisti de his quae scimus ; et scimus, quia verum est testimonium tuum, ex quo illustratur Ecclesia Christi.

Laudasti Agnum caede cruentatum; qui, evolvere librum, et septem potuit signacula pandere solus !

Ne sinas me a caritate Christi separari propter Mundi gaudia; vel per tribulationem, angustiam, famem, nuditatem, persecutionem et gladium.

Quae mihi fuerunt lucra, detrimenta propter Christum arbitrer; ut ipsum lucrifaciam.

Sancte Apostole, deprecare pro nobis Filium et Matrem; ut ipsis in opere actionis servientes, in mercede tandem gaudeamus contemplationis.

Vivit et vivat in nos Christus. Qui Christum Jesum non amat, anathema sit.—

POSTCOMMUNIO

— Amore, Jesu pie, vulneratus es propter scelera nostra; tuta et firma requies est nobis in vulneribus tuis;

Ex istis revelatur magnum pietatis tuae sacramentum; et viscera miserationum tuarum, in quibus unaquaque die visitas nos oriens ex alto;

Per ista tui corporis foramina patet tui cordis arcanum; effluit mira dulcedo; gratiae plenitudo; et virtutum perfectio.

Gustem adhuc, quam dulcis es, Domine, diligentibus te.

Te invoco per has manuum et pedum tuorum rimas; et, per latus, lancea perfossum, inquiram cor tuum et inveniam.

Amabilis es, Domine, universis, misericors et miserator, patiens et abundans in suavitate;

Vulnera tua portum salutis nobis indicant in pectore tuo; per foramina corporis, amorem detegis cordis tui;

Quanquam indigna, desiderat anima mea sese cordi desponsare tuo.

Christe, bone Jesu, amore et desiderio cordis tui, deponam onus carnalium desideriorum, et terrenarum concupiscentiarum;

Dominetur carni, anima; animae, ratio; rationi, Gratia tua, exterius et interius, tuae me voluntati subdiens.

Dissolve vincula, quibus constrictus teneor; cordi tuo solummodo inhaeream et intendam.

Deus lumen cordium cor quaerentium tuum; vita et virtus te amantium. —

— Mater Dei mei, carissima et inviolata Mater; Mater amabilis et admirabilis, amem te sicut te Joannes amabat.

Ave Virgo, quam Salvator,—renum testis et scrutator,—quem non fallit nox erroris, — laudat intus atque foris.

Ave Virgo plena bonis,—gratiarum dives donis,—opus Dei digitorum, — grande nimis et decorum.

Ave Virgo post et ante, — pro me semper te pugnante,

— vertat hostis mihi dorsum; — et conversus, stet retrorsum.

Benedicti sint oculi tui splendidissimi quos digneris misericorditer convertere super nos;

Benedictus sit lumen et splendor faciei tuae; benedicta sit gratia vultus tui;

Benedicta sit misericordia manunm tuarum, et benedicta emanatio lactis tui ad Jesum.

Adorent te nobiscum familiae gentium; utpote te incessanter glorificant omnes Sancti et Angelorum ordines.—

— Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore et almo
Flamine regnas. — Amen.

CANTICUM CL. ET (D.G.) POSTREMUM.

FESTUM SS. INNOCENTIUM MARTYRUM.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, etc.

(ut supra, pag. 579.)

— Impius, innumeris infantnm caedibus, hostis perfurit Herodes, dum Christum quaerit in illis;

Fumant lacteolo parvorum sanguine cunae; vulneribusque madent calidis pia pectora matrum!

Salvete flores martyrum,
Quos, lucis ipso in limine,
Christi insecutor sustulit,
Ceu turbo nascentes rosas.

Vos prima Christi victima,
Grex immolatorum tener,
Aram ante ipsam simplices
Palma et coronis ludite!—

— Amor Mundi allicit et decipit; peccati amor polluit, et ad mortem adducit.

Amor Dei mentem illuminat; conscientiam reficit; et animam vivificat.

Spiritus Diaboli operatur gaudium iniquitatis; et Mundi spiritus, vanitatis gaudium.

Mala gaudia occasionem habent culpae; et saepius noxia et criminosa sunt.

Iniquitatis gaudium surdum facit hominem; gaudium vanitatis, rimosum reddit.

Spiritus Dei, intrans cordis tabernaculum, ejicit spiritus malos; mundat et expellit amorem peccati et saeculi.

Effundam, ergo, in virtute Dei mei, amaritudinem Mundi et peccati, ut accipiam de Spiritu ipsius, qui est Spiritus amoris innocentiae et munditiae.

Amor, et gaudium Spiritus sancti, corda informet nostra; mentesque dirigat nostras.

Ure igne, sancte Spiritus, renes nostras, et nostra corda.

Da virtutis meritum; da salutis exitum; da perenne gaudium. —

— Salve Joseph, Mariae sponsus, et putativus Jesu Christi Pater.

Tu natum Dominum stringis; ad exteras Ægypti, profugum, tu sequeris plagas;

Amissum Solimis quaeris, et invenis, miscens gaudia fletibus.

Post mortem, reliquos mors pia consecrat; Palmamque emeritos gloria suscipit;

Tu vivens, Superis par, frueris Deo, mira sorte beatior. —

— O Maria, Virgo prudentissima, Josephi castissima sponsa, Jesu Mater clementissima.

Qui te invenit, Gratiam invenit; et, in gaudio Spiritus sancti, haurit salutem a Domino.

Ora pro nobis; intercede pro nobis ad Dominum, et animam praepara nostram ad sacramentaliter eum suscipiendum.

POSTCOMMUNIO

— Anima Christi, sanctifica me; Corpus Christi, salva me; aqua lateris Christi, lava me; sanguis Christi, inebria me.

Illumina lucernam meam, Deus meus; tenebras illumina meas; quia posuisti me inter convivas mensae tuae.

— Domine Jesu, dum ego frequenter ad istam tuam accedo mensam, immemor ne sim reverentiae, qua tibi Angelici adsistunt Spiritus.

Placuit tibi vehementer in Zacchaeo, amor et alacritas; sed non minus tibi Centurionis placuit veneratio, et timor.

Ille gaudens, te in domum suscepit suam; hic vero, propriae conscius indignitatis, non audebat te sub tectum recipere suum.

Infunde, quaeso, et conjunge in me utrumque affectum; ut, timore et amore, coram majestatem tuam, sistere valeam. —

— Firma credo Fide te, Deum, Coelum et terram Majestate replere tua.

Et ipsum esse, quem Angeli tremebunde adorant; et, quem vere et realiter, in hoc latitantem suscepi Sacramento.

Quis ad ista accedere auderet mysteria, si tu non vocasses? etiam Coeli coram te mundi non sunt; quanto magis, ego, homo putredinis, et esca vermium!

Dicam ergo: « exi, recede a me, Domine, quia peccator sum? » — Apage, non dicam; procidam, imo, ante Patrem meum, et ita fidenter orabo:

« Munda tu, Domine, hospitium hoc tuum; cibo refectus potuque coelesti tuo, tuus factus sum ego;

» Zelus honoris tui nominis convertat me antequam moriar; ut in sancto tuo nomine salves me.

» Pater meus et mater mea dereliquerunt me a juventute mea; tu autem assumpsisti, ad perficiendas in me justificationes tuas;

» Exquisivit te facies mea; derelictus et pauper, faciem quaesivi tuam, et semper quaero.

» Tu, salus mea jucundissima, suscipies me in finem, secundum eloquium tuum, et in aeternum vivam ». —

— Omnes sancti innocentes, qui non loquendo, sed moriendo, palmam assecuti estis, pro mea intercedite omniumque salute.

Vox in Rama audita est ploratus et ululatus; Rachel filios plorat suos; et noluit solamen, quia non sunt.

Audit Tyrannus anxius
Adesse Regum Principem,
Qui nomen Israel regat
Teneatque David Regiam;

Exclamat amens nuncio:
« Successor instat! pellimur;
Satelles, i, ferrum rape,
Perfunde cunas sanguine.

» Mas omnis infans occidat,
Scrutare nutricum sinus,
Interque materna ubera
Ensem cruentet pusio.

» Suspecta per Betlehem mihi
Puerperarum est omnium
Fraus, ne qua furtim subtrahat
Prolem virilis indolis ».

Transfigit, ergo, carnifex
Mucrone districto furens,
Effusa nuper corpora,
Animasque rimatur novas.

Locum minutis artubus
Vix interemptor invenit,
Quo plaga descendat patens,
Juguloque major pugio est.

O barbarum spectaculum!
Inlisa cervix cautibus
Spargit cerebrum lacteum,
Oculusque per vulnus venit!

Aut in profundum palpitans
Mersatur infans gurgitem,
Cui subter arctis faucibus
Singultat unda et halitus!

Sanguis eorum effusus fuit, sicut aqua, in circuitu Hierusalem; nunc benedicunt, et in aeternum nomen nati Jesu laudabunt.

Empti fuerunt ex hominibus, primitiae Deo et Agno; et sequentur eum quocumque vadit.

In ore eorum non inventum est mendacium; et ante thronum Dei sunt sine macula.

Omnia opera tua, Domine, benedicunt tibi; multitudo innocentium te collaudant, et in Coelo glorificant.—

— Tu, qui Ananiam, Azariam, et Misael illaesos in flammis custodisti; tu me, peccatis nexibus obvolutum, velut de voragine ignis, eripe.

Criminum flammas, operumque superans carnalium incendia, hymnum cum hebraeis pueris, et cum innocentibus, jure tibi reddam.

Respice in me, Domine Deus meus Adonai, de sede sancta majestatis tuae, et miserere mei.

Exurge, exaudi me, Domine, exurge, quare obdormis? quare faciem avertis tuam, et tribulationem oblivisceris meam?

Exurge, benedicte Domine; adjuva me, quia lassus et senescens prope pereo.

Tu, qui, nil etiam petentibus, largiter donas, exurge, et, ob retributionem, peccatis ignosce meis: pauper enim sum ego et contemptus.

Omnis consummationis vidi finem; sed latum mandatum tuum novi nimis.

Da ergo mihi spem misericordiae per dilectum Filium tuum; da terrena despicere, et coelestia sitire;

Da donum Fidei, Caritatis, et Prudentiae; virtutem Temperantiae, Fortitudinis, et Justitiae;

Cordis da munditiem, humilitatem, abnegationem, animarum zelum, et paupertatis amorem;

Da exercitium Divinae praesentiae; pacem perfectam in conformitate tuae Divinae voluntatis;

Da et assidue, ad vitae usque ultimum anhelitum, tuum canere PSALTERIUM EUCHARISTICUM. —

— Regina cordium, protege me, morte adventante; protege, mater pulchrae dilectionis et laetitiae, me, usque ad vitae limen te semper canentem.

Desiderabiles sunt laudes tuae in tempore peregrinationis meae, super omni melodia; refectio tua dulcis auribus meis;

Vernaculus tuus sum ego, et minimus in familia servorum tuorum et filiorum; in tua tamen permanens sancta custodia, nunquam a caritate Dei declinare potero.

Tu supra Coeli solium
Ad dextram Dei resides;
Juxta proprium Filium
Coeli Regina praesides:
Confirmans mentes desides
Praestans eis auxilium;
Et tuis servis provides
Impetrando auxilium.

Ave porta libertatis, — aula summae Trinitatis, — et solemne Dei Templum, — salus nobis et exemplum.

Ave Virgo, flos regalis, — mulierum nulla talis, — verba cujus sunt argentum, — lingua laudis instrumentum.

Ave Virgo, cui plaudo, — tibi canto, te collaudo, — bona mihi tribuentem; — serva Virgo te canentem. —

— Omnes sancti et sanctae Dei, intercedere dignemini, pro nostra, omniumque salute.

Dilexisti et sectati estis misericordiam, et judicium; et Deus elegit vos in haereditatem sibi.

Adjuvent nos, Domine, eorum merita, quos propria impediunt scelera; excuset intercessio, accusat quos actio.

Et, qui eis coelestis tribuisti triumphi palmam, nobis veniam non deneges peccatorum.

Accipe nos; resuscita nos; et, post te, trahe nos, ut tui simus imitatione et dilectione, qui, creatione et redemptione, tui esse confitemur.

Intende, Domine; placare, Domine; succurre, Domine; et fac nobiscum secundum promissiones misericordiarum tuarum, et pietatis viscera beatae Mariae Virginis, et omnium sanctorum.

Avete solitudinis, — claustrique mites incolae; — qui pertulistis impios — coetus furentis Tartari.

Gemmas, et auri pondera, — et dignitatum culmina — calcastis, et foedissima, — quae Mundus offert, gaudia.

Vobis olus cibaria — fuere, vel legumina, — potumque lympha praebuit, — humusque dura lectulum.

Vixistis inter Aspides, — saevisque cum Draconibus; — portenta nec teterrima, — vos terruere Daemonum.

Rebus procul mortalibus, — mens advolabat fervida, — Divumque juncta coetui, — haerebat inter sidera.

Nunc Trinitatis gloria — aeterna circumplectitur; — vos aura Matris Virginis — mulcet piis favoniis.

O inclytae propagines, — in valle moesta, debiles — vestros juvate fratres, — nos roborate surculos. —

— Memento nostri, Domine,
In mortali isto corpore;
Qui defensor es animae,
Adesto nobis, Domine.

Praesta, Pater Omnipotens,
Per Jesum Christum Dominum;
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum sancto Spiritu.

Omnis tibi sit gloria,
Pater, Verbum, Paraclyte,
Inseparata Trinitas,
Qui condidistis omnia. — Amen — Amen. —

FINIS.

LECTORI BENEVOLO

Vitiis sine nemo nascitur : eo magis humanum quidlibet
Ingenium patrat manusve, vitiis sane est obnoxium.
Quonam itaque poterat modo commune fatum evadere
Meus hic libellus? Vix prodiit in lucem , novi sat egomet
Quot ille mendis quantisque fuat circumfusus undique.
Quid agundum ? nil ego in re arbitratus fui opportunius,
Quam excusationibus accusationes praevortere.
Quapropter oro te, obtestorque, lector humanissume,
Si qua (nec adeo pauca levioraque) menda irrepserint,
Tute, qua polles sollertia, corrigas , indeque mihi
Lubens ignoscas, neve incuriae adscribas, quidquid neque
Voluntas, neque defectus diligentiae admisit. Vale.

OPUS EXSTAT

Apud bibliopolam Raphaëlem Castellano, in via dicta S. Blasii, juxta Ecclesiam Ss. Philippi et Jacobi, n. 116; et venit pretio septem carolenorum.

Empturi pleraque exemplaria, adeant Auctorem, cujus domus est in via dicta *Largo dello Spirito Santo*, n. 16: quo absente, praedictum adeant bibliopolam.

Aliquot exemplaria, meliore charta impressa, venduntur decem carolenis.

